لله الحمد والمنه

حسب السعی حضرت مستطاب
عمدة العلماء وقدوة الفضلاء وزبدة الفحول آقای
میرزا عبد اللطیف بک
آقا سید نوروز فضله العالی نجل جلیل
حضرت مستطاب عمدة العلماء والتجار وزبدة الفضلاء
والاخیار آقای آقا میرزا سید محمد حبیب صنا تاجر
تبریزی مقیم بمبئی فضله من المعلی

در بمبئی
مطبع گلزار حسنی
طبع گردید



بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی جعل العبادة وسیلة لنیل السعادة فی الآخرة والاولی و
الصلوة علی سید الوری محمد وعترته ائمة الهدی **اما بعد** بنده خاطی
محمد باقر بن محمد تقی عفی الله عن جرائمهما بر الواح ارواح صافیه برادران
ایمانی واخلاء روحانی مینکارد که چون جناب مقدس ایزد تعالی شانه برای
هدایت کمکشتکان وادی جهالت وضلالت طریق صوم وصلوة ودعا و
عبادات که اشرف طاعات واقرب طرق نیل سعادات است مقرر کردانیده و
از حضرت رسول خدا صلی الله علیه واله وائمه هدی صلوات الله علیهم
اجمعین ادعیه واعمال بسیار منقول کردیده که کتب علماء شیعه از انها واین
خادم اخبار ائمه اطهار علیهم صلوات الله الملک الغفار اکثر انهارا در
کتاب بحار الانوار ایراد کرده ام واکثر خلق را باعتبار اشتغال بانواع اشغال دنیوی نموده ام ذ
وغیرها تحصیل انها وعمل بجمیع انها میسر نیست خواستم منتخبی از اعمال سال و
فضائل ایام ولیالی شریفه واعمال انها که باسانید صحیحه ومعتبره وارد شده است
در این رساله ایراد نمایم که عامه خلق از برکات انها محروم نباشند وشاید این

در بیان فهرست کتاب

بنده عاصی را بدعای مغفرت یاد نمایند ومسمی کردانیدم انرا بزاد المعاد
عسی الله ان یهدینا وایاهم الی سبیل الرشاد وچون اتمام این رساله واغاز
وانجام این عجاله در زمان دولت عدالت ثمر واوان سلطنت سعادت اثر
اعلیحضرت سید سلاطین زمان وسرور خواقین دوران شیرازه اوراق
ملت ودین نقاوه احفاد سید المرسلین اب ورنک کلستان مصطفوی چشم و
چراغ دودمان مرتضوی سلطان جم خدم وخاقان فرشته حشم شجاعت
نژادیکه تیغ ابدارش برای سرهای کفار نهر لیست بسوی دار البوار وحسام القراء
بارش برای خرمن حیات مخالفان ومعاندان مصدوقه برسل علیکما شواظ من
نار دستهای داعیان مزید رفعتشان در استان رفیع البنیانش باکف الخضیب
همدستان وخروش صوفیان صفوت نشان بزمزمه دعای خلود دولت ابد توامان
باعندلیبان اغصان سدرة المنتهی همداستان هر که تیغ خلاف از نیام کین برکشید
چون بید بر خود بلرزید وهر که چهار اینه نفاق در بر کشید صورت مراد خود
را در ان دید کره جبین قهرش عقده کشای کرههای کار بستکان کشادکی
کف دریا نوالش سحاب مزارع املهای پژمردکان موسس قواعد ملت ودین
مروج شریعت اباء طاهرین حیاض ساحت درکاه خلایق پناهش از تقبیل شفاه
سلاطین زمان لبریز وخواقین دوران در صرح ممرد عزت وجلالش تر زبان
بنذای قد مسنا الضر ایها العزیز اعنی السلطان الاعظم والخاقان الاعدل الاکرم
ملجا الاکاسرة وملاذ القیاصرة محیی مراسم الشریعة الغراء ومشید قواعد الملة البیضاء
السلطان ابن السلطان والخاقان ابن الخاقان الشاه **سلطان حسین** الموسوی
الحسینی الصفوی بهادر خان لازالت رایات دولته مرفوعة وهامات اعدائه مقموعة
میسر کردید تحفه ان بارکاه خلایق امید کاه کردانید امید که قبول طبع اشرف کردد
وانا علیحضرتها از فوائدان منتفع کردند بمحمد واله الطاهرین والله الموفق والمعین واین
مشتملست بر چهارده باب خاتمه **باب اول** در فضائل واعمال ماه مبارک رجب است

وان مشتمل بر پنج فصل است **فصل اول** در بیان فضائل این ماه و عبادات
است **بدانکه** این ماه و ماه شعبان و رمضان بهترین ماهها است اند و از
حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله منقول است که هر که حرمت ماه رجب و
شعبان را بداند و وصل نماید روزهٔ این دو ماه را بروزهٔ ماه مبارک رمضان این ماهها انها را
مبارک در روز قیامت گواهان او خواهند بود در نزد حقتعالی و در آن روز منادی
از افق اعلی ندا کند کجا ای رجب و شعبان و ماه رمضان چگونه بوده است عمل این بنده در
شماها و طاعت او از برای خدا هم این ماهها گویند که این بنده تو توشه گرفت در ماهها
برای طاعت تو و استمداد فضل و رحمت از تو نمود و سعی بسیار در طلب خشنودی
تو کرد و تا توانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس گواهی دهند ملائکه که موکلند
بر این ماهها که ما نیافتیم این بنده را مگر طلب کنندهٔ طاعت و خشنودی تو و امیدوار
برحمت و آمرزش تو بود و آنچه را نهی کرده بودی ترک کرد و آنچه از او طلبیده بودی بسوی
آنها مسارعت نمود و روزهٔ کامل از برای تو داشت و شکم و فرج و چشم و گوش
و سایر جوارح او از آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کردند و روزها را با تشنگی
بشب رسانید و در شبها خود را بتعب افکند برای بندگی تو و تصدق بر فقرا انداخت خود را
و مساکین بسیار کرد و احسان نسبت بایشان بسیار نمود و با این ماهها مصاحبت نیکو کرد داده است
و چون از اینها جدا شد وداع نیکوئی کرد و بعد از رفتن اینها پیرامون محرمات تو
نگردید و نیکو بندهٔ بود این بنده پس حقتعالی فرماید ببرید این بنده را بسوی
بهشت و استقبال کنند او را ملائکه خدا بتحفها و کرامتها و او را بر شتران و اسبان نور سوار
کنند و ببرند بسوی نعمتیکه هرگز زوال ندارد و خانهٔ که فانی نمیشود و سرائیکه
جوانانش پیر نمیشوند و شادی و خوشحالی آن زوال ندارد و هرگز ایشان را تعب
نمیباشد و از عذاب ایمن میگردند و مشقت حساب بر ایشان نیست و ایضا از آن
حضرت منقولست که ماه رجب ماه بزرگ خدا است و ماهی بحرمت و فضیلت با آن در حرمت آن
و قتال با کافران در این ماه حرام است و رجب ماه خدا است و شعبان ماه من است و رمضان

ماه امت من کسیکه یک روز از ماه رجب را روزه دارد مستوجب خشنودی
بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بروی
او بسته گردد و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر ع منقول است که
هر که یک روز از ماه رجب را روزه بدارد آتش جهنم یک ساله راه از او
از برای او لازم دور شود و هر که سه روز از آن را روزه دارد بهشت او را واجب گردد و
ایضا فرمود که رجب نهریست در بهشت از شیر سفید تر و از عسل شیرین تر
هر که یک روز از ماه رجب را روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و بسند
معتبر از حضرت صادق ع منقول است که حضرت رسول ص فرمود که ماه رجب ماه استغفار
امت من است پس بسیار طلب آمرزش کنید در این ماه که خدا آمرزنده و مهربان است
و رجب را اصب میگویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت من بسیار ریخته میشود
پس بسیار بگوئید استغفر الله و اسئله التوبة و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که سه روز از ماه رجب را روزه بدارد بهر روز ثواب یکسال
روزه از برای او بنویسند و هر که هفت روز از آن روزه بدارد هفت در جهنم
بر روی او بسته گردد و هر که هشت روز از آن روزه بدارد هشت در بهشت
بر روی او گشوده گردد و هر که پانزده روز از آن روزه بدارد خدا حساب او را آسان
بگرداند گرداند و هر که جمیع ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی خشنودی خود را از برای او
هر که خدا خوشنودی خود را از برای او بنویسد صح بنویسد و هرگز او را عذاب نکند و ابن بابویه بسند معتبر از سالم روایت کرده است
که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق ع در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده
بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد پرسید که آیا روزه گرفته در این ماه گفتم
نه والله ای فرزند رسول خدا فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است که آن
را بغیر از خدا کسی نمیداند بدرستیکه این ماهیست که خدا آن را فضیلت داده است
بر ماههای دیگر و حرمت آن را عظیم گردانیده است و برای روزه داشتن آن گرامی داشتن را
بر خود واجب گردانیده است پس گفتم یا ابن رسول الله اگر در باقی ماندهٔ این ماه

روزه بدارد مرا یا بعضی از ثواب روزه داران انماه فائز میکردم فرمود ای سالم
هر که یک روز از اخر انماه روزه بدارد خدا او را ایمن کرده‌اند از شدت سکرات
مرگ و از اهوال بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که دو روز از اخر انماه را روزه بدارد
بر صراط باسانی بگذرد و هر که سه روز از اخر انماه را روزه بدارد ایمن شود از
ترس بزرگ روز قیامت و از شدتها و هولهای ان روز و برات بیزاری از
اتش جهنم از برای او بنویسند و ایضاً از حضرت امیر المؤمنین روایت کرده است
که هر که یک روز از اول ماه رجب یا از وسط ان یا از اخر او روزه بدارد گناهان گذشتهٔ
او امرزیده گردد و هر که سه روز از اول یا میان یا اخر ماه رجب روزه بدارد
گناهان گذشته و ایندهٔ او امرزیده گردد و هر که یک شبش را احیا کند حق تعالی
او را از عذاب جهنم ازاد کرده‌اند و قبول کند شفاعت او را در حق هفتاد مرد گنه کار
و هر که در انماه تصدقی از برای خدا بکند خداوند غفار در بهشت نعمتی چند
باو عطا فرماید که چشمی ندیده و گوشی نشنیده باشد و بر خاطر کسی خطور نکرده
باشد و ایضاً بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده است که چون روز
قیامت شود منادی از جانب عرش ندا کند که کجایند رجبیون پس گروهی برخیزند که
نور رویهای ایشان جمیع محشر را روشن کند و تاج پادشاهی بر سر ایشان باشد که مکلل باشد
بمروارید و یاقوت و با هر یک از ایشان هزار ملک بوده باشد از جانب راست و هزار
ملک از جانب چپ همه او را ندا کنند که گوارا باد ترا اکرامهای حق تعالی ای بندهٔ خدا
پس خداوند رحمن ندا کند ایشان را ای بندگان و کنیزان من بعزت و جلال خود سوگند
یاد میکنم که شما را در ماوای نیکوئی ساکن کرده‌ام و عطاهای شما را بزرگ کرده‌ام و عطا
کنم از بهشت غرفه‌ها بشما که نهرها در زیر انها جاری است و همیشه در ان غرفه‌ها باشید
و مزد نیکو نیست مزد کارکنان از برای من بجهت انکه واجب کرده‌ام بر شما روزه داشتید از
برای من در ماهی که حرمت انرا عظیم کرده بودم و حق او را واجب ساخته بودم ای
ملائکهٔ من بندگان و کنیزان مرا داخل بهشت گردانید پس حضرت فرمود که این همه

ثوابها از برای کسیست که چیزی از ماه مبارک رجب را روزه بدارد اگرچه یک روز باشد
از اولش یا میانش یا اخرش و بسند معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست که هر که
روز اول ماه رجب را روزه دارد حق تعالی در قیامت از او خوشنود باشد و هر
که دو روز او را روزه دارد حق تعالی بغایت از او خشنود و راضی باشد و لو را خوش
نود کرده‌اند و هر که سه روز او را روزه دارد خداوند کریم از او راضی گردد
و خصمان او را از او راضی کرده‌اند در قیامت و هر که هفت روز او را روزه دارد
چون بمیرد درهای هفت اسمان بر روح او کشاده گردد تا بملکوت اعلی برسد و
هر که هشت روز او را روزه دارد هشت در بهشت بروی کشوده گردد و
هر که پانزده روز او را روزه دارد هر حاجت که از حق تعالی بخواهد براورد
مگر انکه سؤال او برای گناهی باشد یا متضمن قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را
روزه دارد از گناهان بیرون اید مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد
و از اتش جهنم ازاد گردد و داخل بهشت گردد با برگزیدگان و نیکوکاران و
احادیث در باب فضیلت ماه رجب بسیار است و این رساله گنجایش ذکر انها
ندارد **فصل دویم** در بیان اعمالیست که شخص اگر از روزه داشتن
عاجز باشد یا بر او دشوار باشد بعوض ان بعمل اورد و در بعضی از روایات معتبره
وارد شده است که بدل روزهٔ مستحب یک درهم تصدق کند که موافق نرخهای
این زمان تقریباً هفتاد دینار بوده باشد و بروایت دیگر عوض روزه یکمد
گندم یا جو وارد شده است و احوط در مقام تصدق درم شاه است و ظاهر اصل
درم کهنه کافی میباشد و در روایتی وارد شده در خصوص روزهٔ ماه مبارک
رجب یک گرده نان نیز مد هذا اگر قادر بر روزه نباشد و حمل کرده‌اند بر کسی
که پریشان باشد و قادر بر مد و درهم نباشد و ایضاً در خصوص روزهٔ ماه
رجب از حضرت رسول ص وارد شده است که بعوض روزه اگر قادر بر ان
نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیح را بخواند تا ثواب روزه را بیابد

سبحان الاله الجلیل سبحان من لاینبغی التسبیح الا له سبحان الاعز الاکرم سبحان
من لبس العز و هو له اهل و در روایات معتبره وارد شده است که هر که بمنزل برادر
مؤمن خود وارد شود و قصد روزه سنت کرده باشد و او طعامی حاضر سازد
و او را تکلیف کند ثواب افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشتنست هفتاد برابر
و اگر اظهار نکند که روزه ام ثوابش بیشتر است و برابر یکسال روزه است و زن
را روزه سنت داشتن بی رخصت شوهر و غلام و کنیز را بی رخصت مالک
و فرزند را بی رخصت پدر و مادر و میهمان را بی رخصت میهماندار و
میهماندار را بی رخصت میهمان از احادیث ظاهر میشود که خوب نیست و مشهور
میان علما آنستکه روزه سنت مملوک بی اذن مالک باطل است و همچنین
روزه سنت زن بی اذن شوهر صحیح نیست و در روزه فرزند اگر سنت باشد
مکروه است بی اذن پدر و مادر و باطل نیست و بعضی گفته اند بی رخصت
پدر و باطل است و احوط آنستکه بدون اذن پدر و مادر روزه سنتی
نگذارد و در روزه سنت میهمان بی اذن میزبان نیز خلاف است و احوط
آنستکه میهمان و میزبان بی رخصت میکدیگر روزه مستحبی را نگذارند اگر چه
اظهر آنستکه مکروه است

فصل سیم

در بیان اعمال هر شب و هر
روز ماه رجب است بسند معتبر منقول است که حضرت امام زین العابدین
در روز اول ماه رجب این دعا را میخواندند و علما ذکر کرده اند که در هر روز
سنت است خواندن این دعا یا من یملک حوائج السائلین و یعلم ضمیر الصامتین
لکل مسئلة منک سمع حاضر و جواب عتید اللهم و مواعیدک الصادقة و
ایادیک الفاضلة و رحمتک الواسعة فاسئلک ان تصلی علی محمد و آل محمد
و ان تقضی حوائجی للدنیا و الآخرة انک علی کل شیء قدیر و بسند معتبر
منقول است که حضرت صادق ع در هر روز از ماه مبارک رجب این دعا را
میخواندند خاب الوافدون علی غیرک و خسر المتعرضون الا لک و ضاع الملمّون الا بک اجدب

المنتجعون الا من انتجع فضلک بابک مفتوح للراغبین و خیرک مبذول
للطالبین و فضلک مباح للسائلین و نیلک متاح للآملین و رزقک
مبسوط لمن عصاک و حلمک معترض لمن ناواک عادتک الاحسان
الی المسیئین و سبیلک الابقاء علی المعتدین اللهم فاهدنی هدی
المهتدین و ارزقنی اجتهاد المجتهدین و لا تجعلنی من الغافلین المبعدین
و اغفر لی یوم الدین و ایضا بسند معتبر منقول است که محمد بن ذکوان
بخدمت حضرت صادق ع عرض کرد که فدای تو شوم این ماه رجب است
مرا دعائی تعلیم نما که حقتعالی مرا بان نفع بخشد حضرت فرمودند که در
هر روز از ماه رجب در صبح و شام و بعد از نمازها در شب و روز این دعا
بخوان یا من ارجوه لکل خیر و آمن سخطه عند کل شر یا من یعطی الکثیر
بالقلیل یا من یعطی من سئله یا من یعطی من لم یسئله و من لم یعرفه تحننا
منه و رحمة اعطنی بمسئلتی ایاک جمیع خیر الدنیا و جمیع خیر الآخرة
و اصرف عنی بمسئلتی ایاک جمیع شر الدنیا و شر الآخرة فانه غیر منقوص ما
اعطیت و زدنی من فضلک یا کریم پس حضرت ریش مبارک خود را بدست
چپ گرفتند و انگشت سبابه دست راست خود را بجانب چپ و راست حرکت
میدادند و با انکسار تمام این دعا را میخواندند یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا
النعماء و الجود یا ذا المن و الطول حرم شیبتی علی النار و دست از ریش
خود برنداشتند تا آنکه یده مبارکش تر شد و شیخ طوسی ره بسند معتبر
روایت کرده که حضرت صادق ع بمعلی بن خنیس گفت که در ماه مبارک
رجب این دعا را بخوان اللهم انی اسئلک صبر الشاکرین لک و عمل الخائفین
منک و یقین العابدین لک اللهم انت العلی العظیم و انا عبدک البائس
الفقیر و انت الغنی الحمید و انا العبد الذلیل اللهم صل علی محمد و
آله و امنن بغناک علی فقری و بحلمک علی جهلی و بقوتک علی ضعفی

یا قوی یا عزیز اللهم صل علی محمد و آله الاوصیاء المرضیین واکفنی
ما اهمنی من امر الدنیا والاخرة یا ارحم الراحمین واز روایت سید بن
طاوس ظاهر میشود که این دعا جامعترین دعاهاست و در همه اوقات میتوان
خواند و شیخ طوسی و سید و دیگران بسندهای معتبر از حضرت صاحب
الامر علیه السلام روایت کرده اند که سنتست در هر روز از روزهای
ماه رجب مبارک این دعا را بخوانند انشاء الله اللهم انی اسئلك بالمولودین فی رجب
محمد بن علی الثانی وابنه علی بن محمد المنتجب واتقرب بهما الیك خیر القرب
یا من الیه المعروف طلب وفیما لدیه رغب اسئلك سؤال مقترف مذنب
قد اوبقته ذنوبه واوثقته عیوبه فطال علی الخطایا دؤبه ومن الرزایا
خطوبه یسئلك التوبة وحسن الاوبة والنزوع عن الحوبة ومن النار فكاك
رقبته والعفو عما فی ربقته فانت یا مولای اعظم امله وثقته اللهم
واسئلك بمسائلك الشریفة ووسائلك المنیفة ان تتغمدنی فی هذا
الشهر برحمة منك واسعة ونعمة وازعة ونفس بما رزقتها قانعة الی
نزول الحافرة ومحل الاخرة وما هی الیه صائرة واز حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست
که در جمیع ماه رجب در هر بامداد و پسین هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله ربی
واتوب الیه پس دستها را بسوی آسمان بردارد و بگوید اللهم اغفر لی وتب
علی و این استغفار در جمیع ایام سال سنتست و هزار مرتبه سوره قل هو الله
احد را در جمیع ماه خواندن ثواب بسیار دارد وارد شده است اگر خواهد
در یك روز بخواند و اگر خواهد هر روز قدری بخواند که در تمام ماه
هزار مرتبه خوانده باشد و ایضا منقولست که کسی هزار مرتبه لا اله الا الله
در جمیع ماه بگوید صد هزار حسنه از برای او نوشته شود و حقتعالی در
بهشت از برای او شهری بنا کند و در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه
لا اله الا الله وارد شده است و صد مرتبه این استغفار نیز منقولست

فضیلت ذکر

واگر در جمیع ماه چهار صد مرتبه بخواند ثواب بسیار دارد استغفر الله الذی
لا اله الا هو وحده لا شریك له واتوب الیه واز حضرت امیر المؤمنین علیه
السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در هر شب یا هر روز
این ماه و شعبان و رمضان سه مرتبه سوره حمد و آیة الکرسی و قل یا ایها
الکافرون و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند و سه مرتبه بگوید
سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا
بالله العلی العظیم و سه مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد وآل محمد
و سه مرتبه بگوید اللهم اغفر للمؤمنین والمؤمنات و چهار صد مرتبه
بگوید استغفر الله واتوب الیه گناهانش را خدا بیامرزد اگر چه بعدد قطرهای
باران و برگ درختان و کف دریاها باشد و در روز عید حق تعالی او را ندا
کند که بر استی تو دوست منی و بهر حرفی تر اشفاعتی میدهم در حق برادران و
خواهران مؤمن تو و حضرت فرمود که اگر کسی در عمری یك بار این را بعمل آورد
حقتعالی بهر حرفی هفتاد هزار حسنه با و کرامت فرماید که هر حسنه از آن سنگین
تر باشد از جمیع کوههای دنیا و هفتصد حاجت او را در وقت مردن و هفتصد
حاجت او را در قبر و هفتصد حاجت او را در وقت بیرون آمدن از قبر و مثل آنرا
در وقت پرواز کردن نامهای اعمال و نزد سنجیدن اعمال در میزان و نزد صراط
بر آورد و او را در زیر سایه عرش خود جا دهد و حساب او را آسان کند و هفتاد
هزار ملك او را مشایعت کنند تا داخل بهشت شود و با و عطا فرماید آنچه هیچ چشمی
آنرا ندیده و هیچ گوشی نشنیده باشد

فصل چهارم

در بیان فضایل
اعمال شب و روز اول است تا روز پانزدهم در شب اول ماه رجب غسل سنتست و
منقولست که هر که در شب اول ماه رجب و شب پانزدهم و شب آخر آن غسل کند از
گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد و در روز اول
ماه دعای صحیفه کامله را بخواند که بهترین دعاهاست و هفت مرتبه سوره

حمد را بخواند تا از درد چشم ایمن گردد و در همه ماهی این عمل سنّت است و
منقول است که چون ماه نو ببیند بگوید اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالْاَمْنِ وَالْاِيمَانِ رجب ذل
وَالسَّلَامَةِ وَالْاِسْلَامِ رَبِّي وَرَبُّكَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ و در شب اوّل و روز اوّل زیارت
حضرت امام حسین علیه السّلام فضیلت بسیار دارد و در حدیث معتبر وارد شده است
که هر که در اوّل رجب آنحضرت را زیارت کند البتّه بهشت را واجب گرداند و احیای
شب اوّل سنّت است و از حضرت صادق ع منقول است که تا توانی محافظت نما
بر احیای شب عید ماه رمضان و شب عید قربان و شب اوّل محرّم و شب
عاشورا و شب اوّل رجب و شب نیمهٔ شعبان و در این شبها دعا و نماز و تلاوت
قرآن بسیار بکن و بسند معتبر از حضرت امام محمّد باقر ع منقول است که در شب اوّل
ماه رجب بعد از نماز عشا این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ مَلِيكٌ
وَاَنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرٌ وَاَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ اَمْرٍ يَكُنْ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ
بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ
اِنِّي اَتَوَجَّهُ اِلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لِيُنْجِحَ لِي بِكَ طَلِبَتِي اَللّٰهُمَّ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَبِالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ اَنْجِحْ طَلِبَتِي پس حاجات خود را
طلب نماید و بیست رکعت نماز نیز وارد شده است هر دو رکعت بیک
سلام و در هر رکعت حمد و یک مرتبه قل هو الله احد بخواند تا از بلاهای
دنیا و عذاب آخرت ایمن گردد و شیخ و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند
که حضرت امام موسی ع در شب اوّل رجب بعد از آنکه از نماز شب فارغ می
شد این دعا را در سجده میخواندند اَللّٰهُمَّ لَكَ الْمَحْمَدَةُ اِنْ اَطَعْتُكَ وَ
لَكَ الْحُجَّةُ اِنْ عَصَيْتُكَ لَا صُنْعَ لِي وَلَا لِغَيْرِي فِي اِحْسَانٍ اِلَّا بِكَ يَا كَائِنًا
قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْعَدِيلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُورِ وَمِنَ النَّدَامَةِ يَوْمَ
الْاٰزِفَةِ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ عَيْشِي عِيشَةً نَقِيَّةً

وَمِيتَتِي مِيتَةً سَوِيَّةً وَمُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا كَرِيمًا غَيْرَ مُخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَئِمَّةِ يَنَابِيعِ الْحِكْمَةِ وَاُولِي النِّعْمَةِ وَمَعَادِنِ الْعِصْمَةِ وَ وآله ذل
اعْصِمْنِي بِهِمْ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلَا تَاْخُذْنِي عَلٰى غِرَّةٍ وَلَا عَلٰى غَفْلَةٍ وَلَا تَجْعَلْ
عَوَاقِبَ اَعْمَالِي حَسْرَةً وَارْضَ عَنِّي فَاِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظَّالِمِينَ وَاَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَاَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فَاِنَّكَ الْوَسِيعُ رَحْمَتُهُ
الْبَدِيعُ حِكْمَتُهُ وَاَعْطِنِي السَّعَةَ وَالدَّعَةَ وَالْاَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَالنُّجُوعَ وَ
الْقُنُوعَ وَالشُّكْرَ وَالْمُعَافَاةَ وَالتَّقْوٰى وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلٰى
اَوْلِيَائِكَ وَالْيُسْرَ وَالشُّكْرَ وَاعْمُمْ بِذٰلِكَ يَا رَبِّ اَهْلِي وَوَلَدِي وَاِخْوَانِي
فِيكَ وَمَنْ اَحْبَبْتُ وَاَحَبَّنِي وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ و ایضاً بسند معتبر منقول است که
مستحبّ است که بعد از سلام گفتن از نماز و ترجیحا نکه نشسته است این دعا
را بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا تَنْفَدُ خَزَائِنُهُ وَلَا يَخَافُ اٰمِنُهُ رَبِّ اِنِ ارْتَكَبْتُ
الْمَعَاصِيَ فَذٰلِكَ ثِقَةٌ بِكَرَمِكَ اِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَتَعْفُو عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَتَغْفِرُ الزَّلَلَ فَاِنَّكَ مُجِيبٌ لِدَاعِيكَ وَمِنْهُ قَرِيبٌ فَاَنَا تَائِبٌ اِلَيْكَ مِنَ الْخَطَايَا
وَرَاغِبٌ اِلَيْكَ فِي تَوْفِيرِ حَظِّي مِنَ الْعَطَايَا يَا خَالِقَ الْبَرَايَا يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ
شَدِيدَةٍ يَا مُجِيرِي مِنْ كُلِّ مَحْذُورٍ وَفِّرْ عَلَيَّ السُّرُورَ وَاكْفِنِي شَرَّ عَوَاقِبِ شدّة ذل
الْاُمُورِ فَاَنْتَ اللّٰهُ عَلٰى نَعْمَائِكَ وَجَزِيلِ عَطَائِكَ مَشْكُورٌ وَلِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ وَ
ایضاً از حضرت امام علی نقی ع منقول است که بعد از نماز وتر این دعا را بخوان
يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ يَا مُجْرِيَ الْبُحُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا كَهْفِي
حِينَ تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ وَكَنْزِي حِينَ تُعْجِزُنِي الْمَكَاسِبُ وَمُونِسِي حِينَ تَجْفُونِي
الْاَبَاعِدُ وَتَمَلُّنِي الْاَقَارِبُ وَمُنَزِّهِي بِمُجَالَسَةِ اَوْلِيَائِهِ وَمُرَافَقَةِ اَحِبَّائِهِ فِي رِيَاضِهِ
وَسَاقِيَّ بِمُؤَانَسَتِهِ مِنْ نَمِيرِ حِيَاضِهِ وَدَافِعِي بِمُجَاوَرَتِهِ مِنْ وَرْطَةِ الذُّنُوبِ
اِلٰى رَبْوَةِ التَّقْرِيبِ وَمُبَدِّلِي بِوِلَايَتِهِ عِزَّةَ الْعَطَايَا مِنْ ذِلَّةِ الْخَطَايَا اَسْئَلُكَ

یا مولای بالفجر و اللیالی العشر و الشفع و الوتر و اللیل اذا یسر و بما جری به قلم الاقلام بغیر کف و لا ابهام و باسمائک العظام و بحججک علی جمیع الانام علیهم منک افضل السلام و بما استحفظتهم من اسمائک الکرام ان تصلی علیهم و ترحمنا فی شهرنا هذا و ما بعده من الشهور و الایام و ان تبلغنا شهر الصیام فی عامنا هذا و فی کل عام یا ذا الجلال و الاکرام و المنن الجسام و علی محمد و آله منا افضل السلام

و اعمال و ادعیهٔ این شب بسیار است و روزه روز اول فضیلت بسیار دارد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که در روز اول ماه رجب حضرت نوح بکشتی سوار شد و امر کرد جمیع جن و انس را که با او بودند در کشتی روزه دارند و هر کس از روزه روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد و از حضرت امام رضا ع منقول است که هر که روزه بدارد روز اول ماه رجب را از برای رغبت در ثواب خدا و عند بهشت او را واجب شود و هر که یک روز از وسط این ماه را روزه بدارد حقتعالی شفاعت او را قبول کند در مانند ربیعه و مضر که دو قبیله عظیمند از قبایل عرب و هر که یک روز از آخر این ماه روزه بدارد حقتعالی او را از پادشاهان بهشت گرداند و قبول کند شفاعت او را در حق پدر و مادر و دختر و پسر و برادر و خواهر و عمو و عمه و خالو و خاله و جمیع همسایگان و آشنایان او هر چند همه مستوجب جهنم شده باشند و

در کیفیت نماز سلمان

شیخ طوسی و دیگران از سلمان فارسی ره روایت کرده اند که گفت در آخر روز جمادی الثانیه رفتم بخدمت حضرت رسالت پناه ص حضرت فرمود که ای سلمان تو از ما اهل بیتی پس فرمود که هر مرد مؤمن و زن مؤمنه که در ماه رجب سی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت یک مرتبه سورهٔ حمد و سه مرتبه قل هو الله و سه مرتبه قل یا ایها الکافرون بخواند البته حق تعالی محو کند از نامهٔ عمل او هر گناهی را که در کودکی و بزرگی کرده باشد و خدا با و عطا کند ثواب کسی را که تمام این ماه را روزه گرفته باشد

یعنی در جوانی و پیری

و تا سال آینده حقتعالی او را از نماز گذارندگان بنویسد و در هر روز از اینماه ثواب شهیدی از شهدای جنگ بدر را از برای او با سمان ببرند و بهر روزی که در اینماه روزه بدارد عبادت یکساله در نامهٔ عمل او بنویسند و هزار درجه در بهشت از برای او بلند کنند و اگر تمام ماه را روزه بدارد خدا او را از آتش جهنم نجات دهد و بهشت را از برای او واجب گرداند ای سلمان جبرئیل این نماز را از برای من آورد و گفت یا محمد ص این علامتی است میان شما و میان منافقان زیرا که این نماز را منافقان نمیکنند گفتم یا رسول الله چگونه این نماز را بکنم و در چه وقت بجا آورم فرمود که در روز اول ماه رجب ده رکعت نماز بجا می آوری یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت یک مرتبه سورهٔ حمد و سه مرتبه قل هو الله احد و سه مرتبه قل یا ایها الکافرون میخوانی و بعد از هر سلام دست بسوی آسمان بلند میکنی و میگوئی لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر اللهم لا مانع لما اعطیت و لا معطی لما منعت و لا ینفع ذا الجد منک الجد پس دستها را بروی خود میکشی و در روز وسط ماه یعنی پانزدهم ده رکعت بهمان نحو بجا میآوری و بعد از هر سلام دستها را بسوی آسمان بلند میکنی و میگوئی لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر الها واحدا احدا فردا صمدا لم یتخذ صاحبة و لا ولدا پس دستها را بروی خود میکشی و در روز آخر ماه نیز ده رکعت بهمان نحو بجا میآوری و بعد از هر سلام دستها را بسوی آسمان بلند کن و بگوی لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم

پس دستها را بر روی خود بمال وحاجت خود را از خدا طلب نما که البته بر
آورده است وحقتعالی میان تو وجهنم هفت خندق قرار دهد که عرض
هر خندقی بقدر ما بین زمین وآسمان بوده باشد وبعدد هر رکعتی ثواب
هزار هزار رکعت در نامهٔ عمل تو بنویسند و برات بیزاری از آتش جهنم وگذشتن
بر صراط را برای تو بنویسند ومنقولست که هر که در روز جمعهٔ ماه رجب
صد مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند حقتعالی در قیامت باو نوری عطا
کند که بآن نور داخل بهشت گردد ودر حدیث معتبر وارد شده است که حضرت
امام محمد باقر علیه السلام در روز جمعهٔ اول ماه رجب متولد شده است وموجب
زیادتی شرف این روز گردیده ودر روایتی وارد شده است که ولادت حضرت
امام علی نقی علیه السلام در روز دوّیم ماه رجب واقع شده است وبروایت دیگر
در روز سیم ماه رجب واقع شده است وبروایت ابرهیم بن هاشم وفات آنحضرت
در روز سیم واقع شده است وابن عیاش گفته است که ولادت آنحضرت در
پنجم این ماه واقع شده است وولادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام در دهم
این ماه واقع شده است وبعضی از روایات در فضیلت خصوص دهم وارد
شده است ودر فضیلت ایام البیض ماه رجب احادیث معتبره وارد شده است
یعنی روز سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم وبسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلم منقولست که فضیلت سه ماه را حقتعالی باین امت داده است که
باحدی از امتهای گذشته نداده است ماه رجب وماه شعبان وماه رمضان و
سه شب باین امت داده است که بامتهای دیگر نداده است شب سیزدهم وشب
چهاردهم وشب پانزدهم وسه سوره باین امت داده است که مثل آنها بامتهای
پیش نداده است سورهٔ یس وسورهٔ تبارك الذی بیده الملك وسورهٔ توحید
پس هر که جمع کند میان این سه فضیلت جمیع فضایل این امت را جمع کرده خواهد
بود پرسیدند که چگونه جمع کند فرمود که در شب سیزدهم هر یك از این سه

ماه دو رکعت نماز بگذارد ودر هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند
ودر شب چهاردهم چهار رکعت بگذارد بدو سلام ودر هر رکعت بعد از
حمد این سه سوره را نیز بخواند ودر شب پانزدهم شش رکعت بجای آورد
بسه سلام ودر هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را بخواند تا جمیع فضیلت
این سه ماه را بیابد وجمیع گناهان غیر از شرک آمرزیده شود واز حضرت
صادق علیه السلام منقول است که هر که ایام البیض ماه رجب را روزه دارد
حقتعالی بهر روزی عبادت یکساله برای او بنویسد ودر قیامت او را در	و در روزه یکساله ج
محل ایمنان باز دارد که هیچ بیم وخوف نداشته باشد ومشهور آنستکه ولادت
باسعادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلم در میان کعبهٔ معظمه در روز
سیزدهم ماه رجب بوده واز ده سال قبل از مبعوث شدن حضرت رسول
صلی الله علیه واله وعلی بن ابرهیم گفته است که ولادت حضرت امام علی
نقی علیه السلام نیز در روز سیزدهم ماه رجب بود در سال دویست و
چهارده از هجرت وشب پانزدهم از لیالی متبرکه است وغسل در آن سنتست
واحیای آن بعبادت فضیلت بسیار دارد واز حضرت رسول صلی الله علیه
واله منقولستکه در شب نیمهٔ رجب حقتعالی امر میکند ملئکه را که هر گناهیکه
در دیوان اعمال مؤمنان باشد محو کنند وایضاً از آنحضرت منقولست که هر
که روز سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم رجب را روزه دارد ودر شبهای آنها
مشغول عبادت باشد از دنیا نرود مگر با توبهٔ نصوح وبهر روز که روزه
داشته هفتاد گناه کبیرهٔ او آمرزیده شده وهفتاد حاجت او بر آورده شود	شود آ.
در وقتیکه از قبر بیرون آید ونزد میزان ونزد صراط وچنان باشد که هفتاد
بنده از فرزندان اسمعیل آزاد کرده باشد وشفاعت او را قبول کنند در حق
هفتاد نفر از اهل بیت وخویشان او که مستحق جهنم شده باشند وحقتعالی
بنا کند از برای او در جنات فردوس هفتاد هزار شهر ودر هر شهری هفتاد

هزار قصر بوده باشد و در هر قصری هفتاد هزار حوریه باشند و هر حوریه
هفتاد هزار خادم داشته باشند و شیخ طوسی علیه الرحمه بسند صحیح از
حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در شب نیمهٔ رجب دوازده
رکعت نماز بجا میاوری یعنی بشش سلام با حمد و هر سوره که خواهی و چون
فارغ شوی هر یک از حمد و معوذتین و توحید و آیة الکرسی را چهار مرتبه
میخوانی پس چهار مرتبه میگوئی سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلّا اللّهُ وَاللّهُ
اَکْبَرُ پس میگوئی اَللّهُ اَللّهُ رَبّی لا اُشْرِکُ بِهِ شَیْئاً وَما شاءَ اللّهُ لا قُوَّةَ
اِلّا بِاللّهِ و در شب و روز زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت
موکد است و بسند صحیح از ابن ابی نصر منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام
سؤال کرد که زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در کدام وقت بهتر است فرمود
که در نیمهٔ رجب و نیمهٔ شعبان و در روز پانزدهم نماز سلمان را باید کرد بهمان
کیفیتی که ذکر شد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام در این روز چهار رکعت نماز کرد و دستهای خود را
گشود و این دعا را خواند پس فرمود که هر که بشدتی و غمی مبتلا شود و این دعا
را بخواند البته کرب شدتها او زایل میکردد و این چهار رکعت را بدو سلام
میکند و هر سوره که خواهد میخواند و دعا این است اَللّهُمَّ یا مُذِلَّ کُلِّ
جَبّارٍ وَمُعِزَّ الْمُؤْمِنینَ اَنْتَ کَهْفی حینَ تُعْیینِی الْمَذاهِبُ وَاَنْتَ بارِئُ خَلْقی رَحْمَةً
بی وَقَدْ کُنْتَ عَنْ خَلْقی غَنِیّاً وَلَوْلا رَحْمَتُکَ لَکُنْتُ مِنَ الْهالِکینَ وَاَنْتَ مُؤَیِّدی
بِالنَّصْرِ عَلی اَعْدائی وَلَوْلا نَصْرُکَ اِیّایَ لَکُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحینَ یا مُرْسِلَ المفضوحین
الرَّحْمَةِ مِنْ مَعادِنِها وَمُنْشِئَ الْبَرَکَةِ مِنْ مَواضِعِها یا مَنْ خَصَّ بِالشُّمُوخِ
وَالرِّفْعَةِ فَاَوْلِیاؤُهُ بِعِزِّهِ یَتَعَزَّزُونَ یا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوکُ نیرَ الْمَذَلَّةِ
عَلی اَعْناقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَواتِهِ خائِفُونَ اَسْئَلُکَ بِکَیْنُونِیَّتِکَ الَّتِی اشْتَقَقْتَها
مِنْ کِبْرِیائِکَ وَاَسْئَلُکَ بِکِبْرِیائِکَ الَّتِی اشْتَقَقْتَها مِنْ عِزَّتِکَ وَاَسْئَلُکَ بِعِزَّتِکَ

الَّتِی اسْتَوَیْتَ بِها عَلی عَرْشِکَ فَخَلَقْتَ بِها جَمیعَ خَلْقِکَ فَهُمْ لَکَ مُذْعِنُونَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ پس حاجات خود را از حقتعالی طلب نماید
و بدانکه عمدهٔ اعمال نیمهٔ رجب **دعای ام داود** است که ابن بابویه
و شیخ طوسی و سید بن طاوس ره بسندهای معتبر روایت کرده اند و برای
برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مجرب است و مجمل روایاتش
آنستکه فاطمه مادر داود بن الحسن پسر زادهٔ امام حسن مجتبی ع دایهٔ حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام بود و بشیر داود را بآنحضرت داده
بود و چون محمد بن عبد الله بن الحسن در مدینه خروج کرده بود و منصور
دوانقی لشکر فرستاد و او را کشتند و ابراهیم برادر محمد را نیز شهید نمودند
و عبد الله بن الحسن و جمعی از سادات حسنی را با غل و زنجیر از مدینه بعراق
بردند داود نیز در میان آنها بود ام داود گفت که چون مدتی از حبس فرزند
من گذشت و از او بمن خبری نمیرسید بپیوسته تضرع دعا میکردم و از صلحاء و
نیکان و برادران مؤمن استدعای دعا مینمودم و ایشان تقصیر نمیکردند
و مطلقا اثر اجابت نمییافتم و گاهی خبر بمن میرسید که داود را کشتند و گاهی
میگفتند که او را با پسران عم او در زیر عمارت زنده گذاشتند و روز بروز مصیبت
من زیاد تر و اندوه من عظیم تر میشد تا آنکه از غم گداختم و پیر شدم و از ملاقات
او نا امید گردیدم تا آنکه روزی شنیدم که حضرت صادق علیه السلام
را علتی عارض شده بعیادت آنحضرت رفتم چون احوال گرفتم و دعا کردم
خواستم برگردم حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و من شیر داود
را بآنحضرت داده بودم چون نام داود را شنیدم گریستم و گفتم فدای
تو شوم داود کجا است او در عراق محبوس است و من از ملاقات او قطع
امید کرده ام و از شما التماس میکنم که او را دعا کنید که او برادر رضاعی
شما است حضرت فرمودند چرا غافلی از دعای استفتاح و دعای اجابت

ونجاح واند عائی است که درهای اسمان برای او کشوده میشود و ملئکه
استقبال میکنند خوانندهٔ انرا و بشارت میدهند او را باجابت و اند عائی
که از حضرت مجیب الدعوات محجوب نمیکردد و خوانندهٔ انرا ثوابی نیست بغیر
از بهشت ام داود کفت ای فرزند طاهرین و راستکویان چکونه است ان دعا
حضرت فرمودند ای مادر داود ماه محرم یعنی ماه رجب نزدیک شده است و ان
ماهیست مبارک و حرمت ان عظیم است و دعاها دران مستجابست چون
انماه در اید سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم که انها را ایام البیض کویند روزه
بدار پس انحضرت کیفیت عمل را تعلیم او نمود و فرمود که این دعا را حفظ کن
و بهمه کس تعلیم مکن که میترسم بدست کسی افتد که برای امر باطلی و نامشروعی
این دعا را بخواند بدرستیکه این دعا بسیار شریف است و مشتملست بر
اسم اعظم الهی که هر که بخواند البته حاجتش براورده میشود و اکر درهای
اسمان و زمین همه بسته شود یا دریاها حایل باشند میان تو و حاجت تو چون
این دعا را بخوانی البته حقتعالی اسان میکرداند رسیدن ترا بمطلب تو و
حاجت تو را برمیاورد و هر که این دعا را بخواند خدا مستجاب میکرداند خواه
مرد و خواه زن باشد و اکر جن و انس همه دشمن فرزند تو باشند خداوند
قادر متعال کفایت شر ایشان مینماید و زبان ایشان را میبندد و ایشانرا
منقاد فرزند تو میکرداند ام داود کفت که این دعا را حضرت از برای من
نوشت و بخانه برکشتم چون ماه رجب داخل شد انچه را که انحضرت فرموده بود
بعمل اوردم و در شب شانزدهم نماز شام و خفتن را ادا کردم و از روزه
افطار کردم و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم در خواب دیدم جمیع ملئکه
و پیغمبران و شهدا و عباد را که من بر ایشان صلوات فرستاده بودم حضرت
رسول مرا خطاب فرمود که ای مادر داود بشارت باد تو را که این جماعت که
میبینی همه یاوران و برادران و شفیعان تو اند و از برای تو طلب امرزش

میکنند و بشارت میدهند ترا باینکه حقتعالی حاجت ترا براورده است پس
بشارت باد ترا بامرزش خدا و خوشنودی خدا و خدا ترا جزای خیر دهد و شاد
باش که حقتعالی فرزند ترا حفظ میکند و بتو برمیکرداند انشاء الله ام داود
کفت که از خواب بیدار شدم و بعد از ان بقدر انکه سواری تند رو از عراق
بمدینه اید داود بنزد من امد و کفت ای مادر من در عراق در زندان بسیار
تنکی و بند و زنجیر سنکینی بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب
نیمهٔ رجب کردید در خواب دیدم که بلندیهای زمین پست شد و ترا دیدم
که بر روی حصیر نماز خود نشسته بودی و بر دور تو مردانی چند بودند
که سرهای ایشان در اسمان بود و پاهای ایشان در زمین و تسبیح و تنزیه
خدا میکردند پس یکی از ایشان که از همه خوشروتر بود و خوشبوتر و جامهای
پاکیزه در بر داشت کمان کردم که حضرت رسالت پناه جد من است خطاب
کرد بمن ای فرزند عجوزهٔ صالحه بشارت باد ترا که حقتعالی دعای مادر ترا
در حق تو مستجاب کرد چون بیدار شدم رسولان منصور دوانیقی بدر زندان
رسیده بطلب من امده بودند در میان شب مرا بنزد او بردند پس امر کرد تا
زنجیرها را بر داشتند و ده هزار درهم که زیاده از هزار تومان بود بحساب
انزمان بمن عطا نمود و کفت مرا بر شتر رهواری سوار کنند و بسرعت تمام بیاورند
بمدینه ام داود کفت که من داود را بخدمت حضرت صادق علیه السلام بردم
حضرت فرمود که سبب خلاصی تو ان بود که منصور حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
را در خواب دید که باو فرمود رها کن فرزند مرا و اکر نکنی ترا در این اتش میاندازم
چون نظر کرد دریای اتش در زیر پای خود دید و از وحشت بیدار شد و از کردهٔ
خود پشیمان شد و ترا رها کرد **و اما** کیفیت این عمل شریف ام داود کفت که حضرت
صادق علیه السلام فرمود که در ماه مبارک رجب روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
را روزه بدار و در وقت زوال روز پانزدهم غسل بکن و در روایت دیکر نزدیک

بزوال الغسل بکن وچون زوال معلوم شود پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش وبخانهٔ
خلوتی برو وسعی نما که کسی نزد تو نباید که ترا مشغول کرداند و با تو سخن بکوید و
هشت رکعت نافلهٔ زوال را بعمل بیاور ودر رکوع وسجود آنها را خوب بعمل آور و پس نماز
فریضهٔ ظهر را با اداب وشرایط بعمل آور وبعد از نماز ظهر دو رکعت نماز بکن بهر سوره
که خواهی وبعد از ان صد مرتبه بکو یا قاضی حوائج الطالبین پس هشت رکعت نافلهٔ
عصر را با اداب بجا بیاور ودر بعضی روایات وارد شده که در هر رکعت از نافلهٔ
عصر بعد از حمد سه مرتبه قل هو الله احد ویکمرتبه انا اعطیناک الکوثر بخوان
پس نماز عصر را با خشوع واداب بجا آور ودر روایتی وارد شده که برو بحصیر
پاکیزهٔ بنشین وصد مرتبه سورهٔ حمد وصد مرتبه قل هو الله احد وده مرتبه
ایة الکرسی بخوان پس هریک از این سورها را یک مرتبه بخوان سورهٔ انعام و
کهف وبنی اسرائیل ولقمان والم سجده ویس والصافات وحم سجده وحم
عسق وحم دخان وانا فتحنا واذا وقعت الواقعة وتبارک الذی بیده الملک
ون والقلم وهل اتی واذا السماء انشقت تا اخر قران واکر نتوانی این سورها را از
روی مصحف درست بخوانی بعوض همه هزار مرتبه قل هو الله احد بخوان و
شیخ مفید ره کفته است که اکر نتوانی یا نتوانی این سورهای مخصوص را بخوانی
صد مرتبه سوره حمد وده مرتبه ایة الکرسی وهزار مرتبه قل هو الله احد
بخوان واین احوط است ودر روایت دیکر وارد شده است که پیش از حمد
صد مرتبه بکو سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ
وبعد از ایة الکرسی صد بار بکو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ واکر ایة
الکرسی را نیز نتواند درست بخواند صد مرتبه سورهٔ حمد وهزار بار قل
هو الله احد بخواند پس این دعا را بخواند وایة الکرسی را بهتر انستکه تا هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ بخواند ودعا اینست بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
صَدَقَ اللهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ

الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ
الْخَبِيرُ شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا
اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَبَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْكِرَامُ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ
اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ النِّعْمَةُ
وَلَكَ الْعَظَمَةُ وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ
الْاِمْتِنَانُ وَلَكَ التَّسْبِيحُ وَلَكَ التَّقْدِيسُ وَلَكَ التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ
مَا يُرٰى وَلَكَ مَا لَا يُرٰى وَلَكَ مَا فَوْقَ السَّمٰوَاتِ الْعُلٰى وَلَكَ مَا تَحْتَ الثَّرٰى
وَلَكَ الْاَرَضُونَ السُّفْلٰى وَلَكَ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى وَلَكَ مَا تَرْضٰى بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ
وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنَّعْمَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَبْرَئِيلَ اَمِينِكَ عَلٰى وَحْيِكَ
وَالْقَوِيِّ عَلٰى اَمْرِكَ وَالْمُطَاعِ فِي سَمٰوَاتِكَ وَمَحَالِّ كَرَامَاتِكَ الْمُتَحَمِّلِ لِكَلِمَاتِكَ
النَّاصِرِ لِاَنْبِيَائِكَ الْمُدَمِّرِ لِاَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ
وَالْمَخْلُوقِ لِرَأْفَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِاَهْلِ طَاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اِسْرَافِيلَ
حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظِرِ لِاَمْرِكَ وَالْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِيفَتِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عِزْرَائِيلَ قَابِضِ اَرْوَاحِ جَمِيعِ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى حَمَلَةِ
الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَعَلٰى مَلٰٓئِكَةِ الذِّكْرِ اَهْلِ التَّأْمِينِ عَلٰى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
وَعَلٰى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلٰى مَلٰٓئِكَتِكَ
الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَعَلٰى مَلٰٓئِكَةِ الْجِنَانِ وَخَزَنَةِ النِّيرَانِ وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَ
الْاَعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَبِينَا اٰدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ
الَّذِي اَكْرَمْتَهُ بِسُجُودِ مَلٰٓئِكَتِكَ وَاَبَحْتَهُ جَنَّتَكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اُمِّنَا حَوَّاءَ
الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْاِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ مَحَالِّ
الْقُدْسِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى هَابِيلَ وَشَيْثٍ وَاِدْرِيسَ وَنُوحٍ وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَ
اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَالْاَسْبَاطِ وَلُوطٍ وَشُعَيْبٍ وَ
اَيُّوبَ وَمُوسٰى وَهٰرُونَ وَيُوشَعَ وَمِيشَا وَالْخِضْرِ وَذِي الْقَرْنَيْنِ وَيُونُسَ وَ

اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللهِ الْاِسْلَامُ ن ل
وَلَكَ الْمِنَّةُ ن ل
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ ن ل
وَالْمُؤْتَمَنِ عَلٰى اَمْرِكَ وَكَرَامَاتِكَ ن ل
مَلَكِ هَيْبَتِكَ ن ل
عِبَادِكَ ن ل
وَعَلٰى مَلٰٓئِكَتِكَ الذِّكْرِ ن ل
عَرْشِكَ ن ل
كَرَّمْتَهُ ن ل

الیاس و الیسع و ذی الکفل و طالوت و داود و سلیمان و زکریا و شعیا
و یحیی و تورخ و ارمیا و حیقوق و دانیال و عزیر و عیسی و شمعون و
جرجیس و الحواریین و الاتباع و خالد و حنظلة و لقمان اللهم صل
علی محمد و آل محمد و ارحم محمدا و آل محمد و بارک علی محمد
و آل محمد کما صلیت و رحمت و بارکت علی ابرهیم و آل ابرهیم انک حمید
مجید اللهم صل علی الاوصیاء و السعداء و الشهداء و ائمة الهدی الانبیاء نل
اللهم صل علی الابدال و الاوتاد و السیاح و العباد و المخلصین و
الزهاد و اهل الجد و الاجتهاد و اخصص محمدا و اهل بیته بافضل
صلواتک و اجزل کراماتک و بلغ روحه و جسده منی تحیة و سلاما
و زده فضلا و شرفا و کرما حتی تبلغه اعلی درجات اهل الشرف
من النبیین و المرسلین و الافاضل المقربین اللهم و صل علی من سمیت
و من لم اسم من ملائکتک و انبیائک و رسلک و اهل طاعتک و اوصل علی نل
صلواتی الیهم و الی ارواحهم و اجعلهم اخوانی فیک و اعوانی علی دعائک
اللهم انی استشفع بک الیک و بکرمک الی کرمک و بجودک الی جودک
و برحمتک الی رحمتک و باهل طاعتک الیک و اسئلک اللهم بکل ما
سئلک به احد منهم من مسئلة شریفة غیر مردودة و بما دعوک به
من دعوة مجابة غیر مخیبة یا الله یا رحمن یا رحیم یا حلیم یا کریم یا عظیم
یا جلیل یا منیل یا جمیل یا کفیل یا وکیل یا مقیل یا مجیر یا خبیر یا منیر
یا مبیر یا منیع یا مدیل یا محیل یا کبیر یا قدیر یا بصیر یا شکور یا بر یا طهر
یا طاهر یا قاهر یا ظاهر یا باطن یا ساتر یا محیط یا مقتدر یا حفیظ یا متجبر یا متحنن نل
یا قریب یا ودود یا حمید یا مجید یا مبدئ یا معید یا شهید یا محسن یا
مجمل یا منعم یا مفضل یا قابض یا باسط یا هادی یا مرسل یا مرشد یا
مسدد یا معطی یا مانع یا دافع یا رافع یا باقی یا واقی یا خلاق یا وهاب یا رزاق نل

تواب یا فتاح یا مرتاح یا من بیده کل مفتاح یا مرتاح یا نفاع یا رؤف یا یا فتاح
عطوف یا کافی یا شافی یا معافی یا مکافی یا وفی یا مهیمن یا عزیز یا جبار
یا متکبر یا سلام یا مؤمن یا احد یا صمد یا نور یا مدبر یا فرد یا وتر یا واحد نل
یا قدوس یا ناصر یا مونس یا باعث یا وارث یا عالم یا حاکم یا بادی یا هادی
یا متعالی یا مصور یا مسلم یا متحبب یا قائم یا دائم یا علیم یا حکیم یا جواد
یا باری یا بار یا سار یا عدل یا فاضل یا دیان یا حنان یا منان یا سمیع
یا بدیع یا خفیر یا معین یا ناشر یا غافر یا قدیم یا مسهل یا میسر یا ممیت یا یا خفی نل یا کریم نل
محیی یا نافع یا ضار یا رازق یا مقتدر یا مسبب یا مغیث یا مغنی یا مقنی یا
خالق یا راصد یا واحد یا حاضر یا جابر یا حافظ یا شدید یا غیاث یا عائد
یا قابض یا منیب یا مبین یا طاهر یا مجیب یا متفضل یا مستجیب یا عادل یا
بصیر یا مؤمل یا مسدی یا اواب یا وافی یا راشد یا ملک یا رب یا مذل یا یا مبدی نل
معز یا ماجد یا رازق یا ولی یا فاضل یا سبحان یا من علا فاستعلی فکان
بالمنظر الاعلی یا من قرب فدنی و بعد فنائی و علم السر و اخفی یا من الیه
التدبیر و له المقادیر یا من العسیر علیه سهل یسیر و یا من هو علی ما
یشاء قدیر یا مرسل الریاح یا فالق الاصباح یا باعث الارواح یا ذا الجود
و السماح یا راد ما قد فات یا ناشر الاموات یا جامع الشتات یا رازق من
یشاء بغیر حساب یا فاعل ما یشاء کیف یشاء یا ذا الجلال و الاکرام یا
حی یا قیوم یا حی حین لا حی یا حی یا محیی الموتی یا حی لا اله الا انت بدیع
السموات و الارض یا الهی و سیدی صل علی محمد و آل محمد و ارحم
محمدا و آل محمد و بارک علی محمد و آل محمد کما صلیت و بارکت و
رحمت و ترحمت علی ابرهیم و آل ابرهیم انک حمید مجید و ارحم ذلی و
فاقتی و فقری و انفرادی و وحدتی و خضوعی بین یدیک و اعتمادی
علیک و تضرعی الیک ادعوک دعاء الخاضع الذلیل الخاشع الخائف

المشفق البائس المهين الحقير الجائع الفقير العائذ المستجير المقر بذنبه المستغفر منه المستكين لربه دعاء من اسلمته ثقته ورفضته احبته وعظمت فجيعته دعاء حرق حزين ضعيف مهين بائس مسكين بك مستجير اللهم واسئلك بانك مليك وانك ما تشاء من امر يكن وانك على ما تشاء قدير واسئلك بحرمة هذا الشهر الحرام والبيت الحرام والبلد الحرام والركن والمقام والمشاعر العظام وبحق نبيك محمد عليه واله السلام يا من وهب لادم شيثا ولابرهيم اسمعيل واسحق ويا من رد يوسف على يعقوب ويا من كشف بعد البلاء ضر ايوب يا راد موسى على امه ويا زائد الخضر في علمه ويا من وهب لداود سليمان ولزكريا يحيى ولمريم عيسى يا حافظ بنت شعيب ويا كافل ولد ام موسى اسئلك ان تصلي على محمد وال محمد وان تغفر لي ذنوبي كلها وتجيرني من عذابك وتوجب لي رضوانك وامانك و احسانك وغفرانك وجنانك واسئلك ان تفك عني كل حلقة بيني وبين من يؤذيني وتفتح لي كل باب وتلين لي كل صعب وتسهل لي كل عسير وتخرس عني كل ناطق بشر وتكف عني كل باغ وتكبت لي كل عدو لي وحاسد و تمنع مني كل ظالم وتكفيني كل عائق يحول بيني وبين حاجتي ويحاول ان يفرق بيني وبين طاعتك ويثبطني عن عبادتك يا من الجم الجن المتمردين وقهر عتاة الشياطين واذل رقاب المتجبرين ورد كيد المتسلطين عن المستضعفين اسئلك بقدرتك على ما تشاء وتسهيلك لما تشاء كيف تشاء ان تجعل قضاء حاجتي فيما تشاء پس بسجده برود و دو پهلوی رو بخود را بخاک بنه و بگو اللهم لك سجدت وبك امنت فارحم ذلي وفاقتي واجتهادي وتضرعي ومسكنتي وفقري اليك يا رب پس حضرت فرمود که سعی کن که آب از دیده تو بیرون اید اگرچه بقدر سر مگسی بوده باشد که ان علامت اجابت دعاست و در روایت دیگر وارد شده است که در سجده این دعا را بخواند اللهم

لك سجدت وبك امنت فارحم ذلي وخضوعي بين يديك وفقري وفاقتي اليك وارحم انفرادي وخشوعي واجتهادي بين يديك وتوكلي عليك اللهم بك استفتح وبك استنجح وبمحمد عبدك ورسولك واله اتوجه اليك اللهم سهل لي كل حزونة وذلل لي كل صعوبة واعطني من الخير اكثر مما ارجو وعافني من الشر واصرف عني السوء و بروایت دیگر صد مرتبه در سجده بگو یا قاضي حوائج الطالبين اقض حاجتي بلطفك يا خفي الالطاف و در روایت معتبره وارد شده است که مادر داود بحضرت عرض کرد که ای سید و اقای من آیا این دعا را در غیر ماه رجب میتوان خواند فرمود بلی در روز عرفه میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد فارغ نمیشود صاحبش مگر انکه خدا او را بیامرزد و در هر ماه که باشد ایام البیض ان ماه را روزه دارد و در روز پانزدهم این دعا را بخواند بنحویکه ذکر کردم حاجتش بر اورده میشود و در روایت دیگر وارد است که حضرت فرمود که در روز عرفه و هر روز که این دعا را بخواند حاجت او بر اورده میشود

مؤلف گوید که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه ایام البیض را یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم او را روزه دارد و در روز پانزدهم این عمل را بجا اورد بمطلوب فائز میگردد و دور نیست که اگر در روز عرفه و جمعه سایر ایام متبرکه نیز این عمل را بدون روزه بجا اورد خوب باشد و اگر در غیر اشهر حرم که ذی القعده و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است این دعا را بخواند بجای بحرمة هذا الشهر بگوید بحرمة شهر الحرام و هذا را بیندازد بهتر باشد

فصل پنجم

در بیان فضایل و اعمال نصف اخر ماه رجب است شیخ طوسی و دیگران رحمهم الله علیهم گفته اند که در روز هیجدهم این ماه ابرهیم پسر رسول خدا از دنیا رفت پس حزن و اندوه و لعن بر انهائیکه در این مصیبت شماتت کرده اند مناسب است خصوصا عایشه و ابن عیاش که یکی از محدثان شیعه است گفته است که حضرت فاطمه

علیها السلام در بیست و یکم ماه رجب بعالم قدس ارتحال نموده اگرچه خلاف مشهور است اما لعن بر فلان و ظالمان آن جگر گوشهٔ حضرت رسالت که عمدهٔ آنها عمر بن الخطاب است ثواب دارد و زیارت آنحضرت احتیاطاً مناسب است بنحوی که مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ مفید ره گفته است که در بیست و دوم این ماه معاویه بجهنم واصل شده است و مستحب است که این روز را روزه دارند بشکر این نعمت و در روز بیست و سیم این ماه خارجیان خنجر زهرآلود بران حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام زدند زیارت و لعن بر فلان و ظالمان آن حضرت مناسبست و در روز بیست و چهارم این ماه فتح خیبر بدست معجز نمای حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام جاری شد و مرحب یهودی بدست آنحضرت کشته شد و گفته اند که روزهٔ این روز بشکر این نعمت و زیارت آنحضرت مستحب است و شیخ ره ذکر کرده است که شهادت حضرت امام موسی کاظم علیه السلام در روز بیست و پنجم ماه رجب واقع شده است اما احادیث بسیار در فضیلت این روز و ثواب روزه اش وارد شده است و روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او که حضرت رسالت صلعم در روز بیست و پنجم ماه رجب مبعوث برسالت شد و این مخالف مشهور و احادیث بسیار است که بعد از این مذکور خواهد شد اما در فضیلت روزه اش شکی نیست چنانکه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که روزه اش کفارهٔ دویست سال گناه است و بسند بسیار معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که روز بیست و پنجم ماه رجب روزه دارد حق تعالی روزهٔ او را کفارهٔ هفتاد سال گناه گردانید و ایضاً از آنحضرت منقول است که هر که روز بیست و ششم ماه رجب را روزه دارد حقتعالی روزهٔ او را کفارهٔ هشتاد سال گناه گرداند و روز بیست و هفتم این ماه از جملهٔ اعیاد عظیمه است و روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن روز برسالت بر امت مبعوث گردیده و جبرئیل به پیغمبری بآنحضرت

نازل شد و شبش نیز بسیار شب مبارکی است و بسند های بسیار معتبر از حضرت امام محمد تقی ع منقول است که در ماه رجب شبی هست که بهتر است از برای مردم از آنچه آفتاب بران میتابد و آن شب بیست و هفتم این ماه است و در صبح آن شب حضرت رسول صلعم برسالت مبعوث شد و کسیکه عبادت کند این شب را مثل اجر شصت سال عبادت خدا باو عطا کند پرسیدند که عمل آن شب چیست فرمود که چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت از شب که بیدار شوی خواه پیش از نصف و خواه بعد از نصف شب باشد برخیز و دوازده رکعت نماز بکن و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و در هر رکعت بعد از حمد یک سوره از سورهای کوچک بعد از یس بخوان و چون از نماز فارغ شوی چنانکه نشسته سورهٔ حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه و آیة الکرسی هر یک را هفت مرتبه بخوان پس از این دعا را بخوان اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبِیراً اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِمَعَاقِدِ عِزِّکَ عَلٰی اَرْکَانِ عَرْشِکَ وَ مُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِکَ وَ بِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَ ذِکْرِکَ الْاَعْلَی الْاَعْلٰی وَ بِکَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ کُلِّهَا اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَفْعَلَ بِی مَا اَنْتَ اَهْلُهُ پس هر حاجت که خواهی بطلب که هرچه طلب کنی مستجاب است مگر آنکه حرامی بطلبی یا قطع رحمی یا هلاک جمعی از مؤمنان را طلب کنی و روزش را روزه بدار که از برای تو حساب میشود بروزهٔ یکسال و بسند معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که در شب بیست و هفتم ماه رجب هر وقتکه باشد دوازده رکعت نماز بجا آوری در هر رکعت بعد از حمد چهار مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد بخوان و چون از دوازده رکعت نماز فارغ شوی در همان مکان چهار مرتبه بگو لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ اَکْبَرُ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ لا حَوْلَ

وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ پس هر حاجت که خواهی بطلب که برآورده است انشاء الله مؤلّف گوید که هر یک از این دو روایت را عمل نماید خوبست واگر هر دو را بکند بهتر است واگر نماز نصف شب ماه رجب را که بسند صحیح مذکور شد در این شب بجا آورد خوبست و در آن روایت وارد شده است که در این شب نیز بجا آورند و شیخ طوسی گفته است که غسل در این شب مستحبست و زیارت حضرت رسول صلّی الله علیه و آله و حضرت امیر المؤمنین علیه السّلام در این شب مناسبست و ایضاً نیز وارد شده که در این شب بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِالْمَحَلِّ الْاَعْظَمِ فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ مِنَ الشَّهْرِ الْمُعَظَّمِ وَالْمُرْسَلِ الْمُكَرَّمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لَنا ما اَنْتَ بِهِ اَعْلَمُ مِنّا یا مَنْ یَعْلَمُ وَلا یُعْلَمُ اَللّٰهُمَّ بارِكْ لَنا فی لَیْلَتِنا هٰذِهِ الَّتی بِشَرَفِ الرِّسالَةِ فَضَّلْتَها وَبِكَرامَتِكَ اَجْلَلْتَها وَبِالْمَحَلِّ الشَّریفِ اَحْلَلْتَها اَللّٰهُمَّ فَاِنّا نَسْئَلُكَ بِالْمَبْعَثِ الشَّریفِ وَالسَّیِّدِ اللَّطیفِ وَالْعُنْصُرِ الْعَفیفِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اَعْمالَنا فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ وَفی سائِرِ اللَّیالی مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنا مَغْفُورَةً وَحَسَناتِنا مَشْكُورَةً وَسَیِّئاتِنا مَسْتُورَةً وَقُلُوبَنا بِحُسْنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَةً وَاَرْزاقَنا مِنْ لَدُنْكَ بِالْیُسْرِ مَدْرُورَةً اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَریٰ وَلا تُریٰ وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلیٰ وَاِنَّ اِلَیْكَ الرُّجْعیٰ وَالْمُنْتَهیٰ وَاِنَّ لَكَ الْمَماتَ وَالْمَحْیا وَاِنَّ لَكَ الْآخِرَةَ وَالْاُولیٰ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَعُوذُ بِكَ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزیٰ وَاَنْ نَأْتِیَ ما عَنْهُ نَهَیٰ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَسْئَلُكَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَنَسْتَعیذُ بِكَ مِنَ النّارِ فَاَعِذْنا مِنْها بِقُدْرَتِكَ وَنَسْئَلُكَ مِنَ الْحُورِ الْعینِ فَارْزُقْنا بِعِزَّتِكَ وَاجْعَلْ اَوْسَعَ اَرْزاقِنا عِنْدَ كِبَرِ سِنِّنا وَاَحْسَنَ اَعْمالِنا عِنْدَ اقْتِرابِ آجالِنا وَاَطِلْ فی طاعَتِكَ وَما یُقَرِّبُ اِلَیْكَ وَیُحْظی عِنْدَكَ وَیُزْلِفُ لَدَیْكَ اَعْمارَنا وَاَحْسِنْ فی جَمیعِ اَحْوالِنا وَاُمُورِنا مَعْرِفَتَنا وَلا تَكِلْنا اِلیٰ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَیَمُنَّ عَلَیْنا وَتَفَضَّلْ عَلَیْنا بِجَمیعِ حَوائِجِنا لِلدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَابْدَأْ بِآبائِنا وَاُمَّهاتِنا وَ

بالمحلّ

القبول

فاعذنا

اَبْنائِنا وَجَمیعِ اِخْوانِنَا الْمُؤْمِنینَ فی جَمیعِ ما سَئَلْناكَ لِاَنْفُسِنا یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظیمِ وَمُلْكِكَ الْقَدیمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظیمَ اِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظیمَ اِلَّا الْعَظیمُ اَللّٰهُمَّ وَهٰذا رَجَبُ الْمُكَرَّمُ الَّذی اَكْرَمْتَنا بِهِ اَوَّلُ اَشْهُرِ الْحُرُمِ اَكْرَمْتَنا بِهِ مِنْ بَیْنِ الْاُمَمِ فَلَكَ الْحَمْدُ یا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاَسْئَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذی خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فی ظِلِّكَ فَلا یَخْرُجُ مِنْكَ اِلیٰ غَیْرِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الطّاهِرینَ وَاَنْ تَجْعَلَنا مِنَ الْعامِلینَ فیهِ بِطاعَتِكَ وَالْآمِلینَ فیهِ لِشَفاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ اهْدِنا اِلیٰ سَوآءِ السَّبیلِ وَاجْعَلْ مَقیلَنا عِنْدَكَ خَیْرَ مَقیلٍ فی ظِلٍّ ظَلیلٍ وَمُلْكٍ جَزیلٍ فَاِنَّكَ حَسْبُنا وَنِعْمَ الْوَكیلُ اَللّٰهُمَّ اقْلِبْنا مُفْلِحینَ مُنْجِحینَ غَیْرَ مَغْضُوبٍ عَلَیْنا وَلا ضالّینَ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعَزائِمِ مَغْفِرَتِكَ وَبِواجِبِ رَحْمَتِكَ السَّلامَةَ مِنْ كُلِّ اِثْمٍ وَالْغَنیمَةَ مِنْ كُلِّ بِرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجاةَ مِنَ النّارِ اَللّٰهُمَّ دَعاكَ الدّاعُونَ وَدَعَوْتُكَ وَسَئَلَكَ السّائِلُونَ وَسَئَلْتُكَ وَطَلَبَ اِلَیْكَ الطّالِبُونَ وَطَلَبْتُ اِلَیْكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الثِّقَةُ وَالرَّجاءُ وَاِلَیْكَ مُنْتَهَی الرَّغْبَةِ وَالدُّعاءِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلِ الْیَقینَ فی قَلْبی وَالنُّورَ فی بَصَری وَالنَّصیحَةَ فی صَدْری وَذِكْرَكَ فِی اللَّیْلِ وَالنَّهارِ عَلیٰ لِسانی وَرِزْقاً واسِعاً غَیْرَ مَمْنُونٍ وَلا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنی وَبارِكْ لی فیما رَزَقْتَنی وَاجْعَلْ غِنایَ فی نَفْسی وَرَغْبَتی فیما عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس بسجده برو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی هَدانا لِمَعْرِفَتِهِ وَخَصَّنا بِوِلایَتِهِ وَوَفَّقَنا لِطاعَتِهِ پس بگو شُكْراً شُكْراً تا صد مرتبه پس سر از سجده بردار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی قَصَدْتُكَ بِحاجَتی وَاعْتَمَدْتُ عَلَیْكَ بِمَسْئَلَتی وَتَوَجَّهْتُ اِلَیْكَ بِاَئِمَّتی وَسادَتی اَللّٰهُمَّ انْفَعْنا بِحُبِّهِمْ وَاَوْرِدْنا مَوْرِدَهُمْ وَارْزُقْنا مُرافَقَتَهُمْ وَاَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ

فی زمرتهم برحمتك یا ارحم الرّاحمین و در روز بیست و هفتم غسل سنّت است و روزه اش فضیلت بسیار دارد و بسند های معتبر از حضرت صادق علیه السّلام منقول است که روزه اش برابر است با روزهٔ هفتاد سال و بروایت دیگر شصت سال و ایضاً منقول است که حسن بن راشد از حضرت صادق علیه السّلام سؤال کرد که آیا غیر عید های مشهور عید دیگر هست حضرت فرمود بلی شریف تر و فاضل تر از همه روزی است که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله برسالت مبعوث گردیده است و آن روز بیست و هفتم ماه رجب است باید که روزه بداری و صلوات بر محمّد و آل محمّد بسیار بفرستی و زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین علیهما السّلام و الصّلوة در این روز منقول است و نماز این روز بطرق مختلفه وارد شده است و اکثر گفته اند که پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز که بکنند خوب است و بسند معتبر از ریّان بن الصّلت منقول است که چون حضرت امام محمّد تقی علیه السّلم ببغداد تشریف آوردند در روز نصف رجب و روز بیست و هفتم را روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که این دو روز را روزه بدارند و در هر یك دوازده رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت بیك سلام و هر رکعت را بحمد و هر سوره که خواهند بکنند و چون از همه فارغ شوند سورهٔ حمد و توحید و معوّذتین هر یك را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند لا اِلٰهَ اِلاّ اللهُ وَ اللهُ اَکْبَرُ وَ سُبْحانَ اللهِ وَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ پس چهار مرتبه بگویند اَللهُ اَللهُ رَبّی لا اُشْرِكُ بِهِ شَیْئاً پس چهار مرتبه بگویند لا اُشْرِكُ بِرَبّی اَحَداً و بسند معتبر دیگر از حضرت صاحب الامر علیه السّلام منقول است که در این روز دوازده رکعت نماز بجا میآوری و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر شود میخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام میگوئی و این دعا میخوانی

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَریكٌ فِی الْمُلْكِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبیراً یا عُدَّتی فی مُدَّتی یا صاحِبی فی شِدَّتی یا وَلِیّی فی نِعْمَتی یا غِیاثی فی رَغْبَتی یا نَجاحی فی حاجَتی یا حافِظی فی غَیْبَتی یا کالِئی فی وَحْدَتی یا اُنْسی فی وَحْشَتی اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتی فَلَكَ الْحَمْدُ وَ اَنْتَ الْمُقیلُ عَثْرَتی فَلَكَ الْحَمْدُ وَ اَنْتَ الْمُنْعِشُ صَرْعَتی فَلَكَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اسْتُرْ عَوْرَتی وَ آمِنْ رَوْعَتی وَ اَقِلْنی عَثْرَتی وَ اصْفَحْ عَنْ جُرْمی وَ تَجاوَزْ عَنْ سَیِّئاتی فی اَصْحابِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذی کانُوا یُوعَدُونَ و چون از نماز و دعا فارغ شوی سورهٔ حمد و توحید و معوّذتین و انّا انزلناه و قل یا ایّها الکافرون و آیة الکرسی هر یك را هفت مرتبه بخوانی پس هفت مرتبه میگوئی لا اِلٰهَ اِلاّ اللهُ وَ اللهُ اَکْبَرُ وَ سُبْحانَ اللهِ وَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللهِ پس هفت مرتبه میگوئی اَللهُ اَللهُ رَبّی وَ لا اُشْرِكُ بِهِ شَیْئاً پس آنچه خواهی از خدا بطلب و بسند معتبر دیگر از حضرت موسی بن جعفر علیه السّلم منقول است که سنّت است این دعا را در روز مبعث بخوانند یا مَنْ اَمَرَ بِالْعَفْوِ وَ التَّجاوُزِ وَ ضَمَّنَ نَفْسَهُ الْعَفْوَ وَ التَّجاوُزَ یا مَنْ عَفی وَ تَجاوَزَ اُعْفُ عَنّی وَ تَجاوَزْ یا کَریمُ اَللّٰهُمَّ وَ قَدْ اَکْدَی الطَّلَبُ وَ اَعْیَتِ الْحیلَةُ وَ الْمَذْهَبُ وَ دَرَسَتِ الْآمالُ وَ انْقَطَعَ الرَّجاءُ اِلاّ مِنْكَ وَحْدَكَ لا شَریكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَجِدُ سُبُلَ الْمَطالِبِ اِلَیْكَ مُشْرَعَةً وَ مَناهِلَ الرَّجاءِ لَدَیْكَ مُتْرَعَةً وَ اَبْوابَ الدُّعاءِ لِمَنْ دَعاكَ مُفَتَّحَةً وَ الْاِسْتِعانَةَ لِمَنِ اسْتَعانَ بِكَ مُباحَةً وَ اَعْلَمُ اَنَّكَ لِداعیكَ بِمَوْضِعِ اِجابَةٍ وَ لِلصّارِخِ اِلَیْكَ بِمَرْصَدِ اِغاثَةٍ وَ اَنَّ فِی اللَّهْفِ اِلی جُودِكَ وَ الضَّمانِ بِعِدَتِكَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْباخِلینَ وَ مَنْدُوحَةً عَمّا فی اَیْدِی الْمُسْتَأْثِرینَ وَ اَنَّكَ لا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلاّ اَنْ تَحْجُبَهُمُ الْاَعْمالُ دُونَكَ وَ قَدْ عَلِمْتُ اَنَّ اَفْضَلَ زادِ الرّاحِلِ اِلَیْكَ عَزْمُ

وضمن علی نفسه
بدل

ارادة وقد ناجاك بعزم الارادة قلبي فاسئلك بكل دعوة دعاك بها
راج بلغته امله او صارخ اليك اغثت صرخته او ملهوف مكروب
فرجت عن قلبه او مذنب خاطئ غفرت له او معافا اتممت نعمتك
عليه او فقير اهديت غناك اليه ولتلك الدعوة عليك حق و
عندك منزلة الا صليت على محمد واله وقضيت حوائجي حوائج
الدنيا والاخرة وهذا رجب المرجب المكرم الذي اكرمتنا
به اول اشهر الحرم واكرمتنا به من بين الامم يا ذا الجود والكرم
فاسئلك به وباسمك الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاكرم الذي
خلقته فاستقر في ظلك فلا يخرج منك الى غيرك ان تصلي على محمد
واهل بيته الطاهرين وتجعلنا فيه من العاملين بطاعتك والاملين
فيه لشفاعتك اللهم واهدنا الى سواء السبيل واجعل مقيلنا عندك
خير مقيل في ظل ظليل فانك حسبنا ونعم الوكيل والسلام على
عباده المصطفين وصلواته عليهم اجمعين اللهم وبارك لنا في يومنا
هذا الذي فضلته وبكرامتك جللته وبالمنزل العظيم منك انزلته
وصل على من فيه الى عبادك ارسلته وبالمحل الكريم احللته
اللهم صل عليه صلوة دائمة تكون لك شكرا ولنا ذخرا واجعل
لنا من امرنا يسرا واختم لنا بالسعادة الى منتهى اجالنا وقد قبلت
اليسير من اعمالنا وبلغنا برحمتك افضل امالنا انك على كل شئ قدير
وصلى الله على سيدنا محمد واله وسلم و بسند معتبر از حضرت امام
رضا علیه السلام منقولست که هر که روز بیست و هشتم ماه رجب را روزه
دارد کفارهٔ نود سال گناه او گردد و هر که روز بیست و نهم انرا روزه
دارد کفارهٔ گناه صد سالهٔ او باشد و هر که روز سی ام این ماه را روزه
بدارد حق تعالی گناهان گذشته و اینده او را بیامرزد و در روز اخر

در بیان نمازهای هر شب ماه رجب

اینماه نماز سلمان سنت است بنحویکه در اول مذکور شد و اگر احتمال
نقصان ماه باشد در روز بیست و نهم نیز احتیاطا بکند و در کتب دعوات
از برای هر شب اینماه نماز مخصوصی ذکر کرده اند چون سند معتبری بنظر
نرسیده نخواستم ایراد نمایم و چون بسیار مشهور است ایراد میکنم بر سبیل اجمال
و اگر کسی بقصد انکه مطلق صلوة خوبست بکند بد نیست شب اول سی رکعت
در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و سه مرتبه توحید
دویم ده رکعت با حمد و قل یا ایها الکافرون سیم ده رکعت با حمد و پنج مرتبه
سورهٔ اذا جاء نصر الله در هر رکعت چهارم صد رکعت در هر دو رکعت در
اول بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق و در دوم بعد از حمد قل اعوذ برب الناس
پنجم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید ششم
دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه ایة الکرسی هفتم چهار رکعت
در هر رکعت بعد از حمد توحید و معوذتین هر یک سه مرتبه و بعد از نماز
ده مرتبه صلوات و ده مرتبه تسبیحات اربع هشتم بیست رکعت در هر رکعت
یک حمد و هر یک از چهار قل سه مرتبه نهم دو رکعت بحمد و پنج نوبت الهیکم
التکاثر دهم دوازده رکعت بعد از مغرب با حمد سه مرتبه توحید یازدهم
دوازده رکعت با حمد و دوازده مرتبه ایة الکرسی دوازدهم دو رکعت با
حمد و ایهٔ امن الرسول ده مرتبه سیزدهم ده رکعت در رکعت اول بعد از
حمد سورهٔ والعادیات و رکعت دویم سورهٔ الهیکم التکاثر چهاردهم سی رکعت
در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ توحید و ایهٔ قل انما انا بشر مثلکم تا اخر سوره
پانزدهم و شانزدهم و هفدهم سی رکعت با حمد و ده بار سورهٔ توحید در
هر رکعت هیجدهم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ توحید و معوذتین
هر یک ده مرتبه نوزدهم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه
توحید و ایة الکرسی بیستم دو رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه انا انزلناه

سورهٔ جحد یعنی قل یا ایها الکافرون
یعنی قل هو الله احد

صد نه

در هر دو رکعت

بلبیست ویکم شش رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه انا اعطیناک الکوثر و ده مرتبه توحید بیست و دوم هشت رکعت در هر رکعت یک مرتبه سورهٔ حمد و هفت مرتبه جحد و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و ده مرتبه استغفار بیست و سیم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سورهٔ والضحی بیست و چهارم چهل رکعت در هر رکعت بعد از حمد آیهٔ امن الرسول و سورهٔ توحید یک مرتبه بیست و پنجم بیست رکعت در میان نماز شام و خفتن و در هر رکعت بعد از حمد آیهٔ امن الرسول و سورهٔ توحید یک مرتبه بیست و ششم دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد چهل مرتبه توحید بیست و هفتم و بیست و هشتم و بیست و نهم دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و بعد از تمام کردن رکعات صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار سی ام ده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ توحید و در هر یک از این نمازها ثواب بسیار مذکور است و بنابر عدم اعتماد بر سند ذکر نکردم و جمیع نوافل که ذکر شد و میشود هر دو رکعت بیک سلام است و بعضی که باعث طول در میان نماز شام و خفتن است و باید بعد از داخل شدن وقت خفتن واقع شود کردنش خالی از اشکال نیست لهذا نماز مشهور شب رغائب را در این رساله ایراد ننمودم با آنکه از طریق عامه نقل شده

یعنی قل یا ایها الکافرون

و معتبر نیست

باب دویم

در بیان فضایل ماه مبارک شعبان و ایام و لیالی آنست و در آن پنج فصل است

فصل اول

در بیان فضیلت این ماه است و ثواب روزه اش

بدانکه فضل ماه شعبان زیاده از ماه رجب است و منسوب است بحضرت سید انبیاء ص چنانچه منقول است از حضرت صادق علیه السلام که چون حضرت رسول ص ماه شعبان را مشاهده مینمود امر میفرمود منادی ندا کند

در بیان فضیلت ماه شعبان و ثواب روزه در آن

را که ندا کند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسولم از جانب رسول خدا بسوی شما و میفرماید که شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا در ماه من پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود از روزیکه ندای منادی آنحضرت را شنیدم روزهٔ ماه شعبان را ترک نکرده ام و ان شاء الله تا زنده ام ترک نخواهم کرد و فرمود که روزهٔ ماه شعبان و ماه رمضان توبه ایست از جمیع گناهان از جانب خدای تعالی و ایضاً منقول است از ام سلمه که حضرت رسول صلی الله علیه و آله هیچ ماهی را تمام روزه نمیداشت مگر ماه شعبان که آن را وصل میکرد بماه رمضان و ایضاً منقول است که از آنحضرت سؤال کردند که کدام روزه از روزهای سنت افضل است فرمود که روزهٔ شعبان برای تعظیم ماه رمضان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله ماه شعبان را روزه میداشت و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود که هر دو ماه خداست و روزه هر دو کفارهٔ گناهان گذشته و آینده است و ایضاً از حضرت باقر علیه السلام منقول است که هر که ماه شعبان را روزه دارد او را خدا پاک کرده از هر لغزشی و از قسمهای معصیت و قسمهای دیگر وقت غضب و از حضرت رسالت پناه منقول است که ماه شعبان ماهیست شریف و آن ماه منست و حاملان عرش الهی آنرا تعظیم مینمایند و حق و حرمت آنرا میشناسند و آن ماهیست که زیاده میشود در آن روزیهای بندگان از برای ماه رمضان و زینت میکنند در آن بهشتها را و آنرا شعبان نام کرده اند برای آنکه متشعب بسیار میگردد در آن روزیهای مؤمنان و حسنه در این ماه مضاعف میگردد هفتاد برابر و گناه در آن پست میشود و آمرزیده میشود و اعمال خیر در آن مقبول میگردد و خداوند جبار نظر میکند بسوی روزه داران و عبادت کنندگان این ماه پس مباهات میکند با ایشان با حاملان عرش پس در فضیلت روزهٔ این ماه افزود و فرمود که ذکرش موجب تطویل

نخواهم

کلام است و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که روزه
شعبان ذخیرهٔ بنده است از برای روز قیامت و هر بنده که در شعبان روزه
بسیار بگیرد البته حق تعالی امر معیشت او را باصلاح آورد و کفایت کند شر
دشمنان او را و کمتر ثوابیکه بروزه دار روزی از شعبان میدهند آنست که
بهشت از برای او واجب گردد و بسندهای معتبر از حضرت صادق علیه السلام
نیز منقول است که حضرت رسول صلعم فرمود که شعبان ماه منست و رمضان
ماه خداست پس هر که یک روز از ماه من روزه بدارد من شفیع او باشم
در قیامت و هر که دو روز از ماه من روزه بدارد گناهان گذشتهٔ او آمرزیده
گردد و هر که سه روز از ماه من روزه دارد او را ندا کنند که عمل را از سر
گیر یعنی گناهی هیچ نداری و بسند عالی از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است
که هر که یک روز از ماه شعبان را روزه بدارد از برای خدا داخل بهشت گردد
و هر که در یک روز از ماه شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در قیامت در
زمرهٔ حضرت رسول محشور گردد و گرامی داشتن او بر خدا واجب گردد و هر که
در ماه شعبان تصدقی بکند اگرچه بنصف دانهٔ خرما باشد خدا بدن او را بر
آتش جهنم حرام گرداند و هر که سه روز آخر شعبان را روزه دارد و وصل کند بماه
رمضان خدا ثواب دو ماه روزهٔ متصل از برای او بنویسد و ابن بابویه روایت
کرده که از اسامه پرسیدند که کدام ماه را حضرت رسول صلعم زیاده از ماههای
دیگر روزه میداشت گفت ماه شعبان را و میفرمود که مردم از آن غافلند و آن
ماهیست که عملها در آن ماه بسوی خدا بالا میرود و دوست میدارم که عمل من بالا
رود در وقتیکه روزه باشم و ایضا روایت کرده است که از آن حضرت پرسیدند
از روزهٔ رجب فرمود که چرا غافلید از روزهٔ شعبان یعنی افضل است از آن
و ایضا روایت کرده است بسند معتبر از حضرت خیر البشر که فرمود شعبان ماه
منست هر که یک روز از ماه مرا روزه بگیرد بهشت او را واجب گردد و هر که

دو روز او را روزه بدارد در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقان بوده
باشد و هر که تمام ماه را روزه دارد و پیوند کند بماه رمضان توبهٔ او باشد
از هر گناه کوچک و بزرگی هرچند داخل خون حرام شده باشد که او را نفع
میدهد و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
هر که سه روز از ماه شعبان را روزه دارد بهشت او را واجب شود و حضرت
رسول خدا شفیع او باشد در قیامت و ایضا بسند بسیار معتبر از حضرت صادق
علیه السلام روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین
العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع مینمود میفرمود ای گروه اصحاب من میدانید
این چه ماهی است این ماه شعبان است و حضرت رسول میفرمود که شعبان ماه من است
پس روزه بدارید در این ماه از برای محبت پیغمبر خود و از برای تقرب بسوی
پروردگار خود بحق آن خداوندیکه جان علی بن الحسین بدست او است قسم یاد
میکنم که شنیدم از پدرم حسین بن علی علیه السلام که گفت شنیدم از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام که هر که روزه دارد ماه شعبان را از برای محبت پیغمبر
خدا و از برای تقرب بخداوند خدا او را دوست دارد و نزدیک گرداند بکرامت
خود در روز قیامت و بهشت را از برای او واجب گرداند و ایضا از حضرت
امیر المؤمنین ع روایت کرده است که حضرت رسول صلعم فرمود که شعبان ماه من است
و ماه رمضان ماه خداست پس هر که روزه بدارد ماه مرا من شفاعت کنم او
را در روز قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را حق تعالی مونس او گرداند
در وحشت قبر و او را تنها نگذارد و از قبر بیرون آید در قیامت با روی سفید
نورانی و نامهٔ عمل او را بدست راستش بدهند و نامهٔ مخلد بودن در بهشت
را بدست چپش بدهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس حق تعالی
او را ندا کند که ای بندهٔ من او بگوید لبیک ای خداوند من پس خدا فرماید که
روزه داشتی از برای من گوید بلی ای آقای من پس خداوند جلیل ندا کند ملائکه

[اورا]
را که بگیرید دست بندهٔ مرا و ببرید ش نزد پیغمبر من پس بیاورند نزد من
با او گویم ماه مرا روزه داشتی او گوید بلی من با او گویم که امروز شفاعت تو میکنم
پس حقتعالی فرماید که حقوق خود را ببندهٔ خود بخشیدم امّا حقوق خلق من
مرکه از او عفو کند من انقدر عوض باو بدهم که او راضی گردد پس من دست او را بگیرم
و بیاورم نزد صراط پس ببینم که صراط لغزنده است و سیلر زد و پای گناه کاران بران
بند نمیشود پس دست او را بگیرم و ملکی که موکلست بر صراط گوید کیست
این مرد گویم پسر فلان کس است از امّت من که در دنیا ماه مرا روزه داشته است
از برای طلب شفاعت من
از برای طلب وعدهٔ خدا پس او را از صراط بگذرانم بعفو خدا تا آنکه او را بدر
بهشت رسانم پس رضوان گوید که امروز روزیست که در را برای امّت تو میگشایم
و او را داخل بهشت کنم پس فرمود حضرت امیرالمؤمنین علیه السّلام که روزه
بدارید ماه حضرت رسالت را تا او شفیع شما گردد در روز قیامت و روزه
بدارید ماه خدا را تا بیاشامید از شراب سربمهر بهشت **فصل دوم**
در بیان اعمال هر روز ماه شعبان است بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه
السّلام منقول است که هر که هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند
گناهانش آمرزیده گردد اگرچه بعدد ستارهای آسمان باشد و در کتاب حسین
بن سعید از حضرت صادق علیه السّلام منقول است که حضرت رسول ع
فرمود که شعبان ماه من است پس در این ماه بسیار صلوات بفرستید بر من و
آل من و شعبان را ماه شفاعت میگویند زیرا که پیغمبر شما شفاعت میکند کسی
را که در این ماه صلوات بر او و آل او بفرستد و از حضرت صادق علیه السّلام
منقول است که بهترین دعاها در ماه شعبان استغفار است و هر که در هر روز
ماه شعبان استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد
هزار مرتبه استغفار کرده باشد مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود بگو
أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السّلام

کرفتنّم امید شفاعت من
و ماه خدا را
روزه بدارید ع

در بیان اعمال هر روز ماه شعبان

منقول است که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ
وَأَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ بنویسد حقتعالی برای او براتی بیزاری از آتش جهنم و بگذراند
او را از صراط و داخل بهشت گرداند او را و بسند معتبر منقول است که هر که
در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ حقتعالی روح او را در افق مبین جای
دهد و افق فضای وسیعی است در پیش عرش و در آن فضا نهرهای جاریست
و قدحها در کناران نهرها هست بعدد ستارهای آسمان و در بعضی از روایات
الحی القیوم پیش از الرحمن الرحیم است و هر دو خوب است و بسند معتبر منقول است
که حضرت امام زین العابدین علیه السّلام در هر روز ماه شعبان در وقت
زوال و در شب نیمهٔ آن این صلوات را میخواندند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ وَمَعْدِنِ
الْعِلْمِ وَأَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْكِ الْجَارِيَةِ
فِي اللُّجَجِ الْغَامِرَةِ يَأْمَنُ مَنْ رَكِبَهَا وَيَغْرَقُ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَ
الْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصِينِ وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ وَمَلْجَأِ الْهَارِبِينَ
وَمَنْجَا الْخَائِفِينَ وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
صَلَاةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً تَكُونُ لَهُمْ رِضًى وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَدَاءً
وَقَضَاءً بِحَوْلٍ مِنْكَ وَقُوَّةٍ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أَوْجَبْتَ لَهُمْ حُقُوقَهُمْ وَفَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ
وَوِلَايَتَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا
تُخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَارْزُقْنِي مُوَاسَاةَ مَنْ قَتَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ
عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَنَشَرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَدْلِكَ وَأَحْيَيْتَنِي تَحْتَ ظِلِّكَ وَهٰذَا
شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ شَعْبَانُ الَّذِي حَفَفْتَهُ

الْمُضْطَرِّينَ وَ
الْمُسْتَكِينَ ع

منك بالرحمة والرضوان الذي كان رسول الله صلى الله عليه وآله يدأب
في صيامه وقيامه في لياليه وأيامه بخوعا لك في إكرامه وإعظامه إلى محل
حمامه اللهم فأعنا على الاستنان بسنته فيه ونيل الشفاعة لديه اللهم
فاجعله لي شفيعا مشفعا وطريقا إليك مهيعا واجعلني له متبعا حتى ألقاك
يوم القيمة عني راضيا وعن ذنوبي غاضيا قد أوجبت لي منك الرحمة والرضوان
وأنزلتني دار القرار ومحل الأخيار و سید بن طاوس ره بسند معتبر
از ابن خالویه روایت کرده است که این مناجات حضرت امیر المؤمنین علیه
السلام و امامان از فرزندان او است که در ماه شعبان میخوانده اند اللهم
صل على محمد وآل محمد واسمع دعائي إذا دعوتك واسمع ندائي إذا
ناديتك وأقبل علي إذا ناجيتك فقد هربت إليك ووقفت بين يديك
مستكينا لك متضرعا إليك راجيا لما لديك ثوابي وتعلم ما في نفسي و
تخبر حاجتي وتعرف ضميري ولا يخفى عليك أمر منقلبي ومثواي وما
أريد أن أبدئ به من منطقي وأتفوه به من طلبتي وأرجوه لعاقبتي وقد
جرت مقاديرك علي يا سيدي فيما يكون مني إلى آخر عمري من سريرتي
وعلانيتي وبيدك لا بيد غيرك زيادتي ونقصي ونفعي وضري إلهي إن
حرمتني فمن ذا الذي يرزقني وإن خذلتني فمن ذا الذي ينصرني وإن
خذلتني فمن ذا الذي ينصرني إلهي أعوذ بك من غضبك وحلول
سخطك إلهي إن كنت غير مستأهل لرحمتك فأنت أهل أن تجود علي
بفضل سعتك إلهي كأني بنفسي واقفة بين يديك فقد أظلها حسن توكلي
عليك فقلت ما أنت أهله وتغمدتني بعفوك إلهي إن عفوت فمن أولى منك
بذلك وإن كان قد دنى أجلي ولم يدنني منك عملي فقد جعلت الإقرار
بالذنب إليك وسيلتي إلهي قد جرت على نفسي في النظر لها فلها الويل
إن لم تغفر لها إلهي لم يزل برك علي أيام حياتي فلا تقطع برك عني في مماتي

رسولك ـ ن ل
مسكينا ـ ن ل
مما ـ ن ل
بفضلك وسعتك ـ ن ل
لم يدنني ـ ن ل

إلهي كيف آيس من حسن نظرك لي بعد مماتي وأنت لم تولني إلا الجميل في حياتي
إلهي تول من أمري ما أنت أهله وعد بفضلك على مذنب قد غمره جهله
إلهي قد سترت علي ذنوبا في الدنيا وأنا أحوج إلى سترها علي منك في
الأخرى إلهي قد أحسنت إلي إذ لم تظهرها لأحد من عبادك الصالحين
فلا تفضحني يوم القيمة على رؤس الأشهاد إلهي جودك بسط أملي وعفوك
أفضل من عملي إلهي فسرني بلقائك يوم تقضي فيه بين عبادك إلهي
اعتذاري إليك اعتذار من لم يستغن عن قبول
عذره فاقبل عذري يا أكرم من اعتذر إليه المسيئون
إلهي لا ترد حاجتي ولا تخيب طمعي ولا تقطع منك رجائي وأملي
إلهي لو أردت هواني لم تهدني ولو أردت فضيحتي لم تعافني إلهي ما
أظنك تردني في حاجة قد أفنيت عمري في طلبها منك إلهي فلك الحمد
أبدا أبدا دائما سرمدا يزيد ولا يبيد كما تحب وترضى إلهي إن أخذتني
بجرمي أخذتك بمغفرتك وإن أدخلتني النار أعلمت أهلها أني أحبك
إلهي إن كان صغر في جنب طاعتك عملي فقد كبر في جنب رجائك
أملي إلهي كيف أنقلب من عندك بالخيبة محروما وقد كان حسن ظني
بجودك أن تقلبني بالنجاة مرحوما إلهي وقد أفنيت عمري في شرة
السهو عنك وأبليت شبابي في سكرة التباعد منك إلهي فلم أستيقظ
أيام اغتراري بك وركوني إلى سبيل سخطك إلهي وأنا عبدك وابن عبدك
قائم بين يديك متوسل بكرمك إليك إلهي أنا عبد أتنصل إليك مما
كنت أواجهك به من قلة استحيائي من نظرك وأطلب العفو منك إذ العفو
نعت لكرمك إلهي لم يكن لي حول فأنتقل به عن معصيتك إلا في
وقت أيقظتني لمحبتك وكما أردت أن أكون كنت فشكرتك بإدخالي في كرمك
ولتطهير قلبي من أوساخ الغفلة عنك إلهي انظر إلي نظر من ناديته فأجابك

الآخرة ـ ن ل
خائبا ـ ن ل
بعفوك وإن أخذتني بذنوبي أخذتك ـ خ
من كرمك ـ ن ل

وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَاَطَاعَكَ يَا قَرِيبًا لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِّ بِهِ وَيَا جَوَادًا لَا يَبْخَلُ
عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ اِلٰهِى هَبْ لِى قَلْبًا يُدْنِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ وَلِسَانًا يُرْفَعُ اِلَيْكَ
صِدْقُهُ وَنَظَرًا يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ اِلٰهِى اِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرُ مَجْهُولٍ وَمَنْ
لَاذَ بِكَ غَيْرُ مَخْذُولٍ وَمَنْ اَقْبَلْتَ عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُوكٍ اِلٰهِى اِنَّ مَنِ انْتَهَجَ بِكَ
لَمُسْتَنِيرٌ وَاِنَّ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ لَمُسْتَجِيرٌ وَقَدْ لُذْتُ بِكَ يَا اِلٰهِى فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّى مِنْ
رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجُبْنِى عَنْ رَأْفَتِكَ اِلٰهِى اَقِمْنِى فِى اَهْلِ وِلَايَتِكَ مُقَامَ مَنْ رَجَا
الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ اِلٰهِى وَاَلْهِمْنِى وَلَهًا بِذِكْرِكَ اِلَى ذِكْرِكَ وَاجْعَلْ هِمَّتِى
اِلَى رَوْحِ نَجَاحِ اَسْمَائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ اِلٰهِى بِكَ عَلَيْكَ اِلَّا اَلْحَقْتَنِى
بِمَحَلِّ اَهْلِ طَاعَتِكَ وَالْمَثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ فَاِنِّى لَا اَقْدِرُ لِنَفْسِى
دَفْعًا وَلَا اَمْلِكُ لَهَا نَفْعًا اِلٰهِى اَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمُذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ
الْمُنِيبُ الْمَعِيبُ فَلَا تَجْعَلْنِى مِمَّنْ صَرَفْتَ عَنْهُ وَجْهَكَ وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ
اِلٰهِى هَبْ لِى كَمَالَ الْاِنْقِطَاعِ اِلَيْكَ وَاَنِرْ اَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ نَظَرِهَا
اِلَيْكَ حَتّٰى تَخْرِقَ اَبْصَارُ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ اِلَى مَعْدِنِ الْعَظَمَةِ وَتَصِيرَ
اَرْوَاحُنَا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ اِلٰهِى وَاجْعَلْنِى مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَاَجَابَكَ وَلَاحَظْتَهُ
فَصَعِقَ لِجَلَالِكَ فَنَاجَيْتَهُ سِرًّا وَعَمِلَ لَكَ جَهْرًا اِلٰهِى لَمْ اُسَلِّطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّى
قُنُوطَ الْاَيَاسِ وَلَا انْقَطَعَ رَجَائِى مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ اِلٰهِى اِنْ كَانَتِ الْخَطَايَا قَدْ
اَسْقَطَتْنِى لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّى بِحُسْنِ تَوَكُّلِى عَلَيْكَ اِلٰهِى اِنْ حَطَّتْنِى الذُّنُوبُ مِنْ
مَكَارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهَنِى الْيَقِينُ اِلَى كَرَمِ عَفْوِكَ اِلٰهِى اِنْ اَنَامَتْنِى الْغَفْلَةُ
عَنِ الْاِسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِى الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلَائِكَ اِلٰهِى اِنْ دَعَانِى اِلَى
النَّارِ عَظِيمُ عِقَابِكَ فَقَدْ دَعَانِى اِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلُ ثَوَابِكَ اِلٰهِى فَلَكَ
اَسْاَلُ وَاِلَيْكَ اَبْتَهِلُ وَاَرْغَبُ وَاَسْاَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَجْعَلَنِى مِمَّنْ يُدِيمُ ذِكْرَكَ وَلَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلَا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ
وَلَا يَسْتَخِفُّ بِاَمْرِكَ اِلٰهِى وَاَلْحِقْنِى بِنُورِ عِزِّكَ الْاَبْهَجِ فَاَكُونَ لَكَ عَارِفًا

[margin: يرفعه ن ل — مملوك ن ل — وسيدى ن ل — اقطع ن ل — الحقنى ن ل]

وَعَنْ سِوَاكَ مُنْحَرِفًا وَمِنْكَ خَائِفًا مُرَاقِبًا يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا واین از مناجاتهای
جلیل القدر است و بر مضامین عالیه مشتملست و در اوقاتیکه حضور قلب
بوده باشد خواندن مناسب است واز حضرت رسول صلّی الله علیه واله منقولست
که هرکه در مجموع ماه شعبان هزار بار بگوید لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَا نَعْبُدُ اِلَّا
اِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ حقتعالی عبادت هزار
ساله در نامهٔ عمل او بنویسد وگناه هزار ساله او را محو کند واز قبر بیرون
اید با روی نورانی مانند ماه شب چهارده واو را صدیق نویسند و در کتب
معتبر منقول است که از حضرت صادق علیه السلام سؤال کردند از فضیلت
روزهٔ رجب حضرت فرمود که چرا غافل گردیده اید از روزهٔ شعبان راوی
گفت یابن رسول الله چه ثواب دارد کسیکه یک روز شعبان را روزه دارد حضرت
فرمود که والله بهشت ثواب اوست گفت یابن رسول الله بهترین عملها در این
ماه چیست فرمود که تصدق کردن وطلب امرزش نمودن هرکه در این ماه تصدق
بکند حقتعالی انرا تربیت میکند چنانچه یکی از شما شتر بچهٔ خود را تربیت میکند
تا انکه در قیامت مانند کوه احد بصاحبش برسد **فصل سیم** در فضایل
واعمال ایام مخصوصهٔ اول ماه است تا ایام البیض بسندهای معتبر منقول است
از حضرت صادق علیه السلام که هرکه روز اول ماه شعبان را روزه دارد بهشت
او را واجب گردد البته واز حضرت امام رضا علیه السلام منقول است استحباب
روزهٔ سه روز اول وسه روز اخر ماه واز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که رسول خدا صلّی الله علیه واله فرمود که در هر پنجشنبه از ماه
شعبان زینت میکنند اسمانها را پس ملئکه میگویند خداوندا بیامرز روزه
داران این روز را و دعای ایشان را مستجاب گردان و روز سیم ماه شعبان
روز بسیار مبارکیست و موافق مشهور روز ولادت حضرت امام حسین

[margin: در بیان اعمال ایام البیض ماه شعبان — میان وسه روز]

علیه السلام است پس روزه بدارید واین دعا را بخوانید اللّهمّ انّی اسئلک
بحقّ المولود فی هذا الیوم الموعود بشهادته قبل استهلاله وولادته بکته
السّماء ومن فیها والارض ومن علیها ولمّا یطأ لابتیها قتیل العبرة وسیّد
الاسرة الممدود بالنّصرة یوم الکرّة المعوّض من قتله انّ الائمّة من
نسله والشّفاء فی تربته والفوز معه فی اوبته والاوصیاء من عترته بعد
قائمهم وغیبته حتّی یدرکوا الاوتار ویثاروا الثّار ویرضوا الجبّار و
یکونوا خیر انصار صلّی الله علیهم مع اختلاف اللّیل والنّهار اللّهمّ
فبحقّهم الیک اتوسّل واسئل سؤال مقترف ومعترف مسیئ الی نفسه
ممّا فرّط فی یومه وامسه یسئلک العصمة الی محلّ رمسه اللّهمّ صلّ
علی محمّد وعترته واحشرنا فی زمرته وبوّئنا معه دار الکرامة ومحلّ
الاقامة اللّهمّ وکما اکرمتنا بمعرفته فاکرمنا بزلفته وارزقنا
مرافقته وسابقته واجعلنا ممّن یسلّم لامره ویکثر الصّلوة علیه عند
ذکره وعلی جمیع اوصیائه واهل اصطفائه الممدودین منک بالعدد
الاثنی عشر النّجوم الزّهر والحجج علی جمیع البشر اللّهمّ وهب لنا فی
هذا الیوم خیر موهبة وانجح لنا فیه کلّ طلبة کما وهبت الحسین لمحمّد
جدّه وعاذ فطرس بمهده فنحن عائذون بقبره من بعده نشهد
تربته وننتظر اوبته آمین ربّ العالمین وزیارت آنحضرت وغسل
زیارت در این روز مستحبّ است وکیفیّت زیارت بعد از این مذکور خواهد
شد ان شاء الله تعالی وشیخ طوسی ره روایتی نقل کرده است که حضرت امام
حسین علیه السلام در روز پنجم این ماه متولّد شده است اکر احتیاطا هر دو
روز را حرمت دارند واعمال را در این روز نیز بعمل آورند خصوصاً زیارت آنحضرت
وایضاً بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت
امیر المؤمنین علیه السلم در روز هفتم ماه شعبان متولّد شده است اکرچه

در بیان اعمال ایام البیض ماه شعبان

خلاف مشهور است چنانچه در ماه رجب مذکور شد امّا بر وفق این روایت اکر
روزه وزیارت آنحضرت وسایر اعمال الخیر را در این روز نیز بعمل آورند مناسب است

فصل چهارم

در بیان اعمال ایام البیض ماه شعبان است اعنی سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم
در اعمال ماه رجب مذکور شد که سنّت است که در شب سیزدهم دو رکعت و
در شب چهاردهم چهار رکعت وشب پانزدهم شش رکعت نماز بجا آورند ودر هر
رکعت بعد از حمد سورهٔ یس وتبارک الّذی بیده الملک وقل هو الله احد
بخوانند ودر نماز سنّت سورهائی که از حفظ نتوان خواند از روی قرآن میتوان
خواند وروزهٔ هر سه روز سنّت است وفضایل واعمال شب پانزدهم زیاده از
آنست که در این رساله احصا توان نمود واکتفا مینمائیم بآنچه صحیح تر است از حضرت
امیر المؤمنین علیه السلم منقول است که حضرت رسول صلّی الله علیه وآله فرمود
که چون شب نصف شعبان شود شبش را بعبادت بایستید وروزش را روزه
بدارید بدرستیکه از اوّل این شب تا آخر آن از جانب حقتعالی ندا میرسد که
آیا استغفار کننده هست که طلب آمرزش کند از کناهان خود وما کناهان او را
بیامرزیم آیا کسی هست که از ما طلب روزی کند ما روزی او را فراخ کردانیم
غسل در این شب سنّت است واز حضرت صادق علیه السلم منقول است که
روزه بدارید ماه شعبان را ودر شب نیمهٔ آن غسل کنید که باعث تخفیف
کناهان شما باشد ورحمت الهی شما را دریابد واز جملهٔ اعمال این شب زیارت حضرت
امام حسین علیه السلم است واز حضرت امام زین العابدین علیه السلام
منقول است که هر که خواهد که با او مصافحه کنند روح صد وبیست وچهار
هزار پیغمبر زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلم را در شب نصف
شعبان زیرا که ملائکه وپیغمبران در این شب از خدا رخصت میطلبند که بزیارت
آنحضرت بیایند ورخصت مییابند پس خوشا حال کسیکه این بزرگواران با او

مصافحه کنند و از جملهٔ ایشانند پنج پیغمبر اولوا العزم نوح و ابرهیم و موسی و
عیسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین که مبعوث گردیده اند بمشرق و مغرب بین
وجنیان و ادمیان و از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه در شب نیمهٔ
شعبان می امرزند جمیع گناهان کسیرا که زیارت انحضرت کند در ان شب و اقل
زیارت انحضرت انستکه ببامی یا صحن گشادهٔ در اید و بجانب راست و چپ اسمان
و بالای سر نظر کند پس بانگشت اشاره کند بجانب راست قبله و بگوید السلام
علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یا بن رسول الله السلام علیک ورحمة
الله و برکاته و اگر یکی از زیارات مبسوطه را بعمل اورد بهتر است و از جملهٔ انها

زیارت وارث

اینست السلام علیک یا وارث ادم صفوة الله السلام علیک یا وارث نوح
نبی الله السلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل الله السلام علیک یا وارث
موسی کلیم الله السلام علیک یا وارث عیسی روح الله السلام علیک
یا وارث محمد حبیب الله السلام علیک یا وارث امیر المؤمنین ولی الله
السلام علیک یا بن محمد المصطفی السلام علیک یا بن علی المرتضی السلام
علیک یا بن فاطمة الزهراء السلام علیک یا بن خدیجة الکبری
السلام علیک یا ثار الله و ابن ثاره و الوتر الموتور اشهد انک قد اقمت
الصلوة و اتیت الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و اطعت الله
و رسوله حتی اتاک الیقین فلعن الله امة قتلتک و لعن الله امة ظلمتک
و لعن الله امة سمعت بذلک فرضیت به یا مولای یا ابا عبد الله اشهد
انک کنت نورا فی الاصلاب الشامخة و الارحام المطهرة لم تنجسک
الجاهلیة بانجاسها و لم تلبسک من مدلهمات ثیابها و اشهد انک من دعائم
الدین و ارکان المؤمنین و اشهد انک الامام البر التقی الرضی الزکی
الهادی المهدی و اشهد ان الائمة من ولدک کلمة التقوی و اعلام
الهدی و العروة الوثقی و الحجة علی اهل الدنیا و اشهد الله و

ملائکته و انبیاءه و رسله انی بکم مؤمن و بایابکم موقن بشرایع دینی
و خواتیم عملی و قلبی لقلبکم سلم و امری لامرکم متبع صلوات الله علیکم
و علی ارواحکم و علی اجسادکم و علی اجسامکم و علی شاهدکم و علی غائبکم
و علی ظاهرکم و علی باطنکم پس دو رکعت نماز زیارت میکند و اگر نماز را
پیش از زیارت بکند نیز خوب است و اگر از دور زیارت بکند پس قصد زیارت
علی بن الحسین الشهید بکند و بگوید السلام علیک یا بن رسول الله السلام
علیک یا بن نبی الله السلام علیک یا بن امیر المؤمنین السلام علیک یا بن
الحسین الشهید السلام علیک ایها الشهید و ابن الشهید السلام علیک
ایها المظلوم و ابن المظلوم لعن الله امة قتلتک و لعن الله امة ظلمتک
و لعن الله امة سمعت بذلک فرضیت به پس قصد زیارت سائر شهداء
رضی الله عنهم بکند و بگوید السلام علیکم یا اولیاء الله و احباءه
السلام علیکم یا اصفیاء الله و اوداءه السلام علیکم یا انصار دین الله
السلام علیکم یا انصار رسول الله السلام علیکم یا انصار امیر المؤمنین
السلام علیکم یا انصار فاطمة سیدة نساء العالمین السلام علیکم
یا انصار ابی محمد الحسن بن علی الزکی الناصح السلام علیکم یا انصار
ابی عبد الله بابی انتم و امی طبتم و طابت الارض التی فیها دفنتم و
فزتم فوزا عظیما فیا لیتنی کنت معکم فافوز معکم و در شب اول و
پانزدهم ماه رجب و در سیم و پنجم ماه شعبان و شبهای ماه مبارک رمضان
و شبهای عید و سائر ایامی که زیارت انحضرت مستحب است بهمین طریق
زیارت میتوان کرد و زیارت مبسوطه و مخصوصه را در کتاب تحفة الزائر
ذکر کرده ام و هر که خواهد بان کتاب رجوع نماید و از جملهٔ برکات این شب
انست که ولادت وافر السعادة حضرت صاحب الامر علیه السلام در این شب
واقع شده و باین سبب سنت است که اینقدر نماز در این شب بخوانند که بمنزلهٔ

۲ الامین علیه السلام

زیارت آنحضرت است اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ لَیْلَتِنا هٰذِهِ وَمَوْلُودِها وَحُجَّتِکَ وَمَوْعُودِهَا
الَّتی قَرَنْتَ اِلیٰ فَضْلِها فَضْلاً فَتَمَّتْ کَلِمَتُکَ صِدْقاً وَعَدْلاً لا مُبَدِّلَ
لِکَلِماتِکَ وَلا مُعَقِّبَ لِآیاتِکَ نُورُکَ الْمُتَأَلِّقُ وَضِیاؤُکَ الْمُشْرِقُ وَالْعَلَمُ
النُّورُ فی طَخْیاءِ الدَّیْجُورِ الْغائِبُ الْمَسْتُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَکَرُمَ مَحْتِدُهُ وَالْمَلٰئِکَةُ
شُهَّدُهُ وَاللّٰهُ ناصِرُهُ وَمُؤَیِّدُهُ اِذا آنَ میعادُهُ وَالْمَلٰئِکَةُ اَمْدادُهُ سَیْفُ
اللّٰهِ الَّذی لا یَنْبُو وَنُورُهُ الَّذی لا یَخْبُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذی لا یَصْبُو مَدارُ
الدَّهْرِ وَنَوامیسُ الْعَصْرِ وَوُلاةُ الْاَمْرِ وَالْمُنَزَّلُ عَلَیْهِمُ الذِّکْرُ وَما یَنْزِلُ فی
لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَاَصْحابُ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ تَراجِمَةُ وَحْیِهِ وَوُلاةُ اَمْرِهِ وَنَهْیِهِ
اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلیٰ خاتِمِهِمْ وَقائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوالِمِهِمْ وَاَدْرِکْ بِنا اَیّامَهُ
وَظُهُورَهُ وَقِیامَهُ وَاجْعَلْنا مِنْ اَنْصارِهِ وَاقْرِنْ ثارَنا بِثارِهِ وَاکْتُبْنا فی اَعْوانِهِ
وَخُلَصائِهِ وَاَحْیِنا فی دَوْلَتِهِ ناعِمینَ وَبِصُحْبَتِهِ غانِمینَ وَبِحَقِّهِ قائِمینَ وَمِنَ
السُّوءِ سالِمینَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَالْمُرْسَلینَ وَعَلیٰ اَهْلِ بَیْتِهِ الصّادِقینَ وَعِتْرَتِهِ النّاطِقینَ
وَالْعَنْ جَمیعَ الظّالِمینَ وَاحْکُمْ بَیْنَنا وَبَیْنَهُمْ یا اَحْکَمَ الْحاکِمینَ و زید شهید
روایت کرده است که پدرم امام زین العابدین علیه السلام فاطمه را در شب
نیمهٔ شعبان نزد خود جمع میکرد و شب را سه حصه میکرد در ثلث اول شب نماز
میکرد و در ثلث دویم دعا میکرد و ما آمین میگفتیم بر دعای او و ثلث آخر را
استغفار و طلب آمرزش میکرد و ما نیز استغفار میکردیم تا صبح طالع میشد و
نمازهای این شب بسیار است و از جمله آنها چهار رکعت است هر دو رکعت
بیک سلام و بعضی نفر از اصحاب حضرت صادق علیه السلام این نماز را از آن
حضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه قل هو الله احد
بخواند و بعد از نماز این دعا را بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اِلَیْکَ فَقیرٌ وَمِنْ عَذابِکَ
خائِفٌ وَبِکَ مُسْتَجیرٌ رَبِّ لا تُبَدِّلِ اسْمی وَلا تُغَیِّرْ جِسْمی رَبِّ لا تُجْهِدْ بَلائی

یعنی بعد از نماز شب ~~شب~~ حج

رَبِّ لا تُشْمِتْ بی اَعْدائی اَعُوذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عَذابِکَ وَاَعُوذُ بِرِضاکَ مِنْ
سَخَطِکَ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْکَ جَلَّ ثَناؤُکَ اَنْتَ کَما اَثْنَیْتَ عَلیٰ نَفْسِکَ وَ
فَوْقَ ما یَقُولُ الْقائِلُونَ فیکَ و بروایت دیگر چهار رکعت است بدو سلام
و در هر رکعت بعد از حمد دویست و پنجاه مرتبه قل هو الله احد یا صد و
پنجاه مرتبه بخواند و بعد از نماز این دعا را بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اِلَیْکَ فَقیرٌ وَ
اِنّی مِنْ عَذابِکَ خائِفٌ وَبِکَ مُسْتَجیرٌ رَبِّ لا تُبَدِّلِ اسْمی وَلا تُغَیِّرْ جِسْمی رَبِّ
لا تُجْهِدْ بَلائی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عُقُوبَتِکَ وَاَعُوذُ بِرِضاکَ مِنْ
سَخَطِکَ وَاَعُوذُ بِرَحْمَتِکَ مِنْ عَذابِکَ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْکَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ جَلَّ
ثَناؤُکَ وَلا اُحْصی مِدْحَتَکَ وَلَا الثَّناءَ عَلَیْکَ اَنْتَ کَما اَثْنَیْتَ عَلیٰ نَفْسِکَ
وَفَوْقَ ما یَقُولُ الْقائِلُونَ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی کَذا وَکَذا
و بجای وافعل بی کذا و کذا حاجات خود را یاد کند و اگر این نماز را با پنجاه مرتبه قل هو
الله بعمل آورد موافق میشود با نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و در فضیلت
آن احادیث بسیار است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
که شب نیمهٔ شعبان بهترین شبها است بعد از شب قدر و حقتعالی فضل خود را در
این شب به بندگان عطا مینماید و باحسان خود گناهان ایشان را میامرزد پس
سعی کنید در عبادت در این شب که این شبیست که حقتعالی بذات مقدس خود سوگند یاد کرده است
که سائلی را از درگاه خود رد نکند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب نماید و این شب را
خدا از برای ما اهل بیت قرار داده است بازای شب قدر که از برای پیغمبر ما قرار
داده است پس اهتمام کنید در این شب در دعا و ثنا کردن بر خدا بدرستیکه هر که
در این شب صد مرتبه سُبْحانَ اللّٰهِ و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه لا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ و صد مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ بگوید حقتعالی از گناهان گذشتهٔ او بگذرد و حاجات
دنیا و آخرت او را بر آورد خواه طلب نماید و خواه ننماید راوی پرسید که بهترین
دعاها در این شب کدام است فرمود که بعد از نماز خفتن دو رکعت نماز بکن در

وکعت اوّل بعد از حمد سورهٔ قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم قل هو
الله احد بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه سُبحانَ الله و سی و سه مرتبه
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و سی و چهار مرتبه اَللهُ اَکْبَر بگوید و اگر بترتیب تسبیح فاطمهٔ زهراء
علیها السّلم بخواند ظاهراً خوب باشد پس این دعا بخواند یا مَنْ اِلَیْهِ مَلْجَاُ
الْعِبادِ فِی الْمُهِمّاتِ وَاِلَیْهِ یَفْزَعُ الْخَلْقُ فِی الْمُلِمّاتِ یا عالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِیّاتِ
یا مَنْ لا یَخْفی عَلَیْهِ خَواطِرُ الْاَوْهامِ وَتَصَرُّفُ الْخَطَراتِ یا رَبَّ الْخَلائِقِ
وَالْبَرِیّاتِ یا مَنْ بِیَدِهِ مَلَکُوتُ الْاَرَضینَ وَالسَّمٰواتِ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ
اِلّا اَنْتَ اَمُتُّ اِلَیْکَ بِلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ فَیا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اجْعَلْنی فی هٰذِهِ
اللَّیْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ اِلَیْهِ فَرَحِمْتَهُ وَسَمِعْتَ دُعاءَهُ فَاَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقالَتَهُ
فَاَقَلْتَهُ وَتَجاوَزْتَ عَنْ سالِفِ خَطیئَتِهِ وَعَظیمِ جَریرَتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ
بِکَ مِنْ ذُنُوبی وَلَجَاْتُ اِلَیْکَ فی سَتْرِ عُیُوبی اَللّٰهُمَّ فَجُدْ عَلَیَّ بِکَرَمِکَ
وَفَضْلِکَ وَاحْطُطْ خَطایایَ بِحِلْمِکَ وَعَفْوِکَ وَتَغَمَّدْنی فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ
بِسابِغِ کَرامَتِکَ وَاجْعَلْنی فیها مِنْ اَوْلِیائِکَ الَّذینَ اجْتَبَیْتَهُمْ لِطاعَتِکَ
وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبادَتِکَ وَجَعَلْتَهُمْ خالِصَتَکَ وَصِفْوَتَکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی مِمَّنْ
سَعِدَ جَدُّهُ وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَیْراتِ حَظُّهُ وَاجْعَلْنی مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ وَفازَ
فَغَنِمَ وَاکْفِنی شَرَّ ما اَسْلَفْتُ وَاعْصِمْنی مِنَ الْاِزْدِیادِ فی مَعْصِیَتِکَ وَحَبِّبْ
اِلَیَّ طاعَتَکَ وَما یُقَرِّبُنی مِنْکَ وَیُزْلِفُنی عِنْدَکَ سَیِّدی اِلَیْکَ یَلْجَاُ
الْهارِبُ وَمِنْکَ یَلْتَمِسُ الطّالِبُ وَعَلی کَرَمِکَ یُعَوِّلُ الْمُسْتَقیلُ التّائِبُ
اَدَّبْتَ عِبادَکَ بِالتَّکَرُّمِ وَاَنْتَ اَکْرَمُ الْاَکْرَمینَ وَاَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبادَکَ
وَاَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحیمُ اَللّٰهُمَّ فَلا تَحْرِمْنی ما رَجَوْتُ مِنْ کَرَمِکَ وَلا تُؤْیِسْنی
مِنْ سابِغِ نِعَمِکَ وَلا تُخَیِّبْنی مِنْ جَزیلِ قِسَمِکَ فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ لِاَهْلِ طاعَتِکَ
وَاجْعَلْنی فی جُنَّةٍ مِنْ شِرارِ بَرِیَّتِکَ رَبِّ اِنْ لَمْ اَکُنْ مِنْ اَهْلِ ذٰلِکَ فَاَنْتَ اَهْلُ
الْکَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَجُدْ عَلَیَّ بِما اَنْتَ اَهْلُهُ لا بِما اَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ

حَسُنَ ظَنّی بِکَ وَتَحَقَّقَ رَجائی لَکَ وَعَلِقَتْ نَفْسی بِکَرَمِکَ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ
وَاَکْرَمُ الْاَکْرَمینَ اَللّٰهُمَّ وَاخْصُصْنی مِنْ کَرَمِکَ بِجَزیلِ قِسَمِکَ وَاَعُوذُ بِعَفْوِکَ
مِنْ عُقُوبَتِکَ وَاغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ الَّذی یَحْبِسُ عَلَیَّ الْخُلُقَ وَیُضَیِّقُ عَلَیَّ الرِّزْقَ حَتّی
اَقُومَ بِصالِحِ رِضاکَ وَاَنْعَمَ بِجَزیلِ عَطائِکَ وَاَسْعَدَ بِسابِغِ نَعْمائِکَ فَقَدْ لُذْتُ
بِحَرَمِکَ وَتَعَرَّضْتُ لِکَرَمِکَ وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِکَ مِنْ عُقُوبَتِکَ وَبِحِلْمِکَ مِنْ
غَضَبِکَ فَجُدْ لی بِما سَئَلْتُکَ وَاَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ مِنْکَ اَسْئَلُکَ بِکَ لا بِشَیْءٍ هُوَ
اَعْظَمُ مِنْکَ پس بسجده میرود و میگوید یارب بیست مرتبه یا الله هفت مرتبه
لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ هفت مرتبه ما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ ده مرتبه لا قُوَّةَ
اِلّا بِاللهِ ده مرتبه پس صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد انچه خواهی و حاجات خود را
از خدا بطلب بخدا سوگند که اگر بعدد قطرات باران حاجت بطلبی حقتعالی تو را
بانها میرساند بکرم و فضل خود و بروایت دیگر بعد از هفت مرتبه یا الله هفت مرتبه
بگوید یا رَبَّ مُحَمَّدٍ و شیخ ده گفته است پس بگو الهی تَعَرَّضَ لَکَ فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ هذا اللیل ن.د
الْمُتَعَرِّضُونَ وَقَصَدَکَ فیهِ الْقاصِدُونَ وَاَمَّلَ فَضْلَکَ وَمَعْرُوفَکَ الطّالِبُونَ
وَلَکَ فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ نَفَحاتٌ وَجَوائِزُ وَعَطایا وَمَواهِبُ تَمُنُّ بِها عَلی مَنْ تَشاءُ هذا اللیل ن.د
مِنْ عِبادِکَ وَتَمْنَعُها مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنایَةُ مِنْکَ وَها اَنَا ذا عُبَیْدُکَ الْفَقیرُ عبدک ن.د
اِلَیْکَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَکَ وَمَعْرُوفَکَ فَاِنْ کُنْتَ یا مَوْلایَ تَفَضَّلْتَ فی هٰذِهِ
اللَّیْلَةِ عَلی اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَعُدْتَ عَلَیْهِ بِعائِدَةٍ مِنْ عَطْفِکَ فَصَلِّ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ الْخَیِّرینَ الْفاضِلینَ وَجُدْ عَلَیَّ
بِطَوْلِکَ وَمَعْرُوفِکَ یا رَبَّ الْعالَمینَ وَصَلَّی عَلی مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَآلِهِ صلّی الله ن.د
الطّاهِرینَ وَسَلَّمَ تَسْلیماً اِنَّ اللهَ حَمیدٌ مَجیدٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَ
فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَ اِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمیعادَ **مؤلف گوید**
این دعای بسیار خوبی است و از دعاهای این شب است آنکه ظاهراً جزء آن عمل
سابق نیست و ابن بابویه از حضرت امام حسن مجتبی علیه السّلام روایت کرده

که جبرئیل بر حضرت رسول صلعم نازل شد و گفت یا محمد صلی الله علیه و آله امت
خود را امر کن که در شب نیمهٔ شعبان ده رکعت نماز بکنند هر دو رکعت بیک
سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخوانند پس
بسجده روند و در سجده بگویند اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدَ سَوَادِی وَخَیَالِی وَ
بَیَاضِی یَا عَظِیمَ کُلِّ عَظِیمٍ اغْفِرْ لِی ذَنْبِیَ الْعَظِیمَ فَاِنَّهُ لَا یَغْفِرُهُ غَیْرُكَ یَا الذنب
عَظِیمُ پس هر که این عمل را بجا آورد محو کند از او حقتعالی هفتاد و دو هزار گناه
را و مثل آن حسنه در نامهٔ اعمال او بنویسد و محو کند از پدر و مادر شش هزار
هزار گناه را و نماند دیگر نمازیست که خاصه و عامه از حضرت رسول صلعم روایت
کرده اند که حضرت فرمود که در شب نیمهٔ شعبان در خواب بودم که جبرئیل بر
من نازل شد و گفت یا محمد صلی الله علیه و آله آیا بخواب میروی در این شب گفتم
این چه شب است گفت نیمهٔ شعبان است پس برخیزانید مرا و برد بقبرستان بقیع
و گفت سر بلند کن بسوی آسمان بدرستیکه این شبی است که درهای آسمان در
آن گشوده میشود یعنی درهای رحمت و درهای خوشنودی خدا و درهای
آمرزش گناهان و درهای فضل و احسان و درگاه توبه و درگاه نعمت و درگاه
جود و بخشش و میامرزد حقتعالی از بندگان در این شب بعدد موهای چهار
پایان و پشمهای ایشان یا محمد صلی الله علیه و آله هر که احیا کند این شب را بگفتن
اللّٰهُ اَکْبَرُ و سُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و نماز کردن و قرآن خواندن و طلب
آمرزش کردن و استغفار نمودن بهشت در آخرت جای او باشد و گناهان گذشته
و آینده او آمرزیده شود یا محمد صلی الله علیه و آله هر که در این شب صد رکعت نماز
کند هر دو رکعت بیک سلام در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله
احد بخواند و چون از همه فارغ شود ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه سورهٔ حمد
بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید حقتعالی صد گناه کبیرهٔ هلاک کنندهٔ
او را بیامرزد و بعدد هر سوره و تسبیحی قصری در بهشت باو عطا کند شفاعت

او را قبول کند در صد نفر از اهل خانهٔ او و خویشان او و شریك کرداند او را در
ثواب شهیدان و ثواب روزه داران و عبادت کنندگان اینها را باو عطا کند ب
آنکه از ثواب اینها چیزی کم شود پس احیا کن این شب را ای محمد صلی الله علیه و آله و امر
کن امت خود را که احیا کنند آنرا و تقرب بجویند بسوی خدا بعبادت آن بدرستیکه این
شبیست که بسیار شریف است یا محمد صلعم چون نزد تو میامدم جمیع ملائکهٔ آسمانها پای
خود را صف کرده بودند و نزد خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی ایستاده بودند
و بعضی در رکوع بودند و بعضی در سجود و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی به
تکبیر و بعضی بتسبیح و بعضی باستغفار یا محمد صلی الله علیه و آله بدرستیکه حقتعالی
در این شب نظر رحمت بسوی بندگان میافکند و میامرزد هر مؤمنی را که بنماز ایستاده
باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود باشد یا مشغول یاد خدا
باشد و این شبی است که هر که دعا کند البته دعایش مستجاب میشود و هر که سؤال کند
باو عطا کرده میشود و هر که استغفار کند آمرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش قبول
میکردد محروم کسی است که از خیر این شب محروم کردد و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقول است که هر که در شب نیمهٔ شعبان صد رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قل هو الله
احد یعنی در هر رکعت ده مرتبه بخواند نمیرد دل او در روزیکه همه دلها از ترس مرده باشند
و نمیرد تا آنکه صد ملك را به بیند که او را ایمن کرداند از عذاب الهی سی نفر ایشان بشارت
دهند او را ببهشت و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه میدارند
و سی نفر آنها باشند که در شب و روز برای او استغفار میکردند در ساعات شب و
روز و ده نفر که او را حفظ میکردند از شر دشمنان و منقول است که حضرت رسول صلعم
در این شب این دعا را میخواندند اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْیَتِكَ مَا یَحُولُ بَیْنَنَا
وَبَیْنَ مَعْصِیَتِكَ وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ رِضْوَانَكَ وَمِنَ الْیَقِینِ مَا یَهُونُ
عَلَیْنَا بِهِ مُصِیبَاتُ الدُّنْیَا اَللّٰهُمَّ امْتِعْنَا بِاَسْمَاعِنَا وَاَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا اَحْیَیْتَنَا
وَاجْعَلْهَا الْوَارِثَ مِنَّا وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلٰی مَنْ ظَلَمَنَا وَانْصُرْنَا عَلٰی مَنْ عَادَانَا وَلَا

تجعل مصيبتنا في ديننا ولا تجعل الدنيا اكبر همّنا ولا مبلغ علمنا ولا تسلّط علينا
من لا يرحمنا برحمتك يا ارحم الراحمين واين دعای جامع كاملی است ومتضمن
جميع مطالب دنيا وآخرت است وچون دعای كميل بن زياد كه از خواص اصحاب حضرت
امير المؤمنين عليه السّلام است وبهترين دعاهاست واز دعاهای اين شب است
ودر اوقات ديگر نيز ميتوان خواند با ترجمه در اينجا ايراد مينمايم كه در وقت خواندن
متذكّر معانی آن باشند تا فائده اش تمامتر وثوابش عظيمتر باشد بدانكه سيّد جليل
ابن طاوس در كتاب اقبال روايت كرده است كه كميل بن زياد گفت روزی با مولای
خود حضرت امير المؤمنين عليه السّلام در مسجد بصره نشسته بودم شب نيمه شعبان
مذكور شد حضرت فرمود كه هر بنده آن شب را بعبادت احيا كند ودعای حضرت
خضر عليه السّلام را در آن شب بخواند البته دعای او مستجاب گردد چون حضرت
بمنزل مراجعت نمود شب بخدمتش رفتم چون مرا ديد پرسيد كه بچه كار آمده ای كميل
گفتم يا امير المؤمنين بطلب دعای خضر آمده ام فرمود بنشين ای كميل چون اين دعا
را حفظ نمائی در هر شب جمعه يا در هر ماه يا در سالی يك مرتبه يا در عمری
يك مرتبه بخوان تا كفايت شرّ دشمنان از تو بشود ويادی كرده شوی وروزی
داده شوی والبته آمرزيده شوی ای كميل طول صحبت وخدمت تو موجب آن شد
كه ترا بچنين نعمتی وكرامتی ممتاز وسرافراز كردانم وبعد از آن گفت بنويس ودعا
را تلقين من نمود پس اينست دعای كميل

دعای كميل

بسم الله الرّحمن الرّحيم

اللّهمّ انّي اسئلك برحمتك الّتي وسعت كلّ شيء وبقوّتك الّتي قهرت بها
كلّ شيء وخضع لها كلّ شيء وذلّ لها كلّ شيء وبجبروتك الّتي غلبت بها
كلّ شيء وبعزّتك الّتي لا يقوم لها شيء وبعظمتك الّتي ملأت كلّ شيء وبسلطانك
الّذي علا كلّ شيء وبوجهك الباقي بعد فناء كلّ شيء وباسمائك الّتي
ملأت اركان كلّ شيء وبعلمك الّذي احاط بكلّ شيء وبنور وجهك

بقدرتك خ ل
غلبت خ ل

الّذي اضاء له كلّ شيء يا نور يا قدّوس يا اوّل الاوّلين ويا آخر الآخرين
اللّهمّ اغفر لي الذّنوب الّتي تهتك العصم اللّهمّ اغفر لي الذّنوب الّتي
تنزل النّقم اللّهمّ اغفر لي الذّنوب الّتي تغيّر النّعم اللّهمّ اغفر لي الذّنوب
الّتي تحبس الدّعاء اللّهمّ اغفر لي الذّنوب الّتي تنزل البلاء اللّهمّ اغفر
لي الذّنوب الّتي تقطع الرّجاء اللّهمّ اغفر لي كلّ ذنب اذنبته وكلّ خطيئة
اخطأتها اللّهمّ انّي اتقرّب اليك بذكرك واستشفع بك الى نفسك و
اسئلك بجودك ان تدنيني من قربك وان توزعني شكرك وان تلهمني
ذكرك اللّهمّ انّي اسئلك سؤال خاضع متذلّل خاشع ان تسامحني وترحمني و
تجعلني بقسمك راضيا قانعا وفي جميع الاحوال متواضعا اللّهمّ واسئلك
سؤال من اشتدّت فاقته وانزل بك عند الشّدائد حاجته وعظم فيما عندك
رغبته اللّهمّ عظم سلطانك وعلا مكانك وخفي مكرك وظهر امرك و
غلب قهرك وجرت قدرتك ولا يمكن الفرار من حكومتك اللّهمّ لا اجد
لذنوبي غافرا ولا لقبائحي ساترا ولا لشيء من عملي القبيح بالحسن مبدّلا غيرك
لا اله الّا انت سبحانك وبحمدك ظلمت نفسي وتجرّأت بجهلي وسكنت الى
قديم ذكرك لي ومنّك عليّ اللّهمّ مولاي كم من قبيح سترته وكم من
فادح من البلاء اقلته وكم من عثار وقيته وكم من مكروه دفعته وكم
من ثناء جميل لست اهلا له نشرته اللّهمّ عظم بلائي وافرط بي سوء
حالي وقصرت بي اعمالي وقعدت بي اغلالي وحبسني عن نفعي بعد آمالي
وخدعتني الدّنيا بغرورها ونفسي بجنايتها ومطالي يا سيّدي فاسئلك
بعزّتك ان لا يحجب عنك دعائي سوء عملي وفعالي ولا تفضحني بخفيّ ما
اطّلعت عليه من سرّي ولا تعاجلني بالعقوبة على ما عملته في خلواتي من
سوء فعلي واسائتي ودوام تفريطي وجهالتي وكثرة شهواتي وغفلتي
وكن اللّهمّ بعزّتك لي في الاحوال كلّها رؤفا وعليّ في جميع الامور

وكرمك خ ل
ذليل خ ل
بقسمك خ ل
فقد خ ل
بجندك خ ل
آملي خ ل
بجنايتها خ ل
سريرتي خ ل
بي خ ل

عطوفا الهي وربي من لي غيرك اسئله كشف ضري والنظر في امري الهي و
مولاي اجريت علي حكما اتبعت فيه هوى نفسي ولم احترس فيه من
تزيين عدوي فغرني بما اهوى واسعده على ذلك القضاء فتجاوزت
بما جرى علي من ذلك بعض حدودك وخالفت بعض اوامرك فلك الحمد
علي في جميع ذلك ولا حجة لي فيما جرى علي فيه قضاؤك والزمني حكمك
وبلاؤك وقد اتيتك يا الهي بعد تقصيري واسرافي على نفسي معتذرا نادما
منكسرا مستقيلا مستغفرا منيبا مقرا مذعنا معترفا لا اجد مفرا مما كان مني ولا مفزعا
اتوجه اليه في امري غير قبولك عذري وادخالك اياي في سعة من رحمتك
اللهم فاقبل عذري وارحم شدة ضري وفكني من شد وثاقي يا رب ارحم
ضعف بدني ورقة جلدي ودقة عظمي يا من بدء خلقي وذكري
وتربيتي وبري وتغذيتي هبني لابتداء كرمك وسالف برك بي
يا الهي وسيدي وربي اتراك معذبي بنارك بعد توحيدك وبعد ما
انطوى عليه قلبي من معرفتك ولهج به لساني من ذكرك واعتقده
ضميري من حبك وبعد صدق اعترافي ودعائي خاضعا لربوبيتك
هيهات انت اكرم من ان تضيع من ربيته او تبعد من ادنيته او تشرد
من اويته او تسلم الى البلاء من كفيته ورحمته وليت شعري يا سيدي
والهي ومولاي اتسلط النار على وجوه خرت لعظمتك ساجدة وعلى السن
نطقت بتوحيدك صادقة وبشكرك مادحة وعلى قلوب اعترفت بالهيتك
محققة وعلى ضمائر حوت من العلم بك حتى صارت خاشعة وعلى جوارح
سعت الى اوطان تعبدك طائعة واشارت باستغفارك مذعنة ما هكذا
الظن بك ولا اخبرنا بفضلك عنك يا كريم يا رب وانت تعلم ضعفي عن
قليل من بلاء الدنيا وعقوباتها وما يجري فيها من المكاره على اهلها على
ان ذلك بلاء ومكروه قليل مكثه يسير بقاؤه قصير مدته فكيف

احتمالي لبلاء الآخرة وجليل وقوع المكاره فيها وهو بلاء تطول مدته
ويدوم مقامه ولا يخفف عن اهله لانه لا يكون الا عن غضبك و
انتقامك وسخطك وهذا ما لا تقوم له السموات والارض يا سيدي
فكيف بي وانا عبدك الضعيف الذليل الحقير المسكين المستكين يا الهي
وربي وسيدي ومولاي لاي الامور اليك اشكو ولما منها اضج وابكي
لاليم العذاب وشدته او لطول البلاء ومدته فلئن صيرتني في العقوبات
مع اعدائك وجمعت بيني وبين اهل بلائك وفرقت بيني وبين احبائك
واوليائك فهبني يا الهي وسيدي ومولاي وربي صبرت على عذابك
فكيف اصبر على فراقك وهبني صبرت على حر نارك فكيف اصبر عن
النظر الى كرامتك ام كيف اسكن في النار ورجائي عفوك فبعزتك يا سيدي
ومولاي اقسم صادقا لئن تركتني ناطقا لاضجن اليك بين اهلها ضجيج
الآملين ولاصرخن اليك صراخ المستصرخين ولابكين عليك بكاء
الفاقدين ولانادينك اين كنت يا ولي المؤمنين يا غاية آمال العارفين
يا غياث المستغيثين يا حبيب قلوب الصادقين ويا اله العالمين افتراك
سبحانك يا الهي وبحمدك تسمع فيها صوت عبد مسلم سجن فيها بمخالفته
وذاق طعم عذابها بمعصيته وحبس بين اطباقها بجرمه وجريرته وهو
يضج اليك ضجيج مؤمل لرحمتك ويناديك بلسان اهل توحيدك ويتوسل
اليك بربوبيتك يا مولاي فكيف يبقى في العذاب وهو يرجو ما سلف من حلمك
ورأفتك ورحمتك ام كيف تؤلمه النار وهو يأمل فضلك ورحمتك ام كيف
يحرقه لهيبها وانت تسمع صوته وترى مكانه ام كيف يشتمل عليه زفيرها
وانت تعلم ضعفه ام كيف يتغلغل بين اطباقها وانت تعلم صدقه ام كيف
تزجره زبانيتها وهو يناديك يا ربه ام كيف يرجو فضلك في عتقه منها
فتتركه فيها هيهات ما ذلك الظن بك ولا المعروف من فضلك ولا مشبه

لِما عامَلتَ بِهِ الموَحِّدینَ مِن بِرِّکَ وَاِحسانِکَ فَبِالیَقینِ اَقطَعُ لَولا ما حَکَمتَ بِهِ
مِن تَعذیبِ جاحِدیکَ وَقَضَیتَ بِهِ مِن اِخلادِ مُعانِدیکَ لَجَعَلتَ النّارَ کُلَّها
بَرداً وَسَلاماً وَما کانَت لِاَحَدٍ فیها مَقَرّاً وَلا مُقاماً لٰکِنَّکَ تَقَدَّسَت اَسماؤُکَ
اَقسَمتَ اَن تَملَأَها مِنَ الکافِرینَ مِنَ الجِنَّةِ وَالنّاسِ اَجمَعینَ وَاَن تُخَلِّدَ فیها
المُعانِدینَ وَاَنتَ جَلَّ ثَناؤُکَ قُلتَ مُبتَدِئاً وَتَطَوَّلتَ بِالاِنعامِ مُتَکَرِّماً
اَفَمَن کانَ مُؤمِناً کَمَن کانَ فاسِقاً لا یَستَوُونَ اِلٰهی وَسَیِّدی فَاَسئَلُکَ
بِالقُدرَةِ الَّتی قَدَّرتَها وَبِالقَضِیَّةِ الَّتی حَتَمتَها وَحَکَمتَها وَغَلَبتَ مَن عَلَیهِ اَجرَیتَها
اَن تَهَبَ لی فی هٰذِهِ اللَّیلَةِ وَفی هٰذِهِ السّاعَةِ کُلَّ جُرمٍ اَجرَمتُهُ وَکُلَّ جَهلٍ عَمِلتُهُ
کَتَمتُهُ اَو اَعلَنتُهُ اَخفَیتُهُ اَو اَظهَرتُهُ وَکُلَّ سَیِّئَةٍ اَمَرتَ بِاِثباتِهَا الکِرامَ
الکاتِبینَ الَّذینَ وَکَّلتَهُم بِحِفظِ ما یَکونُ مِنّی وَجَعَلتَهُم شُهوداً عَلَیَّ مَعَ
جَوارِحی وَکُنتَ اَنتَ الرَّقیبَ عَلَیَّ مِن وَرائِهِم وَالشّاهِدَ لِما خَفِیَ عَنهُم وَ
بِرَحمَتِکَ اَخفَیتَهُ وَبِفَضلِکَ سَتَرتَهُ وَاَن تُوَفِّرَ حَظّی مِن کُلِّ خَیرٍ تُنزِلُهُ
اَو اِحسانٍ تُفَضِّلُهُ اَو بِرٍّ تَنشُرُهُ اَو رِزقٍ تَبسُطُهُ اَو ذَنبٍ تَغفِرُهُ اَو خَطَاءٍ
تَستُرُهُ یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ یا اِلٰهی وَسَیِّدی وَمَولایَ وَمالِکَ رِقّی یا مَن
بِیَدِهِ ناصِیَتی یا عَلیماً بِضُرّی وَمَسکَنَتی یا خَبیراً بِفَقری وَفاقَتی یا رَبِّ
یا رَبِّ یا رَبِّ اَسئَلُکَ بِحَقِّکَ وَقُدسِکَ وَاَعظَمِ صِفاتِکَ وَاَسمائِکَ اَن
تَجعَلَ اَوقاتی فِی اللَّیلِ وَالنَّهارِ بِذِکرِکَ مَعمورَةً وَبِخِدمَتِکَ مَوصولَةً وَ
اَعمالی عِندَکَ مَقبولَةً حَتّیٰ تَکونَ اَعمالی وَاَورادی کُلُّها وِرداً واحِداً
وَحالی فی خِدمَتِکَ سَرمَداً یا سَیِّدی یا مَن عَلَیهِ مُعَوَّلی یا مَن اِلَیهِ شَکَوتُ
اَحوالی یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ قَوِّ عَلیٰ خِدمَتِکَ جَوارِحی وَاشدُد عَلَی العَزیمَةِ
جَوانِحی وَهَب لِیَ الجِدَّ فی خَشیَتِکَ وَالدَّوامَ فِی الاِتِّصالِ بِخِدمَتِکَ حَتّیٰ
اَسرَحَ اِلَیکَ فی مَیادینِ السّابِقینَ وَاُسرِعَ اِلَیکَ فِی البارِزینَ وَاَشتاقَ
اِلیٰ قُربِکَ فِی المُشتاقینَ وَاَدنُوَ مِنکَ دُنُوَّ المُخلِصینَ وَاَخافَکَ مَخافَةَ المُوقِنینَ

وَاَجتَمِعَ فی جِوارِکَ مَعَ المُؤمِنینَ اَللّٰهُمَّ وَمَن اَرادَنی بِسوءٍ فَاَرِدهُ وَمَن
کادَنی فَکِدهُ وَاجعَلنی مِن اَحسَنِ عِبادِکَ نَصیباً عِندَکَ وَاَقرَبِهِم مَنزِلَةً
مِنکَ وَاَخَصِّهِم زُلفَةً لَدَیکَ فَاِنَّهُ لا یُنالُ ذٰلِکَ اِلّا بِفَضلِکَ وَجُد لی
بِجودِکَ وَاعطِف عَلَیَّ بِمَجدِکَ وَاحفَظنی بِرَحمَتِکَ وَاجعَل لِسانی بِذِکرِکَ
لَهِجاً وَقَلبی بِحُبِّکَ مُتَیَّماً وَمُنَّ عَلَیَّ بِحُسنِ اِجابَتِکَ وَاَقِلنی عَثرَتی وَاغفِر لی
زَلَّتی فَاِنَّکَ قَضَیتَ عَلیٰ عِبادِکَ بِعِبادَتِکَ وَاَمَرتَهُم بِدُعائِکَ وَضَمِنتَ
لَهُمُ الاِجابَةَ فَاِلَیکَ یا رَبِّ نَصَبتُ وَجهی وَاِلَیکَ یا رَبِّ مَدَدتُ یَدی
فَبِعِزَّتِکَ استَجِب لی دُعائی وَبَلِّغنی مُنایَ وَلا تَقطَع مِن فَضلِکَ رَجائی وَ
اکفِنی شَرَّ الجِنِّ وَالاِنسِ مِن اَعدائی یا سَریعَ الرِّضا اغفِر لِمَن لا یَملِکُ
اِلَّا الدُّعاءَ فَاِنَّکَ فَعّالٌ لِما تَشاءُ یا مَنِ اسمُهُ دَواءٌ وَذِکرُهُ شِفاءٌ وَطاعَتُهُ
غِنًی اِرحَم مَن رَأسُ مالِهِ الرَّجاءُ وَسِلاحُهُ البُکاءُ یا سابِغَ النِّعَمِ یا دافِعَ
النِّقَمِ یا نورَ المُستَوحِشینَ فِی الظُّلَمِ یا عالِماً لا یُعَلَّمُ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَافعَل بی ما اَنتَ اَهلُهُ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ رَسولِهِ وَالاَئِمَّةِ المَیامینَ مِن آلِهِ
وَسَلَّمَ تَسلیماً کَثیراً

فصل پنجم

در بقیهٔ اعمال ماه شعبان از حضرت امام رضا ع منقولست که هر که سه روز
از آخر ماه شعبان را روزه بدارد و بماه مبارک رمضان وصل کند حقتعالی ثواب
روزهٔ دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصّلت هروی روایت کرده است
که در جمعهٔ آخر ماه شعبان بخدمت حضرت امام رضا ع رفتم حضرت فرمود که
ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعهٔ آخر انست پس تدارک و تلافی کن
آنچه از این ماه مانده است تقصیرها را که در ایّام گذشته اینماه کرده و بر تو باد
که رو آوری بر آنچه نافع است برای تو و دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت
قرآن مجید بسیار بکن و توبه بکن بسوی حق تعالی از گناهان خود تا آنکه چون ماه

مبارك در آید خالص کردانید، باشی خود را از برای خدا ومکذار ودر کردن خود امانت وحق کسی را مکر انکه ادا کنی ومکذار در دل خود کینۀ کسی را مکر انکه بیرون کنی ومکذار کناهی را که میکرده مکر انکه ترك کنی واز خدا بترس وتوکّل کن برخدا در پنهان و اشکار امور خود وهرکه برخدا توکّل کند خدا بس است او را وبسیار بخوان در بقیۀ این ماه این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنا فِيما مَضى مِنْ شَعْبانَ فَاغْفِرْ لَنا فِيما بَقِيَ مِنْهُ بدرستیکه حقتعالی در این ماه آزاد میکرداند بندهای بسیار از آتش جهنّم برای حرمت ماه مبارك رمضان وبسند بسیار معتبر منقول است که حضرت صادق ع در شب آخر ماه شعبان وشب اوّل ماه رمضان این دعا میخواندند اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبارَكَ الَّذي اُنْزِلَ فيهِ الْقُرْآنُ وَجُعِلَ هُدًى لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدى وَالْفُرْقانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنا فيهِ وَسَلِّمْهُ لَنا وَتَسَلَّمْهُ مِنّا في يُسْرٍ مِنْكَ وَعافِيَةٍ يا مَنْ اَخَذَ الْقَليلَ وَشَكَرَ الْكَثيرَ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسيرَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لي اِلى كُلِّ خَيْرٍ سَبيلاً وَمِنْ كُلِّ ما لا تُحِبُّ مانِعاً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ يا مَنْ عَفا عَنّي وَعَمّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئاتِ يا مَنْ لَمْ يُؤاخِذْني بِارْتِكابِ الْمَعاصي عَفْوَكَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ يا كَريمُ اِلٰهي وَعَظْتَني فَلَمْ اَتَّعِظْ وَزَجَرْتَني عَنْ مَحارِمِكَ فَلَمْ اَنْزَجِرْ فَما عُذْري فَاعْفُ عَنّي يا كَريمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ الرّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ يا اَهْلَ التَّقْوى وَيا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ اَمَتِكَ ضَعيفٌ فَقيرٌ اِلى رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبادِ قاهِرٌ مُقْتَدِرٌ اَحْصَيْتَ اَعْمالَهُمْ وَقَسَمْتَ اَرْزاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً اَلْسِنَتُهُمْ وَاَلْوانُهُمْ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ لا يَعْلَمُ الْعِبادُ عِلْمَكَ وَلا يَقْدِرُ الْعِبادُ قَدْرَكَ وَكُلُّنا فُقَراءُ اِلى رَحْمَتِكَ فَلا تَصْرِفْ عَنّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْني مِنْ صالِحي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْاَمَلِ وَالْقَضاءِ وَالْقَدَرِ اِلٰهي اَبْقِني خَيْرَ الْبَقاءِ وَاَفْنِني خَيْرَ الْفَناءِ عَلى مُوالاةِ اَوْلِيائِكَ وَمُعاداةِ اَعْدائِكَ وَالرَّغْبَةِ اِلَيْكَ وَ

الرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفاءِ وَالتَّسْليمِ لَكَ وَالتَّصْديقِ بِكِتابِكَ وَاتِّباعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ ما كانَ في قَلْبي مِنْ شَكٍّ اَوْ رِيبَةٍ اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ بَذَخٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ خُيَلاءَ اَوْ رِياءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقاقٍ اَوْ نِفاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ عِصْيانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ لا تُحِبُّ فَاَسْئَلُكَ يا رَبِّ اَنْ تُبَدِّلَني مَكانَهُ ايماناً بِوَعْدِكَ وَوَفاءً بِعَهْدِكَ وَرِضىً بِقَضائِكَ وَزُهْداً فِي الدُّنْيا وَرَغْبَةً فيما عِنْدَكَ وَاَثَرَةً وَطُمَاْنينَةً وَتَوْبَةً نَصُوحاً اَسْئَلُكَ ذٰلِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ اِلٰهي اَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُعْصى فَكَاَنَّكَ لَمْ تُرَ وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطاعُ فَكَاَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَاَنَا وَمَنْ لَمْ يَعْصِكَ سُكّانُ اَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنا بِالْفَضْلِ جَواداً وَبِالْخَيْرِ عَوّاداً يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلوٰةً دائِمَةً لا تُحْصى وَلا تُعَدُّ وَلا يَقْدِرُ قَدْرَها غَيْرُكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ واما نمازهای مخصوص شبها که باسانید معتبره وارد نشده وعلما ذکر کرده اند شب اوّل ده رکعت با حمد وتوحید یك مرتبه وبعد از فارغ شدن سورۀ حمد هفتاد مرتبه دوّیم پنجاه رکعت با حمد وتوحید ومعوّذتین هریك یکمرتبه سیّم دو رکعت در هر رکعت حمد وبیست وپنج مرتبه توحید چهارم چهل رکعت در هر رکعت حمد وبیست وپنج مرتبه توحید پنجم دو رکعت در هر رکعت حمد وپانصد مرتبه توحید وبعد از نماز هفتاد مرتبه صلوات برمحمد وآل محمد ششم چهار رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه توحید هفتم دو رکعت در هر رکعت حمد وصد مرتبه توحید هشتم دو رکعت در رکعت اوّل حمد وآیۀ آمن الرّسول تا آخر سوره وپانزده مرتبه توحید ودر دوّیم حمد وآیۀ قل انّما انا بشر وپانزده مرتبه توحید نهم چهار رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه اذا جاء نصر الله دهم چهار رکعت در هر رکعت حمد وآیة الکرسی یکمرتبه وسورۀ انّا اعطیناك الکوثر سه مرتبه یازدهم هشت رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه قل یا ایّها الکافرون دوازدهم دوازده رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه سورۀ الهیکم التکاثر سیزدهم دو رکعت در هر رکعت حمد ویکمرتبه سورۀ والتّین چهاردهم چهار رکعت در هر رکعت حمد

اَلوَفاءِ لَكَ
تُبَدِّلَني اِلٰی
اُثْرَةً لَكَ

وپنج مرتبه سورهٔ والعصر پانزدهم چهار رکعت درمیان نماز شام وخفتن درهر رکعت حمد وده مرتبه توحید وبعد از نماز ده مرتبه یاربّ اغفر لنا وده مرتبه یاربّ ارحمنا وده مرتبه یاربّ تب علینا وبیست ویک مرتبه توحید وده مرتبه سبحان الله الذی یحیی الموتی ویمیت الاحیاء وهو علی کل شیء قدیر شانزدهم دو رکعت در هر رکعت حمد ویک مرتبه آیة الکرسی وپانزده مرتبه توحید هفدهم دو رکعت در هر رکعت حمد وهفتاد ویک مرتبه توحید وبعد از نماز هفتاد مرتبه استغفار هیجدهم ده رکعت در هر رکعت حمد وپنج مرتبه توحید نوزدهم دو رکعت در هر رکعت حمد وپنج مرتبه آیهٔ قل اللهم مالک الملک بیستم چهار رکعت در هر رکعت حمد وپانزده مرتبه سورهٔ اذا جاء نصر الله بیست ویکم هشت رکعت در هر رکعت حمد ویک مرتبه توحید ومعوذتین بیست ودوم دو رکعت در هر رکعت حمد ویک مرتبه قل یا ایها الکافرون وپانزده مرتبه توحید بیست وسیم سی رکعت در هر رکعت حمد ویک مرتبه سورهٔ اذا زلزلت بیست وچهارم دو رکعت در هر رکعت حمد ویک مرتبه سورهٔ اذا جاء نصر الله بیست وپنجم ده رکعت در هر رکعت حمد ویک مرتبه الهکم التکاثر بیست وششم دو رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه آیه امن الرسول بیست وهفتم دو رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه سبح اسم ربک بیست وهشتم چهار رکعت در هر رکعت حمد ویک مرتبه توحید ومعوذتین بیست ونهم ده رکعت در هر رکعت حمد یک مرتبه وهر یک از الهکم التکاثر وتوحید ومعوذتین ده مرتبه سی‌ام دو رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه سبح اسم ربک الاعلی وبعد از سلام صد

مرتبه اللهم صل علی محمد وآل محمد

باب سیم

در بیان مجملی از فضایل واعمال ماه مبارک رمضان است ودران هشت فصل است

فصل اول

در بیان فضیلت این ماه مبارک است باید دانست که ماه رمضان ماه خداوند

در بیان فضیلت ماه مبارک رمضان است

عالمیان است وشریفترین ماههاست چنانچه بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول صلعم در آخر ماه شعبان خطبه خواندند و فرمودند که ایها الناس بدرستی که رو کرده است بسوی شما ماه خدا با برکت ورحمت وآمرزش ماهی است که نزد خدا بهترین ماههاست وروزهایش بهترین روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست وساعتهای آن بهترین ساعتهاست وآن ماهی است که خوانده اند شما را دران بسوی ضیافت خدا وگردیده اید دران از اهل کرامت خدا نفسهای شما دران ثواب تسبیح دارد وخواب شما ثواب عبادت دارد وعملهای شما دران مقبول است ودعای شما دران مستجاب است پس سؤال کنید از پروردگار خود بنیتهای درست ودلهای پاکیزه از گناهان وصفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن وتلاوت کردن قرآن دران بدرستی که شقی وبد عاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم ویاد کنید بگرسنگی وتشنگی شما درین ماه گرسنگی وتشنگی روز قیامت را وتصدق کنید بر فقیران ومسکینان خود و تعظیم نمایید پیران خود را ونوازش نمایید خویشان خود را ونگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت وبپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر کردن بسوی آن وباز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را شنیدن آن ومهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما با یتیمان شما وبازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود وبلند کنید بسوی خدا دستهای خود را بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتهاست نظر میکند حق تعالی در این اوقات برحمت بسوی بندگان خود وجواب میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند ولبیک میگوید ایشان را هرگاه او را ندا کنند ومستجاب میگرداند هرگاه او را ندا کنند ومستجاب میگرداند هرگاه او را دعا کنند ای گروه مردمان بدرستی که جانهای شما در گرو کردهای شماست پس از گرو بدر آورید بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما گران بار است از گناهان شما پس سبک گردانید آنها را بطول دادن سجدها

خویشان خود
ترحم کنید کودکان
خود را و

وبدانید که حقتعالی سوگند یاد کرده است بعزت و جلال خود که عذاب نکند نمازگذارندگان
و سجده کنندگان را و نترساند ایشان را باتش جهنم در روز قیامت ایها الناس هر کس
افطار نماید روزه دار مؤمنی را در اینماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده
آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته پس بعضی از صحابه گفتند یا رسول الله همه
ما قدرت بر این نداریم حضرت فرمود که بپرهیزید از آتش جهنم بافطار فرمودن روزه
داران اگرچه بنصف دانه خرما باشد و اگرچه بیک شربت آب باشد بدرستی که
خدا این ثواب را میدهد کسی را که چنین کند اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس
هر که خلق خود را در اینماه نیکو گرداند بر صراط بگذرد در روزی که قدمها بلغزد
و هر که سبک گرداند در اینماه خدمت کنیز و غلام خود را حقتعالی در قیامت حساب
او را آسان گرداند و هر که در اینماه شر خود را از مردم باز دارد حقتعالی غضب خود
را در قیامت از او باز دارد و هر که در اینماه یتیم بی پدر را گرامی دارد خدا او را در
قیامت گرامی دارد و هر که در این ماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل
کند او را برحمت خود در قیامت و هر که در اینماه قطع احسان خود از خویشان خود بکند
خدا عزوجل در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز سنتی در اینماه بکند حقتعالی
برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هر که در اینماه نماز واجبی را ادا کند خدا
عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که در این
ماه بسیار صلوات بر من و آل من فرستد خدا سنگین گرداند ترازوی عمل او را در روزی
که ترازوهای اعمال سبک باشد و کسی که یک آیه از قرآن در اینماه بخواند ثواب کسی
دارد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدرستیکه درهای بهشت
در اینماه گشوده است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نبندد و
درهای جهنم در اینماه بسته است از خدا سؤال کنید که بر شما نگشاید و شیاطین
را در این ماه غل میکنند پس سؤال کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نگرداند ایضا
از حضرت امیرالمؤمنین ع منقول است که در ماه مبارک رمضان خطبه خواند ندی

اینماه را — کند را — روی بر — حبس را

و فرمود ندا ایها الناس این ماهیست که خدا او را بر سایر ماهها فضیلت و زیادتی داده
مانند فضیلت ما اهل بیت بر سایر مردم و در این ماه گشوده میشود درهای آسمان و
درهای بهشت و درهای رحمت و بسته میشود درهای جهنم و در این ماه شنیده
میشود نداهای مؤمنان و مستجاب میگردد دعاهای ایشان و رحم میکند گریههای ایشان
را و در اینماه شبی هست که در آن شب ملائکه از آسمان بزمین میایند و سلام میکنند
بر مردان و زنان روزه دار برخصت پروردگار خود تا طلوع صبح و آن شب قدر است که
حقتعالی مقدر کرده است در آن شب ولایت و امامت مرا پیش از آنکه آدم ع را خلق کند
بدو هزار سال عبادت آنشب بهتر است از عبادت هزار ماه و روزه و روزش بهتر است
از روزه هزار ماه ایها الناس بدرستیکه آفتابهای ماه رمضان و ماهتابهای آن طالع
میشوند بر مردان و زنان روزه دار با رحمت و این ماه شما مانند ماههای دیگر نیست
و روزهایش بهترین روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست و دیوان و شیاطین
در این ماه غل کرده در زندانند و زیاده میکند خدا در اینماه روزیها و عمرها را و
مینویسد و مقدر میگرداند در این ماه حاجیان بیت الله را و در این ماه حقتعالی نظر
میکند بسوی اهل ایمان با آمرزش و فیروزی و رحمت و روزی و خوش بوی که خدا انرا
جزا دهنده ای روزه دار پس تدبیر کار خود را بکن بدرستیکه این ماه مهمان پروردگار
خودی نظر کن و تأمل نما که چگونه خواهی بود در شب خود و روز خود و چگونه نگاه
میداری اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خود پس نظر کن که شبها
در خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا نباشی پس بیرون رود ماه و گناهان تو بر تو
باقی مانده باشد پس در هنگامی که روزه داران مزدهای خود را گیرند تو از جمله
زیانکاران باشی و در وقتیکه بکرامت آقای خود فایز گردند تو از جمله محرومان باشی
و در روزیکه سعادتمند گردند بمجاورت دوستان پروردگار خود تو از جمله رانده
شدهها باشی ای روزه دار اگر ترا آقای تو از درگاه خود برگرداند بکدام درگاه
رو خواهی آورد و اگر محروم گرداند ترا پروردگار تو کی که را روزی خواهد داد ترا

واکر او تورا خوار کند کی تورا اکرامی خواهد داشت واکر او تورا ذلیل کرداند کی
تورا عزیز خواهد کرد واکر او تورا واکذارد کی تورا یاری خواهد کرد واکر او تورا از
بندکان خود قبول نکند بندکی کدام خداوند را اختیار میکنی واکر او لغزشها کناهان
تورا نیامرزد امید بکی خواهی داشت برای امرزش کناهان خود واکر حق خودرا کبر
تو واجب کردانیده از تو طلب نماید چه جواب در برابر خواهی کفت ای روزه دار تقرب
بجوی بسوی خدا بتلاوت کردن کتاب خدا در شبها و روزهای اینماه زیرا اکر کتاب
خدا شفاعت کننده ایست که شفاعت او را قبول میکند و در قیامت شفاعت میکند
برای انها که تلاوت او کرده اند پس بالا میروند بر درجات بهشت بقدر تلاوت
ایات قران ای روزه دار بشارت باد تورا اکر هر نفسی که در این ماه میکشی ثواب
تسبیح در نامهٔ عمل تو مینویسند وخواب تو در اینماه عبادتست وطاعت تو در
اینماه مقبولست وکناهان تو در اینماه امرزیده است واواز دعاهای تو در این ماه
شنیده شده است بمناجات وزاری که با خدا میکوئی بر تو رحم میکند بدرستیکه
شنیدم از حبیب خود حضرت رسول صلعم که خداوند عالمیان را در هر شب از شبها
ماه مبارک رمضان ازاد کردهاهست از اتش جهنم که عدد ایشانرا کسی بغیر از خدا
نمیداند چون شب اخر ماه میشود در انشب میامرزد مثل انچه در جمیع ماه امرزیده است
وایضا حضرت فرمود که هرکه ماه رمضان را روزه بدارد و نفس خودرا از چیزهائیکه
خدا حرام کرده است نکاه دارد بهشت البته او را واجب کردد و هرکه در این ماه
روزه دارد و در هیچ شب از شبهای ان بر حرام افطار نکند البته داخل بهشت
شود پس حضرت امیر ع فرمود که شنیدم از سیّد انبیا که فرمود بهترین اوصیای
پیغمبران در بهترین ماهها شهید خواهد شد کفتم بهترین ماهها کدام است و
بهترین اوصیا کیست فرمود که بهترین ماهها ماه رمضانست وبهترین اوصیا
توئی یا علی کفتم یا رسول الله این البته واقع خواهد شد فرمود بلی بحق پروردکارم
بدرستیکه برانکیخته میشود بدبخت ترین امت من جفت پی کننده ناقهٔ صالح وضربتی

بر سر تو خواهد زد که ریش تو از خون سرت خضاب شود پس مردم شروع بکریه و
فغان کردند وحضرت از منبر بزیر امد وایضا از حضرت رسول صلعم منقول است
بسندهای معتبر که فرمود ایها الناس هرکه وارد شود بر او ماه رمضان پس روزه
دارد روزهای انرا و بایستد بنماز وعبادت قدری از شبهای انرا و نمازهای را در
اوقات فضیلت بجا اورد و مبادرت کند بنماز جمعهٔ ان و بامداد بنماز عید ان حاضر
شود پس دریافته خواهد بود ثواب شب قدر را و فایز میکردد بجایزهای بخششهای
خدا و بخششهای خدا مانند بخششهای بندکان نیست

فصل دوم

در بیان حقیقت روزه است و انچه در ان معتبر است بدانکه روزه باز داشتن
خود است از چیزی چند که روزه را میشکند از طلوع صبح تا برطرف شدن سرخی
از جانب مشرق بنابر مشهور و یا پنهان شدن قرص افتاب یعنی برطرف شدن شعاع
ان از کوهها و عمارات مرتفعه وقول اول احوط است بانیت قربت پس باید که
بداند چیزهائی را تا نیت تواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار هست در انها
اکر قصد کند ترک همه را از برای رضای خدا ظاهرا کافی باشد اما بهتر انستکه انچه
متیقن باشد وجوب ترک انها قصد کند ترک انها را بعنوان وجوب و انچه خلافی باشد
قصد ترک انها کند احتیاطا و انچه بید غالب مکروه باشد قصد ترک انها کند مستحبا
واکر قصد ترک جمیع محرمات واضح کند بهتر است و اما انها که واجب است ترک انها
اوّل و دوّیم چیزی خوردن و چیزی اشامیدن است و چیزیکه خوردن یا اشامیدن
ان متعارف و معتاد باشد در ان خلافی نیست که مبطل صوم است و موجب قضا
وکفاره هردو میشود اکر بعنوان معتاد بخورد واکر بغیر معتاد باشد مانند انکه در
دماغ یا کوش بچکاند چیزیرا و بحلق داخل شود محل خلاف است و همچنین خلاف است
در خوردن واشامیدن چیزی چند که معتاد مردم نباشد خوردن واشامیدن
ان مانند سنک و چوب و خاک و کیاهها و اب فشرده شده از کیاههای غیر معتاد

در بیان حقیقت روزه و آنچه در آن معتبر است

واظهر انست که اکر بعنوان معتاد باشد اجتناب از ان واجب است واحوط انست که اکر
بکند قضا و کفاره بعمل اورد سیم جماع کردن در قبل زن است مطلقا خواه انزال
بشود و خواه نه و فعل ان موجب قضا و کفاره میشود بی خلاف و جماع در دبر
زن هرکاه انزال شود روزه را باطل میکند و قضا و کفاره لازم میشود و مشهور
انست که جماع در دبر بدون انزال نیز مبطل صوم و موجب قضا و کفاره است و
بعضی مبطل نمیدانند و اول اقوی است چهارم باقی ماندن بر جنابت تا صبح و
اشهر و اقوی انستکه مبطل است و موجب قضا و کفاره است و بعضی مبطل ندانسته اند
و بعضی قضای تنها واجب دانسته اند و احوط انست که اکر زن حایض پاک شود پیش
از طلوع صبح غسل بکند و اکر نکند احوط انستکه غسل کند بعد از صبح و ان روز را روزه
بدارد و قضا نیز بکند و اکر جنب را غسل متعذر باشد احوط انست که تیمم بکند و
تیمم را نشکند تا صبح بشود و خواب اول بعد از جنابت در حالی که نیت غسل کردن
داشته باشد و احتمال بیدار شدن دهد جایز است و مشهور انستکه اکر تا صبح
بیدار نشود قضای ان روز بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته اند و آن
احوط است و مشهور انستکه اکر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد بر او قضا
و کفاره لازم است و این احوط است اکرچه در دلیلش سخنی هست و مشهور در خواب
دویم وجوب قضا است و این قول قوی است بلکه خلافی در ان ظاهر نیست و جمعی از
اصحاب را اعتقاد انستکه در خواب سیم جنب هرکاه بصبح برسد قضا و کفاره هر دو
واجب است و اقوی عدم وجوب کفاره است و بعضی از متاخرین را اعتقاد انستکه
خواب بعد از بیدار شدن از احتلام حکم خواب دویم دارد چنانچه والد مرحوم فقیر
اختیار نموده و این احوط است بلکه خالی از قوتی نیست و بدانکه در روزهای دیکر
غیر ماه مبارک رمضان نیز خلاف است که ایا باید صبح را پاک دریابد یا نه و ظاهر انست
که در قضای ماه رمضان می باید صبح جنب نباشد و در غیر قضا احوط انستکه اکر
صبح ظاهر نباشد و واجب معین نباشد ان روز را روزه ندارد و اکر معین باشد ان روز

سیم

چهارم

را روزه بدارد و قضا نیز بکند اما اکر عمدا کرده باشد دور نیست که کفاره در کار
نباشد و اکر بد هد احوط است و در روزهٔ سنت اکر بر جنابت عمدا بماند تا صبح
و پیش از زوال غسل کند و نیت روزه بکند بکمان فقیر روزه اش صحیح است
و در واجب معین اکر عمدا نیت را ترک کند و پیش از زوال نیت کند مشهور انست
که روزه اش باطل است و قضا میکند و کفاره واجب نمیشود و اکر از روی فراموشی
نیت را ترک کند تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب غیر معین تا زوال نیت میتواند
کرد اکرچه قضای ماه رمضان باشد و در روزهٔ سنت خلافی نیست که اکر در شب
نیت نکرده باشد و مفطری بعمل نیاورده باشد تا اول زوال نیت میتواند کرد و
بعد از زوال خلاف است و بعضی کفته اند تا نزدیک بشام نیت میتواند کرد و جمعی
از محققین علما باین قایلند و نزد فقیر اقوی است و بعضی کفته اند بعد از زوال
نیت نمیتواند کرد و بعضی کفته اند که اکر پیش از زوال نیت کند ثواب روزهٔ
تمام روز را می یابد و اکر بعد از زوال نیت کند ثواب روزهٔ بعد از نیت تا شام را
می یابد پنجم رسانیدن غبار غلیظ است بحلق و بعضی انرا موجب قضا و کفاره میدانند
و بعضی قضای تنها و بکمان فقیر مبطل نیست و احوط رعایت مشهور است و بعضی
از متاخرین ملحق ساخته اند بغبار غلیظ دود غلیظ و بخار غلیظ را اکر از ان اجزا
منفصل شود چون دود تنور و بخار دیک و اظهر عدم بطلان است و احوط
اجتناب است حتی از دود تنباکو ششم استمنا است یعنی طلب نزول منی کردن با
حصول ان و موجب قضا و کفاره است و مشهور انست که هرکاه ملامسه و ملاعبه
کند و انزال شود روزهٔ او باطل میشود قضا و کفاره لازم است و بعضی در این
تامل نموده اند خصوصا وقتی که نسبت بحلال خود باشد و عادت او انزال
نباشد و احوط بلکه اقوی وجوب قضا و کفاره است مطلقا و در نظر کردن بزن
حلال یا حرام یا صدای او را شنیدن یا بخیال خود در اوردن هرکاه باعث
امدن منی شود و قصد انزال نداشته باشد و باب معتاد نباشد خلاف است

پنجم

ششم

واظهر عدم وجوب قضا وکفاره است هفتم قی کردن است عمدا واکثر موجب قضای
تنها میدانند وبعضی قضا وکفاره هر دو را واجب میدانند وبعضی هیچیک را واجب
نمیدانند ومسئله مشکل است ووجوب قضای تنها خالی از قوتی نیست ومشهور
آنستکه هرگاه قی بی اختیار آید بر او قضائی نیست وبعضی قضا را واجب دانسته اند و
این قول ضعیف است هشتم حقنه است وبعضی موجب قضا وکفاره هر دو دانسته اند
وبعضی موجب قضای تنها وبعضی حرام دانسته اند وموجب هیچیک ندانسته اند
وبعضی حقنهٔ مایع را موجب قضا دانسته اند وحقنهٔ جامد را مانند شیاف مکروه
دانسته اند وبعضی مطلقا مکروه دانسته اند واین قول اقوی است واحوط آنست
که بدون ضرورت حقنه بمایع نکند واگر بکند قضا بکند واشهر واقوی آنستکه
چکانیدن دوا در گوش موجب فساد صوم نمیشود وسعوط در بینی هرگاه تعدی بحلق
نکند ایضا اقوی آنستکه جایز است وبعضی موجب قضا وکفاره دانسته اند و
اگر بحلق رسد احوط اجتناب است نهم دروغ گفتن بر خدا و رسول خدا وائمهٔ هدی
صلوات الله علیهم است بانکه حدیث دروغی نقل کند یا مسئلهٔ خلاف واقعی بگوید
بلکه کسی که اهلیت مسئله گفتن نداشته باشد مسئله بگوید در حرمت آن شکی
نیست وبعضی در روزه موجب قضا وکفاره میدانند وبعضی میگویند موجب
فساد صوم نمیشود وخالی از قوتی نیست واحوط آنست که اگر بکند قضا کند و
کفاره بدهد دهم سر فرو بردن در آبست وجمعی آنرا موجب قضا وکفاره میدانند
وبعضی موجب قضای تنها میدانند وبعضی حرام میدانند وموجب هیچیک نمیدانند
وبعضی مکروه میدانند واظهر حرمت است وعدم وجوب قضا وکفاره وبعضی
گفته اند که اگر سر را در آب فرو برد تا گردن وبدن بیرون آب باشد باز حکم
ارتماس دارد واین احوط است وبعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ سر را دفعهٔ
هرچند منابت مو بیرون باشد باز حکم ارتماس دارد واین احوط است واظهر آنست
که در روزهٔ سنت نیز سر را باب فرو نبرد وبعضی تجویز کرده اند واحوط ترکست یازدهم

بلغمی که از سینه برآید یا از دماغ فرود آید در فرو بردن آن علما را سه قولست
اول جواز ابتلاع آنچه بیرون میآید از سینه مادامی که از دهن منفصل نشود وعدم
جواز آنچه از سر فرود میآید مگر بعد از نیم دویم جواز ابتلاع هر دو قسم مادامی که بدهن نرسد وتحریم
ابتلاع هر دو هرگاه بدهن برسد سیم جواز کشیدن از سینه وسر وجواز فرو
بردن مادامی که از دهن جدا نشود وجمعی که حکم بفساد کرده اند بعضی بقضای تنها
قائل شده اند وبعضی کفاره را نیز واجب میدانند وبعضی بکفارهٔ جمع قایل
شده اند وگمان فقیر آنست که هیچیک لازم نمیشود اما احتیاط آنست که
بعد از آنکه بفضای دهن برسد فرو نبرد دوازدهم مشهور میان علما آنست که
مکروه است زن روزه دار در میان آب بنشیند وبعضی گفته اند هرگاه تا کمر
در آب بنشیند قضا بر او لازم است وبعضی کفاره را نیز لازم دانسته اند واول
اظهر است ودر خاییدن قندران ومصطکی که اثر را فرو برد بعضی حرام دانسته اند
وبعضی موجب قضا دانسته اند واظهر جواز است ومشهور میان علما آنست
که اگر کسی گمان داشته باشد که شب باقیست بلکه اگر شک هم داشته جایز است
خوردن وآشامیدن تا صبح مشخص شود واگر معلوم شود که صبح بوده است
آنوقت که خورده یا آشامیده اگر ملاحظه کرده باشد وخورده باشد قضا بر او
واجب نیست واگر ملاحظه نکرده خورده باشد قضا واجبست وکفاره واجب
نیست واگر کسی مضمضه کند جهة وضوی نماز واجب آب بی اختیار بحلق او
رود قضا بر او واجب نیست واگر عبث مضمضه کند وآب بحلقش رود جمعی
قضا را واجب دانسته اند واین احوط است واظهر عدم وجوبست مطلقا
ودر روایتی وارد شده است که بعد از مضمضه سه مرتبه آب دهن را
بیندازد واین احوط است

فصل سیم

در سنتها وآداب روزه است مکروه است روزه دار را بوسیدن زنان

و دست ببدن ایشان مالیدن و دست بازی کردن با ایشان و اقرب آنست که
کراهیت مخصوص بصورتی نیست که اینها محرک شهوت او باشند و خوف وقوع در
جماع داشته باشد و مکروه هست بچشم کشیدن چیزی که از او طعمی باشد که بحلق
برسد یا دران مشکی باشد و مشهور کراهیت بیرون آوردن خون است از بدن
که باعث ضعف شود و در حجامت احتیاط بیشتر باید کرد و همچنین داخل شدن بحمام
که مضعف باشد و مکروه است بوئیدن گلها خصوصاً نرجس و بهتر آنست که مشک
را هم نبوید و سایر بوهای خوش مکروه نیست بلکه سنت است و از حضرت صادق ع
منقول است که طیب تحفهٔ صائم است و فرمود که هر روزه دار که در اول روز خود
را خوشبو کند عقلش زایل نشود و اشهر و اقوی آنست که بوئیدن رایحهٔ غلیظه مفطر
نیست و بعضی گفته اند بوئیدن رایحه غلیظه که بجوف برسد موجب قضا و کفاره
میشود و احوط آنست که بوی خوش نبوید که بدماغ بالا رود نبوید چنانچه در
روایتی وارد شده است و مکروه است که صائم جامه که ملاصق بدن است تر کند
و مکروه است زن صائمه را که در آب نشیند چنانچه گذشت و از حضرت صادق ع
منقول است که هرگاه روزه داری میباید که روزه باشد گوش تو و چشم تو و
موی تو و پوست تو و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات و فرمود
که باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد و ایضاً از آنحضرت منقولست
که فرمود روزه نه همین از خوردن و آشامیدن است تنها بلکه باید که در روز روزه
نگاه دارید زبان خود را از دروغ و بپوشانید دیدهای خود را از حرام و با یکدیگر
نزاع مکنید و حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید و سوگند دروغ مخورید
بلکه سوگند راست نیز و دشنام مدهید و فحش مگوئید و ستم مکنید و دلتنگ مشوید
و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و صبر کنید و
راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد و دروغ و افترا
و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود

را مشرف بر آخرت دانید و منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد ص باشید و آرزومند
ثوابهای آخرت باشید و توشهٔ اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما باد بآرام
دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت مانند بندهٔ که از آقای خود ترسد
ترسان باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید رحمت او را و باید که پاک باشد ای روزه
دار دل تو از عیبها و باطن تو از حیلها و مکرها و پاکیزه باشد بدن تو از کثافتها و بیزاری
بجوی بسوی خدا از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای
او و خاموش باشی از آنچه حقتعالی نهی کرده است تو را از آن در آشکار و پنهان و بترسی
از خداوند قهار از آنچه سزاوار ترسیدن است در پنهان و آشکار و ببخشی روح و
بدن خود را بخدای عز و جل در ایام روزهٔ خود و فارغ گردانی دل خود را از برای
محبت او و یاد او و بدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا تو را امر کرده است بآن و
خوانده است بسوی آن اگر همهٔ اینها را بعمل آوردی آنچه سزاوار روزه داشتن است
بعمل آورده و فرمودهٔ خدا را اطاعت کرده و آنچه کم کنی از آنچه بیان کردم از برای تو
بقدر آن از روزهٔ تو کم میشود از فضل آن و ثواب آن بدرستیکه پدرم گفت که
رسول خدا شنید که زنی در روز روزه جاریهٔ خود را دشنام داد آنحضرت طعامی
طلبید و آن زن را گفت بخور زن گفت من روزه ام حضرت فرمود چگونه روزه
داری که جاریهٔ خود را دشنام دادی روزه از خوردن و آشامیدن تنها نیست بدرستی
که حقتعالی روزه را حجابی گردانیده است از سایر امور قبیحه از کردار بد و گفتار
بد چه بسیار کمند روزه داران و بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت امیرالمؤمنین ع
فرمود که چه بسیار روزه داری که بهرهٔ نیست او را از روزه بغیر تشنگی و گرسنگی و
چه بسیار عبادت کنندهٔ که نیست او را بهرهٔ از عبادت بغیر تعب ای خوشا خواب زیرکان
که بهتر است از بیداری و عبادت احمقان و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه
داشتن بیخردانست زیرا که خواب مقربان چون بنیت صحیح و قلب طاهر واقع میشود
از جملهٔ عبادات ایشان است بلکه ارواح ایشان در عالم قدس با ارواح انبیا و اوصیا

وخلص مؤمنان محشور میکردند و براسرار غیب برؤیهای صادقه مطلع میکردند و راهی از راههای قرب ایشان است وافطار خردمندان چون از راه دانائیست و بوجهی که حقتعالی خواسته افطار مینماید بهتر است از روزهای احمقان که روزه را دستگاه خودفروشی کرده اند و ریا و عجب ممزوج میکردانند تا باطل شود عملی را که میکنند

فصل چهارم

در بیان آداب دخول ماه مبارک رمضان است سنّتست طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که چون هلال ماه مبارک رمضان را دیدی اشاره بسوی هلال مکن و رو بقبله کن و دستها را بسوی خدا بلند کن و خطاب کن ماه را و بگو رَبّي وَرَبُّكَ اللهُ رَبُّ الْعالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنا بِالْاَمْنِ وَالْاِيمانِ وَالسَّلامَةِ وَالْاِسْلامِ وَالْمُسارَعَةِ اِلى ما تُحِبُّ وَتَرْضى اَللّٰهُمَّ بارِكْ لَنا في شَهْرِنا هٰذا وَارْزُقْنا خَيْرَهُ وَعَوْنَهُ وَاصْرِفْ عَنّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلاءَهُ وَفِتْنَتَهُ وبهترین دعاها دعای هلال صحیفه کامله است و ابن ابی عقیل ره این دعا را در وقت رؤیت هلال ماه مبارک رمضان واجب دانسته اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي خَلَقَني وَخَلَقَكَ وَقَدَّرَ مَنازِلَكَ وَجَعَلَكَ مَواقِيتَ لِلنّاسِ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنا اِهْلالاً مُبارَكاً اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْهُ عَلَيْنا بِالسَّلامَةِ وَالْاِسْلامِ وَالْيَقينِ وَالْاِيمانِ وَالْبِرِّ وَالتَّقْوى وَالتَّوْفيقِ لِما تُحِبُّ وَتَرْضى و در شب اول ماه جماع با حلال خود سنّت است و غسل در شب اول سنّت است و از حضرت صادق ع منقول است که هر که غسل کند در شب اول ماه رمضان در نهر جاری و سی کف آب بر سر بریزد با طهارت معنوی باشد تا ماه رمضان اینده و در حدیث دیگر فرمود که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن در آن سال باو نرسد و ایضاً منقول است که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت صادق ع فرزندان خود را وصیت میفرمود که اهتمام کنید و سعی نمائید در این ماه در عبادت که در این ماه روزیها قسمت میشود واجلها و عمرها نوشته میشود

وحاجیان در این ماه مقدّر میشوند که بحج بروند و در این ماه شبی هست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که بر شما باد در ماه مبارک رمضان باستغفار و دعا بدرستی که دعا دفع میکند بلاها را از شما و استغفار محو میکند گناهان شما را و زیارت حضرت امام حسین ع در شب اول ماه سنّت است و از حضرت صادق ع منقول است که هر که در شب اول ماه رمضان یا شب میان یا شب آخر زیارت آنحضرت بکند گناهان از او بریزد مانند برگ از درختان و از گناه بیرون اید مانند روزیکه از مادر متولد شده است و ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند و ایضا از آنحضرت منقول است که هر که در هر شب این ماه سوره انّا فتحنا در نماز نافله بخواند در آن سال از بلاها محفوظ کردد و بروایت دیگر از آن حضرت منقول است که هر که در شب اول ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام بخواند و سؤال کند که حقتعالی از او کفایت شر و دفع بکند خدا از او کفایت کند از انچه میترسد در این ماه و حفظ کند او را از انچه میترسد از بیماریها و دردها و نماز را نشسته میتوان کرد و سوره را از روی قران میتوان خواند و اگر در شب اول ماه نیّت روزه تمام ماه را بکند و باز هر شب نیّت کند بهتر است و نیّت چنین میکند که قصد میکند که فردا روزه رمضان میدارم واجب قربة الی الله و در روز اول ماه سنّت است که غسل کند در آب جاری و سی کف آب بر سر بریزد و از حضرت صادق منقول است که چون در اول سال چنین کند از جمیع دردها و بیماریها در تمام سال ایمن باشد و ایضاً از آنحضرت منقولست که هر که در روز اول این ماه کفی از کلاب بر روی بریزد از خواری و پریشانی نجات یابد و اگر هر روز بکند در آن روز از این بلاها ایمن کردد و هر که یک کف آب از کلاب در روز اول ماه بر سر بریزد در آن سال از مرض سرسام ایمن کردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی ع منقول است که هر که در اول هر ماه دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد و در رکعت دوّم بعد از

حمد سی مرتبه انّا انزلناه بخواند وبعد از نماز تصدّق بکند بآنچه میسّر شود
سلامتی آنماه را خریده است ودر روز اوّل ماه این دعا سنّت است اَللّٰهُمَّ
قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَاَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْاٰنَ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَ
تَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وایضًا از حضرت صادق ع منقول است که چون ماه مبارك داخل میشد حضرت
رسول صلعم این دعا را میخواندند اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ
فِيهِ الْقُرْاٰنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ
رَمَضَانَ وَاَعِنَّا عَلٰى صِيَامِهِ وَصَلَوٰتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وایضًا بسند معتبر از حضرت
صادق ع منقول است که هر که نزد داخل شدن ماه رمضان یعنی روز اوّل یا شب
اوّل دو رکعت نماز بکند ودر رکعت اوّل بعد از حمد سورهٔ انّا فتحنا بخواند ودر
رکعت دویم هر سوره که خواهد حقتعالی جمیع بدیها را در آن سال از او دور کرداند
ودر حفظ خدا باشد تا سال آینده ودر شب اوّل یا روز اوّل دعای صحیفهٔ کامله
را بخواند که بهترین دعاهاست وکلینی وشیخ طوسی ودیگران بسند صحیح روایت
کرده اند که حضرت امام موسی کاظم ع فرمود که در ماه مبارك رمضان در
اوّل سال یعنی روز اوّل ماه چنانچه علما فهمیده اند این دعا را بخوان و
فرمود که هر که این دعا را از برای رضای حقتعالی وبی شائبهٔ اغراض فاسده
ودنیا بخواند در آن سال باو نرسد فتنه وگمراهی ونه آفتی که ضرر رساند بدین
او یا بدن او وحق تعالی او را حفظ کند از شرّ آنچه در آن سال واقع میشود از بلاها
ودعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَبِرَحْمَتِكَ
الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي تَوَاضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ كُلَّ
شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ
بِعِلْمِكَ الَّذِي اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا اَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا بَاقِي

بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي
تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ
الرَّجَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْاَعْدَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ
الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي يُسْتَحَقُّ بِهَا نُزُولُ الْبَلَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ
الَّتِي تَحْبِسُ غَيْثَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاَلْبِسْنِي دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَعَافِنِي مِنْ
شَرِّ مَا اُحَاذِرُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هٰذِهِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبَّ الْاَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ
السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ اِسْرَافِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَجَبْرَئِيلَ وَرَبَّ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ اَسْئَلُكَ بِكَ
وَبِمَا سَمَّيْتَ بِهِ يَا عَظِيمُ اَنْتَ الَّذِي تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَتُعْطِي كُلَّ
جَزِيلٍ وَتُضَاعِفُ مِنَ الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِيلِ وَبِالْكَثِيرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا قَدِيرُ يَا
اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَاَلْبِسْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هٰذِهِ
سِتْرَكَ وَنَضِّرْ وَجْهِي بِنُورِكَ وَاَحِبَّنِي بِمَحَبَّتِكَ وَبَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ وَشَرِيفَ كَرَامَتِكَ
وَجَسِيمَ عَطِيَّتِكَ وَاَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا اَنْتَ مُعْطِيهِ اَحَدًا مِنْ
خَلْقِكَ وَاَلْبِسْنِي مَعَ ذٰلِكَ عَافِيَتَكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوٰى وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوٰى وَ
يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ
تَوَفَّنِي عَلٰى مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلٰى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسُنَّتِهِ
وَعَلٰى خَيْرِ الْوَفَاةِ فَتَوَفَّنِي مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِاَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ وَجَنِّبْنِي
فِي هٰذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يُبَاعِدُنِي مِنْكَ وَاجْلِبْنِي اِلٰى كُلِّ عَمَلٍ
اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هٰذِهِ السَّنَةِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ
عَمَلٍ اَوْ قَوْلٍ اَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي اَخَافُ ضَرَرَ عَاقِبَتِهِ وَاَخَافُ مَقْتَكَ اِيَّايَ عَلَيْهِ

حذا و ان تصرف وجهك الكريم عنّى فاستوجب به نقصاً من حظٍ لى عندك يا رؤف يا رحيم اللهم اجعلنى فى مستقبل سنتى هذه فى حفظك و فى جوارك و فى كنفك و جللنى ستر عافيتك وهب لى كرامتك عزّ جارك وجلّ ثناؤك ولا اله غيرك اللهم اجعلنى تابعاً لصالح من مضى من اوليائك والحقنى بهم واجعلنى مسلّماً لمن قال بالصدق عليك منهم واعوذ بك اللهم ان تحيط بى خطيئتى وظلمى واسرافى على نفسى واتباعى لهواى واشتغالى بشهواتى فيحول ذلك بينى وبين رحمتك و رضوانك فاكون منسياً عندك متعرضاً لسخطك و نقمتك اللهم وفقنى لكل عمل صالح ترضى به عنّى وقربنى اليك زلفى اللهم كما كفيت نبيك محمداً صلى الله عليه و آله هول عدوّه وفرجت همه وكشفت غمه وصدقته وعدك وانجزت له عهدك اللهم فبذلك فاكفنى هول هذه السنة وآفاتها واسقامها وفتنها وشرورها واحزانها وضيق المعاش فيها وبلغنى برحمتك كمال العافية بتمام دوام النعمة عندى الى منتهى اجلى اسئلك سؤال من اساء وظلم واستكان واعترف واسئلك ان تغفر لى ما مضى من الذنوب التى حصرتها حفظتك واحصتها كرام ملائكتك علىّ وان تعصمنى الهى من الذنوب فيما بقى من عمرى الى منتهى اجلى يا الله يا رحمن يا رحيم صل على محمد واهل بيت محمد وآتنى كل ما سألتك ورغبت اليك فيه فانك امرتنى بالدعاء وتكفلت لى بالاجابة يا ارحم الراحمين

مسلّماً لك

فصل نهم

در اعمال هر شب و هر روز ماه مبارک رمضان است از حضرت صادق و کاظم ع منقول است که بعد از هر نماز در ماه مبارک این دعا بخوانند یا علىّ یا عظیم یا غفور یا رحیم انت الرب العظیم الذى ليس كمثله شئ وهو السميع البصير وهذا شهر عظمته وكرمته وشرفته وفضلته على الشهور وهو الشهر الذى فرضت صيامه علىّ وهو شهر رمضان الذى انزلت

فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان وجعلت فيه ليلة القدر وجعلتها خيراً من الف شهر فيا ذا المن ولا يمن عليك من علىّ بفكاك رقبتى من النار فيمن تمن عليه وادخلنى الجنة برحمتك يا ارحم الراحمين ودعای بسیار خوبی است واقلاً شبی یك مرتبه خوانده شود و بسند صحیح منقول است که هر که در هر شب این ماه مبارك این دعا را بخواند گناه چهل ساله او آمرزیده شود اللهم رب شهر رمضان الذى انزلت فيه القرآن وافترضت على عبادك فيه الصيام صل على محمد وآل محمد وارزقنى حج بيتك الحرام فى عامى هذا وفى كل عام واغفر لى تلك الذنوب العظام فانه لا يغفرها غيرك يا رحمن يا علام وایضاً هر شب هزار مرتبه سوره انا انزلناه سنت است خواندن وصد مرتبه سورهٔ حم دخان اگر میسر شود و سحور خوردن در سحر هر شب ماه مبارك رمضان مستحب است واز حضرت رسول ص منقول است که ترك نکند امت من سحور خوردن را اگرچه بیك دانهٔ خرمای زبون باشد وایضاً از آنحضرت منقول است که حقتعالی و ملائکه صلوات میفرستند بر آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند پس سحور بخورید اگرچه بیك شربت آب باشد و بهترین سحورها و پست و خرما و ایضاً فرمود که سحور بخورید اگرچه بجرعهٔ آبی باشد و خدا صلوات و رحمت میفرستد بر سحور خورندگان واز حضرت صادق ع منقول است که هر که سورهٔ انا انزلناه در وقت سحور و در وقت افطار بخواند در ما بین این دو حالت بمیرد ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا شهید شده باشد و در خون خود غلطیده باشد و گفته اند که اگر نیت روزه را بعد از سحور بکند بهتر است واز اول شب تا آخر شب نیت میتوان کرد همین که میداند و قصد دارد که فردا روزه میگیرد و از برای خدا میگیرد بس است و اما آداب افطار سنت است که اول نماز شام را بکند و بعد از آن افطار کند مگر آنکه جمعی انتظار او برند یا آنکه گرسنگی و تشنگی بر او غالب باشد و مانع حضور

دعاهای افطار

قلب و باشد در نماز کردراین دو صورت افطار را مقدّم داشتن بهتر است
و در وقت افطار سورهٔ انّا انزلناه خواندن سنّت است چنانچه در النبی
و از حضرت رسول صلعم منقول است که هر که در وقت افطار بگوید یا عظیم
یا عظیم اَنْتَ اِلٰهی لا اِلٰهَ لی غَیْرُکَ اغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ الْعَظیمَ اِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذَّنْبَ
الْعَظیمَ اِلَّا الْعَظیمُ از گناهان بیرون آید مانند روزیکه از مادر متولد شده است
و از حضرت امام حسن ع منقول است که هر روزه داری را در وقت افطار
دعای مستجابی هست پس باید در لقمهٔ اوّل بگوید بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ یا
واسِعَ الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لی و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی ع منقول است
که در وقت افطار بگوید اَللّٰهُمَّ لَکَ صُمْتُ وَعَلٰی رِزْقِکَ اَفْطَرْتُ وَعَلَیْکَ
تَوَکَّلْتُ تا خدا عطا کند بتو ثواب هر کس را که در این روز روزه داشته است
و در روایت دیگر منقول است که حضرت امیرالمؤمنین ع در وقت افطار بدو
زانو می نشستند و چون خوان را میگذاشتند میگفتند اَللّٰهُمَّ لَکَ صُمْنا وَعَلٰی
رِزْقِکَ اَفْطَرْنا فَتَقَبَّلْهُ مِنّا اِنَّکَ اَنْتَ السَّمیعُ الْعَلیمُ و در احادیث معتبره وارد
شده است که حضرت رسالت پناه صلعم افطار میکردند بر خرما و آب یا بر رطب و
در حدیث دیگر منقول است که آنحضرت در وقت افطار ابتدا بحلوا مینمودند
و اگر نمییافتند بنبات یا قند یا خرما افطار میکردند و اگر حاضر نبود باب نیم گرم
افطار میکردند و میفرمودند که آب نیم گرم پاک میکند معده را و قوت میدهد
حدقه را و بینائی را زیاد میکند و گناهان را میشوید و عروق را ساکن میگرداند
و صفرای غالب را فرو مینشاند و قطع میکند بلغم را و اطفای حرارت میکند و
صداع را برطرف میکند و ایضاً از حضرت رسول صلعم منقول است که هر که بر خرمای
حلالی افطار کند ثواب نمازش چهارصد برابر مضاعف گردد و از حضرت صادق ع
منقول است که افطار کردن باب گناهان دل را میشوید و در حدیث دیگر فرمود
که حضرت امیرالمؤمنین ع دوست میداشت که افطار فرماید بشیر و از حضرت امام

رضا ع منقول است که هر که در وقت افطار یک گرده نان تصدق کند بر مسکینی
خدا گناهان او را بیامرزد و ثواب یک بنده آزاد کردن از فرزندان اسمعیل در
نامهٔ عمل او نوشته شود و بهترین اعمال در روزها و شبهای ماه مبارک رمضان
تلاوت قرآن است و بسیار باید خواند چون قرآن در این ماه نازل شده است
و در حدیث است که هر چیز را بهاری است و بهار قرآن ماه رمضان است و در
ماههای دیگر هر ماهی یک ختم سنّت است و اقلش شش روز است و در ماه مبارک
رمضان در هر سه روز یک ختم سنّت است و اگر هر روز یک ختم تواند کرد خوبست
و در حدیث است که بعضی از ائمه صلوات الله علیهم در این ماه چهل ختم و زیاده میکردند
و اگر هر ختمی ثوابش را بروح مقدّس امامی از ائمه ع و رسول خدا و فاطمهٔ زهرا هدیه
کند ثوابش مضاعف میگردد و صلوات بر محمّد و آل محمّد بسیار باید فرستاد و استغفار
بسیار باید کرد و لا اله الّا الله بسیار باید گفت و نافلهای شب و روز را ترک
نباید کرد و در شبهای طاق ماه مبارک رمضان غسل سنّت خصوصاً اوّل و
پانزدهم و هفدهم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم و در دههٔ آخر در
شبهای جفت نیز سنّت است علی‌الخصوص شب آخر و در روایتی وارد شده است که
در جمیع ماه در هر شب غسل مستحب است و بسند معتبر از حضرت صاحب الامر ع
منقول است که بشیعیان نوشتند که در هر شب ماه مبارک رمضان این دعا را
بخوانید که دعای این ماه را ملائکه میشنوند و برای صاحبش استغفار میکنند

دعاهای هر شب ماه رمضان

دعای افتتاح

و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنّی اَفْتَتِحُ الثَّناءَ بِحَمْدِکَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوابِ بِمَنِّکَ
وَاَیْقَنْتُ اَنَّکَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ فی مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَشَدُّ
الْمُعاقِبینَ فی مَوْضِعِ النَّکالِ وَالنَّقِمَةِ وَاَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرینَ فی مَوْضِعِ الْکِبْرِیاءِ
وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ لی فی دُعائِکَ وَمَسْئَلَتِکَ فَاسْمَعْ یا سَمیعُ مِدْحَتی
وَاَجِبْ یا رَحیمُ دَعْوَتی وَاَقِلْ یا غَفُورُ عَثْرَتی فَکَمْ یا اِلٰهی مِنْ کُرْبَةٍ قَدْ
فَرَّجْتَها وَهُمُومٍ قَدْ کَشَفْتَها وَعَثْرَةٍ قَدْ اَقَلْتَها وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَها وَحَلْقَةِ

بلآءٍ قد فككتها الحمد لله الذى لم يتّخذ صاحبة ولا ولدا ولم يكن له
ولىٌّ من الذلّ وكبّره تكبيرا الحمد لله بجميع محامده كلّها على جميع نعمه كلّها الحمد
لله الذى لا مضادّ له فى ملكه ولا منازع له فى امره الحمد لله الذى لا شريك
له فى خلقه ولا شبيه له فى عظمته الحمد لله الفاشى فى الخلق امره وحمده الظاهر
بالكرم مجده الباسط بالجود يده الذى لا تنقص خزآئنه ولا تزيده كثرة العطآء
الّا جودا وكرما انّه هو العزيز الوهّاب اللّهمّ انّى اسئلك قليلا من كثيرٍ مع حاجةٍ
بى اليه عظيمةٍ وغناك عنه قديم وهو عندى كثير وهو عليك سهل يسير اللّهمّ
انّ عفوك عن ذنبى وتجاوزك عن خطيئتى وصفحك عن ظلمى وسترك على قبيح
عملى وحلمك عن كثير جرمى عند ما كان من خطاى وعمدى اطمعنى فى ان
اسئلك ما لا استوجبه منك الّذى رزقتنى من رحمتك واريتنى من قدرتك
وعرّفتنى من اجابتك فصرت ادعوك امنا واسئلك مستانسا لا خائفا ولا وجلا
مدلّا عليك فيما قصدت فيه اليك فان ابطأ عنّى عتبت بجهلى عليك ولعلّ
الّذى ابطأ عنّى هو خير لى لعلمك بعاقبة الامور فلم ار مولى كريما اصبر على
عبدٍ لئيمٍ منك علىّ يا ربّ انّك تدعونى فاولّى عنك وتتحبّب الىّ فاتبغّض اليك
وتتودّد الىّ فلا اقبل منك كانّ لى التطوّل عليك فلم يمنعك ذلك من الرحمة
بى والاحسان الىّ والتفضّل علىّ بجودك وكرمك فارحم عبدك الجاهل وجد
عليه بفضل احسانك انّك جواد كريم الحمد لله مالك الملك مجرى الفلك مسخّر
الرياح فالق الاصباح ديّان الدين ربّ العالمين الحمد لله على حلمه بعد
علمه والحمد لله على عفوه بعد قدرته والحمد لله على طول اناته فى غضبه
وهو قادر على ما يريد الحمد لله خالق الخلق باسط الرزق فالق الاصباح ذى
الجلال والاكرام والفضل والانعام الّذى بعد فلا يرى وقرب فشهد النجوى
تبارك وتعالى الحمد لله الّذى ليس له منازع يعادله ولا شبيه يشاكله ولا
ظهير يعاضده قهر بعزّته الاعزّآء وتواضع لعظمته العظمآء فبلغ بقدرته

شريك فى الملك ولم يكن له ولى

شبيه ن ل

ما يشآء الحمد لله الّذى يجيبنى حين اناديه ويستر علىّ كلّ عورةٍ وانا اعصيه
ويعظم النعمة علىّ فلا اجازيه فكم من موهبةٍ هنيئةٍ قد اعطانى وعظيمةٍ مخوفةٍ
قد كفانى وبهجةٍ مونقةٍ قد ارانى فاثنى عليه حامدا واذكره مسبّحا الحمد لله
الّذى لا يهتك حجابه ولا يغلق بابه ولا يردّ سائله ولا يخيّب امله الحمد لله
الّذى يؤمن الخائفين وينجّى الصالحين ويرفع المستضعفين ويضع المستكبرين و
يهلك ملوكا ويستخلف اخرين والحمد لله قاصم الجبّارين مبير الظالمين مدرك
الهاربين نكال الظالمين صريخ المستصرخين موضع حاجات الطالبين معتمد
المؤمنين الحمد لله الّذى من خشيته ترعد السمآء وسكّانها وترجف الارض
وعمّارها وتموج البحار ومن يسبح فى غمراتها الحمد لله الّذى هدينا لهذا
وما كنّا لنهتدى لولا ان هدينا الله الحمد لله الّذى يخلق ولم يخلق ويرزق
ولا يرزق ويطعم ولا يطعم ويميت الاحيآء ويحيى الموتى وهو حىّ لا يموت
بيده الخير وهو على كلّ شىءٍ قدير اللّهمّ صلّ على محمّدٍ عبدك ورسولك
وامينك وصفيّك وحبيبك وخيرتك من خلقك وحافظ سرّك ومبلّغ
رسالاتك افضل واحسن واجمل واكمل وازكى وانمى واطيب واطهر و
اسنى واكثر ما صلّيت وباركت وترحّمت وتحنّنت وسلّمت على احدٍ من عبادك
وانبيائك ورسلك وصفوتك واهل الكرامة عليك من خلقك اللّهمّ صلّ على
علىّ امير المؤمنين ووصىّ رسول ربّ العالمين عبدك ووليّك واخى رسولك
وحجّتك على خلقك وايتك الكبرى والنبأ العظيم وصلّ على الصدّيقة الطاهرة
فاطمة الزهرآء سيّدة نسآء العالمين وصلّ على سبطى الرحمة وامامى الهدى
الحسن والحسين سيّدى شباب اهل الجنّة وصلّ على ائمّة المسلمين علىّ
بن الحسين ومحمّد بن علىّ وجعفر بن محمّد وموسى بن جعفر وعلىّ بن موسى
ومحمّد بن علىّ وعلىّ بن محمّد والحسن بن علىّ والخلف الهادى المهدىّ
حججك على عبادك وامنائك فى بلادك صلوة كثيرة دائمة اللّهمّ وصلّ

ينجى ن ل

الصادقين ن ل

يرحم ن ل

يسبّح ن ل

علی وَلِیِّ اَمرِکَ القائِمِ المُؤَمَّلِ وَالعَدلِ المُنتَظَرِ وَحُفَّهُ بِمَلائِکَتِکَ المُقَرَّبینَ وَ
وَاَیِّدهُ بِروحِ القُدُسِ یا رَبَّ العالَمینَ اَللّٰهُمَّ اجعَلهُ الدّاعِیَ اِلیٰ کِتابِکَ وَالقائِمَ
بِدینِکَ وَاستَخلِفهُ فِی الاَرضِ کَمَا استَخلَفتَ الَّذینَ مِن قَبلِهِ مَکِّن لَهُ دینَهُ الَّذی
ارتَضَیتَهُ لَهُ اَبدِلهُ مِن بَعدِ خَوفِهِ اَمناً یَعبُدُکَ لا یُشرِکُ بِکَ شَیئاً اَللّٰهُمَّ اَعِزَّهُ
وَاَعزِز بِهِ وَانصُرهُ وَانتَصِر بِهِ وَانصُرهُ نَصراً عَزیزاً وَافتَح لَهُ فَتحاً یَسیراً وَاجعَل
لَهُ مِن لَدُنکَ سُلطاناً نَصیراً اَللّٰهُمَّ اَظهِر بِهِ دینَکَ وَسُنَّةَ نَبِیِّکَ حَتّیٰ لا
یَستَخفِیَ بِشَیءٍ مِنَ الحَقِّ مَخافَةَ اَحَدٍ مِنَ الخَلقِ اَللّٰهُمَّ اِنّا نَرغَبُ اِلَیکَ فی دَولَةٍ کَریمَةٍ
تُعِزُّ بِهَا الاِسلامَ وَاَهلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفاقَ وَاَهلَهُ وَتَجعَلُنا فیها مِنَ الدُّعاةِ
اِلیٰ طاعَتِکَ وَالقادَةِ اِلیٰ سَبیلِکَ وَتَرزُقُنا بِها کَرامَةَ الدُّنیا وَالآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ
ما عَرَّفتَنا مِنَ الحَقِّ فَحَمِّلناهُ وَما قَصُرنا عَنهُ فَبَلِّغناهُ اَللّٰهُمَّ المُم بِهِ شَعثَنا وَاشعَب
بِهِ صَدعَنا وَارتُق بِهِ فَتقَنا وَکَثِّر بِهِ قِلَّتَنا وَاَعزِز بِهِ ذِلَّتَنا وَاَغنِ بِهِ عائِلَنا
وَاقضِ بِهِ عَن مَغرَمِنا وَاجبُر بِهِ فَقرَنا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنا وَیَسِّر بِهِ عُسرَنا وَ
بَیِّض بِهِ وُجوهَنا وَفُکَّ بِهِ اَسرَنا وَاَنجِح بِهِ طَلِبَتَنا وَاَنجِز بِهِ مَواعیدَنا وَاستَجِب
بِهِ دَعوَتَنا وَاَعطِنا بِهِ سُؤلَنا وَبَلِّغنا بِهِ مِنَ الدُّنیا وَالآخِرَةِ آمالَنا وَاَعطِنا
بِهِ فَوقَ رَغبَتِنا یا خَیرَ المَسؤولینَ وَاَوسَعَ المُعطینَ اشفِ بِهِ صُدورَنا وَ
اَذهِب بِهِ غَیظَ قُلوبِنا وَاهدِنا بِهِ لِمَا اختُلِفَ فیهِ مِنَ الحَقِّ بِاِذنِکَ اِنَّکَ تَهدی
مَن تَشاءُ اِلیٰ صِراطٍ مُستَقیمٍ وَانصُرنا بِهِ عَلیٰ عَدُوِّکَ وَعَدُوِّنا اِلٰهَ الحَقِّ آمینَ
اَللّٰهُمَّ اِنّا نَشکو اِلَیکَ فَقدَ نَبِیِّنا صَلَواتُکَ عَلَیهِ وَآلِهِ وَغَیبَةَ وَلِیِّنا وَکَثرَةَ
عَدُوِّنا وَقِلَّةَ عَدَدِنا وَشِدَّةَ الفِتَنِ بِنا وَتَظاهُرَ الزَّمانِ عَلَینا فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَاَعِنّا عَلیٰ ذٰلِکَ بِفَتحٍ تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ تَکشِفُهُ وَنَصرٍ تُعِزُّهُ وَسُلطانِ حَقٍّ
تُظهِرُهُ وَرَحمَةٍ مِنکَ تُجَلِّلُناها وَعافِیَةٍ مِنکَ تُلبِسُناها بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ
الرّاحِمینَ و بسند بسیار معتبر بلکه صحیح از حضرت صادق ع منقولست که
در هر شب این ماه مبارک این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ اَن تَجعَلَ فیما

رَبَّ العالَمینَ ذَکَ

دعای هر شب مخصوص

تَقضی وَتُقَدِّرُ مِنَ الاَمرِ المَحتومِ فِی الاَمرِ الحَکیمِ مِنَ القَضاءِ الَّذی لا یُرَدُّ وَلا یُبَدَّلُ اَن
تَکتُبَنی مِن حُجّاجِ بَیتِکَ الحَرامِ المَبرورِ حَجُّهُمُ المَشکورِ سَعیُهُمُ المَغفورِ ذُنوبُهُمُ
المُکَفَّرِ عَن سَیِّئاتِهِم وَاَن تَجعَلَ فیما تَقضی وَتُقَدِّرُ اَن تُطیلَ عُمری فی خَیرٍ وَعافِیَةٍ
وَتُوَسِّعَ فی رِزقی وَتَجعَلَنی مِمَّن تَنتَصِرُ بِهِ لِدینِکَ وَلا تَستَبدِل بی غَیری وایضا
عالیة المضامین نیز در هر شب وارد شده است اَللّٰهُمَّ بِرَحمَتِکَ فِی الصّالِحینَ
فَاَدخِلنا وَفی عِلِّیّینَ فَارفَعنا وَبِکَاسٍ مِن مَعینٍ مِن عَینٍ سَلسَبیلٍ فَاسقِنا وَمِنَ
الحورِ العینِ بِرَحمَتِکَ فَزَوِّجنا وَمِنَ الوِلدانِ المُخَلَّدینَ کَاَنَّهُم لُؤلُؤٌ مَکنونٌ
فَاَخدِمنا وَمِن ثِمارِ الجَنَّةِ وَلُحومِ الطَّیرِ فَاَطعِمنا وَمِن ثِیابِ السُّندُسِ وَالحَریرِ وَ
الاِستَبرَقِ فَاَلبِسنا وَلَیلَةَ القَدرِ وَحَجَّ بَیتِکَ الحَرامِ وَقَتلاً فی سَبیلِکَ فَوَفِّق
لَنا وَصالِحَ الدُّعاءِ وَالمَسئَلَةِ فَاستَجِب لَنا وَاِذا جَمَعتَ الاَوَّلینَ وَالآخِرینَ یَومَ
القِیٰمَةِ فَارحَمنا وَبَراءَةً مِنَ النّارِ فَاکتُب لَنا وَفی جَهَنَّمَ فَلا تَغُلَّنا وَفی عَذابِکَ
وَهَوانِکَ فَلا تَبتَلِنا وَمِنَ الزَّقّومِ وَالضَّریعِ فَلا تُطعِمنا وَمَعَ الشَّیاطینِ فَلا
تَجعَلنا وَفِی النّارِ عَلیٰ وُجوهِنا فَلا تَکبُبنا وَمِن ثِیابِ النّارِ وَسَرابیلِ القَطِرانِ
فَلا تُلبِسنا وَمِن کُلِّ سوءٍ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ فَنَجِّنا وامّا دعای
سحر بسند بسیار معتبر وارد شده است که حضرت امام رضا ع فرمود که
این دعائی است که حضرت امام محمد باقر ع در سحرها میخواندند و میفرمودند
که اگر مردم بدانند عظمت این دعا را نزد خدا و سرعت اجابت آن را هر آینه
شمشیرها برای طلب این دعا کشیده با یکدیگر قتال کنند و اگر سوگند یاد کنم
که اسم اعظم خدا در این دعاست راست گفته ام پس چون این دعا را بخوانید
با اهتمام تمام و تضرع بخوانید و از غیر اهلش پنهان دارید و دعا اینست اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسئَلُکَ مِن بَهائِکَ بِاَبهاهُ وَکُلُّ بَهائِکَ بَهِیٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِبَهائِکَ
کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن جَمالِکَ بِاَجمَلِهِ وَکُلُّ جَمالِکَ جَمیلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ
بِجَمالِکَ کُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ مِن جَلالِکَ بِاَجَلِّهِ وَکُلُّ جَلالِکَ جَلیلٌ

دعای ...

دعای سحر در بیان ... تکمیل

دعای معروف سحر

اللهم

اللهم انی اسئلک بجلالک کله اللهم انی اسئلک من عظمتک باعظمها و
کل عظمتک عظیمة اللهم انی اسئلک بعظمتک کلها اللهم انی اسئلک من
نورک بانوره وکل نورک نیر اللهم انی اسئلک بنورک کله اللهم انی
اسئلک من رحمتک باوسعها وکل رحمتک واسعة اللهم برحمتک کلها
اللهم انی اسئلک من کلماتک باتمها وکل کلماتک تامة اللهم انی اسئلک
بکلماتک کلها اللهم انی اسئلک من کمالک باکمله وکل کمالک کامل
اللهم انی اسئلک بکمالک کله اللهم انی اسئلک من اسمائک باکبرها
وکل اسمائک کبیرة اللهم انی اسئلک باسمائک کلها اللهم انی اسئلک
من عزتک باعزها وکل عزتک عزیزة اللهم انی اسئلک بعزتک کلها
اللهم انی اسئلک من مشیتک بامضاها وکل مشیتک ماضیة اللهم
انی اسئلک بمشیتک کلها اللهم انی اسئلک من قدرتک بالقدرة التی
استطلت بها علی کل شیء وکل قدرتک مستطیلة اللهم انی اسئلک بقدرتک
کلها اللهم انی اسئلک من علمک بانفذه وکل علمک نافذ اللهم انی
اسئلک بعلمک کله اللهم انی اسئلک من قولک بارضاه وکل قولک رضی
اللهم انی اسئلک بقولک کله اللهم انی اسئلک من مسائلک باحبها
الیک وکل مسائلک الیک حبیبة اللهم انی اسئلک بمسائلک کلها اللهم
انی اسئلک من شرفک باشرفه وکل شرفک شریف اللهم انی اسئلک بشرفک
کله اللهم انی اسئلک من سلطانک بادومه وکل سلطانک دائم اللهم
انی اسئلک بسلطانک کله اللهم انی اسئلک من ملکک بافخره وکل ملکک
فاخر اللهم انی اسئلک بملکک کله اللهم انی اسئلک من علوک باعلاه
وکل علوک عال اللهم انی اسئلک بعلوک کله اللهم انی اسئلک من منک
باقدمه وکل منک قدیم اللهم انی اسئلک بمنک کله اللهم انی اسئلک
من آیاتک باکرمها وکل آیاتک کریمة اللهم انی اسئلک بآیاتک کلها

انی اسئلک

اللهم انی اسئلک بما انت فیه من الشان والجبروت واسئلک بکل شان وحده
وجبروت وحدها اللهم انی اسئلک بما تجیبنی حین اسئلک فاجبنی یا الله پس
هر حاجت که خواهد از حقتعالی بخواهد که البته بر آورده است و از جملهٔ ادعیهٔ
مشهوره سحر دعائیست که شیخ طوسی و دیگران از ابوحمزهٔ ثمالی روایت کرده اند
که حضرت امام زین العابدین ع در شبهای ماه مبارک رمضان اکثر شب را نماز
میکردند و چون سحر میشد این دعا را میخواندند الهی لا تؤدبنی بعقوبتک ولا
تمکر بی فی حیلتک من این لی الخیر یا رب ولا یوجد الا من عندک ومن این لی
النجاة ولا تستطاع الا بک لا الذی احسن استغنی عن عونک ورحمتک ولا
الذی اساء واجترء علیک ولم یرضک خرج عن قدرتک یا رب یا رب یا رب
انقدر بگوید که نفس منقطع شود بک عرفتک وانت دللتنی علیک ودعوتنی
الیک ولولا انت لم ادر ما انت الحمد لله الذی اسئله فیعطینی وان کنت
بخیلا حین یستقرضنی والحمد لله الذی اناديه کلما شئت لحاجتی واخلو به
حیث شئت لسری بغیر شفیع فیقضی لی حاجتی والحمد لله الذی ادعوه ولا ادعو
غیره ولو دعوت غیره لم یستجب لی دعائی والحمد لله الذی ارجوه ولا
ارجو غیره ولو رجوت غیره لاخلف رجائی والحمد لله الذی وکلنی الیه فاکرمنی ولم
یکلنی الی الناس فیهینونی والحمد لله الذی تحبب الی وهو غنی عنی والحمد
لله الذی یحلم عنی حتی کانی لا ذنب لی فربی احمد شیء عندی واحق
بحمدی اللهم انی اجد سبل المطالب الیک مشرعة ومناهل الرجاء الیک
مترعة والاستعانة بفضلک لمن املک مباحة وابواب الدعاء الیک للصارخین
مفتوحة واعلم انک للراجی بموضع اجابة وللملهوف بمرصد اغاثة وان فی
اللهف الی جودک والرضا بقضائک عوضا عن منع الباخلین ومندوحة عما
فی ایدی المستاثرین وان الراحل الیک قریب المسافة وانک لا تحتجب عن خلقک
الا ان تحجبهم الآمال دونک وقد قصدت الیک بطلبتی وتوجهت الیک

ادعوه فیجیبنی وان کنت بطیئا حین یدعونی والحمد لله الذی
أم
لدیک خ ل
للراجین خ ل
من خ ل
الاعمال السیئة خ ل

بحاجتى وجعلت بك استغاثتى وبدعائك توسلى من غير استحقاق لاستماعك
منى ولا استيجاب لعفوك عنى بل لثقتى بكرمك وسكونى الى صدق وعدك
ولجائى الى الايمان بتوحيدك ويقينى بمعرفتك منى ان لا رب لى غيرك وثقتى نل
ولا اله الا انت وحدك لا شريك لك اللهم انت القائل وقولك حق و
وعدك صدق واسئلوا الله من فضله ان الله كان بكم رحيما وليس من صفاتك
يا سيدى ان تأمر بالسؤال وتمنع العطية وانت المنان بالعطيات على اهل
مملكتك والعائد عليهم بتحنن رأفتك الهى ربيتنى فى نعمك واحسانك صغيرا
ونوهت باسمى كبيرا فيا من ربانى فى الدنيا باحسانه وتفضله ونعمه واشار
لى فى الاخرة الى عفوه وكرمه معرفتى يا مولاى دليلى عليك وحبى دليلى نل
لك شفيعى اليك وانا واثق من دليلى بدلالتك وساكن من شفيعى الى شفاعتك
ادعوك يا سيدى بلسان قد اخرسه ذنبه رب اناجيك بقلب قد اوبقه
جرمه ادعوك يا رب راهبا راغبا راجيا خائفا اذا رأيت مولاى ذنوبى فزعت واذا
رأيت كرمك طمعت فان عفوت فخير راحم وان عذبت فغير ظالم حجتى عفوت نل
يا الله فى جرأتى على مسئلتك مع اتيانى ما تكره جودك وكرمك وعدتى
فى شدتى مع قلة حيائى رأفتك ورحمتك وقد رجوت ان لا تخيب بين ذين و
ذين منيتى فحقق رجائى واسمع دعائى يا خير من دعاه داع وافضل من رجاه
راج عظم يا سيدى املى وساء عملى فاعطنى من عفوك بمقدار املى ولا
تؤاخذنى باسوء عملى فان كرمك يجل عن مجازاة المذنبين وحلمك
يكبر عن مكافاة المقصرين وانا يا سيدى عائذ بفضلك هارب منك
اليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن بك ظنا وما انا يا رب وما متنجزا نل مستنجز نل
خطرى هبنى بفضلك وتصدق على بعفوك اى رب جللنى بسترك
واعف عن توبيخى بكرم وجهك فلو اطلع اليوم على ذنبى غيرك ما
فعلته ولو خفت تعجيل العقوبة لاجتنبته لا لانك اهون الناظرين

الى واخف المطلعين على بل لانك يا رب خير الساترين واحكم الحاكمين و واحلم الحالمين نل
اكرم الاكرمين ستار العيوب غفار الذنوب علام الغيوب تستر
الذنب بكرمك وتؤخر العقوبة بحلمك فلك الحمد على حلمك بعد لما تجهل نل
علمك وعلى عفوك بعد قدرتك ويحملنى ويجرئنى على معصيتك حلمك
عنى ويدعونى الى قلة الحياء سترك على ويسرعنى الى التوثب على محارمك
معرفتى بسعة رحمتك وعظيم عفوك يا حليم يا كريم يا حى يا قيوم يا غافر
الذنب يا قابل التوب يا عظيم المن يا قديم الاحسان اين سترك الجميل اين يامروفا بالاحسان نل
عفوك الجليل اين فرجك القريب اين غياثك السريع اين رحمتك الواسعة يا جليل نل
اين عطاياك الفاضلة اين مواهبك الهنيئة اين صنائعك السنية اين
فضلك العظيم اين منك الجسيم اين احسانك القديم اين كرمك يا كريم بك نل
به وبمحمد وآل محمد فاستنقذنى وبرحمتك فخلصنى يا محسن يا مجمل يا يا متفضل نل
منعم يا مفضل لست اتكل فى النجاة من عقابك على اعمالنا بل بفضلك لسنا نتكل نل
علينا لانك اهل التقوى واهل المغفرة تبدئ بالاحسان نعما وتعفو
عن الذنب كرما فما ندرى ما نشكر اجميل ما تنشر ام قبيح ما تستر ام
عظيم ما ابليت واوليت ام كثير ما منه نجيت وعافيت يا حبيب من تحبب
اليك ويا قرة عين من لاذ بك وانقطع اليك انت المحسن ونحن المسيؤن
فتجاوز يا رب عن قبيح ما عندنا بجميل ما عندك واى جهل يا رب
لا يسعه جودك او اى زمان اطول من اناتك وما قدر اعمالنا فى
جنب نعمك وكيف نستكثر اعمالا نقابل بها كرمك بل كيف يضيق يستكثر اعمال يقابل بها كرمك نل
على المذنبين ما وسعهم من رحمتك يا واسع المغفرة يا باسط اليدين
بالرحمة فوعزتك يا سيدى لو انتهرتنى ما برحت من بابك ولا نهرتنى نل
كففت عن تملقك لما انتهى الى من المعرفة بجودك وكرمك وانت يا سيدى نل
الفاعل لما تشاء تعذب من تشاء بما تشاء كيف تشاء وترحم من تشاء

بما تشاء كيف تشاء ولا تسئل عن فعلك ولا تنازع في ملكك ولا تشارك في امرك
ولا تضاد في حكمك ولا يعترض عليك احد في تدبيرك لك الخلق والامر تبارك
الله رب العالمين يا رب هذا مقام من لاذ بك واستجار بكرمك والف احسانك
ونعمك وانت الجواد الذي لا يضيق عفوك ولا ينقص فضلك ولا تقل
رحمتك وقد توثقنا منك بالصفح القديم والفضل العظيم والرحمة الواسعة
افتراك يا رب تخلف ظنوننا او تخيب امالنا كلا يا كريم فليس هذا ظننا
بك ولا هذا طمعنا فيك يا رب ان لنا فيك املا طويلا كثيرا ان لنا فيك رجاء
عظيما عصيناك ونحن نرجو ان تستر علينا ودعوناك ونحن نرجو ان تستجيب
لنا فحقق رجاءنا يا مولانا فقد علمنا ما نستوجب باعمالنا ولكن علمك
فينا وعلمنا بانك لا تصرفنا عنك حثنا على الرغبة اليك وان كنا غير
مستوجبين لرحمتك فانت اهل ان تجود علينا وعلى المذنبين بفضل سعتك
فامنن علينا بما انت اهله وجد علينا فانا محتاجون الى نيلك يا غفار بنورك
اهتدينا وبفضلك استغنينا وبنعمتك اصبحنا وامسينا ذنوبنا بين يديك
نستغفرك اللهم منها ونتوب اليك تتحبب الينا بالنعم ونعارضك بالذنوب
خيرك الينا نازل وشرنا اليك صاعد ولم يزل ولا يزال ملك كريم ياتيك
عنا في كل يوم بعمل قبيح فلا يمنعك ذلك من ان تحوطنا بنعمك وتتفضل
علينا بالائك فسبحانك ما احلمك واعظمك واكرمك مبدئا ومعيدا
تقدست اسماؤك وجل ثناؤك وكرم صنائعك وفعالك انت الهي
اوسع فضلا واعظم حلما من ان تقايسني بفعلي وخطيئتي فالعفو العفو
العفو سيدي سيدي اللهم اشغلنا بذكرك واعذنا من سخطك
واجرنا من عذابك وارزقنا من مواهبك وانعم علينا من فضلك و
ارزقنا حج بيتك وزيارة قبر نبيك صلواتك ومغفرتك ورحمتك
بركاتك ورضوانك عليه وعلى اهل بيته انك قريب مجيب وارزقنا

بارك يا رب خ ل
بفضل فضلك خ ل
وبنعمتك خ ل
واكرم صنائعك وفعالك خ ل

عملا بطاعتك وتوفنا على ملتك وسنة نبيك صلى الله عليه واله اللهم
اغفر لي ولوالدي وارحمهما كما ربياني صغيرا واجزهما بالاحسان احسانا
وبالسيئات غفرانا اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم و
الاموات وتابع بيننا وبينهم بالخيرات اللهم اغفر لحينا وميتنا وشاهدنا
وغائبنا ذكرنا وانثانا صغيرنا وكبيرنا حرنا ومملوكنا كذب العادلون بالله
وضلوا ضلالا بعيدا وخسروا خسرانا مبينا اللهم صل على محمد وال محمد
واختم لي بخير واكفني ما اهمني من امر دنياي واخرتي ولا تسلط علي
من لا يرحمني واجعل علي منك جنة واقية باقية ولا تسلبني صالح ما انعمت
به علي وارزقني من فضلك رزقا واسعا حلالا طيبا اللهم احرسني بحراستك
واحفظني بحفظك واكلاني بكلائتك وارزقني حج بيتك الحرام في عامنا
هذا وفي كل عام وزيارة قبر نبيك والائمة عليهم السلام ولا تخلني يا رب
من تلك المشاهد الشريفة والمواقف الكريمة اللهم تب علي حتى لا اعصيك
والهمني الخير والعمل به وخشيتك بالليل والنهار ابدا ما ابقيتني يا رب
العالمين اللهم اني كلما قلت قد تهيات وتعبات وقمت للصلوة بين يديك
وناجيتك القيت علي نعاسا اذا انا صليت وسلبتني مناجاتك اذا انا ناجيتك
وما لي كلما قلت قد صلحت سريرتي وقرب من مجالس التوابين مجلسي عرضت
لي بلية ازالت قدمي وحالت بيني وبين خدمتك سيدي لعلك عن بابك
طردتني وعن خدمتك نحيتني او لعلك رايتني مستخفا بحقك فاقصيتني
او لعلك رايتني غير شاكر لنعمائك فحرمتني او لعلك فقدتني من مجالس
العلماء فخذلتني او لعلك رايتني في الغافلين فمن رحمتك ايستني او لعلك
رايتني الف مجالس البطالين فبيني وبينهم خليتني او لعلك لم تحب ان تسمع
دعائي فباعدتني او لعلك بجرمي وجريرتي كافيتني او لعلك بقلة
حيائي منك جازيتني فان عفوت يا رب فطال ما عفوت عن المذنبين قبلي

اللهم صل على محمد وال محمد واغفر خ ل
اتانا ثانيا خ ل
كذبت خ ل
صلوات الله عليه وآله خ ل
الف مجالس خ ل

لان كرمك اى رب يجل عن مجازاة المذنبين وحلمك يكبر عن مكافاة
المقصرين وانا عائذ بفضلك هارب منك اليك متنجز ما وعدت من الصفح
عمن احسن بك ظنا الهى انت اوسع فضلا واعظم حلما من ان تقايسنى بعملى
او ان تستزلنى بخطيئتى وما انا يا سيدى وتصدق على بعفوك وجللنى بسترك
واعف عن توبيخى بكرم وجهك سيدى انا الصغير الذى ربيته وانا الجاهل
الذى علمته وانا الضال الذى هديته وانا الوضيع الذى رفعته وانا الخائف
الذى امنته وانا الجائع الذى اشبعته والعطشان الذى ارويته والعارى
الذى كسوته والفقير الذى اغنيته والضعيف الذى قويته والذليل الذى
اعززته والسقيم الذى شفيته والسائل الذى اعطيته والمذنب الذى
سترته والخاطئ الذى اقلته وانا القليل الذى كثرته والمستضعف الذى
نصرته وانا الطريد الذى آويته وانا يا رب الذى لم استحيك فى الخلاء ولم
اراقبك فى الملاء انا صاحب الدواهى العظمى انا الذى على سيده اجترى انا
الذى عصيت جبار السماء انا الذى اعطيت على معاصى الجليل الرشى انا الذى
حين بشرت بها خرجت اليها اسعى انا الذى امهلتنى فما ارعويت وسترت على
فما استحييت وعملت بالمعاصى فتعديت واسقطتنى من عينك فما باليت
فبحلمك امهلتنى وبسترك سترتنى حتى كانك اغفلتنى ومن عقوبات المعاصى
جنبتنى حتى كانك استحييتنى الهى لم اعصك حين عصيتك وانا بربوبيتك
جاحد ولا بامرك مستخف ولا لعقوبتك متعرض ولا لوعيدك متهاون لكن
خطيئة عرضت وسولت لى نفسى وغلبنى هواى واعاننى عليها شقوتى وغرنى
سترك المرخى على فقد عصيتك وخالفتك بجهدى فالان من عذابك
من يستنقذنى ومن ايدى الخصماء غدا من يخلصنى وبحبل من اتصل ان انت
قطعت حبلك عنى فواسوأتا على ما احصى كتابك من عملى الذى لولا
ما ارجو من كرمك وسعة رحمتك ونهيك اياى عن القنوط لقنطت عند

وما خطرى بفضلك يا سيدى ظ
اى رب ظ
فلك الحمد ظ
المعاصى ظ
فيا سوأتاه ظ

ما انذكرها يا خير من دعاه داع وافضل من رجاه راج اللهم بذمة الاسلام
اتوسل اليك وبحرمة القران اعتمد عليك وبحبى للنبى الامى القرشى
الهاشمى العربى التهامى المكى المدنى ارجو الزلفة لديك فلا توحش استيناس
ايمانى ولا تجعل ثوابى ثواب من عبد سواك فان قوما امنوا بالسنتهم ليحقنوا
به دماءهم فادركوا ما املوا وانا امنا بك بالسنتنا وقلوبنا لتعفو عنا فادرك
بنا ما املنا وثبت رجاءك فى صدورنا ولا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب
لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب فوعزتك لو انتهرتنى ما برحت من بابك
ولا كففت عن تملقك لما الهم قلبى من المعرفة بكرمك وسعة رحمتك الى من
يذهب العبد الا الى مولاه والى من يلتجئ المخلوق الا الى خالقه الهى لو قرنتنى
بالاصفاد ومنعتنى سيبك من بين الاشهاد ودللت على فضائحى عيون العباد
وامرت بى الى النار وحلت بينى وبين الابرار ما قطعت رجائى منك وما صرفت
وجه تاميلى للعفو عنك ولا خرج حبك عن قلبى انا لا انسى اياديك عندى و
سترك على فى دار الدنيا يا سيدى صل على محمد وال محمد اخرج حب
الدنيا من قلبى واجمع بينى وبين المصطفى واله خيرتك من خلقك و
خاتم النبيين محمد صلى الله عليه واله وانقلنى الى درجة التوبة اليك
واعنى بالبكاء على نفسى فقد افنيت بالتسويف والامال عمرى وقد
نزلت منزلة الايسين من خيرى فمن يكون اسوء حالا منى ان انا نقلت
على مثل حالى الى قبر لم امهده لرقدتى ولم افرشه بالعمل الصالح لضجعتى
ومالى لا ابكى ولا ادرى الى ما يكون مصيرى وارى نفسى تخادعنى و
ايامى تخاتلنى وقد خفقت عند راسى اجنحة الموت فمالى لا ابكى ابكى لخروج
نفسى ابكى لظلمة قبرى ابكى لضيق لحدى ابكى لسؤال منكر ونكير اياى ابكى
لخروجى من قبرى عريانا ذليلا حاملا ثقلى على ظهرى انظر مرة عن يمينى
واخرى عن شمالى اذ الخلائق فى شان غير شانى لكل امرئ منهم يومئذ

صلى الله عليه واله ظ
فادركنا ظ
يا سيدى ظ
لا ظ
صلوات الله ظ
افرشه ظ
فوق ظ
لحدى ظ

شَأنٌ يُغنيهِ وُجوهٌ يَومَئِذٍ مُسفِرَةٌ ضاحِكَةٌ مُستَبشِرَةٌ وَوُجوهٌ يَومَئِذٍ عَلَيها غَبَرَةٌ
تَرهَقُها قَتَرَةٌ وَذِلَّةٌ سَيِّدي عَلَيكَ مُعَوَّلي وَمُعتَمَدي وَرَجائي وَتَوَكُّلي وَبِرَحمَتِكَ
تَعَلُّقي تُصيبُ بِرَحمَتِكَ مَن تَشاءُ وَتَهدي بِكَرامَتِكَ مَن تُحِبُّ فَلَكَ الحَمدُ عَلى ما نَقَّيتَ
مِنَ الشِّركِ قَلبي وَلَكَ الحَمدُ عَلى بَسطِ لِساني أَفَبِلِساني هذَا الكالِّ أَشكُرُكَ أَم
بِغايَةِ جُهدي في عَمَلي أُرضيكَ وَما قَدرُ لِساني يا رَبِّ في جَنبِ شُكرِكَ وَما قَدرُ
عَمَلي في جَنبِ نِعَمِكَ وَإِحسانِكَ إِلَيَّ إِلّا أَنَّ جودَكَ بَسَطَ أَمَلي وَشُكرَكَ قَبِلَ
عَمَلي سَيِّدي إِلَيكَ رَغبَتي وَمِنكَ رَهبَتي وَإِلَيكَ تَأميلي وَقَد ساقَني إِلَيكَ
أَمَلي وَعَلَيكَ يا واحِدي عَكَفَت هِمَّتي وَفيما عِندَكَ انبَسَطَت رَغبَتي وَلَكَ
خالِصُ رَجائي وَخَوفي وَبِكَ أَنِسَت مَحَبَّتي وَإِلَيكَ أَلقَيتُ بِيَدي وَبِحَبلِ طاعَتِكَ
مَدَدتُ رَهبَتي يا مَولايَ بِذِكرِكَ عاشَ قَلبي وَبِمُناجاتِكَ بَرَّدتُ أَلَمَ الخَوفِ
عَنّي فَيا مَولايَ وَيا مُؤَمَّلي وَيا مُنتَهى سُؤلي صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّق
بَيني وَبَينَ ذَنبِيَ المانِعِ لي مِن لُزومِ طاعَتِكَ فَإِنَّما أَسأَلُكَ لِقَديمِ الرَّجاءِ فيكَ
وَخَوفي إِلَيكَ وَعَظيمِ الطَّمَعِ مِنكَ الَّذي أَوجَبتَهُ عَلى نَفسِكَ مِنَ الرَّأفَةِ وَ
الرَّحمَةِ وَالأَمرُ لَكَ وَحدَكَ لا شَريكَ لَكَ وَالخَلقُ كُلُّهُم عِيالُكَ وَ
في قَبضَتِكَ وَكُلُّ شَيءٍ خاضِعٌ لَكَ تَبارَكتَ يا رَبَّ العالَمينَ إِلهي ارحَمني إِذا
انقَطَعَت حُجَّتي وَكَلَّ عَن جَوابِكَ لِساني وَطاشَ عِندَ سُؤالِكَ إِيّايَ لُبّي
فَيا عَظيمَ رَجائي وَلا تُخَيِّبني إِذَا اشتَدَّت فاقَتي إِلَيكَ فَلا تَرُدَّني بِجَهلي وَلا تَمنَعني
لِقِلَّةِ صَبري وَأَعطِني لِفَقري وَارحَمني لِضَعفي سَيِّدي عَلَيكَ مُعتَمَدي
وَمُعَوَّلي وَرَجائي وَتَوَكُّلي وَبِرَحمَتِكَ تَعَلُّقي وَبِفِنائِكَ أَحُطُّ رَحلي وَبِجودِكَ
أَقصُدُ طَلِبَتي وَبِكَرَمِكَ أَي رَبِّ أَستَفتِحُ دُعائي وَلَدَيكَ أَرجو فاقَتي وَ
بِغِناكَ أَجبُرُ عَيلَتي وَتَحتَ ظِلِّ عَفوِكَ قِيامي وَإِلى جودِكَ وَكَرَمِكَ أَرفَعُ
بَصَري وَإِلى مَعروفِكَ أُديمُ نَظَري فَلا تُحرِقني بِالنّارِ وَأَنتَ مَوضِعُ
أَمَلي وَلا تُسكِنِّي الهاوِيَةَ فَإِنَّكَ قُرَّةُ عَيني يا سَيِّدي لا تُكَذِّب ظَنّي بِإِحسانِكَ

اللّهمّ خ ل — ذنبي خ ل — فالامر خ ل — اللّهمّ خ ل — فما اعظم رجائي كما عظمت رجائي فلا تخيّبني خ ل

وَمَعروفِكَ فَإِنَّكَ ثِقَتي وَرَجائي وَلا تَحرِمني ثَوابَكَ فَإِنَّكَ العارِفُ بِفَقري
إِلهي إِن كانَ قَد دَنا أَجَلي وَلَم يُقَرِّبني مِنكَ عَمَلي فَقَد جَعَلتُ الاِعتِرافَ إِلَيكَ
بِذَنبي وَسائِلَ عِلَلي إِلهي إِن عَفَوتَ فَمَن أَولى مِنكَ بِالعَفوِ وَإِن عَذَّبتَ فَمَن أَعدَلُ
مِنكَ فِي الحُكمِ ارحَم في هذِهِ الدُّنيا غُربَتي وَعِندَ المَوتِ كُربَتي وَفِي القَبرِ
وَحدَتي وَفِي اللَّحدِ وَحشَتي وَإِذا نُشِرتُ لِلحِسابِ بَينَ يَدَيكَ ذُلَّ مَوقِفي وَاغفِر لي
ما خَفِيَ عَلَى الآدَمِيّينَ مِن عَمَلي وَأَدِم لي ما بِهِ سَتَرتَني وَارحَمني صَريعاً عَلَى الفِراشِ
تُقَلِّبُني أَيدي أَحِبَّتي وَتَفَضَّل عَلَيَّ مَمدوداً عَلَى المُغتَسَلِ يُغَسِّلُني صالِحُ جيرَتي وَ
تَحَنَّن عَلَيَّ مَحمولاً قَد تَناوَلَ الأَقرِباءُ أَطرافَ جِنازَتي وَجُد عَلَيَّ مَنقولاً قَد
نَزَلتُ بِكَ وَحيداً في حُفرَتي وَارحَم في ذلِكَ البَيتِ الجَديدِ غُربَتي حَتّى لا أَستَأنِسَ
بِغَيرِكَ يا سَيِّدي فَإِنَّكَ إِن وَكَلتَني إِلى نَفسي هَلَكتُ سَيِّدي فَبِمَن أَستَغيثُ إِن
لَم تُقِلني عَثرَتي وَإِلى مَن أَفزَعُ إِن فَقَدتُ عِنايَتَكَ في ضَجعَتي وَإِلى مَنِ التَجِئُ إِن
لَم تُنَفِّس كُربَتي سَيِّدي مَن لي وَمَن يَرحَمُني إِن لَم تَرحَمني وَفَضلَ مَن أُؤَمِّلُ إِن عَدِمتُ
فَضلَكَ يَومَ فاقَتي وَإِلى مَنِ الفِرارُ مِنَ الذُّنوبِ إِذَا انقَضى أَجَلي سَيِّدي لا تُعَذِّبني
وَأَنا أَرجوكَ إِلهي حَقِّق رَجائي وَآمِن خَوفي فَإِنَّ كَثرَةَ ذُنوبي لا أَرجو فيها
إِلّا عَفوَكَ سَيِّدي أَنا أَسأَلُكَ ما لا أَستَحِقُّ وَأَنتَ أَهلُ التَّقوى وَأَهلُ
المَغفِرَةِ فَاغفِر لي وَأَلبِسني مِن نَظَرِكَ ثَوباً يُغَطّي عَلَيَّ الذُّنوبَ وَالتَّبِعاتِ وَ
تَغفِرُها لي وَلا أُطالَبُ بِها إِنَّكَ ذو مَنٍّ قَديمٍ وَصَفحٍ عَظيمٍ وَتَجاوُزٍ كَريمٍ إِلهي
أَنتَ الَّذي تُفيضُ سَيبَكَ عَلى مَن لا يَسأَلُكَ وَعَلَى الجاحِدينَ بِرُبوبِيَّتِكَ
فَكَيفَ سَيِّدي بِمَن سَأَلَكَ وَأَيقَنَ أَنَّ الخَلقَ لَكَ وَالأَمرَ إِلَيكَ تَبارَكتَ
وَتَعالَيتَ يا رَبَّ العالَمينَ إِلهي وَسَيِّدي عَبدُكَ بِبابِكَ أَقامَتهُ الخَصاصَةُ
بَينَ يَدَيكَ يَقرَعُ بابَ إِحسانِكَ بِدُعائِهِ وَيَستَعطِفُ جَميلَ نَظَرِكَ بِمَكنونِ
رَجائِهِ فَلا تُعرِض بِوَجهِكَ الكَريمِ عَنّي وَاقبَل مِنّي ما أَقولُ فَقَد دَعَوتُ
بِهذَا الدُّعاءِ وَأَنا أَرجو أَن لا تَرُدَّني مَعرِفَةً مِنّي بِرَأفَتِكَ وَرَحمَتِكَ إِلهي أَنتَ

فانت خ ل — اللّهمّ ارحم خ ل — فاغفره خ ل — به خ ل — هلكت فغوثك خ ل — ان لم ترحمني خ ل — دعوتك خ ل

الذي لا يحفيك سائل ولا ينقصك نائل انت كما تقول وفوق ما نقول اللهم — يقول القائلون ن ل
اني اسئلك صبرا جميلا وفرجا قريبا وقولا صادقا واجرا عظيما اسئلك يا رب — اللهم اني ن ل
من الخير كله ما علمت منه وما لم اعلم اسئلك اللهم من خير ما سئلك
منه عبادك الصالحون يا خير من سئل واجود من اعطى اعطني سؤلي في نفسي — يا ن ل
واهلي وولدي ووالدي واهل حزانتي واخواني فيك وارغد عيشي واظهر
مروتي واصلح جميع احوالي واجعلني ممن اطلت عمره وحسنت عمله و
اتممت عليه نعمتك ورضيت عنه واحييته حيوة طيبة في ادوم السرور
واسبغ الكرامة واتم العيش انك تفعل ما تشاء ولا يفعل ما يشاء غيرك اللهم و
خصني منك بخاصة ذكرك ولا تجعل شيئا مما اتقرب به في اناء الليل — اليك ن ل
واطراف النهار رياء ولا سمعة ولا اشرا ولا بطرا واجعلني لك من الخاشعين
اللهم اعطني السعة في الرزق والامن في الوطن وقرة العين في الاهل والمال
والولد والمقام في نعمك عندي والصحة في الجسم والقوة في البدن والسلامة
في الدين واستعملني بطاعتك وطاعة رسولك محمد واهل بيته صلى الله — صلواتك ن ل
عليه واله ابدا ما استعمرتني واجعلني من اوفر عبادك عندك نصيبا في
كل خير انزلته وتنزله في شهر رمضان في ليلة القدر وما انت منزله في — وانت منزله ن ل
كل سنة من رحمة تنشرها وعافية تلبسها وبلية تدفعها وحسنات
تتقبلها وسيئات تتجاوز عنها وارزقني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي
كل عام وارزقني رزقا واسعا من فضلك الواسع واصرف عني يا سيدي الاسواء — الطيب ن ل
واقض عني الدين والظلامات حتى لا اتاذى بشيء منه وخذ عني باسماع — اسدادي ن
وابصار اعدائي وحسادي والباغين علي وانصرني عليهم واقر عيني و
حقق ظني وفرج قلبي واجعل لي من همي وكربي فرجا ومخرجا واجعل من — عني ن ل
ارادني بسوء من جميع خلقك تحت قدمي واكفني شر الشيطان وشر السلطان
وسيئات عملي وطهرني من الذنوب كلها واجرني من النار بعفوك وادخلني

الجنة برحمتك وزوجني من الحور العين بفضلك والحقني باوليائك الصالحين
محمد واله الابرار الطيبين الطاهرين الاخيار صلوات الله عليهم وعلى ارواحهم — صلواتك عليهم ن ل
واجسادهم ورحمة الله وبركاته الهي وسيدي وعزتك وجلالك لئن طالبتني
بذنوبي لاطالبنك بعفوك ولئن طالبتني بلؤمي لاطالبنك بكرمك ولئن
ادخلتني النار لاخبرن اهل النار بحبي لك الهي وسيدي ان كنت لا تغفر الا — اياك ن ل
لاوليائك واهل طاعتك فالى من يفزع المذنبون وان كنت لا تكرم الا اهل
الوفاء بك فبمن يستغيث المسيئون الهي ان ادخلتني النار ففي ذلك سرور
عدوك وان ادخلتني الجنة ففي ذلك سرور نبيك وانا والله اعلم ان
سرور نبيك احب اليك من سرور عدوك اللهم اني اسئلك ان تملاء
قلبي حبا لك وخشية منك وتصديقا بكتابك وايمانا بك وخوفا منك وشوقا
اليك يا ذا الجلال والاكرام حبب الي لقاءك واحبب لقائي واجعل لي
في لقائك الراحة والفرج والكرامة اللهم الحقني بصالح من مضى واجعلني
من صالح من بقي وخذ بي سبيل الصالحين واعني على نفسي بما تعين به الصالحين
على انفسهم واختم عملي باحسنه واجعل ثوابي منه الجنة برحمتك يا رب — ارحم الراحمين ن ل
العالمين واعني على صالح ما اعطيتني وثبتني يا رب ولا تردني في سوء
استنقذتني منه ابدا اللهم اني اسئلك ايمانا لا اجل له دون لقائك — يا رب العالمين ن ل
احيني ما احييتني عليه وتوفني اذا توفيتني عليه وابعثني اذا بعثتني عليه
وابرء قلبي من الرياء والشك والسمعة في دينك حتى يكون عملي خالصا لك
اللهم اعطني بصيرة في دينك وفهما في حكمك وفقها في علمك وكفلين
من رحمتك وورعا يحجزني عن معصيتك وبيض وجهي بنورك واجعل رغبتي — معاصيك ن ل
فيما عندك وتوفني في سبيلك وعلى ملة رسولك صلى الله عليه واله اللهم — صلواتك ن ل
اني اعوذ بك من الكسل والفشل والهم والحزن والجبن والبخل والغفلة
والقسوة والذلة والمسكنة والفقر والفاقة وكل بلية والفواحش ما ظهر — كلها

منها وما بطن واعوذ بك من نفس لا تقنع وبطن لا يشبع وقلب لا يخشع ودعاء
لا يسمع وعمل لا ينفع وصلوة لا ترفع واعوذ بك يا رب على نفسي وولدي
وديني ومالي وعلى جميع ما رزقتني من الشيطان الرجيم انك انت السميع العليم
اللهم انه لا يجيرني منك احد ولا اجد من دونك ملتحدا ولا تجعل
نفسي في شيء من عذابك ولا تردني بهلكة ولا تردني بعذاب اليم اللهم
تقبل مني واعل ذكري وارفع درجتي وحط وزري ولا تذكرني
بخطيئتي واجعل ثواب مجلسي وثواب منطقي وثواب دعائي رضاك والجنة و
اعطني يا رب جميع ما سئلتك وزدني من فضلك اني اليك راغب يا رب
العالمين اللهم انك انزلت في كتابك العفو وامرتنا ان نعفو عمن ظلمنا
وقد ظلمنا انفسنا فاعف عنا فانك اولى بذلك منا وامرتنا ان لا نرد سائلا
عن ابوابنا وقد جئتك سائلا فلا تردني الا بقضاء حاجتي وامرتنا بالاحسان
الى ما ملكت ايماننا ونحن ارقاؤك فاعتق رقابنا من النار يا مفزعي عند
كربتي ويا غوثي عند شدتي اليك فزعت وبك استغثت ولذت لا الوذ
بسواك ولا اطلب الفرج الا منك فاغثني وفرج عني يا من يقبل اليسير و
يعفو عن الكثير اقبل مني اليسير واعف عني الكثير انك انت الرحيم الغفور
اللهم اني اسئلك ايمانا تباشر به قلبي ويقينا صادقا حتى اعلم انه لن يصيبني
الا ما كتبت لي ورضني من العيش بما قسمت لي يا ارحم الراحمين ومختصرترين
دعاهای سحر اینست يا مفزعي عند كربتي ويا غوثي عند شدتي اليك
فزعت وبك استغثت وبك لذت لا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الا منك
فاغثني وفرج عني يا من يقبل اليسير ويعفو عن الكثير اقبل مني اليسير و
اعف عني الكثير انك انت الغفور الرحيم اللهم اني اسئلك ايمانا
تباشر به قلبي حتى اعلم انه لن يصيبني الا ما كتبت لي ورضني من العيش بما
قسمت لي يا ارحم الراحمين يا عدتي في كربتي ويا صاحبي في شدتي

لن يجيرني ن ل — لن اجد ن ل — كربتي ن ل — جئتك ن ل — حوائجنا ن ل — غياثي ن ل — بك و ن ل — فصل على محمد وآله ن ل — ويقينا صادقا ن ل

ويا وليي في نعمتي ويا غايتي في رغبتي انت الساتر عورتي والآمن روعتي و
المقيل عثرتي فاغفر لي خطيئتي يا ارحم الراحمين واما دعاهای هر روز ماه
مبارك بسند معتبر منقول است که حضرت امام زین العابدین وامام محمد باقر
علیهما السلام در هر روز این ماه مبارک این دعا میخواندند اللهم هذا شهر
رمضان الذي انزلت فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان
وهذا شهر الصيام وهذا شهر القيام وهذا شهر الانابة وهذا شهر التوبة
وهذا شهر المغفرة والرحمة وهذا شهر العتق من النار والفوز بالجنة
وهذا شهر فيه ليلة القدر التي هي خير من الف شهر اللهم فصل على محمد
وآل محمد واعني على صيامه وقيامه وسلمه لي وسلمني فيه واعني عليه
بافضل عونك ووفقني فيه لطاعتك وطاعة رسولك واوليائك صلوات الله
عليهم وفرغني فيه لعبادتك ودعائك وتلاوة كتابك وعظم لي فيه
البركة واحسن لي فيه العافية واحرز لي فيه التوبة واصح لي فيه بدني
واوسع فيه رزقي واكفني فيه ما اهمني واستجب فيه دعائي وبلغني فيه رجائي
اللهم صل على محمد وآل محمد واذهب عني فيه النعاس والكسل والسامة
والفترة والقسوة والغفلة والغرة وجنبني فيه العلل والاسقام والهموم
والاحزان والاعراض والامراض والخطايا والذنوب واصرف عني فيه
السوء والفحشاء والجهد والبلاء والتعب والعناء انك سميع الدعاء
اللهم صل على محمد وآل محمد واعذني فيه من الشيطان الرجيم وهمزه و
لمزه ونفثه ونفخه ووسوسته وتثبيطه وبطشه وكيده ومكره وحبائله
وخدعه وامانيه وغروره وفتنته وشركه واحزابه واتباعه واشياعه
واوليائه وشركائه وجميع مكائده اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقنا
قيامه وصيامه وبلوغ الامل فيه وفي قيامه واستكمال ما يرضيك عني
صبرا واحتسابا وايمانا ويقينا ثم تقبل ذلك مني بالاضعاف الكثيرة

اعظم ن ل

والاجر العظيم يا رب العالمين اللهم صل على محمد وال محمد وارزقني الحج و
العمرة والجد والاجتهاد والقوة والنشاط والانابة والتوبة والتوفيق والقربة
والخير المقبول والرهبة والرغبة والتضرع والخشوع والرقة والنية الصادقة
وصدق اللسان والوجل منك والرجاء لك والتوكل عليك والثقة بك والورع
عن محارمك مع صالح القول ومقبول السعي ومرفوع العمل ومستجاب الدعوة ولا
تحل بيني وبين شيء من ذلك بعرض ولا مرض ولا هم ولا غم ولا سقم ولا غفلة
ولا نسيان بل بالتعاهد والتحفظ لك وفيك والرعاية لحقك والوفاء بعهدك
ووعدك برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وال محمد واقسم
لي فيه افضل ما تقسمه لعبادك الصالحين واعطني فيه افضل ما تعطي اوليائك
المقربين من الرحمة والمغفرة والتحنن والاجابة والعفو والمغفرة الدائمة
والعافية والمعافاة والعتق من النار والفوز بالجنة وخير الدنيا والآخرة
اللهم صل على محمد وال محمد واجعل دعائي فيه اليك واصلا ورحمتك
وخيرك الي فيه نازلا وعملي فيه مقبولا وسعيي فيه مشكورا وذنبي فيه
مغفورا حتى يكون نصيبي فيه الاكثر وحظي فيه الاوفر اللهم صل على
محمد وال محمد ووفقني فيه لليلة القدر على افضل حال تحب ان يكون عليها احد
من اوليائك وارضاها لك ثم اجعلها لي خيرا من الف شهر وارزقني فيها
افضل ما رزقت احدا ممن بلغته اياها واكرمته بها واجعلني فيها من
عتقائك من جهنم وطلقائك من النار وسعداء خلقك بمغفرتك ورضوانك
يا ارحم الراحمين اللهم صل على محمد وال محمد وارزقنا في شهرنا هذا
الجد والاجتهاد والقوة والنشاط وما تحب وترضى اللهم رب الفجر وليال
عشر والشفع والوتر ورب شهر رمضان وما انزلت فيه من
القرآن ورب جبرئيل وميكائيل واسرافيل وجميع الملائكة المقربين و
رب موسى وعيسى وجميع النبيين والمرسلين ورب محمد خاتم النبيين

ابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب وداود

صلواتك عليه وعليهم اجمعين واسئلك بحقهم عليك وبحقك العظيم عليهم
لما صليت عليه وآله وعليهم اجمعين ونظرت الي نظرة رحيمة ترضى بها عني رضا
لا سخط علي بعده ابدا واعطيتني جميع سؤلي ورغبتي وامنيتي وارادتي و
صرفت عني ما اكره واحذر واخاف على نفسي وما لا اخاف وعن اهلي ومالي
واخواني واخواتي وذريتي اللهم اليك فررنا من ذنوبنا فآونا تائبين وتب علينا
مستغفرين واغفر لنا متعوذين واعذنا مستجيرين واجرنا مستسلمين ولا تخذلنا
راهبين وآمنا راغبين وشفعنا سائلين واعطنا انك سميع الدعاء قريب مجيب
اللهم انت ربي وانا عبدك واحق من سئل العبد ربه ولم يسئل العباد مثلك
كرما وجودا يا موضع شكوى السائلين ويا منتهى حاجة الراغبين ويا غياث المستغيثين
ويا مجيب دعوة المضطرين ويا ملجأ الهاربين ويا صريخ المستصرخين ويا رب
المستضعفين ويا كاشف كرب المكروبين ويا فارج هم المهمومين ويا كاشف
الكرب العظيم يا الله يا رحمن يا رحيم يا ارحم الراحمين صل على محمد وال محمد
واغفر لي ذنوبي وعيوبي واسائتي وظلمي وجرمي واسرافي على نفسي وارزقني
من فضلك ورحمتك فانه لا يملكهما غيرك واعف عني واغفر لي كل ما سلف
من ذنوبي واعصمني فيما بقي من عمري واستر علي وعلى والدي وولدي و
قرابتي واهل حزانتي ومن كان مني بسبيل من المؤمنين والمؤمنات في الدنيا
والآخرة فان ذلك كله بيدك وانت واسع المغفرة فلا تخيبني يا سيدي ولا
ترد دعائي ولا ترد يدي الى نحري حتى تفعل ذلك بي وتستجيب لي جميع
ما سئلتك وتزيدني من فضلك فانك على كل شيء قدير ونحن اليك راغبون
اللهم لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسئلك
باسمك بسم الله الرحمن الرحيم ان كنت قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة
والروح فيها ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في السعداء و
روحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي

كلها ذ

يقيناً تباشر به قلبي وايماناً لا يشوبه شك ورضاً بما قسمت لي وآتني في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وقني عذاب النار وان لم تكن قضيت في هذه الليلة
تنزل الملائكة والروح فيها فأخرني الى ذلك وارزقني فيها ذكرك وشكرك و
طاعتك وحسن عبادتك فصل على محمد وآل محمد بافضل صلواتك يا ارحم
الراحمين يا احد يا صمد يا رب محمد وآل محمد اغضب اليوم لمحمد ولابرار
عترته واقتل اعداءهم بدداً واحصهم عدداً ولا تدع على ظهر الارض منهم
احداً ولا تغفر لهم ابداً يا حسن الصحبة يا خليفة النبيين انت ارحم الراحمين
البدئ البديع الذي ليس كمثله شئ والدائم غير الغافل والحي الذي
لا يموت انت كل يوم في شأن انت خليفة محمد وناصر محمد ومفضل
محمد اسئلك ان تنصر وصي محمد وخليفة محمد والقائم بالقسط من
اوصياء محمد صلواتك عليه وعليهم اعطف عليهم نصرك يا لا اله الا انت بحق
لا اله الا انت صل على محمد وآل محمد واجعلني معهم في الدنيا والآخرة
واجعل عاقبة امري الى غفرانك ورحمتك يا ارحم الراحمين وكذلك
نسبت نفسك يا سيدي باللطف بلى انك لطيف فصل على محمد وآل محمد
والطف لي انك لطيف لما تشاء اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني
الحج والعمرة في عامنا هذا وفي كل عام وتطول علي بجميع حوائجي للدنيا
والآخرة پس سه مرتبه بگوید استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي قريب
مجيب استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي رحيم ودود استغفر الله ربي و
اتوب اليه انه كان غفاراً اللهم اغفر لي انك ارحم الراحمين رب اني
عملت سوءاً وظلمت نفسي فاغفر لي انه لا يغفر الذنوب الا انت استغفر الله
الذي لا اله الا هو الحي القيوم الحليم العظيم العليم الكريم الغفار
للذنب العظيم واتوب اليه استغفر الله ان الله كان غفوراً رحيماً پس
بگوید اللهم اني اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان

تجعل فيما تقضي وتقدر من الامر العظيم المحتوم في ليلة القدر من القضاء الذي
لا يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المشكور
سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم سيئاتهم وان تجعل فيما تقضي وتقدر
ان تطيل عمري وتوسع في رزقي وتؤدي عني امانتي وديني آمين رب العالمين
اللهم اجعل لي ٧ فرجاً ومخرجاً وارزقني من حيث احتسب ومن حيث لا احتسب — ٧ من ادری
واحرسني من حيث احترس ومن حيث لا احترس وصلى الله على محمد وآله وسلم تسليماً
كثيراً واین تسبیحات نیز بسند معتبر از حضرت صادق منقول است که در هر
روز این ماه بخوانند سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله
خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق
الحب والنوى سبحان الله خالق كل شئ سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى
سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله السميع الذي
ليس شئ اسمع منه يسمع من فوق عرشه ما تحت سبع ارضين ويسمع ما
في ظلمات البر والبحر ويسمع الانين والشكوى ويسمع السر واخفى ويسمع
وساوس الصدور ولا يصم سمعه صوت ۲ سبحان الله بارئ النسم سبحان
الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور
سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شئ سبحان الله خالق ما
يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله
البصير الذي ليس شئ ابصر منه يبصر من فوق عرشه ما تحت سبع ارضين
ويبصر ما في ظلمات البر والبحر لا تدركه الابصار وهو يدرك الابصار
وهو اللطيف الخبير لا تغشى بصره الظلمة ولا يستتر منه بستر ولا يواري
منه جدار ولا يغيب عنه بر ولا بحر ولا يكن منه جبل ما في اصله ولا
قلب ما فيه ولا جنب ما في قلبه ولا يستتر منه صغير ولا كبير ولا يخفى عليه
شئ في الارض ولا في السماء هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا

اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٣ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَ
النَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ
مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَ
يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلٰئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ
يَشَآءُ وَيُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُرْسِلُ الْمَآءَ مِنَ السَّمَآءِ بِكَلِمَتِهِ وَيُنْبِتُ
النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيُسْقِطُ الْوَرَقَ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ وَلَا اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا اَكْبَرُ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٤
سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ
اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيضُ الْاَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ
سَوَآءٌ مِنْكُمْ مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ
لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يُمِيتُ
الْاَحْيَآءَ وَيُحْيِي الْمَوْتٰى وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَيُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا يَشَآءُ
اِلٰى اَجَلٍ مُسَمًّى ٥ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ
الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ
وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى
سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ مَالِكِ الْمُلْكِ
تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ
بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي
اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ

حِسَابٍ ٦ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ
كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا
اِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي
ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ اِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ٧ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ
النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ
شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي لَا يُحْصِي مِدْحَتَهُ الْقَآئِلُونَ وَلَا يَجْزِي بِآلَائِهِ
الشَّاكِرُونَ وَالْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللّٰهُ سُبْحَانَهُ كَمَا
اَثْنٰى عَلٰى نَفْسِهِ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ اِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرْضَ وَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ٨ سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ
كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا
يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ
شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيهِ
شَيْءٌ وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٩ سُبْحَانَ اللّٰهِ
بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ

بقول القائلون

عن حفظ شيء

البصير نذ

جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان
الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان
الله فاطر السموات والارض جاعل الملائكة رسلا اولى اجنحة مثنى وثلث و
رباع يزيد في الخلق ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ما يفتح الله للناس من
رحمة فلا ممسك لها وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم
سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها
سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله
خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته
سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي يعلم ما في السموات وما في الارض ما
يكون من نجوى ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم ولا ادنى من ذلك
ولا اكثر الا هو معهم اينما كانوا ثم ينبئهم بما عملوا يوم القيمة ان الله
بكل شيء عليم وايضا مستحب است كه اين صلوات را در هر روز و اين را مبارك و
در هر روز جمعه در تمام سال بخوانند ان الله وملائكته يصلون على النبي
يا ايها الذين امنوا صلوا عليه وسلموا تسليما لبيك يا رب وسعديك وسبحانك
اللهم صل على محمد وال محمد وبارك على محمد وال محمد كما صليت و
باركت على ابرهيم وال ابرهيم انك حميد مجيد اللهم ارحم محمدا و
ال محمد كما رحمت ابرهيم وال ابرهيم انك حميد مجيد اللهم سلم على محمد
وال محمد كما سلمت على نوح في العالمين اللهم امنن على محمد وال محمد
كما مننت على موسى وهرون اللهم صل على محمد وال محمد كما هديتنا
به اللهم صل على محمد وال محمد وابعثه مقاما محمودا يغبطه به الاولون
والاخرون على محمد واله السلام كلما طلعت شمس او غربت على محمد
واله السلام كلما طرفت عين او برقت على محمد واله السلام كلما ذكر
السلام على محمد واله السلام كلما سبح الله ملك او قدسه السلام على

كما شرفتنا به
اللهم صل على محمد
وال محمد كما بصر

كلما نعق ناعق وزمر...
على محمد واله السلام
كلما ...

محمد واله في الاولين السلام على محمد واله في الاخرين السلام على محمد و
اله في الدنيا والاخرة السلام على محمد واله ورحمة الله وبركاته اللهم رب
البلد الحرام ورب الركن والمقام ورب الحل والحرام ابلغ نبيك محمدا
واله عنا السلام اللهم اعط محمدا من البهاء والسرور والنضرة والكرامة
والغبطة والوسيلة والمنزلة والمقام والشرف والرفعة والشفاعة عندك يوم
القيمة افضل ما تعطي احدا من خلقك واعط محمدا فوق ما تعطي الخلائق
من الخير اضعافا كثيرة لا يحصيها غيرك اللهم صل على محمد وال محمد
اطيب واطهر وازكى وانمى وافضل ما صليت على احد من الاولين و
الاخرين وعلى احد من خلقك يا ارحم الراحمين اللهم صل على علي
امير المؤمنين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من
شرك في دمه اللهم صل على فاطمة بنت نبيك محمد عليه واله السلام
والعن من اذى نبيك فيها اللهم صل على الحسن والحسين امامي المسلمين
ووال من والاهما وعاد من عاداهما وضاعف العذاب على من شرك في
دمهما اللهم صل على علي بن الحسين امام المسلمين ووال من والاه وعاد
من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على جعفر بن محمد
امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على
على من شرك في دمه اللهم صل على موسى بن جعفر امام المسلمين ووال
من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم
صل على علي بن موسى امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب على من شرك في دمه اللهم صل على محمد بن علي امام المسلمين
ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم
صل على علي بن محمد امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه
وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على الحسن بن علي امام المسلمين

ظلمه ال
محمد بن علي امام
المسلمين ووال
من والاه وعاد
من عاداه وضاعف
العذاب على من
ظلمه اللهم صل
على ...

ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على الخلف من بعده امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه و عجل فرجه اللهم صل على القاسم والطاهر ابنى نبيك اللهم صل على رقية بنت نبيك والعن من اذى نبيك فيها اللهم صل على ام كلثوم بنت نبيك والعن من اذى نبيك فيها اللهم صل على ذرية نبيك اللهم اخلف نبيك فى اهل بيته اللهم مكن لهم فى الارض اللهم اجعلنا من عددهم ومددهم وانصارهم على الحق فى السر والعلانية اللهم اطلب بذحلهم ووترهم ودمائهم وكف عنا وعنهم وعن كل مؤمن ومؤمنة باس كل باغ وطاغ وكل دابة انت اخذ بناصيتها انك انت اشد باسا واشد تنكيلا ودر اقبال وبعضى از نسخهای دیگر ایند عا از حضرت على بن الحسين عليه السلام تا حضرت امام حسن عسكرى بجاى على من ظلمه چنين است كه على من شرك فى دمه واز جمله دعاهای هر روز ماه مبارك رمضان دعائیست كه سيد بن طاوس فضيلت بسيار از جهة ان روايت كرده است ودر استجابت دعوات مجرب است وبر مضامين عاليه مشتمل است ودعا اينست سه مرتبه بگوید اللهم انى ادعوك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگوید اللهم انى اسئلك من بهائك بابهاه وكل بهائك بهى اللهم انى اسئلك ببهائك كله اللهم انى اسئلك من جلالك باجله وكل جلالك جليل اللهم انى اسئلك بجلالك كله اللهم انى اسئلك من جمالك باجمله وكل جمالك جميل اللهم انى اسئلك بجمالك كله پس سه مرتبه بگوید اللهم انى ادعوك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگوید اللهم انى اسئلك من عظمتك باعظمها وكل عظمتك عظيمة اللهم انى اسئلك من نورك بانوره وكل نورك نير اللهم انى اسئلك بنورك كله اللهم انى اسئلك من رحمتك باوسعها وكل رحمتك واسعة اللهم انى اسئلك برحمتك كلها پس سه

مرتبه بگوید اللهم انى ادعوك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگوید اللهم انى اسئلك من كمالك باكمله وكل كمالك كامل اللهم انى اسئلك بكمالك كله اللهم انى اسئلك من كلماتك باتمها وكل كلماتك تامة اللهم انى اسئلك بكلماتك كلها اللهم انى اسئلك من اسمائك باكبرها وكل اسمائك كبيرة اللهم انى اسئلك باسمائك كلها پس سه مرتبه بگوید اللهم انى ادعوك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگوید اللهم انى اسئلك من عزتك باعزها وكل عزتك عزيزة اللهم انى اسئلك بعزتك كلها اللهم انى اسئلك من مشيتك بامضاها وكل مشيتك ماضية اللهم انى اسئلك بمشيتك كلها اللهم انى اسئلك بقدرتك التى استطلت بها على كل شئ وكل قدرتك مستطيلة اللهم انى اسئلك بقدرتك كلها پس سه مرتبه بگوید اللهم انى ادعوك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگوید اللهم انى اسئلك من علمك بانفذه وكل علمك نافذ اللهم انى اسئلك بعلمك كله اللهم انى اسئلك من قولك بارضاه وكل قولك رضى اللهم انى اسئلك بقولك كله اللهم انى اسئلك من مسائلك باحبها اليك وكل مسائلك اليك حبيبة اللهم انى اسئلك بمسائلك كلها پس سه مرتبه بگوید اللهم انى ادعوك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگوید اللهم انى اسئلك من شرفك باشرفه وكل شرفك شريف اللهم انى اسئلك بشرفك كله اللهم انى اسئلك من سلطانك بادومه وكل سلطانك دائم اللهم انى اسئلك بسلطانك كله اللهم انى اسئلك من ملكك بافخره وكل ملكك فاخر اللهم انى اسئلك بملكك كله پس سه مرتبه بگوید اللهم انى ادعوك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگوید اللهم انى اسئلك من علائك باعلاه وكل علائك عال اللهم انى اسئلك بعلائك كله اللهم انى اسئلك من منك باقدمه وكل منك

قديمٌ اللّهمّ اني اسئلك بمنّك كلّه اللّهمّ اني اسئلك من اياتك باعجبها
وكلّ اياتك عجيبةٌ اللّهمّ اني اسئلك باياتك كلّها پس سه مرتبه بگويد
اللّهمّ اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگويد اللّهمّ
اني اسئلك من فضلك بافضله وكلّ فضلك فاضلٌ اللّهمّ اني اسئلك
بفضلك كلّه اللّهمّ اني اسئلك من رزقك باعمّه وكلّ رزقك عامّ اللّهمّ
اني اسئلك برزقك كلّه اللّهمّ اني اسئلك من عطائك باهنائه وكلّ عطائك
هنيءٌ اللّهمّ اني اسئلك بعطائك كلّه اللّهمّ اني اسئلك من خيرك
باعجله وكلّ خيرك عاجلٌ اللّهمّ اني اسئلك بخيرك كلّه اللّهمّ اني اسئلك
من احسانك باحسنه وكلّ احسانك حسنٌ اللّهمّ اني اسئلك باحسانك
كلّه اللّهمّ اني اسئلك بما تجيبني به حين ادعوك فاجبني يا الله نعم دعوتك
يا الله اللّهمّ اني اسئلك بما انت فيه من الشئون والجبروت اللّهمّ اني
اسئلك بكلّ شأنٍ وجبروتٍ اللّهمّ اني اسئلك بشأنك وجبروتك كلّها
اللّهمّ اني اسئلك بما تجيبني به حين اسئلك به فاجبني يا الله صلّ على محمّدٍ
وال محمّدٍ پس هر حاجت كه داری بطلب پس بگو اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وال
محمّدٍ وابعثني على الايمان بك والتّصديق برسولك والولاية لعليّ بن ابي
طالبٍ عليه السّلم والايتمام بالائمّة من ال محمّدٍ والبرآءة من اعدائهم
فانّي قد رضيت بذلك يا ربّ اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وال محمّدٍ واسئلك
خير الخير رضوانك والجنّة واعوذ بك من شرّ الشّرّ سخطك والنّار
اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وال محمّدٍ واحفظني من كلّ مصيبةٍ ومن كلّ
بليّةٍ ومن كلّ عقوبةٍ ومن كلّ فتنةٍ ومن كلّ بلاءٍ ومن كلّ شرٍّ ومن كلّ
مكروهٍ ومن كلّ مصيبةٍ ومن كلّ افةٍ نزلت او تنزل من السّماء الى الارض
في هذه السّاعة وفي هذه اللّيلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشّهر وفي هذه
السّنة اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وال محمّدٍ واقسم لي من كلّ سرورٍ ومن كلّ

بهجةٍ ومن كلّ استقامةٍ ومن كلّ فرجٍ ومن كلّ عافيةٍ ومن كلّ سلامةٍ ومن
كلّ كرامةٍ ومن كلّ رزقٍ واسعٍ حلالٍ طيّبٍ ومن كلّ نعمةٍ ومن كلّ حسنةٍ
نزلت او تنزل من السّماء الى الارض في هذه السّاعة وفي هذه اللّيلة و
في هذا اليوم وفي هذا الشّهر وفي هذه السّنة اللّهمّ ان كانت ذنوبي
قد اخلقت وجهي عندك وحالت بيني وبينك او غيّرت حالي عندك
فانّي اسئلك بنور وجهك الكريم الّذي لم يطفأ وبوجه حبيبك محمّدٍ
المصطفى وبوجه وليّك عليّ المرتضى وبحقّ اوليائك الّذين انتجبتهم ان
تصلّي على محمّدٍ وال محمّدٍ وان تغفر لي ولوالديّ وما ولدا وللمؤمنين و
المؤمنات وما توالدوا ذنوبنا كلّها صغيرها وكبيرها وان تختم لنا بالصّالحات
وان تقضي لنا الحاجات والمهمّات وصالح الدّعاء والمسئلة فاستجب لنا
بحقّ محمّدٍ واله اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وال محمّدٍ امين امين امين ما شاء
الله كان لا حول ولا قوّة الّا بالله سبحان ربّك ربّ العزّة عمّا يصفون وسلامٌ
على المرسلين والحمد لله ربّ العالمين پس دستها را بجانب اسمان بلند كن
وميل ده گردنت را بسوی دوش چپ خود و گريه بكن و اگر نيايد خود را بگريه
بدار پس بگو يا لا اله الّا انت اسئلك بحقّ من حقّه عليك عظيمٌ بلا اله الّا
انت اسئلك ببهاء لا اله الّا انت اسئلك بجلال لا اله الّا انت يا لا اله الّا
انت يا لا اله الّا انت اسئلك بجمال لا اله الّا انت يا لا اله الّا انت اسئلك
بنور لا اله الّا انت يا لا اله الّا انت اسئلك بكمال لا اله الّا انت يا لا اله الّا
انت اسئلك بعزّة لا اله الّا انت يا لا اله الّا انت اسئلك بعظم لا اله الّا
انت يا لا اله الّا انت اسئلك بقول لا اله الّا انت يا لا اله الّا انت اسئلك بكبرياء
لا اله الّا انت يا لا اله الّا انت يا ربّاه يا ربّاه يا ربّاه انقدر بگويد كه يك نفس فانی كند
پس بگويد بهمان حالتی كه بود گردن كج كرده بسوی دوش چپ اسئلك يا
سيّدي پس بگويد يا الله يا ربّاه انقدر بگويد كه يك نفس فانی كند پس بگويد

يا لا اله الّا انت

يا لا اله الّا انت

اسئلك بعلاء لا اله الّا انت يا لا اله الّا انت اسئلك بكبرياء لا اله الّا انت يا لا اله الّا انت

يا سيّداه يا مولاه يا ملجاه يا منتهى غاية رغبتاه يا ارحم الراحمين اسئلك باغياثاه
فليس كمثلك شيءٌ واسئلك بكلّ دعوةٍ مستجابةٍ دعاك بها نبيٌّ مرسلٌ او
ملكٌ مقرّبٌ او عبدٌ مؤمنٌ امتحنت قلبه للايمان واستجبت دعوته منه
واتوجّه اليك بمحمّدٍ نبيّك نبيّ الرّحمة واقدّمه بين يدى حوائجى يا محمّد
يا رسول الله بابى انت وامّى اتوجّه بك الى الله ربّك وربّى واقدّمك بين
يدى حوائجى يا ربّاه يا ربّاه يا ربّاه اسئلك بك فليس كمثلك شيءٌ واتوجّه
اليك بمحمّدٍ حبيبك وبعترته الهادية واقدّمهم بين يدى حوائجى و
اسئلك اللّهمّ بحياتك الّتى لا تموت وبنور وجهك الّذى لا يطفأ وبعينك
الّتى لا تنام واسئلك بحقّ من حقّه عليك عظيمٌ ان تصلّى على محمّدٍ وال محمّدٍ
قبل كلّ شيءٍ وبعد كلّ شيءٍ وعدد كلّ شيءٍ وزنة كلّ شيءٍ وملاء كلّ شيءٍ
اللّهمّ انّى اسئلك ان تصلّى على محمّدٍ عبدك المصطفى ونجيبك دون
خلقك وحبيبك وخيرتك من خلقك اجمعين النّذير البشير السّراج المنير
وعلى اهل بيته الطّيّبين الطّاهرين المطهّرين الاخيار الابرار وعلى ملائكتك
الّذين استخلصتهم لنفسك وحجبتهم عن خلقك وعلى انبيائك الّذين
ينبئون بالصّدق عنك وعلى عبادك الصّالحين الّذين ادخلتهم فى رحمتك
الائمّة المهديّين الرّاشدين المطهّرين وعلى جبرئيل وميكائيل واسرافيل
وملك الموت ورضوان خازن الجنّة ومالك خازن النّار والرّوح
القدس وحملة العرش ومنكرٍ ونكيرٍ وعلى الملكين الحافظين علىّ
بالصّلوة الّتى تحبّ ان تصلّى بها عليهم صلوةً كثيرةً طيّبةً مباركةً
زاكيةً ناميةً طاهرةً شريفةً فاضلةً تبيّن بها فضلهم على الاوّلين والاخرين
اللّهمّ انّى اسئلك ان تسمع صوتى وتجيب دعوتى وتغفر ذنوبى وتنجح
طلبتى وتقضى حاجتى وتقبل قصّتى وتنجز لى ما وعدتنى وتقيلنى عثرتى
وتتجاوز عن خطيئتى وتصفح عن ظلمى وتعفو عن جرمى وتقبل علىّ ولا

باغياثاه
و رسول الله المصطفى و لأجيبك المصطفى

تعرض عنّى وترحمنى ولا تعذّبنى وتعافينى ولا تبتلينى وترزقنى من اطيب الرّزق
واوسعه واهنئه وامرئه واسبغه واكثره ولا تحرمنى يا ربّ النّظر الى وجهك
الكريم والفوز بالجنّة والعتق من النّار واقض عنّى يا ربّ دينى وامانتى
وضع عنّى وزرى ولا تحمّلنى ما لا طاقة لى به يا مولاى وادخلنى فى كلّ خيرٍ ادخلت
فيه محمّدًا وال محمّدٍ واخرجنى من كلّ سوءٍ اخرجتهم منه ولا تفرّق بينى
وبينهم طرفة عينٍ ابدًا فى الدّنيا والاخرة پس بگو اللّهمّ انّى
ادعوك كما امرتنى فاستجب لى كما وعدتنى پس بگو اللّهمّ انّى اسئلك قليلًا
من كثيرٍ مع حاجةٍ بى اليه عظيمةٍ وغناك عنه قديمٌ وهو عندى كثيرٌ و
هو عليك سهلٌ يسيرٌ فامنن به علىّ انّك على كلّ شيءٍ قديرٌ اللّهمّ برحمتك فى
الصّالحين فادخلنا وفى علّيّين فارفعنا وبكاسٍ من معينٍ من عينٍ سلسبيلٍ فاسقنا
ومن الحور العين برحمتك فزوّجنا ومن الولدان المخلّدين كانّهم لؤلؤٌ مكنونٌ
فاخدمنا ومن ثمار الجنّة ولحوم الطّير فاطعمنا ومن ثياب السّندس و
الحرير والاستبرق فالبسنا وليلة القدر وحجّ بيتك الحرام وقتلًا فى
سبيلك مع وليّك فوفّق لنا وصالح الدّعاء والمسئلة فاستجب لنا يا خالقنا
اسمع واستجب لنا واذا جمعت الاوّلين والاخرين يوم القيمة فارحمنا
وبراءةً من النّار وامانًا من العذاب فاكتب لنا وفى جهنّم فلا تجعلنا ومع
الشّياطين فى النّار فلا تقرنّا وفى هوانك وعذابك فلا تغلّنا ومن الزّقّوم
والضّريع فلا تطعمنا وفى النّار على وجوهنا فلا تكبّنا ومن ثياب النّار و
سرابيل القطران فلا تلبسنا ومن كلّ سوءٍ يا لا اله الّا انت بحقّ لا اله الّا انت
فنجّنا اللّهمّ انّى اسئلك ولم يسئل مثلك وارغب اليك ولم يرغب الى
مثلك يا ربّ انت موضع مسئلة السّائلين ومنتهى رغبة الرّاغبين
اسئلك اللّهمّ بافضل اسمائك كلّها وانجحها يا الله يا رحمن وباسمك المخزون
المصون الاعزّ الاجلّ الاعظم الّذى تحبّه وتهواه وترضى عمّن دعاك

تقرنا اذ

بِهِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَآءَهُ وَحَقٌّ عَلَيْكَ يَا رَبِّ اَنْ لَا تَحْرِمَ سَآئِلَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ دَعَاكَ بِهِ عَبْدٌ هُوَ لَكَ فِي بَرٍّ اَوْ بَحْرٍ اَوْ سَهْلٍ اَوْ جَبَلٍ اَوْ عِنْدَ
بَيْتِكَ الْحَرَامِ اَوْ فِي شَيْءٍ مِنْ سُبُلِكَ فَادْعُوكَ يَا رَبِّ دُعَآءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ
فَاقَتُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَضَعُفَ كَدْحُهُ فَاَشْرَفَتْ عَلَى الْهَلَكَةِ نَفْسُهُ وَلَمْ يَثِقْ
بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ وَلَمْ يَجِدْ لِمَا هُوَ فِيهِ سَادًّا وَلَا لِذَنْبِهِ غَافِرًا وَلَا لِعَثْرَتِهِ مُقِيلًا
غَيْرَكَ هَارِبًا اِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ مُتَعَبِّدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ
وَلَا مُسْتَجْبِرٍ وَلَا مُتَجَبِّرٍ وَلَا مُسْتَعْظِمٍ بَلْ بَآئِسٌ فَقِيرٌ خَآئِفٌ مُسْتَجِيرٌ اَسْئَلُكَ
يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْاِكْرَامِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً
نَامِيَةً زَاكِيَةً شَرِيفَةً اَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ اَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هٰذَا وَتَرْحَمَنِي
وَتُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُعْطِيَنِي فِيهِ خَيْرَ مَا اَعْطَيْتَ اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَ
خَيْرَ مَا اَنْتَ مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمْتُهُ لَكَ مُنْذُ اَسْكَنْتَنِي
اَرْضَكَ اِلٰى يَوْمِي هٰذَا بَلِ اجْعَلْهُ عَلَيَّ اَتَمَّهُ نِعْمَةً وَاَعَمَّهُ عَافِيَةً وَاَوْسَعَهُ
رِزْقًا وَاَجْزَلَهُ وَاَهْنَاهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَمُلْكِكَ
الْعَظِيمِ اَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِي هٰذَا اَوْ تَنْقَضِيَ بَقِيَّةُ هٰذَا الْيَوْمِ اَوْ يَطْلُعَ
الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ اَوْ يَخْرُجَ هٰذَا الشَّهْرُ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ اَوْ
خَطِيئَةٌ تُرِيدُ اَنْ تُقَايِسَنِي بِهَا اَوْ تُؤَاخِذَنِي بِهَا اَوْ تُوقِفَنِي بِهَا مَوْقِفَ خِزْيٍ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَوْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ اَلْقَاكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَدْعُوكَ لِهَمٍّ لَا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ وَلِرَحْمَةٍ لَا تُنَالُ اِلَّا بِكَ وَلِكَرْبٍ لَا يَكْشِفُهُ
اِلَّا اَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لَا تُبْلَغُ اِلَّا بِكَ وَلِحَاجَةٍ لَا تُقْضٰى دُونَكَ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ
شَاْنِكَ مَا اَرَدْتَنِي بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَرَحِمْتَنِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَاْنِكَ
الْاِسْتِجَابَةُ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ بِهِ وَالنَّجَاةُ لِي فِيمَا فَزِعْتُ اِلَيْكَ مِنْهُ يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ
لِدَاوُدَ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكُرَبِ الْعِظَامِ عَنْ اَيُّوبَ وَمُفَرِّجَ غَمِّ يَعْقُوبَ وَ

مُنَفِّسَ كَرْبِ يُوسُفَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ فَاِنَّكَ
اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ وَرَجَآئِي فِي كُلِّ
شِدَّةٍ وَاَنْتَ لِي فِي كُلِّ اَمْرٍ نَزَلَ بِي ثِقَةٌ وَعُدَّةٌ كَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ مِنْهُ الْفُؤَادُ
وَتَقِلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ وَيَخْذُلُ فِيهِ الصَّدِيقُ وَيَشْمَتُ فِيهِ الْعَدُوُّ اَنْزَلْتُهُ بِكَ وَ
شَكَوْتُهُ اِلَيْكَ رَغْبَةً مِنِّي فِيهِ اِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ وَكَفَيْتَهُ
فَاَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهٰى كُلِّ رَغْبَةٍ اَعُوذُ
بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّآمَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ شَيْءٍ اَللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي يَوْمِي هٰذَا حَتّٰى اُمْسِيَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بَرَكَةَ يَوْمِي هٰذَا وَمَا نَزَلَ فِيهِ مِنْ عَافِيَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ
وَرِضْوَانٍ وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ تَبْسُطُهُ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَهْلِي وَعِيَالِي
اَهْلِ حُزَانَتِي وَمَنْ اَحْبَبْتُ وَاَحَبَّنِي وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ
مِنَ الشَّكِّ وَالشِّرْكِ وَالْحَسَدِ وَالْبَغْيِ وَالْحَمِيَّةِ وَالْغَضَبِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ السَّمٰوَاتِ
السَّبْعِ وَرَبَّ الْاَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي الْمُهِمَّ مِنْ اَمْرِي بِمَا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ
پس بخوان سورهٔ حمد و آیة الکرسی را و بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ اِنَّ نَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ
وَحَبِيبَكَ وَخِيَرَتَكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا يَرْضٰى بِاَنْ تُعَذِّبَ اَحَدًا مِنْ اُمَّتِهِ دَانَ بِمُوَالَاتِهِ
وَمُوَالَاةِ الْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ وَاِنْ كَانَ مُذْنِبًا خَاطِئًا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَاَجِرْنِي
يَا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ وَعَذَابِهَا وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا جَامِعًا
بَيْنَ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلٰى تَاَلُّفٍ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْمَحَبَّةِ وَنَازِعَ الْغِلِّ مِنْ صُدُورِهِمْ
وَجَاعِلَهُمْ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ يَا جَامِعًا بَيْنَ اَهْلِ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا
لَهُ وَيَا مُفَرِّجَ حُزْنِ كُلِّ مَحْزُونٍ وَيَا مُنْهِلَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا رَاحِمِي فِي غُرْبَتِي
وَفِي كُلِّ اَحْوَالِي بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَالْكِلَآءَةِ لِي يَا مُفَرِّجَ مَا بِي مِنَ الضِّيقِ وَالْخَوْفِ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ اَحِبَّتِي وَقَادَنِي وَسَادَتِي وَ

وَاَنْتَ لِي
وَوَلَدَنِي ع

الثقمة از

در بیان اعمال مختصره شبها و روزهای مخصوص ماه مبارک

هُدایَ وَمَوالِیَّ یا مُؤَلِّفاً بَیْنَ الاَحِبّاءِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَفْجَعْنی بِانْقِطاعِ رُؤْیَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَنّی وَلا بِانْقِطاعِ رُؤْیَتی عَنْهُمْ بِنَکْلِ مَسْأَلَتِکَ یا رَبِّ اَدْعُوکَ اِلهی فَاسْتَجِبْ دُعائی اِیّاکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِانْقِطاعِ حُجَّتی وَوُجُوبِ حُجَّتِکَ اَنْ تَغْفِرَ لی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنْ خِزْیِ یَوْمِ الْمَحْشَرِ وَمِنْ شَرِّ ما بَقِیَ مِنَ الدَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ الاَعْداءِ وَصَغیرِ الْفَناءِ وَعُضالِ الدّاءِ وَخَیْبَةِ الرَّجاءِ وَزَوالِ النِّعْمَةِ وَفُجاءَةِ النِّقْمَةِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لی قَلْباً یَخْشاکَ کَاَنَّهُ یَراکَ اِلی یَوْمِ یَلْقاکَ ودوری نیست که در اوقات دیگر هرگاه شدّتی روی دهد یا حاجت ضروری بهم رسد این دعا را توان خواند

فصل ششم

در اعمال مختصرهٔ شبها و روزهای مخصوص این ماه مبارک است و در روایتی وارد شده است که انجیل بر حضرت عیسی علیه السلام در سیم اینماه نازل شد و بروایت دیگر در ششم و بروایت معتبر دیگر در دوازدهم و شیخ مفید ره نقل کرده است که در روز ششم این ماه مأمون خائن ملعون با حضرت امام رضا علیه السلام بیعت کرد و روایت شده است که هر که در آن روز دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند شکر نعمت ظاهر شدن حق آنحضرت را ادا کرده خواهد بود و بروایت معتبره از حضرت صادق علیه السلام منقولستکه در شب سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند و در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ یس و تبارک الذی بیده الملک و قل هو الله احد بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام باین صفت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بهمین کیفیت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مستحب است در آن چنانچه مذکور شد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام

در بیان اعمال شب نیمه ماه مبارک رمضان

منقولستکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در شب نیمهٔ ماه مبارک رمضان صد رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند حق تعالی ده ملک فرو فرستد بسوی او که دفع کنند از او ضرر دشمنان او را از جنیان و آدمیان و در هنگام مردن او سی ملک بفرستد که او را بشارت دهند ببهشت و سی ملک که او را ایمن گردانند از آتش جهنم و ایضاً از آنحضرت منقولست که هر که در نصف ماه مبارک رمضان زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بکند و بعد از نماز عشا ده رکعت نماز نزد قبر آنحضرت بکند و در هر رکعتی سورهٔ حمد و ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخواند نمیرد تا در خواب ببیند ملکی چند را که بشارت دهند او را ببهشت و ملکی چند را که ایمن گردانند او را از جهنم و شب هفدهم نیز شب بسیار مبارکی است و در آن شب لشکر حضرت رسول صلی الله علیه و آله با لشکر کفار قریش ملاقات کردند در بدر و در روز ش جنگ بدر [واقع] شد و حق تعالی لشکران حضرت را بر کافران ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود و غسل و عبادت در آن شب فضیلت عظیم دارد و شب نوزدهم اول شبهای قدر است و حق تعالی میفرماید که اِنّا اَنْزَلْناهُ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ یعنی ما فرستادیم قرآن را در شب قدر یعنی شبی که نزد حق تعالی قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور سال در این شب میشود از بسیاری نزول ملائکه وَما اَدْریٰکَ ما لَیْلَةُ الْقَدْرِ و چه چیز ترا اعلام کرده است که چه چیز است شب قدر لَیْلَةُ الْقَدْرِ خَیْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ شب قدر بهتر است از هزار ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عبادت در هزار ماه تَنَزَّلُ الْمَلائِکَةُ وَالرُّوحُ فیها فرود میآیند ملائکه و روح که از همهٔ ملائکه اعظم است در این شب بِاِذْنِ رَبِّهِمْ برخصت پروردگار ایشان مِنْ کُلِّ اَمْرٍ بسبب تقدیر هر امری احادیث بسیار وارد شده است که ملائکه و روح در

در بیان لیلة القدر

بیان فضیلت لیالی قدر

این شب برامام زمان نازل میشوند وانچه از برای هر کس در این شب مقدر شده است
برامام زمان علیه السلام عرض میکنند سَلامٌ هِیَ حَتّی مَطْلَعِ الْفَجْرِ یعنی سلامتی است این شب
از جمیع بدیها تا طلوع صبح یا سلام میکنند برامام و مؤمنان که در این شب عبادت
میکنند تا طلوع صبح و میان سنّی و شیعه در شب قدر خلاف بسیار هست بعضی
از سنّیان گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و اله
بود و بعد از ان حضرت برطرف شد و اکثر ایشان گفته اند که تا روز قیامت
باقی است پس بعضی گفته اند که در تمام سال پنهان است و در همه شبها عبادت
باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند و بعضی گفته اند در ماه شعبان
و رمضان پنهان است و بعضی گفته اند که شب نیمهٔ شعبان است و بعضی گفته اند
شب اول ماه رمضان است و بعضی گفته اند شب نیمه است و بعضی شب هفدهم
و بعضی شب بیست و سیم و بعضی شب بیست و نهم و بعضی شب اخر گفته اند و اکثر
سنّیان در این زمان اتفاق کرده اند بر شب بیست و هفتم و علمای شیعه امامیه
اجماع کرده اند بر انکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم میدانند و
بسیاری از احادیث معتبره دلالت میکند بر انکه از این سه شب بیرون
نیست و این سه شب بیرون نیست و این سه شب یعنی نوزدهم و بیست و
یکم و بیست و سیم شده است و در بعضی تعیین خصوص بیست و سیم واقع
شده است و منقول است که الشب جهنی است و او اعرابی بود بحضرت رسول
صلی الله علیه و اله عرض کرد که منزل من دور است از مدینه شبی را میخواهم از
برای من تعیین کنی که بهترین شبها باشد که در ان شب بخدمت تو برسم حضرت
شب بیست و سیم را برای او تعیین فرمود و او پیوسته در ان شب با خیل اهل
و خدم و حشم خود داخل مدینه میشد و چون صبح میشد برمیگشت و از بعضی
احادیث ظاهر میشود که هر سه شب قدرند و در شب اول تقدیر امور میشود
و در شب دوم بکثرت دعا و عبادت ممکن است بعضی تغییر بیابد و در شب

سیم حتم میشود و تغییر نمی یابد یا بسیار کم تغییر می یابد بلا تشبیه مانند ارقام
پادشاهان که اول تعلیقه میشود و تغییرش اسان است و بعد از ان ثبت دفاتر
میشود و تغییرش دشوار تر است اما تا بمهر مهرا ثار مزین نگردیده است باز
ممکنست تغییر بیابد و چون بمهر اشرف رسید بمنزلهٔ حتم است و تغییرش در
غایت صعوبت است و حق تعالی را حکمتها در ابهام بعضی امور هست مانند
اسم اعظم الهی که بر اکثر مردم مشتبه است و نماز وسطی که بهترین نمازهاست
و ساعت استجابت دعا در هر شب و در هر روز جمعه و عمل مقبول در میان
اعمال و امثال اینها و یک حکمت در مبهم ساختن اینها انست که بر همه اسماء مقدسهٔ
الهی مواظبت نمایند و اهتمام در همهٔ نمازها بکنند و در همهٔ ساعات شب و
روز جمعه دعا بکنند و سعی در همهٔ اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد
و همچنین در شب قدر شبهائی که احتمال ان دارد همه را احیا کنند و حکمت
دیگر در بعضی از اینها میتواند بود مثل انکه اگر اسم اعظم را همه کس بداند گاه
باشد بعضی از نفوس شریره انرا وسیلهٔ حصول مطالب دنیّه کنند چنانچه از
بلعم نقل کرده اند و همچنین شب قدر و ساعت استجابت دعا اگر بخصوص
انها را دانند ممکنست که امور غیر مشروع یا ضررهای عظیم نسبت ببعضی
از مسلمانان استدعا کنند و اگر بخصوص دانند باید البته مستجاب گردد و
دیگر انکه مغرور باعمال خود نگردند و حکمتهای دیگر بسیار است که این رساله
گنجایش ذکر انها ندارد پس باید مؤمن این سه شب را احیا کند و اهتمام در عبادت
و دعا بکند تا فضیلت شب قدر را دریابد و در دو شب اخر اهتمام بیشتر کند
و در شب بیست و سیم که احادیث معتبره بسیار در تخصیص ان وارد شده است
که شب قدر است سعی بیشتر کند و فواید عبادت شب قدر بسیار است و
از جمله انکه چون عبادت شب قدر را دریابد بنص قران زیاده از ثواب عبادت
هزار ماه که زیاده از هشتاد سال است از برای او مقرر میفرمایند و دیگر انکه

چون تقدیرات جمیع امور از عمر ومال وفرزند وعزت وصحت وتوفیق اعمال
خیر وسایر امور در این شب میشود اصلاح احوال تمام سال خود را در این
شب کرده خواهد بود وممکنست که نام او در دیوان اشقیا نوشته باشد ودر
این شب تغییر یابد واز زمرهٔ سعادتمندان نوشته شود چنانچه این مضمون در
اکثر دعاها واحادیث معتبره وارد شده است ودیگر آنکه چون حضرت صاحب
الامر در تمام این شب با ملائکه مقربین محشور است وفوج فوج بخدمت او
میایند وبر او سلام میکنند وتقدیرات که از برای او وسایر خلق شده است
بر او عرض میکنند سزاوار نیست که در چنین شبی تابی با امام خود نکنند وبغفلت
بسر آورند واز حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقول است که چون شب
قدر میشود فرود میایند ملائکه که در سدرة المنتهی ساکنند واز جملهٔ
ایشان جبرئیل است وجبرئیل با خود علمها میاورد ویک علم را بر قبر منور من
نصب میکند ویکی را بر بیت المقدس ویکی را در مسجد الحرام ویکی را در طور
سینا ونمیگذارد مرد مؤمن وزن مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند وایضا
از حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقول است که بهشت را هر سال از
برای داخل شدن ماه مبارک رمضان زینت میکنند چون شب اول ماه میشود
نسیمی از زیر عرش میوزد که آنرا مثیره میگویند وبصدا میاورد درختان وحلقهای
درهای بهشت را پس نغمهٔ از آن میشنوند که هرگز شنوندگان از آن خوش
اینده تر نغمهٔ نشنیده اند پس حوریان از غرفهای بهشت بیرون میایند وندا
میکنند که آیا کسی هست که ما را خواستگاری کند از خدا باعمال صالحهٔ خود
پس از رضوان خازن بهشت میپرسند که این چه شبست رضوان میگوید
لبیک ای نیکو رویان ونیکوکاران این شب اول ماه مبارک رمضانست درهای
بهشت گشوده شده است برای روزه داران امت محمد پس حقتعالی میفرماید
که ای رضوان بگشا درهای بهشت را ای مالک ببند درهای جهنم را از

روزه داران امت محمد صلی الله علیه وآله ای جبرئیل برو بسوی زمین ودر
زنجیر کن شیاطین متمرده را وغلها در گردن ایشان گذار وایشان را در لجهای
دریا بینداز تا فاسد نگردانند بر امت حبیب من محمد صلی الله علیه وآله روزهای
ایشان را وحضرت فرمود که حقتعالی در هر شب از شبهای ماه مبارک رمضان
سه مرتبه ندا میفرماید که آیا سؤال کننده هست که سؤالش او را عطا کنم آیا
توبه کننده هست که توبهٔ او را قبول کنم آیا استغفار کننده هست که گناهانش را
بیامرزم کیست که بقرض دهد بخداوند مالداری که هرگز پریشان نمیشود ووفا
کننده است بوعدهای خود وستم نمیکند وفرمود که در آخر هر روزی از روزهای
ماه مبارک رمضان در وقت افطار حقتعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد
میکند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند ودر شب آخر وروز آخر ماه
بعدد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند وچون شب قدر میشود
حقتعالی امر میکند جبرئیل را که بزمین میاید با لشکر عظیم از ملائکه وبا خود علم
سبزی میاورد وبر بالای کعبهٔ معظمه نصب میکند واو ششصد بال دارد
ودو بالش را نمیگشاید مگر در شب قدر وچون در شب قدر آن دو بال را میگشاید
از مشرق ومغرب میگذراند وپهن میکند جبرئیل آن ملائکه را در این شب
در اطراف زمین پس سلام میکنند بر هر ایستاده ونشسته که مشغول نماز و
ذکر خدا باشند وبا ایشان مصافحه میکنند وچون ایشان دعا میکنند ملائکه
آمین میگویند وپیوسته مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون صبح طالع
میشود ندا میکند جبرئیل که ای گروه ملائکه روانه جانب آسمان شوید پس
ملائکه میگویند که ای جبرئیل خدا چکرد در حوائج مؤمنان از امت محمد صلی الله
علیه وآله جبرئیل میگوید خدا گناهان همه را آمرزید مگر کسیکه همیشه شراب
خورد یا عاق پدر ومادر باشد یا قطع رحم کند یا با مؤمنان عداوت کند و
چون شب عید فطر میشود آنرا شب جوایز میگویند خدا مزد دهد عمل کنندگان

وچون شب جمعه وروز جمعه شود در هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند

ماه مبارك رمضان را بحساب وچون بامداد روز عید فطر میشود حقتعالی
ملائکه بسیار درجمیع شهرها میفرستند که بزمین میایند وبر سر کوچها وبازارها
وراهها میایستند ومیکویند ای امت محمد بیرون روید بسوی درکاه پروردکار
کریمی که عطاهای بزرك میبخشد وکناهان عظیم را میامرزد پس چون بمصلی مروند
بجهت نماز عید حقتعالی بملائکه میکوید که ای ملائکه من چیست جزای مزدور
هرکاه عمل خود را بکند ملائکه میکویند ای خداوند ما واقای ما جزای او انست
که مزدش تمام داده شود حقتعالی میفرماید که ای ملائکه من شما را کواه میکیرم که
ثواب ایشان را از روزه روزهای ماه مبارك رمضان وعبادت شبهای ان
عطا کردم که از ایشان راضی شدم وکناهان ایشان را امرزیدم پس ندا میفرماید
مؤمنانی را که دران مجمع حاضر شده اند که ای بندکان من هرچه خواهید از من
سؤال کنید بعزت وجلال خود سوکند یاد میکنم که دراین مجمع شما هرحاجتی که برای
اخرت ودنیای خود سؤال کنید البته عطا میکنم وعیبهای شما را میپوشانم تا از
من روکردان نشوید ومزدهای شما را مضاعف میدهم وشما را درمیان کناه
کاران رسوا نمیکردانم برکردید از مصلی امرزیده بدرستی که خوشنود کردانیدید
مرا وخوشنود شدم از شما پس ملائکه مسرور وشاد میشوند ویکدیکر را مبارك
باد میکویند بانچه حق تعالی بامت محمد صلی الله علیه واله عطا کرده ودر حدیث
معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هرکه احیا کند شب
قدر را کناهان او امرزیده شود هرچند بعدد ستارهای اسمان وسنکینی
کوهها وکیل دریاها باشد واما اعمال این سه شب بر دو نوع است اول انکه در
هرسه شب باید کرد دویم انکه مخصوص است بهرشبی اما اول از حضرت رسول
صلی الله علیه واله منقول است که هرکه در شب قدر دو رکعت نماز بجا اورد
ودرهر رکعتی بعد از حمد هفت مرتبه قل هو الله احد بخواند وبعد از فارغ شدن
هفتاد مرتبه استغفر الله واتوب الیه بکوید از جای خود برنخیزد تا حقتعالی او را

در بیان اعمال لیالی قدر

ویدر وما در شرا بیامرزد وملکی چند بفرستند که حسنات برای او بنویسند تا
سال اینده وملکی چند بفرستند بسوی بهشت که درختها برای او غرس نمایند وقصرها
برای او بنا کنند ونهرها برای او جاری کردانند واز دنیا بیرون نرود تا همه را مشاهده
نماید وغسل در این سه شب سنت مؤکد است وغسل این شبها را مقارن غروب
افتاب کردن بهتر است که نماز شام را با غسل بکند ومستحب است که دراین شبها
قران مجید را بدست بکیرد وبکشاید واین دعا را بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِكِتابِكَ الْمُنْزَلِ وَما فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ الْاَكْبَرُ وَاَسْماؤُكَ الْحُسْنىٰ وَما يُخافُ وَيُرْجىٰ
اَنْ تَجْعَلَني مِنْ عُتَقائِكَ مِنَ النّارِ وَتَقْضِيَ حَوائِجي لِلدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ پس حاجات خود
را از حق تعالی طلب نماید که انشاء الله براورده است واین دعا از حضرت امام
محمد باقر علیه السلام منقول است واز حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
منقول است که مصحف را بکیرد وبر سر بکذارد وبکو اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْاٰنِ وَبِحَقِّ
مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلا اَحَدَ اَعْرَفُ
بِحَقِّكَ مِنْكَ پس ده مرتبه بکو بِكَ يا اَللّٰهُ وده مرتبه بِمُحَمَّدٍ وده مرتبه بِعَلِيٍّ
وده مرتبه بِفاطِمَةَ وده مرتبه بِالْحَسَنِ وده مرتبه بِالْحُسَيْنِ وده مرتبه
بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
وده مرتبه بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُوسىٰ وده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ
عَلِيٍّ وده مرتبه بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وده مرتبه بِالْحُجَّةِ
پس هرحاجت که داری طلب کن وزیارت حضرت امام حسین علیه السلام در
هریك خصوصا شب بیست وسیم صد رکعت نماز سنت است هر دو رکعت
بیك سلام ودر هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله احد بخواند ودر
بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بهفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه
یا یك مرتبه قل هو الله احد اکتفا میتوان کرد واحادیث بسیار در فضیلت این
صد رکعت وارد شده است وباید که این صد رکعت غیر نافلهٔ شب بود باشد

فلا احد احدا الی

از ثلث شب مؤکد است در هریک ع

شب نوزدهم مخصوص بیان اعمال

واکر ضعف داشته باشد نشسته هم میتواند کرد و بهترین اعمال در این شبها طلب امرزش و دعا از برای مطالب دنیا و اخرت خود است و پدر و مادر و خویشان خود و برادران مؤمن مرده و زندهٔ ایشان و اذکار و صلوات بر محمد و ال محمد صلی الله علیه و اله انچه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هریک ازین سه شب بخوانند واما دویم پس اعمال مخصوص شب نوزدهم انست که صد مرتبه بکوید اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبّی وَاَتُوبُ اِلَیْهِ و صد مرتبه اَللّهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ واین دعا بخواند اَللّهُمَّ اجْعَلْ فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفیما تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَکیمِ فی لَیْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضاءِ الَّذی لایُرَدُّ وَلایُبَدَّلُ اَنْ تَکْتُبَنی مِنْ حُجّاجِ بَیْتِکَ الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْکُورِ سَعْیُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُکَفَّرِ عَنْهُمْ سَیِّئاتُهُمْ وَاجْعَلْ فیما تَقْضی وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطیلَ عُمْری وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ فی رِزْقی وَتَفْعَلَ بی فی جَمیعِ اُمُوری ما هُوَ خَیْرٌ لی فی دُنْیایَ وَآخِرَتی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ پس حوائج خود را از حقتعالی طلب نماید و شب بیست و یکم فضیلتش زیاده از شب سابق است و غسل و اعمال سابقه همه را باید بعمل اورد و در این دههٔ اخر اعتکاف در مساجد جامعه سنت است و دههٔ استجابت دعاست و بسند معتبر

شب بیست و یکم مخصوص بیان اعمال

از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام منقول است که در شب بیست و یکم و بیست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد بخوان و در حدیث معتبر دیکر منقول است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام این دو شب را احیا میکرد و در نصف اول مشغول دعا میشد و در نصف اخر مشغول نماز و بسند موثق از حضرت صادق علیه السلام مرویست که اکر توانی در شب بیست و یکم و بیست و سیم ماه مبارک رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بغیر از سیزده رکعت نماز شب و نافلهٔ صبح و تا صبح بیدار باش و مستحب است که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی بدرستیکه امید شب قدر

شب بیست و سیم مخصوص بیان اعمال

در یکی از اینها هست و شب قدر بهتر است از هزار ماه فرمود یعنی بهتر است از عمل در هزار ماه و هر امری که در ان سال واقع میشود در شب قدر مقدر میکردد و دعای این شب در ضمن دعاهای دههٔ اخر مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی واما شب بیست و سیم اکثر احادیث معتبره دلالت میکند بر انکه انشب قدر است و در ان دو غسل سنت است یکی در اول شب و دیکری در اخر شب و حضرت صادق علیه السلام فرمود که شب بیست و سیم شب جهنی است و در انشب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر میکردد و در انشب مقدر میشود مرکها و بلاها و اجلها و روزیها و قضاها و انچه در ان سال واقع میشود تا شب قدر اینده پس خوشا حال کسیکه احیا کند انشب را و بیدار باشد بعبادت و کاه در رکوع باشد و کاه در سجود و کناهان خود را در برابر دیدهای خود ممثل کرده اند و بر انها بکرید چون چنین کند امید دارم که از فضیلت شب قدر محروم نکردد انشاء الله تعالی و فرمود که حقتعالی امر میکند ملکی را که ندا میکند در هر روز ماه مبارک رمضان در هوا که بشارت باد شما را ای بندکان من که بخشیدم کناهان کذشتهٔ شما را و در شب قدر شفاعت شما را در حق یکدیکر قبول میکنم و دعاهای شما را در حق یکدیکر مستجاب میکردانم مکر کسی که روزه را افطار کند بر مست کننده یا کینهٔ مؤمنی را در دل داشته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرکه سورهٔ عنکبوت و روم را در شب بیست و سیم بخواند والله که او از اهل بهشت است و استثنا نمیکنم در ان احدی را و نمیترسم که خدا در این سوکند بر من کناهی بنویسد و این دو سوره را نزد حق تعالی منزلت عظیم هست وایضا از انحضرت بسند معتبر منقول است که هرکه در شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان هزار مرتبه سورهٔ انا انزلناه را بخواند هر اینه صبح کند با یقین شدید باعتراف بانچه مخصوص ماست و ذکر اجتهاد در این شب بسبب انچه در خواب به بیند و سورهٔ حم دخان را نیز سنت است که در این شب بخواند

بنده ذل

واز حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که زیارت کند حضرت امام
حسین علیه السلام را در شب بیست وسیم که امید شب قدر دران هست در
ان هر امری مقدر میشود مصافحه کند با او روح صد وبیست وچهار هزار
پیغمبر که همه در این شب رخصت میطلبند از حقتعالی در زیارت آنحضرت و
بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که احیا
کند شب بیست وسیم ماه مبارك رمضان را وصد رکعت نماز بکند حق تعالی
روزی او را فراخ گرداند در دنیا وشر دشمنان را از او کفایت کند وپناه دهد
او را از غرق شدن وخانه بر سرش خراب شدن ولقمه در گلو گرفتن واز شر
درندگان ودفع کند از او هول منکر ونکیر را واز قبر بیرون اید او را نوری باشد
که روشنی بخشد اهل محشر را ونامه اش را بدست راستش دهند وبنویسند
برای او برات بیزاری از آتش جهنم وگذشتن بر صراط را وایمنی از عذاب را وداخل
بهشت شود بیحساب ودر بهشت او را از رفیقان پیغمبران وصدیقان وشهدا
وصالحان گردانند ونیکو رفیقانند ایشان ودعای این شب از جملهٔ دعاهای
دههٔ اخر بخواند وایضا این دعا را بخواند اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لی فی عُمْرِی وَاَوْسِعْ
لی فی رِزْقی وَاَصِحَّ جِسْمی وَبَلِّغْنی اَمَلی وَاِنْ کُنْتُ مِنَ الْاَشْقِیاءِ فَامْحُنی مِنَ الْاَشْقِیاءِ
وَاکْتُبْنی مِنَ السُّعَداءِ فَاِنَّکَ قُلْتَ فی کِتابِکَ الْمُنْزَلِ عَلی نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ
وَآلِهِ یَمْحُوا اللّٰهُ ما یَشاءُ وَیُثْبِتُ وَعِنْدَهُ اُمُّ الْکِتابِ وایضا بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنی
مِنْ اَوْفَرِ عِبادِکَ نَصیباً مِنْ کُلِّ خَیْرٍ اَنْزَلْتَهُ فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ اَوْ اَنْتَ مُنْزِلُهُ
مِنْ نُورٍ تَهْدی بِهِ اَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُها اَوْ رِزْقٍ تَقْسِمُهُ اَوْ بَلاءٍ تَدْفَعُهُ اَوْ ضُرٍّ
تَکْشِفُهُ وَاکْتُبْ لی ما کَتَبْتَ لِاَوْلِیائِکَ الصّالِحینَ الَّذینَ اسْتَوْجَبُوا مِنْکَ
الثَّوابَ وَامِنُوا بِرِضاکَ عَنْهُمْ مِنْکَ الْعِقابَ یا کَریمُ یا کَریمُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی ذٰلِکَ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وهر مقدار از قران
که ممکن باشد در این شب بخواند ودعاهای صحیفهٔ کامله را بخواند خصوصا

دعای مکارم اخلاق ودعای توبه ودر روزهای این شبها را نیز حرمت باید داشت
وبعبادت وتلاوت ودعا بسر اورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است
که روز قدر نیز در فضیلت مثل شب قدر است ودر شب بیست وچهارم
نیز بخصوص غسل سنت است ودر شب بیست وپنجم نیز غسل سنت است واحادیث
معتبره در استحباب غسل دران وارد شده است ومنقول است که خدای
عز وجل در این شب دفع میکند بدیها وگناهان وجمیع انواع بلاها را از روزه
داران ماه مبارك رمضان پس عطا میکند حق تعالی بایشان نوری در گوشها
وديدهای ایشان ودر شب بیست وهفتم نیز بخصوص غسل وارد شده است
ومنقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در این شب مکرر
این دعا را میخواندند از اول شب تا اخر شب اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی التَّجافِیَ عَنْ دارِ
الْغُرُورِ وَالْاِنابَةَ اِلی دارِ الْخُلُودِ وَالْاِسْتِعْدادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ
ودر شب بیست ونهم نیز بخصوص غسل وارد شده است وهمچنین در شب
اخر غسل سنت است وزیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت است و
وداع ماه مبارك رمضان سنت موکد است برای اظهار انکه روزه وعبادت در
این ماه بر ما گران ودشوار نبود وما خواهان ان بودیم واز مفارقت ان ازرده
ومحزونیم وهر که لذت عبادت الهی را یافته است وفواید ازاد در دنیا وعقبی
دانسته است عاشق عبادت وبنده کی میباشد پس میباید این ماه وافر البرکات
را بنحوی وداع کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام مفارقت وداع میکند
ومعلوم است که غلامی که از خدمت اقای خود شاد وخوشحال باشد واز ترك
خدمت او دلگیر باشد مثل غلامی نیست که از ترس خدمت کند وبان راضی
نباشد ودعاهای وداع را در شب اخر سنت است خواندن واگر در روز اخر
نیز بخواند خوب است ودر حدیث است که اگر اخر ماه مشتبه باشد در شب
بیست ونهم احتیاطا سنت است خواندن دعاهای وداع بسیار است و

بايد ترك

دعای وداع ماه مبارک رمضان

بهترین دعاها دعای صحیفهٔ کامله است و بسندهای معتبر بسیار از حضرت
صادق علیه السّلم ایندعای وداع منقول است بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ
اِنَّكَ قُلْتَ فِى كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَ
قَوْلُكَ حَقٌّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِىٓ اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى
وَالْفُرْقَانِ وَهٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ قَدْ تَصَرَّمَ وَانْقَضَتْ اَيَّامُهُ وَلَيَالِيهِ فَاَسْئَلُكَ
بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ اِنْ كَانَ بَقِىَ عَلَىَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لِى اَوْ تُرِيدُ
اَنْ تُعَذِّبَنِى عَلَيْهِ اَوْ تُقَايِسَنِى بِهِ اَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ اَوْ يَتَصَرَّمَ هٰذَا الشَّهْرُ
اِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لِى يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا اَوَّلِهَا
وَاٰخِرِهَا مَا قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْهَا وَمَا قَالَ لَكَ الْخَلَائِقُ الْحَامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ
الْمُعَدِّدُونَ الْمُؤْثِرُونَ فِى ذِكْرِكَ وَالشُّكْرِ لَكَ الَّذِينَ اَعَنْتَهُمْ عَلٰى اَدَاءِ حَقِّكَ
مِنْ اَصْنَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَاَصْنَافِ
النَّاطِقِينَ الْمُسَبِّحِينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلٰى اَنَّكَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَعَلَيْنَا
مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ جَزِيلِ قِسَمِكَ وَاِحْسَانِكَ وَتَظَاهُرِ امْتِنَانِكَ بِذٰلِكَ
لَكَ مُنْتَهَى الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّآئِمِ الرَّاكِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذِى لَا يَنْفَدُ طُولَ
الْاَبَدِ جَلَّ ثَنَاؤُكَ اَعَنْتَنَا عَلَيْهِ حَتّٰى قَضَيْتَ عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ مِنْ صَلٰوةٍ وما كان علينا ذ ل
وَمَا كَانَ مِنَّا فِيهِ مِنْ بِرٍّ اَوْ شُكْرٍ اَوْ ذِكْرٍ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِاَحْسَنِ قَبُولِكَ وَ
تَجَاوُزِكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْرَانِكَ وَحَقِيقَةِ رِضْوَانِكَ حَتّٰى تُظْفِرَنَا فِيهِ
بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَجَزِيلِ عَطَآءٍ مَوْهُوبٍ وَتُوَقِّيَنَا فِيهِ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ مَرْهُوبٍ وَذَنْبٍ
مَكْسُوبٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِعَظِيمِ مَا سَئَلَكَ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَرِيمِ اَسْمَآئِكَ
وَجَزِيلِ ثَنَآئِكَ وَخَاصَّةِ دُعَآئِكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَجْعَلَ شَهْرَنَا هٰذَا اَعْظَمَ شَهْرِ رَمَضَانَ مَرَّ عَلَيْنَا مُنْذُ اَنْزَلْتَنَا اِلَى الدُّنْيَا
بَرَكَةً فِى عِصْمَةِ دِينِى وَخَلَاصِ نَفْسِى وَقَضَآءِ حَاجَتِى وَتُشَفِّعَنِى فِى مَسَآئِلِى
وَتَمَامِ النِّعْمَةِ عَلَىَّ وَصَرْفِ السُّوٓءِ عَنِّى وَلِبَاسِ الْعَافِيَةِ لِى وَاَنْ تَجْعَلَنِى

بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ حُزْتَ لَهُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا لَهُ خَيْرًا مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ فِى اَعْظَمِ الْاَجْرِ
وَكَرَآئِمِ الذُّخْرِ وَطُولِ الْعُمْرِ وَحُسْنِ الشُّكْرِ وَدَوَامِ الْيُسْرِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ
وَعَفْوِكَ وَنَعْمَآئِكَ وَجَلَالِكَ وَقَدِيمِ اِحْسَانِكَ وَامْتِنَانِكَ اَنْ لَا تَجْعَلَهُ اٰخِرَ
الْعَهْدِ مِنَّا لِشَهْرِ رَمَضَانَ حَتّٰى تُبَلِّغَنَاهُ مِنْ قَابِلٍ عَلٰى اَحْسَنِ حَالٍ وَتُعَرِّفَنِى هِلَالَهُ
مَعَ النَّاظِرِينَ اِلَيْهِ وَالْمُعْتَرِفِينَ لَهُ فِى اَعْفٰى عَافِيَتِكَ وَاَتَمِّ نِعْمَتِكَ وَاَوْسَعِ رَحْمَتِكَ
وَاَجْزَلِ قِسَمِكَ اَللّٰهُمَّ يَا رَبِّىَ الَّذِى لَيْسَ لِى رَبٌّ غَيْرُهُ لَا يَكُونُ هٰذَا الْوَدَاعُ مِنِّى
وَدَاعَ فَنَآءٍ وَلَا اٰخِرَ الْعَهْدِ مِنَ اللِّقَآءِ حَتّٰى تُرِيَنِيهِ مِنْ قَابِلٍ فِى اَسْبَغِ النِّعَمِ وَاَفْضَلِ
الرَّجَآءِ وَاَنَا لَكَ عَلٰى اَحْسَنِ الْوَفَآءِ اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَآءِ اَللّٰهُمَّ اسْمَعْ دُعَآئِى وَارْحَمْ
تَضَرُّعِى وَتَذَلُّلِى لَكَ وَاسْتِكَانَتِى لَكَ وَتَوَكُّلِى عَلَيْكَ وَاَنَا لَكَ مُسَلِّمٌ لَا اَرْجُو نَجَاحًا
وَلَا مُعَافَاةً وَلَا تَشْرِيفًا وَلَا تَبْلِيغًا اِلَّا بِكَ وَمِنْكَ فَامْنُنْ عَلَىَّ جَلَّ ثَنَآؤُكَ وَتَقَدَّسَتْ
اَسْمَآؤُكَ بِتَبْلِيغِى شَهْرَ رَمَضَانَ وَاَنَا مُعَافًى مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمَحْذُورٍ وَمِنْ جَمِيعِ
الْبَوَآئِقِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى اَعَانَنَا عَلٰى صِيَامِ هٰذَا الشَّهْرِ وَقِيَامِهِ حَتّٰى بَلَّغَنَا اٰخِرَ
لَيْلَةٍ مِنْهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّى اَسْئَلُكَ بِاَحَبِّ مَا دُعِيتَ بِهِ وَاَرْضٰى مَا رَضِيتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِى شَهْرَ
رَمَضَانَ وَدَاعَ خُرُوجِى مِنَ الدُّنْيَا وَلَا وَدَاعَ اٰخِرِ عِبَادَتِكَ فِيهِ وَلَا اٰخِرَ صَوْمِى
لَكَ وَارْزُقْنِى الْعَوْدَ فِيهِ ثُمَّ الْعَوْدَ فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا وَلِىَّ الْمُؤْمِنِينَ وَوَفِّقْنِى فِيهِ
لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَاجْعَلْهَا لِى خَيْرًا مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَ
الْبِحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْاَنْوَارِ وَالْاَرْضِ وَالسَّمَآءِ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا
اَللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا حَىُّ يَا قَيُّومُ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ لَكَ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى
وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَآءُ وَالْاٰلَآءُ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِى فِى هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِى السُّعَدَآءِ وَ
رُوحِى مَعَ الشُّهَدَآءِ وَاِحْسَانِى فِى عِلِّيِّينَ وَاِسَآءَتِى مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِى يَقِينًا
تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِى وَاِيمَانًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرِضًا بِمَا قَسَمْتَ لِى وَاَنْ تُؤْتِيَنِى فِى الدُّنْيَا

حسنة وفي الآخرة حسنة وان تقيني عذاب النار الحريق اللهمّ اجعل فيما تقضي و
تقدّر من الامر المحتوم وفيما تفرق من الامر الحكيم في ليلة القدر من القضاء الذي
لا يردّ ولا يبدّل ولا يغيّر ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام المبرور حجّهم المشكور
سعيهم المغفور ذنوبهم المكفّر عنهم سيّئاتهم واجعل فيما تقضي وتقدّر ان تطيل
عمري وان تعتق رقبتي من النار يا ارحم الراحمين اللهمّ اني اسئلك ولم
يسئل العباد مثلك جودا وكرما وارغب اليك ولم يرغب الى مثلك انت
موضع مسئلة السائلين ومنتهى رغبة الراغبين اسئلك باعظم المسائل
كلّها وافضلها وانجحها التي ينبغي للعباد ان يسئلوك بها يا الله يا رحمن وباسمائك
ما علمت منها وما لم اعلم وباسمائك الحسنى وامثالك العليا وبنعمك التي لا تحصى بنعمتك نل
وباكرم اسمائك عليك واحبّها اليك واشرفها عندك منزلة واقربها
منك وسيلة واجزلها منك ثوابا واسرعها لديك اجابة وباسمك المكنون
المخزون الحيّ القيّوم الاكبر الاجلّ الذي تحبّه وتهواه وترضى به عمّن
دعاك به وتستجيب له دعاءه وحقّ عليك ان لا تحرم سائلك واسئلك بكلّ
اسم هو لك في التورية والانجيل والزبور والفرقان وبكلّ اسم دعاك به
حملة عرشك وملائكة سمواتك وجميع الاصناف من خلقك من نبيّ
او صدّيق او شهيد وبحقّ الراغبين اليك الفرقين منك المتعوّذين بك و مقدّسين
بحقّ مجاوري بيتك الحرام حجّاجا ومعتمرين ومتقدّسين والمجاهدين في سبيلك ومقرّبين نل
وبحقّ كلّ عبد متعبّد لك في برّ او بحر او سهل او جبل ادعوك دعاء من قد
اشتدّت فاقته وكثرت ذنوبه وعظم جرمه وضعف كدحه دعاء من لا يجد
لنفسه سادّا ولا لضعفه مقوّيا ولا لذنبه غافرا غيرك هاربا اليك متعوّذا
بك متعبّدا لك غير مستكبر ولا مستنكف خائفا بائسا فقيرا مستجيرا بك اسئلك
بعزّتك وجبروتك وسلطانك وملكك وبهائك وجودك وكرمك و وعظمتك ع
بآلائك وحسنك وجمالك وبقوّتك على ما اردت من خلقك ادعوك يا ربّ

خوفا وطمعا ورهبة ورغبة وتخشّعا وتملّقا وتضرّعا والحافا والحاحا خاضعا
لك لا اله الّا انت وحدك لا شريك لك يا قدّوس يا قدّوس يا قدّوس يا الله
يا الله يا الله يا رحمن يا رحمن يا رحمن يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا ربّ يا ربّ يا ربّ
اعوذ بك يا الله الواحد الاحد الصمد الوتر المتكبّر المتعال واسئلك
بجميع ما دعوتك به وباسمائك التي تملأ اركانك كلّها ان تصلّي على محمّد وآل محمّد
واغفر لي ذنبي وارحمني واوسع عليّ من فضلك العظيم وتقبّل منّي شهر رمضان
وصيامه وقيامه وفرضه ونوافله واغفر لي وارحمني واوسع عليّ من فضلك
العظيم وتقبّل منّي شهر رمضان وصيامه وقيامه وفرضه ونوافله واغفر لي
وارحمني واعف عنّي ولا تجعله آخر شهر رمضان صمته لك وعبدتك
فيه ولا تجعل وداعي ايّاه وداع خروجي من الدنيا اللهمّ اوجب لي من رحمتك
ومغفرتك ورضوانك وخشيتك افضل ما اعطيت احدا من عبادك فيه اللهمّ
لا تجعلني اخسر من سئلك فيه واجعلني ممّن اعتقته في هذا الشهر من النار
وغفرت له ما تقدّم من ذنبه وما تأخّر واوجبت له افضل ما رجاك واملّ
منك يا ارحم الراحمين اللهمّ ارزقني العود في صيامه لك وعبادتك فيه و
اجعلني ممّن كتبته في هذا الشهر من حجّاج بيتك الحرام المبرور حجّهم المغفور
لهم ذنبهم المتقبّل عملهم آمين ربّ العالمين اللهمّ لا تدع لي فيه ذنبا الّا آمين آمين نل
غفرته ولا خطيئة الّا محوتها ولا عثرة الّا اقلتها ولا دينا الّا قضيته ولا
عيلة الّا اغنيتها ولا همّا الّا فرّجته ولا فاقة الّا سددتها ولا عريانا الّا عريانا نل
كسوته ولا مرضا الّا شفيته ولا داء الّا اذهبته ولا حاجة من حوائج الدنيا
والآخرة الّا قضيتها على افضل املي ورجائي فيك يا ارحم الراحمين اللهمّ
لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا ولا تذلّنا بعد اذ اعززتنا ولا تضعنا بعد اذ
رفعتنا ولا تهنّا بعد اذ اكرمتنا ولا تفقرنا بعد اذ اغنيتنا ولا تمنعنا بعد اذ
اعطيتنا ولا تحرمنا بعد اذ رزقتنا ولا تغيّر شيئا من نعمك علينا واحسانك

اِلَینا لِشَیءٍ کانَ مِنْ ذُنُوبِنا وَلا لِما هُوَ کائِنٌ مِنّا فَاِنَّ فِی کَرَمِکَ وَعَفْوِکَ وَفَضْلِکَ
سَعَةً لِمَغْفِرَةِ ذُنُوبِنا فَاغْفِرْ لَنا وَتَجاوَزْ عَنّا وَلا تُعاقِبْنا عَلَیْها یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
اَللّٰهُمَّ اَکْرِمْنی فی مَجْلِسی هٰذا کَرامَةً لا تُهینُنی بَعْدَها اَبَداً وَاَعِزَّنی عِزّاً لا
تُذِلُّنی بَعْدَهُ اَبَداً وَعافِنی عافِیَةً لا تَبْتَلینی بَعْدَها اَبَداً وَارْفَعْنی رِفْعَةً لا
تَضَعُنی بَعْدَها اَبَداً وَاصْرِفْ عَنّی شَرَّ کُلِّ شَیْطانٍ مَریدٍ وَشَرَّ کُلِّ جَبّارٍ عَنیدٍ
وَشَرَّ کُلِّ قَریبٍ وَبَعیدٍ وَشَرَّ کُلِّ صَغیرٍ اَوْ کَبیرٍ وَشَرَّ کُلِّ دابَّةٍ اَنْتَ آخِذٌ
بِناصِیَتِها اِنَّ رَبّی عَلی صِراطٍ مُسْتَقیمٍ اَللّٰهُمَّ ما کانَ فی قَلْبی مِنْ شَکٍّ اَوْ رِیبَةٍ
اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ مَرَحٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ بَذَخٍ اَوْ خُیَلاءَ اَوْ رِیاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ
اَوْ شِقاقٍ اَوْ نِفاقٍ اَوْ کُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ مَعْصِیَةٍ اَوْ شَیْءٍ لا تُحِبُّ عَلَیْهِ وَلِیّاً
لَکَ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَمْحُوَهُ مِنْ قَلْبی وَتُبَدِّلَ لی
مَکانَهُ ایماناً بِوَعْدِکَ وَرِضاً بِقَضائِکَ وَوَفاءً بِعَهْدِکَ وَوَجَلاً مِنْکَ وَزُهْداً
فِی الدُّنْیا وَرَغْبَةً فیما عِنْدَکَ وَثِقَةً بِکَ وَطُمَأْنینَةً اِلَیْکَ وَتَوْبَةً نَصُوحاً
اِلَیْکَ اَللّٰهُمَّ اِنْ کُنْتَ بَلَّغْتَنا وَاِلّا فَاَخِّرْ عَنّا آجالَنا اِلی قابِلٍ حَتّی تُبَلِّغَناهُ فی
یُسْرٍ مِنْکَ وَعافِیَةٍ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ کَثیراً وَرَحْمَةُ
اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ عَلَیْهِمْ و در جمعهٔ آخر نیز وداع جمعها بد نیست و از جابر بن
عبد الله انصاری منقول است که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلّی الله علیه و آله
در جمعهٔ آخر ماه مبارک رمضان چون نظر آنحضرت بر من افتاد فرمود که این آخر
جمعه ایست از ماه مبارک رمضان پس او را وداع کن و بگو اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ صِیامِنا اِیّاهُ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنی مَرْحُوماً وَلا تَجْعَلْنی مَحْرُوماً زیرا که هر که این
دعا را در این روز بخواند بیکی از دو خصلت نیکو ظفر میابد یا برسیدن ماه مبارک
رمضان آینده یا بآمرزش خدا و رحمت بی انتها و بسند معتبر از حضرت صادق علیه
السلام منقول است که هر که در شب آخر ماه مبارک رمضان این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ
لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِیامی لِشَهْرِ رَمَضانَ وَاَعُوذُ بِکَ اَنْ یَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّیْلَةِ

دعای جمعه آخر ماه مبارک

جمعه ذل

دعای شب آخر ماه مبارک

اِلّا وَقَدْ غَفَرْتَ لی حقتعالی پیش از صبح او را بیامرزد و او را توبه وانابه روزی
کند و ایضاً سنت است که این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاَحَبِّ ما دُعیتَ
بِهِ وَاَرْضی ما رَضیتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ وَعَنْ اَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَلا تَجْعَلْ وِداعَ شَهْری هٰذا وِداعَ خُرُوجی مِنَ الدُّنْیا
وَلا وِداعَ آخِرِ عِبادَتِکَ وَوَفِّقْنی فیهِ لِلَیْلَةِ الْقَدْرِ وَاجْعَلْها لی خَیْراً مِنْ اَلْفِ
شَهْرٍ مَعَ تَضاعُفِ الْاَجْرِ وَالْاِجابَةِ وَالْعَفْوِ عَنِ الذَّنْبِ بِرِضَی الرَّبِّ و از جمله خیرها که
سنت است در شب آخر آزاد کردن بندها است زیرا که شبی است که حقتعالی بندهٔ
بسیار از آتش جهنم آزاد میکرداند هرگاه بندهٔ ضعیف فرومایه بندگان از
قید رقیت آزاد کند امید هست که خداوند قادر بیزوال با آن وسعت و کمال او
را از آتش جهنم آزاد کرداند و نام او را از جرائد عاصیان محو نماید چنانچه منقول است
که حضرت امام زین العابدین علیه السلام بندها که در عرض سال تحصیل مینمود
تا بیست نفر و زیاده و کم در شب آخر ماه مبارک رمضان آزاد مینمود و میفرمود که
شما را آزاد کردم باُمید آنکه خداوند رحیم از تقصیرات من درگذرد و مرا از عذاب
جهنم آزاد کرداند و چون روز عید میشد جایزهای عظیم بایشان میبخشید که
ایشان بی نیاز باشند از سؤال کردن از مردم و میگفت که حقتعالی در هر شب
ماه مبارک رمضان در هنگام افطار هفتاد هزار هزار کس را آزاد میکند
از آنها که مستوجب جهنم شده باشند و در شب آخر مثل آنچه در جمیع ماه آزاد
کرده است آزاد میکند و حضرت هیچ غلام و کنیز را زیاده از یکسال خدمت نفرمود
و در روز عرفه در عرفات نیز بندهای خود را آزاد میفرمود و در روایتی وارد شده است
که سنت است که در شب آخر سورهٔ انعام و کهف و یس بخوانند و صد مرتبه بگویند
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ

فصل هفتم

در دعاهای مخصوص دههٔ آخر ماه مبارک است بسند معتبر از حضرت صادق علیه

جهنم ذل

ذل

دعای دهه آخر ماه مبارک از حضرت صادق علیه

السّلام منقول است که انحضرت در هر شب از شبهای دههٔ اخر اینده دعا را میخواندند
اَللّهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فی كِتابِكَ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذی اُنْزِلَ فیهِ الْقُرانُ هُدًی لِلنّاسِ
وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدی وَالْفُرْقانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضانَ بِما اَنْزَلْتَ فیهِ
الْقُرانَ وَخَصَصْتَهُ بِلَیْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَها خَیْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ اَللّهُمَّ وَهذِهِ
اَیّامُ شَهْرِ رَمَضانَ قَدِ انْقَضَتْ وَلَیالیهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ یا اِلهی مِنْهُ
اِلی ما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّی وَاَحْصی لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعینَ فَاَسْئَلُكَ بِما سَئَلَكَ
بِهِ مَلائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَاَنْبِیاؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبادُكَ الصّالِحُونَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفُكَّ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَتُدْخِلَنِی الْجَنَّةَ
بِرَحْمَتِكَ وَاَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِالْاَمْنِ یَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ لِیَوْمِ
الْقِیمَةِ اِلهی وَاَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَریمِ وَبِجَلالِكَ الْعَظیمِ اَنْ یَنْقَضِیَ اَیّامُ شَهْرِ
رَمَضانَ وَلَیالیهِ وَلَكَ قِبَلی تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُؤاخِذُنی بِهِ اَوْ خَطیئَةٌ تُریدُ
اَنْ تَقْتَصَّها مِنّی لَمْ تَغْفِرْها لی سَیِّدی سَیِّدی سَیِّدی اَسْئَلُكَ یا لا اِلهَ
اِلّا اَنْتَ اِذْ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ اِنْ كُنْتَ رَضیتَ عَنّی فی هذَا الشَّهْرِ فَازْدَدْ عَنّی
رِضاً وَاِنْ لَمْ تَكُنْ رَضیتَ عَنّی فَمِنَ الْانَ فَارْضَ عَنّی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ یا اَللّهُ
یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ و بسیار میگفتند
یا مُلَیِّنَ الْحَدیدِ لِداوُدَ عَلَیْهِ السَّلامُ یا كاشِفَ الضُّرِّ وَالْكُرَبِ الْعِظامِ عَنْ
اَیُّوبَ عَلَیْهِ السَّلامُ اَیْ مُفَرِّجَ هَمِّ یَعْقُوبَ عَلَیْهِ السَّلامُ اَیْ مُنَفِّسَ غَمِّ یُوسُفَ
عَلَیْهِ السَّلامُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ كَما اَنْتَ اَهْلُهُ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ
وَافْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَفْعَلْ بی ما اَنَا اَهْلُهُ و بسند معتبر دیگر از انحضرت
منقول است که در هر شب دههٔ اخر اینده دعا بخوانند اَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِكَ
الْكَریمِ اَنْ یَنْقَضِیَ عَنّی شَهْرُ رَمَضانَ اَوْ یَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَیْلَتی هذِهِ وَبَقِیَ
لَكَ عِنْدی تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنی عَلَیْهِ یَوْمَ اَلْقاكَ و بسندهای معتبر
در هر شب از دههٔ اخر دعای مخصوصی از حضرت صادق علیه السّلام وارد

شده است و بر مطالب دنیا و اخرت مشتمل است دعای شب بیست و یکم
یا مُولِجَ اللَّیْلِ فِی النَّهارِ وَیا مُولِجَ النَّهارِ فِی اللَّیْلِ وَمُخْرِجَ الْحَیِّ مِنَ الْمَیِّتِ وَمُخْرِجَ
الْمَیِّتِ مِنَ الْحَیِّ یا رازِقَ مَنْ یَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ یا اَللّهُ یا رَحْمنُ یا اَللّهُ یا رَحیمُ یا اَللّهُ
یا اَللّهُ یا اَللّهُ یا اَللّهُ یا اَللّهُ یا اَللّهُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی وَالْاَمْثالُ الْعُلْیا
وَالْكِبْرِیاءُ وَالْالاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی
فی هذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانی فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی
مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَایماناً یُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی
بِما قَسَمْتَ لی وَاتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْاخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ
الْحَریقِ وَارْزُقْنی فیها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْكَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ
وَالتَّوْفیقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَالَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ دعای
شب بیست و دویم یا سالِخَ النَّهارِ مِنَ اللَّیْلِ فَاِذا نَحْنُ مُظْلِمُونَ وَمُجْرِیَ
الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّها بِتَقْدیرِكَ یا عَزیزُ یا عَلیمُ وَمُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنازِلَ حَتّی عادَ
كَالْعُرْجُونِ الْقَدیمِ یا نُورَ كُلِّ نُورٍ وَیا مُنْتَهی كُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِیَّ كُلِّ نِعْمَةٍ
یا اَللّهُ یا رَحْمنُ یا اَللّهُ یا قُدُّوسُ یا اَحَدُ یا واحِدُ یا فَرْدُ یا اَللّهُ یا اَللّهُ یا اَللّهُ
لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی وَالْاَمْثالُ الْعُلْیا وَالْكِبْرِیاءُ وَالْالاءُ اَسْئَلُكَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمی فی هذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَداءِ
وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحْسانی فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی
یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَایماناً یُذْهِبُ الشَّكَّ عَنّی وَتُرْضِیَنی بِما قَسَمْتَ لی وَاتِنا
فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْاخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الْحَریقِ وَارْزُقْنی
فیها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَیْكَ وَالْاِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفیقَ لِما
وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَالَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ دعای شب بیست و سیم
یا رَبَّ لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَجاعِلَها خَیْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ وَرَبَّ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ وَ
الْجِبالِ وَالْبِحارِ وَالظُّلَمِ وَالْاَنْوارِ وَالْاَرْضِ وَالسَّماءِ یا بارِئُ یا مُصَوِّرُ

یا حنّان یا منّان یا اللّٰه یا قیّوم یا اللّٰه یا بدیع یا اللّٰه یا اللّٰه یا اللّٰه لک الاسماء
الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلّی علی محمّدٍ و
آل محمّدٍ وان تجعل اسمی فی هذه اللّیلة فی السّعداء وروحی مع الشّهداء
واحسانی فی علّیّین واسائتی مغفورةً وان تهب لی یقیناً تباشر به قلبی و
ایماناً یذهب الشّکّ عنّی وترضینی بما قسمت لی وآتنا فی الدّنیا حسنةً وفی
الآخرة حسنةً وقنا عذاب النّار الحریق وارزقنی فیها ذکرک وشکرک
والرّغبة الیک والانابة والتّوبة والتّوفیق لما وفّقت له محمّداً وآل محمّدٍ صلواتک
علیه وعلیهم

دعای شب بیست وچهارم یا فالق الاصباح ویا جاعل اللّیل
سکناً والشّمس والقمر حسباناً یا عزیز یا علیم یا ذا المنّ والطّول والقوّة و
الحول والفضل والانعام یا ذا الجلال والاکرام یا اللّٰه یا رحمن یا اللّٰه یا فرد یا وتر
یا اللّٰه یا ظاهر یا باطن یا حیّ لا اله الّا انت لک الاسماء الحسنی والامثال
العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلّی علی محمّدٍ وآل محمّدٍ وان
تجعل اسمی فی هذه اللّیلة فی السّعداء وروحی مع الشّهداء واحسانی فی
علّیّین واسائتی مغفورةً وان تهب لی یقیناً تباشر به قلبی وایماناً یذهب
الشّکّ عنّی ورضاً بما قسمت لی وآتنا فی الدّنیا حسنةً وفی الآخرة حسنةً وقنا
عذاب النّار الحریق وارزقنی فیها ذکرک وشکرک والرّغبة الیک و
الانابة والتّوبة والتّوفیق لما وفّقت له محمّداً وآل محمّدٍ صلواتک علیه و
علیهم

دعای شب بیست وپنجم یا جاعل اللّیل لباساً والنّهار معاشاً والارض
مهاداً والجبال اوتاداً یا اللّٰه یا قاهر یا اللّٰه یا جبّار یا اللّٰه یا سمیع یا اللّٰه یا قریب
یا اللّٰه یا مجیب یا اللّٰه یا اللّٰه لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا و
الکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلّی علی محمّدٍ وآل محمّدٍ وان تجعل
اسمی فی هذه اللّیلة فی السّعداء وروحی مع الشّهداء واحسانی فی علّیّین
واسائتی مغفورةً وان تهب لی یقیناً تباشر به قلبی وایماناً یذهب الشّکّ

یا رحمن یا اللّٰه

دعای شب بیست وچهارم

دعای شب بیست وپنجم

عنّی ورضاً بما قسمت لی وآتنا فی الدّنیا حسنةً وفی الآخرة حسنةً وقنا عذاب
النّار الحریق وارزقنی فیها ذکرک وشکرک والرّغبة الیک والانابة و
التّوبة والتّوفیق لما وفّقت له محمّداً وآل محمّدٍ علیه وعلیهم السّلام

دعای شب بیست وششم یا جاعل اللّیل والنّهار آیتین یا من محی آیة اللّیل و
جعل آیة النّهار مبصرةً لتبتغوا فضلاً منه ورضواناً یا مفصّل کلّ شیءٍ تفصیلاً
یا اللّٰه یا ماجد یا وهّاب یا اللّٰه یا جواد یا اللّٰه یا اللّٰه لک الاسماء الحسنی و
الامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلّی علی محمّدٍ وآل محمّدٍ
وان تجعل اسمی فی هذه اللّیلة فی السّعداء وروحی مع الشّهداء واحسانی فی
علّیّین واسائتی مغفورةً وان تهب لی یقیناً تباشر به قلبی وایماناً یذهب
الشّکّ عنّی وترضینی بما قسمت لی وآتنا فی الدّنیا حسنةً وفی الآخرة حسنةً
وقنا عذاب النّار الحریق وارزقنی فیها ذکرک وشکرک والرّغبة الیک
والانابة والتّوبة والتّوفیق لما وفّقت له محمّداً وآل محمّدٍ علیه وعلیهم
السّلام

دعای شب بیست وهفتم یا مادّ الظّلّ ولو شئت جعلته ساکناً و
جعلت الشّمس علیه دلیلاً ثمّ قبضته الیک قبضاً یسیراً یا ذا الحول والطّول
والکبریاء والآلاء لا اله الّا انت عالم الغیب والشّهادة الرّحمن الرّحیم
لا اله الّا انت یا قدّوس یا سلام یا مؤمن یا مهیمن یا عزیز یا جبّار یا متکبّر
یا اللّٰه یا خالق یا باری یا مصوّر یا اللّٰه یا اللّٰه یا اللّٰه لک الاسماء الحسنی و
الامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلّی علی محمّدٍ وآل
محمّدٍ وان تجعل اسمی فی هذه اللّیلة فی السّعداء وروحی مع الشّهداء و
احسانی فی علّیّین واسائتی مغفورةً وان تهب لی یقیناً تباشر به قلبی و
ایماناً یذهب الشّکّ عنّی وترضینی بما قسمت لی وآتنا فی الدّنیا حسنةً
وفی الآخرة حسنةً وقنا عذاب النّار الحریق وارزقنی فیها ذکرک
وشکرک والرّغبة الیک والانابة والتّوبة والتّوفیق لما وفّقت له محمّداً

دعای شب بیست وششم

دعای شب بیست وهفتم

وَالِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ دعای شب بیست و هشتم يَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ وَخَازِنَ النُّورِ فِي السَّمَاءِ وَمَانِعَ السَّمَاءِ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهِ وَحَابِسَهُمَا اَنْ تَزُولَا يَا عَلِيمُ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا دَائِمُ يَا اَللهُ يَا وَارِثُ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنَا فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالتَّوْبَةَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَالَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ دعای شب بیست و نهم يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَمُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا رَبَّ الْاَرْبَابِ وَسَيِّدَ السَّادَاتِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ يَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنَا فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالتَّوْبَةَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَالَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ دعای شب سی‌ام اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ لَا شَرِيكَ لَهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَكَمَا هُوَ اَهْلُهُ يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا نُورَ الْقُدُسِ يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ يَا رَحْمٰنُ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ يَا اَللهُ يَا عَلِيمُ يَا كَبِيرُ يَا اَللهُ يَا لَطِيفُ يَا جَلِيلُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ

دعای شب بیست و هشتم

دعای شب بیست و نهم

دعای شب سی‌ام

یا الله

يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اِسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَالَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ

فصل هشتم

در بیان نمازهای شبها و دعاهای روزهاست که مشهور است و علما در کتب دعا ذکر کرده اند و نزد فقیر معتبر نیست نماز شب **اول** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید **دوم** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه **سیم** ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید **چهارم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه **پنجم** دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ **ششم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سورۀ تبارک الذی بیده الملک **هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه انا انزلناه **هشتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله **نهم** شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از اتمام پنجاه مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ **دهم** بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید **یازدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا اعطیناک الکوثر **دوازدهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه **سیزدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد

وبیست وپنج مرتبه توحید **چهاردهم** شش رکعت درهر رکعت حمد وسی
مرتبه اذا زلزلت **پانزدهم** چهار رکعت در دو رکعت اوّل بعد از حمد صد مرتبه
توحید ودر دو رکعت دیگر پنجاه مرتبه توحید **شانزدهم** دوازده رکعت در
هر رکعت حمد و دوازده مرتبه الهٰکم التکاثر **هفدهم** دو رکعت در رکعت
اوّل حمد وهر سوره که خواهد ودر رکعت دوّیم حمد وصد مرتبه توحید وبعد
از سلام صد مرتبه لا اله الّا اللّه **هیجدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و
بیست وپنج مرتبه انّا اعطیناک الکوثر **نوزدهم** پنجاه رکعت با حمد وپنجاه
مرتبه اذا زلزلت وگویا مراد آن باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند زیرا
که مشکل است در یک شب دو هزار وپانصد مرتبه اذا زلزلت خواندن **بیستم**
وبیست ویکم وبیست ودوّیم وبیست وسیّم وبیست و
چهارم در هر یک هشت رکعت بهر سوره که میسّر شود **بیست وپنجم**
هشت رکعت در هر رکعت حمد وده مرتبه توحید **بیست وششم** هشت
رکعت در هر رکعت حمد وصد مرتبه توحید **بیست وهفتم** چهار رکعت
در هر رکعت حمد وتبارک الذی بیده الملک واگر نتواند بیست وپنج مرتبه
توحید **بیست وهشتم** شش رکعت در هر رکعت حمد وصد مرتبه آیة الکرسی
وصد مرتبه توحید وصد مرتبه کوثر وبعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمّد وآل
محمّد **بیست ونهم** دو رکعت در هر رکعت حمد وبیست مرتبه توحید **سی ام**
دوازده رکعت در هر رکعت حمد وبیست مرتبه توحید وبعد از فارغ شدن صد
مرتبه صلوات بر محمّد وآل محمّد واین نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بیک
سلام است **وامّا دعاهای روزها** از ابن عبّاس روایت کرده اند که حضرت
رسول صلّی اللّه علیه وآله فضیلت بسیاری از برای روزهٔ هر روز ماه مبارک رمضان
بیان فرمود واز برای هر روز دعای مخصوصی با فضیلت وثواب بسیار برای آن
دعا ذکر کرده وما باصل دعاها اکتفا می نمائیم **دعای روز اوّل** اللّهمّ اجعل

الارض ذل

تا بعد از فراغ از نماز ... [illegible]

صِیامی فیهِ صِیامَ الصّائمینَ وَقِیامی فیهِ قِیامَ القائمینَ وَنبّهنی فیهِ عَن نَومةِ
الغافِلینَ وَهَب لی جُرمی فیهِ یا اِلهَ العالَمینَ وَاعفُ عَنّی یا عافِیاً عَنِ المُجرِمینَ
روز دوّیم اَللّهُمَّ قَرِّبنی فیهِ اِلی مَرضاتِکَ وَجَنِّبنی فیهِ مِن سَخَطِکَ وَ
نَقِماتِکَ وَوَفِّقنی فیهِ لِقِراءَةِ آیاتِکَ بِرَحمَتِکَ یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ **روز سیّم**
اَللّهُمَّ ارزُقنی فیهِ الذِّهنَ وَالتَّنبیهَ وَباعِدنی فیهِ مِنَ السَّفاهَةِ وَالتَّمویهِ
وَاجعَل لی نَصیباً مِن کُلِّ خَیرٍ تُنزِلُ فیهِ بِجُودِکَ یا اَجوَدَ الاَجوَدینَ **روز چهارم**
اَللّهُمَّ قَوِّنی فیهِ عَلی اِقامَةِ اَمرِکَ وَاَذِقنی فیهِ حَلاوَةَ ذِکرِکَ وَاَوزِعنی فیهِ
لِاَداءِ شُکرِکَ بِکَرَمِکَ وَاحفَظنی فیهِ بِحِفظِکَ وَسِترِکَ یا اَبصَرَ النّاظِرینَ
روز پنجم اَللّهُمَّ اجعَلنی فیهِ مِنَ المُستَغفِرینَ وَاجعَلنی فیهِ مِن عِبادِکَ
الصّالِحینَ القانِتینَ وَاجعَلنی فیهِ مِن اَولِیائِکَ المُقَرَّبینَ بِرَأفَتِکَ یا اَرحَمَ
الرّاحِمینَ **روز ششم** اَللّهُمَّ لا تَخذُلنی فیهِ لِتَعَرُّضِ مَعصِیَتِکَ وَلا
تَضرِبنی بِسِیاطِ نَقِمَتِکَ وَزَحزِحنی فیهِ مِن مُوجِباتِ سَخَطِکَ بِمَنِّکَ وَاَیادیکَ
یا مُنتَهی رَغبَةِ الرّاغِبینَ **روز هفتم** اَللّهُمَّ اَعِنّی عَلی صِیامِهِ وَقِیامِهِ
وَجَنِّبنی فیهِ مِن هَفَواتِهِ وَآثامِهِ وَارزُقنی فیهِ ذِکرَکَ بِدَوامِهِ بِتَوفیقِکَ یا
هادِیَ المُضِلّینَ **روز هشتم** اَللّهُمَّ ارزُقنی فیهِ رَحمَةَ الاَیتامِ وَ
اِطعامَ الطَّعامِ وَاِفشاءَ السَّلامِ وَصُحبَةَ الکِرامِ بِطَولِکَ یا مَلجَاَ الآمِلینَ
روز نهم اَللّهُمَّ اجعَل لی فیهِ نَصیباً مِن رَحمَتِکَ الواسِعَةِ وَاهدِنی
فیهِ لِبَراهینِکَ السّاطِعَةِ وَخُذ بِناصِیَتی اِلی مَرضاتِکَ الجامِعَةِ بِمَحَبَّتِکَ یا اَمَلَ
المُشتاقینَ **روز دهم** اَللّهُمَّ اجعَلنی فیهِ مِنَ المُتَوَکِّلینَ عَلَیکَ
وَاجعَلنی فیهِ مِنَ الفائِزینَ لَدَیکَ وَاجعَلنی فیهِ مِنَ المُقَرَّبینَ اِلَیکَ بِاِحسانِکَ یا
غایَةَ الطّالِبینَ **روز یازدهم** اَللّهُمَّ حَبِّب اِلَیَّ فیهِ الاِحسانَ وَکَرِّه اِلَیَّ فیهِ
الفُسُوقَ وَالعِصیانَ وَحَرِّم عَلَیَّ فیهِ السَّخَطَ وَالنّیرانَ بِعَونِکَ یا غِیاثَ
المُستَغیثینَ **روز دوازدهم** اَللّهُمَّ زَیِّنّی فیهِ بِالسِّترِ وَالعَفافِ وَاستُرنی

یا ارحم الراحمین ذل
برأفتك ذل
بنقمتك ذل
ومجانبة اللئام ذل

فيه بلباس الصّبر والقنوع والكفاف واحملني فيه على العدل والانصاف
وآمنّي فيه من كلّ ما اخاف بعصمتك يا عصمة الخائفين **روز سيزدهم**
اللّهمّ طهّرني فيه من الدّنس والاقذار وصبّرني فيه على كائنات الاقدار
ووفّقني فيه للتّقى وصحبة الابرار بعونك يا قرّة عين المساكين **روز چهاردهم** الثّائبين خ ل
اللّهمّ لا تؤاخذني فيه بالعثرات واقلني فيه من الخطايا والهفوات ولا
تجعلني فيه غرضاً للبلايا والآفات بعزّتك يا عزّ المسلمين **روز پانزدهم**
اللّهمّ ارزقني فيه طاعة الخاشعين واشرح فيه صدري بانابة المخبتين بامانك يا امان بامانك خ
الخائفين **روز شانزدهم** اللّهمّ وفّقني فيه لموافقة الابرار وجنّبني
فيه مرافقة الاشرار وآوني فيه برحمتك الى دار القرار بالهيّتك يا اله
العالمين **روز هفدهم** اللّهمّ اهدني فيه لصالح الاعمال واقض لي
فيه الحوائج والآمال يا من لا يحتاج الى التّفسير والسّؤال يا عالماً بما في صدور
العالمين صلّ على محمّد وآله الطّاهرين **روز هيجدهم** اللّهمّ نبّهني فيه
لبركات اسحاره ونوّر فيه قلبي بضياء انواره وخذ بكلّ اعضائي الى اتّباع
آثاره بنورك يا منوّر قلوب العارفين **روز نوزدهم** اللّهمّ وفّر فيه
حظّي من بركاته وسهّل سبيلي الى خيراته ولا تحرمني قبول حسناته يا
هادياً الى الحقّ المبين **روز بيستم** اللّهمّ افتح لي فيه ابواب الجنان
واغلق عنّي فيه ابواب النّيران ووفّقني فيه لتلاوة القرآن يا منزل
السّكينة في قلوب المؤمنين **روز بيست و يكم** اللّهمّ اجعل لي فيه
الى مرضاتك دليلاً ولا تجعل للشّيطان فيه عليّ سبيلاً واجعل الجنّة لي
منزلاً ومقيلاً يا قاضي حوائج الطّالبين **روز بيست و دويم** اللّهمّ
افتح لي فيه ابواب فضلك وانزل عليّ فيه بركاتك ووفّقني فيه لموجبات
مرضاتك واسكنّي فيه بحبوحات جنّاتك يا مجيب دعوة المضطرّين **روز** بجوحة خ ل
بيست و سيم اللّهمّ اغسلني فيه من الذّنوب وطهّرني فيه من العيوب

وامتحن قلبي فيه بتقوى القلوب يا مقيل عثرات المذنبين **روز بيست و**
چهارم اللّهمّ انّي اسألك فيه ما يرضيك واعوذ بك ممّا يؤذيك واسألك
التّوفيق فيه لان اطيعك ولا اعصيك يا جواد السّائلين **روز بيست و** يا عالماً بما يغر خ ل
پنجم اللّهمّ اجعلني فيه محبّاً لاوليائك ومعادياً لاعدائك مستنّاً بسنّة
خاتم انبيائك يا عاصم قلوب النّبيّين **روز بيست و ششم** اللّهمّ
اجعل سعيي فيه مشكوراً وذنبي فيه مغفوراً وعملي فيه مقبولاً وعيبي فيه
مستوراً يا اسمع السّامعين **روز بيست و هفتم** اللّهمّ ارزقني فيه وأغنني فيه بجودك خ ل
فضل ليلة القدر وصيّر اموري فيه من العسر الى اليسر واقبل معاذيري
وحطّ عنّي الذّنب والوزر يا رؤفاً بعباده الصّالحين **روز بيست و**
هشتم اللّهمّ وفّر حظّي فيه من النّوافل واكرمني فيه باحضار المسائل
وقرّب فيه وسيلتي اليك من بين الوسائل يا من لا يشغله الحاح الملحّين **روز**
بيست و نهم اللّهمّ غشّني فيه بالرّحمة وارزقني فيه التّوفيق والعصمة
وطهّر قلبي من غياهب التّهمة يا رحيماً بعباده المؤمنين **روز سى ام**
اللّهمّ اجعل صيامي فيه بالشّكر والقبول على ما ترضاه ويرضاه الرّسول
محكمة فروعه بالاصول بحقّ سيّدنا محمّد وآله الطّاهرين والحمد لله ربّ
العالمين **مؤلّف گويد** كه در تقديم وتاخير اين دعاها وعبارات هر يك در كتب
دعوات مختلف ذكر كرده اند چون روايتش را معتبر نميدانم متعرّض ذكر آنها نشد
و دعاى روز بيست و هفتم را كفعمى در روز بيست ونهم ذكر كرده است وموافق
مذهب شيعه در روز بيست و سيم خواندن دو روز نيست كه انسب باشد والله يعلم

باب چهارم

در اعمال ليالى و ايّام متبركه ماه شوّال وماه ذى القعده است از جمله ايّام
متبركه ماه شوّال روز عيد فطر است وشبش از جمله ليالى شريفه است و
در فضيلت وثواب عبادت واحياء آن احاديث بسيار است وآنحضرت رسول

عید فطر در اعمال آن

صلی الله علیه واله منقولست که هرکه احیا کند شب عید را نمیرد دل او در روزی که دلها از ترس بمیرد و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویست که گفت پدرم علی بن الحسین شب عید را احیا میکرد بنماز تا صبح و در تمام الشب در مسجد میماند و میگفت ای فرزند امشب کمتر از شب قدر نیست و غسل در این شب سنت است و شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که مردم میگویند که آمرزش نازل میشود بر کسی که روزه دارد ماه مبارک رمضان را در شب قدر حضرت فرمود که کارگر مزدش را نمیدهند مگر بعد از فارغ شدن از کار و آن در شب عید است راوی گفت چکار سزاوار است که در آن شب بکنم فرمود که چون آفتاب غروب کند غسل بکن و چون فریضهٔ مغرب و نافلهٔ آنرا بجا آوردی دستها را بسوی آسمان بلند کن و بگو یَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یَا ذَا الْجُودِ یَا مُصْطَفِیَ مُحَمَّدٍ وَ نَاصِرَهُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِی کُلَّ ذَنْبٍ اَحْصَیْتَهُ وَهُوَ عِنْدَکَ فِی کِتَابٍ مُبِیْنٍ پس بسجود برو و صد مرتبه در سجده بگو اَتُوْبُ اِلَی اللّٰهِ

بسجده ذل

پس هر حاجت که داری از حق تعالی طلب کن که انشاء الله برآورده است و بسند معتبر منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در شب عید فطر دو رکعت نماز میکردند و در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و در رکعت دویم یک مرتبه میخواندند پس برکوع و سجود میرفتند و بعد از سلام بسجده میرفتند و صد مرتبه میگفتند اَتُوْبُ اِلَی اللّٰهِ پس میگفتند یَا ذَا الْمَنِّ وَالْجُوْدِ یَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یَا مُصْطَفِیَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ پس حاجات خود را از خدا میطلبیدند پس سر از سجود برمیداشتند و میفرمودند

سجده ذل

بحق آنخداوندیکه جانم بدست قدرت اوست که هرکه این نماز را بکند هر حاجت که از حق تعالی بطلبد البته او را عطا کند و اگر بعدد ریگهای بیابان گناه داشته باشد خدا بیامرزد و بعد از نماز سنتست که این دعا بخوانند یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ یَا اَللّٰهُ یَا مَلِکُ یَا اَللّٰهُ یَا قُدُّوْسُ یَا اَللّٰهُ یَا سَلَامُ یَا اَللّٰهُ یَا مُؤْمِنُ یَا اَللّٰهُ یَا

دعای شب عید فطر

مُهَیْمِنُ یَا اَللّٰهُ یَا عَزِیْزُ یَا اَللّٰهُ یَا جَبَّارُ یَا اَللّٰهُ یَا مُتَکَبِّرُ یَا اَللّٰهُ یَا خَالِقُ یَا اَللّٰهُ یَا بَارِئُ یَا اَللّٰهُ یَا مُصَوِّرُ یَا اَللّٰهُ یَا عَالِمُ یَا اَللّٰهُ یَا عَظِیْمُ یَا اَللّٰهُ یَا عَلِیْمُ یَا اَللّٰهُ یَا کَرِیْمُ یَا اَللّٰهُ یَا حَلِیْمُ یَا اَللّٰهُ یَا حَکِیْمُ یَا اَللّٰهُ یَا سَمِیْعُ یَا اَللّٰهُ یَا بَصِیْرُ یَا اَللّٰهُ یَا قَرِیْبُ یَا اَللّٰهُ یَا مُجِیْبُ یَا اَللّٰهُ یَا جَوَادُ یَا اَللّٰهُ یَا وَاحِدُ یَا اَللّٰهُ یَا وَلِیُّ یَا اَللّٰهُ یَا وَفِیُّ یَا اَللّٰهُ یَا مَوْلٰی یَا اَللّٰهُ یَا قَاضِیْ یَا اَللّٰهُ یَا سَرِیْعُ یَا اَللّٰهُ یَا شَدِیْدُ یَا اَللّٰهُ یَا رَؤُفُ یَا اَللّٰهُ یَا رَقِیْبُ یَا اَللّٰهُ یَا مُجِیْبُ یَا اَللّٰهُ یَا جَوَادُ یَا اَللّٰهُ یَا مَاجِدُ یَا اَللّٰهُ یَا عَلِیُّ یَا اَللّٰهُ یَا حَفِیْظُ یَا اَللّٰهُ یَا مُحِیْطُ یَا اَللّٰهُ یَا سَیِّدَ السَّادَاتِ یَا اَللّٰهُ یَا اَوَّلُ یَا اَللّٰهُ یَا اٰخِرُ یَا اَللّٰهُ یَا ظَاهِرُ یَا اَللّٰهُ یَا بَاطِنُ یَا اَللّٰهُ یَا فَاخِرُ یَا اَللّٰهُ یَا قَاهِرُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا وَدُوْدُ یَا اَللّٰهُ یَا نُوْرُ یَا اَللّٰهُ یَا دَافِعُ یَا اَللّٰهُ یَا مَانِعُ یَا اَللّٰهُ یَا فَاتِحُ یَا اَللّٰهُ یَا نَفَّاعُ یَا اَللّٰهُ یَا جَلِیْلُ یَا اَللّٰهُ یَا جَمِیْلُ یَا اَللّٰهُ یَا شَهِیْدُ یَا اَللّٰهُ یَا شَاهِدُ یَا اَللّٰهُ یَا مُغِیْثُ یَا اَللّٰهُ یَا حَبِیْبُ یَا اَللّٰهُ یَا فَاطِرُ یَا اَللّٰهُ یَا مُطَهِّرُ یَا اَللّٰهُ یَا مَالِکُ یَا اَللّٰهُ یَا مُقْتَدِرُ یَا اَللّٰهُ یَا قَابِضُ یَا اَللّٰهُ یَا بَاسِطُ یَا اَللّٰهُ یَا مُحْیِیْ یَا اَللّٰهُ یَا مُمِیْتُ یَا اَللّٰهُ یَا مُجِیْبُ یَا اَللّٰهُ یَا بَاعِثُ یَا اَللّٰهُ یَا مُعْطِیْ یَا اَللّٰهُ یَا مُفْضِلُ یَا اَللّٰهُ یَا مُنْعِمُ یَا اَللّٰهُ یَا حَقُّ یَا اَللّٰهُ یَا مُبِیْنُ یَا اَللّٰهُ یَا طَیِّبُ یَا اَللّٰهُ یَا مُحْسِنُ یَا اَللّٰهُ یَا مُبْدِئُ یَا اَللّٰهُ یَا مُعِیْدُ یَا اَللّٰهُ یَا بَارِئُ یَا اَللّٰهُ یَا بَدِیْعُ یَا اَللّٰهُ یَا هَادِیْ یَا اَللّٰهُ یَا کَافِیْ یَا اَللّٰهُ یَا شَافِیْ یَا اَللّٰهُ یَا عَلِیُّ یَا اَللّٰهُ یَا حَنَّانُ یَا اَللّٰهُ یَا مَنَّانُ یَا اَللّٰهُ یَا ذَا الطَّوْلِ یَا اَللّٰهُ یَا مُتَعَالِیْ یَا اَللّٰهُ یَا عَدْلُ یَا اَللّٰهُ یَا ذَا الْمَعَارِجِ یَا اَللّٰهُ یَا صَادِقُ یَا اَللّٰهُ یَا دَیَّانُ یَا اَللّٰهُ یَا بَاقِیْ یَا اَللّٰهُ یَا ذَا الْجَلَالِ یَا اَللّٰهُ یَا ذَا الْاِکْرَامِ یَا اَللّٰهُ یَا مَعْبُوْدُ یَا اَللّٰهُ یَا مَحْمُوْدُ یَا اَللّٰهُ یَا صَانِعُ یَا اَللّٰهُ یَا مُعِیْنُ یَا اَللّٰهُ یَا مُکَوِّنُ یَا اَللّٰهُ یَا فَعَّالُ یَا اَللّٰهُ یَا لَطِیْفُ یَا اَللّٰهُ یَا جَلِیْلُ یَا اَللّٰهُ یَا غَفُوْرُ یَا اَللّٰهُ یَا شَکُوْرُ یَا اَللّٰهُ یَا نُوْرُ یَا اَللّٰهُ یَا حَنَّانُ یَا اَللّٰهُ یَا قَدِیْرُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا رَبَّاهُ یَا اَللّٰهُ یَا اَللّٰهُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَمُنَّ عَلَیَّ بِرِضَاکَ وَتَعْفُوَ عَنِّیْ بِحِلْمِکَ وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلَالِ الطَّیِّبِ مِنْ حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لَا اَحْتَسِبُ فَاِنِّیْ عَبْدُکَ لَیْسَ لِیْ

اَحَدٌ سِواكَ وَلا اَحَدَ اَسْئَلُهُ غَيْرُكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ ما شاءَ اللّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّهِ العَلِيِّ العَظيمِ پس بسجده میرود و میکوید يا اَللّهُ يا اَللّهُ يا اَللّهُ يا رَبِّ يا اَللّهُ يا رَبِّ يا اَللّهُ يا رَبِّ يا اَللّهُ يا مُنْزِلَ البَرَكاتِ بِكَ تُنْزَلُ كُلُّ حاجَةٍ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ فى مَخْزُونِ الغَيْبِ عِنْدَكَ المَكْتُوبَةِ عَلى سُرادِقِ عَرْشِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقَبَّلَ مِنّي شَهْرَ رَمَضانَ وَتَكْتُبَني فِي الوافِدينَ اِلى بَيْتِكَ الحَرامِ وَتَصْفَحَ لي عَنِ الذُّنُوبِ العِظامِ وَتَسْتَخْرِجَ يا رَبِّ كُنُوزَكَ يا رَحْمنُ و در روایت دیگر بجای هزار مرتبه قل هو الله احد نیز صد مرتبه وارد شده است و ایضا سنت مؤکد است که بعد از نماز شام و خفتن و صبح شب عید و نماز عید این تکبیرات را بخواند اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ لا اِلهَ اِلّا اللّهُ وَاللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ وَلِلّهِ الحَمْدُ اَللّهُ اَكْبَرُ عَلى ما هَدانا و اما اعمال روز عید پس زکوة فطر واجب مؤکد است و ترکش با تحقق شرایط وجوب گناه کبیره است و شرط قبول روزهٔ ماه مبارک است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که از تمامی روزه دادن زکوة است یعنی فطره چنانچه صلوات بر محمد و آل محمد از تمامی نماز است زیرا که هر که روزه بدارد و زکوة فطر ندهد روزهٔ او مقبول نیست هرگاه عمدا ترک کند و اگر صلوات بر محمد و آل محمد را ترک کند در تشهد نماز نمازش مقبول نیست و خدا زکوة را پیش از نماز ذکر کرده است در آنجا که فرموده است قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلّى یعنی بتحقیق که رستگاری یافت هر که زکوة فطره داد و پروردگار خود را یاد کرد بآن تکبیرات که مذکور شد پس نماز عید را بجا آورد و چنانچه زکوة مال باعث پاکیزگی مال میشود و مال از تلف محفوظ میماند چنانچه منقولست که هیچ مالی در دریا و صحرا تلف نمیشود مگر بندادن زکوة همچنین فطره زکوة بدن است و بدن را پاکیزه میکرداند از بخل و سایر کثافات معنویه و او را تا سال دیگر از بلاها حفظ میکند چنانچه بسند معتبر منقول است که حضرت صادق علیه السلام

و الاسماء المشهور عندک

اعمال روز عید فطر

بامعتب وکیل خرج خود فرمود که برو و فطرهٔ جمیع عیال و غلامان و کنیزان ما را بده و یکی از ایشان را ترک مکن که زکوة او را ندهی زیرا که اگر یکی را ترک کنی میترسم که در عرض سال بمیرد و بدانکه زکوة فطره بر نابالغ و دیوانه و بنده واجب نمیشود و اگر نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشند بر او واجب است که فطرهٔ ایشان را بدهد و زکوة بنده را آقا میدهد بنا بر مشهور مگر آنکه در آن شب عیال دیگری باشد و اشهر و اقوی آنست که در وجوب فطره توانگری شرط است و آن موافق مشهور آنست که قوت سالیانهٔ خود و عیال خود را داشته باشد یا قادر بر کسبی باشد که وفا بمعیشت او و عیال او کند و بعضی گفته اند که اگر در شب عید زاید بر قوت خود و عیال خود بقدر فطره داشته باشد بر او واجب است و اظهر آنست که بر او سنت است و اگر فقیر یکسر فطره را با عیال خود دست بدست بگرداند بعد از آن بفقیر دیگر بدهند همه ثواب فطره را مییابند و باید که غنی اخراج فطره کند از خود و از هر کس که واجب النفقهٔ او باشد بشرط آنکه عیال دیگری نباشد در شب فطر که اگر عیال دیگری شده باشد بر او واجب است و همچنین باید بدهد از هر کس که در خانهٔ او باشد از مهمانان غیر آن که آخر روز آخر ماه مبارک رمضان پیش از شام در آن خانه باشد و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار کند یا نکند واجب نیست بر صاحب خانه و اگر پیش از شام داخل خانه شود و افطار از مال او نکند احوط آنست که هر دو بدهند یا یکی از ایشان باذن دیگری بمستحق بدهد قربة الی الله و اگر شخصی عیال او نباشد اما نفقه و کسوهٔ او را دهد و در خانهٔ دیگری باشد زکوة او بر معطی نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام از جهة همسایها طعامی بفرستند یا فقیری را چیزی بدهد یا شخصی در ماه مبارک رمضان مهمان باشد و در شب عید در جای دیگر افطار کند یا بعد از شام عید افطار کرده بخانهٔ او آید یا چیزی نخورده باشد و بعد از شام بیاید زکوة بر او واجب نیست و احوط آنست که در صورت اخیر هر دو بدهند

زیاده ذلک

واجبست ذلک

بلکه مطلق مهمان اکر غنی باشد خود نیز بدهد بهتر است و وقت بیرون کردن
فطره موافق مشهور شام شب عید است تا ظهر روز عید و بعضی کفته اند
تا شام روز عید و احوط آنست که در شب جدا کند و پیش از نماز عید بدهد
و اکر در صبح جدا کند نیز خوبست و اکر پیش از نماز جدا کند و بعد از نماز در آن
روز یا روز دیکر برای حاضر نبودن مستحق یا عذر دیکر تأخیر کند قصد اداء نماید
و اکر جدا نکند تا ظهر روز عید احوط آنست که تا شام قصد ادا و قضا نکند و
اکر از روز عید بکذرد بقصد قربة بدهد و قصد خصوص فطره نکند یا آنکه
قصد کند که این را میدهم که اکر قضای فطره بر من واجب باشد فطره باشد و الا
تصدق باشد و پدر و مادر و جد و جده و فرزندان و فرزندزادکان هرکاه
فقیر باشند نفقهٔ ایشان بر او واجب است پس اکر نفقهٔ او را خورند فطره بر
اوست و اکر عیال شخص دیکر باشند بر آن شخص دیکر است و اکر عیال دیکری نیز
نباشند اظهر و احوط آنست که او فطرهٔ ایشان را بدهد و اما جنس فطره مشهور
آنست که هرچه قوت غالب او باشد میتواند داد و احوط آنست که جو یا کندم یا
خرما یا مویز یا کشک بدهد و بهتر آنست که خرما بدهد و بعد از آن مویز است
و بعد از آن هرچه قوت غالب او باشد چنانچه مردم شهر چون غالب قوت ایشان
نان کندم است بهتر آنست که کندم بدهند و مردم دهات که غالباً نان جو میخورند
جو بدهند و در حدیثست که اکر یک صاع خرما بدهم در فطره دوستر میدارم
از آنکه یک صاع طلا بدهم و اما مقدار فطره از هر شخصی یک صاع باید داد و صاع
موافق حساب مشهور ظاهراً یکمن تبریز و چهارده مثقال و ربع مثقال است و احوط
آنست که یک من و نیم تبریز بدهند و نهایت احتیاط آنست که یکمن شاه بدهند و
باید بکسی بدهند که قوت سالیانهٔ خود و عیال خود را نداشته باشد یا سالیانه
بکف نباشد و احوط آنست که متظاهر بفسوق نباشد و صالح باشد و احوط
آنست که در زمان غیبت امام علیه السلام بمجتهد جامع الشرائط عادل بدهند

که او بمستحقان برساند چون مصارف را او بهتر میداند و بعضی از علما این را واجب
دانسته اند و احوط آنستکه فقیر را کمتر از یک صاع ندهند و بیک کس چند صاع
میتوان داد و فطره را بواجب النفقه نمیتوان داد و بخویشان غیر واجب النفقه دادن
بهتر است و بعد از آن بهمسایکان پریشان و بعد از آن بکسانیکه فاضلتر و صالحتر
و پریشانتر باشند و فطرهٔ غیر سید را بسید نمیتوان داد و فطرهٔ سید را بسید
و غیر سید هر دو میتوان داد و سنت است که در روز عید پیش از نماز عید در
اول روز افطار کنند و سنت است که بر خرما افطار کنند و غسل روز عید سنت
مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان مکن و پیش از غسل بکو اَللّٰهُمَّ اِیمَاناً
بِکَ وَتَصْدِیقاً بِکِتَابِکَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ نَبِیِّکَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ پس بسم الله
بکو و غسل بکن و چون از غسل فارغ شوی بکو اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ کَفَّارَةً لِذُنُوبِي وَ
طَهِّرْ دِینِي اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّي الدَّنَسَ و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
در روز عید نیز سنت مؤکد است و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز
عید در زمان حضور امام علیه السلام واجبست و در زمان غیبت امام علیه السلام
اکثر علما سنت میدانند و بجماعت کردن را سنت میدانند و میکویند تنها نیز میتوان
کردن و بکمان فقیر واجبست که بجماعت بکنند و بنماز مجتهد عادل حاضر شوند و
اکر نتوانند حاضر شد تنها کردن سنت است و نماز عید دو رکعتست و در رکعت
اول بعد از قراءت پنج تکبیر میکوید و بعد از هر تکبیری یک قنوت میخوانند و در
رکعت دویم بعد از قراءت چهار تکبیر میکوید و چهار قنوت میخوانند و قنوت مخصوص
دارد و اکر کسی آنرا نداند آنچه در قنوت نمازهای دیکر میخوانند بخوانند و هرکاه
بجماعت کنند پیشنماز دو خطبه بعد از نماز میخواند و قنوت مخصوص نماز عید
اینست اَللّٰهُمَّ اَهْلَ الْکِبْرِیَاءِ وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَهْلَ الْعَفْوِ
وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلَ التَّقْوٰى وَالْمَغْفِرَةِ اَسْأَلُکَ بِحَقِّ هٰذَا الْیَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ

فطره ذ ل

سقف ذ ل

عید ذ ل

اشهر ذ ل

نتوج: ل

الْمُسْلِمِينَ عِيداً وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَشَرَفاً وَكَرَامَةً وَمَزِيداً اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ خَيْرَ مَا سَئَلَكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَاَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ الْمُخْلِصُونَ و بعد از نماز عید، دعای بسیاری وارد شده است و بهترین دعاها دعای صحیفۀ کامله است و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السّلم منقول است که در روز جمعه عید فطر و عید قربان در هنگامیکه مهیّای رفتن بسوی نماز جمعه و عید فطر و عید قربان میشوی این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّاَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ اَوْ تَعَبَّاَ اَوْ اَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ اِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَنَوَافِلِهِ وَفَوَاضِلِهِ وَعَطَايَاهُ فَاِنَّ اِلَيْكَ يَا سَيِّدِي تَهْيِئَتِي وَاِعْدَادِي وَاسْتِعْدَادِي رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ وَنَوَافِلِكَ وَفَوَاضِلِكَ وَفَضَائِلِكَ وَعَطَايَاكَ وَقَدْ غَدَوْتُ اِلَى عِيدٍ مِنْ اَعْيَادِ اُمَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَفِدْ اِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ اَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ وَلَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ اَمَّلْتُهُ وَلٰكِنْ اَتَيْتُكَ خَاضِعاً مُقِرّاً بِذُنُوبِي وَاِسَاءَتِي اِلَى نَفْسِي فَيَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِيَ الْعَظِيمَ مِنْ ذُنُوبِي فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ اِلَّا اَنْتَ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و در حدیث معتبر از حضرت صاحب الامر علیه السّلم منقول است که بعد از نماز صبح روز فطر و ایند عا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اِنِّي تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ اَمَامِي وَعَلِيٍّ مِنْ خَلْفِي وَ(فاطمة) عَنْ يَمِينِي وَاَئِمَّتِي عَنْ يَسَارِي اَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ زُلْفىٰ لَا اَجِدُ اَحَداً اَقْرَبَ اِلَيْكَ مِنْهُمْ فَهُمْ اَئِمَّتِي فَآمِنْ بِهِمْ خَوْفِي مِنْ عِقَابِكَ وَسَخَطِكَ وَاَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ اَصْبَحْتُ بِاللهِ مُؤْمِناً مُوقِناً مُخْلِصاً عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى دِينِ عَلِيٍّ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى دِينِ الْاَوْصِيَاءِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ وَلَا عِزَّةَ وَلَا مَنَعَةَ وَلَا سُلْطَانَ اِلَّا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ تَوَكَّلْتُ

دعای روز عید فطر

وتعبئتي ح

صلوات الله ل

عَلَى اللهِ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللهَ بَالِغُ اَمْرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اُرِيدُكَ فَارِدْنِي وَاَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَيَسِّرْهُ لِي وَاقْضِ لِي حَوَائِجِي فَاِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدىٰ وَالْفُرْقَانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا اَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَخَصَصْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ بِتَصْيِيرِكَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فَقُلْتَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدِ انْقَضَتْ وَلَيَالِيهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ مِنْهُ يَا اِلٰهِي اِلَى مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَاَحْصٰى لِعَدَدِهِ مِنْ عَدَدِي فَاَسْئَلُكَ يَا اِلٰهِي بِمَا سَئَلَكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَتَقَبَّلَ مِنِّي مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَيْكَ وَتَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِتَضْعِيفِ عَمَلِي وَقَبُولِ تَقَرُّبِي وَقُرُبَاتِي وَاسْتِجَابَةِ دُعَائِي وَهَبْ لِي مِنْكَ عِتْقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَمُنَّ عَلَيَّ بِالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ فَزَعٍ وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَعُوذُ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَحُرْمَةِ نَبِيِّكَ وَحُرْمَةِ الصَّالِحِينَ اَنْ يَنْصَرِمَ هٰذَا الْيَوْمُ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ تُرِيدُ اَنْ تُؤَاخِذَنِي بِهَا اَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ اَنْ تُقَايِسَنِي بِهِ وَتُشْقِيَنِي وَتَفْضَحَنِي بِهِ اَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ اَنْ تُقَايِسَنِي بِهَا وَتَقْتَصَّهَا مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا لِي وَاَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْفَعَّالِ لِمَا يُرِيدُ الَّذِي تَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي هٰذَا الشَّهْرِ اَنْ تَزِيدَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي رِضاً وَاِنْ كُنْتَ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فِي هٰذَا الشَّهْرِ فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي السَّاعَةَ السَّاعَةَ وَاجْعَلْنِي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هٰذَا الْمَجْلِسِ مِنْ عُتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَطُلَقَائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَسُعَدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هٰذَا خَيْرَ شَهْرِ رَمَضَانَ عَبَدْتُكَ فِيهِ وَصُمْتُهُ لَكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ اِلَيْكَ مُنْذُ اَسْكَنْتَنِي فِيهِ اَعْظَمَهُ اَجْراً وَاَتَمَّهُ

تقبل ل

الساعة ح

من: ل

نعمة واعمّه مغفرة واكمله رضوانا واقربه الى ما تحبّ وترضى اللّهمّ لا
تجعله آخر شهر رمضان صمته لك وارزقني العود فيه ثمّ العود فيه حتّى ترضى
وبعد الرضا وحتّى تخرجني من الدنيا سالما وانت عنّي راض وانا لك مرضيّ اللّهمّ
اجعل فيما تقضي وتقدّر من الامر المحتوم الّذي لا يردّ ولا يبدّل ان تكتبني
من حجّاج بيتك الحرام في هذا العام وفي كلّ عام المبرور حجّهم المشكور سعيهم
المغفور ذنوبهم المتقبّل مناسكهم المعافين على اسفارهم المقبلين على نسكهم
المحفوظين في انفسهم واموالهم وذراريهم وكلّ ما انعمت به عليهم اللّهمّ
اقلبني من مجلسي هذا في شهري هذا في يومي هذا في ساعتي هذه مفلحا منجحا
مستجابا لي مغفورا ذنبي معافا من النار ومعتقا منها عتقا لا رقّ بعده ابدا ولا رهبة
يا ربّ الارباب اللّهمّ انّي اسئلك ان تجعل فيما شئت واردت وقضيت وقدّرت
وحتمت وانفذت ان تطيل عمري وتنسئ في اجلي وان تقوّي ضعفي وان تغني
فقري وان تجبر فاقتي وان ترحم مسكنتي وان تعزّ ذلّي وان ترفع ضعتي وان
تغني عائلتي وان تونس وحشتي وان تكثر قلّتي وان تدرّ رزقي في عافية ويسر
وخفض وان تكفيني ما اهمّني من امر دنياي وآخرتي ولا تكلني الى نفسي فاعجز
عنها ولا الى الناس فيرفضوني وان تعافيني في ديني وبدني وجسدي و
روحي وولدي واهلي واهل مودّتي واخواني وجيراني من المؤمنين والمؤمنات
والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم والاموات وان تمنّ عليّ بالامن والايمان ما
ابقيتني فانّك وليّي ومولاي وثقتي ورجائي ومعدن مسئلتي وموضع
شكواي ومنتهى رغبتي فلا تخيّبني في رجائي يا سيّدي ومولاي ولا تبطل
طمعي ورجائي فقد توجّهت اليك بمحمّد وآل محمّد وقدّمتهم اليك
امامي وامام حاجتي وطلبتي وتضرّعي ومسئلتي فاجعلني بهم وجيها في
الدنيا والآخرة ومن المقرّبين فانّك مننت عليّ بهم بمعرفتهم فاختم لي
بالسعادة والسلامة والامن والايمان والمغفرة والرضوان والسعادة و

المستجاب دعاؤهم

الحفظ يا الله انت لكلّ حاجة لنا فصلّ على محمّد وآله وعافنا ولا تسلّط علينا
احدا من خلقك بما لا طاقة لنا به واكفنا كلّ امر من امر الدنيا والآخرة يا ذا الجلال
والاكرام صلّ على محمّد وآل محمّد وترحّم على محمّد وآل محمّد وسلّم على
محمّد وآل محمّد كافضل ما صلّيت وباركت وترحّمت وتحنّنت على ابرهيم
وآل ابرهيم انّك حميد مجيد واستحباب روزه داشتن شش روز بعد از عید
در بعضی از روایات وارد شده است ونهی از آن نیز وارد شده است وظاهرا
روزه داشتن محمول بر تقیّه است چنانچه در میان سنّیان مشهور است وترکش بهتر است
وهمچنین کراهیّت نکاح کردن در میان عید فطر وعید قربان اصلی ندارد شاید
اصلش از عامّه بوده باشد ودر ماه شوّال چون عقد عایشه در آن واقع شده است
واکثر مفاسد اسلام بران مترتّب شده واز بعضی روایات کراهت مستفاد میشود
اگر در خصوص شوّال احتراز کنند بهتر است **واما اعمال ماه ذی القعده**
بدانکه آن اوّل ماههای حرام است که حق تعالی در قرآن یاد فرموده است وآنها
ذو القعده وذو الحجّه ومحرّم وماه رجب است ودر این ماهها ابتدای قتال با کافران
نباید کرد وشیخ مفید وغیر او از حضرت رسول صلّی الله علیه وآله روایت کرده اند
که هر که در یکی از این ماههای حرام پنجشنبه وجمعه وشنبه را متوالی روزه بدارد
ثواب نهصد سال عبادت برای او نوشته شود ودر روایتی از حضرت رسول
صلّی الله علیه وآله منقول است که در شب پانزدهم ماه ذی القعده حق تعالی بسوی
بندگان مؤمن نظر رحمت میکند وکسی که آن شب را بعبادت بسر آورد ثواب صد
عابد باو عطا کنند که در یک چشم زدن معصیت خدا نکرده باشند چون نصف شب
بگذرد شروع کن بعبادت ونماز وحاجات خود را از حق تعالی طلب کن که هر حاجت
که طلب کنی مستجاب میگردد وبعضی از علماء گفته اند که در روز بیست وسیّم ماه
ذی القعده زیارت حضرت امام رضا علیه السلام از نزدیک ودور سنّت است و
در روز بیست وپنجم ذی القعده روز دحو الارض است یعنی پهن شدن زمین

در بیان اعمال ماه ذی القعده

از کعبه برروی آب وروز بسیار مبارکیست وکلینی از محمد بن عبدالله روایت
کرده است که حضرت امام رضا علیه السّلام در شهر مرو در روز بیست و پنجم
ذی القعده بیرون آمدند وفرمودند که امروز را روزه بدارید که من نیز روزه ام
گفتیم فدای تو شویم امروز چه روزیست فرمودند که امروز روزیست که رحمت در این
روز منتشر گردیده است و زمین در این روز پهن شده است وکعبه در این روز
نصب شده است و حضرت آدم علیه السّلام در این روز بزمین فرود آمده است
و ابن بابویه روایت کرده است از حسن وشاکر که گفت من با پدرم در خدمت حضرت
امام رضا علیه السّلام شام خوردیم در شب بیست و پنجم ذی القعده پس فرمود که
امشب حضرت ابرهیم علیه السّلام و حضرت عیسی علیه السّلام متولد شده اند و زمین
از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روزش را روزه بدارد چنانست که شصت
ماه را روزه داشته است و در این روز حضرت قائم علیه السّلام ظاهر خواهد شد
و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که حق تعالی رحمت خود را بر بندگان
در این روز فرستاده است و روزه اش مثل روزهٔ هفتاد سالست و بروایت دیگر
رحمت از آسمان در این شب نازل شده است و تعظیم کعبه بر آدم علیه السّلام
در این روز نازل شده است هر که این روز را روزه بدارد هر چه در میان آسمان
و زمین است برای او استغفار کنند و طلب آمرزش نمایند و از حضرت امیر المؤمنین
علیه السّلام مرویست که اول رحمتی که از آسمان بسوی زمین نازل شد در بیست و
پنجم ماه ذی القعده بود هر که این روز را روزه بدارد و شب او را بعبادت بایستد از
برای او عبادت صد ساله نوشته شود که روزها را روزه داشته باشد و شبها
بعبادت بسر آورده باشد و هر جماعتی که در این روز جمع شوند برای ذکر پروردگار
خود پیش از آنکه متفرق شوند حاجت ایشان بر آورده شود و در این روز هزار هزار
رحمت از جانب حقتعالی بر بندگان نازل میگردد و نود و نه رحمت از آنها مخصوص
جماعتی است که مجتمع گردند و بذکر خدا مشغول گردند و روزش را روزه بدارند و

شبش را عبادت کنند و در روایتی وارد شده است که مستحب است که در این روز
در وقت چاشت دو رکعت نماز بجا آورد در هر رکعت بعد از سورهٔ حمد پنج مرتبه
سورهٔ والشمس بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّابِاللهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ اَقِلْنِي عَثْرَتِي يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ اَجِبْ دَعْوَتِي يَا سَامِعَ
الدَّعَوَاتِ اِسْمَعْ صَوْتِي وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
و شیخ طوسی گفته است که در این روز این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ دَاحِيَ الْكَعْبَةِ وَفَالِقَ
الْحَبَّةِ وَصَارِفَ اللَّزْبَةِ وَكَاشِفَ كُلِّ كُرْبَةٍ اَسْئَلُكَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ اَيَّامِكَ
الَّتِي اَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَاَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدِيعَةً وَاِلَيْكَ
ذَرِيعَةً وَبِرَحْمَتِكَ الْوَسِيعَةِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُنْتَجَبِ فِي الْمِيثَاقِ
الْقَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاقِ فَاتِقِ كُلِّ رَتْقٍ وَدَاعٍ اِلٰى كُلِّ حَقٍّ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَطْهَارِ
الْهُدَاةِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوُلَاةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَاَعْطِنَا فِي يَوْمِنَا هٰذَا
مِنْ عَطَائِكَ الْمَخْزُونِ غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُوعٍ تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الْاَوْبَةِ
يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَاَكْرَمَ مَرْجُوٍّ يَا كَفِيُّ يَا وَفِيُّ يَا مَنْ لُطْفُهُ خَفِيٌّ اُلْطُفْ لِي بِلُطْفِكَ
وَاَسْعِدْنِي بِعَفْوِكَ وَاَيِّدْنِي بِنَصْرِكَ وَلَا تُنْسِنِي كَرِيمَ ذِكْرِكَ بِوُلَاةِ اَمْرِكَ وَحَفَظَةِ
سِرِّكَ احْفَظْنِي مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ اِلٰى يَوْمِ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ وَاَشْهِدْنِي اَوْلِيَائَكَ
عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي وَحُلُولِ رَمْسِي وَانْقِطَاعِ عَمَلِي وَانْقِضَاءِ اَجَلِي اَللّٰهُمَّ وَ
اذْكُرْنِي عَلٰى طُولِ الْبِلٰى اِذَا حَلَلْتُ بَيْنَ اَطْبَاقِ الثَّرٰى وَنَسِيَنِي النَّاسُونَ مِنَ
الْوَرٰى وَاَحْلِلْنِي دَارَ الْمُقَامَةِ وَبَوِّئْنِي مَنْزِلَ الْكَرَامَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي
اَوْلِيَائِكَ وَاَهْلِ اجْتِبَائِكَ وَاصْطِفَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَارْزُقْنِي حُسْنَ
الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْاَجَلِ بَرِيئًا مِنَ الزَّلَلِ وَسُوءِ الْخَطَلِ اَللّٰهُمَّ وَاَوْرِدْنِي
حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا
هَنِيئًا لَا اَظْمَاُ بَعْدَهُ وَلَا اُحَلَّاُ وِرْدَهُ وَلَا عَنْهُ اُذَادُ وَاجْعَلْهُ لِي خَيْرَ
زَادٍ وَاَوْفٰى مِيعَادٍ يَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهَادُ اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ جَبَابِرَةَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

بحقوق اولیائك المستأثرین اللهم واقصم دعائمهم واهلك اشیاعهم
وعاملهم وعجّل مهالکهم واسلبهم ممالکهم وضیّق علیهم مسالکهم والعن
مساهمهم ومشارکهم اللهم وعجّل فرج اولیائك واردد علیهم مظالمهم
واظهر بالحق قائمهم واجعله لدینك منتصرا وبامرك فی اعدائك مؤتمرا
اللهم احففه بملائکة النصر وبما القیت الیه من الامر فی لیلة القدر
منتقما لك حتی ترضی ویعود دینك به وعلی یدیه جدیدا غضّا ویمحض الحق
محضا ویرفض الباطل رفضا اللهم صلّ علیه وآله وعلی جمیع آبائه واجعلنا
من صحبه واسرته وابعثنا فی کرّته حتّی نکون فی زمانه من اعوانه اللهم
ادرك بنا قیامه واشهدنا ایامه وصلّ علیه واردد الینا سلامه و
السلام علیهم ورحمة الله وبرکاته

باب پنجم

در بیان فضائل واعمال ماه مبارك ذی الحجه است ودران پنج فصل است

فصل اوّل

در بیان فضائل ماه ذی الحجه ودههٔ اول واعمال انست ایام این دهه در نهایت
فضیلت وبرکتند وحقتعالی فرموده وَاذْکُرُوا اللّٰهَ فِی اَیَّامٍ مَعْدُودَاتٍ یعنی
یاد کنید خدا را در روزهای چند شمرده شده یعنی کم وباز فرموده است که وَیَذْکُرُوا
اسْمَ اللّٰهِ فِی اَیَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلٰی مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِیمَةِ الْاَنْعَامِ یعنی اعلام
کن مردم را که بیایند بحج تا انکه بیابند منفعتهای دنیا واخرت را ویاد کنند خدا را
در روزهای چند معلوم برای انکه روزی کرده است ایشان را از گوشت چهارپایان
که گاو وشتر وگوسفند وبز است ودر احادیث معتبره بسیار از ائمه منقولست که
ایام معلومات ده روز اول ماه ذی الحجه است وایام معدودات روز دهم ویازدهم
ودوازدهم وسیزدهم ماه ذی الحجه است واز حضرت رسول صلی الله علیه وآله منقولست

که عمل خیر وعبادت در هیچ ایامی نزد حقتعالی محبوب تر نیست از ده روز اول
ذی الحجه وچون این ماه داخل میشد صلحای صحابه وتابعان اهتمام عظیم در عبادت
میکردند وبسند معتبر منقول است از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
که پدرم امام محمد باقر علیه السلام بامن گفت ای فرزند گرامی البته در هر شب از
دههٔ اول ذی الحجه دو رکعت نماز بجا آور در میان نماز شام وخفتن ودر هر رکعت
یکمرتبه سورهٔ حمد وسورهٔ قل هو الله واین ایه را بخوان وَوَاعَدْنَا مُوسٰی ثَلٰثِینَ
لَیْلَةً وَاَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِیقَاتُ رَبِّهِ اَرْبَعِینَ لَیْلَةً وَقَالَ مُوسٰی لِاَخِیهِ
هٰرُونَ اخْلُفْنِی فِی قَوْمِی وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِیلَ الْمُفْسِدِینَ چون چنین کنی با
حاجیان در ثواب حج شریك خواهی بود هرچند بحج نروی وروز اول ذی الحجه
روز مبارکی است ودر روایتی وارد شده است که حضرت ابرهیم خلیل علیه السلام
دراین روز متولد شده است ودراین روز حقتعالی حضرت ابرهیم را خلیل خود
گردانید وبسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر ع منقول است که هر که روز اول
ذی الحجه را روزه بدارد حقتعالی برای او ثواب هشتاد ماه روزه بنویسد واز
حضرت امام موسی علیه السلم منقول است که هر که نه روز از اول ذی الحجه را روزه
بدارد حقتعالی ثواب روزهٔ تمام عمر او از برای او بنویسد وشیخ طوسی گفته است
که از روز اول ذی الحجه تا روز نهم روزه مستحب است واگر نتواند روز اول را روزه
بدارد ودر روز اول ذی الحجه حضرت رسول صلی الله علیه وآله حضرت فاطمه علیها
السلم را بحضرت امیر المؤمنین علیه السلم تزویج نمود وبروایت دیگر در روز ششم تزویج
نمود وبدانکه روزهٔ قضای ماه مبارك رمضان را از اول ماه تا روز عرفه میتوان گرفت
چنانچه علما گفته اند واحادیث صحیحه بران دلالت دارد وبعضی از روایات که بر منع
وارد شده است سند انها معتبر نیست ومحمولند بر تقیه چنانچه در کتب مبسوطه
دلائل انرا ایراد نموده ام وباز شیخ ره فرموده است که مستحب است در روز اول
نماز حضرت فاطمه علیها السلم را بجا آورد وروایت شده است که ان چهار رکعت است

مثل نماز حضرت امیر المؤمنین ع بدو سلام و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنجاه
مرتبه سوره قل هو الله احد میخواند و بعد از سلام تسبیح حضرت فاطمه علیها
السلام را میخواند و تسبیح اینست سُبْحانَ ذِی الْعِزِّ الشّامِخِ الْمُنیفِ سُبْحانَ ذِی
الْجَلالِ الْباذِخِ الْعَظیمِ سُبْحانَ ذِی الْمُلْکِ الْفاخِرِ الْقَدیمِ سُبْحانَ مَنْ یَری
اَثَرَ النَّمْلَةِ فِی الصَّفا سُبْحانَ مَنْ یَری وَقْعَ الطَّیْرِ فِی الْهَواءِ سُبْحانَ مَنْ هُوَ
هکَذا وَلا هکَذا غَیْرُهُ مؤلف گوید که بعد از این انشاء الله مذکور
خواهد شد که نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است و در رکعت اول بعد
از حمد صد مرتبه انّا انزلناه و در رکعت دوّیم صد مرتبه قل هو الله احد است و اگر هر دو
را بعمل آورد و آنده عا را بعد از هر یک بخواند بهتر است و اگر بعد از سلام اول تسبیح
مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را بخواند و بعد از آن این دعا را شاید بهتر باشد
و در بعضی از روایات وارد شده است که مستحب است که در روز اول نیم ساعت پیش
از زوال دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید
و ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه انّا انزلناه بخواند و در روایت دیگر وارد شده است
که هر که از ظالمی ترسد در روز اول ذی الحجه بگوید حَسْبی حَسْبی حَسْبی مِنْ
سُؤالی عِلْمُکَ بِحالی حقتعالی کفایت شر آن ظالم را از آن بکند و شیخ و تلعکبری
و سید بن طاوس بسندهای معتبر روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه
السلام در روز اول ذی الحجه تا روز عرفه هر روز بعد از نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از
شام این دعا را میخواندند اَللّهُمَّ هذِهِ الْاَیّامُ الَّتی فَضَّلْتَها عَلی غَیْرِها مِنَ الْاَیّامِ
وَشَرَّفْتَها وَقَدْ بَلَّغْتَنیها بِمَنِّکَ وَرَحْمَتِکَ فَاَنْزِلْ عَلَیْنا مِنْ بَرَکاتِکَ وَاَسْبِغْ عَلَیْنا
فیها مِنْ نَعْمائِکَ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فیها وَاَنْ
تَهْدِیَنا فیها سَبیلَ الْهُدی وَتَرْزُقَنا فیهَا التَّقْوی وَالْعَفافَ وَالْغِنی وَالْعَمَلَ فیها
تُحِبُّ وَتَرْضی اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا مَوْضِعَ کُلِّ شَکْوی وَیا سامِعَ کُلِّ نَجْوی وَیا شاهِدَ
کُلِّ مَلَاءٍ وَیا عالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَکْشِفَ

دعای روز اول ماه ذی الحجه

طوبی خ ل

اوسع خ ل

عَنّا فیهَا الْبَلاءَ وَتَسْتَجیبَ لَنا فیهَا الدُّعاءَ وَتُقَوِّیَنا فیها وَتُعینَنا وَتُوَفِّقَنا فیها
لِما تُحِبُّ رَبَّنا وَتَرْضی وَعَلی مَا افْتَرَضْتَ عَلَیْنا مِنْ طاعَتِکَ وَطاعَةِ رَسُولِکَ
وَاَهْلِ وِلایَتِکَ اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَهَبَ لَنا فیهَا الرِّضا اِنَّکَ سَمیعُ الدُّعاءِ وَلا تَحْرِمْنا خَیْرَ
ما اَنْزَلْتَ فیها مِنَ السَّماءِ وَطَهِّرْنا مِنَ الذُّنُوبِ یا عَلّامَ الْغُیُوبِ وَاَوْجِبْ لَنا
فیها دارَ الْخُلُودِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَتْرُکْ لَنا فیها ذَنْباً اِلّا
غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً اِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا دَیْناً اِلّا قَضَیْتَهُ وَلا غائِباً اِلّا اَدَّیْتَهُ
وَلا حاجَةً مِنْ حَوائِجِ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ اِلّا سَهَّلْتَها وَیَسَّرْتَها اِنَّکَ عَلی کُلِّ
شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّهُمَّ یا عالِمَ الْخَفِیّاتِ یا راحِمَ الْعَبَراتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا رَبَّ
الْاَرَضینَ وَالسَّماواتِ یا مَنْ لا تَتَشابَهُ عَلَیْهِ الْاَصْواتُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنا فیها مِنْ عُتَقائِکَ وَطُلَقائِکَ مِنَ النّارِ وَالْفائِزینَ بِجَنَّتِکَ النّاجینَ
بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللّهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعینَ وَسَلَّمَ
تَسْلیماً و شیخ مفید و سید بن طاوس بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام روایت کرده اند که جبرئیل از جانب خداوند جلیل برای حضرت عیسی
علیه السلام پنج دعا را بهدیه آورد و گفت یا عیسی این پنج دعا را در دهه اول
ماه ذی الحجه بخوان بدرستیکه هیچ عبادتی نزد حقتعالی محبوب تر نیست از
عبادت کردن در این دهه **اول** اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ
لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ **دوّیم** اَشْهَدُ
اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ اَحَداً صَمَداً لَمْ یَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً
سیّم اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ اَحَداً صَمَداً لَمْ یَلِدْ وَلَمْ
یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ **چهارم** اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَحْدَهُ
لا شَریکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیی وَیُمیتُ وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ
وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ **پنجم** حَسْبِیَ اللّهُ وَکَفی سَمِعَ اللّهُ لِمَنْ دَعا لَیْسَ وَراءَ اللّهِ

بنزل خ ل

مُنْتَهی اَشْهَدُ لِلّٰهِ بِما دَعا وَاَنَا بَرِیٌّ مِمَّنْ تَبَرَّءَ وَاَنَّ لِلّٰهِ الْاٰخِرَةَ وَالْاُولی پس
حواریون گفتند یا روح الله چه ثواب دارد کسی که این کلمات را بگوید حضرت
عیسی گفت که هر که دعای اول را صد مرتبه بخواند عمل هیچ یک از اهل زمین بهتر
از عمل او نباشد در آن روز و در روز قیامت حسنات او زیاده از همه کس باشد
و هر که صد مرتبه دعای دوم را بخواند چنان باشد که دوازده مرتبه توریه و
انجیل را خوانده باشد و ثواب آنها را با و بدهند حضرت عیسی گفت ای جبرئیل
ثواب خواندن توریة و انجیل چیست جبرئیل گفت طاقت برداشتن یک حرف توریة
و انجیل نداشت هر که در آسمانهای هفت گانه است از ملائکه تا اگر مبعوث
شدم من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بنده بود که گفت لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّا
بِاللّٰهِ و هر که دعای سیم را صد مرتبه بخواند حق تعالی بنویسد از برای او بابید عا
ده هزار هزار حسنه و محو کند از او ده هزار هزار گناه و بلند کند از برای او در
بهشت ده هزار هزار درجه و فرود آیند از آسمان هفتاد هزار ملک که دستها
برداشته باشند و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات را باین عدد خوانده است
پس عیسی علیه السّلم گفت که ای جبرئیل آیا ملئکه صلوات میفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل
گفت که هر که ایمان آورد بآنچه پیغمبران از جانب خدا آورده اند و تغییر ندهد
شریعت ایشان را حق تعالی ثواب پیغمبران با و عطا میفرماید و هر که دعای چهارم
را صد مرتبه بخواند اندعا را استقبال نماید ملکی و بالابرد بسوی حقتعالی پس حق نظر
کند بسوی گوینده این دعا برحمت و هر که را خدا نظر رحمت بر او کند هرگز شقی و
بد عاقبت نشود پس حضرت عیسی علیه السّلم گفت یا جبرئیل ثواب دعای پنجم چیست جبرئیل
گفت این دعای منست و حقتعالی مرا رخصت نداده است که ثواب آنرا بگویم
مؤلف گوید که اگر هر روز هر یک از این دعاها را ده مرتبه بخواند دور
نیست که عمل باین روایت کرده باشد و اگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند
بهتر خواهد بود و شیخ و ابن بابویه و سیّد بن طاوس از حضرت امیر المؤمنین علیه

السّلام روایت کرده اند که هر که در هر روز از اول دههٔ ذی الحجه این تهلیلات را
ده مرتبه بخواند حقتعالی عطا کند او را بهر تهلیلی درجه در بهشت از مروارید
و یاقوت و از میان هر درجه تا درجهٔ دیگر صد سال راه باشد برفتار سواری
که بتازد و در هر درجهٔ شهری بوده باشد و در آن شهر قصری باشد از یک جوهر
که در آن فصلی نباشد و در هر شهری از آن شهرها از انواع جواهر و غرفها و خانها
و فرشها و کرسیها و تختها و حوریان و نهالیها و متکاها و خانها و خدمتکاران و
درختها و نهرها و زیورها و حلّهها بوده باشد که وصف کننده قادر بر وصف
آنها نباشد و چون از قبر بیرون آید از هر موی بدن او نوری ساطع باشد و مبادرت
نمایند بسوی او و هفتاد هزار ملک و از پیش رو و جانب چپ و راست او راه روند تا
او را به بهشت برسانند و چون داخل بهشت شود او را مقدم دارند و ملئکه
از عقب او روند تا آنکه بشهری برسد که بیرونش از یاقوت سرخ باشد و اندرونش
از زبرجد سبز و در آن شهر بوده باشد هر نعمتی که حقتعالی در بهشت خلق
کرده است پس باو گویند که ای دوست خدا میدانی که این شهر چیست گوید نه شما
کیستید گویند ملکی چندیم که حاضر بودیم در هنگامی که تو آن تهلیلها را میخواندی
در دنیا و این شهر و آنچه در آن هست از نعمتهای الهی یک ثواب تو است بخواندن آن
تهلیلها و بشارت باد ترا بهتر از این ثوابها و پیوسته در جوار رحمت الهی خواهی
بود در دار السّلام که بلائی و غمی و مکروهی در آن نمی باشد و نعمتها و رحمتهای خدا
هرگز از تو منقطع نمیگردد و تهلیلات اینست لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّیالی وَالدُّهُورِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْواجِ الْبُحُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَرَحْمَتُهُ خَیْرٌ مِمّا یَجْمَعُونَ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّوْکِ وَالشَّجَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَالْمَدَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ لَمْحِ الْعُیُونِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ فِی اللَّیْلِ
اِذا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ اِذا تَنَفَّسَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الرِّیاحِ فِی الْبَراری وَالصُّخُورِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مِنَ الْیَوْمِ اِلی یَوْمِ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ

تهلیلات دههٔ اول ماه ذی الحجه

وسبزها

لا اله الا الله عدد القطر والمطر

واز بعضی روایات مستفاد میشود که یك مرتبه نیز اکتفا میتوان کرد والله یعلم

فصل دویم

در اعمال شب و روز ترویه و روز عرفه

دراعمال روز ترویه و روز عرفه است روز ترویه هشتم ذی الحجه است و
روز مبارکیست وابن بابویه از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام روایت کرده است
که حضرت رسول صلی الله علیه واله فرمود که حقتعالی برگزیده است از روزها
چهار روز را روز جمعه و روز ترویه و روز عرفه و روز عید قربان وایضا
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که روزه روز ترویه کفاره
شصت سال گناه است و شب عرفه از لیالی متبرکه است واز حضرت رسول صلی
الله علیه واله منقول است که در شب عرفه دعا مستجاب است و کسی که اینشب
را بعبادت بسر آورد اجر صد و هفتاد سال عبادت دارد و اینشب شب مناجات
با قاضی الحاجات است و هر که در اینشب توبه کند توبه اش مقبول است واز حضرت
صادق علیه السلام منقول است که هر که در شب عرفه یا در شبهای جمعه این دعا
را بخواند حق تعالی گناهانش را بیامرزد اَللّٰهُمَّ يا شاهِدَ كُلِّ نَجْوى وَ
مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوى وَعالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَمُنْتَهى كُلِّ حاجَةٍ يا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ
عَلَى الْعِبادِ يا كَريمَ الْعَفْوِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ يا جَوادُ يا مَنْ لا يُواري مِنْهُ لَيْلٌ داجٍ
وَلا بَحْرٌ عَجّاجٌ وَلا سَماءٌ ذاتُ اَبْراجٍ وَلا ظُلَمٌ ذاتُ ارْتِتاجٍ يا مَنِ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ
ضِياءٌ اَسْئَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَريمِ الَّذي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكّاً وَخَرَّ
مُوسى صَعِقاً وَبِاسْمِكَ الَّذي رَفَعْتَ بِهِ السَّمواتِ بِلا عَمَدٍ وَسَطَحْتَ بِهِ الْاَرْضَ
عَلى وَجْهِ ماءٍ جَمَدٍ وَبِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْزُونِ الْمَكْتُوبِ الطّاهِرِ الَّذي اِذا
دُعيتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَيْتَ وَبِاسْمِكَ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ الْبُرْهانِ
الَّذي هُوَ نُورٌ عَلى كُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ يُضيءُ مِنْهُ كُلُّ نُورٍ اِذا بَلَغَ الْاَرْضَ انْشَقَّتْ
وَاِذا بَلَغَ السَّمواتِ فُتِحَتْ وَاِذا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَبِاسْمِكَ الَّذي تَرْتَعِدُ مِنْهُ
فَرائِصُ مَلائِكَتِكَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ جَبْرَئيلَ وَميكائيلَ وَاِسْرافيلَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ

در اعمال شب و روز ترویه و روز عرفه

دعائی که در شب عرفه و شبهای جمعه

ارتتاج خ

نور د خ

الْمُصْطَفى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلى جَميعِ الْاَنْبِياءِ وَجَميعِ الْمَلائِكَةِ وَبِالْاِسْمِ
الَّذي مَشى بِهِ الْخِضْرُ عَلى قُلَلِ الْماءِ كَما مَشى بِهِ عَلى جَدَدِ الْاَرْضِ وَبِاسْمِكَ
الَّذي فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسى وَاَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَاَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَى بْنَ
عِمْرانَ وَمَنْ مَعَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذي دَعاكَ بِهِ مُوسَى بْنُ عِمْرانَ مِنْ جانِبِ الطُّورِ
الْاَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَاَلْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةً مِنْكَ وَبِاسْمِكَ الَّذي اَحْيى بِهِ عيسَى
بْنُ مَرْيَمَ الْمَوْتى وَتَكَلَّمَ فِي الْمَهْدِ صَبِيّاً وَاَبْرَءَ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِكَ وَ
بِاسْمِكَ الَّذي دَعاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَجَبْرَئيلُ وَميكائيلُ وَاِسْرافيلُ وَ
حَبيبُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَاَنْبِياؤُكَ الْمُرْسَلُونَ
وَعِبادُكَ الصّالِحُونَ مِنْ اَهْلِ السَّمواتِ وَالْاَرَضينَ وَبِاسْمِكَ الَّذي دَعاكَ بِهِ
ذُو النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغاضِباً فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنادى فِي الظُّلُماتِ اَنْ
لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنّي كُنْتُ مِنَ الظّالِمينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذلِكَ
تُنْجِي الْمُؤْمِنينَ وَبِاسْمِكَ الْعَظيمِ الَّذي دَعاكَ بِهِ داوُدُ وَخَرَّ لَكَ ساجِداً فَغَفَرْتَ
لَهُ ذَنْبَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذي دَعَتْكَ بِهِ آسِيَةُ امْرَاَةُ فِرْعَوْنَ اِذْ قالَتْ رَبِّ ابْنِ لي
عِنْدَكَ بَيْتاً فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّني مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّني مِنَ الْقَوْمِ الظّالِمينَ
فَاسْتَجَبْتَ لَها دُعاءَها وَبِاسْمِكَ الَّذي دَعاكَ بِهِ اَيُّوبُ اِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلاءُ فَعافَيْتَهُ
وَآتَيْتَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذِكْرى لِلْعابِدينَ وَ
بِاسْمِكَ الَّذي دَعاكَ بِهِ سُلَيْمانُ فَوَهَبْتَ لَهُ مُلْكاً لا يَنْبَغي لِاَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّكَ
اَنْتَ الْوَهّابُ وَبِاسْمِكَ الَّذي سَخَّرْتَ بِهِ الْبُراقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
سَلَّمَ اِذْ قالَ تَعالى سُبْحانَ الَّذي اَسْرى بِعَبْدِهِ لَيْلاً مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ اِلَى الْمَسْجِدِ
الْاَقْصى وَقَوْلُهُ سُبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هذا وَما كُنّا لَهُ مُقْرِنينَ وَاِنّا اِلى رَبِّنا
لَمُنْقَلِبُونَ وَبِاسْمِكَ الَّذي تَنَزَّلَ بِهِ جَبْرَئيلُ عَلى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
بِاسْمِكَ الَّذي دَعاكَ بِهِ آدَمُ فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَاَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ
الْقُرْآنِ الْعَظيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَبِحَقِّ اِبْراهيمَ وَبِحَقِّ فَصْلِكَ يَوْمَ

جدد خ

ننجی خ

يعقوب فرددت عليه ... يوسف ... وفرجت عنه ... الذي ...

الْقَضَاءِ وَبِحَقِّ الْمَوَازِينِ اِذَا نُصِبَتْ وَالصُّحُفِ اِذَا نُشِرَتْ وَبِحَقِّ الْقَلَمِ وَمَا جَرىٰ
وَاللَّوْحِ وَمَا اَحْصىٰ وَبِحَقِّ الْاِسْمِ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلىٰ سُرَادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ
الْخَلْقَ وَالدُّنْيَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ بِاَلْفَيْ عَامٍ وَاَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ
فِي خَزَائِنِكَ الَّذِي اسْتَاْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْهِ اَحَدٌ
عَلَيْهِ اَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفىً
وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي شَقَقْتَ بِهِ الْبِحَارَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ
اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ
وَبِحَقِّ طٰهٰ وَيٰسٓ وَكٓهٰيٰعٓصٓ وَحٰمٓعٓسٓقٓ وَبِحَقِّ تَوْرٰيةِ مُوسىٰ وَاِنْجِيلِ عِيسىٰ وَ
زَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَعَلىٰ جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبَاهِياً
شَرَاهِياً اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ الْمُنَاجَاةِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسىٰ
بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْنَاءَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكَ الْمَوْتِ
لِقَبْضِ الْاَرْوَاحِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كُتِبَ عَلىٰ وَرَقِ الزَّيْتُونِ فَخَضَعَتِ النِّيرَانُ
لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتَ يَا نَارُ كُونِي بَرْداً وَسَلَاماً وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ
عَلىٰ سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُحْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ بِهِ
يُسْتَغَاثُ وَاِلَيْهِ يُلْجَأُ اَسْئَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ
كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ وَجَدِّكَ الْاَعْلىٰ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ الْعُلىٰ
اَللّٰهُمَّ رَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَتْ وَالسَّمَاءِ وَمَا اَظَلَّتْ وَالْاَرْضِ وَمَا اَقَلَّتْ
وَالشَّيَاطِينِ وَمَا اَضَلَّتْ وَالْبِحَارِ وَمَا جَرَتْ وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَقٌّ
وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ وَالْمُسَبِّحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ يُنَادِيكَ بَيْنَ الصَّفَا
وَالْمَرْوَةِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ يَا مُجِيبُ اَسْئَلُكَ بِهٰذِهِ الْاَسْمَاءِ وَبِهٰذِهِ الدَّعَوَاتِ
اَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا اَخَّرْنَا وَمَا اَسْرَرْنَا وَمَا اَعْلَنَّا وَمَا اَبْدَيْنَا وَمَا اَخْفَيْنَا

وَمَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنَّا اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ
كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ
كُلِّ مَحْرُومٍ يَا مُونِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا
غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ يَا كَاشِفَ
كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ يَا
مُنْتَهىٰ غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِينَ يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ يَا اَسْمَعَ السَّامِعِينَ
يَا اَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا اَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ
لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ
الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا اَللّٰهُ وَ
احْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ لِاَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ اَمْرِي فَرَجاً وَمَخْرَجاً
وَيُسْراً وَاَنْزِلْ يَقِينَكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتّىٰ لَا اَرْجُو غَيْرَكَ
اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِي وَعَافِنِي فِي مَقَامِي هٰذَا وَاصْحَبْنِي فِي لَيْلِي وَنَهَارِي وَمِنْ بَيْنِ
يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَيَسِّرْ لِيَ
السَّبِيلَ وَاَحْسِنْ لِيَ التَّيْسِيرَ وَلَا تَخْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ دَلِيلٍ
وَلَا تَكِلْنِي اِلىٰ نَفْسِي فِي الْاُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ سُرُورٍ وَاَقْلِبْنِي اِلىٰ اَهْلِي بِالْفَلَاحِ
وَالنَّجَاحِ مَحْبُوراً فِي الْعَاجِلِ وَالْاٰجِلِ اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ
وَاَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَاَجِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَ
نَارِكَ وَاَقْلِبْنِي اِذَا تَوَفَّيْتَنِي اِلىٰ جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ
نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ نَقِمَتِكَ وَمِنْ نُزُولِ عَذَابِكَ وَاَعُوذُ

بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلٰآءِ وَدَرَكِ الشَّقٰآءِ وَمِنْ سُوٓءِ الْقَضٰآءِ وَشَمٰاتَةِ الْاَعْدٰاءِ وَمِنْ
شَرِّ مٰا يَنْزِلُ مِنَ السَّمٰآءِ وَمِنْ شَرِّ مٰا فِي الْكِتٰابِ الْمُنْزَلِ اَللّٰهُمَّ لٰا تَجْعَلْنِي مِنَ الْاَشْرٰارِ
وَلٰا مِنْ اَصْحٰابِ النّٰارِ وَلٰا تَحْرِمْنِي صُحْبَةَ الْاَخْيٰارِ وَاَحْيِنِي حَيٰوةً طَيِّبَةً وَتَوَفَّنِي
وَفٰاةً طَيِّبَةً تُلْحِقُنِي بِالْاَبْرٰارِ وَارْزُقْنِي مُرٰافَقَةَ الْاَنْبِيٰآءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ
مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى حُسْنِ بَلٰآئِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ
عَلَى الْاِسْلٰامِ وَالسُّنَّةِ يٰا رَبِّ كَمٰا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَعَلَّمْتَهُمْ كِتٰابَكَ فَاهْدِنٰا
وَعَلِّمْنٰا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى حُسْنِ بَلٰآئِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي خٰاصَّةً كَمٰا خَلَقْتَنِي
فَاَحْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَّمْتَنِي فَاَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَاَحْسَنْتَ هِدٰايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ
عَلٰى اِنْعٰامِكَ عَلَيَّ قَدِيمًا وَحَدِيثًا فَكَمْ مِنْ كَرْبٍ يٰا سَيِّدِي قَدْ فَرَّجْتَهُ وَكَمْ مِنْ
غَمٍّ يٰا سَيِّدِي قَدْ نَفَّسْتَهُ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يٰا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ بَلٰآءٍ يٰا
سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يٰا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتَهُ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ
حٰالٍ فِي كُلِّ مَثْوًى وَزَمٰانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَمَقٰامٍ وَعَلٰى هٰذِهِ الْحٰالِ وَكُلِّ حٰالٍ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِي مِنْ اَفْضَلِ عِبٰادِكَ نَصِيبًا فِي هٰذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ اَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ اَوْ سُوٓءٍ
تَصْرِفُهُ اَوْ بَلٰآءٍ تَدْفَعُهُ اَوْ خَيْرٍ تَسُوقُهُ اَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهٰا اَوْ عٰافِيَةٍ تُلْبِسُهٰا
فَاِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِيَدِكَ خَزٰآئِنُ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ الْوٰاحِدُ
الْكَرِيمُ الْمُعْطِي الَّذِي لٰا يُرَدُّ سٰآئِلُهُ وَلٰا يُخَيَّبُ اٰمِلُهُ وَلٰا يَنْقُصُ نٰآئِلُهُ وَلٰا يَنْفَدُ
مٰا عِنْدَهُ بَلْ يَزْدٰادُ كَثْرَةً وَطِيبًا وَعَطٰآءً وَجُودًا وَارْزُقْنِي مِنْ خَزٰآئِنِكَ الَّتِي
لٰا تَفْنٰى وَمِنْ رَحْمَتِكَ الْوٰاسِعَةِ اِنَّ عَطٰآئَكَ لَمْ يَكُنْ مَحْظُورًا وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِينَ وَاحادیث بسیار در فضیلت زیارت
حضرت امام حسین علیه السلام در شب و روز عرفه وارد شده است و زیارت
نزدیک را در کتاب تحفة الزائر ذکر کرده ام و زیارت دور ان شاء الله بعد از
این مذکور خواهد شد و پیشتر نیز زیارت انحضرت مذکور شد و اما روز
عرفه از اعیاد عظیمه است و کسیکه توفیق یابد که در عرفات باشد ادعیه و

در بیان فضیلت روز عرفه

اعمال بسیار دارد و بهترین اعمال در این روز دعاست حتی مستحب است که جمع
کنند میان نماز ظهر و عصر در اول وقت و نافله و اذان عصر ساقط میشود
و بعد از نماز عصر مشغول دعا باید باشد تا شام و دعا از برای برادران مؤمن از
زنده و مرده بسیار باید کرد چنانچه در حدیث صحیح منقول است که ابرهیم بن هاشم
گفت که من عبد الله بن جندب را دیدم در موقف عرفات و حال هیچکس را بهتر از او
ندیدم پیوسته دستهای خود را بسوی آسمان بلند کرده بود و آب از دیده اش بر رویش
جاری بود تا بزمین میرسید چون مردم فارغ شدند باو گفتم وقوف هیچکس را بهتر از
وقوف تو ندیدم گفت بخدا سوگند که دعا نکردم مگر از برای برادران مؤمن خود
زیرا که از حضرت امام موسی علیه السلام شنیدم که هر که دعا کند از برای برادران
مؤمن خود در غیبت او از عرش ندا رسد باو که از برای تو صد هزار برابر او باد پس
نخواستم که دست بردارم از صد هزار برابر دعای ملک که البته مستجاب است برای
یک دعای خود که نمیدانم مستجاب خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق یابد که در روز
عرفه در تحت قبهٔ مقدسهٔ حضرت امام حسین علیه السلام باشد ثوابش کمتر نیست
از کسی که در عرفات باشد بلکه زیاده است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که هر که در روز عرفه بزیارت انحضرت برود و حق او را اشناسد و او را امام
واجب الاطاعه داند بنویسد حقتعالی از برای او ثواب دو هزار حج و دو هزار عمرهٔ
مقبوله و هزار جهاد که با پیغمبر مرسلی کرده باشد یا امام عادلی راوی گفت کجاست
ثواب وقوف عرفات حضرت از روی غضب بسوی او نظر کرد و فرمود که بدرستی
که بندهٔ مؤمن چون در روز عرفه نزد قبر انحضرت حاضر شود و در نهر فرات غسل
کند و متوجه زیارت انحضرت شود هر گام که بر میدارد ثواب یک حج و عمره برای و مینویسند
و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه حقتعالی اول نظر رحمت بسوی زوار
حضرت امام حسین علیه السلام میکند و گناهان ایشان را میامرزد و حاجات
ایشان را بر میاورد و بعد از آن متوجه اهل عرفات هست و کسیکه توفیق هیچیک

میکند در دنیا که در میان روز و دنیا [illegible] حاجی زاده و فرزند [illegible] نیست و در دنیا [illegible] اهل عرفات

از اینها را نیافته باشد باید که در سایر بلاد غسل بکند و در مجمع مؤمنان حاضر شود و زیارت آنحضرت بکند و اگر در بام بلندی یا صحرای گشاده باشد بهتر است پس مشغول ذکر و دعا باشند تا در ثواب اینها شریک گردند چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است و احادیث در باب روزهٔ روز عرفه مختلف است و اکثر علماء جمع میان احادیث باین روش کرده اند که اگر اشتباهی در ماه نباشد و او را از دعا کردن ضعیف نکرداند سنت است و الا مکروه هست یعنی ثوابش کمتر است و در روایتی واقع شده است که روزهٔ روز عرفه برابر است با روزهٔ یکسال و اگر اشتباه در ماه باشد یا با روزه از دعاء خواندن ضعیف شود روزه نگرفتن بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در روز عرفه پیش از آنکه متوجه دعا شود دو رکعت نماز بجا آورد در زیر آسمان و اعتراف کند نزد خدا بگناهان خود و اقرار کند بخطاهای خود فایز گردد بثواب اهل عرفات و گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده گردد و شیخ مفید این نماز را بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته است که این نماز مخصوص جمعی است که در اطراف باشند و در عرفات نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون خواهد مشغول دعا شود اول صد مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ و صد مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و صد مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و صد مرتبه سورهٔ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بخواند و در روایت دیگر فرمود که صد مرتبه آیة الکرسی بخواند و صد مرتبه لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ بگوید و صد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ بگوید پس مشغول دعاء شود و بهترین دعاها دعای صحیفهٔ کامله است از را با خضوع و خشوع و تأنی و وقت بخواند که مشتمل است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت و شیخ طوسی بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام گفت میخواهی ترا تعلیم کنم دعای روز عرفه را و آن دعای پیغمبران پیش از من است میگوئی لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ

شوند و تا شام مشغول

دعای روز عرفه

وَ لَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَ یُمِیتُ وَ هُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَ هُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ کَالَّذِی تَقُولُ وَ خَیْرًا مِمَّا نَقُولُ وَ فَوْقَ مَا یَقُولُ الْقَائِلُونَ اَللّٰهُمَّ لَکَ صَلَاتِی وَ نُسُکِی وَ مَحْیَایَ وَ مَمَاتِی وَ لَکَ بَرَائَتِی وَ بِکَ حَوْلِی وَ مِنْکَ قُوَّتِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوذُ بِکَ مِنَ الْفَقْرِ وَ مِنْ وَسَاوِسِ الصَّدْرِ وَ مِنْ شَتَاتِ الْاَمْرِ وَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ خَیْرَ الرِّیَاحِ وَ اَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا تَجِیءُ بِهِ الرِّیَاحُ وَ اَسْئَلُکَ خَیْرَ اللَّیْلِ وَ خَیْرَ النَّهَارِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِی قَلْبِی نُورًا وَ فِی سَمْعِی نُورًا وَ فِی بَصَرِی نُورًا وَ فِی دَمِی وَ عِظَامِی وَ عُرُوقِی وَ مَقَامِی وَ مَقْعَدِی وَ مَدْخَلِی وَ مَخْرَجِی نُورًا وَ اَعْظِمْ لِیَ النُّورَ یَا رَبِّ یَوْمَ اَلْقَاکَ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که این دعا را در روز عرفه بخوانند اَللّٰهُمَّ کَمَا سَتَرْتَ عَلَیَّ مَا لَمْ اَعْلَمْ فَاغْفِرْ لِی مَا تَعْلَمُ وَ کَمَا وَسِعَنِی عِلْمُکَ فَلْیَسَعْنِی عَفْوُکَ وَ کَمَا بَدَاْتَنِی بِالْاِحْسَانِ فَاَتِمَّ نِعْمَتَکَ بِالْغُفْرَانِ وَ کَمَا اَکْرَمْتَنِی بِمَعْرِفَتِکَ فَاشْفَعْهَا بِمَغْفِرَتِکَ وَ کَمَا عَرَّفْتَنِی وَحْدَانِیَّتَکَ فَاَکْرِمْنِی بِطَاعَتِکَ وَ کَمَا عَصَمْتَنِی مِمَّا لَمْ اَکُنْ اَعْتَصِمُ مِنْهُ اِلَّا بِعِصْمَتِکَ فَاغْفِرْ لِی مَا لَوْ شِئْتَ عَصَمْتَنِی مِنْهُ یَا جَوَادُ یَا کَرِیمُ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِکْرَامِ و از حضرت امام موسی علیه السلام این دعا منقول است اَللّٰهُمَّ اِنِّی عَبْدُکَ وَ ابْنُ عَبْدِکَ اِنْ تُعَذِّبْنِی فَبِاُمُورٍ قَدْ سَلَفَتْ مِنِّی وَ اَنَا بَیْنَ یَدَیْکَ بِرُمَّتِی وَ اِنْ تَعْفُ عَنِّی فَاَهْلُ الْعَفْوِ اَنْتَ یَا اَهْلَ الْعَفْوِ یَا اَحَقَّ مَنْ عَفٰی اغْفِرْ لِی وَ لِاِخْوَانِی و از جملهٔ دعاهای مشهور روز عرفه دعای حضرت سید الشهداء امام حسین است که بشر و بشیر پسران غالب اسدی روایت کرده اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمهٔ خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان خود با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک خود را بسوی کعبه کردانیدند و دستها را برابر روی برداشتند مانند مسکینی که طعام طلبد و این دعا را خواندند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَیْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَ لَا لِعَطَائِهِ

و یمیت و یحیی
ما نقول و فوق
و ساوس
لی
و فی لحمی نورًا
نورًا

الجواد
مانع و لا كصنعه صنع صانع و هو الواسع فطر اجناس البدائع و اتقن بحكمته
الصنائع و لا تخفى عليه الطلائع و لا تضيع عنده الودائع جازى كل صانع
و رائش كل قانع و راحم كل ضارع و منزل المنافع و الكتاب الجامع بالنور
الساطع و هو للدعوات سامع و للمطيعين نافع و للدرجات رافع و للكربات
دافع و للجبابرة قامع و راحم عبرة كل ضارع و رافع ضرعة كل ضارع
فلا اله غيره و لا شئ يعدله و ليس كمثله شئ و هو السميع البصير اللطيف
الخبير و هو على كل شئ قدير اللهم انى ارغب اليك و اشهد بالربوبية لك
مقرا بانك ربى و ان اليك مردى ابتدأتنى بنعمتك قبل ان اكون شيئا مذكورا
و خلقتنى من التراب ثم اسكنتنى الاصلاب آمنا لريب المنون و اختلاف الدهور — امنا ل
ازل
فلم ظاعنا من صلب الى رحم فى تقادم الايام الماضية و القرون الخالية لم
تخرجنى لرأفتك بى و لطفك لى و احسانك الى فى دولة ايام الكفرة الذين
نقضوا عهدك و كذبوا رسلك لكنك اخرجتنى رأفة منك و تحننا على للذى — رسولك ل
سبق لى من الهدى الذى يسرتنى و فيه انشأتنى و من قبل ذلك رؤفت بى
بجميل صنعك و سوابغ نعمك فابتدعت خلقى من منى يمنى ثم اسكنتنى فى ظلمات
ثلث بين لحم و جلد و دم و لم تشهرنى بخلقى و لم تجعل الى شيئا من امرى ثم
اخرجتنى الى الدنيا تاما سويا و حفظتنى فى المهد طفلا صبيا و رزقتنى من الغذاء
لبنا مريا و عطفت على قلوب الحواضن و كفلتنى الامهات الرحائم
و كلأتنى من طوارق الجان و سلمتنى من الزيادة و النقصان فتعاليت يا رحيم
يا رحمن حتى اذا استهللت ناطقا بالكلام اتممت على سوابغ الانعام فربيتنى
زائدا فى كل عام حتى اذا اكملت فطرتى و اعتدلت سريتى اوجبت على — مريتى ل اعتدلت ل
حجتك بان الهمتنى معرفتك و روعتنى بعجائب فطرتك و انطقتنى لما ذرأت — كملت ل
فى سمائك و ارضك من بدائع خلقك و نبهتنى لذكرك و شكرك و واجب — واوجبت على ل
طاعتك و عبادتك و فهمتنى ما جاءت به رسلك و يسرت لى تقبل مرضاتك

و مننت على فى جميع ذلك بعونك و لطفك ثم اذ خلقتنى من حر الثرى لم ترض
لى يا الهى بنعمة دون اخرى و رزقتنى من انواع المعاش و صنوف الرياش بمنك
العظيم على و احسانك القديم الى حتى اذا اتممت على جميع النعم و صرفت
عنى كل النقم لم يمنعك جهلى و جرأتى عليك ان دللتنى على ما يقربنى — الى ل
اليك و وفقتنى لما يزلفنى لديك فان دعوتك اجبتنى و ان سألتك اعطيتنى
و ان اطعتك شكرتنى و ان شكرتك زدتنى كل ذلك اكمالا لانعمك على
و احسانك الى فسبحانك سبحانك من مبدئ معيد حميد مجيد تقدست اسماؤك
و عظمت آلاؤك فاى نعمة يا الهى احصى عددا او ذكرا ام اى عطاياك — نعمك ل
اقوم بها شكرا و هى يا رب اكثر من ان يحصيها العادون او يبلغ علما بها
الحافظون ثم ما درأت و صرفت عنى اللهم من الضر و الضراء اكثر مما
ظهر لى من العافية و السراء و انا اشهد لك يا الهى بحقيقة ايمانى و عقد
عزمات يقينى و خالص صريح توحيدى و باطن مكنون ضميرى و علائق
مجارى نور بصرى و اسارير صفحة جبينى و خرق مسارب نفسى و خذاريف
مارن عرنينى و مسارب صماخ سمعى و ما ضمت و اطبقت عليه شفتاى و
حركات لفظ لسانى و مغرز حنك فمى و فكى و منابت اضراسى و بلوغ حبائل
بارع عنقى و مساغ ماكلى و مشربى و حمالة ام رأسى و جمل حمائل حبل وتينى — مطعمى ل
و ما اشتمل عليه تامور صدرى و نياط حجاب قلبى و افلاذ حواشى كبدى
و ما حوته شراسيف اضلاعى و حقاق مفاصلى و اطراف اناملى و قبض
عواملى و لحمى و دمى و شعرى و بشرى و عصبى و قصبى و عظامى و
مخى و عروقى و جميع جوارحى و ما انتسج على ذلك ايام رضاعى و ما
اقلت الارض منى و نومى و يقظتى و سكونى و حركتى و حركات ركوعى
و سجودى ان لو حاولت و اجتهدت مدى الاعصار و الاحقاب لو
عمرتها ان اؤدى شكر واحدة من انعمك ما استطعت ذلك الا بمنك

الموجب علىّ شكراً انفاً جديداً و ثناءً طارفاً عتيداً اجل و لو حرصت انا و
العادّون من انامك ان نحصى مدى انعامك سالفه و آنفه لما حصرناه
عدداً و لا احصيناه ابداً هيهات انى ذلك و انت المخبر عن نفسك فى
كتابك الناطق و النبأ الصادق و ان تعدّوا نعمة الله لا تحصوها صدق
كتابك اللهم و نباؤك و بلّغت انبياؤك و رسلك ما انزلت عليهم من
وحيك و شرعت لهم من دينك غير انى يا الهى اشهد بجدّى و جهدى و — جهدى خ ل
مبالغ طاقتى و وسعى و اقول مؤمناً موقناً الحمد لله الذى لم يتخذ ولداً
فيكون موروثاً و لم يكن له شريك فى الملك فيضادّه فيما ابتدع و لا ولىّ من — فيضادّه خ ل
الذلّ فيرفده فيما صنع سبحانه سبحانه سبحانه لو كان فيهما آلهة الّا الله
لفسدتا و تفطرتا فسبحان الله الواحد الاحد الحق الصمد الذى لم يلد و
لم يولد و لم يكن له كفواً احد الحمد لله حمداً يعدل حمد ملائكته
المقرّبين و انبيائه المرسلين و صلى الله على خيرته من خلقه محمد خاتم
النبيين و آله الطيبين الطاهرين المخلصين   پس شروع فرمود آنحضرت
در سؤال و اهتمام نمود در دعا و آب از ديدهاى مباركش جارى بود پس گفت
اللهم اجعلنى اخشاك كانّى اراك و اسعدنى بتقواك و لا تشقنى بمعصيتك
و خر لى فى قضائك و بارك لى فى قدرك حتى لا احبّ تعجيل ما اخرت و لا
تأخير ما عجّلت اللهم اجعل غناى فى نفسى و اليقين فى قلبى و الاخلاص فى
عملى و النور فى بصرى و البصيرة فى دينى و متّعنى بجوارحى و اجعل سمعى و
بصرى الوارثين منّى و انصرنى على من ظلمنى و ارنى فيه ثارى و مآربى و
اقرّ بذلك عينى اللهم اكشف كربتى و استر عورتى و اغفر لى خطيئتى
و اخسأ شيطانى و فكّ رهانى و اجعل لى يا الهى الدرجة العليا فى الآخرة
و الاولى اللهم لك الحمد كما خلقتنى فجعلتنى سميعاً بصيراً و لك الحمد
كما خلقتنى فجعلتنى حيّاً سويّاً رحمة بى و كنت عن خلقى غنيّاً ربّ بما برأتنى فعدّلت

فطرتى ربّ بما انشأتنى فاحسنت صورتى يا ربّ بما احسنت بى و فى عافيتنى ربّ
بما كلأتنى و وفّقتنى ربّ بما انعمت علىّ فهديتنى ربّ بما اوليتنى و من كلّ
خير اعطيتنى ربّ بما اطعمتنى و سقيتنى ربّ بما اغنيتنى و اقنيتنى
ربّ بما اعنتنى و اعززتنى ربّ بما البستنى من ذكرك الصافى و يسّرت — اعززتنى خ ل
لى من صنعك الكافى صلّ على محمد و آل محمد و اعنّى على بوائق الدهور
و صروف الايّام و الليالى و نجّنى من اهوال الدنيا و كربات الآخرة و اكفنى
شرّ ما يعمل الظالمون فى الارض اللهم ما اخاف فاكفنى و ما احذر فقنى
و فى نفسى و دينى فاحرسنى و فى سفرى فاحفظنى و فى اهلى و مالى و
ولدى فاخلفنى و فيما رزقتنى فبارك لى و فى نفسى فذلّلنى و فى اعين الناس
فعظّمنى و من شرّ الجنّ و الانس فسلّمنى و بذنوبى فلا تفضحنى و بسريرتى
فلا تخزنى و بعملى فلا تبتلنى و نعمك فلا تسلبنى و الى غيرك فلا تكلنى — تبتلينى خ ل
الهى الى من تكلنى الى القريب يقطعنى ام الى البعيد يتجهّمنى ام الى المستضعفين
لى و انت ربّى و مليك امرى اشكو اليك غربتى و بعد دارى و هوانى على
من ملّكته امرى اللهم فلا تحلل بى غضبك فان لم تكن غضبت علىّ فلا ابالى
سواك غير انّ عافيتك اوسع لى يا ربّ فاسئلك بنور وجهك الذى اشرقت
له الارض و السموات و انكشفت به الظلمات و صلح عليه امر الاوّلين و
الآخرين ان لا تميتنى على غضبك و لا تنزل بى سخطك لك العتبى حتى ترضى
قبل ذلك لا اله الّا انت ربّ البلد الحرام و المشعر الحرام و البيت العتيق
الذى احللته البركة و جعلته للناس امنة يا من عفى عن العظيم من الذنوب — امناً خ ل
بحلمه يا من اسبغ النعمة بفضله يا من اعطى الجزيل بكرمه يا عدّتى فى
شدّتى يا صاحبى فى وحدتى يا غياثى فى كربتى يا وليّى فى نعمتى يا ولىّ
نعمتى يا الهى و اله آبائى ابرهيم و اسمعيل و اسحق و يعقوب و ربّ جبرئيل
و ميكائيل و اسرافيل و ربّ محمد خاتم النبيين و آله المنتجبين و منزل التورية

والانجيل والزبور والفرقان ومنزل كهيعص وطه ويس والقرآن الحكيم
انت كهفي حين تعييني المذاهب في سعتها وتضيق علي الارض برحبها ولولا
رحمتك لكنت من الهالكين وانت مقيل عثرتي ولولا سترك اياي
لكنت من المفضوحين وانت مؤيدي بالنصر على الاعداء ولولا نصرك (لي خ ل)
اياي لكنت من المغلوبين يا من خص نفسه بالسمو والرفعة فاولياؤه (بالسمو خ ل)
بعزه يعتزون يا من جعلت له الملوك نير المذلة على اعناقهم فهم من
سطواته خائفون تعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور وغيب ما تأتي
به الازمان والدهور يا من لا يعلم كيف هو الا هو يا من لا يعلم ما يعلمه
الا هو يا من كبس الارض على الماء وسد الهواء بالسماء يا من له اكرم
الاسماء يا ذا المعروف الذي لا ينقطع ابدا يا مقيض الركب ليوسف
في البلد القفر ومخرجه من الجب وجاعله بعد العبودية ملكا يا رادّ
يوسف على يعقوب بعد ان ابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم يا كاشف
الضر والبلاء عن ايوب يا ممسك يد ابرهيم من الذبح عن ابنه بعد ان كبر (يدي خ ل)
سنه وفني عمره يا من استجاب لزكريا فوهب له يحيى ولم يدعه فردا
وحيدا يا من اخرج يونس من بطن الحوت يا من فرق البحر لبني اسرائيل فانجيهم (فلق خ ل)
وجعل فرعون وجنوده من المغرقين يا من ارسل الرياح مبشرات بين يدي
رحمته يا من لم يعجل على من عصاه من خلقه يا من استنقذ السحرة من بعد (لا يعجل خ ل)
طول الجحود وقد غدوا في نعمته يأكلون رزقه ويعبدون غيره وقد حادّوه
ونادّوه وكذبوا رسله يا الله يا بديء لا بدء لك يا دائما لا نفاد لك يا حي حين
لا حي يا محيي الموتى يا من هو قائم على كل نفس بما كسبت يا من قل له شكري
فلم يحرمني وعظمت عنده خطيئتي فلم يفضحني ورآني على المعاصي فلم يخذلني (تشهرني خ ل)
يا من حفظني في صغري يا من رزقني في كبري يا من اياديه عندي لا تحصى يا من
نعمه عندي لا تجازى يا من عارضني بالخير والاحسان وعارضته بالاسائة

والعصيان يا من هداني بالايمان قبل ان اعرف شكر الامتنان يا من (للايمان خ ل)
دعوته مريضا فشفاني وعريانا فكساني وجائعا فاطعمني وعطشانا (فاشبعني خ ل)
فارواني وذليلا فاعزني وجاهلا فعرفني ووحيدا فكثرني وغائبا فردني
ومقلا فاغناني ومنتصرا فنصرني وغنيا فلم يسلبني وامسكت عن جميع ذلك
فابتداني فلك الحمد يا من اقال عثرتي ونفس كربتي واجاب دعوتي
وستر عورتي وغفر ذنوبي وبلغني طلبتي ونصرني على عدوي وان اعد (اعدّ خ ل)
نعمك ومننك وكرائم منحك لا احصيها يا مولاي انت الذي انعمت انت
الذي احسنت انت الذي اجملت انت الذي افضلت انت الذي مننت انت الذي
اكملت انت الذي رزقت انت الذي وفقت انت الذي اعطيت انت الذي (اغنيت انت الذي)
اقنيت انت الذي آويت انت الذي كفيت انت الذي هديت انت الذي
عصمت انت الذي سترت انت الذي غفرت انت الذي اقلت انت الذي (زى عفوت خ ل)
مكنت انت الذي اعززت انت الذي اعنت انت الذي عضدت انت الذي
ايدت انت الذي نصرت انت الذي شفيت انت الذي عافيت انت الذي
اكرمت تباركت ربي وتعاليت فلك الحمد دائما ولك الشكر واصبا (راضيا خ ل)
ثم انا يا الهي المعترف بذنوبي فاغفرها لي انا الذي اسأت انا الذي
اخطأت انا الذي اغفلت انا الذي جهلت انا الذي هممت انا الذي سهوت (غفلت خ ل)
انا الذي اعتمدت انا الذي تعمدت انا الذي وعدت انا الذي اخلفت
انا الذي نكثت انا الذي اقررت انا يا الهي اعترف بنعمك عندي وابوء
بذنوبي فاغفرها لي يا من لا تضره ذنوب عباده وهو الغني عن طاعتهم
والموفق من عمل منهم صالحا بمعونته ورحمته فلك الحمد الهي امرتني فعصيتك
ونهيتني فارتكبت نهيك فاصبحت لا ذا براءة فاعتذر ولا ذا قوة فانتصر
فباي شيء استقبلك يا مولاي ابسمعي ام ببصري ام بلساني ام بيدي ام برجلي (استقبلك خ ل)
اليس كلها نعمك عندي وبكلها عصيتك يا مولاي فلك الحجة والسبيل علي

يَا مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ اَنْ يَزْجُرُونِي وَمِنَ الْعَشَائِرِ وَالْاِخْوَانِ
اَنْ يُعَيِّرُونِي وَمِنَ السَّلَاطِينِ اَنْ يُعَاقِبُونِي وَلَوِ اطَّلَعُوا يَا مَوْلَايَ عَلَى مَا
اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي اِذاً مَا اَنْظَرُونِي وَلَرَفَضُونِي وَقَطَعُونِي فَهَا اَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ
يَا سَيِّدِي خَاضِعاً ذَلِيلاً حَصِيراً حَقِيراً لَا ذُو بَرَاءَةٍ فَاَعْتَذِرَ وَلَا ذُو قُوَّةٍ
فَاَنْتَصِرَ وَلَا حُجَّةٍ لِي فَاَحْتَجَّ بِهَا وَلَا قَائِلٌ لَمْ اَجْتَرِحْ وَلَمْ اَعْمَلْ سُوءاً وَمَا ذو حجة ل
عَسَى الْجُحُودُ لَوْ جَحَدْتُ يَا مَوْلَايَ يَنْفَعُنِي كَيْفَ وَاَنَّى ذَلِكَ وَجَوَارِحِي كُلُّهَا
شَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَمِلْتُ وَعَلِمْتُ يَقِيناً غَيْرَ ذِي شَكٍّ اَنَّكَ سَائِلِي عَنْ
عَظَائِمِ الْاُمُورِ وَاَنَّكَ الْحَكِيمُ الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَجُورُ وَعَدْلُكَ مُهْلِكِي وَمِنْ كُلِّ عزائم ل الحكم ل
عَدْلِكَ مَهْرَبِي فَاِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذُنُوبِي يَا اِلَهِي بَعْدَ حُجَّتِكَ عَلَيَّ وَاِنْ تَعْفُ عَنِّي مولاى ل
فَبِحِلْمِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ
مِنَ الْمُوَحِّدِينَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الْخَائِفِينَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
اِنِّي كُنْتُ مِنَ الْوَجِلِينَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ السَّائِلِينَ لَا اِلَهَ
اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاجِينَ الرَّاغِبِينَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
اِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُهَلِّلِينَ الْمُسَبِّحِينَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ رَبِّي وَرَبُّ آبَائِيَ الْاَوَّلِينَ سبحانك ل
اَللَّهُمَّ هَذَا ثَنَائِي عَلَيْكَ مُمَجِّداً وَاِخْلَاصِي لِذِكْرِكَ مُوَحِّداً وَاِقْرَارِي
بِآلَائِكَ مُعَدِّداً وَاِنْ كُنْتُ مُقِرّاً اَنِّي لَا اُحْصِيهَا لِكَثْرَتِهَا وَسُبُوغِهَا وَتَظَاهُرِهَا
وَتَقَادُمِهَا اِلَى حَادِثٍ مَا لَمْ تَزَلْ تَتَعَمَّدُنِي بِهِ مَعَهَا مُذْ خَلَقْتَنِي وَبَرَاْتَنِي مِنْ
اَوَّلِ الْعُمْرِ مِنَ الْاِغْنَاءِ بَعْدَ الْفَقْرِ وَكَشْفِ الضُّرِّ وَتَسْبِيبِ الْيُسْرِ وَدَفْعِ
الْعُسْرِ وَتَفْرِيجِ الْكَرْبِ وَالْعَافِيَةِ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةِ فِي الدِّينِ وَلَوْ رَفَدَنِي
عَلَى قَدْرِ ذِكْرِ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ جَمِيعُ الْعَالَمِينَ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ لَمَا قَدَرْتُ نعمتك ل
وَلَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ تَقَدَّسْتَ وَتَعَالَيْتَ مِنْ رَبٍّ عَظِيمٍ كَرِيمٍ رَحِيمٍ وَلَا تُحْصَى
آلَاؤُكَ وَلَا يُبْلَغُ ثَنَاؤُكَ وَلَا تُكَافَى نَعْمَاؤُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ

اَتْمِمْ عَلَيْنَا نِعَمَكَ وَاَسْعِدْنَا بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَللَّهُمَّ
اِنَّكَ تُجِيبُ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّ اِذَا دَعَاكَ وَتَكْشِفُ السُّوءَ وَتُغِيثُ الْمَكْرُوبَ
وَتَشْفِي السَّقِيمَ وَتُغْنِي الْفَقِيرَ وَتَجْبُرُ الْكَسِيرَ وَتَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَتُعِينُ الْكَبِيرَ
وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ وَلَا فَوْقَكَ قَدِيرٌ وَاَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ يَا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ
الْاَسِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ
لَهُ وَلَا وَزِيرَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعْطِنِي فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ اَفْضَلَ مَا
اَعْطَيْتَ وَاَنَلْتَ اَحَداً مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُولِيهَا وَآلَاءٍ تُجَدِّدُهَا وَبَلِيَّةٍ اوليائك ل
تَصْرِفُهَا وَكُرْبَةٍ تَكْشِفُهَا وَدَعْوَةٍ تَسْمَعُهَا وَحَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُهَا وَسَيِّئَةٍ تَغْفِرُهَا
اِنَّكَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللَّهُمَّ اِنَّكَ اَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَاَسْرَعُ مَنْ
اَجَابَ وَاَكْرَمُ مَنْ عَفَى وَاَوْسَعُ مَنْ اَعْطَى وَاَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْؤُولٌ وَلَا سِوَاكَ مَاْمُولٌ دَعَوْتُكَ فَاَجَبْتَنِي
وَسَاَلْتُكَ فَاَعْطَيْتَنِي وَرَغِبْتُ اِلَيْكَ فَرَحِمْتَنِي وَوَثِقْتُ بِكَ فَنَجَّيْتَنِي وَفَزِعْتُ
اِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اَللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَى صل ل
آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ اَجْمَعِينَ وَتَمِّمْ لَنَا نَعْمَاءَكَ وَهَنِّئْنَا عَطَاءَكَ وَاجْعَلْنَا
لَكَ شَاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ ذَاكِرِينَ آمِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللَّهُمَّ يَا مَنْ
مَلَكَ فَقَدَرَ وَقَدَرَ فَقَهَرَ وَعُصِيَ فَسَتَرَ وَاسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ يَا غَايَةَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ
وَمُنْتَهَى اَمَلِ الرَّاجِينَ يَا مَنْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْماً وَوَسِعَ الْمُسْتَقِيلِينَ رَاْفَةً وَ المستقيلين ل
رَحْمَةً وَحِلْماً اَللَّهُمَّ اِنَّا نَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَّفْتَهَا وَ
عَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَمِينِكَ عَلَى وَحْيِكَ
اَلْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ الَّذِي اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ
وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ اَللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا مُحَمَّدٌ اَهْلُ ذَلِكَ
يَا عَظِيمُ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِينَ الطَّاهِرِينَ اَجْمَعِينَ وَتَغَمَّدْنَا الطيبين
بِعَفْوِكَ عَنَّا فَاِلَيْكَ عَجَّتِ الْاَصْوَاتُ بِصُنُوفِ اللُّغَاتِ وَاجْعَلْ لَنَا فِي هَذِهِ

الْعَشِيَّةِ نَصِيباً فِي كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ وَنُورٍ تَهْدِي بِهِ وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَ
عَافِيَةٍ تُجَلِّلُهَا وَبَرَكَةٍ تُنْزِلُهَا وَرِزْقٍ تَبْسُطُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
اقْلِبْنَا فِي هٰذَا الْوَقْتِ مُنْجِحِينَ مُفْلِحِينَ مَبْرُورِينَ غَانِمِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِينَ
وَلَا تُخْلِنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْرِمْنَا مَا نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تَرُدَّنَا خَائِبِينَ
وَلَا مِنْ بَابِكَ مَطْرُودِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ وَلَا لِفَضْلِ مَا نُؤَمِّلُهُ
مِنْ عَطَايَاكَ قَانِطِينَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ وَيَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ أَقْبَلْنَا
مُوْمِنِينَ وَلِبَيْتِكَ الْحَرَامِ آمِّينَ قَاصِدِينَ فَأَعِنَّا عَلَى مَنَاسِكِنَا وَأَكْمِلْ لَنَا حَجَّنَا مُوقِنِينَ خ ل حَجَّنَا خ ل
وَاعْفُ اللَّهُمَّ عَنَّا وَعَافِنَا فَقَدْ مَدَدْنَا إِلَيْكَ أَيْدِيَنَا وَهِيَ بِذِلَّةِ الْاعْتِرَافِ
مَوْسُومَةٌ اللَّهُمَّ فَأَعْطِنَا فِي هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ مَا سَأَلْنَاكَ وَاكْفِنَا مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ
فَلَا كَافِيَ لَنَا سِوَاكَ وَلَا رَبَّ لَنَا غَيْرُكَ نَافِذٌ فِينَا حُكْمُكَ مُحِيطٌ بِنَا عِلْمُكَ عَدْلٌ
فِينَا قَضَاؤُكَ اقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا بِجُودِكَ
عَظِيمَ الْأَجْرِ وَكَرِيمَ الذُّخْرِ وَدَوَامَ الْيُسْرِ وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا أَجْمَعِينَ وَلَا
تُهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِينَ وَلَا تَصْرِفْ عَنَّا رَأْفَتَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَرَحْمَتَكَ خ ل
اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هٰذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَأَلَكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَشَكَرَكَ فَزِدْتَهُ وَتَابَ إِلَيْكَ
فَقَبِلْتَهُ وَتَنَصَّلَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّهَا فَغَفَرْتَهَا لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
اللَّهُمَّ وَنَقِّنَا وَسَدِّدْنَا وَاعْصِمْنَا وَاقْبَلْ تَضَرُّعَنَا يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيَا أَرْحَمَ
مَنِ اسْتُرْحِمَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ إِغْمَاضُ الْجُفُونِ وَلَا لَحْظُ الْعُيُونِ وَلَا
مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُونِ وَلَا مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ أَلَا كُلُّ
ذٰلِكَ قَدْ أَحْصَاهُ عِلْمُكَ وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ
الظَّالِمُونَ عُلُوّاً كَبِيراً تُسَبِّحُ لَكَ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرَضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مَا خ ل
مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
الْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ وَالْأَيَادِي الْجِسَامِ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ
الرَّؤُفُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَعَافِنِي فِي بَدَنِي وَ

دِينِي وَآمِنْ خَوْفِي وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ لَا تَمْكُرْ بِي وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي
وَلَا تَخْدَعْنِي وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ پس سر و دیده خود را
بسوی آسمان بلند کرد و از دیده‌های مبارکش آب میریخت مانند دو مشک و
بصدای بلند گفت يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ
وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ وَأَسْأَلُكَ
اللَّهُمَّ حَاجَتِي الَّتِي إِنْ أَعْطَيْتَنِيهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعْتَنِي وَإِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ
يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي أَسْأَلُكَ فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا
شَرِيكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ پس مکرر میگفت یارب و صداها بگریه بلند شد و بار کردند و روانه
جانب مشعر الحرام شدند و سید بن طاوس بسند معتبر روایت کرده است از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام که در روز عرفه چون زوال شمس بشود نماز
ظهر و عصر را بکن پس برو بجهل وقوف و صد مرتبه اللّٰهُ أَكْبَرُ و صد مرتبه
الْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ و صد مرتبه لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ و صد مرتبه سوره
قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ و صد مرتبه سوره إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بخوان پس این دعا را بخوان لَا إِلٰهَ
إِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰوَاتِ
السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِيَّاكَ أَعْبُدُ وَإِيَّاكَ أَسْتَعِينُ اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُ
أَنْ أُثْنِيَ عَلَيْكَ وَمَا عَسَى أَنْ أَبْلُغَ مِنْ مَدْحِكَ مَعَ قِلَّةِ عَمَلِي وَقِصَرِ رَأْيِي وَأَنْتَ
الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ
وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا
الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْخَاطِئُ وَأَنْتَ الْحَيُّ
الَّذِي لَا يَمُوتُ وَأَنَا خَلْقٌ أَمُوتُ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ
وَأَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحيمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ مالِكُ
يَوْمِ الدّينِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ مِنْكَ بَدْؤُ الْخَلْقِ وَاِلَيْكَ يَعُودُ وَاَنْتَ
اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلا تَزالُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ خالِقُ الْجَنَّةِ
وَالنّارِ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ خالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
الْواحِدُ الْاَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُواً اَحَدٌ وَاَنْتَ له ذ
اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ عالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحيمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزيزُ الْجَبّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحانَ اللّٰهِ
عَمّا يُشْرِكُونَ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنٰى
يُسَبِّحُ لَكَ ما فِي السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ وَاَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا
اَنْتَ الْكَبيرُ الْمُتَعالِ وَالْكِبْرِياءُ رِداؤُكَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ سابِغُ النَّعْماءِ حَسَنُ
الْبَلاءِ جَزيلُ الْعَطاءِ مُقْسِطُ الْقَضاءِ باسِطُ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ نَفّاعٌ بِالْخَيْراتِ فتاح ذ
كاشِفُ الْكُرُباتِ رَفيعُ الدَّرَجاتِ مُنْزِلُ الْاٰياتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمٰواتٍ عَظيمُ
الْبَرَكاتِ مُخْرِجٌ مَنْ فِي الظُّلُماتِ اِلَى النُّورِ مُبَدِّلُ السَّيِّئاتِ حَسَناتٍ وَجاعِلُ مخرج من النور الى الظلمات خ
الْحَسَناتِ دَرَجاتٍ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ دَنَوْتَ في عُلُوِّكَ وَعَلَوْتَ في دُنُوِّكَ فَدَنَوْتَ
فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ وَارْتَفَعْتَ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ تَرىٰ وَلا تُرىٰ وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ
الْاَعْلىٰ فالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوىٰ لَكَ ما فِي السَّمٰواتِ الْعُلىٰ وَلَكَ الْكِبْرِياءُ فِي
الْاٰخِرَةِ وَالْاُولىٰ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ غافِرُ الذَّنْبِ شَديدُ الْعِقابِ ذُو الطَّوْلِ لا الذنوب ذ
اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اِلَيْكَ الْمَصيرُ وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ كُلَّ شَيْءٍ وَبَلَغَتْ حُجَّتُكَ وَلا
مُعَقِّبَ لِحُكْمِكَ وَاَنْتَ لا تُخَيِّبُ سائِلَكَ اَنْتَ الَّذي لا رافِعَ لِما وَضَعْتَ وَلا
واضِعَ لِما رَفَعْتَ اَنْتَ الَّذي اَثْبَتَّ كُلَّ شَيْءٍ بِحِكْمَتِكَ وَاَحْصَيْتَ كُلَّ
شَيْءٍ بِعِلْمِكَ وَاَبْرَمْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ وَلا يَفُوتُكَ شَيْءٌ بِعِلْمِكَ وَلا يَمْتَنِعُ يمنع ذ
مِنْكَ شَيْءٌ اَنْتَ الَّذي لا يُعْجِزُكَ هارِبُكَ وَلا يَرْتَفِعُ صَريعُكَ وَلا يَحْيىٰ قَتيلُكَ
اَنْتَ عَلَوْتَ فَقَهَرْتَ وَمَلَكْتَ فَقَدَرْتَ وَبَطَنْتَ فَخَبَرْتَ وَعَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ

ظَهَرْتَ عَلِمْتَ خائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَما تُخْفِي الصُّدُورُ وَتَعْلَمُ ما تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثىٰ
وَما تَضَعُ وَما تَغيضُ الْاَرْحامُ وَما تَزْدادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدارٍ اَنْتَ الَّذي
لا تَنْسىٰ مَنْ ذَكَرَكَ وَلا تُضَيِّعُ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ اَنْتَ الَّذي لا يَشْغَلُكَ ما في
جَوِّ اَرَضيكَ عَمّا في جَوِّ سَمٰواتِكَ وَلا يَشْغَلُكَ ما في جَوِّ سَمٰواتِكَ عَمّا في جَوِّ اَرَضيكَ
اَنْتَ الَّذي تَعَزَّزْتَ في مُلْكِكَ وَلَمْ يُشْرِكْكَ اَحَدٌ في جَبَرُوتِكَ اَنْتَ الَّذي
عَلا كُلَّ شَيْءٍ مُلْكُكَ وَمَلَكَ كُلَّ شَيْءٍ اَمْرُكَ اَنْتَ الَّذي مَلَكْتَ الْمُلُوكَ بِقُدْرَتِكَ الملكوت ذ
وَاسْتَعْبَدْتَ الْاَرْبابَ بِعِزَّتِكَ وَاَنْتَ الَّذي قَهَرْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِقُوَّتِكَ
وَعَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِفَضْلِكَ اَنْتَ الَّذي لا يُسْتَطاعُ كُنْهُ وَصْفِكَ وَلا مُنْتَهىٰ لِما
عِنْدَكَ اَنْتَ الَّذي لا يَصِفُ الْواصِفُونَ عَظَمَتَكَ وَلا يَسْتَطيعُ الزّائِلُونَ
تَحْويلَكَ اَنْتَ شِفاءٌ لِما فِي الصُّدُورِ وَهُدىً وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنينَ اَنْتَ الَّذي
لا يُحْفيكَ سائِلٌ وَلا يَنْقُصُكَ نائِلٌ وَلا يَبْلُغُ مِدْحَتَكَ مادِحٌ وَلا قائِلٌ اَنْتَ
الْكائِنُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْمُكَوِّنُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ اَنْتَ الْواحِدُ
الصَّمَدُ الَّذي لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُواً اَحَدٌ وَلَمْ تَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا له ذ
وَلَداً السَّمٰواتُ وَمَنْ فيهِنَّ لَكَ وَالْاَرَضُونَ وَمَنْ فيهِنَّ لَكَ وَما بَيْنَهُنَّ وَما بينهما ذ
تَحْتَ الثَّرىٰ اَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَاَحَطْتَ بِهِ عِلْماً وَاَنْتَ تَزيدُ فِي الْخَلْقِ ما تَشاءُ وَاَنْتَ
لا تُسْئَلُ عَمّا تَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ وَاَنْتَ الْفَعّالُ لِما تُريدُ وَاَنْتَ الْقَريبُ وَاَنْتَ
الْبَعيدُ وَاَنْتَ السَّميعُ وَاَنْتَ الْبَصيرُ وَاَنْتَ الْماجِدُ وَاَنْتَ الْواجِدُ وَاَنْتَ الْعَليمُ
وَاَنْتَ الْحَكيمُ وَاَنْتَ الْغَنِيُّ وَاَنْتَ الْكَريمُ وَاَنْتَ الْبارُّ وَاَنْتَ الرَّحيمُ وَاَنْتَ الْقادِرُ
وَاَنْتَ الْقاهِرُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنىٰ كُلُّها وَاَنْتَ الْجَوادُ الَّذي لا تَبْخَلُ وَاَنْتَ
الْعَزيزُ الَّذي لا تَذِلُّ وَاَنْتَ مُمْتَنِعٌ لا تُرامُ يُسَبِّحُ لَكَ ما فِي السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ
وَاَنْتَ بِالْخَيْرِ اَجْوَدُ مِنْكَ بِالشَّرِّ اَنْتَ رَبّي وَرَبُّ اٰبائِيَ الْاَوَّلينَ اَنْتَ تُجيبُ
الْمُضْطَرَّ اِذا دَعاكَ اَنْتَ نَجَّيْتَ نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ وَاَنْتَ غَفَرْتَ لِداوُدَ ذَنْبَهُ
وَاَنْتَ نَفَّسْتَ عَنْ ذِي النُّونِ كَرْبَهُ وَاَنْتَ كَشَفْتَ عَنْ اَيُّوبَ ضُرَّهُ وَلَنْتَ

رددت موسى على امه وانت صرفت قلوب السحرة اليك حتى قالوا امنا حين د ا
برب العالمين وانت ولي نعمة الصالحين لا يذكر منك الا الحسن الجميل وما ما د ك
لا يذكر اكثر لك الالاء والنعم وانت المحسن المجمل لا نبلغ مدحتك ولا
الثناء عليك انت كما اثنيت على نفسك سبحانك وبحمدك تباركت اسماؤك
وجل ثناؤك ما اعظم شأنك واجل مكانك وما اقربك من عبادك والطفك
بخلقك وامنعك بقوتك انت اعز واجل واسمع وابصر واعلى واكبر
واطهر واشكر واقدر واعلم واخبر واكبر واعظم واقرب واملك
واوسع وامنع واعطى واحكم وافضل واحمد من ان يدرك العيان تدركه العيون د ك
عظمتك او يصف الواصفون صفتك او يبلغوا غايتك اللهم انت الله الذي
لا اله الا انت اجل من ذكر واشكر من عبد وارأف من ملك واجود
من سئل واوسع من اعطى تحلم بعد ما تعلم وتعفو وتغفر بعد ما تقدر
لم تطع قط الا باذنك ولم تعص قط الا بعلمك تطاع ربنا فتشكر وتعصى
ربنا فتغفر اللهم انت اقرب حفيظ وادنى شهيد حلت بين القلوب واخذت
بالنواصي واحصيت الاعمال وعلمت الاخبار وبيدك المقادير والقلوب
اليك مقصدة والسر عندك علانية والمهتدي من هديت والحلال مفضية د ك
ما حللت والحرام ما حرمت والدين ما شرعت والامر ما قضيت تقضي ولا كما د ك
يقضى عليك اللهم انت الاول فليس قبلك شيء وانت الاخر فليس بعدك
شيء وانت الظاهر فليس فوقك شيء وانت الباطن فليس دونك شيء وانت
العزيز الحكيم اللهم بيدك مقادير الليل والنهار وبيدك مقادير الشمس
والقمر وبيدك مقادير النصر والخذلان وبيدك مقادير الدنيا والاخرة
وبيدك مقادير الموت والحيوة وبيدك مقادير الخير والشر صل على محمد
وال محمد واغفر لي كل ذنب اذنبته في ظلم الليل وضوء النهار
عمدا او خطأ سرا او علانية انك على كل شيء قدير وهو عليك سهل

يسير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اللهم اني اثني عليك
باحسن ما اقدر عليه واشكرك بما مننت به علي وعلمتني من شكرك
اللهم لك الحمد بمحامدك كلها على نعمائك كلها وعلى جميع خلقك
حتى ينتهي الحمد لك الى ما تحب ربنا وترضى اللهم لك الحمد عدد
ما خلقت وعدد ما ذرأت ولك الحمد عدد ما برأت ولك الحمد عدد ما وعدد ما ادرت ﻫ
احصيت ولك الحمد عدد ما في السموات والارضين ولك الحمد ملء
الدنيا والاخرة پس ده مرتبه بكو لا اله الا الله وحده لا شريك ويميت ويحيي د ك
له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده الخير وهو
على كل شيء قدير وده مرتبه بكو استغفر الله الذي لا اله الا هو
الحي القيوم واتوب اليه پس بكو يا الله يا الله ده مرتبه يا رحمن يا رحمن
ده مرتبه يا رحيم يا رحيم ده مرتبه يا بديع السموات والارض ده
مرتبه يا ذا الجلال والاكرام ده مرتبه يا حنان يا منان ده مرتبه
يا حي يا قيوم ده مرتبه بسم الله الرحمن الرحيم ده مرتبه اللهم صل على پس بكو ﻫ
محمد وال محمد ده مرتبه پس بكو اللهم لك الحمد وولي الحمد و
منتهى الحمد وفي العهد عزيز الجند قديم المجد الحمد لله الذي كان
عرشه على الماء حين لا شمس تضيء ولا قمر يسري ولا بحر يجري ولا رياح
تذري ولا سماء مبنية ولا ارض مدحية ولا ليل يجن ولا نهار يكن تهيج د ك
ولا عين تدمع ولا صوت يسمع ولا جبل مرسى ولا سحاب منشئ ولا انس
مبرو ولا جن مذرو ولا ملك كريم ولا شيطان رجيم ولا ظل ممدود مذروء د ك
ولا شيء معدود الحمد لله الذي يحمده من اهل محامده ليحمدوه على استحمده الى ترتيبه
ما بذل من نوافله الذي فاق مدح المادحين مآثر محامده وعلا وصف
الواصفين هيبة جلاله هو اهل لكل حمد ومنتهى كل رغبة وقاضي
كل حاجة الواحد الذي لا بدئ له الملك الذي لا زوال له الرفيع الذي

ليس فوقه ناظر ذو المغفرة والرحمة المحمود لبذل نواله المعبود لهيبة نوافله خ ل
جلاله المذكور بحسن الآئه المنان بسعة فواضله المرغوب اليه في تمام الرزق
من خزائنه العظيم الشأن الكريم في سلطانه العلي في مكانه المحسن في امتنانه
الجواد في فواضله الحمد لله بارئ خلق المخلوقين بعلمه ومصور
اجساد العباد بقدرته ومخالف صور من خلق من خلقه وفالق الارواح
في خلقه بعلمه ومعلم من خلق من عباده اسمه ومدبر خلق السموات و
الارض بعظمته الذي وسع كل شيء خلق كرسيه وعلا بعظمته فوق
الاعلين وقهر الملوك بجبروته الجبار الاعلى المعبود في سلطانه المتسلط
بقوته المتعالي في دنوه المتداني من كل شيء في ارتفاعه نفذ بصره في
خلقه وحارت الابصار بشعاع نوره الحمد لله الحليم الرشيد القوي لشعاع خ ل الحميد خ ل
الشديد المبدئ المعيد الفعال لما يريد الحمد لله منزل الآيات كاشف
الكربات ومؤتي السؤلات الحمد لله في كل مكان وفي كل زمان و
في كل اوان الحمد لله الذي لا ينسى من ذكره ولا يخيب من دعاه ولا يذل
من والاه الذي يجزي بالاحسان احسانا وبالصبر نجاة الحمد لله الذي
له ما في السموات وما في الارض وله الحمد في الآخرة وهو الحكيم الخبير
الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل الملائكة رسلا اولي اجنحة مثنى و
ثلاث ورباع يزيد في الخلق ما يشاء ان الله على كل شيء قدير سبحان الله
والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي
العظيم وسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون وله الحمد في السموات و
الارض وعشيا وحين تظهرون وسبحان الله آناء الليل واطراف النهار و
سبحان الله بالغدو والآصال وسبحان ربك رب العزة عما يصفون
وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين والحمد لله كما يحب ربنا وكما
يرضى حمدا كثيرا طيبا وسبحان الله كلما سبح الله شيء وكما يحب الله ان يسبح

والحمد لله كلما حمد الله شيء وكما يحب الله ان يحمد ولا اله الا الله كلما
هلل الله شيء وكما يحب الله ان يهلل والله اكبر كلما كبر الله شيء وكما يحب الله
ان يكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم پس بخوان اين دعاى مخزون
را اللهم اني اسئلك يا الله يا رحمن هفت مرتبه باسمائك الحسنى المرضية
المكنونة يا الله اللهم اني اسئلك باسمائك الكبيرة الكبرياء اللهم اني
اسئلك باسمائك العزيزة المنيعة واسئلك باسمائك التامة الكاملة المشهورة العظيمة خ ل
يا الله واسئلك باسمائك التي لا يردها دونك احد يا الله واسئلك بمسائلك
بما عاهدت اوفى العهد يا الله ان لا تخيب سائلك يا الله واسئلك بجملة هي رضا لك يا الله واسمائك باسمائك التي هي
مسائلك التي لا يفي بحملها شيء غيرك يا الله هفت مرتبه واسئلك بكل اسم
اوجبته وكل اسم هو لك وكل مسئلة حتى ينتهي الى اسمك الاعظم
الاعظم الاكبر الاكبر العلي الاعلى الذي استويت به على عرشك واستقللت
به على كرسيك وهو اسمك الفاضل الكامل الذي فضلته على جميع اسمائك
يا رحمن هفت مرتبه واسئلك بما لا اعلمه ما لو علمته لسئلتك به يا الله و
بكل اسم استأثرت به في علم الغيب عندك يا رحمن يا رحمن ان تصلي على محمد
عبدك ورسولك ونبيك وامينك وحبيبك وصفوتك من خلقك و
خاصتك من بريتك ونجيك ونجيبك وحبيبك وصفيك وعلى اهل بيت
محمد وترحم على محمد واهل بيت محمد كافضل واجمل وازكى واطهر
واعظم واكثر واتم ما صليت على احد من انبيائك ورسلك يا ذا
الجلال والاكرام اللهم صل على محمد وال محمد في الاولين وصل على محمد
وال محمد في الآخرين وصل على محمد وال محمد في الملاء الاعلى وصل على
محمد واله في النبيين والمرسلين اللهم اعط محمدا صلواتك عليه واله وال محمد خ ل
الوسيلة والفضيلة والشرف والدرجة الرفيعة اللهم اكرم مقامه و
شرف بنيانه وعظم نوره وبرهانه وبيض وجهه واعل كعبه وافلج افلج خ ل

حجته واظهر عذره ودعوته وتقبل شفاعته كما بلغ رسالاتك وتلا اياتك
وامر بطاعتك وائتمر بها ونهى عن معصيتك وانتهى عنها في سر وعلانية
وجاهد حق الجهاد فيك وعبدك مخلصا حتى اتاه اليقين صلواتك عليه و
على اهله اللهم ابعثه مقاما محمودا يغبطه عليه الاولون والاخرون من
النبيين والمرسلين اللهم استعملنا بسنته وتوفنا على ملته وابعثنا في
شيعته واحشرنا في زمرته واجعلنا من تبعه ولا تحجبنا عن رؤيته ولا تحرمنا
مرافقته حتى تسكننا غرفه وتخلدنا في جواره رب اني احببته فاحببني
لذلك ولا تفرق بيني وبينه طرفة عين في الدنيا والاخرة اللهم صل
على محمد وال محمد الذين اذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهيرا اللهم
وافتح لهم فتحا يسيرا وانصرهم نصرا عزيزا واجعل لهم من لدنك سلطانا
نصيرا اللهم مكن لهم في الارض واجعلهم ائمة واجعلهم الوارثين اللهم
ارهم في عدوهم ما يأملون وار عدوهم منهم ما يحذرون اللهم اجمع
بينهم في خير وعافية اللهم عجل الروح والفرج لآل محمد اللهم اجمع
على الهدى امرهم واجعل قلوبهم على قلوب خيارهم واصلح ذات بينهم
انك حميد مجيد اللهم اني اسئلك ان تصلي على محمد وال محمد وان
تغفر لي ولوالدي وما ولدا واعتقهما من النار وارحمهما وارضهما عني
واغفر لكل والد لي دخل في الاسلام ولاهلي وولدي وجميع قراباتي انك
على كل شيء قدير اللهم اجعلني وجميع ورثة ابي واخواني فيك من اهل
ولايتك ومحبتك فانه لا يقدر على ذلك غيرك يا رحمن اللهم اوزعني
ان اشكرك واشكر نعمتك التي انعمت علي وعلى والدي وان اعمل صالحا
ترضه واصلح لي في ذريتي اني تبت اليك واني من المسلمين واجز والدي
خير ما جزيت والدا عن ولده واجعل ثوابهما عني جنات النعيم واغفر لنا
ولاخواننا الذين سبقونا بالايمان ولا تجعل في قلوبنا غلا للذين امنوا

اله خ ل

لتسكنا خ ل

ربنا انك رؤف رحيم واغفر لنا وللمؤمنين والمؤمنات الاحياء منهم والاموات
اللهم اصلح ذات بينهم واجمع على الهدى امرهم واجعلني واياهم على
طاعتك ومحبتك اللهم والمم شعثهم واحقن دماءهم وول امرهم
خيارهم اهل الرافة والرحمة والعدل عليهم انك على كل شيء قدير يا رب
يا رب يا رب اللهم بديع السموات والارض عالم الغيب والشهادة يا ذا الجلال
والاكرام والجود والقوة والسلطان والجبروت والملكوت والكبرياء
والعظمة والقدرة والمدحة والرهبة والرغبة والجود والعلو والمجد و
الهدى والطاعة والعبادة والامر والخلق وكل شيء لك يا رب العالمين
يا رب يا رب يا رب اسئلك يا رب سؤال الضارعين المتضرعين المساكين
المستكينين الراغبين الراهبين الذين لا يجدون سواك يا من يجيب
المضطر ويكشف الضر ويجيب الداعي ويعطي السائل اسئلك يا رب سؤال
من لم يجد لضعفه مقويا ولا لذنبه غافرا ولا لفقره سادا غيرك اسئلك
سؤال من اشتدت فاقته وضعفت قوته وكثرت ذنوبه يا ذا الجلال
والاكرام يا رب يا رب اسئلك يا رب مسئلة كل سائل ورغبة كل
راغب تبذل اذا دعيت اجبت وبحق السائلين عليك وبحق صفوتك من
عبادك ومنتهى العز من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك ان لا
تستدرجني بخطيئتي ولا تجعل مصيبتي في ديني واذكرني يا رب برضاك
ولا تنسني حين تنشر رحمتك واقبل علي بوجهك الكريم وامنن علي
بكرامتك يا كريم العفو واستجب دعائي وارحم تضرعي فاني بائس
فقير خائف مستجير من عذابك لا اثق بعملي ولكني اثق برحمتك يا رب يا رب
يا رب اللهم كن بي حفيا ولا تجعلني بدعائك رب شقيا وامنن علي بعافيتك
واعتق رقبتي من النار فاني لا استغيث بغيرك واستجير لك فاجرني من كل
هول ومشقة وخوف وامن خوفي وشجع جبني وقو ضعفي وسد فاقتي و

يجدون خ ل

ولا تنسني خيرا تيسره برحمتك خ ل

اصلح لی جمیع اموری یا رب اعوذ بک من هول المطلع ومن شدة الوقف
یوم الدین فانک تجیر ولا یجار علیک یا رب یا رب یا رب اللهم لا تعرض
عنی حین ادعوک ولا تصرف عنی وجهک حین اسئلک فلا رب لی سواک
واعطنی مسئلتی وامن خوفی یوم القاک اللهم انی اعوذ بک فاعذنی فانی
ضعیف خائف مستجیر بائس فقیر یا رب یا رب یا رب اللهم اکشف ضرها
استعذت منه والبسنی رحمتک وجللنی عافیتک وامنی برحمتک فانک
تجیر ولا یجار علیک اللهم انی اعوذ بک من وحشة القبر ومن خلوته ومن
ظلمته وضیقه وعذابه ومن هول ما اتخوف بعده یا رب العالمین یا رب — ضیقه خ ل
یا رب یا رب اللهم انی اسئلک ان تصلی علی محمد واهل بیته صفوتک
وخیرتک من خلقک وان تستجیب لی دعائی وتعطینی سؤلی واکفنی امر
اخرتی ودنیای وارحم فاقتی واغفر ذنوبی ما تقدم منها وما تاخر واتنی فی — لی خ ل
الدنیا حسنة وفی الاخرة حسنة وقنی برحمتک عذاب النار اللهم ارزقنی
صلة قرابتی وحجا مقبولا وعملا صالحا مبرورا وارضاه ممن عمل به واصلح
لی اهلی وولدی واسئلک ان تجعل لی عقبا صالحا تلحقنی من دعائهم — ولدی خ ل
رضوانا ومغفرة وزیادة فی کرامتک انک علی کل شیء قدیر وانت ارحم
الراحمین یا رب یا رب یا رب اللهم وکلما کان فی قلبی من شک او ریبة او
جحود او قنوط او فرح او مرح او بطر او فخر او خیلاء او جبن او خیفة او ریاء
او سمعة او شقاق او نفاق او کفر او فسوق او عصیان او عظمة او شیء
مما لا تحب علیه اولیاءک فاسئلک بحق محمد وال محمد ان تمحو ذلک
من قلبی وان تبدل لی مکانه ایمانا وعدلا ورضا بقضائک ووفاء بعهدک — تبدلنی خ ل
وجلا منک وزهدا فی الدنیا ورغبة فیما عندک وثقة بک وطمانینة — لقضائک خ ل
الیک وتوبة الیک نصوحا یا رب یا رب یا رب اللهم لک الحمد کما
خلقتنی ولم اک شیئا مذکورا فاعنی علی اهوال الدنیا وبوائق الدهر ونکبات

الزمان وکربات الاخرة ومصیبات اللیالی والایام واکفنی شر ما یعمل
الظالمون فی الارض اللهم بارک لی فی قدرک ورضنی بقضائک اللهم
افتح مسامع قلبی لذکرک وارزقنی شکرا وتوفیقا وعبادة وخشیة یا رب
العالمین یا رب یا رب اللهم اطلع علی الیوم اطلاعة تدخلنی بها
الجنة اللهم استجب دعائی واقبله منی واجعله دعاء جامعا یوافق بعضه
بعضا فان کل شیء عندک بمقدار اللهم واجعله من شانک فانک کل یوم
فی شان اللهم واکتبه لی فی علیین فی کتاب لا یمحی ولا یبدل بان تقول قد
غفرت لعبدی ما تقدم من ذنبه وما تاخر واستجبت له دعوته ووفقته
واصطفیته لنفسی وکرمته وفضلته وعصمته وهدیته وزکیته
واصلحته واستخلصته وغفرت له وعفوت عنه امین یا رب یا رب یا رب
اللهم انی اتوجه الیک بنبیک نبی الرحمة محمد صلی الله علیه واله
فی خلاصی وخلاص والدی وما ولدا واهلی وولدی وجمیع ذریة ابی و
اخوانی فیک وجمیع ذریة ابی واخوانی فیک وجمیع المؤمنین والمؤمنات
وکل ولدی دخل فی الاسلام من اهوال یوم القیمة ومن شر عذاب
القبر ومن هموم الدنیا والاخرة واهوالها واسئلک ان ترزقنی عزها
وتصرف عنی شرها وتثبتنی بالقول الثابت فی الحیوة الدنیا والاخرة انک
رؤف رحیم وصلی الله علی محمد واله وسلم کثیرا وحسبنا الله ونعم
الوکیل یا رب یا رب یا رب اللهم انی اسئلک ان تصرف عنی شر کل
جبار عنید وشیطان مرید وشر کل ضعیف من خلقک وشدید ومن
شر السامة والهامة واللامة والخاصة والعامة ومن شر کل دابة
صغیرة او کبیرة باللیل والنهار ومن شر فسقة العرب والعجم ومن
شر فسقة الجن والانس انک علی کل شیء قدیر ولا حول ولا قوة
الا بالله العلی العظیم وصلی الله علی محمد واله خیر مخلوق دعا الی خیر

معبودِ اللّهمّ ربّنا وآتنا فی الدّنیا حسنةً وفی الآخرة حسنةً وقنا برحمتک
عذاب النّار یا ربّ یا ربّ یا ربّ اللّهمّ وما کان من خیرٍ او عملٍ صالحٍ اسئلک
به واکون فی رضوانک وعافیتک وما اصلح من ذلک من البرّ فامنن علیّ به
انّی الیک راغبٌ وبک مستجیرٌ اللّهمّ ما استعفیتک منه وما لم استعفک
منه وتوجب علیّ به النّار وسخطک فعافنی منه وما عذت من المخازی یوم فاعفنی د
القیمة وسوء المطلع الی ما فی القبور فاعذنی منه اللّهمّ وما اقدم علیه من اعتذرت د
فعلی له واجازی علیه یوم المعاد او ترانی فی الدّنیا علی الحال الّتی تورث
سخطک فاسئلک بوجهک الکریم ان تعظم عافیتی من جمیع ذلک یا ولیّ
العافیة یا ربّ یا ربّ یا ربّ واسئلک یا ربّ مع ذلک العافیة من جهد البلاء
وسوء القضاء وشماتة الاعداء وان تحملنی ما لا طاقة لی به وان تسلّط علیّ
ظالمًا او تبتلینی بما لا طاقة لی به وتناقشنی الحساب یوم الحساب مناقشةً
بمساوی احوج ما اکون الی عفوک وتجاوزک اسئلک بوجهک الکریم
ان تعظم عافیتی فی جمیع ذلک یا ولیّ العافیة ای من عفی عن السّیّئات ولم یجاز
بها ارحم عبدک یا ربّ یا ربّ یا ربّ یا الله یا الله یا الله نفسی نفسی ارحم
عبدک یا سیّداه عبدک بین یدیک یا ربّاه یا ربّاه یا ربّاه یا منتهی رغباه
یا مجری الدّم فی عروق عبدک عبدک عبدک یا سیّداه یا مالک عبده یا سیّداه یا مالکاه
یا هو یا ربّاه لا حیلة لی ولا غنای عن نفسی ولا استطیع لها ضرًّا ولا نفعًا غنائی د
ولا رجاء لی ولا اجد احدًا اصانعه تقطّعت اسباب الخدائع واضمحلّ عنّی کلّ
باطلٍ افردنی الدّهر الیک فقمت هذا المقام الٰهی بعلمک فکیف انت صانعٌ
بی لیت شعری ولا اشعر کیف تقول لدعائی اتقول نعم او تقول لا فان قلت لا فیا
ویلتاه یا ویلتاه یا ویلتاه یا عولتاه یا عولتاه یا عولتاه یا شقوتاه یا شقوتاه
یا شقوتاه یا ذلّاه یا ذلّاه یا ذلّاه الی من والی من او عند من او کیف او بما
ذا او الی ایّ شیءٍ ومن ارجو ومن یعود علیّ ان رفضتنی یا واسع المغفرة

الظّن د وان قلت نعم کما الظّنّ بک فطوبی لی انا السّعید فطوبی لی انا المرحوم
ایا مترحّم ایا مترئّف ایا متعطّف ایا متجبّر ایا متملّک ایا متسلّط لا عمل لی
ارجو به نجاح حاجتی ولا احد انفع لی منک یا من عرّفنی نفسه یا من امرنی
بطاعته ایا مدعوّ ایا مسئول ایا مطلوب الیه رفضت وصیّتک الّتی
اوصیتنی ولو اطعتک لکفیتنی ما قمت الیک فیه من قبل ان اقوم وانا
ملاء د مع معصیتی لک راج فلا تحل بینی وبین ما رجوته واردد یدی ملاء
من خیرک بحقّک یا سیّدی یا ولیّی انا من قد عرفت شرّ عبدٍ وانت خیر
ربٍّ یا مخشیّ الانتقام یا ربّ یا ربّ یا ربّ یا الله یا الله یا الله یا محیط بملکوت
ولذنبی د السّموات والارض اصلحنی لدنیای واصلحنی لدینی واصلحنی لآخرتی و
اصلحنی لاهلی واصلحنی لولدی واصلح لی ما خوّلتنی یا الٰهی واصلحنی من
خطایای یا حنّان یا منّان تفضّل علیّ برحمتک وامنن علیّ باجابتک و
صلّ اللّهمّ علی محمّدٍ النّبیّ واهله وسلّم وحل بینی وبین ما حلت بینه
وبین اهل بیت محمّدٍ من الباطل وآتنا فی الدّنیا حسنةً وفی الآخرة
حسنةً یا ارحم الرّاحمین پس بگو بسم الله الرّحمن الرّحیم والٰهکم الٰه
واحدٌ لا اله الّا هو الرّحمن الرّحیم الله لا اله الّا هو الحیّ القیّوم لا تأخذه
سنةٌ ولا نومٌ له ما فی السّموات وما فی الارض من ذا الّذی یشفع عنده
الّا باذنه یعلم ما بین ایدیهم وما خلفهم ولا یحیطون بشیءٍ من علمه
الّا بما شاء وسع کرسیّه السّموات والارض ولا یؤده حفظهما وهو العلیّ
العظیم الم الله لا اله الّا هو الحیّ القیّوم هو الّذی یصوّرکم فی الارحام کیف
یشاء لا اله الّا هو العزیز الحکیم الّذین یقولون ربّنا انّنا آمنّا فاغفر لنا
ذنوبنا وقنا عذاب النّار الصّابرین والصّادقین والقانتین والمنفقین و
المستغفرین بالاسحار شهد الله انّه لا اله الّا هو والملائکة واولوا العلم
قائمًا بالقسط لا اله الّا هو العزیز الحکیم انّ الدّین عند الله الاسلام الله

لا اله الا هو ليجمعنكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ومن اصدق من الله حديثا
ذلكم الله ربكم لا اله الا هو خالق كل شيء فاعبدوه وهو على كل شيء وكيل
اتبع ما اوحي اليك من ربك لا اله الا هو واعرض عن المشركين قل يا ايها
الناس اني رسول الله اليكم جميعا الذي له ملك السموات والارض لا اله
الا هو يحيي ويميت فامنوا بالله ورسوله النبي الامي الذي يؤمن بالله و
كلماته واتبعوه لعلكم تهتدون وما امروا الا ليعبدوا الها واحدا
لا اله الا هو سبحانه عما يشركون لقد جاءكم رسول من انفسكم عزيز
عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رؤف رحيم فان تولوا فقل حسبي
الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم حتى اذا ادركه
الغرق قال امنت انه لا اله الا الذي امنت به بنوا اسرائيل وانا من المسلمين
فان لم يستجيبوا لكم فاعلموا انما انزل بعلم الله وان لا اله الا هو فهل انتم
مسلمون قل هو ربي لا اله الا هو عليه توكلت واليه متاب ان انذروا
انه لا اله الا انا فاتقون الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنى فاستمع لما
يوحى انني انا الله لا اله الا انا فاعبدني واقم الصلوة لذكري انما الهكم
الله الذي لا اله الا هو وسع كل شيء علما وما ارسلنا من قبلك من رسول
الا نوحي اليه انه لا اله الا انا فاعبدون وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن
ان لن نقدر عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت
من الظالمين فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك ننجي المؤمنين فتعالى
الله الملك الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم الله لا اله الا هو رب
العرش العظيم وهو الله لا اله الا هو له الحمد في الاولى والاخرة وله
الحكم واليه ترجعون يا ايها الناس اذكروا نعمة الله عليكم هل من خالق
غير الله يرزقكم من السماء والارض لا اله الا هو فانى تؤفكون انهم كانوا
اذا قيل لهم لا اله الا الله يستكبرون ذلكم الله ربكم له الملك لا اله الا هو

فانى تصرفون غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذي الطول لا اله
الا هو اليه المصير ذلكم الله ربكم خالق كل شيء لا اله الا هو فانى تؤفكون
تبارك الله رب العالمين لا اله الا هو يحيي ويميت ربكم ورب ابائكم
الاولين فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات
والله يعلم متقلبكم ومثويكم لو انزلنا هذا القران على جبل لرايته
خاشعا متصدعا من خشية الله وتلك الامثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون
هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم هو الله
الذي لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار
المتكبر سبحان الله عما يشركون هو الله الخالق البارئ المصور له الاسماء
الحسنى يسبح له ما في السموات والارض وهو العزيز الحكيم الله لا اله الا
هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون رب المشرق والمغرب لا اله الا هو فاتخذه
وكيلا پس هفت مرتبه بگو وانه لكتاب عزيز لا ياتيه الباطل من بين
يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد پس بگو امنا بالله وما انزل
الينا وما انزل الى ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط وما اوتي موسى
وعيسى وما اوتي النبيون من ربهم لا نفرق بين احد منهم ونحن له مسلمون
ربنا رب السموات والارض لن ندعو من دونه الها لقد قلنا اذا شططا
الحمد لله الذي هدينا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدينا الله لقد
جاءت رسل ربنا بالحق صلى الله عليهم اجمعين پس بگو السلام عليك
يا رسول الله السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا خيرة الله من خلقه
وامينه على وحيه السلام عليك يا مولاي يا امير المؤمنين انت حجة الله
على خلقه وامينه على وحيه وباب علمه ووصي نبيه والخليفة من بعده
في امته لعن الله امة غصبتك حقك وقعدت مقعدك انا بريء منهم
ومن شيعتهم اليك السلام عليك يا فاطمة البتول السلام عليك يا زين

لنساء العالمين السلام عليك يا بنت رسول الله رب العالمين صلى الله عليك
وعليه السلام عليك يا ام السبطين الحسن والحسين لعن الله امة غصبتك
حقك ومنعتك ما جعله الله لك حلالا انا برئ اليك منهم ومن شيعتهم
السلام عليك يا مولاي يا ابا محمد الحسن الزكي لعن الله امة قتلتك
وبايعت في امرك وشايعت انا برئ اليك منهم ومن شيعتهم السلام
عليك يا مولاي يا ابا عبد الله الحسين ابن علي صلوات الله عليك وعلى
ابيك وجدك محمد المصطفى صلى الله عليه واله لعن الله امة استحلت
دمك ولعن الله امة قتلتك واستباحت حريمك ولعن الله اشياعهم
واتباعهم ولعن الله الممهدين لهم بالتمكين من قتالكم انا برئ الى الله
واليك منهم السلام عليك يا مولاي يا ابا محمد علي بن الحسين السلام
عليك يا مولاي يا ابا جعفر محمد بن علي السلام عليك يا مولاي يا ابا
عبد الله جعفر بن محمد السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن موسى بن
جعفر السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن علي بن موسى الرضا السلام عليك
يا مولاي يا ابا جعفر محمد بن علي السلام عليك يا مولاي يا ابا الحسن علي بن
محمد السلام عليك يا مولاي يا ابا محمد الحسن بن علي السلام عليك يا
مولاي يا ابا القاسم الحجة ابن الحسن صاحب الزمان صلى الله عليك وعلى
عترتك الطاهرة الطيبة يا موالي كونوا شفعاء لي عند الله في حط (وزري) وخطاياي
آمنت بالله وبما انزل اليكم واتوالى آخركم بما اتوالى اولكم وبرئت من — بِهِ خ ل
الجبت والطاغوت واللات والعزى يا موالي انا سلم لمن سالمكم وحرب
لمن حاربكم وعدو لمن عاداكم وولي لمن والاكم الى يوم القيمة ولعن الله
ظالميكم وغاصبيكم ولعن الله اشياعهم واتباعهم واهل مذهبهم و
ابرء الى الله واليكم منهم اللهم اني اشهد لك وكفى بك شهيدا و
اشهد محمدا صلى الله عليه واله وعليا والائمة من ذريتهما والثمانية — والأوصياء خ ل

حملة عرشك والاربعة الاملاك خزنة علمك اني برئ من اعدائهم
فصل على محمد وعلى اهل بيته الطيبين الطاهرين الصلوة والسلام اللهم
اقرر عيني بصلوته وصلوة اهل بيته واجعل ما هديتني اليه من الحق
والمعرفة بهم مستقرا لا مستودعا يا ارحم الراحمين اللهم وعرفني نفسك
وعرفني رسلك وعرفني ملائكتك وعرفني ولاة امرك اللهم اني لا اخذ
الا ما اعطيت ولا اوقى الا ما وقيت اللهم لا تحرمني منازل اوليائك ولا
تزغ قلبي بعد اذ هديتني وهب لي من لدنك رحمة انك انت الوهاب و
هيئ لي من امري رشدا اللهم وعلمني ناطق التنزيل وخلصني من المهالك — رشدًا خ ل
اللهم وخلصني من الشيطان وحزبه ومن السلطان وجنده ومن الجبت
وانصاره بحق محمد المحمود وبعلي المقصود وبحق شبر وشبير وبحق اسمائك
الحسنى صل على محمد افضل الصفوة انك على كل شئ قدير وانت بكل — الصلوة خ ل
شئ محيط يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله يا رباه يا رباه يا رباه يا سيداه
يا سيداه يا سيداه يا مولاياه يا مولاياه يا مولاياه يا عماد من لا عماد له ويا سند
من لا سند له ويا ذخر من لا ذخر له انت ربي وانا عبدك على عهدك
ووعدك اللهم اجعله موقفا محمودا ولا تجعله آخر العهد منا واشركنا
في صالح دعاء من دعاك بمنى وعرفات ومزدلفة وعند قبر نبيك عليه (وآله)
السلام وعند زمزم والمقام اللهم لك الحمد حيث رفعت اقدارنا عن
شد الزنانير في الاوساط والخواتيم في الاعناق ولك الحمد حيث لم تجعلنا
زنادقة مضلين ولا مدعية شاكين مرتابين ولا معادين ولا عن
اهل بيت نبيك صلى الله عليه واله منحرفين اللهم كما بلغتنا هذا اليوم
المبارك من شهرنا وسنتنا هذه المباركة فبلغنا آخرها في عافية وبلغنا
اعواما كثيرة برحمتك يا ارحم الراحمين يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله
يا الله يا رباه يا رباه يا رباه يا سيداه يا سيداه يا سيداه يا مولاياه يا مولاياه

يامولاية اللهم وماقسمت لي في هذه الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا
الشهر وفي هذه السنة من خير او بركة او عافية او مغفرة او رافة او رحمة
او عتق من النار او رزق واسع حلال طيب او توبة نصوح فاجعل لنا في
ذلك اوفر النصيب واجزل الحظ اللهم وما انزلت في هذه الساعة و
في هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة من حرق او شرق او غرق او
هدم او ردم او خسف او قذف او رجف او مسخ او صيحة او زلزلة او فتنة او
صاعقة او برد او جنون او جذام او برص او اكل سبع او ميتة سوء وجميع
انواع البلاء في الدنيا والاخرة فاصرفه عنا كيف شئت وانى شئت وعن البلية
جميع المؤمنين في كل دار ومنزل في شرق الارض وغربها عز جارك وجل
ثناؤك ولا اله غيرك وحدك لاشريك لك فاطر السموات والارض عالم
الغيب والشهادة رب كل شئ ومليكه اشهد ان لا اله الا الله وحده وحدك
لاشريك له واشهد ان محمدا صلى الله عليه واله عبده ورسوله واشهد
ان الجنة حق والنار حق وان الساعة اتية لاريب فيها وان الله يبعث من
في القبور اشهد ان لا اله الا الله وحده لاشريك له عليها احيا وعليها
اموت وعليها ابعث حيا ان شاء الله بعد الموت رضيت بالله ربا وبالاسلام
دينا وبمحمد صلى الله عليه واله نبيا وبعلي وليا وبالقران كتابا و
بالكعبة قبلة وبابرهيم عليه السلام لنبينا ابا وبمحمد صلى الله عليه و
اله نبيا وبامير المؤمنين صلوات الله عليه للحق موضحا وللجنة والنار
قاسما وبالمؤمنين من شيعته اخوانا لا اشرك بالله شيئا ولا اتخذ من وبالاوصياء من ذريته ائمة
دونه وليا ولا ادعي معه الها لا اله الا الله وحده لاشريك له الها واحدا
احدا فردا صمدا لم يتخذ صاحبة ولا ولدا اللهم اني اسئلك بالعظيم
من الائك والقديم من نعمائك والمخزون من اسمائك وما وارت الحجب
من بهائك ومعاقد العز من عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وبك وحدك

لاشريك لك ان تصلي على محمد وال محمد وان ترحم هذه النفس الجزعة
وهذا البدن الهلوع الذي لايطيق حر شمسك فكيف حر نارك لمن تعاقبه
لايزيد في ملكك شئ وان تعف عني لاينقص من ملكك شئ انت يارب
بخلقك ارحم وبعبادك اعلم وبسلطانك اروف وبملكك اقدم وبعفوك
اكرم وعلى عبادك انعم لايزيد في ملكك طاعة المطيعين ولاينقص منه
معصية العاصين واعف عني يا اكرم الاكرمين ويا ارحم الراحمين
الوذ بعزتك واستظل بفنائك واستجير بقدرتك واستغيث برحمتك
واعتصم بحبلك ولا اثق الا بك ولا الجا الا اليك يا عظيم الرجاء يا كاشف
البلاء ويا احق من تجاوز وعفى اللهم ان ظلمي مستجير بعفوك وخوفي
مستجير بامانك وفقري مستجير بغناك ووجهي البالي الفاني مستجير
بوجهك الدائم الباقي الذي لايفنى ولايزول يامن لايشغله شان
عن شان لاتجعل مصيبتنا في ديننا ولاتجعل الدنيا اكبر همنا ولاتسلط
علينا من لايرحمنا وعد بحلمك على جهلنا وباحسانك على اسائتنا وبقولك
على ضعفنا وبغناك على فقرنا واعذنا من الاذى والقذى والضر و
سوء القضاء وشماتة الاعداء وسوء المنظر في المال والدين والاهل
والولد وعند معاينة ملك الموت اللهم يارب نشكو اليك غيبة نبينا عنا و
قلة ناصرنا وكثرة عدونا وشدة الزمان علينا ووقوع الفتن بنا و
تظاهر الخلق علينا اللهم صل على محمد وال محمد وافرج ذلك بفتح
منك تعجله ونصر تعزه وحق تظهره اللهم وابعث بقائم ال محمد صلى
الله عليه واله للنصر لدينك واظهار حجتك والقيام بامرك وتطهير ارضك
من ارجاسها برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اني اعوذ بك ان اوالي لك
عدوا او اعادي لك وليا او اسخط لك رضا او ارضى لك سخطا او اقول للحق
هذا باطل او اقول للباطل هذا حق او اقول للذين كفروا هؤلاء اهدى

مِنَ الَّذینَ آمَنُوا سَبیلاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا بِرَحْمَتِكَ عَذابَ النّارِ وسابقا مذکور شد که عمل استفتاح را نیز در این روز بعمل آوردن مستحب است

فصل سیم

در بیان اعمال ضروریه شب عید قربان و روزش و ایام تشریق است یعنی یازدهم و دوازدهم و سیزدهم بدانکه شب عید اضحی از جمله چهار شب است که احیای آنها سنت مؤکد است و منقول است که در این شب درهای آسمان بسته نمیشود برای آنکه صدای دعاهای حاجیان بالا رود و صدای ایشان در آسمان پیچیده است مانند صدای مگس عسل در میان کندو و حق تعالی حاجیان را ندا میکند که ضمیر پروردگار شما و شما بید بندگان من و حق مرا ادا کردید و بر من لازم است که دعای شما را مستجاب گردانم پس هرکه مستحق آمرزش است همه گناهان او را میآمرزد و هرکه سزاوار آن نیست گناهانش را کم میکند پس هرکه با ایشان در دعا و عبادت شریك شود در ثواب با ایشان شریك خواهد بود و غسل و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در این شب سنت است و منقول است که هرکه آنحضرت را در این شب زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود **واما اعمال روز عید** غسل در آن سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و بهتر آنست که پیش از نماز غسل کند و نماز عید بنابر مشهور در زمان غیبت امام علیه السلام سنت مؤکد است و بگمان فقیر واجب است بشرایط مقرره و نمازش بهمان کیفیت است که در عید فطر مذکور شد و دعای پیش از رفتن بنماز عید در آنجا مذکور شد و دعای بسیار پیش از نماز و بعد از آن وارد شده است و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بهترین دعاها دعای چهل و هشتم صحیفه کامله است که اولش اینست اَللّٰهُمَّ هٰذا یَوْمٌ مُبارَكٌ و اگر دعای چهل

در بیان اعمال شب عید قربان و روز عید و ایام تشریق

اعمال روز عید قربان

ششم را که اولش یا مَنْ یَرْحَمُ مَنْ لا یَرْحَمُهُ الْعِبادُ است نیز بخواند بهتر است زیرا که در بعضی از نسخ قدیمهٔ صحیفه استحباب خواندن این دعا نیز وارد شده است و دعای ندبه بهترین دعاهاست و در این روز و سایر اعیاد سنت است خواندن چنانچه انشاء الله بعد از این در ضمن زیارات مذکور خواهد شد و در این عید سنت است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی بشود و از جملهٔ احکام این عید قربانی است و آن سنت مؤکد است و بعضی از علما واجب دانسته اند اگر قدرت بر آن داشته باشد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که اضحیه واجب است بر هر مسلمانی و فرمود که البته از برای خود بکن و از برای عیال خود اگر خواهی بکن و اگر خواهی مکن و از ام سلمه زوجهٔ حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که بآنحضرت عرض کرد که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت اضحیه ندارم آیا قرض کنم و اضحیه بخرم حضرت فرمود که قرض کن که آن قرض را خدا ادا میکند و بهتر آنست که در روز عید بکشد و در روز عید بکشد و در روز یازدهم و دوازدهم نیز میتوان کشت و اگر در منی باشد روز سیزدهم نیز میتوان کشت و بهتر آنست که در دههٔ ذی الحجه خریده باشد و مکروه است قربانی کردن حیوانیکه در خانه تربیت کرده باشد و میباید که یا شتر یا گاو و یا گوسفند یا بز بوده باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر باشد میباید پنج سال تمام داشته باشد یا زیاده و اگر گاو و یا بز بوده باشد میباید یك سالش تمام باشد و داخل در سال دویم شده باشد و اگر دو سال تمام داشته باشد بهتر است و اگر گوسفند باشد ششماه کافیست و اگر هفت ماهش تمام باشد بهتر است و میباید نقصی در اعضایش نباشد و کور بیك چشم یا هر دو چشم نبوده باشد و بسیار لنگ نباشد که راه رفتن بر آن دشوار باشد و گوشش بریده نباشد و اگر شق شده و جدا نشده باشد باکی نیست و اگر شق نیز نباشد بهتر است و باید که مغز شاخش نشکسته باشد و

در قربانی کردن

اکر پوستش نیز نشکسته باشد بهتر است وبهتر انست که بیمار وبسیار پیر
نبوده باشد وسنّت است که فربه بوده باشد وباید که بسیار لاغر نبوده
باشد که پیه برکردهٔ اش نباشد وباید که خصّی نباشد یعنی خصیه اش را نبریده
باشند ومکروهست اکر خصیه اش را مالیده باشند واکر بغیر خصّی بهم
نرسد خصّی را قربانی میتوان کرد وسنّت است که اکر قربانی شتر یا کاو باشد
ماده باشد واکر کوسفند یا بز باشد نر باشد وسنّت است که خود بکشد و
اکر نتواند دست بر روی دست قصّاب بکذارد وهمه ذبح بکند وطریق
کشتن انست که اکر شتر باشد نحر کند یعنی حربه را مانند کارد یا نیزه در کودال
پائین کردنش فرو برد واکر بعوض ان ذبح کند حرام میشود وواجب است که روی
اورا در بقبله بدارد وان را ونام خدا ببرد وسنّت است که انرا ایستاده بدارد ورو بقبله
وهر دو دستش را از سرها تا زانو بریسمان یا تسمه بریکدیکر به پیچد وانکه نحر
میکند در جانب راست شتر بایستد وحربه را در نحرش فرو برد واکر کاو یا
کوسفند یا بز باشد باید که چهار رکرا از کردنش ببرد یعنی حلقوم ودو رك بزرك
که در دو جانب حلقوم است ورکی که در پشت حلقوم است که اب وعلف از
ان رك بجوف ان میرود واکر انها را نحر کند حرام میشود وسنّت است که دعا
بخواند در وقت کشتن چنانکه بسند صحیح از حضرت صادق علیه السّلام
منقول است که چون قربانی را بخری روی انرا بقبله کن ودر وقت نحر یا ذبح
بکو وَجَّهْتُ وَجْهِیَ لِلَّذِی فَطَرَ السَّمٰوٰاتِ وَالْاَرْضَ حَنِیفاً مُسْلِماً وَمَا اَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِینَ اِنَّ صَلٰوتِی وَنُسُكِی وَمَحْیَایَ وَمَمَاتِی لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ لَا شَرِیكَ لَهُ
وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِینَ اَللّٰهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ
پس نحر یا ذبح کند وبکوید اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّی وفرمود که تا نمیرد سرش را
جدا مکن وچون پوست بکند سنّت است که یك حصه را خود واهل خانه اش
بخورند وبهتر انست که خود بان افطار کند ویك حصه را برای همسایکان

بهدیه بفرستد واکر پریشان باشند بهتر است ویك حصه را بفقراء و
سؤال کنندکان بدهد واکر اکثر را تصدق کند شاید بهتر باشد وسنّت است
که پوست وکلّه وجمیع اعضای حلال انرا تصدّق کند وتصرّف نکند وبقصّاب
ندهد مکر انکه قصّاب پریشان باشد وبتصدّق باو بدهد ودر حدیث صحیح
وارد شده است که پوستش را میتواند دباغت کند وبر روی ان نماز کند
وبنشیند واکر کوسفند یافت نشود سنّت است که قیمت وسطش را تصدّق
کند واکر یك حیوان برای خود وعیال خود بکشد کافیست واکر یکی از برای
خود ویکی از برای عیال خود بکشد بهتر است واکر بعدد عیال بکشد ثوابش
بیشتر خواهد بود واز برای پدر ومادر واولاد وخویشان که مرده باشند
قربانی کردن خوبست واکر از برای حضرت رسول صلی الله علیه واله
وائمّه صلوات الله علیهم قربانی کند ظاهراً خوبست ومنقول است که
حضرت رسول صلی الله علیه واله دو کوسفند قربانی کردند ودر اوّل
فرمودند که خداوندا این از من واز هر که قربانی نکرده است از اهل بیت
من ودر دوّم فرمودند خداوندا این از من واز هر که قربانی نکرده است از
امّت من وحضرت امیر المؤمنین علیه السّلام هر سال اوّل یك کوسفند
قربانی میکرد ومیفرمود خداوندا این از پیغمبر تواست پس یك کوسفند دیکر
از برای خود قربانی میفرمود واکر جمعی قادر نباشند که هر یك قربانی جدا
بکنند جائز است که با یکدیکر شریك شوند تا هفت نفر بلکه تا هفتاد نفر
وحقتعالی فرموده است که خدا را یاد کنید در ایّام معدودات یعنی در روزی
چند شمرده شده ودر احادیث معتبره منقول است که مراد تکبیر کفتن است در
ایّام تشریق پس هر که در منی باشد در عقب پانزده نماز بکوید که اوّلش نماز ظهر روز
عید است واخرش صبح روز سیزدهم ودر سایر شهرها عقیب ده نماز که
از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم ومشهور استحباب است وبعضی

فضائل و اعمال شب و روز عید غدیر

واجب دانسته اند و اقلش بعد از هر نماز یکمرتبه است و اگر مکرر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوبست **وطریق تکبیر موافق حدیث صحیح اینست** اللّٰهُ اَکبَرُ اللّٰهُ اَکبَرُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکبَرُ اللّٰهُ اَکبَرُ وَلِلّٰهِ الحَمدُ اللّٰهُ اَکبَرُ عَلیٰ مَا هَدٰنا اللّٰهُ اَکبَرُ عَلیٰ ما رَزَقَنا مِن بَهیمَةِ الاَنعامِ وَالحَمدُ لِلّٰهِ عَلیٰ ما اَبلانا

فصل چهارم از باب پنجم

در فضائل و اعمال شب و روز عید غدیر است و عید غدیر هیجدهم این ماه است و عظیمترین اعیاد است و احادیث از طرق عامه و خاصه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از حد و احصا است و در این مقام بچند حدیث اکتفا مینمائیم بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که چون روز قیامت شود چهار روز را بنزد عرش الهی برند با زینت تمام مانند عروسی که او را بخانه داماد برند روز عید اضحی و روز عید فطر و روز جمعه و روز عید غدیر و روز عید غدیر در میان آنها مانند ماه باشد در میان ستارگان و آن روزیست که حقتعالی ابرهیم خلیل علیه السلام را از آتش نجات داد و این روز را روزه داشت برای شکر حقتعالی و آن روزی است که خدا در آن روز کامل گردانید دین را بآنکه حضرت رسول صلی اللّٰه علیه و آله حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را نصب کرد بخلافت و فضیلت او را و وصی بودن او را ظاهر گردانید بر مردم پس روزه داشت این روز را و این روز کامل شدن دینست و روزی است که بینی شیطان برخاک مالیده شده است و روزی است که اعمال شیعیان و دوستان آل محمد صلی اللّٰه علیه و آله در این روز مقبول میشود و این روزیست که حقتعالی عملهای مخالفان و سنیان را باطل میگرداند مانند ذرها که در میان هوا پراکنده میشود و این روزی است که خدای عز و جل امر میکند جبرئیل را که نصب کند کرسی کرامت خدا را در برابر بیت المعمور و جبرئیل بر آن کرسی

بالا میرود و ملئکه از جمیع آسمانها نزد او جمع میشوند و ثنا میکنند بر محمد و آل محمد و استغفار میکنند برای شیعیان امیر المؤمنین و ائمه طاهرین و دوستان ایشان از فرزندان آدم و این روزی است که امر میکند حقتعالی ملائکه نویسندگان اعمال را که قلم بردارند از محبان اهل بیت و از شیعیان ایشان تا سه روز بعد از روز غدیر و ننویسند هیچ خطا و گناه ایشان را برای کرامت محمد و علی و ائمه صلوات اللّٰه علیهم و این روزی است که خدا مخصوص محمد و آل او و شیعیان ایشان گردانیده و این روزی است که خدا زیاد میگرداند مال کسی را که عبادت خدا کند در این روز و توسعه دهد روزی را بر عیال خود و برادران مؤمن خود و او را آزاد میگرداند از آتش جهنم و این روزی است که خدا سعی شیعیان را شکر میکند یعنی مزد میدهد و گناه ایشان را میآمرزد و عمل ایشان را قبول میکند و این روزی است که خدا غمهای شیعیان را زایل میگرداند و گناهان ایشان را کم میکند و روز بخشش است و روز عطیه است و روز پهن کردن علم است و روز بشارت است و روز عید بزرگ است و روزی است که دعاها در آن مستجاب میگردد و روز موقف بزرگ است و روز پوشیدن جامهای نیکوست و روز بخشیدن گناهان شیعیان امیر المؤمنین است و روزی است که بسیار صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد و روز خوشنودی است و روز عید اهل بیت محمد است و روز قبول اعمال است و روز طلب زیادتی ثواب است و روز استراحت مؤمنان است و روز سوداگری ایشان است و روز دوستی کردن شیعیان است با یکدیگر و روز رسیدن برحمت خدا است و روز ترک کبائر و گناهان است و روز عبادت است و روز افطار فرمودن روزه داران است پس هر که روزه داری را در این روز افطار فرماید چنانست که ده فئام را اطعام کرده باشد و هر فئامی صد هزار کس است و روز تهنیت

و مبارک باد است پس هر مؤمنی که دیگری را ملاقات کند چنین تهنیت بگوید الحمد لله الذی جعلنا من المتمسکین بولایة امیر المؤمنین و الائمة علیهم السلام یعنی حمد و سپاس خداوندی را سزا است که گردانید ما را از آنها که چنگ زده اند در ولایت و محبت پادشاه مؤمنان و ائمه علیهم السلام و این روز تبسم است در روی مؤمنان پس هر که تبسم کند در روی برادر مؤمن خود در روز غدیر حقتعالی نظر کند در روز قیامت بسوی او برحمت و براورد هزار حاجت او را و بنا کند در بهشت از برای او قصری از مروارید سفید و روی او را نورانی کرداند و این روز زینت است پس هر که زینت کند برای روز غدیر حقتعالی بیامرزد از برای او هر گناهی که کرده است از صغیره و کبیره و بفرستد حقتعالی بسوی او ملکی چند را که بنویسند از برای او حسنات و بلند کردانند برای او درجات تا سال آینده مثل این روز پس اگر بمیرد شهید مرده باشد و ثواب شهیدان داشته باشد و اگر زنده باشد سعادتمند زندگانی کند و هر که طعامی دهد در این روز مؤمنی را چنان باشد که طعام داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که دیدن کند در این روز مؤمنی را داخل کرداند خدا در قبر او هفتاد هزار ملک و بشارت دهند او را به بهشت و در روز غدیر حقتعالی عرض کرد ولایت و امامت و محبت ما اهل بیت را بر اهل آسمانهای هفتگانه پس پیشی گرفتند باقرار بآن اهل آسمان هفتم پس زینت داد آنرا بعرش بعد از آن سبقت گرفتند اهل آسمان چهارم پس زینت داد آنرا به بیت المعمور پس سبقت گرفت بما باقرار اهل آسمان اول پس آنرا زینت بخشید بستارگان پس حقتعالی عرض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی گرفت باقرار بآن مکه معظمه پس زینت داد آنرا بکعبه پس پیشی گرفت مدینه طیبه پس زینت داد آنرا بمحمد مصطفی ص پس سبقت کرد بسوی آن شهر کوفه پس زینت داد آنرا بقبر حضرت امیر المؤمنین ع پس عرض کرد

ولایت ما را بر کوهها پس اول کوهی که اقرار کرد سه کوه بود کوه عقیق و کوه فیروزه و کوه یاقوت و باین سبب این جواهر بهتر از همه جواهر است پس کوههای دیگر سبقت گرفتند و باین سبب معدن طلا و نقره و سایر معدنها کردیدند و هر یک که اقرار نکردند معدن هیچ چیز نکردیدند و باز در روز غدیر عرض کرد ولایت ما را بر آبها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول نکرد شور و تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغان هر مرغ که قبول کرد سخن کو و خوش آواز کردید و هر یک که قبول نکرد لال و بد آواز کردید و مثل مؤمنان در قبول کردن ولایت امیر المؤمنین علیه السلام در روز غدیر مانند مثل ملائکه است در قبول کردن سجدهٔ حضرت آدم و مثل آنها که قبول ولایت آنحضرت نکردند در روز غدیر مانند مثل شیطان است در قبول نکردن سجدهٔ آدم و در روز غدیر این آیه نازل شد که اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دِینَکُمْ وَ اَتْمَمْتُ عَلَیْکُمْ نِعْمَتِی وَ رَضِیتُ لَکُمُ الْاِسْلَامَ دِینًا یعنی امروز کامل کردانیدم از برای شما دین شما را و تمام کردانیدم بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای دین شما پس حضرت فرمود که نفرستاده است خدا پیغمبری را مکر آنکه وصی و خلیفهٔ خود را در این روز نصب کرده است و کلینی بسند معتبر روایت کرده است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا مسلمانان را عیدی هست غیر جمعه و اضحی و فطر فرمود بلی عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است فرمود که از روزیست که نصب کرد رسول خدا ص امیر المؤمنین ع را بخلافت خود و فرمود که هر که من مولا و آقای اویم علی مولا و آقا و پیشوای اوست و آن روز هیجدهم ذی الحجه است راوی گفت چکار در آن روز باید کرد فرمود که روزه بدارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد را یاد کنید و بر ایشان صلوات بفرستید و وصیت کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله امیر المؤمنین علیه السلم را که این روز را

عید کرده‌اند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت میکرد که این روز را عید کردانند و بروایت دیگر فرمود که روزهٔ روز غدیر کفارهٔ شصت ساله کناهست و بروایت دیگر منقول است که مفضل از حضرت صادق علیه السلام پرسید که امر میکنی مرا که روز غدیر را روزه بدارم فرمود آری والله بدرستیکه در این روز خدا توبهٔ حضرت آدم را قبول کرد و بشکران این روز را روزه داشت و در این روز خدا حضرت ابرهیم را از آتش نجات داد و بشکران این روز را روزه داشت و در این روز حضرت موسی هرون را وصی خود کردانید و این روز را بشکر این نعمت روزه داشت و در این روز حضرت عیسی وصیت وصی خود شمعون الصفا را ظاهر کردانید و این روز را بشکر حقتعالی روزه داشت و در این روز حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت امیر المؤمنین علیه السلم را خلیفه و جانشین خود کردانید و فضیلت و وصایت او را بر خلق ظاهر کردانید و این روز را بشکر این نعمتها روزه داشت و این روز روزه داشتن است و روز عبادت است و روز طعام دادن است و روز نیکی کردن است با برادران مؤمن و روزیست که خدا از مؤمنان خوشنود میکردد و بینی شیطان بر خاک مالیده میشود و بسند معتبر از ابن ابی نصر منقول است که کفت روزی در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام بودم و جماعت بسیار حاضر بودند پس فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضی از حاضران انکار کردند حضرت فرمود که پدرم از پدرانش روایت کرد که روز غدیر در آسمان مشهورتر است از زمین و بدرستیکه خدا را در فردوس اعلی قصری هست که یک خشت آن از طلاست و یک خشت آن از نقره و در آن قصر صد هزار قبه است از یاقوت سرخ و صد هزار خیمه است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر است و در آن چهار نهر جاری است نهری از شراب و نهری از آب و نهری از شیر و نهری

از عسل و در دور آن درختان هست از انواع میوه‌ها و بر آن درختان مرغان خوش الحان هستند بدنهای آنها از مروارید است و بالهای آنها از یاقوت و بانواع نغمها خوانندگی میکنند چون روز عید غدیر میشود در آن قصر حاضر میشوند جمیع اهل آسمانها و تسبیح و تقدیس و تهلیل حقتعالی میکنند و آن مرغان پرواز میکنند و در میان آن آب فرو میروند و بر آن مشک و عنبر میغلطند و چون ملائکه جمع شوند پرواز میکنند و مشک و عنبر بر سر ایشان میافشانند و در این روز نثار حضرت فاطمه علیها السلام را که در شب زفاف آنحضرت سدرة المنتهی و درخت طوبی نثار کردند برای یکدیگر بهدیه میفرستند و چون آخر این روز میشود ندا از جانب رب اعلی بایشان میرسد که برکردید بسوی درجها و مرتبهای خود پس بتحقیق که ایمن کردند از کناه و خطا و لغزش تا مثل این روز از سال آینده برای کرامت محمد و علی صلوات الله علیهما پس حضرت فرمود ای پسر ابی نصر هرجا که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام حاضر شوی بدرستیکه خدا در این روز میآمرزد از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه کناه شصت ساله ایشان را و در این روز آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه مبارک رمضان و شب قدر و شب فطر و یکدرهم که در این روز ببرادران مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی و احسان کن در این روز ببرادران مؤمن خود و شاد کردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا سوکند که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانچه باید هر آینه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه کنند و زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلم در این روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک و دور و موافق روایت صفوان و غیران اگر از دور زیارت کنند دو رکعت نماز زیارت بجا آورند و دو رکعت

اول سورهٔ انا انزلناه و در رکعت دویم سورهٔ قل هو الله احد بخوانند
پس این دعا را بخوانند اللهم صل علی ولیک واخی نبیک ووزیره
وحبیبه وخلیله وموضع سره وخیرته من اسرته ووصیه وصفوته
وخالصته وامینه وولیه واشرف عترته الذین امنوا به وابی ذریته
وباب حکمته والناطق بحجته والداعی الی شریعته والماضی علی سنته
وخلیفته علی امته سید المسلمین وامیر المؤمنین وقائد الغر المحجلین افضل
ما صلیت علی احد من خلقک واصفیائک واوصیاء انبیائک اللهم انی
اشهد انه قد بلغ عن نبیک صلی الله علیه واله ما حمل ورعی ما استحفظ
وحفظ ما استودع وحلل حلالک وحرم حرامک واقام احکامک ودعا
الی سبیلک ووالی اولیائک وعادی اعدائک وجاهد الناکثین عن
سبیلک والقاسطین والمارقین عن امرک صابرا محتسبا مقبلا غیر مدبر
لا تأخذه فی الله لومة لائم حتی بلغ فی ذلک الرضا وسلم الیک القضاء
وعبدک مخلصا ونصح لک مجتهدا حتی اتاه الیقین فقبضته الیک شهیدا
سعیدا ولیا تقیا رضیا زکیا هادیا مهدیا اللهم صل علی محمد وعلیه
افضل ما صلیت علی احد من انبیائک واصفیائک یا رب العالمین و اگر اشاره
کند بانگشت شهاده بجانب قبر شریف آنحضرت و این زیارت را نیز بخوانند
بهتر است السلام علیک یا امیر المؤمنین ورحمة الله وبرکاته
السلام علیک یا امین الله فی ارضه وحجته علی عباده اشهد لقد جاهدت
یا امیر المؤمنین فی الله حق جهاده وعملت بکتابه واتبعت سنن نبیه
صلی الله علیه واله حتی دعاک الله الی جواره فقبضک الیه باختیاره
لک کریم ثوابه والزم اعدائک الحجة فی قتلهم ایاک مع ما لک من الحجج
البالغة علی جمیع خلقه اللهم صل علی محمد واله واجعل نفسی الی محمد
مطمئنة بقدرک راضیة بقضائک مولعة بذکرک ودعائک محبة

لصفوة اولیائک محبوبة فی ارضک وسمائک صابرة عند نزول بلائک
شاکرة لفواضل نعمائک ذاکرة لسوابغ آلائک مشتاقة الی فرحة
لقائک متزودة التقوی لیوم جزائک مستنة بسنن اولیائک مفارقة
لاخلاق اعدائک مشغولة عن الدنیا بحمدک وثنائک اللهم ان قلوب
المخبتین الیک والهة وسبل الراغبین الیک شارعة واعلام القاصدین
الیک واضحة وافئدة العارفین منک فازعة واصوات الداعین الیک
صاعدة وابواب الاجابة لهم مفتحة ودعوة من ناجاک مستجابة وتوبة
من اناب الیک مقبولة وعبرة من بکی من خوفک مرحومة والاغاثة لمن استغاث بک موجودة والاعانة
لمن استعان بک مبذولة وعداتک لعبادک منجزة وزلل من استقالک
مقالة واعمال العاملین لدیک محفوظة وارزاق الخلائق من لدنک
نازلة وعوائد المزید الیهم واصلة وذنوب المستغفرین مغفورة و
حوائج خلقک عندک مقضیة وجوائز السائلین عندک موفرة وعوائد
المزید متواترة وموائد المستطعمین معدة ومناهل الظماء لدیک
مترعة اللهم فاستجب دعائی واقبل ثنائی واجمع بینی وبین اولیائی
واحبائی بحق محمد وعلی وفاطمة والحسن والحسین والائمة من ذریة
الحسین ائمتی انک ولی نعمائی ومنتهی مناى وغایة رجائی فی منقلبی
ومثوای واگر بعد از نماز اول این زیارت را بعمل آورد و آخر اند عا را
بخواند شاید بهتر باشد و شب عید غدیر نیز شب بسیار مبارکیست
و در این شب نیز مناسب است که این زیارت را بعمل آورند و نمازی در
این شب وارد شده است چون سندش معتبر نبود ایراد ننمودیم واما
فضیلت روزه داشتن وتصدق کردن وافطار روزه دار نمودن در
این روز در این ابواب احادیث بسیار است از جملهٔ آنها این روایت است
که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزهٔ روز عید غدیر برابر است با

روزهٔ عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام عمر دنیا عمر بیابد و روزه بدارد
روزهٔ این روز برابر است با ثواب او و روزه اش برابر است با صد حج نزد خدا
و صد عمره و این عید بزرگ خدا است و خدا نفرستاده است پیغمبری
را مگر آنکه این روز را عید کرده است و حرمت آن را دانسته است و
نام شد در آسمان روز عهد معهود است و نام شد در زمین روز میثاق
مأخوذ و جمع مشهود است و هر که در این روز مؤمنی را افطار فرماید
ثواب کسی دارد که ده فئام را طعام دهد که هر فئامی صد هزار کس است
ثواب کسی را دارد که طعام دهد و آب دهد باین عدد که مذکور شد
از پیغمبران و اوصیای ایشان و شهیدان و صالحان را در سال قحط و
یک درهم که در این روز تصدق کنند برابر است با صد هزار درهم که
در روزهای دیگر تصدق کنند پس فرمود که شاید گمان کنی که خدا روزی
خلق کرده است که حرمتش از این روز بیشتر باشد نه والله نه والله نه
والله و بروایت دیگر فرمود که روزه اش برابر است با شصت ماه از ماههای
حرام که روزه بدارند و فرمود که روز عید غدیر روز سرور و شادی است و بسند
معتبر از فیاض بن محمد منقول است که گفت در روز عید غدیر بودم در
خدمت حضرت امام رضا علیه السلام بودم و آنحضرت در آن روز مخصوصان
خویشان و اصحاب خود را جمع کرده بود و ایشان را نگاه داشته بود که در
شب افطار کنند و بخانهای ایشان طعام و زرها و خلعتها فرستاده بود حتی
انگشتر و کفش نیز فرستاد و بایشان خلعتهای فاخر شفقت فرمود و ملازمان
و خدمتکاران خود را جامهای نو بسیار نفیس پوشانیده بود و فضیلت این
روز را برای مردم نقل میفرمود از جملهٔ آنها گفت که در بعضی از سالهای خلافت
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام روز جمعه با عید غدیر در یک روز جمع
شدند پس بعد از پنج ساعت که از روز گذشت حضرت بر منبر بالا رفت و

خطبهٔ طولانی خواند و فضائل روز غدیر را بسیار بیان فرمود و نامهای عید د
بسیار از برای این روز ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضای این مجمع برگردید
بخانهای خود و توسعه کنید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت به
برادران مؤمن خود و در خانهای خود برادران مؤمن را جمع کنید و نیکوئی خود د
کنید نسبت بایشان و یکدیگر را تهنیت و مبارک باد بگوئید و نیکی و احسان
کردن در این روز مال و عمر را زیاده میکند و مهربانی با یکدیگر کردن
موجب مزید رحمت الهی است و تا توانید بخشش و احسان کنید با عیال
خود و برادران مؤمن خود و اظهار شادی و خوش حالی کنید و هر که امید
احسان از شما دارد در حق او تقصیر مکنید و ضعیفان و فقیران و غلامان
و کنیزان را با خود برابر کنید بدرستیکه دادن یک درهم در این روز برابر است
با دویست هزار درهم و حقتعالی زیاده نیز عطا میکند و روزهٔ این روز
را حقتعالی سنت گردانیده و ثوابش را مانند ثواب کسی گردانیده که از
اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند با آنکه روزها روزه بدارد و شبها بعبادت
بایستد و کسیکه بر آورد حاجت برادر مؤمنی را پیش از آنکه او اظهار کند و
از روی رغبت و خواهش با او نیکی کند چنان باشد که این روز را روزه
داشته باشد و تمام شبش را عبادت کرده باشد و هر که در شبش مؤمنی
را افطار فرماید چنان باشد که هزار هزار پیغمبر و صدیق و شهید را افطار
فرموده باشد پس چگونه باشد ثواب کسی که متکفل احوال چندین نفر از
مردان مؤمن و زنان مؤمنه بشود و هرگاه چنین کند من ضامنم بر خدا که
امان یابد از کافر شدن و فقیر شدن و اگر بمیرد در آن شب یا در آن روز
یا بعد از آن تا عید غدیر آینده بدون آنکه کبیرهٔ بسیار بدی بکند البته روزه د
آمرزیده است و هر که قرضی بکند در این روز برای برادران خود من ضامنم مؤمن بد
بر خدا که اگر او را زنده بدارد یا بمیراند آن قرض را از او متحمل شود و از دوش

کیفیت نماز عید غدیر

اوبرادر دو چون با یکدیکر ملاقات کنید مصافحه نمائید وبزبانها یکدیکررا
تهنیت بکوئید وانچه کفتم حاضران بغائبان بکوئید وتوانکران رعایت کنند
فقیران را واقویا دستکیری کنند ضعیفان را حضرت رسول خدا صلی الله
علیه واله مرا بهمهٔ اینها امر فرمود وبدانکه غسل در اول این روز سنّت
مؤکّد است **واما** کیفیّت نماز روز عید غدیر نماز مشهور آنست که
از حضرت صادق علیه السّلام روایت کرده اند که هرکه در این روز نیم
ساعت پیش از زوال شمس دو رکعت نماز بجا آورد ودر هر رکعت سورهٔ
حمد یکمرتبه وقُل هُوَ اللهُ اَحَدٌ واِنّا اَنزَلناهُ وآیة الکرسی تا هُم فیها خالِدُون
هریك راده مرتبه بخواند برابر باشد نزد حقتعالی با صد هزار حجّ وصد
هزار عمره وهر حاجت از حاجتهای دنیا واخرت که از خداوند کریم سؤال
کند البتّه باسانی وعافیت براورده شود وچون برادر مؤمن را ملاقات
کنی بکو اَلحَمدُ لِلّٰهِ الَّذی اَکرَمَنا بِهٰذَا الیَومِ وَجَعَلَنا مِنَ المُوفِینَ بِعَهدِهِ
الَّذی عَهِدَهُ اِلَینا وَمِیثاقِهِ الَّذی واثَقَنا بِهِ مِن وِلایَةِ وُلاةِ اَمرِهِ وَالقُوّامِ
بِقِسطِهِ وَلَم یَجعَلنا مِنَ الجاحِدِینَ وَالمُکَذِّبِینَ بِیَومِ الدِّینِ یعنی سپاس خداوندی
را سزاست که مارا کرامی داشت باین روز وکردانید مارا از ایمان آورندکان
وکردانید مارا از وفاکنندکان بعهد خود که عهد کرفته است برما وپیمانی
که محکم کردانیده است برما که ولایت والیان امر امامت است وانها که
حکم میکنند بعدالت درمیان خلق ونکردانید مارا از انکارکنندکان
وتکذیب کنندکان بروز جزا وفرمود که بعد از نماز این دعا بخواند رَبَّنا
اِنَّنا سَمِعنا مُنادِیًا یُنادی لِلاِیمانِ اَن آمِنُوا بِرَبِّکُم فَآمَنّا رَبَّنا فَاغفِر لَنا ذُنُوبَنا
وَکَفِّر عَنّا سَیِّئاتِنا وَتَوَفَّنا مَعَ الاَبرارِ رَبَّنا وَآتِنا ما وَعَدتَنا عَلی رُسُلِكَ
وَلا تُخزِنا یَومَ القِیٰمَةِ اِنَّكَ لا تُخلِفُ المِیعادَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اُشهِدُكَ وَکَفی بِكَ
شَهِیدًا وَاُشهِدُ مَلائِکَتَكَ وَاَنبِیاءَكَ وَحَمَلَةَ عَرشِكَ وَسُکّانَ سَمٰواتِكَ

وَاَرَضِیكَ بِاَنَّكَ اَنتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ المَعبُودُ فَلا نَعبُدُ سِواكَ فَتَعالَیتَ
عَمّا یَقُولُ الظّالِمُونَ عُلُوًّا کَبِیرًا وَاَشهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبدُكَ وَرَسُولُكَ وَ
اَشهَدُ اَنَّ اَمِیرَ المُؤمِنِینَ عَبدُكَ وَمَولانا رَبَّنا سَمِعنا وَاَجَبنا وَصَدَّقنا المُنادِیَ
رَسُولَكَ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ اِذ نادی بِنِداءٍ عَنكَ بِالَّذی اَمَرتَهُ اَن یُبَلِّغَ
ما اَنزَلتَ اِلَیهِ مِن وِلایَةِ وَلِیِّ اَمرِكَ وَاَنذَرتَهُ اِن لَم یُبَلِّغ ما اَمَرتَهُ بِهِ اَن
تَسخَطَ عَلَیهِ وَلَمّا بَلَّغَ رِسالاتِكَ عَصَمتَهُ مِنَ النّاسِ فَنادی مُبَلِّغًا عَنكَ
اَلا مَن کُنتُ مَولاهُ فَعَلِیٌّ مَولاهُ وَمَن کُنتُ وَلِیَّهُ وَمَن کُنتُ نَبِیَّهُ فَعَلِیٌّ اَمِیرُهُ
رَبَّنا قَد اَجَبنا داعِیَكَ النَّذِیرَ مُحَمَّدًا عَبدَكَ وَرَسُولَكَ اِلَی الهادِی المَهدِیِّ
عَبدِكَ الَّذی اَنعَمتَ عَلَیهِ وَجَعَلتَهُ مَثَلًا لِبَنی اِسرائِیلَ عَلِیٍّ اَمِیرِ المُؤمِنِینَ
وَمَولاهُم وَوَلِیِّهِم رَبَّنا وَاتَّبَعنا مَولانا وَوَلِیَّنا وَهادِیَنا وَداعِیَنا وَداعِیَ
الاَنامِ وَصِراطَكَ المُستَقِیمَ وَحُجَّتَكَ البَیضاءَ وَسَبِیلَكَ الدّاعِیَ اِلَیكَ عَلی
بَصِیرَةٍ هُوَ وَمَنِ اتَّبَعَهُ وَسُبحانَ اللهِ عَمّا یُشرِکُونَ وَاَشهَدُ اَنَّهُ الاِمامُ
الهادِی الرَّشِیدُ اَمِیرُ المُؤمِنِینَ الَّذی ذَکَرتَهُ فی کِتابِكَ وَقَولُكَ الحَقُّ
وَاِنَّكَ قُلتَ وَاِنَّهُ فی اُمِّ الکِتابِ لَدَینا لَعَلِیٌّ حَکِیمٌ اَللّٰهُمَّ فَاِنّا نَشهَدُ بِاَنَّهُ
عَبدُكَ وَالهادی بَعدَ نَبِیِّكَ النَّذِیرِ المُنذِرِ وَصِراطُكَ المُستَقِیمُ وَاَمِیرُ
المُؤمِنِینَ وَقائِدُ الغُرِّ المُحَجَّلِینَ وَحُجَّتُكَ البالِغَةُ وَلِسانُكَ المُعَبِّرُ عَنكَ فی
خَلقِكَ وَاَنَّهُ القائِمُ بِالقِسطِ فی بَرِیَّتِكَ وَدَیّانُ دِینِكَ وَخازِنُ عِلمِكَ وَاَمِینُكَ
المَأمُونُ المَأخُوذُ مِیثاقُهُ وَمِیثاقُ رَسُولِكَ عَلَیهِما السَّلامُ مِن جَمِیعِ خَلقِكَ
وَبَرِیَّتِكَ شاهِدًا بِالاِخلاصِ لَكَ وَالوَحدانِیَّةِ وَالرُّبُوبِیَّةِ بِاَنَّكَ اَنتَ
اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبدُكَ وَرَسُولُكَ وَاَنَّ عَلِیًّا اَمِیرُ المُؤمِنِینَ
جَعَلتَهُ وَلِیَّكَ وَالاِقرارَ بِوِلایَتِهِ تَمامَ وَحدانِیَّتِكَ وَکَمالَ دِینِكَ وَتَمامَ
نِعمَتِكَ عَلی جَمِیعِ خَلقِكَ وَبَرِیَّتِكَ فَقُلتَ وَقَولُكَ الحَقُّ اَلیَومَ اَکمَلتُ
لَکُم دِینَکُم وَاَتمَمتُ عَلَیکُم نِعمَتی وَرَضِیتُ لَکُمُ الاِسلامَ دِینًا فَلَكَ الحَمدُ

عَلِیًّا ن
وحذرته
فعلی ولیه هو

بموالاته واتمام نعمتك علينا بالذي جدّدت من عهدك وميثاقك ذكّرتنا لنا خ ل
ذلك وجعلتنا من اهل الاخلاص والتصديق بميثاقك ومن اهل الوفاء
بذلك ولم تجعلنا من اتباع المغيّرين والمبدّلين والمحرّفين والمبتّكين
آذان الانعام والمغيّرين خلق الله ومن الذين استحوذ عليهم الشيطان
فانسيهم ذكر الله وصدّهم عن السبيل والصراط المستقيم اللهمّ العن
الجاحدين والناكثين والمغيّرين والمبدّلين والمكذّبين بيوم الدّين من
الاوّلين والاخرين اللهمّ فلك الحمد على انعامك علينا بالهدى
الذي هديتنا به الى ولاة امرك من بعد نبيّك صلّى الله عليه واله
الائمّة الهداة الراشدين واعلام الهدى ومنار القلوب والتقوى
والعروة الوثقى وكمال دينك وتمام نعمتك ومن بهم وبموالاتهم
رضيت لنا الاسلام دينا ربّنا فلك الحمد امنّا وصدّقنا بمنّك علينا
بالرسول النذير المنذر ووالينا وليّهم وعادينا عدوّهم وبرئنا من الجاحدين
والمكذّبين بيوم الدّين اللهمّ فكما كان ذلك من شأنك يا صادق
الوعد يا من لا يخلف الميعاد يا من هو كلّ يوم في شأن اذ اتممت علينا
نعمتك بموالاة اوليائك المسؤل عنهم عبادك فانّك قلت ثمّ لتسئلنّ
يومئذ عن النعيم وقلت وقولك الحقّ وقفوهم انّهم مسؤلون ومننت
علينا بشهادة الاخلاص وبولاية اوليائك الهداة بعد النذير المنذر
السراج المنير فاكملت لنا بهم الدّين واتممت علينا النعمة وجدّدت
لنا عهدك وذكّرتنا ميثاقك المأخوذ منّا في ابتداء خلقك ايّانا و
جعلتنا من اهل الاجابة ولم تنسنا ذكرك فانّك قلت واذ اخذ
ربّك من بني ادم من ظهورهم ذرّيّتهم واشهدهم على انفسهم الست
بربّكم قالوا بلى شهدنا بمنّك ولطفك بانّك انت الله لا اله الّا انت
ربّنا ومحمّد عبدك ورسولك ونبيّنا وعليّ امير المؤمنين عبدك

الذي انعمت به علينا وجعلته اية لنبيّك صلّى الله عليه واله وايتك
الكبرى وصراطك المستقيم والنبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون و
عنه مسؤلون اللهمّ فكما كان من شأنك ان انعمت علينا بالهداية
الى معرفتهم فليكن من شأنك ان تصلّي على محمّد وال محمّد وان تبارك
لنا في يومنا هذا الذي اكرمتنا به وذكّرتنا فيه عهدك وميثاقك و
اكملت ديننا واتممت علينا نعمتك وجعلتنا بمنّك من اهل الاجابة لك
والبرائة من اعدائك واعداء اوليائك المكذّبين بيوم الدّين فنسئلك
يا ربّ تمام ما انعمت وان تجعلنا من الموفين ولا تلحقنا بالمكذّبين واجعل الموقنين خ ل
لنا قدم صدق مع المتّقين واجعل لنا مع المتّقين اماما يوم تدعو كلّ
اناس بامامهم واحشرنا في زمرة اهل بيت نبيّك الائمّة الصادقين
واجعلنا من البرآء من الذين هم دعاة الى النار ويوم القيمة هم من المقبوحين
واحينا على ذلك ما احييتنا واجعل لنا مع الرسول سبيلا واجعل لنا قدم
صدق في الهجرة اليهم واجعل محيانا خير المحيا ومماتنا خير الممات و
منقلبنا خير المنقلب على موالاة اوليائك ومعاداة اعدائك حتّى تتوفّانا و
انت عنّا راض قد اوجبت لنا جنّتك برحمتك يا ارحم الراحمين والمثوى
من جوارك في دار المقامة من فضلك لا يمسّنا فيها لغوب ربّنا اغفر لنا بٌ ولا يمسّنا فيها خ
ذنوبنا وكفّر عنّا سيّئاتنا وتوفّنا مع الابرار ربّنا واتنا ما وعدتنا على
رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انّك لا تخلف الميعاد اللهمّ احشرنا مع
الائمّة الهداة من ال رسولك نؤمن بسرّهم وعلانيتهم وشاهدهم و
غائبهم اللهمّ انّي اسئلك بالحقّ الذي جعلته عندهم وبالذي
فضّلتهم به على العالمين جميعا ان تبارك لنا في يومنا هذا الذي اكرمتنا
فيه بالموافاة بعهدك الذي عهدته الينا وبالميثاق الذي واثقتنا به
من موالاة اوليائك والبرائة من اعدائك ان تتمّ علينا نعمتك ولا تجعله

مستودعا واجعله مستقرا ولا تسلبناه ابدا ولا تجعله مستعارا وارزقنا مرافقة وليك الهادى المهدى الى الهدى وتحت لوائه وفى زمرته شهداء صادقين على بصيرة من دينك انك على كل شيء قدير واگر این عمل براو دشوار باشد باین روایت عمل کند که شیخ مفید و دیگران از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که در روز غدیر دو رکعت نماز بکند هر وقت که خواهد واگر نزدیک بزوال بکند که در آن ساعت حضرت رسول صلی الله علیه و اله حضرت امیرالمؤمنین ع را در غدیر خم برای مردم بامامت و خلافت نصب کرد بهتر است یعنی بهر سوره که خواهد واگر در رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دویم قل هو الله احد بخواند چنانچه در روایت معتبر دیگر وارد شده است بهتر است پس بسجده رود و صد مرتبه شکرا لله یا شکرا بگوید و چون سر از سجده بردارد این دعا را بخواند اللهم انى اسئلك بان لك الحمد وحدك لا شريك لك وانك واحد احد صمد لم تلد ولم تولد ولم يكن لك كفوا احد وان محمدا عبدك ورسولك صلواتك عليه واله يا من هو كل يوم فى شأن كما كان من شأنك ان تفضلت على بان جعلتنى من اهل اجابتك واهل دينك واهل دعوتك ووفقتنى لذلك فى مبتدء خلقى تفضلا منك وكرما وجودا ثم اردفت الفضل فضلا والجود جودا والكرم كرما رأفة منك ورحمة الى ان جددت ذلك العهد لى تجديدا بعد تجديدك خلقى وكنت نسيا منسيا ناسيا ساهيا غافلا فاتممت نعمتك بان ذكرتنى ذلك ومننت به على وهديتنى له فليكن من شأنك يا الهى وسيدى ومولاى ان تتم لى ذلك ولا تسلبنيه حتى تتوفانى على ذلك وانت عنى راض فانك احق المنعمين ان تتم نعمتك على اللهم سمعنا واطعنا

واجبنا داعيك بمنك فلك الحمد غفرانك ربنا واليك المصير امنا بالله وحده لا شريك له وبرسوله محمد صلى الله عليه واله وصدقنا واجبنا داعى الله واتبعنا الرسول فى موالاة مولنا ومولى المؤمنين على بن ابى طالب عبد الله واخى رسوله والصديق الاكبر والحجة على بريته المؤيد به نبيه ودينه الحق المبين علما لدين الله وخازنا لعلمه وعيبة غيب الله وموضع سر الله وامين الله على خلقه وشاهده فى بريته اللهم ربنا اننا سمعنا مناديا ينادى للايمان ان امنوا بربكم فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا واتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد فانا ربنا بمنك ولطفك وجودك اجبنا داعيك واتبعنا الرسول وصدقناه وصدقنا مولى المؤمنين وكفرنا بالجبت والطاغوت فولنا ما تولينا واحشرنا مع ائمتنا فانا بهم مؤمنون موقنون ولهم مسلمون امنا بسرهم وعلانيتهم وشاهدهم وغائبهم وحيهم وميتهم ورضينا بهم ائمة وقادة وسادة وحسبنا بهم بيننا وبين الله دون خلقه لا نبتغى بهم بدلا ولا نتخذ من دونهم وليجة وبرئنا الى الله من كل من نصب لهم حربا من الجن والانس من الاولين والاخرين وكفرنا بالجبت والطاغوت والاوثان الاربعة واشياعهم واتباعهم وكل من والاهم من الجن والانس من اول الدهر الى اخره اللهم انا نشهدك انا ندين بما دان به محمد صلى الله عليه وعليهم وقولنا ما قالوا ودیننا ما دانوا به ما قالوا به قلنا وما دانوا به دنا وما انكروا انكرنا ومن والوا والينا ومن عادوا عادينا ومن لعنوا لعنا ومن تبرؤا منه تبرأنا منه ومن ترحموا عليه ترحمنا عليه امنا وسلمنا ورضينا واتبعنا موالينا صلوات الله عليهم اللهم فتمم لنا ذلك ولا تسلبناه واجعله مستقرا ثابتا عندنا ولا تجعله مستعارا واحينا ما احييتنا عليه وامتنا

امیرالمؤمنین ع

وآل محمد ع

لِذا اَمْتَنّا عَلَیْهِ الُ مُحَمَّدٍ اَئِمَّتنا فَبِهِمْ ناتَمَّ وَاِیّاهُمْ نُوالی وَعَدُوَّهُمْ عَدُوَّ
اللهِ نُعادی فَاجْعَلْنا مَعَهُمْ فِی الدُّنْیا وَالاخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبینَ فَاِنّا بِذلِکَ
راضُونَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ   پس باز بسجده رو دو صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
و صد مرتبه شُکْراً لِلّٰهِ بگوید پس حضرت فرمود که هر که این عمل را بجا
آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز غدیر در نزد حضرت رسول
خدا صلی الله علیه و آله حاضر شده باشد و با حضرت رسول صلی الله
علیه و آله و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بر ولایت آنحضرت بیعت
کرده باشد و درجهٔ او در بهشت با درجهٔ راستگویان و تصدیق کنندگان
باشد که تصدیق خدا و رسول در آن روز از روی اخلاص کردند مانند
سلمان و ابوذر و مقداد و مانند کسی باشد که شهید شده باشد با حضرت
رسول صلی الله علیه و آله و امیر المؤمنین و حسن و حسین صلوات الله علیهم
و مانند کسی باشد که در زیر علم حضرت صاحب الامر علیه السلام و در زیر
خیمهٔ آنحضرت بوده باشد از نجیبان و نقیبان و برگزیدگان اصحاب آنحضرت
و ایضاً شیخ مفید روایت کرده است که سنت است این دعا را در روز غدیر
بخوانند   اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَعَلِیٍّ وَلِیِّکَ وَالشَّأْنِ
وَالْقَدْرِ الَّذی خَصَصْتَهُما بِهِ دُونَ خَلْقِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَاَنْ
تَبْدَأَ بِهِما فی کُلِّ خَیْرٍ عاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ الْاَئِمَّةِ الْقادَةِ
وَالدُّعاةِ السّادَةِ وَالنُّجُومِ الزّاهِرَةِ وَالْاَعْلامِ الْباهِرَةِ وَساسَةِ الْعِبادِ
وَاَرْکانِ الْبِلادِ وَالنّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفینَةِ النّاجِیَةِ الْجارِیَةِ فِی اللُّجَجِ
الْغامِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ خُزّانِ عِلْمِکَ وَاَرْکانِ تَوْحیدِکَ وَ
دَعآئِمِ دینِکَ وَمَعادِنِ کَرامَتِکَ وَصِفْوَتِکَ مِنْ بَرِیَّتِکَ وَخِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ
الْاَتْقِیآءِ النُّجَبآءِ الْاَبْرارِ وَالْبابِ الْمُبْتَلی بِهِ النّاسُ مَنْ اَتاهُ نَجا وَمَنْ اَباهُ هَوی
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ اَهْلِ الذِّکْرِ الَّذینَ اَمَرْتَ بِمَسْئَلَتِهِمْ وَذَوِی

دعای روز عید غدیر

الْقُرْبَی الَّذینَ اَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعادَ مَنِ
اقْتَصَّ اثارَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ کَما اَمَرُوا بِطاعَتِکَ وَنَهَوْا عَنْ
مَعْصِیَتِکَ وَدَلُّوا عِبادَکَ عَلی وَحْدانِیَّتِکَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ
وَنَجیبِکَ وَصِفْوَتِکَ وَاَمینِکَ وَرَسُولِکَ اِلی خَلْقِکَ وَبِحَقِّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَ
یَعْسُوبِ الدّینِ وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ الْوَصِیِّ الْوَفِیِّ وَالصِّدّیقِ الْاَکْبَرِ وَالْفارُوقِ
بَیْنَ الْحَقِّ وَالْباطِلِ وَالشّاهِدِ لَکَ وَالدّالِّ عَلَیْکَ وَالصّادِعِ بِاَمْرِکَ وَ
الْمُجاهِدِ فی سَبیلِکَ لَمْ تَأْخُذْهُ فیکَ لَوْمَةُ لائِمٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَجْعَلَنی فی هذَا الْیَوْمِ الَّذی عَقَدْتَ فیهِ لِوَلِیِّکَ الْعَهْدَ فی اَعْناقِ
خَلْقِکَ وَاَکْمَلْتَ لَهُمُ الدّینَ مِنَ الْعارِفینَ بِحُرْمَتِهِ وَالْمُقِرّینَ بِفَضْلِهِ مِنْ
عُتَقآئِکَ وَطُلَقآئِکَ مِنَ النّارِ وَلا تُشْمِتْ بی حاسِدِی النِّعَمِ اَللّٰهُمَّ فَکَما
جَعَلْتَهُ عیدَکَ الْاَکْبَرَ وَسَمَّیْتَهُ فِی السَّمآءِ یَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ وَفِی
الْاَرْضِ یَوْمَ الْمیثاقِ الْمَأْخُوذِ وَالْجَمْعِ الْمَسْؤُلِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَاَقْرِرْ
بِهِ عُیُونَنا وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنا وَلا تُضِلَّنا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنا وَاجْعَلْنا لِاَنْعُمِکَ
مِنَ الشّاکِرینَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی عَرَّفَنا فَضْلَ هذَا الْیَوْمِ وَ
بَصَّرَنا حُرْمَتَهُ وَکَرَّمَنا بِهِ وَشَرَّفَنا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدانا بِنُورِهِ یا رَسُولَ اللهِ
یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ عَلَیْکُما وَعَلی عِتْرَتِکُما وَعَلی مُحِبّیکُما مِنّی اَفْضَلُ السَّلامِ
ما بَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ وَبِکُما اَتَوَجَّهُ اِلَی اللهِ رَبّی وَرَبِّکُما فی نَجاحِ طَلِبَتی وَقَضآءِ
حَوآئِجی وَتَیْسیرِ اُمُوری اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ اَنْ تُصَلِّیَ
عَلی مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هذَا الْیَوْمِ وَاَنْکَرَ حُرْمَتَهُ
فَصَدَّ عَنْ سَبیلِکَ لِاِطْفآءِ نُورِکَ فَاَبَی اللهُ اِلّا اَنْ یُتِمَّ نُورَهُ اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ
عَنْ اَهْلِ بَیْتِ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَاکْشِفْ عَنْهُمْ وَبِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنینَ الْکُرُباتِ
اَللّٰهُمَّ امْلَأِ الْاَرْضَ بِهِمْ عَدْلاً کَما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً وَاَنْجِزْ لَهُمْ ما
وَعَدْتَهُمْ اِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمیعادَ   و اگر بعد از این دعا بسجده رود و صد مرتبه شکراً

در فضیلت و اعمال روز مباهله

وصد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بگوید وصد مرتبه یا آنچه تواند بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
عَلٰی اِکْمالِ الدّینِ وَاِتْمامِ النِّعْمَةِ وَرِضَی الرَّبِّ الْکَریمِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ
وَالصَّلٰوةُ عَلٰی خَیْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ الطّاهِرینَ بهتر خواهد بود
چنانکه سید بن باقی وکفعمی روایت کرده اند اما شیخ مفید رحمه الله این
زیادتی را نقل نکرده است

فصل پنجم

در فضیلت و اعمال روز مباهله است تا آخر ماه و در تعیین روز مباهله
میان علما خلاف است واشهر واقوی آنستکه روز بیست و چهارم است
وبعضی بیست و پنجم وبعضی بیست وهفتم وبعضی بیست ویکم نیز گفته اند و
اگر در هر یك از اینها اعمال مستحبه را بعمل آورند بهتر است وآنچه
مشهور است بیست وچهارم است وسبب فضیلت روز مباهله آنست
که چون حضرت رسول صلی الله علیه وآله رسولان فرستاد بسوی نصارای
نجران که اعظم ترسایان عرب بودند وایشان بکتب خود رجوع کردند و
اوصاف حضرت رسالت صلی الله علیه وآله را در کتب جمیع انبیا مشاهده
کردند حب دنیا بر اکثر علمای ایشان غالب شد وایمان نیاوردند وهفتاد
نفر از علماء وعظمای خود را فرستادند که صفاتیکه در کتب سابقه برای
حضرت دیده اند مشاهده نمایند و بمدینه داخل شدند وصفات را موافق
یافتند وحضرت رسول صلی الله علیه وآله حجتهای شافی بر ایشان تمام کرده
باز بعضی از ایشان بسبب حب ریاست واغراض باطله مضایقه کردند در ایمان
آوردن وحق تعالی این آیه کریمه را فرستاد فَمَنْ حاجَّكَ فیهِ مِنْ بَعْدِ ما جاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعالَوْا نَدْعُ اَبْناءَنا وَاَبْناءَكُمْ وَنِساءَنا وَنِساءَكُمْ وَاَنْفُسَنا وَ
اَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللّٰهِ عَلَی الْکاذِبینَ یعنی پس هر که با تو مجادله
کند در امر عیسی بعد از آنچه آمده است بسوی تو از علم و برهان والقا کردی

بر ایشان وقبول نکردند پس بگو ای محمد بیائید بخوانیم پسران خود را وپسران
شما را وزنان خود را وزنان شما را وجانهای خود را وجانهای شما را یعنی
آنهائیکه بمنزله جان ما اند وآنهائیکه بمنزله جان شما اند پس تضرع کنیم و دعا
کنیم پس بگردانیم لعنت خدا و دوری از رحمت خدا را بر آنها که دروغ گویند
از ما و شما پس حضرت رسول صلی الله علیه وآله عبائی بر دوش مبارك
گرفت وحضرت امیر المؤمنین وفاطمه وحسن وحسین ع را در زیر عبا داخل
کرد وگفت پروردگارا هر پیغمبری را اهل بیتی بوده است که مخصوص ترین
خلق خدا بوده اند با و خداوندا اینها اهل بیت منند پس از ایشان بر طرف
کن شك وگناه را و پاك کن ایشان را پاك کردنی پس جبرئیل نازل شد واین
آیه کریمه را در شان ایشان آورد اِنَّما یُریدُ اللّٰهُ لِیُذْهِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ
اَهْلَ الْبَیْتِ وَیُطَهِّرَکُمْ تَطْهیرًا یعنی نیست جز اینکه اراده دارد حقتعالی که
زایل گرداند از شما اهل بیت بدی وشك را و پاك گرداند شما را از گناهان پاك
گردانیدنی پس حضرت رسول علی وفاطمه وحسن وحسین صلوات الله علیهم
را با خود بیرون بردند از مدینه برای مباهله وچون نصاری حقیت آن
حضرت را دانسته بودند وبعد از ایستادن آنحضرت با آن بزرگواران در
مقام مباهله آثار نزول عذاب در زمین وآسمان ظاهر شد وعالم بزرگ
ایشان گفت بخدا سوگند که من روی چند میبینم که اگر دعا کنند که کوهی
از جا کنده شود کنده خواهد شد پس جرات نکردند بر مباهله واستدعای
مسالمه ومصالحه کردند وقبول کردند که هر سال جزیه بدهند وحضرت
ایشان را نفرین نکرد وبامر الهی بر ایشان جزیه قرار داد وحضرت فرمود بخدا
سوگند که هلاك وعذاب آویخته شد بر اهل نجران واگر مباهله میکردم
هر اینه همه این جماعت میمون وخوك میشدند واین وادی بر ایشان آتش میگرفت
وسرایت میکرد به نجران وهمه ترسایان نجران میسوختند وپیش از آنکه

هر اینه آن

سال تمام شود جمیع نصاری میمردند و یک نصرانی بر روی زمین زنده نمیماند
و باین سبب چندین امر بر عالمیان ظاهر شد اول حقیت انحضرت زیرا که
اگر اعتماد بر حقیت خود نمیداشت خود را و عزیزترین اهل خود را در معرض
مباهله بدر نمیاورد و اگر انجماعت حقیت انحضرت بر ایشان ظاهر نشده
بود مباهله میکردند و مذلت و خواری جزیه را بر خود قرار نمیدادند دوم
انکه ظاهر شد که آل عبا علیهم السلام بزرگوارترین خلق بودند که ایشان را
انحضرت در دعا با خود شریک کردانید سیم انکه ایشان عزیزترین خلق بودند
نزد انحضرت که برای اظهار حقیت خود ایشان را در معرض نفرین بدر اورد
زیرا که بسیار است که ادمی خود را بمهالک میافکند اما اعزهٔ عیال خود را
راضی نمیشود که در معرض خطر در اورد چنانچه صاحب کشاف و غیر او از متعصبان
سنیان اعتراف باین نموده اند چهارم انکه حسن و حسین فرزند حقیقی ان
حضرتند و رتبهٔ ایشان از سایر صحابه بیشتر بوده است نزد خدا و رسول با
ان صغر سن پنجم انکه حضرت فاطمه علیها السلام بهترین زنان بوده و از زوجات
و سایر قرابات بانحضرت اخص و اقرب بوده و منزلتا و نزد حقتعالی از همه
بیشتر بوده ششم انکه باتفاق عامه و خاصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
در مباهله داخل بود و داخل ابنا و نسا نیست پس باید داخل انفسنا باشد
و حقیقت در اینجا مراد نمیتوان بود زیرا که اتحاد دو نفس محال است پس مراد انستکه
اختصاص انحضرت بحضرت رسالت در کمالات و صفات بمرتبهٔ بود که
بمنزلهٔ نفس و جان انحضرت بود پس هر کمالی که در حضرت رسول صلی الله
علیه و آله بود باید که در انحضرت باشد بغیر پیغمبری پس باید که افضل
باشد از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر انحضرت و باید که مخصوص ترین خلق
باشد بانحضرت و اعز خلق باشد نزد او و روایات مفصلهٔ این قصهٔ شریفه و
فوایدی که از ان مستفاد میشود در کتاب حیوة القلوب ذکر کرده ام و این

میسوختند و...
نزد انحضرت...

رساله کنجایش ذکر انها ندارد و از جملهٔ اموری که در روز بیست و چهارم
واقع شده و موجب مزید فضل ان گردیده انست که در این روز حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام در رکوع نماز انگشتری خود را بسائل بخشید
و این ایهٔ کریمه نازل شد و امامت انحضرت بر اصحاب بصیرت هویدا گردید
إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَوٰةَ وَ
يُؤْتُونَ الزَّكَوٰةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ یعنی نیست ولی بامر شما و مالک اختیار
شما مگر خدا و رسول او و انها که ایمان اورده اند و نماز برپا میدارند و
چنانچه باید بجا میاورند و زکوة میدهند در رکوع و این ایه نص صریح است
بر امامت انحضرت چنانچه در سایر کتب ذکر کرده ام و در این روز غسل
سنت است و زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در این روز
ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامعه مناسب است و روزهٔ این روز
مستحب است و تأسی بمولای خود امیر المؤمنین علیه السلام کردن در
تصدق بر فقراء و ارباب حاجات بانچه مقدور و میسر باشد مطلوب است
واعمال این روز مبارک بسیار است اول شیخ طوسی رحمه الله از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده است که در این روز پیش از زوال بنیم ساعت
دو رکعت نماز بکند برای شکر نعمت مباهله و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
از سورهٔ قل هو الله و آیة الکرسی تا هم فیها خالدون و سورهٔ انا انزلناه ده
مرتبه بخواند اگر این نماز را بعمل اورد نزد خدا برابر است با صد هزار حج و صد
هزار عمره و هر حاجتی از حاجتهای دنیا و اخرت که از حقتعالی سؤال کند البته بر
اورده شود هر چند عظیم باشد انشاء الله و این نماز همان نماز است که در
اعمال روز عید غدیر مذکور شد **عمل دویم** از اعمال این روز
دعائی است که شیخ طوسی و سید بن طاوس قدس الله روحهما بسندهای
معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند و انحضرت از یک بزرگی

در اعمال روز مباهله

امام جعفر

خود امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که انحضرت فرمود که اکر کویم دعائیند دعا اسم اعظم حقتعالی هست هر اینه راست کفته ام و اکر مردم بدانند که ایند دعا در اجابت چکونه تاثیر مینماید البته بهر نحو که مقدور باشد سعی مینمایند در تحصیل ان هر چند باید که قتال کنند و هر کاه حاجت کرد تر حض میشود ایند دعا را میخوانم و بعد از ان حاجت خود را میطلبم و البته مستجاب میکردد و این دعائیست که در وقتیکه ایهٔ مباهله نازل شد جبرئیل از جانب خداوند جلیل بر حضرت سید رسل صلی الله علیه و اله نازل شد این دعا را اورد و کفت برای مباهله بیرون رو و وصی خود علی بن ابی طالب و سیدة نساء فاطمهٔ زهراء و دو نور دیده و فرزند پسندیدهٔ خود حسن و حسین علیهم السلام را با خود ببر و ایند دعا را بخوان و با ترسایان مباهله کن و برایشان نفرین کن پس حضرت امام جعفر صادق علیه السلام کفت که هر کاه این دعا را بخوانید جهد و سعی کنید در دعاء و تضرع و ایند دعا را شفیع خود کردانید در حاجتها و از کسی که اهلش نباشد از سفیهان و منافقان پنهان دارید و بایشان تعلیم منمائید که از علمهای مخزونست و هر کسی قابل این کوهر کرانمایه نیست دعا اینست اللهمّ انی اسئلك من بهائك بابهاه و كل بهائك بهی اللهمّ انی اسئلك ببهائك کله اللهمّ انی اسئلك من جلالك باجله و كل جلالك جلیل اللهمّ انی اسئلك بجلالك کله اللهمّ انی اسئلك من جمالك باجمله و كل جمالك جمیل اللهمّ انی اسئلك بجمالك کله اللهمّ انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهمّ انی اسئلك من عظمتك باعظمها و كل عظمتك عظیمة اللهمّ انی اسئلك بعظمتك کلها اللهمّ انی اسئلك من نورك بانوره و كل نورك نیر اللهمّ انی اسئلك بنورك کله اللهمّ انی اسئلك من رحمتك باوسعها و كل رحمتك واسعة اللهمّ انی اسئلك برحمتك

دعاء عظیم الشأن سریع الاجابة

کلها اللهمّ انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهمّ انی اسئلك من كمالك باكمله و كل كمالك كامل اللهمّ انی اسئلك بكمالك کله اللهمّ انی اسئلك من كلماتك باتمها و كل كلماتك تامة اللهمّ انی اسئلك بكلماتك کلها اللهمّ انی اسئلك من اسمائك باكبرها و كل اسمائك كبیرة اللهمّ انی اسئلك باسمائك کلها اللهمّ انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهمّ انی اسئلك من عزتك باعزها و كل عزتك عزیزة اللهمّ انی اسئلك بعزتك کلها اللهمّ انی اسئلك من مشیتك بامضاها و كل مشیتك ماضیة اللهمّ انی اسئلك بمشیتك کلها اللهمّ انی اسئلك بقدرتك التی استطلت بها علی كل شیء و كل قدرتك مستطیلة اللهمّ انی اسئلك بقدرتك کلها اللهمّ انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهمّ انی اسئلك من علمك بانفذه و كل علمك نافذ اللهمّ انی اسئلك بعلمك کله اللهمّ انی اسئلك من قولك بارضاه و كل قولك رضی اللهمّ انی اسئلك بقولك کله اللهمّ انی اسئلك من مسائلك باحبها و كل مسائلك حبیبة اللهمّ انی اسئلك بمسائلك کلها اللهمّ انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهمّ انی اسئلك من شرفك باشرفه و كل شرفك شریف اللهمّ انی اسئلك بشرفك کله اللهمّ انی اسئلك من سلطانك بادومه و كل سلطانك دائم اللهمّ انی اسئلك بسلطانك کله اللهمّ انی اسئلك من ملكك بافخره و كل ملكك فاخر اللهمّ انی اسئلك بملكك کله اللهمّ انی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهمّ انی اسئلك من علائك باعلاه و كل علائك عال اللهمّ انی اسئلك بعلائك کله اللهمّ انی اسئلك من ایاتك باعجبها و كل ایاتك عجیبة اللهمّ انی اسئلك بایاتك کلها اللهمّ انی اسئلك من منك باقدمه و كل منك قدیم اللهمّ انی

اسئلك بمنّك كلّه اللهمّ انّی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی
اللهمّ انّی اسئلك بما انت فیه من الشؤن والجبروت اللهمّ انّی اسئلك
بكلّ شأن وكلّ جبروت لك اللهمّ وانّی اسئلك بما تجیبنی به حین
اسئلك یا الله یا لا اله الّا انت اسئلك ببهاء لا اله الّا انت یا لا اله الّا
انت اسئلك بجلال لا اله الّا انت یا لا اله الّا انت اسئلك بلا اله الّا
انت اللهمّ انّی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهمّ
انّی اسئلك من رزقك باعمّه وكلّ رزقك عامّ اللهمّ انّی اسئلك
برزقك كلّه اللهمّ انّی اسئلك من عطائك باهنئه وكلّ عطائك
هنیّ اللهمّ انّی اسئلك بعطائك كلّه اللهمّ انّی اسئلك من خیرك
باعجله وكلّ خیرك عاجل اللهمّ انّی اسئلك بخیرك كلّه انّی اسئلك
من فضلك بافضله وكلّ فضلك فاضل اللهمّ انّی اسئلك بفضلك
كلّه اللهمّ انّی ادعوك كما امرتنی فاستجب لی كما وعدتنی اللهمّ صلّ
علی محمّد وآل محمّد وابعثنی علی الایمان بك والتّصدیق برسولك علیه و
آله السّلام والولایة لعلیّ بن ابی طالب والبرائة من عدوّه والایتمام
بالائمّة من آل محمّد علیهم السّلام فانّی قد رضیت بذلك یا ربّ
اللهمّ صلّ علی محمّد عبدك ورسولك فی الاوّلین وصلّ علی محمّد وآل
محمّد فی الآخرین وصلّ علی محمّد وآله فی الملاء الاعلی وصلّ علی محمّد و
آله فی المرسلین اللهمّ اعط محمّدا الوسیلة والشّرف والفضیلة و
الدّرجة الكبیرة اللهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد وقنّعنی بما رزقتنی و
بارك لی فیما اعطیتنی واحفظنی فی غیبتی وفی كلّ غائب هو لی اللهمّ
صلّ علی محمّد وآل محمّد واسئلك خیر الخیر رضوانك والجنّة و
اعوذ بك من شرّ الشّرّ سخطك والنّار اللهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد
واحفظنی من كلّ مصیبة ومن كلّ بلیّة ومن كلّ عقوبة ومن كلّ فتنة

ومن كلّ بلاء ومن كلّ شرّ ومن كلّ مكروه ومن كلّ آفة نزلت او تنزل
من السّماء الی الارض فی هذه السّاعة وفی كلّ ساعة وفی هذه اللیلة
وفی هذا الیوم وفی هذا الشّهر وفی هذه السّنة اللهمّ صلّ علی محمّد
وآل محمّد واقسم لی من كلّ سرور ومن كلّ بهجة ومن كلّ استقامة ومن
كلّ فرج ومن كلّ عافیة ومن كلّ سلامة ومن كلّ كرامة ومن كلّ رزق
واسع حلال طیّب ومن كلّ نعمة ومن كلّ سعة نزلت او تنزل من السّماء الی
الارض فی هذه السّاعة وفی هذه اللیلة وفی هذا الیوم وفی هذا الشّهر
وفی هذه السّنة اللهمّ ان كانت ذنوبی قد اخلقت وجهی عندك وحالت
بینی وبینك وغیّرت حالی عندك فانّی اسئلك بنور وجهك الّذی لا
یطفأ وبوجه محمّد حبیبك المصطفی وبوجه ولیّك علیّ المرتضی وبحقّ
اولیائك الّذین انتجبتهم ان تصلّی علی محمّد وآل محمّد وان تغفر لی ما
مضی من ذنوبی وان تعصمنی فیما بقی من عمری واعوذ بك اللهمّ ان اعود
فی شیء من معاصیك ابدا ما ابقیتنی حتّی تتوفّانی وانا لك مطیع وانت عنّی
راض وان تختم لی عملی باحسنه وتجعل لی ثوابه الجنّة وان تفعل بی ما
انت اهله یا اهل التّقوی ویا اهل المغفرة صلّ علی محمّد وآل محمّد
وارحمنی برحمتك یا ارحم الرّاحمین

وبعد از آن هر حاجت كه داری از حق تعالی طلب كن كه انشاء الله بر آورده است
مؤلّف گوید كه خواندن این دعا در روز مباهله انسب است و
شیخ طوسی رحمه الله نیز در این روز روایت كرده است و از روایت ملكوت
معلوم میشود كه در همه وقت میتوان خواندن و در دعا اختلافی هست
میان روایات وآنچه در اینجا ذكر شده است موافق روایت شیخ است و
روایت دیگر را با ترجمه در رسالهٔ دیگر ایراد نموده ام و شبیه باین دعا
در سحرهای ماه مبارك رمضان و روزهای آن نیز وارد شده است

عمل روز مباهله

بافضیلت بسیار و از عظیمترین دعاهاست **عمل ایشم** آنستکه شیخ طوسی و دیگران بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر روایت کرده اند که روز مباهله روز بیست و چهارم ماه ذی الحجّه است و در این روز آنچه خواهی از نماز بکن و در هر دو رکعت نماز که بکنی بعد از آن هفتاد مرتبه استغفر الله ربی و اتوب الیه بگو پس میایستی و بموضع سجود خود نظر میکنی و این دعا را میخوانی و باید که با غسل باشی و بروایت دیگر فرمود که روز بیست و چهارم روز مباهله است و باید که این روز را روزه بداری برای شکر حقتعالی بر این نعمت عظمی و غسل بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و با آنچه توانی از بوی خوش خود را خوش بو کن و باید که بآرام دل و آرام تن باشی و اگر در یکی از مشاهد مشرفه باشی نزد آن ضریح مقدس حاضر شوی و الّا بجای خلوتی بروی و یا بر کوه بلندی برآئی یا بصحرائی بروی و باید که از منزل خود بیرون برود و غسل کند و بهترین جامهای خود را بپوشد و چون بمحل دعا خواندن داخل شود دو رکعت نماز بکند با آداب و شرایط و بعد از سلام هفتاد مرتبه استغفار کند پس بایستد و بجانب آسمان نظر کند و این دعا را بخواند و بعد از آن فرمود که پس هر دعائیکه خواهی بکنی باز دو رکعت نماز بکن و دعا کن و دعا اینست اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فاطِرِ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَهُ ما فِی السَّمٰواتِ وَما فِی الْاَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی خَلَقَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُماتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذینَ کَفَرُوا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی عَرَّفَنی ما کُنْتُ بِهِ جاهِلاً وَلَوْلا تَعْریفُهُ اِیّایَ لَکُنْتُ هالِکاً اِذْ قالَ وَقَوْلُهُ الْحَقُّ قُلْ لا اَسْئَلُکُمْ عَلَیْهِ اَجْراً اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِی الْقُرْبیٰ فَبَیَّنَ لِیَ الْقَرابَةَ وَقالَ سُبْحانَهُ اِنَّما یُریدُ اللّٰهُ لِیُذْهِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَیْتِ وَیُطَهِّرَکُمْ تَطْهیراً فَبَیَّنَ لِی اَهْلَ الْبَیْتِ بَعْدَ الْقَرابَةِ ثُمَّ قالَ تَعالیٰ مُبْدِیاً عَنِ الصّادِقینَ الَّذینَ اَمَرَنا بِالْکَوْنِ مَعَهُمْ وَالرَّدِّ اِلَیْهِمْ

بِقَوْلِهِ سُبْحانَهُ یا اَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَکُونُوا مَعَ الصّادِقینَ فَاَوْضَحَ عَنْهُمْ وَاَبانَ عَنْ صِفَتِهِمْ بِقَوْلِهِ جَلَّ ثَناؤُهُ فَقُلْ تَعالَوْا نَدْعُ اَبْناءَنا وَاَبْناءَکُمْ وَنِساءَنا وَنِساءَکُمْ وَاَنْفُسَنا وَاَنْفُسَکُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللّٰهِ عَلَی الْکاذِبینَ فَلَکَ الشُّکْرُ یا رَبِّ وَلَکَ الْمَنُّ حَیْثُ هَدَیْتَنی وَاَرْشَدْتَنی حَتّیٰ لَمْ یَخْفَ عَلَیَّ الْاَهْلُ وَالْبَیْتُ وَالْقَرابَةُ فَعَرَّفْتَنی نِساءَهُمْ وَاَوْلادَهُمْ وَ رِجالَهُمْ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِذٰلِکَ الْمَقامِ الَّذی لا یَکُونُ اَعْظَمُ مِنْهُ فَضْلاً لِلْمُؤْمِنینَ وَلا اَکْثَرُ رَحْمَةً لَهُمْ بِتَعْریفِکَ اِیّاهُمْ شَأْنَهُ وَاِبانَتِکَ فَضْلَ اَهْلِهِ الَّذینَ بِهِمْ اَدْحَضْتَ باطِلَ اَعْدائِکَ وَثَبَّتَّ بِهِمْ قَواعِدَ دینِکَ وَلَوْلا هٰذَا الْمَقامُ الْمَحْمُودُ الَّذی اَنْقَذْتَنا بِهِ وَدَلَلْتَنا عَلَی اتِّباعِ الْمُحِقّینَ مِنْ اَهْلِ بَیْتِ نَبِیِّکَ الصّادِقینَ عَنْکَ الَّذینَ عَصَمْتَهُمْ مِنْ لَغْوِ الْمَقالِ وَمُدانَسِ الْاَفْعالِ لَخَصَمَ اَهْلَ الْاِسْلامِ وَظَهَرَتْ کَلِمَةُ اَهْلِ الْاِلْحادِ وَفِعْلُ اُولِی الْعِنادِ فَلَکَ الْحَمْدُ وَلَکَ الْمَنُّ وَلَکَ الشُّکْرُ عَلیٰ نَعْمائِکَ وَاَیادیکَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذینَ افْتَرَضْتَ عَلَیْنا طاعَتَهُمْ وَعَقَدْتَ فی رِقابِنا وِلایَتَهُمْ وَاَکْرَمْتَنا بِمَعْرِفَتِهِمْ وَشَرَّفْتَنا بِاتِّباعِ آثارِهِمْ وَثَبَّتَّنا بِالْقَوْلِ الثّابِتِ الَّذی عَرَّفُوناهُ فَاَعِنّا عَلَی الْاَخْذِ بِما بَصَّرُوناهُ وَاجْزِ مُحَمَّداً عَنّا اَفْضَلَ الْجَزاءِ بِما نَصَحَ لِخَلْقِکَ وَبَذَلَ وُسْعَهُ فی اِبْلاغِ رِسالاتِکَ وَاَخْطَرَ بِنَفْسِهِ فی اِقامَةِ دینِکَ وَعَلیٰ اَخیهِ وَوَصِیِّهِ وَالْهادی مِنْ بَعْدِهِ اِلیٰ دینِهِ وَالْمُقیمِ سُنَّتَهُ عَلِیٍّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْهِ وَصَلِّ عَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ اَبْنائِهِ الصّادِقینَ الَّذینَ وَصَلْتَ طاعَتَهُمْ بِطاعَتِکَ وَاَدْخِلْنا بِشَفاعَتِهِمْ دارَ الْکَرامَةِ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ هٰؤُلاءِ اَصْحابُ الْکِساءِ وَالْعَباءِ یَوْمَ الْمُباهَلَةِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُمْ شُفَعاءَنا وَاَسْئَلُکَ بِحَقِّ ذٰلِکَ الْمَقامِ الْمَحْمُودِ وَالْیَوْمِ الْمَشْهُودِ اَنْ تَغْفِرَ لی وَتَتُوبَ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحیمُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّ اَرْواحَهُمْ وَطینَتَهُمْ واحِدَةٌ وَهِیَ الشَّجَرَةُ الَّتی طابَ

یحف خ ل

منه خ ل

رسالتک خ ل

اَصلُها وَ فرعُها وَ اَغصانُها وَ اَوراقُها اَللّٰهُمَّ ارحَمنا بِحَقِّهِم وَ اَجِرنا مِن
مَواقِفِ الخِزیِ فِی الدُّنیا وَ الاٰخِرَةِ بِوَلایَتِهِم وَ اَورِدنا مَورِدَ الاَمنِ مِن
اَهوالِ یَومِ القِیٰمَةِ بِحُبِّهِم وَ اِقرارِنا بِفَضلِهِم وَ اِتِّباعِنا اٰثارَهُم وَ اهتِداۤئِنا
بِهُداهُم وَ اعتِقادِنا ما عَرَّفوناهُ مِن تَوحیدِکَ وَ وَقَّفونا عَلَیهِ مِن تَعظیمِ شَأنِکَ
وَ تَقدیسِ اَسمآئِکَ وَ شُکرِ اٰلاۤئِکَ وَ نَفیِ الصِّفاتِ اَن تَحُلَّکَ وَ العِلمِ اَن یُحیطَ
بِکَ وَ الوَهمِ اَن یَقَعَ عَلَیکَ فَاِنَّکَ اَقَمتَهُم حُجَجاً عَلیٰ خَلقِکَ وَ دَلاۤئِلَ عَلیٰ تَوحیدِکَ
وَ هُداةً تُنَبِّهُ عَلیٰ اَمرِکَ وَ تَهدی اِلیٰ دینِکَ وَ تُوضِحُ ما اَشکَلَ عَلیٰ عِبادِکَ وَ
باباً لِلمُعجِزاتِ الَّتی یَعجِزُ عَنها غَیرُکَ وَ بِها تُبیِّنُ حُجَّتَکَ وَ تَدعو اِلیٰ تَعظیمِ السَّفیرِ
بَینَکَ وَ بَینَ خَلقِکَ وَ اَنتَ المُتَفَضِّلُ عَلَیهِم حَیثُ قَرَّبتَهُم مِن مَلَکوتِکَ وَ
اختَصَصتَهُم بِسِرِّکَ وَ اصطَفَیتَهُم لِوَحیِکَ وَ اَورَثتَهُم غَوامِضَ تَأویلِکَ
رَحمَةً لِخَلقِکَ وَ لُطفاً بِعِبادِکَ وَ حَناناً عَلیٰ بَرِیَّتِکَ وَ عِلماً بِما تَنطَوی عَلَیهِ
ضَمآئِرُ اُمَنآئِکَ وَ ما یَکونُ مِن شَأنِ صَفوَتِکَ وَ طَهَّرتَهُم فی مَنشَئِهِم وَ مُبتَدَئِهِم
وَ حَرَستَهُم مِن نَفثِ نافِثٍ اِلَیهِم وَ اَرَیتَهُم بُرهاناً عَلیٰ مَن عَرَضَ بِسوءٍ لَهُم
فَاستَجابوا لِاَمرِکَ وَ شَغَلوا اَنفُسَهُم بِطاعَتِکَ وَ مَلَؤُا اَجزاۤءَهُم مِن ذِکرِکَ
وَ عَمَروا قُلوبَهُم بِتَعظیمِ اَمرِکَ وَ جَزَّؤُا اَوقاتَهُم فیما یُرضیکَ وَ اَخلَوا دَخائِلَهُم
مِن مَعاریضِ الخَطَراتِ الشّاغِلَةِ عَنکَ فَجَعَلتَ قُلوبَهُم مَکامِنَ لِاِرادَتِکَ
وَ عُقولَهُم مَناصِبَ لِاَمرِکَ وَ نَهیِکَ وَ اَلسِنَتَهُم تَراجِمَةً لِسُنَّتِکَ ثُمَّ
اَکرَمتَهُم بِنورِکَ حَتّیٰ فَضَّلتَهُم مِن بَینِ اَهلِ زَمانِهِم وَ الاَقرَبینَ اِلَیهِم
فَخَصَصتَهُم بِوَحیِکَ وَ اَنزَلتَ اِلَیهِم کِتابَکَ وَ اَمَرتَنا بِالتَّمَسُّکِ بِهِم وَ
الرَّدِّ اِلَیهِم وَ الاِستِنباطِ مِنهُم اَللّٰهُمَّ فَاِنّا قَد تَمَسَّکنا بِکِتابِکَ وَ بِعِترَةِ
نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیهِمُ الَّذینَ اَقَمتَهُم لَنا دَلیلاً وَ عَلَماً وَ اَمَرتَنا بِاتِّباعِهِم
اَللّٰهُمَّ فَاِنّا قَد تَمَسَّکنا بِهِم فَارزُقنا شَفاعَتَهُم حینَ یَقولُ الخائِبونَ فَما لَنا مِن
شافِعینَ وَ لا صَدیقٍ حَمیمٍ وَ اجعَلنا مِنَ الصّادِقینَ المُصَدِّقینَ لَهُمُ المُنتَظِرینَ

لِاَیّامِهِمُ النّاظِرینَ اِلیٰ شَفاعَتِهِم وَ لا تُضِلَّنا بَعدَ اِذ هَدَیتَنا وَ هَب لَنا
مِن لَدُنکَ رَحمَةً اِنَّکَ اَنتَ الوَهّابُ اٰمینَ رَبَّ العالَمینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَ عَلیٰ اَخیهِ وَ صِنوِهِ اَمیرِ المُؤمِنینَ وَ قِبلَةِ العارِفینَ وَ عَلَمِ
المُهتَدینَ وَ ثانی الخَمسَةِ المَیامینِ الَّذینَ فَخَرَ بِهِمُ الرّوحُ الاَمینُ وَ باهَلَ
اللّٰهُ تَعالیٰ بِهِمُ المُباهِلینَ فَقالَ وَ هُوَ اَصدَقُ القآئِلینَ فَمَن حاۤجَّکَ فیهِ مِن
بَعدِ ما جاۤءَکَ مِنَ العِلمِ فَقُل تَعالَوا نَدعُ اَبناۤءَنا وَ اَبناۤءَکُم وَ نِساۤءَنا وَ نِساۤءَکُم
وَ اَنفُسَنا وَ اَنفُسَکُم ثُمَّ نَبتَهِل فَنَجعَل لَعنَتَ اللّٰهِ عَلَی الکاذِبینَ ذٰلِکَ الاِمامِ
المَخصوصِ بِمُؤاخاتِهِ یَومَ الاِخاۤءِ وَ المُؤثِرِ بِالقوتِ بَعدَ ضُرِّ الطَّویٰ وَ مَن شَکَرَ
اللّٰهُ سَعیَهُ فی هَل اَتیٰ وَ مَن شَهِدَ بِفَضلِهِ مُعادوهُ وَ اَقَرَّ بِمَناقِبِهِ جاحِدوهُ
مَولَی الاَنامِ وَ مُکَسِّرِ الاَصنامِ وَ مَن لَم تَأخُذهُ فِی اللّٰهِ لَومَةُ لاۤئِمٍ صَلَّی اللّٰهُ
عَلَیهِ وَ اٰلِهِ ما طَلَعَت شَمسُ النَّهارِ وَ اَورَقَتِ الاَشجارُ وَ عَلَی النُّجومِ المُشرِقاتِ
مِن عِترَتِهِ وَ الحُجَجِ الواضِحاتِ مِن ذُرِّیَّتِهِ
واین دعا بحسب سند و متن اصح ادعیه است و دیگر از ایام متبرکه روز بیست و
پنجم است و مشهور آنست که در این روز سوره کریمه هل اتی در شأن حضرت
امیر المؤمنین و فاطمه زهراء و امام حسن و امام حسین علیهم السلام نازل
شده بسبب آنکه حسن و حسین علیهما السلام بیمار شدند و حضرت سید
رسل صلی الله علیه و آله بعیادت ایشان رفت و امر فرمود که حضرت امیر
المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام نذر کردند که اگر خدا ایشان
را عافیت دهد سه روز روزه بگیرند و چون خدا عافیت کرامت کرد آن چهار
بزرگوار با فضه خادمه ایشان روزه گرفتند و نداشتند چیزی که بآن افطار
نمایند پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام قدری پشم از شمعون یهودی
گرفت با سه صاع از جو که حضرت فاطمه علیها السلام هر روز ثلث آن پشم را
بریسد و یک صاع از آن جو را بمزد خود بردارد پس در روز اول فاطمه علیها السلام

در فضیلت روز بیست و پنجم

قد و ثلث آن پشم را گرفت و رشت و بمزد آن صاعی از جو برداشت و آرد کرد
و پنج گرده نان پخت و چون حضرت امیر المؤمنین ع با حضرت رسول صلی الله علیه
و آله نماز شام کرد و بخانه برگشت و حضرت فاطمه علیها السلم پنج گرده نان را حاضر
کرد و خواستند افطار نمایند مسکینی بر در خانه ندا کرد که السلم علیکم ای اهل
بیت محمد صم من مسکینی ام از مساکین مسلمانان مرا طعام دهید تا خدا شما را از مائدهای
بهشت طعام دهد پس حضرت امیر المؤمنین ع ابتدا کرد و فرمود که من نان خود را
میدهم و سایر اهل بیت ع با فضه با حضرت موافقت کردند و نانهای خود را
بسائل دادند و باب افطار کردند و روز دیگر را روزه داشتند و باز حضرت
فاطمه علیها السلم بمزد ریشتن ثلث دیگر از پشم یک صاع دیگر را از جو برداشت
و آرد کرد و پنج گرده دیگر پخت و چون خواستند افطار کنند سائلی بر در خانه
امد و صدا زد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد صم من یتیمی ام از اولاد مهاجرین
و پدرم در روز عقبه شهید شده است مرا طعام دهید تا خدا شما را از خوانهای
بهشت طعام دهد پس حضرت امیر مؤمنان علیه السلام اول نان خود را داد و
بعد از او فاطمهٔ زهراء علیها السلام و بعد از او دو گوشوارهٔ عرش خدا و بعد از ایشان
فضهٔ سعادتمند همگی نانهای خود را به یتیم دادند و باب افطار نمودند و در روز
سیم روزه داشتند و باز حضرت سیدة النساء ع در روز سیم بقیهٔ پشم را رشت
و بقیهٔ جو را گرفت و در آسیا خورد کرد و باز پنج گرده نان پخت و چون حضرت امیر
کبیر ع از نماز برگشت حضرت فاطمه علیها السلام طعام را حاضر ساخت که افطار نمایند
ناگاه اسیری از اسیران کافران ندا کرد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد صم ما را
اسیر میکنید و می بندید و طعام نمیدهید بخوریم پس بنحو شبهای سابق همه
گردهای نان را بسائل دادند و باب بحت افطار فرمودند چون صبح شد حقتعالی
سورهٔ کریمهٔ هل اتی را در شأن ایشان فرستاد و در آن سوره اشاره باین قصه
نمود که یُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَیَخَافُونَ یَوْماً کَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِیراً وَیُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَی

حبه

حُبِّهِ مِسْكِيناً وَيَتِيماً وَأَسِيراً إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا
شُكُوراً إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْماً عَبُوساً قَمْطَرِيراً یعنی وفا میکنند بنذر و میترسند
از روزی که شر آن اکثر خلق را فرا گرفته است و میخورانند طعام را با خواهش
و محبت آن یا از برای محض محبت خدا بمسکین و یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل
خود و نیت ایشان اینست که ما طعام نمیدهیم شما را مگر از برای رضای خدا
نمیخواهیم از شما نه جزا و پاداشی را و نه شکر و ثنائی را ما میترسیم از روز قیامت
که در نهایت شدت و هولست و چون در روز چهارم که بیست و پنجم ماه ذی الحجه
بود سورهٔ هل اتی در مدح ایشان نازل شده بود حضرت رسول صلی الله علیه و آله بخانه
اهل بیت امد و ایشان را بآن شدت گرسنگی و آنحالت غریب مشاهده نمود گریست
و فرمود که این چه حالت است که در شما مشاهده مینمایم و امام حسن و امام حسین
علیهما السلم را دید که از نقاهت بیماری و از گرسنگی مانند جوجه که از تخم بیرون
اید میلرزند و حضرت فاطمه علیها السلام را دید در محراب عبادت ایستاده بود
و از گرسنگی شکم مبارکش به پشت چسبیده بود و چشمهایش فرو رفته بود و چون
از نماز فارغ شد حقتعالی خوانی از بهشت برای فاطمه ع فرستاد که در آن کاسه
بود و گوشت و ترید گرم در میان آن بود و میجوشید و بوئی بهتر از بوی مشک
از آن ساطع بود پس حضرت فاطمه علیها السلم آن خوان را نزد حضرت رسول
صلی الله علیه و آله اورد حضرت فرمود که ای فاطمه این را از کجا آوردی گفت از
جانب خدا امده است خدا هر که را خواهد روزی میدهد بیحساب حضرت فرمود
از دنیا نرفتم تا در اهل بیت خود شبیه مریم مادر عیسی را دیدم پس از آن تناول
نمودند و تا هفت روز از آن میخوردند و آخر نمیشد و حضرت صادق علیه السلم
فرمود که آن کاسه نزد ماست و حضرت صاحب الامر علیه السلم از آن اظهار خواهد
کرد و طعام بهشت از آن تناول خواهد نمود و سنیان نیز این روایت را با نزول
مائده بطرق بسیار نقل کرده اند و تفصیل این قصه را در سایر کتب ذکر

کرده ام

کرده ام پس مناسب است که شیعیان اهل بیت ع در این ایام تا بستی نمایند
باموالی خود در تصدق کردن بر مساکین و یتیمان و سعی نمایند در اطعام ایشان
و شیخ مفید ره گفته است که مستحب است که این روز را روزه بدارند برای
شکر نزول سورهٔ هل اتی در شان آل عبا علیهم السلام و ایضاً مناسب است نعمت نذ
غسل زیارت و زیارت ائمه ع و زیارت جامعه را خواندن در این روز
مناسب است و چون بعضی از علماء این روز را روز مباهله میدانند دعای
مباهله را در این روز نیز خواندن خوب است و روز بیست و ششم بنا بر مشهور
عمر علیه اللعنه را خنجر بر شکمش زده اند و باین سبب نهایت برکت دارد و
در روز بیست و هفتم مروان که آخر خلفای بنی امیه است بجهنم واصل شد
و دولت ملعونهٔ بنی امیه لعنهم الله برطرف شد پس در این روز شکر این
نعمت باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت امام علی نقی علیه السلام در این روز
متولد شده است و در روز بیست و نهم بنا بر مشهور عمر باسفل درک سقر منتقل
شده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد و در روز آخر ذی الحجه که آخر
سال عرب است روایت کرده اند که سنت است که دو رکعت نماز بجا آورند و
در هر رکعت یک مرتبه سورهٔ حمد و ده مرتبه سورهٔ قل هو الله احد و ده مرتبه
آیة الکرسی بخوانند و بعد از سلام این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ ما عَمِلْتُ فی هٰذِهِ
السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَیْتَنی عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَنَسیتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنی اِلَی التَّوْبَةِ
بَعْدَ اجْتِرائی عَلَیْکَ اَللّٰهُمَّ فَاِنّی اَسْتَغْفِرُکَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لی وَما عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ
یُقَرِّبُنی اِلَیْکَ فَاقْبَلْهُ مِنّی وَلا تَقْطَعْ رَجائی مِنْکَ یا کَریمُ

باب ششم

در بیان اعمال ماه محرم است و در آن سه فصل است

فصل اول

در اعمال دههٔ اول ماه محرم است از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است

در اعمال ماه محرم

که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز اول ماه محرم دو رکعت نماز
میکردند و چون از نماز فارغ میشدند دست بدعا بر میداشتند و این دعا
را سه مرتبه میخواندند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاِلٰهُ الْقَدیمُ وَهٰذِهِ سَنَةٌ جَدیدَةٌ
فَاَسْئَلُکَ فیهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّیْطانِ وَالْقُوَّةَ عَلیٰ هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمّارَةِ بِالسُّوءِ
وَالْاِشْتِغالَ بِما یُقَرِّبُنی اِلَیْکَ یا کَریمُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ یا عِمادَ مَنْ
لا عِمادَ لَهُ یا ذَخیرَةَ مَنْ لا ذَخیرَةَ لَهُ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ
لا غِیاثَ لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ یا کَنْزَ مَنْ لا کَنْزَ لَهُ یا حَسَنَ الْبَلاءِ
یا عَظیمَ الرَّجاءِ یا عِزَّ الضُّعَفاءِ یا مُنْقِذَ الْغَرْقیٰ یا مُنْجِیَ الْهَلْکیٰ یا مُنْعِمُ یا مُجْمِلُ
یا مُفْضِلُ یا مُحْسِنُ اَنْتَ الَّذی سَجَدَ لَکَ سَوادُ اللَّیْلِ وَنُورُ النَّهارِ وَضَوْءُ
الْقَمَرِ وَشُعاعُ الشَّمْسِ وَدَوِیُّ الْماءِ وَحَفیفُ الشَّجَرِ یا اَللّٰهُ لا شَریکَ لَکَ اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنا خَیْراً مِمّا یَظُنُّونَ وَاغْفِرْ لَنا ما لا یَعْلَمُونَ وَلا تُؤاخِذْنا بِما یَقُولُونَ
حَسْبِیَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ آمَنّا بِهِ
کُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنا وَما یَذَّکَّرُ اِلّا اُولُوا الْاَلْبابِ رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ
اِذْ هَدَیْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ الْوَهّابُ و چون حضرت
سید الشهداء علیه السلام در دهم این ماه بسعادت شهادت فائز گردید و
در اکثر این دهه محزون و غمگین بودند و اخبار موحشه بایشان میرسید باید
که شیعیان ایشان در مجموع این ده روز بلوازم تعزیت آنحضرت قیام نمایند
و محزون و اندوهناک باشند و اخبار و احادیث که مشتمل بر ذکر مصائب ایشان
باشد بخوانند و بعضی از علماء گفته اند که ترک بعضی از لذات بکنند و
از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که ماه محرم ماهی بود که کافران
در این ماه جنگ کردن را حرام میدانستند و منافقان این امت در این ماه
خون ما را حلال دانستند و هتک حرمت ما کردند و زنان و فرزندان ما
را اسیر کردند و آتش در خیمهای ما زدند و اموال و اسباب ما را غارت

کردند و حرمت حضرت رسالت پناه صلّی الله علیه و آله را در باب مادر رعایت
نکردند بدرستیکه مصیبت امام حسین صلوات الله علیه چشمهای ما را
مجروح کردانید و آب دیدهای ما را جاری ساخت و عزیز ما را ذلیل کردانید
و واقعهٔ کربلا کرب و بلا برای ما مهیا کرد تا روز قیامت پس باید که بر مصیبت
آنحضرت کریه کنندکان بکریند بدرستی که کریه بر آنحضرت کناهان بزرک را
بر طرف میکند پس فرمود که پدرم امام موسی کاظم علیه السلام چون ماه محرم
داخل میشد کسی آنحضرت را خندان نمیدید و اثر حزن و اندوه بر آنحضرت ظاهر
میشد در مجموع دههٔ اول ماه و چون روز دهم میشد روز مصیبت و کریه
و اندوه او بود و میکفت امروز روز شهادت امام حسین علیه السلام است
و در حدیث دیکر فرمود که چون جدم حسین شهید شد آسمان خون و خاک
سرخ بارید اکر بر آنحضرت انقدر کریه کنی که آب از دیده بر روی تو جاری
کردد حقتعالی جمیع کناهان کوچک و بزرک تو را بیامرزد پس فرمود که اکر
خواهی که چون بمیری هیچ کناه بر تو نباشد زیارت کن امام حسین علیه السلام را و
اکر خواهی که در غرفهای بهشت با حضرت رسول صلّی الله علیه و آله و آل او
باشی لعنت کن قاتلان حسین را و اکر خواهی که ثواب شهیدان کربلا داشته باشی
هر وقت که مصیبت آنحضرت را بیاد آوری بکو یا لَیتَنی کُنتُ مَعَهُم فَأَفوزَ فَوزاً
عَظیماً یعنی ای کاشکی میبودم با ایشان پس رستکاری مییافتم رستکاری بزرک
و اکر خواهی که در درجات عالیهٔ بهشت با ما باشی از برای اندوه ما اندوهناک
و از برای شادی ما شاد باش و بدانکه روزهٔ روز اول ماه محرم مستحب است و
از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که در روز اول محرم حضرت زکریا دعا
کرد و از خدا فرزند طلبید و حقتعالی دعای او را مستجاب کردانید و حضرت
یحیی را باو عطا کرد پس هر که این روز را روزه دارد و دعا کند حقتعالی دعای
او را مستجاب کرداند چنانکه دعای زکریا را مستجاب کرد و شیخ مفید ره کفته که

روز سیم محرم روز مبارکیست و در آن روز حضرت یوسف ع از چاه بیرون آمد
هر که آن روز را روزه دارد حقتعالی کارهای صعب را بر او آسان کرداند و
غمهای او را زایل کرداند و بهتر آنستکه روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا
که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بر قتل آنحضرت روزه میداشته اند
و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز و روزهٔ آنها بر حضرت رسول صلّی الله
علیه و آله بسته اند و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت
روزهٔ این دو روز خصوصاً روز عاشورا وارد شده است **وایضاً** بنی
امیه علیهم اللعنة از برای برکت آذوقهٔ سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره
میکرده اند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که ترک کند سعی
در حوائج خود را در روز عاشوراء و پی کاری نرود حقتعالی حوائج دنیا و آخرت
او را برآورد و هر که روز عاشوراء روز مصیبت و اندوه و کریهٔ او باشد حقتعالی
روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او کرداند و دیده اش در بهشت بما
روشن کردد و هر که روز عاشوراء را روز برکت نامد و از برای منزل خود در
آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را بر او مبارک نکرداند و در روز قیامت
با یزید و عبید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنة محشور کردد پس باید که
در روز عاشورا آدمی مشغول کاری از کارهای دنیا نکردد و مشغول کریه و
نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانهٔ خود را که تعزیهٔ آنحضرت را بدارند
و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود میباشند
و در آن روز را امساک کند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند و
در آخر روز بعد از عصر افطار کند اکرچه بشربت آبی باشد و روزهٔ تمام ندارد
مکر آنکه در خصوص آن روز روزهٔ واجبی داشته باشد که بنذر یا مثل آن بر او
واجب شده باشد که آن روز را روزه باید بکیرد و در آن روز آذوقه در خانه
ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب نکردد و هزار مرتبه بر قاتلان آن

حضرت لعنت کند وبگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَیْنِ ودر روایتی وارد شده است
از حضرت صادق علیه السلام که هرکه در روز عاشورا هزار مرتبه سورهٔ قُلْ هُوَ اللّٰهُ
اَحَدٌ بخواند خداوند رحمن نظر رحمت بسوی او بکند وهرکه خدا نظر رحمت بسوی
او بکند هرگز او را عذاب نکند ودر شب عاشورا نیز باید که احیا کند بگریه و
اندوه وحزن برای تاسی بحضرت امام حسین علیه السلام واصحاب او که در آن
شب در صحرای کربلا در میان سی هزار نفر از کافران بیجا تا صباح احیا کردند و
عبادت و تهیهٔ سعادت شهادت میکردند.

فصل دویم

در زیارت مشهور انحضرت است در روز عاشورا وفضیلت زیارت آن
حضرت در شب روز عاشورا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هرکه در شب عاشورا نزد قبر آنحضرت باشد وانحضرت را زیارت کند در
روز قیامت محشور گردد بخون خود آلوده وبهیئت شهدای کربلا در میان
ایشان محشور گردد وهرکه در شب روز عاشوراء زیارت کند انحضرت را چنان
باشد که در پیش روی انحضرت شهید شده باشد وبسند صحیح از انحضرت
منقول است که هرکه حضرت امام حسین علیه السلام را در روز عاشورا زیارت
کند بهشت او را واجب گردد واما زیارت مشهور انحضرت شیخ طوسی وابن
قولویه وغیر ایشان ره روایت کرده اند از سیف بن عمیره وصالح بن عقبه
وهردو از محمد بن اسمعیل وعلقمة بن محمد حضرمی وهردو از مالک جهنی که
حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که هرکه زیارت کند حضرت امام حسین
علیه السلام را در روز دهم محرم یا نزد قبر انحضرت گریان شود ملاقات کند خدا
را در روز قیامت با ثواب دو هزار هزار حج ودو هزار هزار عمره ودو هزار هزار
جهاد که هر یک را با رسول خدا صلی الله علیه وآله وائمهٔ طاهرین علیهم السلام
کرده باشد مالک گفت فدای تو شوم چه ثواب است برای کسی که در شهرهای

دور باشد وممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر انحضرت فرمود که چون روز عاشورا
در آید بیرون رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بام بلندتر در خانهٔ خود واشاره
کند بسوی قبر انحضرت بسلام وجهد کند در نفرین بر قاتل انحضرت وبعد از
ان دو رکعت نماز بکند وبکند این کار را در اول روز پیش از پیشین پس ندبه
ونوحه وگریه کند بر حسین وامر کند هرکرا که در خانهٔ اوست واز او تقیه نکند
بگریه کردن بر انحضرت ودر خانهٔ خود مصیبتی بر پا دارد باظهار جزع بر آن
حضرت وملاقات کنند بعضی از ایشان بعضی را در خانهای خود بگریه کردن
وتعزیت گویند بعضی از ایشان بعضی را بمصیبت انحضرت پس من ضامنم بر خدا که
هرگاه این کارها را بکنند حقتعالی جمیع ان ثوابها را بایشان عطا فرماید مالک گفت
تو ضامنی وکفیلی از برای ایشان باین ثواب فرمود که بلی پرسید که چگونه یکدیگر
را تعزیت بگویند فرمود که میگویند عَظَّمَ اللّٰهُ اُجُوْرَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْهِ
السَّلَامُ وَجَعَلَنَا وَاِیَّاکُمْ مِنَ الطَّالِبِیْنَ بِثَارِهِ مَعَ وَلِیِّهِ الْاِمَامِ الْمَهْدِیِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ
عَلَیْهِمُ السَّلَامُ واگر توانی در ان روز از برای هیچ کار از خانه بیرون مرو که ان روز
نحسی است که حاجت هیچ مؤمنی در ان روز بر آورده نمیشود واگر بر آورده شود از
برای او مبارک نیست ودر ان خیری ورشدی نیست وذخیره مکن از برای
منزل خود چیزی که هرکه در این روز چیزی ذخیره کند از برای او مبارک نیست
انچه ذخیره کرده است واهلش که از برای ایشان ذخیره کرده است مبارک نخواهد
بود از برای او پس کسی که چنین کند از برای او نوشته شود ثواب هزار هزار حج و
هزار هزار عمره وهزار هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله علیه وآله کرده
باشد واز برای او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری ورسولی وصدیقی
وشهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد از وقتی که خدا دنیا را خلق کرده است
تا روز قیامت علقمة بن محمد گفت که من گفتم بحضرت امام محمد باقر علیه السلام
که تعلیم نما بمن دعائی که بخوانم در این روز هرگاه که خواهم انحضرت را زیارت

کنم از نزدیک و دعائی که هرگاه در شهرهای دور باشم خواهم که اشاره کنم و آن حضرت را زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقمه هرگاه بکنی آن دو رکعت نماز بعد از آنکه اشاره کرده باشی بجانب آنحضرت بسلام و گفته باشی بعد از اشاره و نماز این قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود بدعائی که ملائکه میخوانند در وقتی که زیارت آنحضرت میکنند و مینویسد خدا برای تو بان زیارت هزار هزار حسنه و محو میکند از تو هزار هزار گناه و بلند میکند از برای تو در بهشت هزار هزار درجه و خواهی بود از آنها که شهید شده باشند با حسین بن علی تا آنکه شریک شوی با ایشان در درجات ایشان و شناخته نشوی مگر از آنها که با آنحضرت شهید شده باشند و نوشته شود برای تو ثواب هر پیغمبری و رسولی و ثواب زیارت هر که آنحضرت را زیارت کرده است از روزیکه شهید شده است

میگوئی السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک یابن رسول الله السلام علیک یابن امیر المؤمنین وابن سید الوصیین السلام علیک یابن فاطمة سیدة نساء العالمین السلام علیک یا ثار الله وابن ثاره والوتر الموتور السلام علیک وعلی الارواح التی حلت بفنائک علیکم منی جمیعا سلام الله ابدا ما بقیت وبقی اللیل والنهار یا ابا عبد الله لقد عظمت الرزیة وجلت المصیبة بک علینا وعلی جمیع اهل الاسلام وجلت وعظمت مصیبتک فی السموات علی جمیع اهل السموات فلعن الله امة اسست اساس الظلم والجور علیکم اهل البیت ولعن الله امة دفعتکم عن مقامکم و ازالتکم عن مراتبکم التی رتبکم الله فیها ولعن الله امة قتلتکم ولعن الله الممهدین لهم بالتمکین من قتالکم برئت الی الله والیکم منهم ومن اشیاعهم واتباعهم واولیائهم یا ابا عبد الله انی سلم لمن سالمکم وحرب لمن حاربکم الی یوم القیمة ولعن الله آل زیاد وآل مروان ولعن الله بنی امیة قاطبة ولعن الله ابن مرجانة ولعن الله عمر بن سعد ولعن الله شمرا ولعن الله امة

زیارت عاشورا

الزهراء خ

اسرجت والجمت وتنقبت وتهیات لقتالک بابی انت وامی لقد عظم مصابی بک فاسئل الله الذی اکرم مقامک واکرمنی بک ان یرزقنی طلب ثارک مع امام منصور من اهل بیت محمد صلی الله علیه واله اللهم اجعلنی عندک وجیها بالحسین فی الدنیا والاخرة یا ابا عبد الله انی اتقرب الی الله والی رسوله و الی امیر المؤمنین والی فاطمة والی الحسن والیک بموالاتک وبالبراءة ممن قاتلک ونصب لک الحرب وبالبراءة ممن اسس اساس الظلم والجور علیکم وابرء الی الله والی رسوله ممن اسس اساس ذلک وبنی علیه بنیانه وجری فی ظلمه وجوره علیکم وعلی اشیاعکم برئت الی الله والیکم منهم واتقرب الی الله ثم الیکم بموالاتکم وموالاة ولیکم وبالبراءة من اعدائکم و الناصبین لکم الحرب وبالبراءة من اشیاعهم واتباعهم انی سلم لمن سالمکم وحرب لمن حاربکم وولی لمن والاکم وعدو لمن عاداکم فاسئل الله الذی اکرمنی بمعرفتکم ومعرفة اولیائکم ورزقنی البراءة من اعدائکم ان یجعلنی معکم فی الدنیا والاخرة وان یثبت لی عندکم قدم صدق فی الدنیا و الاخرة واسئله ان یبلغنی المقام المحمود لکم عند الله وان یرزقنی طلب ثاری مع امام مهدی ظاهر ناطق منکم واسئل الله بحقکم وبالشان الذی لکم عنده ان یعطینی بمصابی بکم افضل ما یعطی مصابا بمصیبته مصیبة ما اعظمها واعظم رزیتها فی الاسلام وفی جمیع اهل السموات والارض اللهم اجعلنی فی مقامی هذا ممن تناله منک صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محیای محیا محمد وآل محمد ومماتی ممات محمد وآل محمد اللهم ان هذا یوم تبرکت به بنو امیة وابن آکلة الاکباد اللعین ابن اللعین علی لسان نبیک صلی الله علیه واله فی کل موطن وموقف وقف فیه نبیک صلواتک علیه واله اللهم العن ابا سفیان ومعویة ابن ابی سفیان ویزید بن معویة علیهم منک اللعنة ابد الابدین وهذا یوم فرحت به آل زیاد وآل مروان بقتلهم الحسین صلوات

والی رسوله خ

والی رسوله خ

ما لها من مصیبة خ

اللهِ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ ضاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذابَ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ
فِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفي مَوْقِفي هٰذا وَاَيّامِ حَيوتي بِالْبَرآءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ
وَبِالْمُوالاةِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلامُ پس صد مرتبه میگوئی
اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ تابِعٍ لَهُ عَلىٰ ذٰلِكَ اَللّٰهُمَّ
الْعَنِ الْعِصابَةَ الَّتي جاهَدَتِ الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلامُ وَشايَعَتْ عَلىٰ قَتْلِهِ اَللّٰهُمَّ
الْعَنْهُمْ جَميعاً پس صد مرتبه میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ وَعَلَى
الْاَرْواحِ الَّتي حَلَّتْ بِفِنائِكَ عَلَيْكَ مِنّي سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ
وَالنَّهارُ وَلا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّي لِزِيارَتِكَ اَلسَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلىٰ
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلىٰ اَوْلادِ الْحُسَيْنِ وَعَلىٰ اَصْحابِ الْحُسَيْنِ پس میگوئی
اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ ظالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنّي وَابْدَأْ بِهِ اَوَّلاً ثُمَّ الثّانِيَ ثُمَّ الثّالِثَ ثُمَّ
الرّابِعَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ يَزيدَ بْنَ مُعٰوِيَةَ خامِساً وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللهِ بْنَ زِيادٍ وَابْنَ
مَرْجانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْراً وَآلَ اَبي سُفْيانَ وَآلَ زِيادٍ وَآلَ مَرْوانَ
اِلىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ پس بسجده میروی و میگوئی اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشّاكِرينَ
لَكَ عَلىٰ مُصابِهِمْ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلىٰ عَظيمِ رَزِيَّتي اَللّٰهُمَّ ارْزُقْني شَفاعَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ
السَّلامُ يَوْمَ الْوُرُودِ وَثَبِّتْ لي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَاَصْحابِ
الْحُسَيْنِ الَّذينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ علقمه گفت
که حضرت امام محمّد باقر علیه السلام فرمود که اگر توانی هر روز آنحضرت را باین کیفیت
زیارت کنی بکن که جمیع این ثوابها از برای تو خواهد بود و روایت کرده محمّد بن خالد
طیالسی از سیف بن عمیره که گفت که من با صفوان جمّال و جماعتی از اصحاب خود
رفتیم بسوی نجف بعد از آنکه حضرت صادق علیه السلام بیرون رفته بودند از
حیره بمدینه پیش از ما پس چون از زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فارغ
شدیم صفوان روی خود را گردانید بسوی قبر حضرت امام حسین علیه السلام
و گفت که زیارت کنید حضرت امام حسین علیه السلام را از اینمکان از بالای سر

وتابعت و تابعت خ

امیرالمؤمنین ع که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام چنین کرد در وقتی که
من در خدمت آنحضرت باین مکان شریف آمده بودم پس خواند صفوان آن زیارت
را که علقمه از حضرت امام محمّد باقر علیه السلام برای روز عاشوراء روایت کرده است
پس دو رکعت نماز کرد نزد سر امیرالمؤمنین ع و وداع کرد بعد از نماز امیرالمؤمنین ع را
و رو بجانب قبر امام حسین علیه السلام کرد و آن حضرت را نیز وداع کرد و از جمله
دعاها که بعد از آن دو رکعت خواند این دعا بود يا اَللهُ يا اَللهُ يا اَللهُ يا مُجيبَ
دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ يا كاشِفَ كُرَبِ الْمَكْرُوبينَ يا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ وَيا صَريخَ
الْمُسْتَصْرِخينَ وَيا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَريدِ وَيا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ
قَلْبِهِ وَيا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلىٰ وَبِالْاُفُقِ الْمُبينِ وَيا مَنْ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحيمُ عَلَى الْعَرْشِ
اسْتَوىٰ وَيا مَنْ يَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْيُنِ وَما تُخْفِي الصُّدُورُ وَيا مَنْ لا يَخْفىٰ عَلَيْهِ خافِيَةٌ
وَيا مَنْ لا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْاَصْواتُ وَيا مَنْ لا تُغَلِّطُهُ الْحاجاتُ وَيا مَنْ لا يُبْرِمُهُ
اِلْحاحُ الْمُلِحّينَ يا مُدْرِكَ كُلِّ فَوْتٍ وَيا جامِعَ كُلِّ شَمْلٍ وَيا بارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ
الْمَوْتِ وَيا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ في شَأْنٍ يا قاضِيَ الْحاجاتِ يا مُنَفِّسَ الْكُرُباتِ يا مُعْطِيَ
السُّؤُلاتِ يا وَلِيَّ الرَّغَباتِ يا كافِيَ الْمُهِمّاتِ يا مَنْ يَكْفي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلا يَكْفي مِنْهُ
شَيْءٌ فِي السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَبِحَقِّ فاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ فَاِنّي بِهِمْ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ في مَقامي هٰذا وَبِهِمْ اَتَوَسَّلُ وَ
بِهِمْ اَتَشَفَّعُ اِلَيْكَ وَبِحَقِّهِمْ اَسْئَلُكَ وَاُقْسِمُ وَاَعْزِمُ عَلَيْكَ وَبِالشَّأْنِ الَّذي لَهُمْ
عِنْدَكَ وَبِالْقَدْرِ الَّذي لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالَّذي فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعالَمينَ وَبِاسْمِكَ
الَّذي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعالَمينَ وَبِهِ اَبَنْتَهُمْ وَاَبَنْتَ
فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعالَمينَ حَتّىٰ فاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعالَمينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَكْشِفَ عَنّي غَمّي وَهَمّي وَكَرْبي وَتَكْفِيَنِي الْمُهِمَّ مِنْ اُمُوري
وَتَقْضِيَ عَنّي دَيْني وَتُجيرَني مِنَ الْفَقْرِ وَتُجيرَني مِنَ الْفاقَةِ وَتُغْنِيَني عَنِ الْمَسْأَلَةِ اِلَى
الْمَخْلُوقينَ وَتَكْفِيَني هَمَّ مَنْ اَخافُ هَمَّهُ وَعُسْرَ مَنْ اَخافُ عُسْرَهُ وَحُزُونَةَ مَنْ اَخافُ

دعای صفوان که بدعای علقمه مشهور است

حزونته وشرّ من اخاف شرّه ومكر من اخاف مكره وبغي من اخاف بغيه وجور
من اخاف جوره وسلطان من اخاف سلطانه وكيد من اخاف كيده ومقدرة
من اخاف بلاء مقدرته علىّ وتردّ عنّي كيد الكيدة ومكر المكرة اللهمّ
(اراده خ ل) من ارادني فارده ومن كادني فكده واصرف عنّي كيده ومكره وبأسه و
امانيّه وامنعه عنّي كيف شئت وانّى شئت اللهمّ اشغله عنّي بفقر لا تجبره و
ببلاء لا تستره وبفاقة لا تسدّها وبسقم لا تعافيه وذلّ لا تعزّه وبمسكنة
لا تجبرها اللهمّ اضرب بالذّل نصب عينيه وادخل عليه الفقر في منزله
والعلّة والسّقم في بدنه حتّى تشغله عنّي بشغل شاغل لا فراغ له وانسه
ذكري كما انسيته ذكرك وخذ عنّي بسمعه وبصره ولسانه ويده ورجله
وقلبه وجميع جوارحه وادخل عليه في جميع ذلك السّقم ولا تشفه حتّى تجعل
ذلك له شغلاً شاغلاً به عنّي وعن ذكري واكفني يا كافي ما لا يكفي سواك
فانّك الكافي لا كافي سواك ومفرّج لا مفرّج سواك ومغيث لا مغيث
(جاره خ ل) سواك وجار لا جار سواك خاب من كان رجاؤه سواك ومغيثه سواك و
مفزعه الى سواك ومهربه وملجأه الى غيرك ومنجاه من مخلوق غيرك فانت
ثقتي ورجائي ومفزعي ومهربي وملجأي ومنجاي فبك استفتح وبك
استنجح وبمحمّد وآل محمّد اتوجّه اليك واتوسّل واتشفّع فاسئلك يا الله
يا الله يا الله فلك الحمد ولك الشّكر واليك المشتكى وانت المستعان
فاسئلك يا الله بحقّ محمّد وآل محمّد ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وان تكشف
عنّي غمّي وهمّي وكربي في مقامي هذا كما كشفت عن نبيّك همّه وغمّه
وكربه وكفيته هول عدوّه فاكشف عنّي كما كشفت عنه وفرّج عنّي كما
فرّجت عنه واكفني كما كفيته واصرف عنّي هول ما اخاف هوله ومؤنة
ما اخاف مؤنته وهمّ ما اخاف همّه بلا مؤنة على نفسي من ذلك واصرفني
بقضاء حوائجي وكفاية ما اهمّني همّه من امر آخرتي ودنياي يا امير

المؤمنين ويا ابا عبد الله عليكما منّي سلام الله ابداً ما بقي اللّيل والنّهار (ما بقيت خ ل)
ولا جعله الله آخر العهد من زيارتكما ولا فرّق الله بيني وبينكما اللهمّ احيني
حيوة محمّد وذرّيّته وامتني مماتهم وتوفّني على ملّتهم واحشرني في
زمرتهم ولا تفرّق بيني وبينهم طرفة عين ابداً في الدّنيا والآخرة يا امير
المؤمنين ويا ابا عبد الله اتيتكما واكر از دور خواند توجّهت اليكما
بگويد زائراً ومتوسّلاً الى الله ربّي وربّكما ومتوجّهاً اليه بكما ومستشفعاً
بكما الى الله في حاجتي هذه فاشفعا لي فانّ لكما عند الله المقام المحمود والجاه
(انقلب خ ل) الوجيه والمنزل الرّفيع والوسيلة انّي انقلب عنكما منتظراً لتنجّز الحاجة وقضائها
ونجاحها من الله بشفاعتكما لي الى الله في ذلك فلا اخيب ولا يكون منقلبي منقلباً
خائباً خاسراً بل يكون منقلبي منقلباً راجحاً مفلحاً منجحاً مستجاباً لي بقضاء جميع
(انقلبت خ ل) حوائجي وتشفّعا لي الى الله انقلب على ما شاء الله ولا حول ولا قوّة الّا بالله
مفوّضاً امري الى الله ملجئاً ظهري الى الله ومتوكّلاً على الله واقول حسبي الله
وكفى سمع الله لمن دعا ليس لي وراء الله ووراءكم يا سادتي منتهى ما شاء
ربّي كان وما لم يشأ لم يكن ولا حول ولا قوّة الّا بالله استودعكما الله
ولا جعله الله آخر العهد منّي اليكما انصرفت يا سيّدي يا امير المؤمنين ومولاي
وانت يا ابا عبد الله يا سيّدي وسلامي عليكما متّصل ما اتّصل اللّيل والنّهار
واصل ذلك اليكما غير محجوب عنكما سلامي ان شاء الله واسئله بحقّكما
ان يشاء ذلك ويفعل فانّه حميد مجيد انقلبت يا سيّدي عنكما تائباً حامداً
(غير راغب عنكما ولا عن زيارتكما خ) لله شاكراً راجياً للاجابة غير آيس ولا قانط آئباً عائداً راجعاً الى زيارتكما
بل راجع عائد ان شاء الله ولا حول ولا قوّة الّا بالله يا سادتي رغبت اليكما
والى زيارتكما بعد ان زهد فيكما وفي زيارتكما اهل الدّنيا فلا خيّبني
الله ممّا (رجوت) وما (املت في زيارتكما) (انّه قريب) مجيب
سيف بن عميره گفت كه من بصفوان گفتم كه علقمه اين زيارت را از امام محمّد باقر

از برای ما روایت کرد این دعا را نقل نکرد صفوان گفت که من وارد شدم با سید
خود امام جعفر صادق علیه السّلام باین مکان پس کرد مثل آنچه ما کردیم در زیارت
و این دعا را خواند در هنگام وداع بعد از آنکه اند و رکعت نماز را کرد و او نو داع
را بجا آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق علیه السّلم بمن گفت که تعاهد نما
این زیارت را و بخوان این دعا را و باین نحو زیارت بکن که من ضامنم بر خدا که هر که
این زیارت را بکند و این دعا را بخواند از نزدیک یا دور و اینکه زیارتش مقبول باشد
و سعیش مزد داده شود و سلامش بانحضرت برسد و محجوب نگردد و هر حاجت
که از خدا بطلبد برآورده شود هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت
را با همین ضامنی از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن الحسین علیه السّلام با همین ضامنی
و او از امام حسین علیه السّلام با همین ضامنی و او از امام حسن علیه السّلام با همین ضامنی
و او از پدرش امیر المؤمنین علیه السّلم با همین ضامنی و امیر المؤمنین ع از رسول خدا صلّی
الله علیه و آله با همین ضامنی و رسول خدا صلّی الله علیه و آله از جبرئیل علیه السّلم با همین
ضامنی و جبرئیل ع از خداوند عالمیان با همین ضامنی و بتحقیق که حقتعالی قسم بذات
مقدّس خود خورده است که هر که حضرت امام حسین علیه السّلام را باین روش
زیارت کند از نزدیک یا دور و این دعا را بخواند زیارت او را قبول کنم و هر حاجت
که بطلبد برآورم هر چند بزرگ باشد و هر سؤال که بکند عطا کنم و از درگاه من
ناامید برنگردد و او را برگردانم شاد و خوشحال ببرآمدن حاجتش و فائز شدن
ببهشت و آزاد شدن از جهنّم و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش را قبول کنم
مگر کسی که دشمن ما اهل بیت باشد و گواه گرفت خدا ما را بر آنچه گواه گرفته بود
بر آن ملئکهٔ ملکوت خود را پس جبرئیل ع گفت یا رسول الله حقتعالی مرا بسوی تو
فرستاده است برای بشارت و خوشحالی تو و بشارت و شادی علی بن ابی طالب و
فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان تو تا روز قیامت پس حضرت صادق ع
فرمود که ای صفوان هر گاه ترا حاجتی بسوی خدا بهم رسد این زیارت را بکن هر جا

که باشی و این دعا را بخوان و از پروردگار خود حاجت خود را بطلب که البتّه برآورده
میشود و حق تعالی خلف وعدهٔ خود نمیفرماید **مؤلّف گوید** که چون عبارت
حدیث تشویش عظیمی دارد و قابل احتمال بسیار هست اگر اوّل زیارت السّلام
عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ را تا وَ آلِ نَبِیِّکَ عَلَیْهِمُ السَّلامُ بخواند و نماز زیارت را بکند
و باز همان زیارت را اعاده کند بهتر است و اگر بعد از صد مرتبه لعنت باز دیگر نماز
بکند و بعد از صد مرتبه سلام باز دیگر نماز کند و متّصل بسجده رود و بعد از
سجده نیز نماز بکند شاید بجمیع احتمالات عمل کرده شود و اگر اوّل یکی از این زیارات
بعیده را بعمل آورد و نماز بکند و بعد از آن این اعمال را بعمل آورد ظاهراً کافی باشد
و اگر زیارت امیر المؤمنین ع را با این زیارت ضم کند بهتر است خصوصاً هر گاه این
زیارت را در نزد ضریح امیر المؤمنین علیه السّلام بعمل آورد و چون در حدیث تجویز
کردن این زیارت در هر وقت وارد شده است اگر در غیر روز عاشورا کند بجا
اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُو اُمَیَّةَ بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ یَوْمَ قَتْلِ الْحُسَیْنِ
صَلَواتُکَ عَلَیْهِ یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُو اُمَیَّةَ

فصل سیم

در سایر زیارات این روز است و از جملهٔ آنها زیارتیستکه بسند صحیح عبد الله بن
سنان روایت کرده است گفتم بخدمت حضرت صادق علیه السّلم در روز عاشورا
وانحضرت را شکسته رنگ و اندوهناک یافتم و آب از دیدهای مبارک انحضرت
مانند مروارید میریخت گفتم یابن رسول الله سبب گریهٔ شما چیست خدا هرگز دیدهای
شما را گریان نگرداند حضرت فرمود مگر غافلی و نمیدانی که در مثل این روز حضرت
امام حسین ع شهید شده است گفتم ای سیّد من چه میفرمائید در روزه این روز فرمود
که روزه بدار بی آنکه شب نیّت روزه بکنی و افطار بکن نه از روی شماتت و یک
روز تمام روزه مگیر و باید که افطار تو بعد از نماز عصر باشد بیک ساعت بشربتی
از آب زیرا که در این وقت جنگ برطرف شد از آل رسول و در زمین سی نفر از اهل

بيت ومواليان ايشان افتاده بود كه صاحب مصيبت در انها حضرت رسالت موالی ذ
صلى الله عليه وآله بود واگر انحضرت در دنيا ميبود بايستى انحضرت را براى ايشان
تعزيت بگويند پس انحضرت چندان گريست كه ريش مباركش از اب ديده اش تر
شد پس حضرت فرمود كه بهترين كاريكه در اين روز بكنى انستكه جامهاى پاكيزه
بپوشى وبندها را بگشائى واستينها را تا مرفق بالا كنى بروش مصيبت زدگان
پس بيرون روى بسوى بيابان يا بجائى كه كسى ترا نه بيند يا خانه خالى از براى تقية
از مستنان در وقت چاشت پس چهار ركعت نماز بجا آورى با خشوع وخضوع و
ركوع نيكو وبعد از هر دو ركعت سلام بگوئى ودر ركعت اول بعد از حمد سوره قُلْ
يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ بخوانى ودر ركعت دويم سوره قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ ودر دو ركعت ديگر
در ركعت اول بعد از حمد سوره احزاب بخوانى ودر ركعت دويم سوره إِذَا جَاءَكَ
الْمُنَافِقُونَ واگر اينها را ندانى هر سوره كه توانى بخوان پس بگردانى روى خود را بجانب
روضه مقدسه انحضرت وبخاطر آورى شهادت ان امام مظلوم واولاد واقارب و
اصحاب انجناب را وسلام كنى براو وصلوات فرستى براو ولعنت كنى بر قاتلان ايشان
وبروايت ديگر هزار مرتبه لعنت كنى بر قاتلان انحضرت كه هر لعنى هزار حسنه براى تو
نوشته ميشود وهزار گناه از تو محو ميشود وهزار درجه در بهشت از براى تو بلند
ميشود وبهتر انستكه هزار مرتبه بگوئى اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِهِ
پس فرمود كه بعد از ان از موضعيكه ايستاده چند گام پيش روى وبگوئى إِنَّا لِلّٰهِ
وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ رِضًا بِقَضَائِهِ وَتَسْلِيمًا لِأَمْرِهِ واگر هفت مرتبه چنين كند بهتر است
وفرمود كه در جميع اين احوال بايد كه محزون وغمناك وگريان باشى پس بجاى خود برگردى
وبگوئى اَللّٰهُمَّ عَذِّبِ الْفَجَرَةَ الَّذِينَ شَاقُّوا رَسُولَكَ وَحَارَبُوا أَوْلِيَاءَكَ وَ
عَبَدُوا غَيْرَكَ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَكَ وَالْعَنِ الْقَادَةَ وَالْأَتْبَاعَ وَمَنْ كَانَ مِنْهُمْ
فَخَبَّ وَأَوْضَعَ مَعَهُمْ أَوْ رَضِيَ بِفِعْلِهِمْ لَعْنًا كَثِيرًا اَللّٰهُمَّ وَعَجِّلْ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَاسْتَنْقِذْهُمْ مِنْ أَيْدِي الْمُنَافِقِينَ الْمُضِلِّينَ وَالْكَفَرَةِ

الْجَاحِدِينَ وَافْتَحْ لَهُمْ فَتْحًا يَسِيرًا وَأَتِحْ لَهُمْ رَوْحًا وَفَرَجًا قَرِيبًا وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ
لَدُنْكَ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّهِمْ سُلْطَانًا نَصِيرًا پس دست بدعا بردار وقصد
كن دشمنان آل محمد را وبگو اَللّٰهُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأُمَّةِ نَاصَبَتِ الْمُسْتَحْفَظِينَ مِنَ
الْأَئِمَّةِ وَكَفَرَتْ بِالْكَلِمَةِ وَعَكَفَتْ عَلَى الْقَادَةِ الظَّلَمَةِ وَهَجَرَتِ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ وَ
عَدَلَتْ عَنِ الْحَبْلَيْنِ الَّذَيْنِ أَمَرْتَ بِطَاعَتِهِمَا وَالتَّمَسُّكِ بِهِمَا فَأَمَاتَتِ الْحَقَّ وَحَادَتْ جارت ذ
عَنِ الْقَصْدِ وَمَالَأَتِ الْأَحْزَابَ وَحَرَّفَتِ الْكِتَابَ وَكَفَرَتْ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهَا وَ حرقت ذ
تَمَسَّكَتْ بِالْبَاطِلِ لَمَّا اعْتَرَضَهَا وَضَيَّعَتْ حَقَّكَ وَأَضَلَّتْ خَلْقَكَ وَقَتَلَتْ أَوْلَادَ نَبِيِّكَ
وَخِيَرَةَ عِبَادِكَ وَحَمَلَةَ عِلْمِكَ وَوَرَثَةَ حِكْمَتِكَ وَوَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ فَزَلْزِلْ أَقْدَامَ أَعْدَائِكَ
وَأَعْدَاءِ رَسُولِكَ وَأَهْلِ بَيْتِ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ وَأَخْرِبْ دِيَارَهُمْ وَافْلُلْ سِلَاحَهُمْ وَخَالِفْ
بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَفُتَّ فِي أَعْضَادِهِمْ وَأَوْهِنْ كَيْدَهُمْ وَاضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَارْمِهِمْ
بِحَجَرِكَ الدَّامِغِ وَطُمَّهُمْ بِالْبَلَاءِ طَمًّا وَغُمَّهُمْ بِالْعَذَابِ غَمًّا وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا نُكْرًا وَخُذْهُمْ
بِالسِّنِينَ وَالْمَثُلَاتِ الَّتِي أَهْلَكْتَ بِهَا أَعْدَاءَكَ إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ مِنَ الْمُجْرِمِينَ اَللّٰهُمَّ إِنَّ سُنَّتَكَ
ضَائِعَةٌ وَأَحْكَامَكَ مُعَطَّلَةٌ وَعِتْرَةَ نَبِيِّكَ فِي الْأَرْضِ هَائِمَةٌ اَللّٰهُمَّ فَأَعِنِ الْحَقَّ وَأَهْلَهُ وَاقْمَعِ
الْبَاطِلَ وَأَهْلَهُ وَمُنَّ عَلَيْنَا بِالنَّجَاةِ وَاهْدِنَا إِلَى الْإِيمَانِ وَعَجِّلْ فَرَجَنَا وَانْظِمْهُ
بِفَرَجِ أَوْلِيَائِكَ وَاجْعَلْهُمْ لَنَا وُدًّا وَاجْعَلْنَا لَهُمْ وَفْدًا اَللّٰهُمَّ وَأَهْلِكْ مَنْ جَعَلَ
يَوْمَ قَتْلِ ابْنِ نَبِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ عِيدًا وَاسْتَهَلَّ بِهِ فَرَحًا وَمَرَحًا وَخُذْ آخِرَهُمْ كَمَا
أَخَذْتَ أَوَّلَهُمْ وَضَاعِفِ اللّٰهُمَّ الْعَذَابَ وَالتَّنْكِيلَ عَلَى ظَالِمِي أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ
وَأَهْلِكْ أَشْيَاعَهُمْ وَقَادَتَهُمْ وَأَبِرْ حُمَاتَهُمْ وَجَمَاعَتَهُمْ وَضَاعِفِ اللّٰهُمَّ صَلَوَاتِكَ
وَرَحْمَتَكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَى عِتْرَةِ نَبِيِّكَ الْعِتْرَةِ الضَّائِعَةِ الْخَائِفَةِ الْمُسْتَذَلَّةِ بَقِيَّةٍ
مِنَ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الزَّاكِيَةِ الْمُبَارَكَةِ وَأَعْلِ اللّٰهُمَّ كَلِمَتَهُمْ وَأَفْلِجْ حُجَّتَهُمْ وَ
اكْشِفِ الْبَلَاءَ وَاللَّأْوَاءَ وَحَنَادِسَ الْأَبَاطِيلِ وَالْعَمَى عَنْهُمْ وَثَبِّتْ قُلُوبَ شِيعَتِهِمْ
وَحِزْبِكَ عَلَى طَاعَتِكَ وَوِلَايَتِهِمْ وَنُصْرَتِهِمْ وَمُوَالَاتِهِمْ وَأَعِنْهُمْ وَامْنَحْهُمُ
الصَّبْرَ عَلَى الْأَذَى فِيكَ وَاجْعَلْ لَهُمْ أَيَّامًا مَشْهُودَةً وَأَوْقَاتًا مَحْمُودَةً مَسْعُودَةً

توسلك فيها فرجهم وتوجب فيها تمكينهم ونصرهم كما ضمنت لاوليائك في كتابك
المنزل فانك قلت وقولك الحق وعد الله الذين آمنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم
في الارض كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي ارتضى لهم وليبدلنهم
من بعد خوفهم امنا يعبدونني لا يشركون بي شيئا اللهم فاكشف غمتهم يا من لا
يملك كشف الضر الا هو يا واحد يا احد يا حي يا قيوم وانا يا الهي عبدك الخائف منك
والراجع اليك السائل لك المقبل عليك اللاجئ الى فنائك العالم بانه لا ملجا
منك الا اليك اللهم فتقبل دعائي واسمع ندائي يا الهي علانيتي ونجواي و
اجعلني ممن رضيت عمله وقبلت نسكه ونجيته برحمتك انك انت العزيز الكريم
اللهم وصل اولا وآخرا على محمد وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد وارحم
محمدا وآل محمد باكمل وافضل ما صليت وباركت وترحمت على انبيائك و
رسلك وملائكتك وحملة عرشك بلا اله الا انت اللهم ولا تفرق بيني و
بين محمد وآل محمد صلواتك عليه وعليهم واجعلني يا مولاي من شيعة محمد
وعلي وفاطمة والحسن والحسين وذريتهم الطاهرة المنتجبة وهب لي التمسك
بحبلهم والرضا بسبيلهم والاخذ بطريقتهم انك جواد كريم پس بسجده برو
ودو طرف روی خود را بر خاك بگذار و بگو يا من يحكم ما يشاء ويفعل ما يريد
انت حكمت فلك الحمد محمودا مشكورا فعجل يا مولاي فرجهم وفرجنا بهم فانك
ضمنت اعزازهم بعد الذلة وتكثيرهم بعد القلة واظهارهم بعد الخمول يا اصدق
الصادقين ويا ارحم الراحمين فاسئلك يا الهي وسيدي متضرعا اليك بجودك
وكرمك بسط املي والتجاوز عني وقبول قليل عملي وكثيره والزيادة في
ايامي وتبليغي ذلك المشهد وان تجعلني ممن يدعى فيجيب الى طاعتهم وموالاتهم
ونصرهم وتريني ذلك قريبا سريعا في عافية انك على كل شيء قدير پس سر
خود را بسوى آسمان بلند كن وبگو اعوذ بك ان اكون من الذين لا يرجون ايامك
فاعذني يا الهي برحمتك من ذلك چون چنين كنى اين عمل بهتر است از براى تو از

بجبلهم

حجهاى بسيار وعمرهاى بسيار كه مال بسيار در آن صرف نمائى وبدن خود را در
آنها بتعب افكنى واز اهل وعيال وفرزندان خود جدا شوى وبدانكه كسى كه اين نماز
را در اين روز بكند واين دعا را از روى اخلاص بخواند واين عمل را با يقين وتصديق
بجا آورد حقتعالى ده خصلت باو عطا كند كه از جملهٔ آنها آنست كه او را از مردنهاى
بد حفظ كند مانند غرق شدن وسوختن ودر زير عمارت ماندن وامثال اينها و
تا مردن دشمنى بر او مسلط نكرداند ونگاه دارد او را از ديوانگى وخوره وپيسى در
خودش وفرزندانش تا چهار پشت وشيطان ودوستان ويا وران شيطان را مسلط
نكرداند بر او ونسل او تا چهار پشت زيارت ديگر زيارتيست كه
مشتمل است بر زيارت شهدا ومتضمن تعزيت حضرت رسول خدا وائمهٔ هدى
صلوات الله عليهم هست ومناسب است كه در اين روز خوانده شود واگر در
آخر روز خوانده شود شايد انسب باشد وزيارت اينست السلام عليك يا
وارث آدم صفوة الله السلام عليك يا وارث نوح نبي الله السلام عليك يا وارث
ابراهيم خليل الله السلام عليك يا وارث موسى كليم الله السلام عليك يا وارث
عيسى روح الله السلام عليك يا وارث علي امير المؤمنين السلام عليك يا وارث
الحسن الشهيد سبط رسول الله السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك
يا بن البشير النذير وابن سيد الوصيين السلام عليك يا بن فاطمة سيدة
نساء العالمين السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا خيرة الله وابن خيرته
السلام عليك يا ثار الله وابن ثاره السلام عليك ايها الوتر الموتور السلام
عليك ايها الامام الهادي الزكي وعلى ارواح حلت بفنائك واقامت في
جوارك ووفدت مع زوارك السلام عليك مني ما بقيت وبقي الليل والنهار
فلقد عظمت بك الرزية وجل المصاب في المؤمنين والمسلمين وفي اهل
السموات اجمعين وفي سكان الارضين فانا لله وانا اليه راجعون وصلوات
الله وبركاته وتحياته عليك وعلى آبائك الطيبين المنتجبين وعلى ذراريهم

الهُداةِ المَهدِيّينَ السَّلامُ عَلَيكَ يا مَولايَ وَعَلَيهِم وَعَلى رُوحِكَ وَعَلى أرواحِهِم وَعَلى تُربَتِكَ وَعَلى تُربَتِهِم اللّهُمَّ لَقِّهِم رَحمَةً وَرِضواناً وَرَوحاً وَرَيحاناً السَّلامُ عَلَيكَ يا مَولايَ يا أبا عَبدِ اللّهِ يَا بنَ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَيَا بنَ سَيِّدِ الوَصِيّينَ وَيَا بنَ سَيِّدَةِ نِساءِ العالَمينَ السَّلامُ عَلَيكَ يا شَهيدُ يَا بنَ الشَّهيدِ يا أخَا الشَّهيدِ يا أبَا الشُّهَداءِ اللّهُمَّ بَلِّغهُ عَنّي في هذِهِ السّاعَةِ وَفي هذَا اليَومِ وَفي هذَا الوَقتِ وَفي كُلِّ وَقتٍ تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً سَلامُ اللّهِ عَلَيكَ وَرَحمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ يَا بنَ سَيِّدِ العالَمينَ وَعَلَى المُستَشهَدينَ مَعَكَ سَلاماً مُتَّصِلاً مَا اتَّصَلَ اللَّيلُ وَالنَّهارُ السَّلامُ عَلَى الحُسَينِ بنِ عَلِيٍّ الشَّهيدِ السَّلامُ عَلى عَلِيِّ بنِ الحُسَينِ الشَّهيدِ السَّلامُ عَلَى العَبّاسِ بنِ أميرِ المُؤمِنينَ الشَّهيدِ السَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِن وُلدِ أميرِ المُؤمِنينَ السَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِن وُلدِ الحَسَنِ السَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِن وُلدِ الحُسَينِ السَّلامُ عَلَى الشُّهَداءِ مِن وُلدِ جَعفَرٍ وَعَقيلٍ السَّلامُ عَلى كُلِّ مُستَشهَدٍ مَعَهُم مِنَ المُؤمِنينَ اللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغهُم عَنّي تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً السَّلامُ عَلَيكَ يا رَسولَ اللّهِ أحسَنَ اللّهُ لَكَ العَزاءَ في وَلَدِكَ الحُسَينِ السَّلامُ عَلَيكِ يا فاطِمَةُ أحسَنَ اللّهُ لَكِ العَزاءَ في وَلَدِكِ الحُسَينِ السَّلامُ عَلَيكَ يا أميرَ المُؤمِنينَ أحسَنَ اللّهُ لَكَ العَزاءَ في وَلَدِكَ الحُسَينِ السَّلامُ عَلَيكَ يا أبا مُحَمَّدٍ الحَسَنَ أحسَنَ اللّهُ لَكَ العَزاءَ في أخيكَ الحُسَينِ يا مَولايَ يا أبا عَبدِ اللّهِ أنا ضَيفُ اللّهِ وَضَيفُكَ وَجارُ اللّهِ وَجارُكَ وَلِكُلِّ ضَيفٍ وَجارٍ قِرىً وَقِرايَ في هذَا الوَقتِ أن تَسألَ اللّهَ سُبحانَهُ وَتَعالى أن يَرزُقَني فَكاكَ رَقَبَتي مِنَ النّارِ إنَّهُ سَميعُ الدُّعاءِ قَريبٌ مُجيبٌ

وشيخ مفيد ره گفته است كه در شب بيست و يكم ماه محرّم زفاف حضرت فاطمه و امير المؤمنين عليهما السلام واقع شد بايد كه روز آنرا براى شكر اين نعمت عظمى شيعيان روزه بدارند وشيخ طوسى ره گفته است كه در روز بيست و پنجم ماه محرّم اصحاب فيل كه بجهت خراب كردن كعبه آمده بودند بر گشتند و عذاب

برايشان نازل شد و در روز بيست و پنجم اين ماه حضرت امام زين العابدين عليه السلام بسبب زهر هشام بن عبد الملك اعلى الله مقامه ارتحال نمود

باب هفتم

در اعمال ماه صفر

در اعمال ماه صفرست و اين ماه مشهور است بنحوست و دو وجه ميتوان داشت **اوّل** آنكه موافق قول علماى شيعه وفات حضرت رسالت پناه صلّى الله عليه و آله در اين ماه واقع شده است **دوّم** آنكه در سه ماه متوالى كه اشهر حرم اند چون عرب قتال نميكرده اند و در اين ماه شروع بقتال ميكرده اند لهذا نحس شمرده اند و در احاديث شيعه نديده ام چيزى كه دلالت بر نحوست كند و در روايات غير معتبرهٔ عامه وارد شده است و سيّد بن طاوس از بعضى از كتب معتبره روايت كرده است كه در روز سيّم اين ماه مستحبّ است كه دو ركعت نماز بجا آورند و در ركعت اوّل بعد از حمد سورهٔ إنّا فتحنا بخوانند و در ركعت دوّم سورهٔ توحيد و بعد از سلام صد مرتبه بگويند اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وصد مرتبه اَللّهُمَّ العَن آلَ أبي سُفيانَ وصد مرتبه أستَغفِرُ اللّهَ رَبّي وَأتوبُ إلَيهِ و روز بيستم اين ماه مشهور است بروز اربعين يعنى روز چهلم شهادت حضرت امام حسين عليه السلام و در كتب معتبره از حضرت امام حسن عسكرى روايت كرده اند كه علامات مؤمن پنج چيز است نماز پنجاه و يك ركعت از فريضه و نافله در شب و روز و زيارت اربعين و انگشتر در دست راست كردن و جبين را در سجدهٔ شكر بر خاك گذاشتن و بِسمِ اللّهِ الرَّحمنِ الرَّحيمِ را بلند گفتن و كيفيت زيارت

زيارت اربعين

بسند معتبر منقول است از صفوان جمّال كه گفت مولاى من حضرت صادق عليه السلام بمن گفت كه در زيارت اربعين كه زيارت ميكنى در هنگاميكه روز بلند شده باشد و ميگوئى السَّلامُ عَلى وَلِيِّ اللّهِ وَحَبيبِهِ السَّلامُ عَلى خَليلِ اللّهِ وَنَجيبِهِ السَّلامُ عَلى صَفِيِّ اللّهِ وَابنِ صَفِيِّهِ السَّلامُ عَلَى الحُسَينِ المَظلومِ الشَّهيدِ السَّلامُ عَلى أسيرِ الكُرُباتِ وَقَتيلِ العَبَراتِ اللّهُمَّ إنّي أشهَدُ أنَّهُ وَلِيُّكَ

وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ وَابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ اَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ
وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ وَاجْتَبَيْتَهُ بِطِيبِ الْوِلَادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَقَائِدًا
مِنَ الْقَادَةِ وَذَائِدًا مِنَ الذَّادَةِ وَاَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْاَنْبِيَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى
خَلْقِكَ مِنَ الْاَوْصِيَاءِ فَاَعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ
لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلَالَةِ وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْيَا
وَبَاعَ حَظَّهُ بِالْاَرْذَلِ الْاَدْنَى وَشَرَى آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْاَوْكَسِ وَتَغَطْرَسَ وَتَرَدَّى
فِي هَوَاهُ وَاَسْخَطَكَ وَاَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَاَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ اَهْلَ الشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَ
حَمَلَةَ الْاَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى سُفِكَ فِي
طَاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُبِيحَ حَرِيمُهُ اَللّٰهُمَّ فَالْعَنْهُمْ لَعْنًا وَبِيلًا وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْاَوْصِيَاءِ اَشْهَدُ
اَنَّكَ اَمِينُ اللّٰهِ وَابْنُ اَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيدًا وَمَضَيْتَ حَمِيدًا وَمُتَّ فَقِيدًا مَظْلُومًا
شَهِيدًا وَاَشْهَدُ اَنَّ اللّٰهَ مُنْجِزٌ لَكَ مَا وَعَدَكَ وَمُهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ وَمُعَذِّبٌ مَنْ
قَتَلَكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ
فَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ
بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اُشْهِدُكَ اَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاهُ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ بِاَبِي اَنْتَ وَاُمِّي يَا بْنَ
رَسُولِ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْاَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْاَرْحَامِ الطَّاهِرَةِ لَمْ
تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِاَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ الْمُدْلَهِمَّاتُ مِنْ ثِيَابِهَا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ
دَعَائِمِ الدِّينِ وَاَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ
الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَ
اَعْلَامُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ عَلٰى اَهْلِ الدُّنْيَا وَاَشْهَدُ اَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ
وَبِاِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سِلْمٌ وَاَمْرِي لِاَمْرِكُمْ
مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّٰى يَاْذَنَ اللّٰهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلٰى اَرْوَاحِكُمْ وَاَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ

سبیله

وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ   و دو رکعت نماز میکنی و هر دعاء که خواهی
میکنی و بر میگردی و سید بن طاوس گفته است که من برای این زیارت وداعی
نیافته ام که مخصوص است باین زیارت باید که بایستی پیش روی ضریح و بگوئی
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى وَصِيِّ رَسُولِ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
وَارِثَ الْحَسَنِ الزَّكِيِّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ وَشَاهِدَهُ عَلٰى خَلْقِهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ اَشْهَدُ اَنَّكَ
قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ
فِي سَبِيلِ اللّٰهِ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ اَتَيْتُكَ   و اگر از دور
زیارت کند بگوید   تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ يَا مَوْلَايَ زَائِرًا وَافِدًا رَاغِبًا مُقِرًّا لَكَ بِالذُّنُوبِ
هَارِبًا اِلَيْكَ مِنَ الْخَطَايَا لِتَشْفَعَ لِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ حَيًّا وَ
مَيِّتًا فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللّٰهِ مَقَامًا مَعْلُومًا وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً لَعَنَ اللّٰهُ مَنْ ظَلَمَكَ لَعَنَ اللّٰهُ
مَنْ حَرَمَكَ وَغَصَبَ حَقَّكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ خَذَلَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ
مَنْ دَعَوْتَهُ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يُعِنْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ حَرَمِ اللّٰهِ وَحَرَمِ رَسُولِهِ
وَحَرَمِ اَبِيكَ وَاَخِيكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ شُرْبِ مَاءِ الْفُرَاتِ لَعْنًا كَثِيرًا
يَتْبَعُ بَعْضُهَا بَعْضًا اَللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ
تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا اَيَّ مُنْقَلَبٍ
يَنْقَلِبُونَ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ وَارْزُقْنِيهِ اَبَدًا مَا بَقِيتُ وَحَيِيتُ
يَا رَبِّ (ع) وَاِنْ مِتُّ (ع) فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِ (ع) يَا اَرْحَمَ (ع) الرَّاحِمِينَ
و اگر زیارت آخر روز عاشورا را نیز در این روز بخوانند مناسب است و بدانکه مشهور
آنستکه حضرت امام زین العابدین با سایر اهل بیت ع در این روز بعد از مراجعت
از شام بکربلای معلی وارد شده اند و سرهای مقدس شهدا را بابدنهای مطهر
ایشان ملحق کردند و این بسیار بعید است از جهات بسیار که ذکر آنها موجب تطویل است

تصدیه

وبعضی گفته اند که در این روز اهل بیت ع وارد مدینهٔ طیبه شدند و این نیز بسیار بعید است و بعضی گفته اند که شاید حضرت امام زین العابدین علیه السّلام باعجاز وطیّ الارض مخفی بکربلاء رفته باشند از شام و سرها را ببدنها ملحق کرده باشند واین ممکن است امّا روایتی در این باب بنظر نرسیده است بلکه بعضی از روایات منافاتی فی الجمله با این دارد و وجهی که از احادیث ظاهر میشود آنستکه اوّل کسی که از صحابهٔ حضرت رسالت پناه صلّی الله علیه وآله بزیارت آنحضرت مشرّف شد جابر بن عبد الله انصاری بود واو در این روز بکربلا رسید وآن حضرت را با شهداء زیارت کرد وچون جابر از اکابر صحابه بود واساس این امر عظیم را گذاشت میتواند بود که سبب مزید فضل زیارت آنحضرت در این روز شده باشد وشاید که وجوه دیگر داشته باشد که بر ما مخفی باشد وچون فرموده اند که در این روز زیارت کنیم باید کرد وتفحّص سببش ضرور نیست ومشهور میان علمای امامیه آنستکه وفات حضرت سیّد انبیا صلّی الله علیه وآله در روز بیست وهشتم ماه صفر واقع شد وشیخ طوسی وجمع دیگر گفته اند که شهادت امام حسن مجتبی علیه السّلام نیز در این روز واقع شد پس قیام بمراسم تعزیت این دو بزرگوار وزیارت ایشان از نزدیک ودور مناسبست وبدانکه در میان عوام بلکه خواصّ نحوست چهار شنبه آخر ماه صفر شهرت دارد ودر کتب معتبرهٔ عامّه وخاصّه چیزی که دلالت براین کند بنظر نرسیده واحادیث در نحوست مطلق چهارشنبه خصوصاً چهار شنبه آخر هر ماه وارد شده است وچون اینها بنا براسبابی که مذکور شد فی الجمله نحوستی دارد ممکنست که چهار شنبه آخر آن نحوستش از سایر چهار شنبه‌ها بیشتر باشد اگر در آن روز از قبیل احتراز از طیره استدفاع بلا یا بتصدّقات وادعیه واستعاذات که از ائمّه علیهم السّلام وارد شده است بکنند وتوکّل نمایند برجناب مقدس الهی که این کفارهٔ طیره است مناسبست واگر بلائی متوجه باشد باینها رفع میشود نه آنکه بروش جهّال عجم متابعت مجوسان کنند وبلهو ولعب

وفات حضرت رسول ص

شهادت حضرت امام حسن ع

چهارشنبه آخر ماه صفر

وسور وسرور وشادی وساز واعمال قبیحه مشغول شوند که موجب زیادتی ابتلای بقضاهای آسمانی وتقدیرات ربّانی گردد

باب هشتم

در بیان فضائل ایّام واعمال ماه ربیع الاوّل است ودر آن دو فصل است

فصل اوّل

در فضیلت واعمال روز اوّل تا روز شانزدهم است شیخ مفید وشیخ طوسی ودیگران گفته اند که حضرت رسالت پناه صلّی الله علیه وآله در شب اوّل ماه ربیع الاوّل ارادهٔ هجرت نمود از مکّهٔ معظّمه بسوی مدینهٔ مشرّفه ودر آن شب بغار رفت وحضرت امیر المؤمنین علیه السّلام جان شریف خود را فدای جان مقدس حضرت رسول صلّی الله علیه وآله کرد ودر جای آنحضرت خوابید واز شمشیرهای کین قبائل مشرکین پروا نکرد وفضل او بر جمیع امّت بلکه بر جمیع عالمیان بر همگنان ظاهر گردید وحقتعالی با ملائکهٔ سموات بآنحضرت مباهات نمود وآیهٔ کریمهٔ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ درشأن او نازل شد چنانکه تفسیر آن در حیات القلوب مذکور است وچون حقتعالی او وجان مقدس پیغمبر را از کید کافران حفظ کرد گفته اند که روزش را که روز اوّل ماه ربیع الاوّل است سنّت است که برای شکر این نعمت عظیمه روزه بدارند وهرچند علما در این روز زیارت ذکر نکرده اند امّا زیارت حضرت رسول صلّی الله علیه وآله وحضرت امیر المؤمنین علیه السّلام در این روز مناسبست بجهاتیکه مذکور شد وشیخ طوسی ره در مصباح گفته است که در روز اوّل این ماه حضرت امام حسن عسکری علیه السّلام بعالم بقا رحلت نمود وحضرت صاحب الامر علیه السّلام بمنصب جلیل امامت فائز گردید پس زیارت آن دو امام عالیمقدار در این روز نیز مناسبست وامّا شیخ ره در تهذیب وکلینی ومحمّد بن جریر طبری وابن الخشّاب وشیخ مفید وغیر ایشان گفته اند که وفات حضرت امام حسن عسکری علیه السّلام در روز هشتم این ماه بود پس در آن روز

فضیلت واعمال ماه ربیع الاول

انحضرت ص

نعم قد

وفات حضرت امام حسن عسکری ع

عالیمقام ص

زیارت ان دو امام عالی النسب است و اما روز نهم این ماه پس در تاریخ آن میان علمای خاصه و عامه در تاریخ قتل عمر بن الخطاب علیه اللعنة والعذاب خلاف است و مشهور میان فریقین انست که قتل آن ملعون در روز بیست و ششم ماه ذی الحجه واقع شده چنانچه سابقا اشاره بان شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند و مستند این دو قول نقل مورخانست و از کتب معتبره چنان معلوم میشود که چنانچه الحال میان عوام شیعه مشهور است قتل او در روز نهم ماه ربیع الاول واقع شده و سابقا میان جمعی از محدثین شیعه نیز چنین مشهور بوده است و سید بزرگوار علی بن طاوس در کتاب اقبال اشاره نموده است باینکه ابن بابویه رحمه الله روایتی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده است که آن ملعون در روز نهم ماه ربیع الاول بدرک اسفل جحیم متوجه شده است و از نقل او چنان مفهوم میشود که شیخ صدوق چنین اعتقاد داشته است هرچند سید خود این حدیث را تاویلات نموده است **وایضا** سید ذکر کرده است که جماعتی از شیعیان عجم پیوسته ان روز را باین سبب تعظیم و تکریم مینموده اند و خلف بزرگوار سید علی بن طاوس در کتاب زوائد الفوائد این مذهب را تقویت کرده است و روایت معتبری در این باب ایراد نموده است چنانچه گفته است که روایت کرده اند که محمد بن ابی العلاء همدانی و یحیی بن محمد بن جریح بغدادی که روزی ما منازعه کردیم در باب قتل عمر بن الخطاب علیه والعذاب ورفتیم بشهر قم بنزد احمد بن اسحق قمی که از خواص اصحاب حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری علیهما السلام بود و بخدمت حضرت صاحب الامر علیه السلام نیز رسیده بود و چون در را کوبیدیم دختر عراقیه بیرون امد و احوال احمد را از او پرسیدیم گفت که او امروز مشغول اعمال عید است و ان روز نهم ماه ربیع الاول بود گفتیم سبحان الله عیدهای مومنان چهار است عید فطر و عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه آن دختر گفت که احمد بن اسحق از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت میکند که امروز روز عید است و بهترین عیدهاست نزد اهل بیت رسالت علیهم السلام

قتل عمر بن الخطاب

وشیعیان ایشان ما گفتیم که رخصت بطلب تا بنزد او رویم چون ان دختر او را خبر کرد بیرون امد بسوی ما و لنگی بسته بود و عبائی بر خود پیچیده بود و بوی مشک از او ساطع بود ما گفتیم این چه حالتست که در تو مشاهده میکنیم گفت الحال از غسل عید فارغ شده ام گفتیم امروز مگر عید است گفت بلی و ما را بخانه خود در اورد و بر روی کرسیی نشاند و گفت روزی با جمعی از برادران خود بنزد مولای خود امام حسن عسکری علیه السلام رفتیم در سر من رای در مثل این روز که شما بنزد من امده اید چون رخصت یافتیم و بخدمت انحضرت رسیدیم دیدیم که حضرت مجلس خود را اراسته و مجمره در پیش خود گذاشته است و بدست مبارک خود عود در ان مجمره میانداخت و مجلس خود را مزین کردانیده است و بر غلامان و خدمتکاران خود جامهای فاخر پوشانیده است گفتیم یا ابن رسول الله پدران و مادران ما فدای تو باد آیا از برای اهل بیت امروز فرحی تازه روی داده است حضرت فرمود که کدام روز حرمتش از این روز نزد اهل بیت عظیم تر است بدرستیکه خبر داد مرا پدرم که حذیفة بن یمان در روز نهم ماه ربیع الاول داخل شد بر جدم رسول خدا صلی الله علیه و آله حذیفه گفت که دیدم حضرت امیر المومنین و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام را که با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله طعام تناول میفرمودند و انحضرت بروی ایشان تبسم مینمود و با امام حسن و با امام حسین علیهما السلام میگفت که بخورید گوارا باد از برای شما برکت و سعادت این روز بدرستیکه این روزیست که حقتعالی هلاک میکند در این روز دشمن خود و دشمن جد شما را و مستجاب میگرداند در این روز دعای مادر شما را بخورید که این روزیست که حقتعالی در این روز قبول میکند اعمال محبان و شیعیان شما را بخورید که این روزیست که ظاهر میشود راستی گفته خدا که میفرماید فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا یعنی اینست خانهای ایشان که خالی کردیده است بسبب ستمهای ایشان بخورید که این روزیست که شکسته میشود در این روز شوکت

دشمنان جد شما و یاری کنندهٔ دشمن شما بخورید که این روزیستکه در این روز هلاک میشود فرعون اهل بیت من و ستم کنندهٔ بر ایشان و غصب کنندهٔ حق ایشان بخورید که این روزیستکه حقتعالی عملهای دشمنان شما را باطل و هبا میکرداند حذیفه گفت که من گفتم یا رسول الله آیا در میان امت تو کسی خواهد بود که هتک این حرمتها نماید حضرت فرمود که ای حذیفه بتی از منافقان بر ایشان سر کرده خواهد شد و دعوی ریاست در میان ایشان خواهد کرد و مردم را بسوی خود دعوت خواهد کرد و تازیانهٔ ظلم و ستم را بر دوش خود خواهد کشید و مردم را از راه خدا منع خواهد کرد و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود و سنت مرا تغییر خواهد داد و میراث فرزند مرا متصرف خواهد شد و خود را پیشوای مردم خواهد خواند و زیادتی بر وصی من علی بن ابیطالب علیه السلام خواهد کرد و مالهای خدا را بناحق بر خود حلال خواهد کرد و در غیر طاعت خدا صرف خواهد کرد و مرا و برادر من و وزیر من علی را بدروغ نسبت خواهد داد و دختر مرا از حق خود محروم خواهد کرد پس دختر من او را نفرین خواهد کرد و حقتعالی نفرین او را در این روز مستجاب خواهد گردانید حذیفه گفت یا رسول الله چرا دعا نمیکنی که حقتعالی او را در حیات تو هلاک گرداند حضرت فرمود که ای حذیفه دوست نمیدارم که جرأت کنم بر قضای خدا و از او طلب کنم تغییر امری را که در علم او گذشته است ولیکن از حقتعالی سؤال کردم که فضیلت دهد آن روزیرا که در آن روز او بجهنم میرود بر سایر روزها تا آنکه احترام آن روز سنتی گردد در میان دوستان و شیعیان اهل بیت من پس حقتعالی وحی کرد بسوی من که ای محمد در علم سابق من گذشته است که برسد بتو و اهل بیت تو محنتهای دنیا و بلاها و ستمهای منافقان و غصب کنندگان از بندگان من آن منافقانی که تو خیرخواهی ایشان کردی و با تو خیانت کردند و تو با ایشان راستی کردی و ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان صاف بودی و ایشان دشمنی ترا بدل گرفتند و تو ایشانرا خوشنود گردانیدی و ایشان

ترا تکذیب کردند و تو ایشانرا برگزیدی و ایشان ترا در بلیه گذاشتند و سوگند یاد میکنم بحول و قوة و پادشاهی خود که البته بگشایم بر روح کسی که غصب کند حق علی را که وصی تست بعد از تو هزار در از پست ترین طبقهای جهنم که آنرا فیلوق میگویند و او را و اصحاب او را در قعر جهنم جا دهم که شیطان از مرتبهٔ خود بر او مشرف شود و او را لعنت کند و آن منافق را در قیامت عبرتی گردانم برای فرعونها که در زمان پیغمبران دیگر بودند و برای سایر دشمنان دین و ایشانرا و دوستان ایشانرا بسوی جهنم برم با دیدهای کبود و روهای ترش با نهایت مذلت و خواری و پشیمانی و ایشانرا ابد الآباد در عذاب خود بدارم ای محمد نمیرسد علی بمنزلت تو مگر بآنچه میرسد باو از بلاها از فرعون او و غصب کنندهٔ حق او که جرأت میکند بر من و کلام مرا بدل میکند و شرک بمن میآورد و مردم را منع میکند از راه رضای من و گوساله از برای امت تو برپا میکند که آن ابوبکر است و کافر میشود بمن در عرش عظمت و جلال من بدرستیکه امر کرده ام ملائکه هفت آسمان خود را که برای شیعیان و محبان دین شما عید کنند آن روزیرا که آن ملعون کشته میشود و امر کرده ام ایشانرا که کرسی کرامت مرا نصب کنند در برابر بیت المعمور و ثنا کنند بر من و طلب آمرزش نمایند برای شیعیان و محبان شما از فرزندان آدم و امر کرده ام ملائکه نویسندگان اعمال را که از این روز تا سه روز قلم از مردم بردارند و ننویسند گناهان ایشانرا برای کرامت تو و وصی تو ای محمد این روزرا عید گردانیدم برای تو و اهل بیت تو و برای هر که تابع ایشان باشد از مؤمنان و شیعیان ایشان و سوگند یاد میکنم بر خود بعزت و جلال خود و علو و منزلت و مکان خود که عطا کنم کسی را که عید کند این روز را از برای من ثواب آنها که بدور عرش احاطه کرده اند و قبول کنم شفاعت او را در خویشان او و زیاد کنم مال او را اگر گشادگی دهد بر خود و عیال خود در این روز و هر سال در این روز صد هزار هزار کس از موالیان و شیعیان شما را از آتش جهنم آزاد گردانم و اعمال ایشانرا قبول کنم و گناهان ایشانرا بیامرزم حذیفه گفت که پس برخاست

رسول خدا صلی الله علیه و آله بخانهٔ ام سلمه رفت و من برگشتم و صاحب یقین بودم
در کفر عمر تا آنکه بعد از وفات رسول خدا صلی الله علیه و آله دیدم که او چه فتنها بر
انگیخت و کفر اصلی خود را اظهار نمود و از دین برگشت و دامان بیحیائی و وقاحت
برای غصب امامت و خلافت بر زد و قرآن را تحریف کرد و آتش در خانهٔ وحی و رسالت
زد و بدعتها در دین خدا پیدا کرد و ملت پیغمبر را تغییر داد و سنت آنحضرت را بدل
کرد و شهادت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را رد کرد و فاطمه دختر رسول خدا را
را بدروغ نسبت داد و فدک را غصب کرد و یهود و نصاری و مجوس را از خود راضی
کرد و نور دیدهٔ مصطفی را بخشم آورد و رضا جوئی اهل بیت رسالت نکرد و جمیع
سنتهای رسول صلی الله علیه و آله را برطرف کرد و تدبیر کشتن امیرالمؤمنین علیه السلام
کرد و جور و ستم را در میان مردم علانیه کرد و هرچه خدا حلال کرده بود حرام
کرد و هرچه حرام کرده بود حلال کرد و حکم کرد که از پوست شتر درهم و دینار
بسازند و خرج کنند و در بر روی و بر شکم فاطمهٔ زهراء علیها السلام زد و بر منبر
حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله بغصب و جور بالا رفت و بر حضرت امیرالمؤمنین ع
افترا بست و با آنحضرت معارضه کرد و رای آنحضرت را بسفاهت نسبت داد حذیفه
گفت که پس حقتعالی دعای برگزیدهٔ خود و دختر پیغمبر خود را در حق آن منافق
مستجاب گردانید و قتل او را بر دست کشندهٔ او رحمه الله جاری ساخت پس رفتم
بخدمت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که آنحضرت را تهنیت و مبارکباد بگویم
با آنکه آن منافق کشته شد و بعذاب حق تعالی واصل گردید چون حضرت مرا دید گفت
ای حذیفه آیا در خاطر داری آن روز را که آمدی بنزد سید من رسول خدا صلی الله
علیه و آله و من و دو سبط او حسن و حسین علیهما السلام نزد او نشسته بودیم و با او
طعام میخوردیم پس تو را دلالت کرد بر فضیلت این روز گفتم بلی ای برادر رسول
خدا صلی الله علیه و آله حضرت فرمود که بخدا سوگند که این روزیست که حقتعالی
دران دیدهٔ آل رسول را روشن گردانید و من برای این روز هفتاد و دو نام میدانم

خذا ۱د

حذیفه گفت یا امیرالمؤمنین علیه السلام میخواهم که این نامها را از تو بشنوم حضرت فرمود
که این روز [1] استراحت است که مؤمنان از شر منافقان امان یافتند و [2] روز زائل شدن کرب و غم است
و [3] روز غدیر دویم است و [4] روز تخفیف گناهان شیعیان است و [5] روز اختیار نیکوئی
برای مؤمنان است و [6] روز برداشتن قلم از شیعیان است و [7] روز برهم شکستن بنای
کفر و عدوان است و [8] روز عافیت است و [9] روز برکت است و [10] روز طلب خونهای
مؤمنان است و [11] روز عید بزرگ است و [12] روز مستجاب شدن دعا است و [13] روز
موقف اعظم است و [14] روز وفای بعهد است و [15] روز شرط است و [16] روز کندن جامهٔ
سیاه است و [17] روز ندامت ظالم است و [18] روز شکسته شدن شوکت مخالفانست
و [19] روز نفی هموم است و [20] روز فتح است و [21] روز عرض اعمال کافران است و [22] روز ظهور
قدرت خدا است و [23] روز عفو از گناهان شیعیان است و [24] روز فرح ایشان است و
[25] روز توبه است و [26] روز انابت بسوی حق تعالی است و [27] روز زکوهٔ بزرگ است و
[28] روز فطر دویم است و [29] روز اندوه باغیان است و [30] روز گره شدن آب دهان
در گلوی مخالفان است و [31] روز خوشنودی مؤمنان است و [32] روز عید اهل بیت است
و [33] روز ظفر یافتن بنی اسرائیل بر فرعون است و [34] روز مقبول شدن اعمال شیعیان است
و [35] روز پیش فرستادن تصدقات است و [36] روز زیادتی مثوبات است و [37] روز قتل
منافق است و [38] روز وقت معلوم است و [39] روز سرور اهل بیت است و [40] روز مشهود است
و [41] روز قهر بر دشمن است و [42] روز خراب شدن بنیان ضلالت است و [43] روزیست که
ظالم انگشت ندامت بدندان میگیرد و [44] روز تنبیه است و [45] روز شرفناست و
[46] روز خنک شدن دلهای مؤمنان است و [47] روز شهادت است و [48] روز درگذشتن
از گناه مؤمنان است و [49] روز تازگی بوستان اهل ایمان است و [50] روز شیرینی کام
ایشان است و [51] روز خوشی دلهای مؤمنان است و [52] روز برطرف شدن پادشاهی
منافقان است و [53] روز توفیق اهل ایمان است و [54] روز رهائی مؤمنان از شر
کافران است و [55] روز مظاهره است و [56] روز مفاخره است و [57] روز قبول اعمال است

استراحت ۱د
خذا ۱د
بیکرد ۱د

وروز تبجیل وتعظیم است وروز بذل وعطاست وروز شکر حقتعالی است وروز یاوری مظلومان است وروز زیارت کردن مؤمنان است وروز محبت کردن ایشان است وروز رسیدن برحمتهای الهی است وروز پاك کردانیدن اعمالست وروز فاش کردن رازهاست وروز برطرف شدن بدعتهاست وروز ترك کناهان کبیره است وروز ندا کردن بحق است وروز عبادت است وروز موعظه ونصیحت است وروز انقیاد پیشوایان دین است حذیفه کفت که پس از خدمت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام برخواستم وکفتم اکر دریابم از افعال خیر وانچه امید ثواب از ان دارم شکر محبت این روز ودانستن فضیلت این روز را منتهای ارزوی من خواهد بود پس محمد ویحیی راویان این حدیث کفتند که چون این حدیث را از احمد بن اسحق شنیدیم هر یك برخواستیم وسراو را بوسیدیم و کفتیم حمد وشکر میکنیم خداوندی را که برانکیخت ترا از برای ما تا انکه فضیلت این روز را بما رسانیدی پس بخانهای خود برکشتیم واین روز را عید کردیم وصاحب کتاب زوائد الفوائد کفته است که این حدیث را از خط علی بن محمد طی رحمه الله نوشتم ودر کتب دیکر که تتبع کردم چندین روایت دیکر موافق این یافتم پس اعتماد براین روایات نمودم وسزاوار است شیعیان را که این روز را تعظیم نمایند واظهار سرور وشادی دراین روز بکنند وشیخ ابرهیم بن علی کفعمی در کتاب مصباح کفته است که صاحب کتاب مسار الشیعه روایت کرده است که هر که در روز نهم ماه ربیع الاول چیزی انفاق کند حقتعالی کناهان او را بیامرزد ومستحب است دراین روز اطعام برادران مؤمن وخوشبو کردانیدن ایشان وتوسعه دادن برعیال خود ودیکران وپوشیدن جامهای نو وشکر وعبادت حقتعالی واین روز برطرف شدن غمهاست وروزه داشتن نیست **مؤلف کوید** که از نقل این بزرکواران معلوم شد که بر فضیلت این روز ووقوع این قضیهٔ مبارکه در ان احادیث بسیار وارد شده است ودر اعصار سابقه میان شیعه مشهور بوده است وبرخلافش روایتی

یاری د۶ | روایت ۱۶ | خوشنود د۱۶

بنظر این قاصر نرسیده است واتفاق مورخان عامه با احادیث معتبره معارضه نکند واکر کسی استبعاد کند که چنین واقعهٔ عظیمی که سبب حزن جمعی وسرور جمعی کردد چون میتواند بود که مضبوط نماند جواب انستکه این واقعه از واقعهٔ وفات حضرت رسالت صلی الله علیه واله وشهادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام عظیم تر نیست ودر هر یك از انها خلاف میان خاصه وعامه هست ودر واقعهٔ اول اتفاق دارند عامه برخلاف انچه مختار شیعه است واکر کویند که باعثی برافترای ایشان در اینجا نیست جواب میکوئیم که شبهه در هر دو جا نیست وباعث قوی در اینجا هست زیرا که ممکن است که برای دفع شماتت شیعیان اخفای ان نموده باشند وعلی ای حال چون مدار علمای خاصه وعامه بر انست که در مستحبات باحادیث ضعیفه متمسك میشوند بنابر احادیث صحیحه که از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین وارد شده است که هر که ثوابی از خدا باو برسد بر عملی وان را بجا اورد ان ثواب باو داده میشود هر چند چنان نباشد که باو رسیده است پس اکر اعمال این روز را اکر نوعی از شارع وارد شده باشد ومخالفتی با ایات واخبار نداشته باشد کسی عمل اورد خوب خواهد بود ومستحق ثواب خواهد کردید وبعضی میکویند که عمر بن سعد علیه اللعنه دراین روز بجهنم واصل شده است واکر چنین باشد این شرافت نیز برای ان کافیست وشیخ مفید ره کفته است که در روز دهم اینماه حضرت رسول صلی الله علیه واله خدیجهٔ کبری رضی الله عنها را تزویج نمود ومستحب است برای شکر این مواصلت عظیم البرکة شیعیان روزه بدارند وکفته است که در روز دوازدهم اینماه حضرت رسول صلی الله علیه واله داخل مدینهٔ طیبه شد واز شر دشمنان ایمن کردید وباین جهت روز مبارکی است **وایضاً** دولت بنی مروان که از بقیهٔ بنی امیه واز دشمنان اهل بیت علیهم السلام بودند در این روز دولت ایشان بنهایت رسید وزائل کردید واین نیز فضیلت دیکر است برای این روز واکثر سنیان ولادت باسعادت حضرت رسول صلی الله علیه واله را در

لاکن روز مرسوم قتل عمر بن سعد علیه اللعنه

این روز میدانند و محمد بن یعقوب کلینی ره از علمای امامیه نیز در کتاب کافی بخین
قائل شده است و بعضی از ارباب حساب موافق فحوای بعضی از روایات این را اظهر
میدانند و اگرچه خلاف مشهور میان علمای امامیه است امّا اگر روزه و غسل
و زیارت و سائر اعمال که در هفدهم مذکور خواهد شد در این روز بعمل آورند
باحتیاط اقرب است و سید بن طاوس ره از بعضی از علمای عجم روایت کرده است
که سنّت است که در روز دوازدهم این ماه دو رکعت نماز بجا آورند و در رکعت اوّل
بعد از حمد سه مرتبه قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و در رکعت دویّم سه مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ
أَحَدٌ بخوانند **وایضاً** شیخ مفید و شیخ طوسی روایت کرده اند که یزید پلید
علیه اللعنة والعذاب الشدید در روز چهاردهم این ماه باسفل درک جهنم منتقل
شد باید که شیعیان این روز را بر خود مبارک دانند و شکر حقتعالی برای این نعمت
عظمی ادا کنند و بعضی روزه این روز را سنّت دانسته اند

فصل دویّم

در فضائل و اعمال روز هفدهم این ماه است و مشهور میان علمای شیعه
انستکه ولادت کثیر السعادت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله در روز
جمعه هفدهم ماه ربیع الاول واقع شد و در بعضی از روایات وارد شده است
که عروج آنحضرت باسمانها نیز در شب هفدهم واقع شده است و شب و روزش
هر دو مبارک است و در هر دو زیارت حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مناسب است و علما ذکر کرده اند و روزه در این
روز فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید ره گفته است که این روز شریفیست
و پیوسته فرقهٔ محقهٔ شیعه از قدیم الایام الی الآن تعظیم آن میکرده اند و حق
او را میشناخته اند و روزه میداشته اند و از ائمهٔ هدی علیهم السلام روایت
کرده اند که هر که این روز را روزه دارد ثواب روزهٔ یکساله برای او نوشته
شود و مستحب است که تصدقات بارباب حاجات بدهند و مؤمنان و مؤمنات

جهنم واصل شدن یزید علیه اللعنة

در فضائل و اعمال روز عید مولود

را شاد کرده اند و بزیارت مشاهد مشرفه بروند خصوصاً مرقد مطهر حضرت رسالت
پناه صلی الله علیه و آله و ضریح منور حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و شیخ مفید
و شیخ شهید و سید بن طاوس ره گفته اند که چون در غیر مدینهٔ طیبه خواهی
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله را زیارت کنی غسل بکن و شبیه بقبر در
پیش روی خود بساز و اسم مبارک آنحضرت را بر آن بنویس و بایست و دل خود
را متوجه آنحضرت گردان و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ
لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّهُ سَيِّدُ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَاَنَّهُ
سَيِّدُ الْاَنْبِيَاۤءِ وَالْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَئِمَّةِ الطَّيِّبِينَ
پس بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيبَ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا قَائِماً
بِالْقِسْطِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيلِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُبَلِّغاً عَنِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا مُبَشِّرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا نَذِيرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُنْذِرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللهِ
الَّذِي يُسْتَضَاۤءُ بِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ
الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلٰى اَبِيكَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلٰى اُمِّكَ اٰمِنَةَ بِنْتِ وَهَبٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى عَمِّكَ حَمْزَةَ سَيِّدِ الشُّهَدَاۤءِ
اَلسَّلامُ عَلٰى عَمِّكَ وَكَفِيلِكَ اَبِي طَالِبٍ اَلسَّلامُ عَلَى ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرٍ الطَّيَّارِ فِي جِنَانِ
الْخُلْدِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اَحْمَدُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ
عَلَى الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ وَالسَّابِقَ فِي طَاعَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْمُهَيْمِنَ عَلٰى رُسُلِهِ وَ
الْخَاتَمَ لِاَنْبِيَاۤئِهِ وَالشَّاهِدَ عَلٰى خَلْقِهِ وَالشَّفِيعَ اِلَيْهِ وَالْمَكِينَ لَدَيْهِ وَالْمُطَاعَ فِي
مَلَكُوتِهِ الْاَحْمَدَ مِنَ الْاَوْصَافِ الْمُحَمَّدَ لِسَاۤئِرِ الْاَشْرَافِ الْكَرِيمَ عِنْدَ الرَّبِّ

زیارت حضرت پیغمبر

الطاهرین نـد

خاتم نـد

وَالْمُتَكَلِّمُ مِنْ وَرآءِ الْحُجُبِ الْفائِزُ بِالسِّباقِ وَالْفائِتُ عَنِ اللِّحاقِ تَسْليمَ عارِفٍ بِحَقِّكَ الکلم خ ل
مُعْتَرِفٍ بِالتَّقْصيرِ في قِيامِهِ بِواجِبِكَ غَيْرِ مُنْكِرٍ مَا انْتَهى اِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ مُوقِنٍ
بِالْمَزيداتِ مِنْ رَبِّكَ مُؤْمِنٍ بِالْكِتابِ الْمُنْزَلِ عَلَيْكَ مُحَلِّلٍ حَلالَكَ مُحَرِّمٍ حَرامَكَ
اَشْهَدُ يا رَسُولَ اللهِ مَعَ كُلِّ شاهِدٍ وَاَتَحَمَّلُها عَنْ كُلِّ جاحِدٍ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ
رِسالاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجاهَدْتَ في سَبيلِ رَبِّكَ وَصَدَعْتَ بِاَمْرِهِ
وَاحْتَمَلْتَ الْاَذى في جَنْبِهِ وَدَعَوْتَ اِلى سَبيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
الْجَميلَةِ وَاَدَّيْتَ الْحَقَّ الَّذي كانَ عَلَيْكَ وَاَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنينَ وَغَلُظْتَ
عَلَى الْكافِرينَ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ فَبَلَغَ اللهُ بِكَ اَشْرَفَ مَحَلِّ
الْمُكَرَّمينَ وَاَعْلى مَنازِلِ الْمُقَرَّبينَ وَاَرْفَعَ دَرَجاتِ الْمُرْسَلينَ حَيْثُ لا يَلْحَقُكَ لاحِقٌ
وَلا يَفُوقُكَ فائِقٌ وَلا يَسْبِقُكَ سابِقٌ وَلا يَطْمَعُ في اِدْراكِكَ طامِعٌ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِي
اسْتَنْقَذَنا بِكَ مِنَ الْهَلَكَةِ وَهَدانا بِكَ مِنَ الضَّلالَةِ وَنَوَّرَنا بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ فَجَزاكَ
اللهُ يا رَسُولَ اللهِ مِنْ مَبْعُوثٍ اَفْضَلَ ما جازى نَبِيّاً عَنْ اُمَّتِهِ وَرَسُولاً عَمَّنْ اُرْسِلَ جزی خ ل
اِلَيْهِ بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي يا رَسُولَ اللهِ زُرْتُكَ عارِفاً بِحَقِّكَ مُقِرّاً بِفَضْلِكَ مُسْتَبْصِراً
بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَكَ وَخالَفَ اَهْلَ بَيْتِكَ عارِفاً بِالْهُدَى الَّذي اَنْتَ عَلَيْهِ بِاَبي
اَنْتَ وَاُمّي وَنَفْسي وَاَهْلي وَمالي وَوَلَدي اَنَا اُصَلّي عَلَيْكَ كَما صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ
وَصَلّى عَلَيْكَ مَلائِكَتُهُ وَاَنْبِياؤُهُ وَرُسُلُهُ صَلوةً مُتَتابِعَةً وافِرَةً مُتَواصِلَةً
لَا انْقِطاعَ لَها وَلا اَمَدَ وَلا اَجَلَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ
كَما اَنْتُمْ اَهْلُهُ پس دست‌ها را بگشا و بگو اَللّهُمَّ اجْعَلْ جَوامِعَ صَلَواتِكَ وَنَوامِيَ
بَرَكاتِكَ وَفَواضِلَ خَيْراتِكَ وَشَرائِفَ تَحِيّاتِكَ وَتَسْليماتِكَ وَكَراماتِكَ وَ
رَحَماتِكَ وَصَلَواتِ مَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبينَ وَاَنْبِيائِكَ الْمُرْسَلينَ وَاَئِمَّتِكَ الْمُنْتَجَبينَ
وَعِبادِكَ الصّالِحينَ وَاَهْلِ السَّمواتِ وَالْاَرَضينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ
مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْاخِرينَ عَلى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَشاهِدِكَ وَنَبِيِّكَ وَ
نَذيرِكَ وَاَمينِكَ وَمَكينِكَ وَنَجِيِّكَ وَنَجيبِكَ وَحَبيبِكَ وَخَليلِكَ وَصَفِيِّكَ

وَصَفْوَتِكَ وَخاصَّتِكَ وَخالِصَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرِ خِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ
وَخازِنِ الْمَغْفِرَةِ وَقائِدِ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ وَمُنْقِذِ الْعِبادِ مِنَ الْهَلَكَةِ بِاِذْنِكَ وَداعيهِمْ
اِلى دينِكَ الْقَيِّمِ بِاَمْرِكَ اَوَّلِ النَّبِيّينَ ميثاقاً وَآخِرِهِمْ مَبْعَثاً الَّذي غَمَسْتَهُ في بَحْرِ
الْفَضيلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ الْجَليلَةِ وَالدَّرَجَةِ الرَّفيعَةِ وَالْمَرْتَبَةِ الْخَطيرَةِ وَاَوْدَعْتَهُ
الْاَصْلابَ الطّاهِرَةَ وَنَقَلْتَهُ مِنْها اِلَى الْاَرْحامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفاً مِنْكَ لَهُ وَتَحَنُّناً
مِنْكَ عَلَيْهِ اِذْ وَكَّلْتَ لِصَوْنِهِ وَحِراسَتِهِ وَحِفْظِهِ وَحِياطَتِهِ مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْناً
عاصِمَةً حَجَبْتَ بِها عَنْهُ مَدانِسَ الْعَهْرِ وَمَعائِبَ السِّفاحِ حَتّى رَفَعْتَ بِهِ نَواظِرَ الْعِبادِ
وَاَحْيَيْتَ بِهِ مَيْتَ الْبِلادِ بِاَنْ كَشَفْتَ عَنْ نُورِ وِلادَتِهِ ظُلَمَ الْاَسْتارِ وَاَلْبَسْتَ
حَرَمَكَ بِهِ حُلَلَ الْاَنْوارِ اَللّهُمَّ فَكَما خَصَصْتَهُ بِشَرَفِ هذِهِ الْمَرْتَبَةِ الْكَريمَةِ وَذُخْرِ
هذِهِ الْمَنْقَبَةِ الْعَظيمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ كَما وَفى بِعَهْدِكَ وَبَلَّغَ رِسالاتِكَ وَقاتَلَ اَهْلَ
الْجُحُودِ عَلى تَوْحيدِكَ وَقَطَعَ رَحِمَ الْكُفْرِ في اِعْزازِ دينِكَ وَلَبِسَ ثَوْبَ الْبَلْوى في
مُجاهَدَةِ اَعْدائِكَ وَاَوْجَبْتَ لَهُ بِكُلِّ اَذىً مَسَّهُ اَوْ كَيْدٍ اَحَسَّ بِهِ مِنَ الْفِئَةِ الَّتي
حاوَلَتْ قَتْلَهُ فَضيلَةً تَفُوقُ الْفَضائِلَ وَتَمْلِكُ بِهَا الْجَزيلَ مِنْ نَوالِكَ وَقَدْ اَسَرَّ
الْحَسْرَةَ وَاَخْفَى الزَّفْرَةَ وَتَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَلَمْ يَتَخَطَّ ما مَثَّلَ لَهُ وَحْيُكَ اَللّهُمَّ صَلِّ
عَلَيْهِ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ صَلوةً تَرْضاها لَهُمْ وَبَلِّغْهُمْ مِنّا تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً
وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ في مُوالاتِهِمْ فَضْلاً وَاِحْساناً وَرَحْمَةً وَغُفْراناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظيمِ پس چهار رکعت نماز زیارت بکن بدو سلام و بعد از آن هر سوره که خواهی و
چون فارغ شوی تسبیح حضرت فاطمهٔ زهرا علیها السّلام را بخوان پس بگو اَللّهُمَّ
اِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جاؤُكَ
فَاسْتَغْفَرُوا اللهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللهَ تَوّاباً رَحيماً وَلَمْ اَحْضُرْ زَمانَ
رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ اَللّهُمَّ وَقَدْ زُرْتُهُ راغِباً تائِباً مِنْ سَيِّئِ عَمَلي وَمُسْتَغْفِراً
لَكَ مِنْ ذُنُوبي وَمُقِرّاً لَكَ بِها وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِها مِنّي وَمُتَوَجِّهاً اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ
صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاجْعَلْني اَللّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجيهاً فِي

الدنيا والآخرة ومن المقربين يا محمد يا رسول الله بأبي أنت وأمي يا نبي
الله يا سيد خلق الله إني أتوجه بك إلى الله ربك وربي ليغفر لي ذنوبي و
يتقبل مني عملي ويقضي لي حوائجي فكن لي شفيعا عند ربك وربي فنعم
المسؤول المولى ربي ونعم الشفيع أنت يا محمد عليك وعلى أهل بيتك السلام
اللهم أوجب لي منك المغفرة والرحمة والرزق الواسع الطيب النافع كما
أوجبت لمن أتى نبيك محمدا صلواتك عليه وآله وهو حي فأقر له بذنوبه
واستغفر له رسولك عليه وآله السلام فغفرت له برحمتك يا أرحم الراحمين
اللهم وقد أملتك ورجوتك وقمت بين يديك ورغبت إليك عمن سواك
وقد أملت جزيل ثوابك وإني مقر غير منكر وتائب إليك مما اقترفت و
عائذ بك في هذا المقام مما قدمت من الأعمال التي تقدمت إلي فيها ونهيتني
عنها وأوعدت عليها العقاب وأعوذ بكرم وجهك أن تقيمني مقام الخزي و
الذل يوم تهتك فيه الأستار وتبدو فيه الأسرار والفضائح وترعد فيه
الفرائص يوم الحسرة والندامة يوم الآفكة يوم الآزفة يوم التغابن يوم الفصل
يوم الجزاء يوما كان مقداره خمسين ألف سنة يوم النفخة يوم ترجف الراجفة
تتبعها الرادفة يوم النشر يوم العرض يوم يقوم الناس لرب العالمين يوم يفر
المرء من أخيه وأمه وأبيه وصاحبته وبنيه يوم تشقق الأرض وأكناف
السماء يوم تأتي كل نفس تجادل عن نفسها يوم يردون إلى الله فينبئهم بما
عملوا يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون إلا من رحم الله إنه هو
العزيز الرحيم يوم يردون إلى عالم الغيب والشهادة يوم يردون إلى الله مولاهم الحق
يوم يخرجون من الأجداث سراعا كأنهم إلى نصب يوفضون وكأنهم جراد
منتشر مهطعين إلى الداع إلى الله يوم الواقعة يوم ترج الأرض رجا يوم تكون
السماء كالمهل وتكون الجبال كالعهن ولا يسأل حميم حميما يوم الشاهد و
المشهود يوم تكون الملائكة صفا صفا اللهم ارحم موقفي في ذلك اليوم بموقفي

في هذا اليوم ولا تخزني في ذلك الموقف بما جنيت على نفسي واجعل يا رب
في ذلك اليوم مع أوليائك منطلقي وفي زمرة محمد وأهل بيته عليهم السلام
محشري واجعل حوضه موردي وفي الغر الكرام مصدري وأعطني كتابي بيميني
حتى أفوز بحسناتي وتبيض به وجهي وتيسر به حسابي وترجح به ميزاني وأمضي مع
الفائزين من عبادك الصالحين إلى رضوانك وجنانك إله العالمين اللهم إني أعوذ
بك من أن تفضحني في ذلك اليوم بين يدي الخلائق بجريرتي أو أن ألقى الخزي والندامة
بخطيئتي أو أن تظهر فيه سيئاتي على حسناتي أو أن تنوه بين الخلائق باسمي يا كريم
يا كريم العفو العفو الستر الستر اللهم وأعوذ بك من أن يكون في ذلك اليوم
في مواقف الأشرار موقفي أو في مقام الأشقياء مقامي وإذا ميزت بين خلقك فسقت
كلا بأعمالهم زمرا إلى منازلهم فسقني برحمتك في عبادك الصالحين وفي زمرة
أوليائك المتقين إلى جناتك يا رب العالمين ثم ودع كرا مخصصا ... وتقول
السلام عليك يا رسول الله السلام عليك أيها البشير النذير السلام عليك
أيها السراج المنير السلام عليك أيها السفير بين الله وبين خلقه أشهد يا رسول
الله أنك كنت نورا في الأصلاب الشامخة والأرحام المطهرة لم تنجسك الجاهلية
بأنجاسها ولم تلبسك من مدلهمات ثيابها وأشهد يا رسول الله أني مؤمن بك
وبالأئمة من أهل بيتك موقن بجميع ما أتيت به راض مؤمن وأشهد أن الأئمة
من أهل بيتك أعلام الهدى والعروة الوثقى والحجة على أهل الدنيا اللهم
لا تجعله آخر العهد من زيارة نبيك عليه وآله السلام وإن توفيتني فإني أشهد
في مماتي على ما أشهد عليه في حياتي أنك أنت الله لا إله إلا أنت وحدك لا شريك
لك وأن محمدا عبدك ورسولك وأن الأئمة من أهل بيته أولياؤك وأنصارك
وحججك على خلقك وخلفاؤك في عبادك وأعلامك في بلادك وخزان علمك
وحفظة سرك وتراجمة وحيك اللهم صل على محمد وآل محمد وبلغ روح نبيك
محمد وآله في ساعتي هذه وفي كل ساعة تحية مني وسلاما والسلام عليك يا رسول [illegible]

اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَلَا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ تَسْلِيمِي عَلَيْكَ مؤلف گوید که
این زیارت اگرچه سندش بنظر فقیر نرسیده و لهذا در تحفة الزائر ایراد نکرده ام امّا
زیارت جامع کاملیست و در همهٔ اوقات میتوان بجا آورد و اگر کسی نتواند زیارت
مختصر بکند بعد از این انشاء الله مذکور خواهد شد بعمل آورد و علما ذکر کرده اند که زیارت حضرت امیر
المؤمنین در این روز سنّت است و خصوص این زیارت را در این روز ذکر کرده اند و از بعضی روایات
خصوص این روز معلوم نمیشود و بهترین زیارات است از جهت لفظ و معنی و بسند
بسیار معتبر منقولست در همهٔ ایّام و اوقات از نزدیک و دور میتوان کرد خصوصاً در این روز چنانکه
مفید و شیخ شهید و سیّد بن طاوس رضی روایت کرده اند که حضرت امام جعفر
صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را در هفدهم ماه ربیع
الاوّل باین زیارت و تعلیم فرمود زیارت را براوی ثقهٔ عظیم الشان محمّد بن مسلم
ثقفی و فرمود که چون بیائی بمشهد امیرالمؤمنین علیه السلام غسل زیارت بکن و پاکیزه
ترین جامهای خود را بپوش و بقدری بوی خوش خود را خوشبو کن و برو با دل با آرام
دل و آرام تن پس چون برسی بباب السلام یعنی درگاه روضهٔ مقدسه که ضریح مقدس
نمایان میشود پس رو بقبله بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو و بگو اَلسَّلَامُ عَلَى
رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَى خِيَرَةِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى اَنْبِيَاءِ اللهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ اَلسَّلَامُ عَلَى
مَلَائِكَةِ اللهِ الْحَافِّينَ بِهَذَا الْحَرَمِ وَبِهَذَا الضَّرِيحِ اللَّائِذِينَ بِهِ پس نزدیک قبر برو
و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْاَوْصِيَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِمَادَ الْاَتْقِيَاءِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْاَوْلِيَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الشُّهَدَاءِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا آيَةَ اللهِ الْعُظْمَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَامِسَ اَهْلِ الْعَبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ الْاَتْقِيَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْاَوْلِيَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا زَيْنَ الْمُوَحِّدِينَ النُّجَبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَالِصَ الْاَخِلَّاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
وَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْاُمَنَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ وَحَامِلَ اللِّوَاءِ اَلسَّلَامُ

زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

عَلَيْكَ يَا قَسِيمَ الْجَنَّةِ وَلَظَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شُرِّفَتْ بِهِ مَكَّةُ وَمِنًى اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَكَهْفَ الْفُقَرَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وُلِدَ فِي الْكَعْبَةِ وَزُوِّجَ
فِي السَّمَاءِ بِسَيِّدَةِ النِّسَاءِ وَكَانَ شُهُودَهَا الْمَلَائِكَةُ الْاَصْفِيَاءُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مِصْبَاحَ الضِّيَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَصَّهُ النَّبِيُّ بِجَزِيلِ الْحِبَاءِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ عَلَى فِرَاشِ خَاتَمِ الْاَنْبِيَاءِ وَوَقَاهُ بِنَفْسِهِ شَرَّ الْاَعْدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسَامَى شَمْعُونَ الصَّفَا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اَنْجَى اللهُ سَفِينَةَ نُوحٍ
بِاسْمِهِ وَاسْمِ اَخِيهِ حَيْثُ الْتَطَمَ الْمَاءُ حَوْلَهَا وَطَمَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَابَ اللهُ بِهِ وَ
بِاَخِيهِ عَلَى آدَمَ اِذْ غَوَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلْكَ النَّجَاةِ الَّذِي مَنْ رَكِبَهُ نَجَا وَمَنْ
تَاَخَّرَ عَنْهُ هَوَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الثُّعْبَانَ وَذِئْبَ الْفَلَا اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَ
اَنَابَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ ذَوِي الْاَلْبَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْحِكْمَةِ
وَفَصْلِ الْخِطَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيزَانَ
يَوْمِ الْحِسَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاصِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقَ بِالصَّوَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْمُتَصَدِّقُ بِالْخَاتَمِ فِي الْمِحْرَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى اللهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ
بِهِ يَوْمَ الْاَحْزَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اَخْلَصَ لِلّٰهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَاَنَابَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا قَاتِلَ خَيْبَرَ وَقَالِعَ الْبَابِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْاَنَامِ لِلْمَبِيتِ عَلَى فِرَاشِهِ
فَاَسْلَمَ نَفْسَهُ لِلْمَنِيَّةِ وَاَجَابَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَآبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عِصْمَةِ الدِّينِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا صَاحِبَ الْمُعْجِزَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى السُّرَادِقَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَ
الْآيَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْغَزَوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخْبِرًا بِمَا غَبَرَ وَبِمَا هُوَ
آتٍ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطِبَ ذِئْبِ الْفَلَوَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ الْحَصَى وَمُبَيِّنَ
الْمُشْكِلَاتِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجِبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْوَغَى مَلَائِكَةُ السَّمَوَاتِ اَلسَّلَامُ

عليك يا من ناجى الرسول فقدّم بين يدي نجواه الصدقات السلام عليك
يا والد الأئمة البررة السادات ورحمة الله وبركاته السلام عليك
يا تالي المبعوث السلام عليك يا وارث علم خير موروث ورحمة الله وبركاته
السلام عليك يا إمام المتقين السلام عليك يا غياث المكروبين السلام عليك
يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر البراهين السلام عليك يا طٰه
ويٰس السلام عليك يا حبل الله المتين السلام عليك يا من تصدّق في صلوته
بخاتمه على المسكين السلام عليك يا قالع الصخرة عن فم القليب ومظهر
الماء المعين السلام عليك يا عين الله الناظرة ويده الباسطة ولسانه
المعبّر عنه في بريّته أجمعين السلام عليك يا وارث علم النبيين و
مستودع علم الأولين والآخرين وصاحب لواء الحمد وساقي أوليائه
من حوض خاتم النبيين السلام عليك يا يعسوب الدين وقائد الغرّ المحجّلين
ووالد الأئمة المرضيّين ورحمة الله وبركاته السلام على اسم الله
الرضيّ ووجهه المضيء وجنبه القويّ وصراطه السويّ السلام على الإمام
التقيّ المخلص الصفيّ السلام على الكوكب الدرّيّ السلام على الإمام أبي
الحسن عليّ ورحمة الله وبركاته السلام على إمام الهدى ومصباح الدجى
وعلم التقى ومنار الهدى وذي النهى وكهف الورى والعروة الوثقى
والحجّة على أهل الدنيا ورحمة الله وبركاته السلام على نور الأنوار و
حجّة الجبّار ووالد الأئمة الأطهار وقسيم الجنّة والنار المخبر عن الآثار
المدمّر على الكفّار مستنقذ الشيعة المخلصين من عظيم الأوزار السلام على
المخصوص بالطاهرة التقيّة ابنة المختار المولود في البيت ذي الأستار المزوّج
في السماء بالبرّة الطاهرة الرضيّة المرضيّة ابنة الأطهار ورحمة الله
وبركاته السلام على النبإ العظيم الذي هم فيه مختلفون وعليه يعرضون
وعنه يسئلون السلام على نور الله الأنور وضيائه الأزهر ورحمة الله

وبركاته السلام عليك يا وليّ الله وحجّته وخالصة الله وخاصّته أشهد
يا وليّ الله لقد جاهدت في سبيل الله حقّ جهاده واتّبعت منهاج رسول
الله صلّى الله عليه وآله وحلّلت حلال الله وحرّمت حرامه وشرعت حرام الله در
أحكامه وأقمت الصلوة وآتيت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت عن
المنكر وجاهدت في سبيل الله صابرا ناصحا مجتهدا محتسبا عند الله
عظيم الأجر حتّى أتاك اليقين فلعن الله من دفعك عن حقّك وأزالك
عن مقامك ولعن الله من بلغه ذلك فرضي به أشهد الله وملائكته و
أنبيائه ورسله أنّي وال لمن والاك وعاد لمن عاداك السلام عليك و
رحمة الله وبركاته پس خود را بقبر بچسبان وقبر را ببوس وبگو أشهد
أنّك تسمع كلامي وتشهد مقامي وأشهد لك يا وليّ الله بالبلاغ والأداء
يا مولاي يا حجّة الله يا أمين الله يا وليّ الله إنّ بيني وبين الله عزّ وجلّ
ذنوبا قد أثقلت ظهري ومنعتني من الرقاد وذكرها يقلقل أحشائي و
قد هربت إلى الله عزّ وجلّ وإليك فبحقّ من ائتمنك على سرّه واسترعاك
أمر خلقه وقرن طاعتك بطاعته وموالاتك بموالاته كن لي إلى الله
شفيعا ومن النار مجيرا وعلى الدهر ظهيرا پس باز خود را بقبر بچسبان
وقبر را ببوس وبگو يا وليّ الله يا حجّة الله يا باب حطّة الله وليّك وزائرك
واللائذ بقبرك والنازل بفنائك والمنيخ رحله في جوارك يسألك أن
تشفع له إلى الله في قضاء حاجته ونجح طلبته في الدنيا والآخرة
فإنّ لك عند الله الجاه العظيم والشفاعة المقبولة فاجعلني يا مولاي
من همّك وأدخلني في حزبك والسلام عليك وعلى ضجيعيك آدم ونوح
والسلام عليك وعلى ولديك الحسن والحسين وعلى الأئمّة الطاهرين
من ذرّيّتك ورحمة الله وبركاته پس از روی تضرّع وخشوع هر
حاجت که داری از حق تعالی بطلب **مؤلف گوید** که چون از دو

زیارت میکند در بهذا الحرم و بهذا الضریح قصد روضهٔ حضرت امیر المؤمنین علیه السلام میکند و زیارتها و دعاها و متصل بیکدیگر میخواند و نزدیک رفتن و بوسیدن ضریح تما باشد اعنی بعوض نهاد دکار نیست که چیزی بعمل آورد و سید بن طاوس گفته است که مستحب است در این روز دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از سورهٔ فاتحه ده مرتبه اِنّا اَنْزَلْناهُ و ده مرتبه قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ بخواند و چون سلام بگوید در جای نماز خود بنشیند و این دعاء را بخواند اَنْتَ حَیٌّ لا تَمُوتُ وَخالِقٌ لا تُغْلَبُ وَبَدِیٌّ لا تَنْفَدُ وَقَریبٌ لا تَبْعُدُ وَقادِرٌ لا تُضادُّ وَغافِرٌ لا تَظْلِمُ وَصَمَدٌ لا تُطْعَمُ وَقَیُّومٌ لا تَنامُ وَعالِمٌ لا تُعَلَّمُ وَقَوِیٌّ لا تَضْعُفُ وَعَظیمٌ لا تُوصَفُ وَوَفِیٌّ لا تُخْلِفُ وَغَنِیٌّ لا تَفْتَقِرُ وَحَکیمٌ لا تَجُورُ وَمَنیعٌ لا تُقْهَرُ وَمَعْرُوفٌ لا تُنْکَرُ وَوَکیلٌ لا تَخْفی وَغالِبٌ لا تُغْلَبُ وَفَرْدٌ لا تَسْتَشیرُ وَوَهّابٌ لا تَمَلُّ وَسَریعٌ لا تَذْهَلُ وَجَوادٌ لا تَبْخَلُ وَعَزیزٌ لا تَذِلُّ وَحافِظٌ لا تَغْفُلُ وَقائِمٌ لا تَزُولُ وَمُحْتَجِبٌ لا تُرٰی وَدائِمٌ لا تَفْنی وَباقٍ لا تَبْلی وَواحِدٌ لا تُشْبَهُ وَمُقْتَدِرٌ لا تُنازَعُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِعِلْمِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ وَقُدْرَتِکَ عَلَی الْخَلْقِ اَجْمَعینَ اَنْ تُحْیِیَنی ما عَلِمْتَ الْحَیٰوةَ خَیْراً لی وَاَنْ تَوَفّانی اِذا کانَتِ الْوَفاةُ خَیْراً لی وَاَسْئَلُکَ الْخَشْیَةَ فِی الْغَیْبِ وَالشَّهادَةِ وَاَسْئَلُکَ اَللّٰهُمَّ کَلِمَةَ الْحَقِّ فِی الْغَضَبِ وَالرِّضا وَاَسْئَلُکَ نَعیماً لا یَنْفَدُ وَاَسْئَلُکَ الرِّضا بَعْدَ الْقَضاءِ وَاَسْئَلُکَ بَرْدَ الْعَیْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَاَسْئَلُکَ لَذَّةَ النَّظَرِ اِلی وَجْهِکَ الْکَریمِ امینَ رَبَّ الْعالَمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَنِّکَ الْکَریمِ وَفَضْلِکَ الْعَظیمِ اَنْ تَغْفِرَ لی وَتَرْحَمَنی یا لَطیفُ اُلْطُفْ بی فی کُلِّ ما تُحِبُّ وَتَرْضی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ فِعْلَ الْخَیْراتِ وَتَرْکَ الْمُنْکَراتِ وَحُبَّ الْمَساکینِ وَمُخالَطَةَ الصّالِحینَ وَاَنْ تَغْفِرَ لی وَتَرْحَمَنی وَاِذا اَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً فَتَوَفَّنی غَیْرَ مَفْتُونٍ وَاَسْئَلُکَ حُبَّکَ وَحُبَّ مَنْ یُحِبُّکَ وَحُبَّ کُلِّ عَمَلٍ یُقَرِّبُنی اِلی حُبِّکَ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ حَبیبِکَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهیمَ خَلیلِکَ وَصَفِیِّکَ وَبِحَقِّ مُوسی

کَلیمِکَ وَبِحَقِّ عیسی رُوحِکَ وَاَسْئَلُکَ بِصُحُفِ اِبْرٰهیمَ وَتَوْرٰیةِ مُوسی وَاِنْجیلِ عیسی وَزَبُورِ داوُدَ وَفُرْقانِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَسْئَلُکَ بِکُلِّ وَحْیٍ اَوْحَیْتَهُ وَبِکُلِّ قَضاءٍ قَضَیْتَهُ وَبِکُلِّ سائِلٍ اَعْطَیْتَهُ وَاَسْئَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ اَنْزَلْتَهُ فی کِتابِکَ وَاَسْئَلُکَ بِاَسْمائِکَ الَّتِی اسْتَقَلَّ بِها عَرْشُکَ وَاَسْئَلُکَ بِاَسْمائِکَ الَّتی وَضَعْتَها عَلَی النّارِ فَاسْتَنارَتْ وَاَسْئَلُکَ بِاَسْمائِکَ الَّتی وَضَعْتَها عَلَی اللَّیْلِ فَاَظْلَمَ وَاَسْئَلُکَ بِاَسْمائِکَ الَّتی وَضَعْتَها عَلَی النَّهارِ فَاَضاءَ وَاَسْئَلُکَ بِاَسْمائِکَ الَّتی وَضَعْتَها عَلَی الْاَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذی مَلَأَ اَرْکانَ کُلِّ شَیْءٍ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الطُّهْرِ الطّاهِرِ الْمُبارَکِ الْحَیِّ الْقَیُّومِ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ وَاَسْئَلُکَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِکَ وَمَبالِغِ الرَّحْمَةِ مِنْ کِتابِکَ وَبِاَسْمائِکَ الْعِظامِ وَجَدِّکَ الْاَعْلی وَکَلِماتِکَ التّامّاتِ اَنْ تَرْزُقَنا حِفْظَ الْقُرْانِ وَالْعَمَلَ بِهِ وَالطّاعَةَ لَکَ وَالْعَمَلَ الصّالِحَ وَاَنْ تُثْبِتَ ذٰلِکَ فی اَسْماعِنا وَاَبْصارِنا وَاَنْ تَخْلِطَ ذٰلِکَ بِلَحْمی وَدَمی وَمُخّی وَشَحْمی وَاَنْ تَسْتَعْمِلَ بِذٰلِکَ بَدَنی وَقُوَّتی فَاِنَّهُ لا یَقْوی عَلی ذٰلِکَ اِلّا اَنْتَ وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ یا اَللّٰهُ الْواحِدُ الرَّبُّ الْقَدیرُ یا اَللّٰهُ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ یا اَللّٰهُ الْباعِثُ الْوارِثُ یا اَللّٰهُ الْفَتّاحُ الْعَزیزُ الْعَلیمُ یا اَللّٰهُ الْمَلِکُ الْقادِرُ الْمُقْتَدِرُ اغْفِرْ لی وَارْحَمْنی اِنَّکَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلُکَ الْحَقُّ ادْعُونی اَسْتَجِبْ لَکُمْ فَاَسْئَلُکَ یا اَللّٰهُ بِاسْمِکَ الَّذی دَعاکَ بِهِ آدَمُ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ فَاَوْجَبْتَ لَهُ الْجَنَّةَ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذی دَعاکَ بِهِ شیثُ بْنُ آدَمَ فَجَعَلْتَهُ وَصِیَّ اَبیهِ بَعْدَهُ اَنْ تَسْتَجیبَ دُعاءَنا وَاَنْ تَرْزُقَنا اِنْفاذَ کُلِّ وَصِیَّةٍ لِاَحَدٍ عِنْدَنا وَاَنْ تُقَدِّمَ وَصِیَّتَنا اَمامَنا وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذی دَعاکَ بِهِ اِدْریسُ فَرَفَعْتَهُ مَکاناً عَلِیّاً اَنْ تَرْفَعَنا اِلی اَحَبِّ الْبِقاعِ اِلَیْکَ وَتَمُنَّ عَلَیْنا بِمَرْضاتِکَ وَتُدْخِلَنَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِکَ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذی دَعاکَ بِهِ نُوحٌ فَنَجَّیْتَهُ مِنَ الْغَرَقِ وَاَهْلَکْتَ الْقَوْمَ الظّالِمینَ اَنْ تُنَجِّیَنا مِمّا نَحْنُ فیهِ مِنَ الْبَلاءِ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذی

وَبِحَقِّ کُلِّ خ ل
تُثَبِّتَ خ ل
الْقَدیمُ خ ل

دَعاكَ بِهِ هُودٌ عَلَيهِ السَّلامُ فَنَجَّيتَهُ مِنَ الرِّيحِ العَقِيمِ اَنْ تُنَجِّيَنا مِنْ بَلاءِ الدُّنْيا
وَالآخِرَةِ وَعَذابِهِما وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ صالِحٌ فَنَجَّيْتَهُ
مِنْ خِزْيِ يَوْمَئِذٍ اَنْ تُنَجِّيَنا مِنْ خِزْيِ الدُّنْيا وَالآخِرَةِ وَعَذابِهِما وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ لُوطٌ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ المُؤْتَفِكَةِ وَالمَطَرِ السَّوْءِ اَنْ تُنَجِّيَنا
مِنْ مَخاوِفِ الدُّنْيا وَالآخِرَةِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ شُعَيْبٌ
فَنَجَّيْتَهُ مِنْ عَذابِ يَوْمِ الظُّلَّةِ اَنْ تُنَجِّيَنا مِنَ العَذابِ اِلَى رَوْحِكَ وَرَحْمَتِكَ
وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ اِبْرٰهِيمُ فَجَعَلْتَ النّارَ عَلَيْهِ بَرْداً وَسَلاماً
اَنْ تُخَلِّصَنا كَما خَلَّصْتَهُ وَاَنْ تَجْعَلَ ما نَحْنُ فِيهِ بَرْداً وَسَلاماً كَما جَعَلْتَها
عَلَيْهِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ اِسْمٰعِيلُ عِنْدَ العَطَشِ وَاَخْرَجْتَ
مِنْ زَمْزَمَ الْماءَ الرَّوِيَّ اَنْ تَجْعَلَ مَخْرَجَنا اِلَى خَيْرٍ وَاَنْ تَرْزُقَنا اَلْنائِلَ الْواسِعَ
بِرَحْمَتِكَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَ
وَلَدَهُ وَقُرَّةَ عَيْنِهِ اَنْ تُخَلِّصَنا وَتَجْمَعَ بَيْنَنا وَبَيْنَ اَوْلادِنا وَاَهالِينا وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ يُوسُفُ فَاَخْرَجْتَهُ مِنَ السِّجْنِ اَنْ تُخْرِجَنا مِنَ السِّجْنِ
وَتُمَلِّكَنا نِعَمَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ بِها عَلَيْنا وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ
الاَسْباطُ فَتُبْتَ عَلَيْهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ اَنْبِياءَ اَنْ تَتُوبَ عَلَيْنا وَتَرْزُقَنا طاعَتَكَ
وَعِبادَتَكَ وَالخَلاصَ مِمّا نَحْنُ فِيهِ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ اَيُّوبُ
اِذْ حَلَّ بِهِ البَلاءُ فَقالَ رَبِّ اِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ
لَهُ وَكَشَفْتَ عَنْهُ ضُرَّهُ وَرَدَدْتَ عَلَيْهِ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ وَ
ذِكْرى لِلْعابِدِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَقُولُ كَما قالَ رَبِّ اِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ
اَرْحَمُ الرّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْ لَنا وَارْحَمْنا وَخَلِّصْنا وَرُدَّ عَلَيْنا اَهْلَنا وَمالَنا
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ وَتَجْعَلَنا مِنَ العابِدِينَ لَكَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
دَعاكَ بِهِ مُوسى وَهٰرُونُ فَقُلْتَ عَزَزْتَ مِنْ قائِلٍ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُما
اَنْ تَسْتَجِيبَ دُعاءَنا وَتُنَجِّيَنا كَما نَجَّيْتَهُما وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ

لَهُ ٣٢
بِهِ داوُدُ فَغَفَرْتَ ذَنْبَهُ وَتُبْتَ عَلَيْهِ اَنْ تَغْفِرَ ذَنْبِي وَتَتُوبَ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ
التَّوّابُ الرَّحِيمُ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ سُلَيْمانُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ
مُلْكَهُ وَاَمْكَنْتَهُ مِنْ عَدُوِّهِ وَسَخَّرْتَ لَهُ الجِنَّ وَالاِنْسَ وَالطَّيْرَ اَنْ
تُخَلِّصَنا مِنْ عَدُوِّنا وَتَرُدَّ عَلَيْنا نِعْمَتَكَ وَتَسْتَخْرِجَ اَمانَنا مِنْ اَيْدِيهِمْ حَقَّنا وَتُحَلِّمَنا
مِنْهُمْ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ الَّذِي
عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الكِتابِ عَلى عَرْشِ مَلِكَةِ سَبَاٍ اَنْ يَحْمِلَ اِلَيْهِ فَاِذا هُوَ مُسْتَقِرٌّ
عِنْدَهُ اَنْ تَحْمِلَنا مِنْ عامِنا هٰذا اِلى بَيْتِكَ الحَرامِ حُجّاجاً وَزُوّاراً لِقَبْرِ نَبِيِّكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ يُونُسُ بْنُ مَتّى فِي
سَقٌ ٣٢
الظُّلُماتِ اَنْ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَ
نَجَّيْتَهُ مِنْ بَطْنِ الحُوتِ وَمِنَ الغَمِّ وَقُلْتَ عَزَزْتَ مِنْ قائِلٍ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي
المُؤْمِنِينَ نَشْهَدُ اَنّا مُؤْمِنُونَ وَنَقُولُ كَما قالَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اِنِّي
كُنْتُ مِنَ الظّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ لِي وَنَجِّنِي مِنْ غَمِّ الدُّنْيا وَالآخِرَةِ كَما ضَمِنْتَ
اَنْ تُنْجِيَ المُؤْمِنِينَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعاكَ بِهِ زَكَرِيّا وَقالَ رَبِّ
لا تَذَرْنِي فَرْداً وَاَنْتَ خَيْرُ الوارِثِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَوَهَبْتَ لَهُ يَحْيى وَاَصْلَحْتَ لَهُ
زَوْجَهُ وَجَعَلْتَهُمْ يُسارِعُونَ فِي الخَيْراتِ وَيَدْعُونَكَ رَغَباً وَرَهَباً وَكانُوا
لَكَ خاشِعِينَ فَاِنِّي اَقُولُ كَما قالَ رَبِّ لا تَذَرْنِي فَرْداً وَاَنْتَ خَيْرُ الوارِثِينَ
فَاسْتَجِبْ لِي وَاَصْلِحْ لِي شَاْنِي وَجَمِيعَ ما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَخَلِّصْنِي مِمّا اَنَا فِيهِ
وَهَبْ لِي كَرامَةَ الدُّنْيا وَالآخِرَةِ وَاَوْلاداً صالِحِينَ يَرِثُونِي وَاجْعَلْنا مِمَّنْ
يَدْعُوكَ رَغَباً وَرَهَباً وَمِنَ الخاشِعِينَ المُطِيعِينَ لَكَ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
دَعاكَ بِهِ يَحْيى فَجَعَلْتَهُ يَرِدُ القِيٰمَةَ وَلَمْ يَعْمَلْ مَعْصِيَةً وَلَمْ يَهُمَّ بِها اَنْ تَعْصِمَنِي
مِنِ اقْتِرافِ المَعاصِي حَتّى نَلْقاكَ طاهِرِينَ لَيْسَ لَكَ قِبَلَنا مَعْصِيَةٌ وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَتْكَ بِهِ مَرْيَمُ فَنَطَقَ وَلَدُها بِحُجَّتِها اَنْ تُوَفِّقَنا وَتُخَلِّصَنا بِحُجَّتِنا
عِنْدَكَ وَعِنْدَ كُلِّ مُلِمَّةٍ حَتّى تَظْهَرَ حُجَّتُنا عَلى ظالِمِينا وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ

الذی دعاك به عیسی بن مریم فاحیی به الموتی وابرء الاکمه و
الابرص ان تخلصنا وتبرءنا من کل سوء وآفة وألم وتحیینا حیوة طیبة
فی الدنیا والآخرة وان ترزقنا العافیة فی ابداننا واسئلك باسمك
الذی دعاك به الحواریون فاعنتهم حتی بلغوا عن عیسی ما امرهم
به وصرفت عنهم کید الجبارین وتولیتهم ان تخلصنا وتجعلنا من الدعاة
الی طاعتك واسئلك باسمك الذی دعاك به جرجیس فرفعت عنه
الم العذاب ان ترفع عنا الم العذاب فی الدنیا والآخرة وان لا تبتلینا
وان ابتلیتنا فصبرنا والعافیة احب الینا واسئلك باسمك الذی دعاك
به الخضر حتی ابقیته ان تفرج عنا وتنصرنا علی من ظلمنا وتردنا الی
مامنك واسئلك باسمك الذی دعاك به حبیبك محمد صلی الله علیه
وآله فجعلته سید المرسلین وایدته بعلی سید الوصیین ان تصلی
علیهما وعلی ذریتهما الطاهرین وان تقیلنی فی هذا الیوم عثرتی و
تغفر لی ما سلف من ذنوبی وخطایای ولا تصرفنی من مقامی هذا الا
بسعی مشکور وذنب مغفور وعمل مقبول ورحمة ومغفرة ونعیم موصول
بنعیم الآخرة برحمتك یا حنان یا منان یا ذا الجلال والاکرام انك
علی کل شیء قدیر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم

باب نهم

در بیان اعمال ماه ربیع الثانی وجمادی الاولی وجمادی الثانیة است
ودر آن سه فصل است

فصل اول

در اعمال ماه ربیع الثانی است سید بن طاوس روایت کرده است
که در روز اول این ماه مستحب است که این دعاء بخوانند

اعمال ماه ربیع الثانی

شیء د.

اللهم انت اله کل شیء وخالق کل حی ورب کل شیء اسئلك بالعروة
الوثقی والغایة والمنتهی وبما خالفت به بین الانوار والظلمات والجنة
والنار والدنیا والآخرة وباعظم اسمائك فی اللوح المحفوظ واتم
اسمائك فی التورية نبلا وازهر اسمائك فی الزبور عزا واجل اسمائك فی
الانجیل عددا وارفع اسمائك فی القرآن ذکرا واعظم اسمائك فی الکتب
المنزلة وافضلها واسر اسمائك فی نفسك الذی لیس کمثله شیء واسئلك
بعزتك وقدرتك وبالعرش العظیم وما حمل وبالکرسی الکریم وما وسع ان
تصلی علی محمد وآل محمد وتتیح لی من عندك فرجات القریب العظیم
الاعظم اللهم اتمم علی احسانك القدیم الاقدم وتابع الی معروفك

الاعظم د.

الدائم الادوم وانعشنی بعز جلالك الکریم الاکرم والهکم اله واحد
لا اله الا هو الرحمن الرحیم الله لا اله الا هو الحی القیوم لا تاخذه سنة ولا
نوم الم الله لا اله الا هو الحی القیوم هو الذی یصورکم فی الارحام
کیف یشاء لا اله الا هو العزیز الحکیم شهد الله انه لا اله الا هو و
الملائکة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزیز الحکیم الله لا اله
الا هو لیجمعنکم الی یوم القیمة لا ریب فیه ذلکم الله ربکم لا اله الا هو
خالق کل شیء فاعبدوه وهو علی کل شیء وکیل اتبع ما اوحی الیك من ربك
لا اله الا هو واعرض عن المشرکین قل یا ایها الناس انی رسول الله الیکم
جمیعا الذی له ملك السموات والارض لا اله الا هو یحیی ویمیت فآمنوا
بالله ورسوله النبی الامی الذی یؤمن بالله وکلماته واتبعوه لعلکم
تهتدون وما امروا الا لیعبدوا الها واحدا لا اله الا هو سبحانه عما یشرکون
فان تولوا فقل حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم
حتی اذا ادرکه الغرق قال آمنت انه لا اله الا الذی آمنت به بنوا اسرائیل
وانا من المسلمین قل هو ربی لا اله الا هو علیه توکلت والیه متاب یتر

الملائكة بالروح من أمره على من يشاء من عباده أن أنذروا أنه لا إله إلا
أنا فاتقون وإن تجهر بالقول فإنه يعلم السر وأخفى الله لا إله إلا هو له
الأسماء الحسنى وأنا اخترتك فاستمع لما يوحى إنني أنا الله لا إله إلا أنا
فاعبدني وأقم الصلوة لذكري إنما إلهكم الله الذي لا إله إلا هو وسع
كل شيء علماً وما أرسلنا من قبلك من رسول إلا نوحي إليه أنه لا إله إلا أنا
فاعبدون وذا النون إذ ذهب مغاضباً فظن أن لن نقدر عليه فنادى في
الظلمات أن لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من الظالمين فتعالى الله الملك
الحق لا إله إلا هو رب العرش الكريم لا إله إلا هو رب العرش العظيم وهو الله لا إله إلا هو له الحمد في
الأولى والآخرة وله الحكم وإليه ترجعون ولا تدع مع الله إلهاً آخر
لا إله إلا هو كل شيء هالك إلا وجهه له الحكم وإليه ترجعون
يا أيها الناس اذكروا نعمة الله عليكم هل من خالق غير الله يرزقكم من
السماء والأرض لا إله إلا هو فأنى تؤفكون ذلكم الله ربكم له الملك
لا إله إلا هو فأنى تصرفون غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذي
الطول لا إله إلا هو إليه المصير ذلكم الله ربكم خالق كل شيء لا إله إلا
هو فأنى تؤفكون ذلكم الله ربكم فتبارك الله رب العالمين هو الحي لا
إله إلا هو فادعوه مخلصين له الدين الحمد لله رب العالمين رب السموات
والأرض وما بينهما إن كنتم موقنين لا إله إلا هو يحيي ويميت ربكم ورب
آبائكم الأولين فأنى لهم إذا جاءتهم ذكريهم فاعلم أنه لا إله إلا الله
واستغفر لذنبك وللمؤمنين والمؤمنات هو الله الذي لا إله إلا هو عالم
الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم هو الله الذي لا إله إلا هو الملك
القدوس السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما
يشركون الله لا إله إلا هو وعلى الله فليتوكل المؤمنون اللهم إني أسئلك
عفواً ليس بعده عقوبة ورضاً ليس بعده سخط وعافية ليس بعدها بلاء

وسعادة ليس بعدها شقاء وهدى لا يكون بعده ضلال له وإيماناً لا يداخله
كفر وقلباً لا يداخله فتنة اللهم إني أسئلك السعة في القبر والحجة
البالغة والقول الثابت وأن تنزل على الأمان والفرج والسرور و
نضرة النعيم اللهم صل على محمد وآل محمد وعرفني بركة هذا
الشهر ويمنه وارزقني خيره واصرف عني شره واجعلني فيه من الفائزين
برحمتك يا أرحم الراحمين اللهم أنت وهاب الخير فهب لي شوقاً إلى لقائك
وإشفاقاً من عذابك وحياء منك وتوقيراً وإجلالاً حتى يوجل من ذلك قلبي
ويقشعر منه جلدي ويتجافى له جنبي وتدمع منه عيني ولا أخلو من ذكرك
في ليلي ونهاري يا أرحم الراحمين اللهم إني أثني عليك وما عسى أن
يبلغ مدحي وثنائي مع قلة عملي وقصر رأيي وأنت الخالق وأنا المخلوق و
أنت المالك وأنا المملوك وأنت الرب وأنا العبد وأنت العزيز وأنا الذليل
وأنت القوي وأنا الضعيف وأنت الغني وأنا الفقير وأنت المعطي وأنا
السائل وأنت الحي الذي لا تموت وأنا خلق أموت فاغفر لي وارحمني و
أعطني سؤلي في دنياي وآخرتي وتجاوز عني وعن جميع المؤمنين والمؤمنات
والمسلمين والمسلمات الأحياء منهم والأموات اللهم صل على محمد عبدك
ورسولك ونبيك وصفيك وخيرتك من خلقك اللهم ارفع درجته وكرم
مقامه وأجزل ثوابه وأفلج حجته وأظهر عذره وعظم نوره وأدم كرامته أفلج خ ل
وألحق به أمته وذريته وأقرر بذلك عينه اللهم اجعل محمداً أكرم
النبيين تبعاً وأعظمهم منزلة وأشرفهم كرامة وأعلاهم درجة وأفسحهم
في الجنة منزلاً اللهم بلغ محمداً درجة الوسيلة وشرف بنيانه وعظم نوره
وبرهانه وتقبل شفاعته في أمته وصلوة أمته عليه اللهم صل على محمد كما بلغ صلوات خ ل
رسالاتك وتلا آياتك ونصح لعبادك وجاهد في سبيلك حتى أتاه اليقين
اللهم زد محمداً مع كل شرف شرفاً ومع كل فضل فضلاً ومع كل

ولادت امام حسن عسکری

كرامة كرامةً ومع كلّ سعادة سعادةً حتّى تجعل محمّداً في الشرف
الأعلى من الدرجات العلى اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وسهّل لي
محبّتي وبلّغني اُمنيتي ووسّع عليّ في رزقي واقض عنّي ديني وفرّج عنّي غمّي
وهمّي وكربي ويسّر لي ارادتي واوصلني الى بغيتي سريعاً عاجلاً يا ارحم
الرّاحمين وشيخ مفيد گفته است كه در روز دهم ماه ربيع الثاني سال
دويست وسي ودو از هجرت نبوي صلّى الله عليه وآله حضرت امام حسن عسكري
عليه السّلام متولّد شده است و روز شريف بسيار مباركى است ومستحبّ است
كه بشكر اين نعمت عظمى روزه بدارند مؤلّف گويد كه زيارت آنحضرت
وساير اعمال (...) خير در اين روز با بركت (...) مناسب است

فصل دوم

اعمال ماه جمادی الاولی

در اعمال ماه جمادى الاولى است سيّد بن طاوس رضه از بعضى كتب معتبره نقل
كرده است كه در روز اوّل اين ماه مستحبّ است كه اين دعاء را بخوانند
اَللّهمّ انت الله وانت الرّحمن الرّحيم وانت الملك القدّوس وانت السّلام
المؤمن وانت المهيمن وانت العزيز وانت الجبّار وانت المتكبّر وانت الخالق
وانت البارئ وانت المصوّر وانت العزيز الحكيم وانت الاوّل والاخر و
الظّاهر والباطن لك الاسماء الحسنى اسئلك يا ربّ بحقّ هذه الاسماء
وبحقّ اسمائك كلّها ان تصلّي على محمّد وآل محمّد وآتنا اللّهمّ في الدّنيا
حسنة وفي الاخرة حسنة واختم لنا بالسّعادة والشّهادة في سبيلك و
عرّفنا بركة شهرنا هذا ويمنه وارزقنا خيره واصرف عنّا شرّه و
اجعلنا فيه من الفائزين وقنا برحمتك عذاب النّار يا ارحم الرّاحمين انّك على كلّ
شيء قدير پس اين آيات را بخوانند الحمد لله ربّ العالمين الحمد لله الّذي
خلق السّموات والارض وجعل الظّلمات والنّور ثمّ الّذين كفروا بربّهم
يعدلون هو الّذي خلقكم من طين ثمّ قضى اجلاً واجل مسمّى عنده ثمّ انتم

تمترون وهو الله في السّموات وفي الارض يعلم سرّكم وجهركم ويعلم
ما تكسبون الحمد لله الّذي انزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا
قيّماً لينذر بأساً شديداً من لدنه الحمد لله الّذي له ما في السّموات وما في
الارض وله الحمد في الاخرة وهو الحكيم الخبير الحمد لله فاطر السّموات
والارض جاعل الملائكة رسلاً اولي اجنحة مثنى وثلاث ورباع يزيد في
الخلق ما يشاء انّ الله على كلّ شيء قدير ما يفتح الله للنّاس من رحمة فلا
ممسك لها وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو العزيز الحكيم الحمد لله
الّذي هدينا لهذا وما كنّا لنهتدي لولا ان هدينا الله لقد جاءت رسل
ربّنا بالحقّ الحمد لله الّذي وهب لي على الكبر اسمعيل واسحق انّ ربّي
لسميع الدّعاء الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون الحمد لله الّذي نجّينا من القوم
الظّالمين الحمد لله الّذي فضّلنا على كثير من عباده المؤمنين الحمد لله سيريكم
اياته فتعرفونها وما ربّك بغافل عمّا تعملون الحمد لله الّذي اذهب عنّا
الحزن انّ ربّنا لغفور شكور الحمد لله الّذي صدقنا وعده واورثنا الارض
نتبوّء من الجنّة حيث نشاء فنعم اجر العاملين وترى الملائكة حافّين من
حول العرش يسبّحون بحمد ربّهم وقضى بينهم بالحقّ وقيل الحمد لله
ربّ العالمين فلله الحمد ربّ السّموات وربّ الارض ربّ العالمين وله
الكبرياء في السّموات والارض وهو العزيز الحكيم الحمد لله الّذي لم
يتّخذ ولداً ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له وليّ من الذّلّ وكبّره
تكبيراً اللّهمّ اغفر لي ما سلف من ذنوبي وتداركني فيما بقي من عمري
وقوّ ضعفي للّذي خلقتني له وحبّب اليّ الايمان وزيّنه في قلبي وقد
دعوتك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللّهمّ انّي اصبحت لك عبداً
لا استطيع دفع ما اكره ولا املك ما ارجو واصبحت مرتهناً بعملي فلا
فقير افقر منّي اليك يا ربّ العالمين اسئلك ان تستعملني عمل من استيقن

وله الحمد في السّموات والارض وعشيّاً وحين تظهرون

حضور اجله لابل عمل من قدمات فرأى عمله ونظر الى ثواب عمله انك
على كل شىء قدير اللهم هذا مكان العائذ برحمتك من عذابك وهذا مكان
العائذ بمعافاتك من غضبك اللهم اجعلنى ممن دعاك فاجبته وسئلك
فاعطيته وآمن بك فهديته وتوكل عليك فكفيته وتقرب اليك فادنيته
وافتقر اليك فاغنيته واستغفرك فغفرت له ورضيت عنه وارضيته
وهديته الى مرضاتك واستعملته بطاعتك ولذلك فرّغته ابدا اسا
تحييته فتب علىّ يا ربّ واعطنى سؤلى ولا تحرمنى شيئا مما سئلتك واكفنى
شرّ ما يعمل الظالمون فى الارض واستغفر الله الذى لا اله الا هو الذى لا
يغفر الذنوب الا هو اللهم صلّ على محمد وآل محمد واعنى على الدنيا و
ارزقنى خيرها وكرّه الىّ الكفر والفسوق والعصيان واجعلنى من الراشدين
اللهم قوّنى لعبادتك واستعملنى فى طاعتك وبلّغنى الذى ارجو من رحمتك
يا ارحم الراحمين اللهم انى اسئلك الرّىّ يوم الظماء والنجاة يوم الفزع
الاكبر والفوز يوم الحساب والامن يوم الخوف واسئلك النظر الى وجهك
الكريم والخلود فى جنتك فى دار المقامة من فضلك والسجود يوم يكشف
عن ساق والظلّ يوم لا ظلّ الا ظلّك ومرافقة انبيائك ورسلك واوليائك
اللهم اغفر لى ما قدّمت من ذنوبى وما اخّرت وما اسررت وما اعلنت وما
اسرفت على نفسى وما انت اعلم به منّى وارزقنى التقى والهدى والعفاف
والغنى ووفّقنى للعمل بما تحبّ وترضى اللهم اصلح لى دينى الذى هو عصمة
امرى واصلح لى دنياى التى فيها معاشى واصلح لى آخرتى التى اليها منقلبى و
اجعل الحيوة زيادة لى فى كل خير واجعل الموت راحة لى من كل سوء
اللهم انى اسئلك يا ربّ الارباب ويا سيّد السادات ويا مالك الملوك
ان ترحمنى وتستجيب لى وتصلحنى فانه لا يصلح من صلح من عبادك الا انت
فانك انت ربّى وثقتى ورجائى ومولاى وملجاى ولا راحم لى غيرك ولا

مغيث لى سواك ولا مالك سواك ولا مجيب الا انت انا عبدك وابن عبدك
وابن امتك الخاطئ الذى وسعته رحمتك وانت العالم بحالى وحاجتى وكثرة
ذنوبى والمطّلع على امورى كلها فاسئلك يا لا اله الا انت ان تغفر لى ما تقدّم
من ذنبى وما تاخّر اللهم لا تدع لى ذنبا الا غفرته ولا همّا الا فرّجته ولا
حاجة هى لك رضا الا قضيتها ولا عيبا الا اصلحته اللهم وآتنا فى الدنيا
حسنة وفى الآخرة حسنة وقنى عذاب النار اللهم اعنّى على اهوال الدنيا
وبوائق الدهور ومصيبات الليالى والايام اللهم واحرسنى من شرّ ما
يعمل الظالمون فى الارض فانه لا حول ولا قوة الا بك اللهم انى اسئلك
ايمانا ثابتا وعملا متقبّلا ودعاء مستجابا ويقينا صادقا وقولا طيّبا وقلبا
شاكرا وبدنا صابرا ولسانا ذاكرا اللهم انزع حبّ الدنيا ومعاصيها و
ذكرها وشهوتها من قلبى اللهم انك بكرمك تشكر اليسير من عملى
فاعف لى الكثير من ذنوبى وكن لى وليّا ونصيرا ومنيعا وحافظا اللهم
هب لى قلبا اشدّ رهبة لك من قلبى ولسانا ادوم لك ذكرا من لسانى و
جسما اقوى على طاعتك وعبادتك من جسمى اللهم انى اعوذ بك من زوال
نعمتك ومن فجاءة نقمتك ومن تحويل عافيتك ومن حلول غضبك واعوذ
بك من جهد البلاء ودرك الشقاء ومن شماتة الاعداء وسوء القضاء فى
الدنيا والآخرة اللهم انى اسئلك باسمك الكريم وعرشك العظيم و
ملكك القديم يا وهّاب العطايا ويا مطلق الاسارى ويا فكّاك الرقاب ويا
كاشف العذاب اسئلك ان تخرجنى من الدنيا سالما غانما وان تدخلنى
الجنة برحمتك امنا وان تجعل اول شهرى هذا صلاحا واوسطه فلاحا
وآخره نجاحا انك انت علّام الغيوب
مؤلف گويد كه كلينى بسند صحيح از حضرت صادق عليه السلام روايت
كرده است كه حضرت فاطمه صلوات الله عليها هفتاد و پنج روز بعد از حضرت

(حاشيه: ذنوبى خ ل — فاغفر خ ل)

رسالت صلی الله علیه و آله زنده بود پس بنا بر مشهور که وفات حضرت رسول صلی الله علیه و آله در بیست و هشتم ماه صفر بود باید که وفات حضرت فاطمه ع در سیزدهم یا چهاردهم یا پانزدهم ماه جمادی الاولی باشد پس زیارت آنحضرت در این ایام مناسب است خصوصا در چهاردهم که ظاهرتر است و شیخ مفید ره گفته است که در شب پانزدهم این ماه حضرت امام زین العابدین علیه السلام متولد شده است و روز شریفی است و مستحب است که روزه بدارند و اعمال خیر از عبادات و تصدقات بجا آورند و شیخ طوسی ره گفته است که فتح بصره برای امیر المؤمنین علیه السلام نیز در این روز میسر شد **مؤلف گوید** که زیارت هر دو امام علیهما السلام در این روز مناسب است و اگر زیارت جامعه را در این قسم ایام بخوانند چنانچه مذکور خواهد شد ان شاء الله بهتر است

فصل سیم

در اعمال ماه جمادی الثانیه است سید بن طاوس ره روایت کرده است که در این ماه در هر روز که خواهد سنت است که چهار رکعت نماز بکند یعنی بدو سلام و در رکعت اول بعد از حمد یکمرتبه آیة الکرسی بخواند و بیست و پنج مرتبه إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ و در رکعت دویم یکمرتبه أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ و بیست و پنج مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ و در رکعت سیم یکمرتبه قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و بیست و پنج مرتبه قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و در رکعت چهارم یکمرتبه إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ و بیست و پنج مرتبه قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ و هفتاد مرتبه اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس سه مرتبه بگوید اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس سر بسجده بگذارد و سه مرتبه بگوید يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس هر حاجت که دارد از حقتعالی طلب نماید هر که چنین کند خدا تعالی

خودش را و مال اش را و زنان و فرزندان او را و دین و دنیای او را حفظ کند و اگر در این سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد * و شیخ بزرگوار محمد بن جریر طبری در کتاب دلائل الامامة بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده است که ولادت با سعادت حضرت فاطمه صلوات الله علیها در بیستم جمادی الثانیه واقع شده و شهادت آنحضرت در سیم این ماه نیز واقع شده و شیخ طوسی و سید بن طاوس و دیگران چنین ذکر کرده اند اگرچه وفات منافی روایتی است که سابقا ذکر کردیم اما چون مشهور است و روایت معتبر دارد باید که در روز سیم این ماه بمراسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت آنحضرت بکنند و لعن بسیار بر قاتلان آنحضرت و غاصبان حق او بکنند خصوصا ابو بکر و عمر و قنفذ غلام عمر و در روز بیستم آنحضرت را باز زیارت کنند و چنانچه شیخ مفید گفته است اظهار سرور و خوشحالی بکنند و روزه بدارند و تصدقات و اعمال خیر بکنند و زیارت آنحضرت بدو طریق وارد شده است **اول** آنکه سید بن طاوس روایت کرده است که هر که آنحضرت را زیارت کند باین زیارت که بگوید السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا وَالِدَةَ الْحُجَجِ عَلَى النَّاسِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعَةُ حَقَّهَا پس بگوید اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ أَمَتِكَ وَابْنَةِ نَبِيِّكَ وَزَوْجَةِ وَصِيِّ نَبِيِّكَ صَلَاةً تُزْلِفُهَا فَوْقَ زُلْفَىٰ عِبَادِكَ الْمُكْرَمِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرَضِينَ پس طلب آمرزش کند از خدا تعالی و حقتعالی گناهان او را بیامرزد و او را داخل بهشت گرداند و این زیارت مختصر معتبر لیست همه وقت میتوان کرد **دویم** زیارت مبسوطی است که علماء ذکر کرده اند در کتب زیارات و سندش بنظر این فقیر نرسیده و آن زیارت این است السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ نَبِيِّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ حَبِيبِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَلِيلِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكِ

يا بنت صفي الله السلام عليك يا بنت امين الله السلام عليك يا بنت خير خلق
الله السلام عليك يا بنت افضل انبياء الله السلام عليك يا بنت خير البرية
السلام عليك يا سيدة نساء العالمين من الاولين و الاخرين السلام عليك
يا زوجة ولي الله و خير خلقه بعد رسول الله السلام عليك يا ام الحسن والحسين
سيدي شباب اهل الجنة السلام عليك يا ام المؤمنين السلام عليك ايتها الصديقة الشهيدة
السلام عليك ايتها الرضية المرضية السلام عليك ايتها الصادقة الرشيدة
السلام عليك ايتها الفاضلة الزكية السلام عليك ايتها الحوراء
الانسية السلام عليك ايتها التقية النقية السلام عليك ايتها المحدثة
العليمة السلام عليك ايتها المعصومة المظلومة السلام عليك ايتها الطاهرة المطهرة السلام
عليك ايتها المضطهدة المغصوبة السلام عليك ايتها الغراء الزهراء السلام عليك يا فاطمة بنت
محمد رسول الله و رحمة الله و بركاته صلى الله عليك يا مولاتي و ابنة مولاي و على روحك و بدنك اشهد
انك مضيت على بينة من ربك و ان من سرك فقد سر رسول الله و من جفاك
فقد جفا رسول الله صلى الله عليه و اله و من اذاك فقد اذى رسول الله
و من وصلك فقد وصل رسول الله و من قطعك فقد قطع رسول الله لانك
بضعة منه و روحه التي بين جنبيه كما قال عليه افضل الصلوة و اكمل
السلام اشهد الله و ملائكته اني ولي لمن والاك و عدو لمن عاداك و
حرب لمن حاربك انا يا مولاتي بك و بابيك و بعلك و الائمة من ولدك موقن
و بولايتهم مؤمن و لطاعتهم ملتزم اشهد ان الدين دينهم و الحكم
حكمهم و هم قد بلغوا عن الله عز و جل و دعوا الى سبيل الله بالحكمة و
الموعظة الحسنة لا تاخذهم في الله لومة لائم و صلوات الله عليك و على
ابيك و بعلك و ذريتك الائمة الطاهرين اللهم صل على محمد و اهل
بيته و صل على البتول الطاهرة الصديقة المعصومة التقية النقية
الرضية الزكية الرشيدة المظلومة المقهورة المغصوب حقها الممنوعة

اذی

ارثها المكسور ضلعها المظلوم بعلها المقتول ولدها فاطمة بنت رسولك
و بضعة لحمه و صميم قلبه و فلذة كبده و النخبة منك له و التحفة خصصت
بها وصيه و حبيبة المصطفى و قرينة المرتضى و سيدة النساء و مبشرة
الاولياء حليفة الورع و الزهد و تفاحة الفردوس و الخلد التي شرفت
مولدها بنساء الجنة و سللت منها انوار الائمة و ارخيت دونها
حجاب النبوة اللهم صل عليها صلوة تزيد في محلها عندك و شرفها
لديك و منزلتها من رضاك و بلغها منا تحية و سلاما و اتنا من لدنك في
حبها فضلا و احسانا و رحمة و غفرانا انك ذو العفو الكريم
و سید بن طاوس ره گفته است پس نماز زیارت بکن و اگر بتوانی نماز آن
حضرت را بجای آور و آن دو رکعت است و در هر دو رکعت بعد از فاتحه
شصت مرتبه سوره قل هو الله احد بخوان و اگر نتوانی دو رکعت بکن و در
رکعت اول بعد از فاتحه یکمرتبه سوره قل هو الله احد بخوان و در رکعت
دویم یک مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون و بعد از نماز تسبیح آن حضرت

را بگو و بعد این دعا را بخوان

اللهم اني اتوجه اليك بنبينا محمد و باهل بيته صلواتك عليهم و
اسئلك بحقك العظيم عليهم الذي لا يعلم كنهه سواك و اسئلك
بحق من حقه عندك عظيم و باسمائك الحسنى التي امرتني ان ادعوك بها
و اسئلك باسمك الاعظم الذي امرت به ابراهيم ان يدعو به الطير فاجابته
و باسمك العظيم الذي قلت للنار به كوني بردا و سلاما على ابراهيم فكانت
و باحب الاسماء اليك و اشرفها و اعظمها لديك و اسرعها اجابة و
انجحها طلبة و بما انت اهله و مستحقه و مستوجبه و اتوسل اليك و
ارغب اليك و اتضرع و الح عليك و اسئلك بكتبك التي انزلتها
على انبيائك و رسلك صلواتك عليهم من التورية و الانجيل و الزبور

الفضل
برداً
الیک

وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ فَاِنَّ فِيهَا اسْمَكَ الْاَعْظَمَ وَبِمَا فِيهَا مِنْ اَسْمَائِكَ الْعُظْمَى
اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُفَرِّجَ عَنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَشِيعَتِهِمْ
وَمُحِبِّيهِمْ وَعَنِّي وَتَفْتَحَ اَبْوَابَ السَّمَاءِ لِدُعَائِي وَتَرْفَعَهُ فِي عِلِّيِّينَ وَتَاْذَنَ
لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ بِفَرَجِي وَاِعْطَائِي اَمَلِي وَسُؤْلِي فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ اَحَدٌ كَيْفَ هُوَ وَقُدْرَتَهُ اِلَّا هُوَ يَا مَنْ سَدَّ
الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ وَكَبَسَ الْاَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ اَحْسَنَ الْاَسْمَاءِ يَا مَنْ سَمَّى
نَفْسَهُ بِالْاِسْمِ الَّذِي يُقْضَى بِهِ حَاجَةُ مَنْ يَدْعُوهُ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ ذَلِكَ الْاِسْمِ
فَلَا شَفِيعَ اَقْوَى لِي مِنْهُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي
وَتُسْمِعَ بِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ
بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةِ الْمُنْتَظَرِ لِاِذْنِكَ صَلَوَاتُكَ وَ
سَلَامُكَ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ عَلَيْهِمْ صَوْتِي لِيَشْفَعُوا لِي اِلَيْكَ وَ
تُشَفِّعُهُمْ فِيَّ وَلَا تَرُدَّنِي خَائِباً بِحَقِّ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ
پس حاجتهای خود را طلب کن که برآورده است

باب دهم

در اعمال هر ماه است بدانکه در وقت دیدن ماه نو خواه در شب
اول و خواه در دویم و خواه در سیم مستحب است که دعاهای منقول را
بخواند و بهترین آنها دعای هلال صحیفهٔ کامله است که دعای چهل و
سیم است و هفت مرتبه سورهٔ حمد خواندن برای دفع درد چشم
منقول است و اندک پنیر خوردن گفته اند مستحب است و از حضرت
امام محمد تقی علیه السلام منقول است که چون ماه تازه در آید در روز اول ماه دو
رکعت نماز بکن و در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه سورهٔ قُلْ هُوَ اللّهُ اَحَدٌ
بخوان و در رکعت دویم بعد از حمد سی مرتبه سورهٔ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بخوان و بعد از

دعای اعمال ماه

و از حضرت صادق منقول است که [illegible] در هر ماه [illegible] و خوشبو میکند و [illegible] همه [illegible] و هر که در اول ماه [illegible] و از حضرت صادق [illegible] که هر که در شب اول ماه در نماز مغرب در رکعت [illegible] سورهٔ انعام بخواند [illegible]

نماز تصدق بکن چون چنین کنی سلامتی آن ماه را از حقتعالی خریده و در
روایت دیگر وارد شده است که مستحب است بعد از این دو رکعت این
دعا را ﴿بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ﴾ بخوانند
وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا
كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ اِلَّا هُوَ وَاِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ سَيَجْعَلُ اللّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْراً مَا
شَاءَ اللّهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّهِ حَسْبُنَا اللّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَاُفَوِّضُ اَمْرِي اِلَى اللّهِ
اِنَّ اللّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ رَبِّ اِنِّي
لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْداً وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
و بدانکه از جملهٔ سنتهای مؤکد که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
بران مواظبت نمود تا از دنیا رفت روزهٔ سه روز در هر ماه است و آن موافق
مشهور پنجشنبهٔ اول ماه و پنجشنبهٔ آخر ماه و چهارشنبهٔ اول از دههٔ میان
ماه است و در بعضی از روایات عکس این نیز وارد شده است یعنی چهار
شنبهٔ اول و چهارشنبهٔ آخر و پنجشنبهٔ اول از دههٔ میان ماه و اول اشهر است
و بهتر است و سنن آنحضرت تالی واجبات است در فضیلت و تاکید و آن
حضرت نماز سنت را در هر شب و روز دو برابر نماز واجب مقرر فرمود هشت
رکعت نافله پیش از نماز ظهر و هشت رکعت پیش از نماز عصر و چهار رکعت
بعد از نماز شام و دو رکعت وتیره بعد از نماز خفتن و چون نشسته کرده
میشود برابر یک رکعت است و یازده رکعت نماز شب و دو رکعت پیش از نماز
صبح و اینها متمم فریضه اند و در ثواب و تاکید مثل اند و مانند فریضه
اگر ترک کنند سنت است که قضا کنند و از برای ترک آن کفاره یک مد از گندم
یا جو برای نافلهٔ روز و یک مد از برای نافلهٔ شب مقرر کرده اند و روزهٔ سنت دو برابر روزهٔ

و بدانکه روزهٔ سه روز در هر ماه

واجب است که تمام ماه شعبان است و در ده ماه دیگر هر ماه سه روز
واگر فوت شود سنت است که قضا کند واگر در تابستان دشوار باشد
سنت است که در زمستان قضا کند واگر دشوار باشد بدل هر روزی یك
درهم بدهند که بحساب زر ده دانکی سه بیستی و سه نار باشد بحساب
زرهای ناقص این زمان احوط چهار ده غاز یکی است یا یکمد کند که بحساب
وسط صد درم بوزن قدیم اصفهان باشد واگر صد درم شاه بدهند
احوط است و درهم دادن بهتر است ٭ و بسند صحیح از حضرت صادق
علیه السلم منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه وآله مدتی روزه
سنت ندید گرفت که مردم گمان کردند که هرگز افطار نخواهد کرد و مدتی
افطار کرد که گمان کردند که دیگر روزهٔ سنت نخواهد گرفت پس مدتی روز
حضرت داود علیه السلم را گرفت که یك روز روزه میداشت و یکروز افطار
میفرمود پس در آخر عمر اکتفا نمود بروزهٔ سه روز در هر ماه بنحوی که گذشت
تا آنکه بر امت آسان باشد متابعت آنحضرت و فرمود که این روزه ثوابش
برابر است با روزهٔ تمام سال و وساوس شیطانی را از سینه برطرف میکند
راوی پرسید که کدام روزهاست فرمود که پنجشنبهٔ اول و چهارشنبهٔ اول
دههٔ دویم و پنجشنبهٔ آخر پرسید که چرا این روزها را روزه میدارند فرمود
برای آنکه عذاب بر امتهای سابق در این روزها نازل میشده است پس امر
کرد که در این روزها روزه بدارند برای دفع عذاب ٭ و در روایت دیگر
فرمود که پنجشنبه را برای این روزه میدارند که اعمال بندگان را در این روز
بر خدا عرض میکنند و چهارشنبهٔ میان را برای این روزه میدارند که
آتش جهنم در روز چهارشنبه خلق شده است و روزه سپر آتش جهنم است
و بروایت دیگر هر عذابی که بر امتهای گذشته نازل شده است در چهار
شنبه میان ماه نازل شده واگر در دههٔ اول دو پنجشنبه بوده باشد

پنجشنبهٔ اول را گرفتن بهتر است واگر میسر نشود پنجشنبهٔ دویم را بگیرند و
اگر در دههٔ آخر دو پنجشنبه بوده باشد موافق مشهور پنجشنبهٔ دویم
افضل است چنانچه در حدیث صحیح وارد شده است ٭ و در روایت دیگر
وارد شده است که پنجشنبه اول بهتر است و بعضی حمل کرده اند بصورتی
که محتمل باشد که پنجشنبه دویم اول ماه دیگر باشد و بسند صحیح از حضرت
صادق علیه السلم منقول است که کسی که در هر ماه این سه روز را روزه بدارد
که با هیچکس مجادله نکند و سفاهت و تندخوئی و بخردی نکند و مبادرت
نکند بسوگند خوردن بخدا واگر کسی با او سفاهت و بخردی کند در گذرد و
معارضه نکند واگر در این ایام روزه باشد و بخانهٔ برادر مؤمن خود وارد شود
و او را تکلیف کند افطار کردن بهتر است از روزه داشتن بهفتاد برابر یا نود
برابر چنانکه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلم منقول است ٭ و
در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانهٔ برادر مؤمن خود روزه
باشد و افطار کند و اظهار نکند که من روزه ام که بر او منت گذارد حقتعالی ثواب
روزهٔ یکسال برای او بنویسد واگر این سه روز را در اول ماه یا میان ماه
یا آخر ماه بعمل آورد خوب است و فی الجمله متابعت سنت کرده است و
ثواب روزهٔ سال مییابد چنانکه حقتعالی فرموده است که مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ
فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا یعنی هر که حسنه بدرگاه خدا بیاورد از برای او هست
ده برابر آن واین مضمون در احادیث بسیار وارد شده است اما بهتر آنست که
بنحوی باشد که در اول مذکور شد **و از جملهٔ** روزهای سنت هر ماه
روزهٔ ایام البیض است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه و احادیث بسیار
در فضیلت این سه روز از طرق عامه و خاصه منقول است ٭ و در بعضی
از روایات وارد شده است که چون حضرت آدم علیه السلم مرتکب آن ترك
مکروه شد در بهشت او را بزمین فرستادند بدنش سیاه بود یا بعد از قبول

در فضیلت روزهٔ ایام البیض

توبه خط سیاهی از سر تا پای او مانده بود چون ملائکه این حالت را دیدند داد و خروش بر آوردند و گریستند و استغاثه کردند بدرگاه حقتعالی پس منادی از آسمان نداء کرد که امروز را روزه بدار و آن روز سیزدهم ماه بود چون روزه داشت ثلث آن سیاهی برطرف شد پس در روز چهاردهم نداء رسید که امروز را نیز روزه بدار چون روزه داشت یک ثلث دیگر برطرف شد پس در روز پانزدهم باز باو نداء رسید چون روزه داشت تمام سیاهی برطرف شد پس باو نداء رسید از آسمان که ای آدم روزهٔ این سه روز را برای تو و فرزندان تو مقرر کردم که هرکه در هر ماه این سه روز را روزه بدارد چنان باشد که در تمام عمر خود در روزه باشد ﷻ و ابن بابویه گفته است که روزهٔ دو پنجشنبه و چهارشنبه بدل ایام البیض مقرر شده است و منافات ندارد که هر دو سنت باشد و دو پنجشنبهٔ اول و آخر و چهارشنبهٔ میان بهتر باشد امّا اکثر احادیث ایام البیض از طرق عامه است ﷻ و ابن طاوس از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت کرده است که جبرئیل علیه السلم بر من نازل شد و گفت بگو بعلی علیه السلام که روزه بدار از هر ماه سه روز تا نوشته شود برای تو بسبب روزهٔ روز اول روزه ده هزار سال و بروزهٔ روز دویم سی هزار سال و بروزهٔ روز سیم صد هزار سال حضرت امیرالمؤمنین علیه السلم گفت یا رسول الله این مخصوص من است یا برای همه کس است حضرت فرمود که هرکه از شیعیان تو این روزها را روزه بدارد این ثواب برای او خواهد بود گفت کدام روزهاست از ماه فرمود که سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم است **و از جمله** روزهای مرغوب روزهٔ روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است برای کسیکه حاجتی داشته باشد چنانکه در ربیع الاسابیع در ضمن نمازهای حاجت ذکر کرده‌ام و مشهور میان علماء آنست که هر پنجشنبه و جمعه‌ای را روزه گرفتن سنت است مگر آنکه موافق یکی از ایام محرّمه یا مکروهه واقع شود

روزهٔ روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه

و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که کسیکه ارادهٔ عمل خیری داشته باشد مانند تصدق کردن و روزه داشتن و مثل اینها باید که در روز جمعه بعمل آورد زیراکه ثواب عمل در روز جمعه مضاعف است ﷻ و ابن جنید ره گفته است که مستحب نیست روز جمعه را تنها روزه گرفتن و اگر ملحق سازد بآن یک روز پیش یا یک روز بعد را جایز است و گفته است که استحباب روزهٔ روز دوشنبه و پنجشنبه منسوخ است و روزهٔ روز شنبه نهی از آن وارد شده است **مؤلف گوید** که اکثر آنچه ابن جنید گفته است خلاف مشهور است میان علمای ما، و شیخ طوسی ره در مصباح گفته است که ترغیب در روزهٔ روز جمعه وارد شده است و بهتر آنستکه از تنها روزه ندارد مگر آنکه یک روز پیشتر روزه بدارد و گمان فقیر آنستکه نهی از تنها گرفتن روزهٔ روز جمعه محمول بر تقیه است زیراکه سنیان این حدیث را از ابو هریره نقل کرده‌اند و بعضی از علماء نهی از روزهٔ روز جمعه را حمل کرده‌اند بر آنکه کراهت آن در صورتی است که او را ضعیف کرداند از فرائض و نوافل و دعاهای روز جمعه و این حمل بد نیست و امّا روز دوشنبه احادیث بر نهی از روزهٔ آن واقع شده است و بهتر ترک است خصوصًا هرگاه بتصد برکت روز دوشنبه باشد مگر آنکه با روز متبرکی از روزهای نامی موافق شود مثل غدیر و مبعث و مولد و امثال اینها و نهی از روزهٔ روز شنبه بنظر فقیر نرسیده امّا فضیلتی هم در روزهٔ آن بخاطر ندارم مگر آنکه شیخ مفید قدس سره روایت کرده است که هرکه در یکی از ماههای حرام یعنی رجب و ذی القعده و ذی الحجه و محرّم پنجشنبه و جمعه و شنبه را روزه بدارد حقتعالی ﷻ برای ﷻ او ثواب ﷻ عبادت نه ﷻ صد ﷻ سال ﷻ بنویسد

باب یازدهم

در بیان زیارات حضرت رسول خدا و ائمه هدی

در بیان زیارات حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است
بغیر آنچه سابقا مذکور شد بدانکه زیارت حضرت رسول خدا و ائمه
هدی صلوات الله علیهم در همه اوقات از نزدیک و دور مستحب است
و اگر پیش از غسل باشد افضل است خصوصا در شب و روز جمعه و سایر
ایام و لیالی متبرکه و در کتاب تحفة الزائر بتفصیل ذکر کرده ام و در اینمقام
بذکر چند زیارت بعید و زیارت جامعه و دعای ندبه و صلوات فرستادن
بر ایشان اکتفاء مینمائیم ۞ اما زیارت حضرت رسالت از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقول است که خدا را ملکی چند هست که میگردند در
زمین و هر که از امت من بر من سلام میفرستد بمن میرسانند ۞ و بسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که ملکی از ملائکه از خدا
سؤال نمود که هر چه بندگان خدا گویند او بشنود و حق تعالی باو عطاء کرد
پس آن ملک ایستاده است تا روز قیامت و هر که از مؤمنان بگوید صلی الله
علی محمد و آله و سلم البته آن ملک میگوید و علیک یعنی بر تو باد نیز سلام
پس آن ملک میگوید یا رسول الله فلان شخص سلام رسانیده بر شما پس حضرت
میفرماید و علیه السلام یعنی بر او باد نیز سلام ۞ و بسند معتبر از حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که
هر که در هر جای زمین بر من سلام کند بمن میرسد و هر که نزد قبر من بر من سلام
کند من میشنوم ۞ و در حدیث حسن از حضرمی منقول است که حضرت
صادق علیه السلام مرا امر فرمود که در مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله
بسیار نماز کنم تا توانم و فرمود که همیشه ترا میسر نمیشود که باین مکان شریف
بیائی و فرمود که نزد قبر حضرت رسول صلی الله علیه و آله میروی گفتم بلی فرمود
بدرستیکه سلامی که از نزدیک میکنی آنحضرت میشنود و اگر دور باشی سلامت
بآنحضرت میرسد ۞ و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت منقول است که بروید

بمدینه و سلام کنید بر رسول خدا صلی الله علیه و آله هر چند صلوات
مؤمنان در هر جا که بفرستند بآنحضرت میرسد ۞ و در حدیث صحیح از
آنحضرت منقول است که صلوات فرستید بر حضرت رسول صلی الله علیه
و آله در پهلوی قبر آنحضرت هر چند صلوات مؤمنان هر جا که باشند بآن
حضرت میرسد و این حدیث احتمال نماز هدیه دارد که در نزدیک و
دور نماز کنند و ثوابش را هدیه روح مقدس آنحضرت کنند و احادیث صلوات
و سلام بر آنحضرت و زیارت آنحضرت در شهرهای دور بسیار است
و بسند صحیح منقول است که ابن ابی نصر بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام
عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله
علیه و آله ۞ باید فرستاد ۞ فرمود ۞ که میگوئی
السَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ السَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدَ
بْنَ عَبْدِ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبِیبَ اللهِ السَّلامُ
عَلَیْکَ یا صِفْوَةَ اللهِ السَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمِینَ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ رَسُولُ اللهِ وَ اَشْهَدُ اَنَّکَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ
وَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ وَ جاهَدْتَ فی سَبِیلِ رَبِّکَ وَ عَبَدْتَهُ حَتّی (مخلصاً خ)
اَتاکَ الْیَقِینُ فَجَزاکَ اللهُ یا رَسُولَ اللهِ اَفْضَلَ ما جَزی نَبِیّاً عَنْ اُمَّتِهِ اللّهُمَّ
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اِبْراهِیمَ وَ آلِ اِبْراهِیمَ
اِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ ۞
و در روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که
خواهد زیارت کند قبر حضرت رسول و قبر امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و
حسین و قبرهای حجتهای خدا صلوات الله علیهم را و در شهرهای
خود باشد پس غسل کند در روز جمعه و دو جامه پاکیزه بپوشد و
بیرون رود بصحرائی پس چهار رکعت نماز بگذارد با هر سوره که میسر
شود ۞ پس ۞ بایستد رو ۞ بقبله ۞ و بگوید

السَّلامُ علیكَ ایُّهَا النَّبِیُّ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ السَّلامُ علیكَ ایُّها النَّبِیُّ المُرسَلُ وَالوَصِیُّ المُرتَضی وَالسَّیِّدَةُ الزَّهراءُ وَالسِّبطانِ المُنتَجَبانِ وَالاَولادُ الاَعلامُ وَالاُمَناءُ المُنتَجَبُونَ جِئتُ انقِطاعاً اِلَیكُم وَاِلی آبائِكُم وَوَلَدِكُم الخَلَفِ عَلی بَرَكَةِ الحَقِّ فَقَلبی لَكُم مُسَلِّمٌ وَنُصرَتی لَكُم مُعَدَّةٌ حَتّی یَحكُمَ اللهُ لِدِینِهِ فَمَعَكُم مَعَكُم لا مَعَ عَدُوِّكُم اِنّی لَمِنَ القائِلینَ بِفَضلِكُم مُقِرٌّ بِرَجعَتِكُم لا اُنكِرُ لِلّهِ قُدرَةً وَلا اَزعَمُ اِلّا ما شاءَ اللهُ سُبحانَ اللهِ ذِی المُلكِ وَالمَلَكُوتِ یُسَبِّحُ اللهَ بِاَسمائِهِ جَمیعُ خَلقِهِ وَالسَّلامُ عَلی اَرواحِكُم وَاَجسادِكُم وَالسَّلامُ عَلَیكُم وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ ودر روایت دیگر وارد شده است که این زیارت را در بام خانهٔ خود بکن و زیارت حضرت فاطمه صلوات الله علیها سابقاً مذکور شد **واما** زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بسند های معتبر از سدیر صراف منقول است که گفت که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود که چه مانع است ترا از اینکه زیارت کنی قبر امام حسین علیه السلام را در هر هفته پنج مرتبه یا در هر روز یک مرتبه گفتم فدای تو شوم میان من و آنحضرت فرسخهای بسیار هست فرمود که بالا میروی ببام خانهٔ خود پس ملتفت میشوی بجانب راست و چپ خود پس سر خود را بسوی آسمان بلند میکنی پس رو بجانب قبر آنحضرت میکردانی و میکوئی السَّلامُ عَلَیكَ یا اَبا عَبدِاللهِ السَّلامُ عَلَیكَ یَا بنَ رَسُولِ اللهِ السَّلامُ عَلَیكَ وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ تا نوشته شود برای تو ثواب حجی و عمرهٔ سدیر گفت بسیار است که من در روزی زیاده از بیست مرتبه چنین زیارت میکنم و بسند صحیح از آنحضرت منقول است که کسی که ناحیه اش بعید و خانه اش دور باشد از ما پس بالا رود ببام خانهٔ خود و دو رکعت نماز بگذارد و اشاره کند بسلام بسوی قبرهای ما که السلام بما میرسد و در حدیث معتبر منقول است از سلیمان بن عیسی که گفت بپدرم

عرض کرد بخدمت حضرت صادق علیه السلام که چگونه ترا زیارت کنم هرگاه قادر بر آمدن بخدمت تو نباشم فرمود که ای عیسی هرگاه قادر بر آمدن نباشی چون روز جمعه شود غسل کن یا وضو بساز و بالا رو بر بام خانهٔ خود و دو رکعت نماز بکن و متوجه شو بسوی من بدرستیکه هر که مرا زیارت کند در حیات من چنان است که مرا زیارت کرده است بعد از موت من و کسیکه زیارت کند مرا بعد از موت من چنان است که مرا زیارت کرده است در حیات من **مؤلف گوید** که این حدیث دلالت میکند بر اینکه در این زمانها حضرت صاحب الامر علیه السلام را در همه موضع زیارت توان کرد و اگر رو ببسامره کند در وقت زیارت بهتر است و بعضی از زیارات مخصوصهٔ آنحضرت مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و در حدیث معتبر دیگر مرویست که حضرت صادق علیه السلام بسدیر گفت که بسیار زیارت میکنی قبر حسین بن علی علیهما السلام را گفت از بسیاری شغل مرا مقدور نمیشود فرمود که میخواهی ترا چیزی تعلیم نمایم که هرگاه بکنی از برای تو ثواب زیارت آنحضرت نوشته شود گفتم بلی فدای تو شوم فرمود که غسل بکن در خانهٔ خود و بالا رو ببام خانهٔ خود و اشاره کن بجانب آن حضرت بسلام کردن تا نوشته شود از برای تو ثواب زیارت و در حدیث معتبر دیگر منقول است که حنان بن سدیر رفت بخدمت حضرت صادق علیه السلام و نزد آنحضرت جماعتی از اصحاب او حاضر بودند پس فرمود که ای حنان زیارت حضرت امام حسین علیه السلام میکنی هر ماه یکمرتبه گفت نه فرمود که هر دو ماه یکمرتبه گفت نه فرمود که هر سال یکمرتبه گفت نه فرمود که چه بسیار جفا کار دید بسید و آقای خود گفت یا بن رسول الله مانع من کمی توشه و دوری مسافت است فرمود که میخواهی که شما را دلالت کنم بر زیارتی که مقبول باشد هر چند زیارت کننده دور باشد گفت چگونه زیارت کنم یا بن رسول الله فرمود که غسل کن در روز جمعه یا هر روز که خواهی و بپوش پاکیزه ترین

جامهای خود را و بالا رو بر بلند ترین بامهای خانهٔ خود یا بر و بصحرائی
ورو ﴿ ﴾ بجانب ﴿ ﴾ قبر ﴿ ﴾ انحضرت ﴿ ﴾ کن ﴿ ﴾ وبکو
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا قَتِيلَ بْنَ الْقَتِيلِ الشَّهِيدَ بْنَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ
رَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أَنَا زَائِرُكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ بِقَلْبِي وَلِسَانِي وَ
جَوَارِحِي وَإِنْ لَمْ أَزُرْكَ بِنَفْسِي وَالْمُشَاهَدَةِ لِقُبَّتِكَ فَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا
وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ وَوَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ وَوَارِثَ إِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللهِ وَ
وَارِثَ مُوسَىٰ كَلِيمِ اللهِ وَوَارِثَ عِيسَىٰ رُوحِ اللهِ وَكَلِمَتِهِ وَوَارِثَ مُحَمَّدٍ
حَبِيبِ اللهِ وَنَبِيِّهِ وَرَسُولِهِ وَوَارِثَ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ اللهِ
وَخَلِيفَتِهِ وَوَارِثَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَصِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ لَعَنَ اللهُ قَاتِلِيكَ
وَجَدَّدَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ أَنَا يَا سَيِّدِي
مُتَقَرِّبٌ إِلَى اللهِ جَلَّ وَعَزَّ وَإِلَىٰ جَدِّكَ رَسُولِ اللهِ وَإِلَىٰ أَبِيكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَإِلَىٰ أَخِيكَ الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ يَا مَوْلَايَ عَلَيْكَ سَلَامُ اللهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ — رحمة الله خ
بِزِيَارَتِي لَكَ بِقَلْبِي وَلِسَانِي وَجَمِيعِ جَوَارِحِي فَكُنْ يَا سَيِّدِي شَفِيعِي لِقَبُولِ ذٰلِكَ
مِنِّي وَأَنَا بِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَاللَّعْنَةِ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ — بذلك خ
وَإِلَيْكُمْ أَجْمَعِينَ فَعَلَيْكَ صَلَوَاتُ اللهِ وَرِضْوَانُهُ وَرَحْمَتُهُ
پس از آن رو میکردی بجانب چپ خود و رو میکردانی بسوی قبر علی بن الحسین ع
که در پایین پای پدر خود مدفونست و سلام میکنی بر او مثل این سلام پس دعا
میکنی و میطلبی حاجتهای دنیا و آخرت خود را پس چهار رکعت نماز میگذاری
که نماز زیارت هشت رکعت است یا شش رکعت یا چهار رکعت یا دو رکعت
و بهترش هشت رکعت است پس رو میکنی بجانب قبر امام حسین ع و میگوئی
أَنَا مُوَدِّعُكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي وَمُوَدِّعُكَ
يَا سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُوَدِّعُكُمْ يَا سَادَاتِي يَا مَعْشَرَ

الشُّهَدَاءِ فَعَلَيْكُمْ ﴿ ﴾ سَلَامُ اللهِ وَرَحْمَتُهُ ﴿ ﴾ وَبَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ
مؤلف گوید که چون عبارت حدیث تشویش و اضطرابی دارد و چند — این خ
احتمال دارد بهتر آنستکه همین زیارت را با وداع چنانچه رو بقبر شریف
میخوانند رو بقبله نیز بکنند و بخوانند تا آنکه بهمهٔ احتمالات عمل کرده باشد و
در زیارت علی بن الحسین بجای یا وارث در همه جا یا بن وارث بخوانند یا از
وارث قصد وراثت امامت و خلافت نکنند زیرا که آنحضرت امام نبوده است
و بدانکه این حدیث دلالت میکند بر اینکه از دور که زیارت کنند نماز
زیارت را بعد از زیارت باید بکنند و احادیث پیش دلالت کرد بر اینکه پیش باید
بکنند و دور نیست که مخیر باشند و اگر این زیارت را کنند بهمین نحو که وارد
شده است بکنند و از این احادیث معلوم شد که غسل از برای زیارت بعید
مستحب است و از بعضی هم مفهوم شد که بی غسل نیز میتوان کرد و از بعضی
عمومات مستفاد میشود که بر هر حالی میتوان کرد چنانچه اکثر علماء گفته اند
و اگر در بام خانه یا صحرائی واقع سازد احوط و اولی است * و در حدیث معتبر
از حسین بن ثویر منقول است که بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض
کرد که من بسیار حضرت امام حسین علیه السلام را یاد میکنم در آن وقت چه بگویم — کردم خ
فرمود که سه مرتبه بگو صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ که سلام بآنحضرت
میرسد از دور و نزدیک ﴿ ﴾ و شیخ طوسی ره ذکر کرده است که زیارت میتوان
کرد ائمه علیهم السلام را از دور چنانکه از نزدیک ایشان را زیارت میکنند
امّا در جائیکه ﴿ أَتَيْتُكَ زَائِرًا ﴾ باشد ﴿ ﴾ نگویند ﴿ ﴾ بلکه بگویند
قَصَدْتُكَ بِقَلْبِي زَائِرًا إِذْ عَجَزْتُ عَنْ حُضُورِ مَشْهَدِكَ وَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ سَلَامِي
لِعِلْمِي أَنَّهُ يَبْلُغُكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ جَلَّ وَعَزَّ
و دعا کن آنچه خواهی * و بعضی از اکابر علماء روایت کرده اند از ابو الحسن فارسی
که گفت من بسیار در زیارت حضرت امام حسین علیه السلام میرفتم پس چندی بسبب پیری

وکمی مال توفیق زیارت آنحضرت نیافتم پس شبی حضرت رسول صلی الله علیه و آله را در خواب دیدم که حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهما السلام در خدمت آنحضرت بودند چون من بنزدیک ایشان رسیدم امام حسین علیه السلام گفت یا رسول الله این مرد مرا بسیار زیارت میکرد و اکنون ترک کرده است حضرت رسول صلی الله علیه و آله متوجه من گردید و فرمود که آیا ترک زیارت مثل حسین میتوان کرد گفتم یا رسول الله قلت مال و پیری مرا مانع ادراک این سعادت گردیده است حضرت فرمود که هر شب بر بام خانه خود برو و بانگشت شهادت بسوی قبر آنحضرت اشاره کن و بگو السَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى جَدِّكَ وَأَبِيكَ السَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمِّكَ وَأَخِيكَ السَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الأَئِمَّةِ مِنْ بَنِيكَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الدَّمْعَةِ السَّاكِبَةِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ المُصِيبَةِ الرَّاتِبَةِ لَقَدْ أَصْبَحَ كِتَابُ اللهِ فِيكَ مَهْجُوراً وَرَسُولُ اللهِ فِيكَ مَوْتُوراً السَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلامُ عَلَى أَنْصَارِ اللهِ وَخُلَفَائِهِ السَّلامُ عَلَى أُمَنَاءِ اللهِ وَأَحِبَّائِهِ السَّلامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ وَمَعَادِنِ حِكْمَةِ اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ پس هر حاجت که خواهی از خدا سؤال کن پس اگر چنین کنی زیارت تو از دور و نزدیک هر دو مقبول است و اما زیارت سائر ائمه علیهم السلام از نزدیک و دور و بهترین آنها زیارت جامعه است * که ابن بابویه و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که شخصی از حضرت امام علی النقی علیه السلام سؤال کرد که ای فرزند رسول خدا بمن تعلیم نما سخن بلیغ کاملی که آنرا بخوانم هرگاه زیارت کنم یکی از شما را فرمود که چون بدرگاه برسی بایست و بگو * أَشْهَدُ أَنْ لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ * و باید که با غسل باشی پس چون داخل شوی

و قبر را به بینی بایست و سی مرتبه اللهُ أَكْبَرُ بگو پس راه برو و با آرام دل و آرام تن و گامها را نزدیک یکدیگر بگذار پس بایست و سی مرتبه اللهُ أَكْبَرُ بگو پس نزدیک قبر برو و چهل مرتبه اللهُ أَكْبَرُ بگو که صد مرتبه تکبیر

تمام شود پس بگو

السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفَ المَلائِكَةِ وَمَهْبِطَ الوَحْيِ وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزَّانَ العِلْمِ وَمُنْتَهَى الحِلْمِ وَأُصُولَ الكَرَمِ وَقَادَةَ الأُمَمِ وَأَوْلِيَاءَ النِّعَمِ وَعَنَاصِرَ الأَبْرَارِ وَدَعَائِمَ الأَخْيَارِ وَسَاسَةَ العِبَادِ وَأَرْكَانَ البِلادِ وَأَبْوَابَ الإِيمَانِ وَأُمَنَاءَ الرَّحْمَنِ وَسُلالَةَ النَّبِيِّينَ وَصَفْوَةَ المُرْسَلِينَ وَعِتْرَةَ خِيَرَةِ رَبِّ العَالَمِينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلامُ عَلَى أَئِمَّةِ الهُدَى وَمَصَابِيحِ الدُّجَى وَأَعْلامِ التُّقَى وَذَوِي النُّهَى وَأُولِي الحِجَى وَكَهْفِ الوَرَى وَوَرَثَةِ الأَنْبِيَاءِ وَالمَثَلِ الأَعْلَى وَالدَّعْوَةِ الحُسْنَى وَحُجَجِ اللهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَالأُولَى وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ وَمَسَاكِنِ بَرَكَةِ اللهِ وَمَعَادِنِ حِكْمَةِ اللهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلامُ عَلَى الدُّعَاةِ إِلَى اللهِ وَالأَدِلاءِ عَلَى مَرْضَاتِ اللهِ وَالمُسْتَوْفِرِينَ فِي أَمْرِ اللهِ وَالتَّامِّينَ فِي مَحَبَّةِ اللهِ وَالمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللهِ وَالمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللهِ وَنَهْيِهِ وَعِبَادِهِ المُكْرَمِينَ الَّذِينَ لا يَسْبِقُونَهُ بِالقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلامُ عَلَى الأَئِمَّةِ الدُّعَاةِ وَالقَادَةِ الهُدَاةِ وَالسَّادَةِ الوُلاةِ وَالذَّادَةِ الحُمَاةِ وَأَهْلِ الذِّكْرِ وَأُولِي الأَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللهِ وَخِيَرَتِهِ وَحِزْبِهِ وَعَيْبَةِ عِلْمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ وَبُرْهَانِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنْ لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلائِكَتُهُ وَأُولُوا العِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ العَزِيزُ الحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ

المنتجب ورسوله المرتضى ارسله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين
كله ولو كره المشركون واشهد انكم الائمة الراشدون المهديون
المعصومون المكرمون المقربون المتقون الصادقون المصطفون
المطيعون لله القوامون بامره العاملون بارادته الفائزون بكرامته اصطفاكم
بعلمه وارتضاكم لغيبه واختاركم لسره واجتباكم بقدرته واعزكم لِعِلْمِهِ خ ل
بهداه وخصكم ببرهانه وانتجبكم لنوره وايدكم بروحه ورضيكم خلفاء بِهُدِيهِ خ ل
في ارضه وحججا على بريته وانصارا لدينه وحفظة لسره وخزنة لعلمه و
مستودعا لحكمته وتراجمة لوحيه واركانا لتوحيده وشهداء على خلقه
واعلاما لعباده ومنارا في بلاده وادلاء على صراطه عصمكم الله من الزلل
وامنكم من الفتن وطهركم من الدنس واذهب عنكم الرجس اهل
البيت وطهركم تطهيرا فعظمتم جلاله واكبرتم شانه ومجدتم كرمه
وادمتم ذكره ووكدتم ميثاقه واحكمتم عقد طاعته ونصحتم له في وَادَمْتُمْ خ ل
السر والعلانية ودعوتم الى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة وبذلتم
انفسكم في مرضاته وصبرتم على ما اصابكم في جنبه واقمتم الصلوة و
اتيتم الزكوة وامرتم بالمعروف ونهيتم عن المنكر وجاهدتم في الله حق
جهاده حتى اعلنتم دعوته وبينتم فرائضه واقمتم حدوده ونشرتم شرايع فَسِرْتُمْ خ ل
احكامه وسننتم سنته وصرتم في ذلك منه الى الرضا وسلمتم له القضاء سُنَنَهُ خ ل
وصدقتم من رسله من مضى فالراغب عنكم مارق واللازم لكم لاحق و
المقصر في حقكم زاهق والحق معكم وفيكم ومنكم واليكم وانتم
اهله ومعدنه وميراث النبوة عندكم واياب الخلق اليكم وحسابهم وَمَثْواهُ وَمُنْتَهاهُ خ ل
عليكم وفصل الخطاب عندكم وايات الله لديكم وعزائمه فيكم ونوره
وبرهانه عندكم وامره اليكم من والاكم فقد والى الله ومن عاداكم
فقد عادى الله ومن احبكم فقد احب الله ومن ابغضكم فقد ابغض الله

ومن اعتصم بكم فقد اعتصم بالله انتم السبيل الاعظم والصراط الاقوم السُّبُلُ خ ل
وشهداء دار الفناء وشفعاء دار البقاء والرحمة الموصولة والاية المخزونة
والامانة المحفوظة والباب المبتلى به الناس من اتاكم فقد نجى ومن لم
ياتكم فقد هلك الى الله تدعون وعليه تدلون وبه تؤمنون وله تسلمون
وبامره تعملون والى سبيله ترشدون وبقوله تحكمون سعد والله من
والاكم وهلك من عاداكم وخاب من جحدكم وضل من فارقكم وفاز من
تمسك بكم وامن من لجا اليكم وسلم من صدقكم وهدى من اعتصم
بكم من اتبعكم فالجنة ماويه ومن خالفكم فالنار مثويه ومن جحدكم
كافر ومن حاربكم مشرك ومن رد عليكم فهو في اسفل درك من الجحيم اشهد ان
هذا سابق لكم فيما مضى وجار لكم فيما بقي وان ارواحكم ونوركم
وطينتكم واحدة طابت وطهرت بعضها من بعض خلقكم الله انوارا
فجعلكم بعرشه محدقين حتى من علينا بكم فجعلكم في بيوت اذن الله
ان ترفع ويذكر فيها اسمه وجعل صلواتنا عليكم وما خصنا به من
ولايتكم طيبا لخلقنا وطهارة لانفسنا وتزكية لنا وكفارة لذنوبنا
فكنا عنده مسلمين بفضلكم ومعروفين بتصديقنا اياكم فبلغ الله بكم دَرَكَةٍ خ ل
اشرف محل المكرمين واعلى منازل المقربين وارفع درجات المرسلين مُصَدِّقِينَ خ ل
حيث لا يلحقه لاحق ولا يفوقه فائق ولا يسبقه سابق ولا يطمع في
ادراكه طامع حتى لا يبقى ملك مقرب ولا نبي مرسل ولا صديق
ولا شهيد ولا عالم ولا جاهل ولا دني ولا فاضل ولا مؤمن صالح
ولا فاجر طالح ولا جبار عنيد ولا شيطان مريد ولا خلق فيما بين
ذلك شهيد الا عرفهم جلالة امركم وعظم خطركم وكبر
شانكم وتمام نوركم وصدق مقاعدكم وثبات مقامكم وشرف
محلكم ومنزلتكم عنده وكرامتكم عليه وخاصتكم لديه وقرب

مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَأُسْرَتِي أُشْهِدُ اللّٰهَ وَ
أُشْهِدُكُمْ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بِعَدُوِّكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ
بِشَأْنِكُمْ وَبِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ وَلِأَوْلِيَائِكُمْ مُبْغِضٌ لِأَعْدَائِكُمْ
وَمُعَادٍ لَهُمْ سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا
أَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ
مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيَابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ (مترقب خ ل)
لِدَوْلَتِكُمْ آخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَكُمْ عَائِذٌ بِكُمْ
لَائِذٌ بِقُبُورِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمُتَقَرِّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَ
مُقَدِّمُكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَحَوَائِجِي وَإِرَادَتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَأُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ
وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَمُفَوِّضٌ فِي ذٰلِكَ
كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَرَأْيِي لَكُمْ تَبَعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ (متبع خ ل)
حَتَّى يُحْيِيَ اللّٰهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَيَرُدَّكُمْ فِي أَيَّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَ (بعدله خ ل)
يُمَكِّنَكُمْ فِي أَرْضِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ آمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ (غيركم خ ل)
آخِرَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ إِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَمِنَ الْجِبْتِ
وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِينِ وَحِزْبِهِمُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ وَالْجَاحِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَ
الْمَارِقِينَ مِنْ وَلَايَتِكُمْ وَالْغَاصِبِينَ لِإِرْثِكُمْ وَالشَّاكِّينَ فِيكُمْ وَالْمُنْحَرِفِينَ
عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَلِيجَةٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنَ الْأَئِمَّةِ الَّذِينَ
يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ فَثَبَّتَنِيَ اللّٰهُ أَبَداً مَا حَيِيتُ عَلَى مُوَالَاتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ
وَدِينِكُمْ وَوَفَّقَنِي لِطَاعَتِكُمْ وَرَزَقَنِي شَفَاعَتَكُمْ وَجَعَلَنِي مِنْ خِيَارِ
مَوَالِيكُمُ التَّابِعِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يَقْتَصُّ آثَارَكُمْ وَيَسْلُكُ
سَبِيلَكُمْ وَيَهْتَدِي بِهُدَاكُمْ وَيُحْشَرُ فِي زُمْرَتِكُمْ وَيَكِرُّ فِي رَجْعَتِكُمْ وَيُمَلَّكُ (يكرّ خ ل)
فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُشَرَّفُ فِي عَافِيَتِكُمْ وَيُمَكَّنُ فِي أَيَّامِكُمْ وَتَقَرُّ عَيْنُهُ غَداً
بِرُؤْيَتِكُمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللّٰهَ بَدَأَ بِكُمْ وَمَنْ

وَحَّدَهُ قَبِلَ عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِيَّ لَا أُحْصِي ثَنَاءَكُمْ وَلَا أَبْلُغُ
مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهُدَاةُ الْأَبْرَارِ
وَحُجَجُ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَحَ اللّٰهُ وَبِكُمْ يَخْتِمُ وَبِكُمْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَبِكُمْ يُمْسِكُ السَّمَاءَ
أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَبِكُمْ يُنَفِّسُ الْهَمَّ وَبِكُمْ يَكْشِفُ الضُّرَّ وَعِنْدَكُمْ
مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَإِلَى جَدِّكُمْ بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمِينُ
(ن) واگر زيارت حضرت امير باشد بجاى وَإِلَى جَدِّكُمْ (ن)
(ن) بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمِينُ بگو وَإِلَى أَخِيكَ بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمِينُ پس بگو (ن)
آتَاكُمُ اللّٰهُ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَداً مِنَ الْعَالَمِينَ طَأْطَأَ كُلُّ شَرِيفٍ لِشَرَفِكُمْ وَ
بَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ (نخع خ ل)
لَكُمْ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ وَفَازَ الْفَائِزُونَ بِوَلَايَتِكُمْ بِكُمْ
يُسْلَكُ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْ جَحَدَ وَلَايَتَكُمْ غَضَبُ الرَّحْمٰنِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَ
أُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي ذِكْرُكُمْ فِي الذَّاكِرِينَ وَأَسْمَاؤُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ
وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوسِ
وَآثَارُكُمْ فِي الْآثَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ فَمَا أَحْلَى أَسْمَاءَكُمْ وَأَكْرَمَ
أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَأَوْفَى عَهْدَكُمْ وَأَصْدَقَ
وَعْدَكُمْ كَلَامُكُمْ نُورٌ وَأَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوَى وَفِعْلُكُمُ
الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمُ الْإِحْسَانُ وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ وَشَأْنُكُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ
وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ إِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ
كُنْتُمْ أَوَّلَهُ وَأَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَمَعْدِنَهُ وَمَأْوَاهُ وَمُنْتَهَاهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَ
نَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ ثَنَائِكُمْ وَأُحْصِي جَمِيلَ بَلَائِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجَنَا اللّٰهُ
مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمَرَاتِ الْكُرُوبِ وَأَنْقَذَنَا بِكُمْ مِنْ شَفَا جُرُفِ الْهَلَكَاتِ
وَمِنَ النَّارِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي بِمُوَالَاتِكُمْ عَلَّمَنَا اللّٰهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَصْلَحَ
مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيَانَا وَبِمُوَالَاتِكُمْ تَمَّتِ الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ وَائْتَلَفَتِ

الْغُرفَة وَ بِمُوالاتِکُمْ تُقْبَلُ الطّاعَةُ الْمُفْتَرَضَةُ وَلَکُمُ الْمَوَدَّةُ الْواجِبَةُ وَالدَّرَجاتُ
الرَّفیعَةُ وَالْمَقامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَکانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ وَالْجاهُ
الْعَظیمُ وَالشَّأْنُ الْکَبیرُ وَالشَّفاعَةُ الْمَقْبُولَةُ رَبَّنا آمَنّا بِما اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا
الرَّسُولَ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنا وَهَبْ
لَنا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ الْوَهّابُ سُبْحانَ رَبِّنا اِنْ کانَ وَعْدُ
رَبِّنا لَمَفْعُولاً یا وَلِیَّ اللهِ اِنَّ بَیْنی وَ بَیْنَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ ذُنُوباً لا یَأْتی عَلَیْها
اِلاّ رِضاکُمْ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَکُمْ عَلی سِرِّهِ وَاسْتَرْعاکُمْ اَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ
طاعَتَکُمْ بِطاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبی وَکُنْتُمْ شُفَعائی فَاِنّی لَکُمْ
مُطیعٌ مَنْ اَطاعَکُمْ فَقَدْ اَطاعَ اللهَ وَمَنْ عَصاکُمْ فَقَدْ عَصَی اللهَ وَمَنْ
اَحَبَّکُمْ فَقَدْ اَحَبَّ اللهَ وَمَنْ اَبْغَضَکُمْ فَقَدْ اَبْغَضَ اللهَ اَللّٰهُمَّ اِنّی لَوْ
وَجَدْتُ شُفَعاءَ اَقْرَبَ اِلَیْکَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الاَخْیارِ الاَئِمَّةِ
الاَبْرارِ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعائی فَبِحَقِّهِمُ الَّذی اَوْجَبْتَ لَهُمْ عَلَیْکَ اَسْئَلُکَ اَنْ
تُدْخِلَنی فی جُمْلَةِ الْعارِفینَ بِهِمْ وَ بِحَقِّهِمْ وَفی زُمْرَةِ الْمَرْحُومینَ بِشَفاعَتِهِمْ
اِنَّکَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ وَسَلَّمَ
تَسْلیماً کَثیراً وَحَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَکیلُ

مؤلف گوید که این زیارت کاملترین زیارات است از برای نزدیک
و دور و چون منظور عمده در این رساله زیارت بعید است زیارت وداع
را ذکر نکردیم و چون این زیارت مشتمل است بر مجملی از جمیع احادیثی که در مناقب
ائمه وارد شده است اگر در هر هفته بلکه در هر روز این زیارت را
بخوانند و تدبر و تفکر در معانی آن بکنند موافق آنچه فقیر مجملاً ترجمه کرده‌ام
و والد مرحوم مفصلاً شرح نموده برای کمال معرفت ایشان بسیار نافع
خواهد بود و عمده ارکان ایمان معرفت ایشان است و زیارت حضرت
صاحب الامر علیه السلام بطرق بسیار منقول شده و در کتاب تحفة الزائر ذکر

کرده‌ام و در این مقام زیارت مختصری با تجدید عهد امامت و ولایت آن
حضرت ایراد مینمایم که امام خود را پیوسته یاد نمایند و از برکات هدایات
آنحضرت بهره‌مند گردند سید بن طاوس ره ذکر کرده است که مستحب
است هر روز بعد از نماز صبح حضرت صاحب الامر را چنین زیارت کنند
اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلایَ صاحِبَ الزَّمانِ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِ عَنْ جَمیعِ الْمُؤْمِنینَ
وَالْمُؤْمِناتِ فی مَشارِقِ الاَرْضِ وَمَغارِبِها وَبَرِّها وَبَحْرِها وَسَهْلِها وَ
جَبَلِها حَیِّهِمْ وَمَیِّتِهِمْ وَعَنْ والِدَیَّ وَوُلْدی وَعَنّی مِنَ الصَّلَواتِ وَالتَّحِیّاتِ
زِنَةَ عَرْشِ اللهِ وَمِدادَ کَلِماتِهِ وَمُنْتَهی رِضاهُ وَعَدَدَ ما اَحْصاهُ کِتابُهُ
وَاَحاطَ بِهِ عِلْمُهُ اَللّٰهُمَّ اُجَدِّدُ لَهُ فی هذَا الْیَوْمِ وَفی کُلِّ یَوْمٍ عَهْداً وَعَقْداً
وَبَیْعَةً لَهُ فی رَقَبَتی اَللّٰهُمَّ کَما شَرَّفْتَنی بِهذَا التَّشْریفِ وَفَضَّلْتَنی
بِهذِهِ الْفَضیلَةِ وَخَصَصْتَنی بِهذِهِ النِّعْمَةِ فَصَلِّ عَلی مَوْلایَ وَسَیِّدی
صاحِبِ الزَّمانِ وَاجْعَلْنی مِنْ اَنْصارِهِ وَاَشْیاعِهِ وَالذّابّینَ عَنْهُ وَاجْعَلْنی
مِنَ الْمُسْتَشْهَدینَ بَیْنَ یَدَیْهِ طائِعاً غَیْرَ مُکْرَهٍ فِی الصَّفِّ الَّذی نَعَتَّ اَهْلَهُ
فی کِتابِکَ فَقُلْتَ صَفّاً کَاَنَّهُمْ بُنْیانٌ مَرْصُوصٌ عَلی طاعَتِکَ وَطاعَةِ رَسُولِکَ
وَآلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ اَللّٰهُمَّ هذِهِ بَیْعَةٌ لَهُ فی عُنُقی اِلی یَوْمِ الْقِیمَةِ
و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که چهل
صباح این عهد نامه را بخواند از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور
آنحضرت بمیرد خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آنحضرت باشد
و حقتعالی بهر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او
محو کند و آن عهد اینست

اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظیمِ وَرَبَّ الْکُرْسِیِّ الرَّفیعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَمُنْزِلَ
التَّوْریةِ وَالاِنْجیلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ وَمُنْزِلَ الْقُرْآنِ الْعَظیمِ
وَرَبَّ الْمَلائِکَةِ الْمُقَرَّبینَ وَالاَنْبِیاءِ وَالْمُرْسَلینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ

بوجهك الكريم وبنور وجهك المنير وملكك القديم يا حي يا قيوم اسئلك
باسمك الذي اشرقت به السموات والارضون وباسمك الذي يصلح به
الاولون والاخرون يا حي قبل كل حي ويا حي بعد كل حي يا حي
حين لا حي يا محيي الموتى ومميت الاحياء يا حي لا اله الا انت اللهم بلغ
مولانا الامام الهادي المهدي القائم بامرك صلوات الله عليه وعلى
آبائه الطاهرين عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها
سهلها وجبلها وبرها وبحرها وعني وعن والدي وولدي واخواني
من الصلوات زنة عرش الله ومداد كلماته وما احصاه علمه واحاط به
كتابه اللهم اني اجدد له في صبيحة يومي هذا وما عشت من ايامي عهدا
وعقدا وبيعة له في عنقي لا احول عنها ولا ازول ابدا اللهم اجعلني من
انصاره واعوانه والذابين عنه والمسارعين اليه في قضاء حوائجه و
الممتثلين لاوامره والمحامين عنه والسابقين الى ارادته والمستشهدين
بين يديه اللهم ان حال بيني وبينه الموت الذي جعلته على عبادك حتما
فاخرجني من قبري مؤتزرا كفني شاهرا سيفي مجردا قناتي ملبيا دعوة
الداعي في الحاضر والبادي اللهم ارني الطلعة الرشيدة والغرة الحميدة
واكحل ناظري بنظرة مني اليه وعجل فرجه وسهل مخرجه واوسع منهجه
واسلك بي محجته وانفذ امره واشدد ازره واعمر اللهم به بلادك و
احي به عبادك فانك قلت وقولك الحق ظهر الفساد في البر والبحر بما
كسبت ايدي الناس فاظهر اللهم لنا وليك وابن بنت نبيك المسمى باسم
رسولك حتى لا يظفر بشيء من الباطل الا مزقه ويحق الحق ويحققه و
اجعله اللهم مفزعا لمظلوم عبادك وناصرا لمن لا يجد له ناصرا غيرك و
مجددا لما عطل من احكام كتابك ومشيدا لما ورد من اعلام دينك و
سنن نبيك صلى الله عليه وآله واجعله اللهم ممن حصنته من بأس

باسمك خ ل — عدد خ ل — فيه ايام حياتي خ ل — المتمسكين بأوامره خ ل — والمجاهدين معه خ ل — مقتضيا خ ل — به خ ل

المعتدين اللهم وسر نبيك محمدا صلى الله عليه وآله برؤيته ومن تبعه
على دعوته وارحم استكانتنا بعده اللهم اكشف هذه الغمة عن
هذه الامة بحضوره وعجل لنا ظهوره انهم يرونه بعيدا ونريه قريبا

برحمتك يا ارحم الراحمين

پس سه مرتبه دست بر ران خود میزنی و در هر مرتبه میگوئی العجل العجل یا
مولای یا صاحب الزمان علیه السلم واما دعای ندبه که مشتملست بر عقاید
حقه و تأسف بر غیبت حضرت قائم بسند معتبر از حضرت امام جعفر
صادق علیه السلم منقول است که سنت است این دعای ندبه را در چهار
عید بخوانند یعنی در روز جمعه و در روز عید فطر و در روز عید قربان

و در روز عید غدیر

الحمد لله الذي لا اله الا هو وله الحمد رب العالمين وصلى الله على
محمد نبيه وآله وسلم تسليما اللهم لك الحمد على ما جرى به قضاؤك
في اوليائك الذين استخلصتهم لنفسك ودينك اذ اخترت لهم جزيل
ما عندك من النعيم المقيم الذي لا زوال له ولا اضمحلال بعد ان شرطت
عليهم الزهد في درجات هذه الدنيا الدنية وزخرفها وزبرجها فشرطوا
لك ذلك وعلمت منهم الوفاء فقبلتهم وقربتهم وقدمت لهم الذكر
العلي والثناء الجلي واهبطت عليهم ملائكتك واكرمتهم بوحيك و
رفدتهم بعلمك وجعلتهم الذرائع اليك والوسيلة الى رضوانك فبعض
اسكنته جنتك الى ان اخرجته منها وبعض حملته في فلكك ونجيته
ومن امن معه من الهلكة برحمتك وبعض اتخذته لنفسك خليلا و
سالك لسان صدق في الاخرين فاجبته وجعلت ذلك عليا وبعض كلمته
من شجرة تكليما وجعلت له من اخيه ردءا ووزيرا وبعض اولدته من غير
اب وآتيته البينات وايدته بروح القدس وكل شرعت له شريعة

وقدرت خ ل — كرمتهم خ ل — الذريعة خ ل — امكنته خ ل — اسكنته خ ل — كلا خ ل

ونهجت له منهاجا وتخيرت له اوصياء مستحفظا بعد مستحفظ من مدة الى
مدة اقامة لدينك وحجة على عبادك ولئلا يزول الحق عن مقره ويغلب
الباطل على اهله ولا يقول احد لولا ارسلت الينا رسولا منذرا واقمت لنا لئلا د
علما هاديا فنتبع اياتك من قبل ان نذل ونخزى الى ان انتهيت بالامر الى
حبيبك ونجيبك محمد صلى الله عليه واله فكان كما انتجبته سيد من نجيبك د
خلقته وصفوة من اصطفيته وافضل من اجتبيته واكرم من اعتمدته قدمته
على انبيائك وبعثته الى الثقلين من عبادك واوطاته مشارقك ومغاربك
وسخرت له البراق وعرجت بروحه الى سمائك واودعته علم ما كان
وما يكون الى انقضاء خلقك ثم نصرته بالرعب وحففته بجبرئيل و
ميكائيل والمسومين من ملائكتك ووعدته ان تظهر دينه على الدين الموسومين د
كله ولو كره المشركون وذلك بعد ان بوأته مبوأ صدق من اهله و
جعلت له ولهم اول بيت وضع للناس للذي ببكة مباركا وهدى للعالمين
فيه ايات بينات مقام ابرهيم ومن دخله كان امنا وقلت انما يريد الله
ليذهب عنكم الرجس اهل البيت ويطهركم تطهيرا وجعلت اجر محمد ثم د
صلواتك عليه واله مودتهم في كتابك فقلت قل لا اسئلكم عليه
اجرا الا المودة في القربى وقلت ما سئلتكم من اجر فهو لكم وقلت
ما اسئلكم عليه من اجر الا من شاء ان يتخذ الى ربه سبيلا فكانوا هم
السبيل اليك والمسلك الى رضوانك فلما انقضت ايامه اقام وليه علي
بن ابي طالب صلواتك عليهما واليهما هاديا اذ كان هو المنذر ولكل قوم صلوات الله د
هاد فقال والملا امامه من كنت مولاه فعلي مولاه اللهم وال من والاه
وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله وقال من كنت انا نبيه
فعلي اميره وقال انا وعلي من شجرة واحدة وسائر الناس من شجر شتى واحله
محل هرون من موسى فقال له انت مني بمنزلة هرون من موسى الا انه

لا نبي بعدي وزوجه ابنته سيدة نساء العالمين واحل له من مسجده ما حل
له وسد الابواب الا بابه ثم اودعه علمه وحكمته فقال انا مدينة العلم
وعلي بابها فمن اراد الحكمة فليأتها من بابها ثم قال له انت اخي ووصيي و المدينة و د
وارثي لحمك من لحمي ودمك من دمي وسلمك سلمي وحربك حربي والايمان
مخالط لحمك ودمك كما خالط لحمي ودمي وانت غدا على الحوض خليفتي و
انت تقضي ديني وتنجز عداتي وشيعتك على منابر من نور مبيضة وجوههم
حولي في الجنة وهم جيراني ولولا انت يا علي لم يعرف المؤمنون بعدي و
كان بعده هدى من الضلال ونورا من العمى وحبل الله المتين وصراطه
المستقيم لا يسبق بقرابة في رحم ولا بسابقة في دين ولا يلحق في منقبة
من مناقبه يحذو حذو الرسول صلى الله عليهما واليهما ويقاتل على التاويل
ولا تاخذه في الله لومة لائم قد وتر فيه صناديد العرب وقتل ابطالهم
وناوش ذؤبانهم واودع قلوبهم احقادا بدرية وخيبرية وحنينية فاودع د
وغيرهن فاصبت على عداوته واكبت على مبادرته حتى قتل الناكثين فاضبت د منابذته د
والقاسطين والمارقين ولما قضى نحبه وقتله اشقى الاشقياء من الاولين
والاخرين يتبع اشقى الاولين لم يمتثل امر الرسول صلى الله عليه واله في
الهادين بعد الهادين والامة مصرة على مقته مجتمعة على قطيعة رحمه
واقصاء ولده الا القليل ممن وفى لرعاية الحق فيهم فقتل من قتل وسبي
من سبي واقصي من اقصي وجرى القضاء لهم بما يرجى له حسن المثوبة اذ كانت
الارض لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين وسبحان ربنا ان
كان وعد ربنا لمفعولا ولن يخلف الله وعده وهو العزيز الحكيم فعلى
الاطائب من اهل بيت محمد وعلي صلى الله عليهما واليهما فليبك الباكون
واياهم فليندب النادبون ولمثلهم فلتذرف الدموع وليصرخ الصارخون فلتذرف د
ويضج الضاجون ويعج العاجون اين الحسن واين الحسين و

اين ابناء الحسين صالح بعد صالح وصادق بعد صادق واين السبيل بعد
السبيل واين الخيرة بعد الخيرة واين الشموس الطالعة اين الاقمار المنيرة
اين الانجم الزاهرة اين اعلام الدين وقواعد العلم اين بقية الله التى
لا تخلو من العترة الطاهرة اين المعد لقطع دابر الظلمة اين المنتظر لاقامة الهادية خ ل
الامت والعوج اين المرتجى لازالة الجور والعدوان اين المدخر لتجديد
الفرائض والسنن اين المتخير لاعادة الملة والشريعة اين المؤمل لاحياء المجدد خ ل
الكتاب وحدوده اين محيى معالم الدين واهله اين قاصم شوكة المعتدين
اين هادم ابنية الشرك والنفاق اين مبيد اهل الفسوق والعصيان اين والطغيان خ ل
حاصد فروع الغى والشقاق اين طامس آثار الزيغ والاهواء اين قاطع
حبائل الكذب والافتراء اين مبيد العتاة والمردة اين مستاصل اهل
العناد والتضليل والالحاد اين معز الاولياء ومذل الاعداء اين جامع
الكلم على التقوى اين باب الله الذى منه يؤتى اين وجه الله الذى اليه يتوجه
الاولياء اين السبب المتصل بين اهل الارض والسماء اين صاحب يوم الفتح
وناشر راية الهدى اين مؤلف شمل الصلاح والرضا اين الطالب بذحول
الانبياء وابناء الانبياء اين الطالب بدم المقتول بكربلاء اين المنصور الطالب خ ل
على من اعتدى عليه وافترى اين المضطر الذى يجاب اذا دعى اين صدر
الخلائق ذو البر والتقوى اين ابن النبى المصطفى وابن على المرتضى وابن الخلائف خ ل
خديجة الغراء وابن فاطمة الزهراء الكبرى بابى انت وامى ونفسى
لك الوقاء والحمى يابن السادة المقربين يابن النجباء الاكرمين يابن المهديين خ ل
الهداة المهتدين يابن الخيرة المهذبين يابن الغطارفة الانجبين يابن المهديين خ ل
الخضارمة المنتجبين يابن القماقمة الاكرمين يابن الاطائب المعظمين الاكرمين خ ل
المطهرين يابن البدور المنيرة يابن السرج المضيئة يابن الشهب الثاقبة
يابن الانجم الزاهرة يابن السبل الواضحة يابن الاعلام اللائحة يابن

العلوم الكاملة يابن السنن المشهورة يابن المعالم المأثورة يابن المعجزات
الموجودة يابن الدلائل المشهودة يابن الصراط المستقيم يابن النبأ العظيم
يابن من هو فى ام الكتاب لدى الله على حكيم يابن الآيات والبينات يابن
الدلائل الظاهرات يابن البراهين الواضحات الباهرات يابن الحجج
البالغات يابن النعم السابغات يابن طه والمحكمات يابن يس والذاريات
يابن الطور والعاديات يابن من دنى فتدلى فكان قاب قوسين او ادنى
دنوا واقترابا من العلى الاعلى ليت شعرى اين استقرت بك النوى بل اى ثرى خ ل
اى ارض تقلك او ثرى برضوى ام غيرها ام ذى طوى عزيز على ان
ارى الخلق ولا ترى ولا اسمع لك حسيسا ولا نجوى عزيز على ان لا يحيط يحيط بك دونى خ ل
بى دونك البلوى ولا ينالك منى ضجيج ولا شكوى بنفسى انت من مغيب
لم يخل منا بنفسى انت من نازح ينزح عنا بنفسى انت امنية شائق يتمنى من ما نزح خ ل
مؤمن ومؤمنة ذكرا فحنا بنفسى انت من عقيد عز لا يسامى بنفسى انت
من اثيل مجد لا يجازى بنفسى انت من تلاد نعم لا تضاهى بنفسى انت من
نصيف شرف لا يساوى الى متى احار فيك يا مولاى والى متى واى خطاب
اصف فيك واى نجوى عزيز على ان اجاب دونك واناغى عزيز على ان
ابكيك ويخذلك الورى عزيز على ان يجرى عليك دونهم ما جرى
هل من معين فاطيل معه العويل والبكاء هل من جزوع فاساعد جزعه
اذا خلا هل قذيت عين فتسعدها عينى على القذى هل اليك يابن احمد فساعدها خ ل
سبيل فتلقى هل يتصل يومنا منك بغده فنحظى متى نرد مناهلك الروية فنروى فنروى خ ل
متى ننتقع من عذب مائك فقد طال الصدى متى نغاديك ونراوحك فتلقى خ ل
فتقر عيوننا متى ترانا ونريك وقد نشرت لواء النصر ترى اترانا نحف بك فتقر بها عيننا خ ل
وانت تام الملاء وقد ملات الارض عدلا واذقت اعداءك هوانا و
عقابا وابرت العتاة وجحدة الحق وقطعت دابر المتكبرين واجتثثت

اصول الظّالمین وَنحن نقول اَلحمد لله ربّ العالمین اللّهمّ انت کشّاف
اَلکُرب والبلوی والیک استعدی فعندک العدوی وانت ربّ الآخرة
والاولی فاغث یا غیاث المستغیثین عبیدک المبتلی واره سیّده یا شدید
القوی وازل عنه به الاسی والجوی وبرّد غلیله یا من علی العرش استوی
ومن الیه الرّجعی والمنتهی اللّهمّ ونحن عبیدک التّائقون الی ولیّک
المذکّر بک وبنبیّک خلقته لنا عصمة وملاذا واقمته لنا قواما ومعاذا
وجعلته للمؤمنین منّا اماما فبلّغه منّا تحیّة وسلاما وزدنا بذلک یا ربّ
اکراما واجعل مستقرّه لنا مستقرّا ومقاما واتمم نعمتک بتقدیمک ایّاه امامنا
حتّی توردنا جنانک ومرافقة الشّهداء من خلصائک اللّهمّ صلّ علی حجّتک
وولیّ امرک وصلّ علی جدّه محمّد رسولک السّیّد الاکبر وصلّ علی علیّ
ابیه السّیّد القسور وحامل اللّواء فی المحشر وساقی اولیائه من نهر الکوثر
والامیر علی سائر البشر الّذی من آمن به فقد ظفر ومن لم یؤمن به فقد
خطر وکفر صلّی الله علیه وعلی اخیه وعلی نجلهما المیامین الغرر ما
طلعت شمس وما اضاء قمر وعلی جدّته الصّدّیقة الکبری فاطمة الزّهراء
بنت محمّد المصطفی وعلی من اصطفیت من آبائه البررة وعلیه افضل و
اکمل واتمّ وادوم واکثر واوفر ما صلّیت علی احد من اصفیائک و
خیرتک من خلقک وصلّ علیه صلوة لا غایة لعددها ولا نهایة لمددها
ولا نفاد لامدها اللّهمّ واقم به الحقّ وادحض به الباطل واذل به
اولیائک واذلل به اعدائک وصل اللّهمّ بیننا وبینه وصلة تؤدّی
الی مرافقة سلفه واجعلنا ممّن یاخذ بحجزتهم ویمکث فی ظلّهم واعنّا
علی تادیة حقوقه والاجتهاد فی طاعته والاجتناب عن معصیته و
امنن علینا برضاه وهب لنا رأفته ورحمته ودعائه وخیره ما ننال
به سعة من رحمتک وفوزا عندک واجعل صلوتنا به مقبولة وذنوبنا

الکرب نـ ذ
جنانک نـ ذ
شکر نـ ذ
واعزّ نـ ذ
ویمکث نـ ذ

به مغفورة ودعاءنا به مستجابا واجعل ارزاقنا به مبسوطة وهمومنا
به مکفیّة وحوائجنا به مقضیّة اقبل الینا بوجهک الکریم واقبل تقرّبنا
الیک وانظر الینا نظرة رحیمة نستکمل بها الکرامة عندک ثمّ لا تصرفها
عنّا بجودک واسقنا من حوض جدّه صلّی الله علیه واله بکاسه وبیده ریّا
رویّا هنیئا سائغا لا ظما بعده یا ارحم الرّاحمین
واما طریق صلوات فرستادن برایشان شیخ طوسی رحمه الله بسند معتبر
روایت کرده است که عبد الله بن محمّد گفت که من سؤال کردم از حضرت
امام حسن عسکری علیه السّلم که املا نماید برمن کیفیت صلوات فرستادن
برحضرت رسول صلّی الله علیه واله واوصیای آنحضرت علیهم السّلام وا دوات با
خود حاضر کرده بودم کاغذ بزرگی را پس برمن املا فرمود بی آنکه از کتابی
املا کند باین نحو

الصّلوة علی النّبیّ صلّی الله علیه واله

اللّهمّ صلّ علی محمّد وال محمّد کما حمل وحیک وبلّغ رسالتک و
صلّ علی محمّد وال محمّد کما احلّ حلالک وحرّم حرامک وعلّم کتابک
وصلّ علی محمّد وال محمّد کما اقام الصّلوة وآتی الزّکوة ودعا الی دینک
وصلّ علی محمّد وال محمّد کما صدّق بوعدک واشفق من وعیدک وصلّ
علی محمّد وال محمّد کما غفرت به الذّنوب وسترت به العیوب وفرّجت
به الکروب وصلّ علی محمّد وال محمّد کما دفعت به الشّقاء وکشفت به
الغمّاء واجبت به الدّعاء ونجّیت به من البلاء وصلّ علی محمّد وال محمّد
کما رحمت به العباد واحییت به البلاد وقصمت به الجبابرة واهلکت به
الفراعنة وصلّ علی محمّد وال محمّد کما اضعفت به الاموال واحرزت
به من الاهوال وکسرت به الاصنام ورحمت به الانام وصلّ علی محمّد
وال محمّد کما بعثته بخیر الادیان واعززت به الایمان وتبّرت به الاوثان

واقبل نـ ذ
نستکمل نـ ذ
چون این صلوات منقول از شیخ است عنوان صلوات‌ها مطابق با مصباح متهجد نوشته شد اگرچه در زاد المعاد عنوان ندارد
الغمّاء نـ ذ
احرزت نـ ذ

وَعَظَّمْتَ بِهِ الْبَيْتَ الْحَرامَ وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطّاهِرينَ الاَخْيارِ وَسَلِّمْ تَسْليماً

الصَّلوٰةُ عَلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلَيْهِ السَّلامُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ اَخي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزيرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبابِ حِكْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعي اِلى شَريعَتِهِ وَخَليفَتِهِ في اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ وَالَّذي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هرُونَ مِنْ مُوسى اَللّٰهُمَّ والِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الاَوَّلينَ وَالاخِرينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْصِياءِ اَنْبِيائِكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ

الكرب: خ ل

الصَّلوٰةُ عَلى السَّيِّدَةِ فاطِمَةَ عَلَيْها السَّلامُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى الصِّدّيقَةِ فاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبيبَةِ حَبيبِكَ وَنَبِيِّكَ وَاُمِّ اَحِبّائِكَ وَاَصْفِيائِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَها وَفَضَّلْتَها وَاخْتَرْتَها عَلى نِساءِ الْعالَمينَ اَللّٰهُمَّ كُنِ الطّالِبَ لَها مِمَّنْ ظَلَمَها وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّها وَكُنِ الثّائِرَ اَللّٰهُمَّ بِدَمِ اَوْلادِها اَللّٰهُمَّ وَكَما جَعَلْتَها اُمَّ اَئِمَّةِ الْهُدى وَحَليلَةَ صاحِبِ اللِّواءِ وَالْكَريمَةَ عِنْدَ الْمَلاَءِ الاَعْلى فَصَلِّ عَلَيْها وَعَلى اُمِّها صَلوٰةً تُكْرِمُ بِها وَجْهَ اَبيها مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتُقِرُّ بِها اَعْيُنَ ذُرِّيَّتِها وَاَبْلِغْهُمْ عَنّي في هذِهِ السّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ

خ ل يجحد الكرب

الصَّلوٰةُ عَلى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلامُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيَّيْكَ وَابْنَيْ رَسُولِكَ وَسِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْلادِ النَّبِيّينَ وَالْمُرْسَلينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ سِبْطِ سَيِّدِ النَّبِيّينَ وَوَصِيِّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَشْهَدُ اَنَّكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَمينُ اللهِ وَابْنُ اَمينِهِ عِشْتَ

مَظْلُوماً وَمَضَيْتَ شَهيداً وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الاِمامُ الزَّكِيُّ الْهادِي الْمَهْدِيُّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ عَنّي في هذِهِ السّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهيدِ قَتيلِ الْكَفَرَةِ وَطَريحِ الْفَجَرَةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَشْهَدُ مُوقِناً اَنَّكَ اَمينُ اللهِ وَابْنُ اَمينِهِ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَمَضَيْتَ شَهيداً وَاَشْهَدُ اَنَّ اللهَ تَعالَى الطّالِبُ بِثارِكَ وَمُنْجِزٌ ما وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَالتَّاْييدِ في هَلاكِ عَدُوِّكَ وَاِظْهارِ دَعْوَتِكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَجاهَدْتَ في سَبيلِ اللهِ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّى اَتاكَ الْيَقينُ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً خَذَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَلَّبَتْ عَلَيْكَ وَاَبْرَأُ اِلَى اللهِ تَعالى مِمَّنْ اَكْذَبَكَ وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ بِاَبي اَنْتَ وَاُمّي يا اَبا عَبْدِ اللهِ لَعَنَ اللهُ قاتِلَكَ وَلَعَنَ اللهُ خاذِلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ سَمِعَ [7] واعِيَتَكَ فَلَمْ يُجِبْكَ وَلَمْ يَنْصُرْكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ سَبى نِساءَكَ اَنَا اِلَى اللهِ مِنْهُمْ بَريءٌ وَمِمَّنْ والاهُمْ وَمالاَهُمْ وَاَعانَهُمْ عَلَيْهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ وَالاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوى وَبابُ الْهُدى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقى وَالْحُجَّةُ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا وَاَشْهَدُ اَنّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِنٌ وَلَكُمْ تابِعٌ بِذاتِ نَفْسي وَشَرايِعِ ديني وَخَواتيمِ عَمَلي وَمُنْقَلَبي في دُنْيايَ وَآخِرَتي

٧ داعيك

الصَّلوٰةُ عَلى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلامُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعابِدينَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ مِنْهُ اَئِمَّةَ الْهُدَى الَّذينَ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَاصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هادِياً مَهْدِيّاً اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيائِكَ حَتّى تَبْلُغَ بِهِ ما تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ فِي الدُّنْيا وَالآخِرَةِ اِنَّكَ عَزيزٌ حَكيمٌ

الصَّلوٰةُ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلامُ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ باقِرِ الْعِلْمِ وَاِمامِ الْهُدى وَقائِدِ اَهْلِ التَّقْوى

وعظّمت به البيت الحرام وصلّ على محمّد واهل بيته الطاهرين الاخيار وسلّم تسليماً

الصلوة على امير المؤمنين عليه السّلام

اللّهم صلّ على امير المؤمنين عليّ بن ابي طالب اخي نبيّك ووليّه ووصيّه
ووزيره ومستودع علمه وموضع سرّه وباب حكمته والناطق بحجّته
والداعي الى شريعته وخليفته في امّته ومفرّج الكرب عن وجهه قاصم — الكرب خ ل
الكفرة ومرغم الفجرة والّذي جعلته من نبيّك بمنزلة هرون من موسى
اللّهمّ وال من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله
والعن من نصب له من الاوّلين والاخرين وصلّ عليه افضل ما صلّيت
على احد من اوصياء انبيائك يا ربّ العالمين

الصلوة على السيّدة فاطمة عليها السّلام

اللّهم صلّ على الصدّيقة فاطمة الزكيّة حبيبة حبيبك ونبيّك
وامّ احبّائك واصفيائك التي انتجبتها وفضّلتها واخترتها على نساء
العالمين اللّهمّ كن الطالب لها ممّن ظلمها واستخفّ بحقّها وكن الثائر
اللّهمّ بدم اولادها اللّهمّ وكما جعلتها امّ ائمّة الهدى وحليلة صاحب اللّواء والكريمة
عند الملاء الاعلى فصلّ عليها وعلى امّها صلوة تكرم بها وجه ابيها محمّد — خديجة الكبرى خ ل
صلّى الله عليه وآله وتقرّ بها اعين ذرّيّتها وابلغهم عنّي في هذه
الساعة افضل التحيّة والسلام

الصلوة على الحسن والحسين عليهما السّلام

اللّهمّ صلّ على الحسن والحسين عبديك ووليّيك وابني رسولك وسبطي
الرحمة وسيّدي شباب اهل الجنّة افضل ما صلّيت على احد من اولاد
النبيّين والمرسلين اللّهمّ صلّ على الحسن بن عليّ سبط سيّد النبيّين و
وصيّ امير المؤمنين السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن سيّد
الوصيّين اشهد انّك يا بن امير المؤمنين امين الله وابن امينه عشت

مظلوماً ومضيت شهيداً واشهد انّك الامام الزكيّ الهادي المهديّ اللّهمّ
صلّ عليه وبلّغ روحه وجسده عنّي في هذه الساعة افضل التحيّة والسلام
اللّهمّ صلّ على الحسين بن عليّ المظلوم الشهيد قتيل الكفرة وطريح الفجرة
السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك
يا بن امير المؤمنين اشهد موقناً انّك امين الله وابن امينه قتلت مظلوماً و
مضيت شهيداً واشهد انّ الله تعالى الطالب بثارك ومنجز ما وعدك من النصر
والتأييد في هلاك عدوّك واظهار دعوتك واشهد انّك وفيت بعهد الله
وجاهدت في سبيل الله وعبدت الله مخلصاً حتّى اتيك اليقين لعن الله امّة
قتلتك ولعن الله امّة خذلتك ولعن الله امّة ألّبت عليك وابرء الى الله
تعالى ممّن اكذبك واستخفّ بحقّك واستحلّ دمك بابي انت وامّي يا ابا عبد — ٧ داعيتك
الله لعن الله قاتلك ولعن الله خاذلك ولعن الله من سمع ٧ واعيتك فلم يجبك
ولم ينصرك ولعن الله من سبا نساءك انا الى الله منهم بريء وممّن والاهم ومالأهم
واعانهم عليه اشهد انّك والائمّة من ولدك كلمة التقوى وباب الهدى
والعروة الوثقى والحجّة على اهل الدنيا واشهد انّي بكم مؤمن وبمنزلتكم موقن
ولكم تابع بذات نفسي وشرايع ديني وخواتيم عملي ومنقلبي في دنياي واخرتي

الصلوة على عليّ بن الحسين عليهما السّلام

اللّهمّ صلّ على عليّ بن الحسين سيّد العابدين الّذي استخلصته لنفسك وجعلت
منه ائمّة الهدى الّذين يهدون بالحقّ وبه يعدلون اخترته لنفسك وطهّرته
من الرجس واصطفيته وجعلته هادياً مهديّاً اللّهمّ فصلّ عليه افضل ما
صلّيت على احد من ذرّيّة انبيائك حتّى تبلغ به ما تقرّ به عينه في الدنيا و
الاخرة انّك عزيز حكيم

الصلوة على محمّد بن عليّ عليهما السّلام

اللّهمّ صلّ على محمّد بن عليّ باقر العلم وامام الهدى وقائد اهل التقوى

والمنتجب من عبادك اللهم وكما جعلته علما لعبادك ومنارا لبلادك ومستودعا لحكمتك ومترجما لوحيك وامرت بطاعته وحذرت من معصيته فصل عليه يا رب افضل ما صليت على احد من ذرية انبيائك و اصفيائك ورسلك وامنائك يا رب العالمين

الصلوة على جعفر بن محمد عليهما السلام

اللهم صل على جعفر بن محمد الصادق خازن العلم الداعي اليك بالحق النور المبين اللهم وكما جعلته معدن كلامك ووحيك وخازن علمك ولسان توحيدك وولي امرك ومستحفظ دينك فصل عليه افضل ما صليت على احد من اصفيائك وحججك انك حميد مجيد

الصلوة على موسى بن جعفر عليهما السلام

اللهم صل على الامين المؤتمن موسى بن جعفر البر الوفي الطاهر الزكي النور المبين المجتهد المحتسب الصابر على الاذى فيك اللهم وكما بلغ عن آبائه ما استودع من امرك ونهيك وحمل على المحجة وكابد اهل العزة والشدة فيما كان يلقى من جهال قومه رب فصل عليه افضل واكمل ما صليت على احد ممن اطاعك ونصح لعبادك انك غفور رحيم

الصلوة على علي بن موسى عليهما السلام

اللهم صل على علي بن موسى الذي ارتضيته ورضيت به من شئت من خلقك اللهم وكما جعلته حجة على خلقك وقائما بامرك وناصرا لدينك وشاهدا على عبادك وكما نصح لهم في السر والعلانية ودعا الى سبيلك بالحكمة والموعظة الحسنة فصل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك وخيرتك من خلقك انك جواد كريم

رضيت خ ل

الصلوة على محمد بن علي عليهما السلام

اللهم صل على محمد بن علي بن موسى علم التقى ونور الهدى ومعدن

الوفاء وفرع الازكياء وخليفة الاوصياء وامينك على وحيك اللهم وكما هديت به من الضلالة واستنقذت به من الحيرة وارشدت به من اهتدى وزكيت به من تزكى فصل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك وبقية اوصيائك انك عزيز حكيم

اصفيائك خ ل

الصلوة على علي بن محمد عليهما السلام

اللهم صل على علي بن محمد وصي الاوصياء وامام الاتقياء وخلف ائمة الدين والحجة على الخلائق اجمعين اللهم كما جعلته نورا يستضيئ به المؤمنون فبشر بالجزيل من ثوابك وانذر بالاليم من عقابك وحذر بأسك وذكر باياتك واحل حلالك وحرم حرامك وبين شرائعك و فرائضك وحض على عبادتك وامر بطاعتك ونهى عن معصيتك فصل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك وذرية انبيائك يا اله العالمين

الخلق خ ل

بآياتك خ ل

الصلوة على الحسن بن علي بن محمد عليهم السلام

اللهم صل على الحسن بن علي البر التقي الصادق الوفي النور المضيئ خازن علمك والمذكر بتوحيدك وولي امرك وخلف ائمة الدين الهداة الراشدين والحجة على اهل الدنيا فصل عليه يا رب افضل ما صليت على احد من اصفيائك وحججك واولاد رسلك يا اله العالمين

الصلوة على ولي الامر المنتظر عليه وعلى آبائه السلام والتحية والاكرام

اللهم صل على وليك وابن اوليائك الذين فرضت طاعتهم واوجبت حقهم واذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهيرا اللهم انصره و انتصر به لدينك وانصر به اولياءك واولياءه وشيعته وانصاره واجعلنا منهم اللهم اعذه من شر كل باغ وطاغ ومن شر جميع خلقك واحفظه من بين يديه ومن خلفه وعن يمينه وعن شماله واحرسه وامنعه من ان يوصل اليه بسوء واحفظ فيه رسولك وآل رسولك واظهر به العدل

وَاَیِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ ناصِرِیهِ وَاخْذُلْ خاذِلِیهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبابِرَةَ الْکَفَرَةِ وَاقْتُلْ بِهِ الْکُفّارَ وَالْمُنافِقِینَ وَجَمِیعَ الْمُلْحِدِینَ حَیْثُ کانُوا مِنْ مَشارِقِ الْاَرْضِ وَمَغارِبِها وَبَرِّها وَبَحْرِها وَامْلَأْ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلاً وَاَظْهِرْ بِهِ دِینَ نَبِیِّکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ السَّلامُ وَاجْعَلْنِی اللّٰهُمَّ مِنْ اَنْصارِهِ وَاَعْوانِهِ وَاَتْباعِهِ وَشِیعَتِهِ وَاَرِنِی فِی آلِ مُحَمَّدٍ ما یَأْمُلُونَ وَفِی عَدُوِّهِمْ ما یَحْذَرُونَ اِلٰهَ الْحَقِّ آمِینَ

وَاَیْنَ کانُوا د / فی د

در بیان نمازهای واجب

باب دوازدهم

در بیان نمازهای واجب است که مخصوص روزی و ماهی نیست و نمازهای سنت که اختصاص بوقتی ندارد و اعمالی که بغیر ماههای عربی تعلق دارند و در آن هشت فصل است

فصل اول

در بیان نماز آیات

در بیان نماز آیاتست * بدانکه این نماز واجب است نزد کسوف آفتاب و خسوف ماه خواه کل بگیرد و خواه بعض و در زلزله که زمین بلرزد و مشهور آنستکه هر آیتی که از جانب آسمان حادث شود که موجب خوف غالب خلق گردد این نماز واجب میشود مانند بادهای بسیار شدید که برخلاف عادت باشد خواه رنگین باشد و خواه نباشد و صاعقههای عظیم و رعدهای بسیار شدید و تاریک شدن هوا و امثال اینها و این قول اقوی است و کیفیت این نماز آنستکه قصد کند که نماز آفتاب گرفتن یا ماه گرفتن یا زلزله یا آیات میکنم ادا از جهة آنکه واجب است برای رضای خدا قربة الی الله پس تکبیر احرام بگوید و حمد و یک سوره بخواند پس رکوع کند پس سر بردارد و سنت است که در هر سر برداشتن الله اکبر بگوید پس حمد و سوره بخواند پس رکوع کند تا آنکه پنج رکوع بعمل آورد و از رکوع پنجم که سر بردارد سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ حَمِدَهُ بگوید و بعد از آن بسجود رود و دو سجده بجا آورد پس برخیزد و یک رکعت دیگر

بجا آورد بدستور رکعت اولی و در سر برداشتن از رکوع دهم بجای تکبیر سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ حَمِدَهُ بگوید و اگر در رکوع اول بعد از حمد بعضی از سوره را بخواند و برکوع رود و بعد از سر برداشتن باقی سوره را بخواند اعادهٔ حمد نمیکند و اگر سوره که پنج آیه باشد تفریق کند بر رکوعها بیک حمد که در رکوع اول خوانده اکتفا میکند و همچنین در رکعت دویم بیک حمد و سوره که تفریق کند اکتفا میتوان کرد و بهتر آنستکه بطریق اول بکند و بده حمد و ده سوره بجا آورد مگر آنکه وقت تنگ باشد و اول وقت نماز کسوف و خسوف ابتدای گرفتن است و آخر وقت بقول مشهور ابتدای منجلی شدن است و اظهر نزد فقیر و جمعی از محققین آنستکه تا تمام منجلی نشود وقتش باقیست و نماز زلزله و آیات که وقتش وفا بنماز نکند موافق مشهور در تمام عمر اداست و اگر کسی ترک کند نماز مذکور را با حدوث یکی از اسباب مذکوره مشهور میان علماء آنست که قضا میکند این نماز را مطلقا و جمعی گفته اند که بر فاسی که فراموش کرده باشد قضا نیست مادام که تمام قرص نگرفته باشد و عمل بمشهور احوط است و اگر مطلع نشود تا وقت بدر رود مشهور میان اصحاب آنستکه قضای کسوفین واجب نیست مگر آنکه تمام قرص گرفته باشد و جمعی گفته اند واجبست قضا مطلقا و قول اول اقوی و ثانی احوط است و مستحب است که این نماز را بجماعت بجا آورند و طول بدهند بقدر زمان کسوف و خسوف و هرگاه از نماز فارغ شود و انجلا نشده باشد اشهر و اقوی آنست که اعادهٔ نماز مستحب است و بعضی واجب دانسته اند و مستحب است خواندن سورههای طولانی با وسعت وقت و برابر ساختن رکوع و سجود با قرائت و مستحب است قنوت خواندن پیش از رکوع دویم و چهارم و ششم و هشتم و دهم و اگر در ایام زلزله مکرر این آیه را بخواند مناسب است اِنَّ اللّٰهَ یُمْسِکُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولا وَلَئِنْ زالَتا اِنْ اَمْسَکَهُما مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّهُ کانَ حَلِیماً غَفُوراً و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که در وقت خواب این آیه را بخواند خانه بر سرش خراب نشود

فصل دوم

نماز استسقاست یعنی نماز طلب باران در وقتی که باران کم آید و آب چشمها و چاهها کم شود و کیفیت این نماز مثل نماز عید است که سابقا مذکور شد بجماعت باید کرد و در قنوتها لیکن طلب رحمت و استغفار از گناهان و طلب باران باید کرد و بهترین دعاها دعای نوزدهم صحیفهٔ کامله است و اکثر گفته اند که وقتش میان طلوع آفتاب است تا زوال و باید که امام امر کند مردم را که سه روز روزه بدارند و روز سیم ایشان را بیرون برد و بهتر آنست که روز سیم روز جمعه باشد یا دوشنبه و بصحرا بیرون روند پای برهنه و با سکینه و وقار و مؤذنان عصاها بدست گرفته پیش روی امام بروند و چون امام از نماز فارغ شود بر منبر بالا رود و ردا را برگرداند بانکه جانب راست را بجانب چپ و جانب چپ را بجانب راست او رد پس رو بقبله کند و باواز بلند صد مرتبه اللّٰه اکبر بگوید بجانب راست بگردد و صد مرتبه سبحان اللّٰه بگوید پس بجانب چپ بگردد صد مرتبه لا اله الا اللّٰه بگوید پس رو بمردم کند و صد مرتبه الحمد للّٰه بگوید و گفته اند مردم در ذکرها موافقت کنند با او نه در گشتن پس دو خطبه بخواند و مبالغه کند در استغفار و دعاء و طلب رحمت و خطبهای منقوله بهتر است و دور نیست که اگر ان ذکرها را بعد از خطبه بخواند باز خوب باشد

در بیان نماز استسقا

بکرداند

فصل سیم

در بیان نماز حضرت رسول صلی اللّٰه علیه و آله سید بن طاوس بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که از آنحضرت سؤال کردند از نماز جعفر طیار حضرت فرمود که چرا غافلید از نماز حضرت رسول صلی اللّٰه علیه و آله شاید حضرت رسول صلی اللّٰه علیه و آله نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آن حضرت را کرده باشد راوی گفت پس آن نماز را تعلیم کن بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز میکنی و در هر رکعت یک مرتبه فاتحه و

در بیان نماز حضرت رسول ص

پانزده مرتبه سورهٔ انا انزلناه میخوانی پس در رکوع میروی و بعد از سر برداشتن و در سجده اول و سر برداشتن و در سجده دویم و سر برداشتن هر یک پانزده مرتبه سورهٔ قدر را میخوانی پس تشهد میخوانی و سلام میگوئی و چون فارغ شوی میان تو و خدا گناهی باقی نمیماند مگر انکه آمرزیده شده است و هر حاجت که بطلبی برآورده است و بعد از آن این دعاء را میخوانی لا اله الا اللّٰه ربنا و رب آبائنا الاولین لا اله الا اللّٰه الها واحدا و نحن له مسلمون لا اله الا اللّٰه لا نعبد الا ایاه مخلصین له الدین و لو کره الکافرون لا اله الا اللّٰه وحده وحده وحده انجز وعده و نصر عبده و اعز جنده و هزم الاحزاب وحده فله الملک و له الحمد و هو علی کل شیء قدیر اللهم انت نور السموات و الارض و من فیهن فلک الحمد و انت قیام السموات و الارض و من فیهن فلک الحمد و انت الحق و وعدک الحق و قولک الحق و انجازک حق و الجنة حق و النار حق اللهم لک اسلمت و بک آمنت و علیک توکلت و بک خاصمت و الیک حاکمت یا رب یا رب یا رب اغفر لی ما قدمت و ما اخرت و اسررت و اعلنت انت الهی لا اله الا انت صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی و ارحمنی و تب علیّ انک انت التواب الرحیم

المشرکون در

ما اذا ما اذ

مؤلف گوید که این نماز از نمازهای مشهور است و عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده اند و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده اند و از روایات اختصاصی معلوم نمیشود و ظاهر آن است که در سایر ایام توان کرد

فصل چهارم

در بیان نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است ابن بابویه و عیاشی و کلینی و شیخ و دیگران بسند های صحیح و حسن و معتبر بسیار از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز بگذارد یعنی بدو سلام و در

نماز حضرت امیر المؤمنین ع

هر رکعت بعد از سورهٔ فاتحه پنجاه مرتبه سورهٔ قُل هُوَ اللهُ احَدٌ بخواند چون فارغ
کرد میان او وحق تعالی گناهی نماند مگر آنکه امرزیده شده باشد وسید
وشیخ از حضرت صادق علیه السّلام روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز
حضرت امیر المؤمنین علیه السّلم را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزیکه
از مادر متولّد شده است وحاجت هاى او برآورده شود ودر هر رکعت بعد
از حمد پنجاه مرتبه سورهٔ توحید را بخواند وچون فارغ شود این دعا را بخواند
که تسبیح آنحضرت اینست ٭ سُبحانَ مَنْ لا تَبِیدُ مَعالِمُهُ سُبحانَ مَنْ لا تَنقُصُ
خَزائِنُهُ سُبحانَ مَنْ لا اضمِحلالَ لِفَخرِهِ سُبحانَ مَنْ لا یَنفَدُ ما عِندَهُ سُبحانَ
مَنْ لا انقِطاعَ لِمُدَّتِهِ سُبحانَ مَنْ لا یُشارِكُ اَحَدًا فی اَمرِهِ سُبحانَ مَنْ لا اِلٰهَ غَیرُهُ
پس این دعاء را بخواند ٭ یا مَنْ عَفی عَنِ السَّیِّئاتِ وَلَم یُجازِ بِها ارحَم عَبدَكَ
یا اَللهُ یا اَللهُ نَفسی نَفسی اَنا عَبدُكَ یا سَیِّداهُ اَنا عَبدُكَ بَینَ یَدَیكَ یا رَبّاهُ بِكَ	یا سیّداه
اِلٰهی بِكَینُونِیَّتِكَ یا اَمَلاهُ یا رَحماناهُ یا غِیاثاهُ عَبدُكَ عَبدُكَ لا حیلَةَ لَهُ یا
مُنتَهی رَغبَتاهُ یا مُجرِیَ الدَّمِ فی عُرُوقِ عَبدِكَ یا سَیِّداهُ یا مالِكاهُ اَیا هُوَ اَیا هُوَ
اَیا هُوَ یا رَبّاهُ عَبدُكَ لا حیلَةَ لی وَلا غِنیٰ بی عَن نَفسی وَلا اَستَطیعُ لَها ضَرًّا وَلا
نَفعًا وَلا اَجِدُ مَن اُصانِعُهُ تَقَطَّعَت اَسبابُ الخَدائِعِ عَنّی وَاضمَحَلَّ كُلُّ مَظنُونٍ
عَنّی اَفرَدَنِی الدَّهرُ اِلَیكَ فَقُمتُ بَینَ یَدَیكَ هٰذَا المَقامَ یا اِلٰهی بِعِلمِكَ هٰذا
كانَ كُلُّهُ فَكَیفَ اَنتَ صانِعٌ بی وَلَیتَ شِعری كَیفَ تَقُولُ لِدُعائی اَتَقُولُ
نَعَم اَم تَقُولُ لا فَاِن قُلتَ لا فَیا وَیلی یا وَیلی یا وَیلی یا عَولی یا عَولی یا عَولی
یا شِقوَتی یا شِقوَتی یا شِقوَتی یا ذُلّی یا ذُلّی یا ذُلّی اِلیٰ مَن وَمِمَّن اَو عِندَ مَن
اَو كَیفَ اَو ماذا اَو اِلیٰ اَیِّ شَیءٍ اَلجَاُ وَمَن اَرجُو وَمَن یَجُودُ عَلَیَّ بِفَضلِهِ
حینَ تَرفُضُنی یا واسِعَ المَغفِرَةِ وَاِن قُلتَ نَعَم كَما هُوَ الظَّنُّ بِكَ وَالرَّجاءُ
لَكَ فَطُوبیٰ لی اَنا السَّعیدُ وَاَنا المَسعُودُ فَطُوبیٰ لی اَنا السَّعیدُ وَاَنا المَسعُودُ
فَطُوبیٰ لی وَاَنا المَرحُومُ یا مُتَرَحِّمُ یا مُتَرَئِّفُ یا مُتَعَطِّفُ یا مُتَجَبِّرُ یا مُتَمَلِّكُ

یا مُقسِطُ لا عَمَلَ لی مَعَ نَجاحِ حاجَتی اَسئَلُكَ بِاسمِكَ الَّذی جَعَلتَهُ فی مَكنُونِ
غَیبِكَ وَاستَقَرَّ عِندَكَ فَلا یَخرُجُ مِنكَ اِلیٰ شَیءٍ سِواكَ اَللّٰهُمَّ بِهِ وَبِكَ وَبِكَ
وَبِهِ فَاِنَّهُ اَجَلُّ وَاَشرَفُ اَسمائِكَ لا شَیءَ لی غَیرُ هٰذا وَلا اَحَدٌ اَعوَدُ عَلَیَّ مِنكَ
یا كَینُونُ یا مُكَوِّنُ یا مَن عَرَّفَنی نَفسَهُ یا مَن اَمَرَنی بِطاعَتِهِ یا مَن نَهانی عَن
مَعصِیَتِهِ وَیا مَدعُوُّ وَیا مَسئُولُ یا مَطلُوبًا اِلَیهِ رَفَضتُ وَصِیَّتَكَ الَّتی
اَوصَیتَنی بِها وَلَم اُطِعكَ وَلَو اَطَعتُكَ فیما اَمَرتَنی لَكَفَیتَنی ما قُمتُ اِلَیكَ فیهِ
وَاَنا مَعَ مَعصِیَتی لَكَ راجٍ فَلا تَحُل بَینی وَبَینَ ما رَجَوتُ یا مُتَرَحِّمًا لی اَعِذنی	مترحّمًا لی
مِن بَینِ یَدَیَّ وَمِن خَلفی وَمِن فَوقی وَمِن تَحتی وَمِن كُلِّ جِهاتِ الاِحاطَةِ
بی اَللّٰهُمَّ بِمُحَمَّدٍ سَیِّدی وَبِعَلِیٍّ وَلِیّی وَبِالاَئِمَّةِ الرّاشِدینَ عَلَیهِمُ السَّلامُ
اجعَل عَلَینا صَلَواتِكَ وَرَأفَتَكَ وَرَحمَتَكَ وَاَوسِع عَلَینا مِن رِزقِكَ وَاقضِ
عَنَّا الدَّینَ وَجَمیعَ حَوائِجِنا یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ اِنَّكَ عَلیٰ كُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ
پس حضرت فرمود که هر که این نماز را بکند واین دعاء را بخواند هیچ گناهی میان
او وخدا نماند مگر آنکه امرزیده شود

فصل پنجم

نماز حضرت فاطمه علیها السلام

در بیان فضیلت وکیفیت نماز حضرت فاطمه علیها السّلام است ٭ سید ابن طاوس
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السّلام روایت کرده است که فرمود که مادرم
فاطمهٔ زهراء سلام الله علیها دو رکعت نماز میکرد که جبرئیل علیه السّلام تعلیم او
کرده بود در رکعت اوّل بعد از حمد صد مرتبه سورهٔ قدر ودر رکعت دویم
صد مرتبه سورهٔ توحید میخواند وچون سلام میگفت این دعاء را میخواند سُبحانَ
ذِی العِزِّ الشّامِخِ المُنیفِ سُبحانَ ذِی الجَلالِ الباذِخِ العَظیمِ سُبحانَ ذِی المُلكِ
الفاخِرِ القَدیمِ سُبحانَ مَن لَبِسَ البَهجَةَ وَالجَمالَ سُبحانَ مَن تَرَدّیٰ بِالنُّورِ وَالوَقارِ
سُبحانَ مَن یَریٰ اَثَرَ النَّملِ فِی الصَّفا سُبحانَ مَن یَریٰ وَقعَ الطَّیرِ فِی الهَواءِ سُبحانَ
مَن هُوَ هٰكَذا وَلا هٰكَذا غَیرُهُ ٭ وسید گفته است که در روایت دیگر وارد

شده است که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را که بعد
از هر نماز خوانده میشود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل
محمد بفرستد ※ و شیخ رحمه الله در مصباح این نماز را مرسل روایت کرده و
گفته است که چون سلام بگوئی تسبیح فاطمه را بخوان و این دعا را بخوان یعنی
دعائیکه پیش مذکور شد پس گفته است که سزاوار است برای کسی که این نماز
را بکند و از این دعا فارغ شود زانوها و ذراعهای خود را برهنه کند و بسجده
رود و جمیع مساجد سبعه را بخاک برساند که جامه را در میان مانع نشود و دعا
کند و حاجات خود را از خدا طلب نماید و در سجده این دعا را بخواند یَا مَنْ
لَيْسَ غَيْرَهُ رَبٌّ يُدْعَى يَا مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ إِلٰهٌ يُخْشَى يَا مَنْ لَيْسَ دُونَهُ مَلِكٌ يُتَّقَى
يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ وَزِيرٌ يُؤْتَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ حَاجِبٌ يُرْشَى يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَّابٌ يُغْشَى
يَا مَنْ لَا يَزْدَادُ عَلَى كَثْرَةِ السُّؤَالِ إِلَّا كَرَماً وَجُوداً وَعَلَى كَثْرَةِ الذُّنُوبِ
إِلَّا عَفْواً وَصَفْحاً ※ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا
پس بجای ※ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا حاجتهای ※ خود را ※ یاد کند

نماز جعفر طیار علیه السلام

فصل ششم

در بیان فضیلت و کیفیت و احکام نماز حضرت جعفر طیار است ※ بدانکه این
نماز از جمله متواترات است و عامه و خاصه بسندهای بسیار روایت کرده اند
و مخالفان نیز این نماز را مستحب میدانند مگر نادری از ایشان اما اکثر ایشان
باعتبار عداوت باطنی که با امیر المؤمنین علیه السلام و اقارب آنحضرت دارند این
نماز را بعباس عم پیغمبر نسبت داده اند و بعد از نوافل شبانه روزی نمازی بحسب
صحت سند و کثرت ثواب باین نماز نمیرسد ※ و بسند معتبر از امام زین العابدین
علیه السلام منقول است که چون جعفر طیار برادر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
از هجرت حبشه مراجعت نمود در روزی آمد که فتح خیبر بر دست امیر المؤمنین علیه
السلام شده بود و حضرت رسول صلی الله علیه و آله بقدر مسافت یک تیر پرتاب

معتبر در

باستقبال او شتافت چون جعفر نظرش بر جمال عالم المثال آنحضرت افتاد
مشتاقانه بجانب آنحضرت دوید حضرت او را در بر گرفت و دست در گردن
او در آورد و ساعتی با او سخن گفت پس بر ناقه عضبا سوار شد و جعفر را
ردیف خود ساخت و چون ناقه براه افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای
برادر میخواهی بخشش بزرگی کنم نسبت بتو میخواهی ترا عطیه گران بهائی
بدهم میخواهی ترا برگزینم مردم گمان کردند که مال جزیلی از غنایم خیبر باو عطا
خواهد فرمود جعفر گفت بلی پدر و مادرم فدای تو باد پس حضرت نماز تسبیح
را باو تعلیم نمود وحضرت صادق علیه السلام فرمود که صفتش این است که
آن چهار رکعت است بدو تشهد و دو سلام و در رکعت اول بعد از حمد
سوره إِذَا زُلْزِلَتْ میخواند و در رکعت دویم بعد از حمد سورهٔ وَالْعَادِيَاتِ
و در رکعت سیم بعد از حمد سورهٔ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللهِ و در رکعت چهارم بعد از
حمد سورهٔ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ و در هر رکعت بعد از فراغ از قراءت پانزده مرتبه
میگوید ※ سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ ※ و در رکوع
همین تسبیحات را ده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع برمیدارد ده مرتبه و در
سجدهٔ اولی ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجدهٔ دویم ده مرتبه
و بعد از سر برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه در هر چهار رکعت چنین کند
که مجموع سیصد مرتبه شود که هزار و دویست تسبیح بوده باشد ※ و بروایت
معتبر دیگر حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که اگر هر روز بکنی بهتر است
از برای تو از دنیا و آنچه در آن هست و اگر هر دو روز یکبار بکنی گناهی که در
میان دو نماز کرده آمرزیده شود و اگر در هر جمعه بکنی یا در هر ماهی یا در
سالی یکمرتبه بکنی هر گناهی که در میان دو نماز کرده آمرزیده شود ※ و بروایت
معتبرهٔ دیگر اگر بقدر کف دریاها و ریگ بیابانها گناه بر تو باشد خدا بیامرزد
و اگر از جنگ گریخته باشی که بدترین گناهان است خدا ترا بیامرزد ※ و بروایت

بروایات در

دیگر اگر توانی هر روز بکن و اگر نتوانی هفته یکبار و اگر نتوانی ماهی یکبار و اگر نتوانی
سالی یکبار و اگر نتوانی در عمر خود یکبار بکن تا خدا گناهان کبیره و صغیره و تازه
و کهنه و عمد و خطای ترا بیامرزد و آثار غاهائی کرد و این نماز مستحب است ✿ کلینی
بسند معتبر از حضرت صادق علیه السّلام روایت کرده است که در سجدهٔ آخر نماز
جعفر چون از تسبیحات فارغ شوی بگو ✿ سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَالْوَقارَ سُبْحانَ
مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّمَ بِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحانَ مَنْ أَحْصَى
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحانَ ذِي الْمَنِّ وَالنِّعَمِ سُبْحانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْأَمْرِ اللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ وَاسْمِكَ
الْأَعْظَمِ وَكَلِماتِكَ التَّامَّةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقاً وَعَدْلاً صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
أَهْلِ بَيْتِهِ ✿ پس حاجات خود را ذکر کند ✿ و شیخ در مصباح این دعاء
را روایت کرده با این زیادتی ✿ سُبْحانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ سُبْحانَ ذِي
الْعِزَّةِ وَالْفَضْلِ سُبْحانَ ذِي الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ ✿ تا آخر العِزّ خ ل
دعاء ✿ و ایضاً شیخ و سید از مفضّل بن عمر روایت کرده‌اند که گفت دیدم
روزی حضرت امام جعفر صادق علیه السّلام نماز جعفر را بجا آورد پس
این دعاء را خواند ✿ یا رَبِّ یا رَبِّ ✿ بقدر یک نفس و فاء کند ✿ یا رَبّاهُ
یا رَبّاهُ ✿ بقدر یک نفس ✿ رَبِّ رَبِّ ✿ باز بقدر یک نفس ✿ یا اَللهُ یا اَللهُ
باز بقدر یک نفس ✿ یا رَحِیمُ یا رَحِیمُ ✿ بقدر یک نفس ✿ یا رَحْمٰنُ یا رَحْمٰنُ هفت
مرتبه ✿ یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ✿ هفت مرتبه ✿ پس این دعاء را خواند ✿ اللّٰهُمَّ
إِنِّي أَفْتَتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ وَأَنْطِقُ بِالثَّناءِ عَلَيْكَ وَأُمَجِّدُكَ وَلا غايَةَ لِمَدْحِكَ
وَأُثْنِي عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غايَةَ ثَنائِكَ وَأَمَدَ مَجْدِكَ وَأَنَّى لِخَلِيقَتِكَ كُنْهُ
مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ وَأَيَّ زَمَنٍ لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحاً بِفَضْلِكَ مَوْصُوفاً بِمَجْدِكَ عَوّاداً
عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِحِلْمِكَ تَخَلَّفَ سُكّانُ أَرْضِكَ عَنْ طاعَتِكَ فَكُنْتَ عَلَيْهِمْ
عَطُوفاً بِجُودِكَ جَواداً بِفَضْلِكَ عَوّاداً بِكَرَمِكَ يا لا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنّانُ

دعای بعد از نماز جعفر طیار

ذُو الْجَلالِ وَالْإِكْرامِ ✿ پس حضرت فرمود که ای مفضّل هرگاه ترا حاجت
ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن و این دعاء را بخوان و حوائج خود را
از خدا طلب کن که برآورده میشود ان شاء الله دعای دیگر بعد از این نماز بروایت
شیخ و سیّد ✿ سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَتَرَدَّى بِهِ سُبْحانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَ
تَكَرَّمَ بِهِ سُبْحانَ مَنْ لا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ جَلَّ جَلالُهُ سُبْحانَ مَنْ أَحْصَى
كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَخَلَقَهُ بِقُدْرَتِهِ سُبْحانَ ذِي الْمَنِّ وَالنِّعَمِ سُبْحانَ ذِي الْقُدْرَةِ
وَالْكَرَمِ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَعاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتابِكَ
وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِماتِكَ التّامّاتِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقاً وَعَدْلاً أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْمَعَ لِي خَيْرَ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ
بَعْدَ عُمْرٍ طَوِيلٍ اللّٰهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخالِقُ الرّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ
الْبَدِيُّ الْبَدِيعُ لَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ المُبدِئُ المُعِیدُ خ ل
وَحْدَكَ لا شَرِيكَ لَكَ يا واحِدُ يا أَحَدُ يا صَمَدُ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
كُفُواً أَحَدٌ يا أَهْلَ التَّقْوَى وَيا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ يا عَفُوُّ يا غَفُورُ
يا وَدُودُ يا شَكُورُ أَنْتَ أَبَرُّ بِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَأَرْحَمُ بِي مِنْ نَفْسِي وَمِنَ النّاسِ
أَجْمَعِينَ يا كَرِيمُ يا جَوادُ اللّٰهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلٰوةَ ابْتِغاءَ مَرْضاتِكَ
وَطَلَبَ نائِلِكَ وَمَعْرُوفِكَ وَرَجاءَ رِفْدِكَ وَجائِزَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ وَقَدِيمِ
غُفْرانِكَ اللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْفَعْها فِي عِلِّيِّينَ وَتَقَبَّلْها لی خ ل
مِنِّي وَاجْعَلْ نائِلَكَ وَمَعْرُوفَكَ وَرَجاءَ ما أَرْجُو (مِنْكَ) فَكاكَ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ وَ
الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَما جَمَعْتَ مِنْ أَنْواعِ النَّعِيمِ وَمِنْ حُسْنِ الْحُورِ الْعِينِ وَاجْعَلْ فیها خ ل
جائِزَتِي مِنْكَ الْعِتْقَ مِنَ النّارِ وَغُفْرانَ ذُنُوبِي وَذُنُوبِ والِدَيَّ وَما وَلَدا
وَجَمِيعِ إِخْوانِي وَأَخَواتِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِماتِ
الْأَحْياءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْواتِ وَأَنْ تَسْتَجِيبَ دُعائِي وَتَرْحَمَ صُراخِي وَنِدائِي
وَلا تَرُدَّنِي خائِباً خاسِراً وَاقْلِبْنِي مُنْجِحاً مُفْلِحاً مَرْحُوماً مُسْتَجاباً دُعائِي مَغْفُوراً

لی یا ارحم الراحمین یا عظیم یا عظیم یا عظیم قد عظم الذنب من عبدک فلیحسن
العفو منک یا حسن التجاوز یا واسع المغفرة یا باسط الیدین بالرحمة یا فتاحا
بالخیرات یا معطی المسؤلات یا فکاک الرقاب من النار صل علی محمد وال
محمد وفک رقبتی من النار واعطنی سؤلی واستجب دعائی وارحم
صرختی وتضرعی وندائی واقض لی حوائجی کلها للدنیای واخرتی ودینی
ما ذکرت منها وما لم اذکر واجعل لی فی ذلک الخیرة ولا تردنی خائبا
خاسرا واقلبنی غلحا منجحا مستجابا لی دعائی مغفورا لی مرحوما یا ارحم
الراحمین یا محمد یا ابا القاسم یا رسول الله یا امیر المؤمنین انا عبدکما و
مولاکما غیر مستنکف ولا مستکبر بل خاضع ذلیل عبد مقر متمسک
بحبلکما معتصم من ذنوبی بولایتکما اتقرب الی الله تعالی بکما واتوسل
الی الله بکما واقدمکما بین یدی حوائجی الی الله عز وجل فاشفعا لی فی فکاک
رقبتی من النار وغفران ذنوبی واجابة دعائی اللهم فصل علی محمد
واله وتقبل دعائی واغفرلی یا ارحم الراحمین

اما احکام این نماز را در چند مقصد ایراد مینمایم **اول** بدانکه مشهور میان علما
اقوی آنستکه نماز جعفر را بجای نوافل شبانه روزی میتوان کرد که بهر دو
حساب شود و همچنین بنیت قضای نافله میتوان کرد * واحادیث براین مضامین
وارد شده است و بعضی تجویز کرده اند که نماز فریضه را اداء و قضا بکیفیت
نماز جعفر بکنند و خالی از قوتی نیست ولیکن احوط ترک است **دویم** روایات
وارد شده است واکثر علماء گفته اند که کسیکه ضروری و تعجیلی داشته
باشد میتواند نماز جعفر را بدون تسبیحات بجا آورد و تسبیحات را در راه بخواند
سیم حدیث صحیح وارد شده است که کسیکه دو رکعت از نماز جعفر را
بکند و او را امر ضروری روی دهد میتواند پی کار برود و دو رکعت دیگر
را در وقت دیگر کند واگر بدون عذر چنین نکند و همه را با هم بکند بهتر است

من عندک ٢د
السؤلات ٤د
ترحم ٢د
یا علی یا ابا الحسن
خاشع ٤د
وال محمد ٢د
احکام نماز جعفر

چهارم روایت معتبر از حضرت قائم علیه السلم وارد شده است که
کسیکه تسبیحات نماز جعفر را در موضعی فراموش کند هر وقت که بخاطرش آید
بخواند و از علماء کسی متعرض این حکم نشده است و اگر باین روایت عمل کند ظاهرا بد
نباشد **پنجم** خلاف است در تعیین سورها که مستحب است که در این نماز
خوانده شود و مشهور آنستکه در رکعت اول اذا زلزلت و در دویم والعادیات
و در سیم اذا جاء نصر الله و در چهارم قل هو الله احد میخواند و ابن بابویه و جمعی
در رکعت اول والعادیات و در دویم اذا زلزلت گفته اند * و در روایتی در
اول اذا زلزلت و در دویم اذا جاء و در سیم انا انزلناه و در چهارم توحید وارد
شده است * و در روایت صحیحی وارد شده است که در هر رکعت قل یا ایها
الکافرون وقل هو الله احد هر دو را بخواند * و در روایتی وارد شده است
که هر سوره که خواهد بخواند * و ابن بابویه گفته است که همه را با سورهٔ توحید
میتوان کرد و ظاهرا همه خوبست اگرچه اول و سیم افضل است **ششم**
مشهور آنستکه تسبیحات بعد از سجدهٔ دویم رکعت اول و سیم را نشسته میخواند
و بعضی گفته اند بعد از برخواستن برکعت دیگر پیش از قراءت میخواند و عمل
بمشهور اولی است **هفتم** بعضی گفته اند که چهار رکعت را بیک سلام میکند
و مشهور و اقوی دو سلام است چنانچه گذشت **هشتم** مشهور میان علما
که تسبیحات این نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از قراءت میباید خواند و
ابن بابویه موافق بعضی از روایات قائل شده است که مخیر است میان آنکه پیش
از قراءت یا بعد از قراءت بخواند و عمل بمشهور اقوی و اولی است

فصل هفتم

در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز است بدانکه میان علماء در تعیین روز
نوروز اختلاف بسیار هست بعضی گفته اند دهم ایار است از ماههای رومی و
بعضی گفته اند نهم شباط است و مشهور آنستکه اول انتقال شمس است ببرج

فضیلت و اعمال روز نوروز

حمل چنانچه در این ازمنه معمول است و این مطلب را در کتاب بحار
الانوار لبسط عظیمی داده ام و این کتابش (رساله) ذکر انها ندارد و بکمان فقیر همین
نوروزکه در این ازمنه مشهور است قریب است بصواب واضبط است در
حساب اگر بنای اعمال را بر این بگذارند ظاهرا بد نیست ※ واما فضائل واعمال
این روز باسانید معتبر از معلی بن خنیس که از خواص حضرت صادق علیه السلم
بوده است منقول است که گفت در روز نوروز بخدمت امام جعفر صادق
علیه السلم رفتم فرمود آیا میشناسی این روز را گفتم فدای تو شوم این روزیست
که عجم آنرا تعظیم میکنند و در این روز تحفها و هدیه ها برای یکدیگر
میفرستند حضرت فرمود که سوگند یاد میکنم بحق خانهٔ کعبه که در مکهٔ
معظمه است که این تعظیم کردن نیست مگر برای امر قدیمی که تفسیر میکنم
آنرا برای تو تا بفهمی انرا گفتم ای سید و آقای من دانستن این را بمرکت شما
محبوب تر است نزد من از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان من بمیرند
حضرت فرمود که ای معلی بدرستیکه روز نوروز روزیست که حقتعالی در
این روز پیمان بندگان را گرفت از ارواح ایشان در روز الست که او را به
یکانگی بپرستند و برای او شریکی قرار ندهند و در بندگی وپرستیدن هیچ
چیز را شریک او نکردانند و ایمان بیاورند به پیغمبران و رسولان و حجتها
او بر خلق و امامان و پیشوایان دین و ائمهٔ معصومین صلوات الله علیهم
اجمعین و این اول روزیست که در ان آفتاب طلوع کرده است و بادها که آبستن
کنندهٔ درختان و زیده است و گلها و شکوفه های زمین آفریده شده و در
این روز کشتی حضرت نوح علیه السلم بعد از طوفان برکوه جودی قرار گرفته است و این
روزیستکه حقتعالی حیات بخشید چندین هزار کس را که از مرگ گریختند یعنی
از طاعون و بیکدفعه خداوند قهار همه را میراند پس از مدتها که استخوان شده
بودند پیغمبری از پیغمبران خدا بر آن استخوانها گذشت و از پروردگار خود

بریکی را

سؤال کرد که باو بنماید که چگونه این استخوانهای پوسیده را زنده میگرداند
پس حقتعالی وحی فرستاد بسوی او که آب بریزد بر استخوانهای ایشان در همان
جاهای خود که هستند پس چنین کرد و همه بقدرت الهی زنده شدند و این اول
سال فرس عجم است و باین سبب سنت شد که آب بریکدیگر (در اینروز) بریزند یا آب بر خود
بریزند و غسل کنند و حقتعالی در قران مجید اشاره باین قصه نموده است در
انجا که فرموده است ※ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ
الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ ※ و مفسرین گفته اند که ان پیغمبر حضرت
حزقیل بود و حضرت فرمود که ایشان سی هزار کس بودند و فرمود که در این
روز جبرئیل بر حضرت رسول صلی الله علیه واله بوحی نازل شد یعنی روز نو
روز موافق (روز) مبعث بوده که بیست و هفتم ماه مبارک رجب است و فرمود که
این روزیست که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه واله وسلم بتهای کفار
قریش را در مکه شکست و حضرت ابرهیم علیه السلام نیز در این روز بتهای
کافران را شکست و اول اشاره است بانکه شیعه و سنی روایت کرده اند
بطرق بسیار که شبی که حضرت رسالت صلی الله علیه واله حضرت امیر المؤمنین
علیه السلم را با خود بمسجد الحرام اورد و حضرت امیر المؤمنین علیه السلم را امر
کرد که بر دوش انحضرت بالا رفت و بتهای کافران را بزیر (افکند) اورد و شکست پس
مراد اینست که در شب این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول
صلی الله علیه واله امر کرد اصحاب خود را که بیعت کنند با امیر المؤمنین علیه السلم
واقرار کنند که او پادشاه مؤمنان است یعنی روز غدیر این روز بود یا ان
روز که سرکردها های صحابه را گفت بروید و بر علی سلام کنید و بگوئید
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ※ این روز بود و فرمود که در این روز حضرت
رسول صلی الله علیه واله حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را فرستاد بوادی
جنیان که از ایشان بیعت از برای او بگیرد و فرمود که در این روز حق خلافت امیر

افکند را

المؤمنین علیه السّلم بر کشت و بار دیکر بعد از کشته شدن عثمان با آن حضرت بیعت
کردند و در این روز حضرت امیر المؤمنین علیه السّلم با خارجیان نهروان جنک
کرد و بر ایشان ظفر یافت و سر کردهٔ ایشان را که ذو الثّدیه میکفتند کشت و
در این روز قائم آل محمد صلوات الله علیه ظاهر خواهد شد و در این روز امامان
دیکر بدنیا رجعت خواهند کرد و در این روز قائم ما ظفر خواهد یافت بر دجال
و در کناسه که محلّه ایست از محلّات کوفه او را بردار خواهد کشید و در هیچ روز
نوروزی نیست مکر آنکه ما انتظار فرج میکشیم زیرا که آن از روزهای ما و روزهای
شیعیان ماست نوروز را عجمان حفظ کردند و حرمت آن را رعایت کردند و شما عربان
آن را ضایع کردید پس حضرت فرمود بمعلّی که چون روز نوروز شود غسل بکن و
پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و به بهترین بویهای خوش خود را خوشبوی
کن و در آن روز روزه بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و نافلهای آن فارغ
شوی چهار رکعت نماز بکذار بدو سلام و در رکعت اوّل بعد از حمد ده مرتبه
سورهٔ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ بخوان و در رکعت دوّم ده مرتبه سورهٔ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ
و در رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ و در رکعت چهارم
بعد از حمد ده مرتبه سورهٔ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ بخوان
و بعد از نماز بسجدهٔ شکر برو و این دعا را بخوان
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَعَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ
وَرُسُلِكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَصَلِّ عَلَى
أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ لَنَا فِي
يَوْمِنَا هٰذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهُ اَللّٰهُمَّ
بَارِكْ لِي فِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَشْكُرَ أَحَداً غَيْرَكَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي
رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ مَا غَابَ عَنِّي فَلَا يَغِيبَنَّ عَنِّي عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ
وَمَا فَقَدْتُ مِنْ شَيْءٍ فَلَا تُفْقِدْنِي عَوْنَكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ

اعمال روز نوروز

یعنی هر دو رکعت بیک سلام ده

إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ❁ چون چنین کنی کارهای پنجاه سالهٔ تو
امر زیده شود و بسیار بکو یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ و در غیر کتب مشهور
روایت کرده اند که در وقت تحویل این دعا را بسیار بخوانند و بعضی سی
صد و شصت و شش مرتبه کفته اند یَا مُحَوِّلَ الْحَوْلِ وَالْأَحْوَالِ حَوِّلْ
حَالَنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ و بروایت دیکر یَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا
مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا مُحَوِّلَ الْحَوْلِ وَالْأَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ
و ایضاً بعضی روایت کرده اند که این دعا را در روز نوروز بعد از ایام سال
بخوانند اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ وَأَنْتَ مَلِكٌ قَدِيمٌ أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا
وَخَيْرَ مَا فِيهَا أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَأَسْتَكْفِيكَ مَؤُونَتَهَا وَشُغْلَهَا يَا ذَا
الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ و اکرچه منعی در دعا نیست امّا اند عای اوّل را خواندن
هرچند نماز ش ❁ کرده لشود ❁ چون سند معتبر ❁ دارد بهتر است

فصل هشتم

در اعمال ماههای رومیست ❁ سید جلیل علی بن طاوس روایت کرده است
که روزی جمعی از اصحاب نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
و آله داخل شد و بر ایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام کفتند پس حضرت
فرمود که میخواهید تعلیم نمایم شما را دوائیکه جبرئیل مرا تعلیم کرده است که
محتاج بدوای اطبّاء نبوده باشد پس حضرت امیر المؤمنین علیه السّلم و سلمان و
دیکران سؤال نمودند که آن دوا چیست حضرت رسول صلی الله علیه و آله بحضرت
امیر المؤمنین علیه السّلم خطاب نمود و فرمود که در ماه نیسان در وقتی آب باران
میکیری و سورهٔ فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
الْفَلَقِ و قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ هر یك را هفتاد بار میخوانی
و بروایت دیکر سورهٔ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ را نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه اللهُ
أَكْبَرُ و هفتاد مرتبه لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ میکوئی و هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل

اعمال ماههای رومی و ملیسیه

کرده اند

مرتبه ده

محمد میفرستی و هفت روز در بامداد و پسین از آن آب می آشامی بحق انخدا وندیکه مرا براستی برخلق مبعوث گردانیده است سوگند یاد میکنم که جبرئیل علیه السلام گفت که حقتعالی بردارد از کسی که این آب را بیاشامد هر دردیرا که در بدنش باشد و عافیت بخشد او را و بیرون کند دردها را از بدن او و استخوانهای او و اگر در لوح محفوظ دزدی برای او مقدر شده باشد محو نماید و بحق پروردگاریکه مرا بحق فرستاده که اگر فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد آب نیسان را باین نیت بیاشامد او را فرزند روزی گردد و اگر زن عقیم باشد و فرزند نیاورد و از این آب باین نیت بیاشامد فرزند از او بوجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا دختر از این آب بیاشامند مقصود ایشان بعمل آید چنانچه حقتعالی میفرماید یَهَبُ لِمَنْ یَشَآءُ اِنَاثًا وَیَهَبُ لِمَنْ یَشَآءُ الذُّكُورَ اَوْ یُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَاِنَاثًا وَیَجْعَلُ مَنْ یَشَآءُ عَقِیمًا یعنی حقتعالی میبخشد هر کرا خواهد دختران و میبخشد هر کرا خواهد پسران یا جفت میگرداند برای ایشان پسران و دختران یعنی هر دو را با ایشان عطا میکند و هر کرا خواهد عقیم و بی فرزند میگرداند پس حضرت فرمود که اگر کسی درد سر داشته باشد و از این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد بقدرت الهی و اگر درد چشم داشته باشد و در چشمهای خود قطرهٔ از این آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را از آن آب بشوید باذن خدای تعالی شفا یابد و آشامیدن این آب بن دندانها را محکم گرداند و دهان را خوش بو کند و لعاب بن دندانها را کم کند و بلغم را کم کند و تخمه و امتلا بسبب خوردن طعام و آشامیدن این آب بهم نرساند و از بادهای قولنج و غیر آن متاذی نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند و از زکام آزار نکشد و درد دندان بهم نرساند و درد معده و کرم معده را زائل گرداند و محتاج بحجامت نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیسی و رعاف و قی نجات

یابد و کور و لال و کر و زمین گیر نشود و آب سیاه سر دیده اش نزول نکند و درد دیگر موجب افطار روزه و نقصان نماز او باشد او را عارض نگردد و از وسوسهای جنیان و شیاطین متاذی نگردد پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل علیه السلام گفت هر که از این آب بیاشامد و بجمیع دردها ئیکه در مردم میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل علیه السلام گفت بحق خداوندیکه ترا براستی فرستاده هر که این آیات را بر این آب بخواند و بیاشامد حقتعالی دلش را مملو گرداند از نور و روشنی و الهام خود را بر دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینائی و باو عطا کند از کرامتها آنچه باحدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت براو بفرستد و غش و خیانت و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بد گوئی ایشان نجات یابد و موجب شفای جمیع امراض او گردد **مؤلف گوید** که این روایت مشهور و بعبدالله بن عمر منتهی میشود و باین سبب سندش ضعیف است و فقیر بخط شیخ شهید ره دیدم که این روایت را از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین خواص و سورهها اما آیات و اذکار را باین روش روایت کرده است که میخوانی بر آب نیسان باران فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قُلْ یَا اَیُّهَا الْكَافِرُونَ و سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَی و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ هر یک را هفتاد مرتبه و میگوئی هفتاد مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ و هفتاد مرتبه اَللهُ اَكْبَرُ و هفتاد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ و هفتاد مرتبه سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد و از آن آب بیاشامد از حبس نجات یابد و سردی بر طبع او غالب نگردد و اکثر از خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب باران مطلقا مبارک است

ومنفعت دارد خواه در نیسان بیارد وخواه در غیران * چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که بیاشامید آب باران را که پاک کننده بدن شماست و دردها را دفع میکند چنانچه حقتعالی میفرماید ﴿وَیُنَزِّلُ عَلَیْکُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِیُطَهِّرَکُمْ بِهِ وَیُذْهِبَ عَنْکُمْ رِجْزَ الشَّیْطَانِ وَلِیَرْبِطَ عَلَی قُلُوبِکُمْ وَیُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ یعنی میفرستد حقتعالی بر شما از آسمان آبی برای آنکه پاک کرداند شما را بان و ببرد از شما وسوسه شیطان را و دلهای شما را محکم کرداند و ثابت کرداند بان قدمهای شما را و در عمل نیسان بهتر آنستکه اگر جمعی خوانند هر آیت مجموع ان سورها و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که میخوانند فائده اش عظیمتر و ثوابش بیشتر است و در این سالها بعد از بیست و سه روز از نوروز بگذرد تقریبا داخل نیسان ماه رومی میشود و ماه نیسان سی روز است * و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در هفتم حزیران البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول ماه حزیران تقریبا هشتاد و چهارم نوروز است و ان نیز سی روز است حزیران ماه نحسی است چنانچه در حدیث معتبر منقول است که در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه حزیران مذکور شد حضرت فرمود که این ماهیست که حضرت موسی علیه السلام در این ماه نفرین کرد بر بنی اسرائیل و در یکشب و یک روز سیصد هزار کس از ایشان مردند * و باز بسند معتبر از ان حضرت منقول است که حقتعالی اجلها را در ماه حزیران نزدیک میکرداند یعنی موت در ان بسیار میباشد و بدانکه ماههای رومی بنایش بر حرکت افتاب است و عدد آنها دوازده است باین ترتیب تشرین الاول تشرین الاخر کانون الاول کانون الاخر شباط آذار نیسان ایار حزیران تموز آب ایلول و چهار ماه را سی میگیرند که آنها تشرین الاخر و نیسان و حزیران و ایلولند و هفت دیگر غیر شباط را سی و یک میگیرند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت میگیرند و در سال

وقت نیسان

حجامت در حزیران

چهارم که سال کبیسه ایشان است بیست و نه میگیرند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربعی است و تشرین الاول که اول سال ایشانست در این سالها موافق نوزده درجه میزان است و تفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون این ماهها در احادیث مذکور شده است مجملی در اینجا ایراد نمودیم

باب سیزدهم

در بیان احکام اموات است و در ان پنج فصل است

فصل اول

در بیان آداب و احکام حال احتضار و برداشتن میتست باید که چون در بیمار آثار موت ظاهر شود متوجه احوال خود کردد و از کناهان خود توبه کند و بر کذشتها نادم و پشیمان کردد و عازم کردد که اگر زنده بماند مرتکب معصیت الهی نکردد پس وصیت کند بحقوق خدا و خلق انچه بر ذمه او باشد ادا کند و بدیکران نکذارد پس بقدر ثلث مال خود وصیت کند که بخویشان پریشان و فقراء و مساکین و سایر وجوه بر صرف نمایند پس ابرای ذمه از برادران مؤمن بطلبد و هر که را غیبت کرده باشد یا اذیتی رسانیده باشد اگر حاضر باشند از ایشان التماس نماید که از او عفو کنند و اگر غایب باشند از حاضران التماس نماید که از او نیز عفو کنند و ایشان را از او راضی کردانند و از برای ایشان استغفار نماید پس امور اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب اقدس الهی بامینی بکذارد و وصیتی برای اولاد صغیر خود تعیین نماید پس کفن خود را حاضر سازد و شهادتین و اقرار بائمه علیهم السلام و ادعیه که وارد شده است که سنت است که بر کفن نوشته شود بفرماید که بتربت حضرت امام حسین علیه السلام بران بنویسند اگر پیشتر کفن را مهیا نکرده باشد اما مؤمن را سنت است که کفن پیوسته با او باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که کفنش با او باشد

احکام اموات

آداب و احکام حال احتضار

دعای وقت وصیت

در خانهاش او را از غافلان ننویسند و هرگاه نظرش بر آن کفن افتد برای او حسنه نوشته میشود و باید که در آن وقت امید وار رحمت حق تعالی و شفاعت رسول خدا و ائمۀ هدی صلوات الله علیهم بوده باشد * و بسند معتبر از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله منقول است که هر که در وقت مرگ وصیت نیکو نکند علامت کمی عقل و نقص مروت و مردی اوست گفتند یا رسول الله چگونه وصیت کند فرمود که چون نزدیک وفات او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید اَللّٰهُمَّ فاطِرَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ عالِمَ الْغَیْبِ وَالشَّهادَةِ الرَّحْمٰنَ الرَّحیمَ اِنّی اَعْهَدُ اِلَیْکَ اَنّی اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ عَبْدُکَ وَرَسُولُکَ وَاَنَّ السّاعَةَ آتِیَةٌ لا رَیْبَ فیها وَاَنَّکَ تَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ وَاَنَّ الْحِسابَ حَقٌّ وَاَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَما وَعَدَ اللهُ فیها مِنَ النَّعیمِ مِنَ الْمَأْکَلِ وَالْمَشْرَبِ وَالنِّکاحِ حَقٌّ وَاَنَّ النّارَ حَقٌّ وَاَنَّ الْاِیْمانَ حَقٌّ وَاَنَّ الدّینَ کَما وَصَفْتَ وَاَنَّ الْاِسْلامَ کَما شَرَعْتَ وَاَنَّ الْقَوْلَ کَما قُلْتَ وَاَنَّ الْقُرْآنَ کَما اَنْزَلْتَ وَاَنَّکَ اَنْتَ اللهُ الْحَقُّ الْمُبینُ وَاِنّی اَعْهَدُ اِلَیْکَ فی دارِ الدُّنْیا اَنّی رَضیتُ بِکَ رَبّاً وَبِالْاِسْلامِ دیناً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ نَبِیّاً وَبِعَلِیٍّ اِماماً وَبِالْقُرْآنِ کِتاباً وَاَنَّ اَهْلَ بَیْتِ نَبِیِّکَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ اَئِمَّتی اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتی عِنْدَ شِدَّتی وَرَجائی عِنْدَ کُرْبَتی وَعُدَّتی عِنْدَ الْاُمُورِ الَّتی تَنْزِلُ بی وَاَنْتَ وَلِیّی فی نِعْمَتی وَاِلٰهی وَاِلٰهُ آبائی صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَکِلْنی اِلیٰ نَفْسی طَرْفَةَ عَیْنٍ اَبَداً وَآنِسْ فی قَبْری وَحْشَتی وَاجْعَلْ لی عِنْدَکَ عَهْداً یَوْمَ اَلْقاکَ مَنْشُوراً پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که این عهد و پیمان میت است با خدا در روز یکه میخواهد وصیت کند و وصیت واجب و لازم است بر هر مسلمانی و صحیفۀ اعتقادات را چنانکه در کتاب حلیة المتقین ذکر کرده ام درست کند و بمهر گواهان برساند تا در میان کفن او بگذارند و چون آثار احتضار ظاهر شود این دعا

دعای حال احتضار

را مکرر بخواند اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الْکَثیرَ مِنْ مَعْصِیَتِکَ وَاقْبَلْ مِنِّی الْیَسیرَ مِنْ طاعَتِکَ تا جان کندن بر او آسان گردد و باید که اولاد و خویشان و برادران مؤمن در این حالت او را تنها نگذارند و نزد او قرآن و دعا بخوانند و سورۀ یس و سورۀ والصافات را نزد او بخوانند و اعتقاد بوحدانیت خدا و صفات کمالیۀ الهی و رسالت حضرت رسالت و امامت ائمۀ هدی علیهم السلام بتفصیل و اعتقاد بمعاد و بهشت و دوزخ و سؤال قبر و سایر اعتقادات حق را مکرر تلقین او کنند که بگوید و بیاد او آورند و اگر نتواند خواند نزد او بخوانند و دعای عدیله را بر او بخوانند و اگر عربی نداند مضامینش را بر او القاء کنند که در این وقت شیطان بر او دست نیابد که او را از دین بر گرداند و باید که کلمۀ طیبه لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ را بسیار بگوید و مکرر تلقین او کنند زیرا که در حدیث معتبر وارد شده است که هر که سخن آخر او لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ باشد داخل بهشت شود * و در حدیث معتبر وارد است از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که تلقین کنید مردگان خود را بگفتن لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بدرستیکه گناهان را در هم میشکند و مونس مؤمن است در حال حیات و نزد مردن و نزد مبعوث گردیدن و هر که در هنگام مرگ این کلمۀ طیبه را بگوید داخل بهشت گردد و احوط آنستکه در این حال پای او را بجانب قبله بگردانند تا ملائکۀ رحمت بر او وارد شوند و در این وقت حائض و جنب نزد او نباشند که ملائکه از ایشان نفرت میکنند و اگر بغیر ایشان کسی نباشد جایز است که برای ضرورت پرستاری او نمایند و چون نزدیک شود که جانش برآید بیرون روند و در احادیث معتبره وارد شده است که اگر جان کندن بر او دشوار باشد او را ببرند بآنجائیکه همیشه نماز میکرده است یا بخوابانند او را بر روی جانمازی که بر او نماز میکرده است زیرا که اگر امید شفا هست شفا مییابد و الّا جانش بآسانی بر میآید و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که زنهار در حال

احتضار دست بر او مگذارید واگر دست و پا حرکت دهد مانعش مشوید چنانچه
جاهلان میکنند و نزد او قرآن بخوانید و یاد خدا بکنید وصلوات بر رسول
و آل او بفرستید ﴿ ودر حدیث دیگر منقول است که فرزندی از حضرت صادق
علیه السلام در احتضار بود و حضرت امام محمد باقر علیه السلم در کنار خانه نشسته
بود هر که نزدیک او میرفت منع میکرد و میفرمود که دست بر او مگذارید که او
در این حال در نهایت ناتوانیست و هر که دست بر او میگذارد چنان است
که او را کشته است ﴾ ودر حدیث صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام
منقول است که هرگاه کسی را وقت جان کندن بیابید کلمات فرج را تلقین
او کنید و کلمات فرج این است ﴾ لا اله الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله
العلی العظیم سبحان الله رب السموات السبع و رب الارضین السبع وما
فیهن وما بینهن ورب العرش العظیم والحمد لله رب العالمین ° ودر حدیث
دیگر منقول است که چون این کلمات را تلقین کسی میکردند حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام میفرمود که برو که دیگر بر تو باکی نیست و حضرت رسول
صلی الله علیه و آله این کلمات را تلقین شخصی کرد و چون او خواند حضرت فرمود
که الحمد لله که خدا او را از آتش جهنم نجات داد ﴾ و از حضرت صادق علیه
السلام منقول است که هیچکس نیست مگر آنکه شیطان در وقت مردن جمعی
از شیاطین را موکل میکرداند بر او که او را بشک اندازند در دین خود
تا جانش مفارقت کند واگر مؤمن کامل باشد نمیتوانند بر او دست یافت پس
در آن حال تلقین ایشان بکنید کلمات فرج و شهادت بوحدانیت خدا و
اقرار بحضرت رسالت و ائمهٔ طاهرین صلوات الله علیهم یک یک را بخصوص
تا از سخن گفتن باز ماند و ایضا سنت است که برای آسانی جان کندن این
دعا را تلقین او کنند ❊ یا من یقبل الیسیر و یعفو عن الکثیر اقبل منی
الیسیر واعف عنی الکثیر انک انت العفو الرحیم ﴾ و بروایت دیگر

حال در

کلمات فرج

انک انت العفو الغفور وچون روح او مفارقت کند سنتست که دهانش
را بر هم گذارند و چانه اش را ببندند و چشمهایش را بهم آورند و دستهایش
را بر پهلوهایش بکشند و او را بچادر شبی یا جامهٔ بپوشانند و قرآن نزد او
بخوانند و زود دفنش بردارند مگر بعد رجع شدن مؤمنان اگر اشتباهی در
موت او نباشد و اگر مشتبه باشد تا یقین نشود موتش بر ندارند و از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که سزاوار است که برادران مؤمن را خبر
کنند بمردن او تا بجنازهٔ او حاضر گردند و بر او نماز کنند و از برای او استغفار
کنند و میت و ایشان همه ثواب ببرند ❊ ودر حدیث حسن از حضرت صادق
علیه السلم منقول است که چون مؤمن را بقبر میگذارند او را ندا میکنند که اول
عطائی که تو را دادیم بهشت است و اول عطائی که دادیم آنها را که با جنازهٔ تو
آمده اند آمرزش گناهانست ❊ ودر حدیث دیگر فرمود که اول تحفهٔ که
بمؤمن میدهند در قبر آنستکه بیامرزند هرکس را که همراه جنازه او بوده است
ودر حدیث دیگر فرمود که هر که همراهی جنازهٔ مؤمنی بکند تا او را دفن کنند
حقتعالی در قیامت هفتاد ملک بر او بگمارد که همراهی او نمایند و استغفار برای
او کنند از قبر تا موقف حساب و فرمود که هر که یک طرف جنازه را بگیرد بیست
پنج گناه کبیرهٔ اش آمرزیده شود و اگر چهار طرف را بگیرد از گناهان بیرون آید
و باید که جنازه را چهار کس بردارند و بهتر آنست که از برای کسیکه تشییع جنازه
کند که اول دست راست میت را که جانب چپ جنازه است بدوش راست
خود بردارد پس پای راست میت را باز بدوش راست بردارد پس از پشت
جنازه برود و پای چپ میت را بدوش چپ خود بردارد پس دست چپ میت
را که در جانب راست جنازه است بدوش چپ بردارد و چون خواهد که بار
دیگر تربیع کند از پیش جنازه نرود بلکه از جانب پشت جنازه برگردد و باز
بهمان روش تربیع کند و اکثر علماء بر عکس گفته اند که اول ابتدا بدست راست

مرکش در

ثواب تشییع جنازه

جنازه میکند پس بپای راست پس بپای چپ پس بدست چپ واول موافق
احادیث معتبر اولیست واگر هر دو را بعمل آورند بهتر است وافضل آنست
که عقب جنازه یا پهلوها راه رود وپیش جنازه نرود وظاهر اکثر احادیث
آنست که اگر جنازهٔ مؤمن باشد پیشتر راه رفتن خوبست ودر جنازهٔ
خلاف مذهب خوب نیست زیرا که ملائکه او را استقبال بعذاب میکنند
وبا جنازه سواره رفتن مکروه است * واز حضرت رسول صلی الله علیه و
آله منقول است که هرکه جنازه را به بیند این دعا را بخواند * اللهُ اَکبَرُ هٰذا
مٰا وَعَدَنَا اللهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ زِدْنا ایمانًا وَ
تَسْلیمًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی تَعَزَّزَ بِالْقُدْرَةِ وَقَهَرَ الْعِبادَ بِالْمَوْتِ * هیچ ملکی
در آسمان نماند مگر آنکه گریه کنند از برای ترحم براو * واز حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام منقول است که در حال برداشتن جنازه این دعا
را بخواند * بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ
لِلْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ * ومنقول است که حضرت امام زین العابدین علیه
السلام هرگاه جنازه را میدید میگفت ﴿ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَجْعَلْنی مِنَ السَّوادِ
الْمُخْتَرَمِ ﴾ وزنان را تشییع جنازه سنت نیست وبعضی گفته اند که جنازه را
بسیار تند بردن مکروه است ومجمره بردن با جنازه کراهت دارد ودر
روز چراغ بردن خوب نیست واسراف است ودر شب خوبست ومکروه است
کسیرا که بجنازه حاضر شود خندیدن وحرف باطل گفتن

فصل دویم

در غسل دادن میت است * بدانکه احکام میت از غسل دادن وکفن کردن
ونماز کردن ودفن کردن واحکام پیش همه واجب کفائیست یعنی بر همه
واجب است واگر یکی بکند از همه ساقط میشود واگر همه ترک کنند همه معاقب
میشوند ومشهور میان علماء آنست که ولایت این معنی تعلق بوارث میت

غسل دادن میت

دارد وبر خصوص او دیگری متوجه اینها نمیتواند شد ومردان ورثه
اولی اند از زنان وشوهر اولی است از دیگران واحوط آنستکه بی ضرورت خود
غسل ندهند وغسل ونماز وسایر احکام میت واجب است برای میت شیعه
اثنی عشری ودر سنی وسایر فرق مخالفان خلاف است وظاهر آن واجب
نباشد مگر در حال تقیه وشهیدی که در جهاد با امام زمان کشته شده
باشد ودر معرکه مرده باشد او را غسل نمیدهند وکفن نمیکنند بلکه نماز
میکنند وبا جامهائیکه پوشیده است دفن میکنند وبعضی گفته اند که در
هر جهاد حقی که کشته شود چنین است وخالی از قوتی نیست ومشهور میان
اصحاب آنستکه هرگاه از میت عضوی یافت شود که در آن استخوان باشد
میشویند وکفن میکنند ودفن میکنند وبعضی سه کفن را در اینجا واجب
دانسته اند واگر عضوی باشد که دل در آن باشد نماز هم میباید کرد واحوط
آنستکه اگر سینه را تنها بیابند باز چنین کنند وهمچنین اگر جمیع استخوانهای
میت را بیابند وعضوی که بی استخوان باشد مشهور آنستکه در لته میپیچند
ودفن میکنند وبعضی لته پیچیدن را واجب ندانسته اند وبچه که از شکم
ساقط شود هرگاه که چهار ماه زیاده داشته باشد غسل میدهند وکفن
میکنند ودفن میکنند وبر او نماز نیست وبعضی گفته اند که بسه جامه
کفن میکنند وحنوط میکنند وهرگاه چهار ماه نداشته باشد مشهور
آنستکه در لته می پیچند ودفن میکنند * ودر روایتی در لته پیچیدن
مذکور نیست وبعضی تمام شدن خلقت طفل را اعتبار کرده اند در غسل
وکفن نه چهار ماه واین احوط است واگر عضو استخوانداری از زنده بریده
باشند احوط آنست که غسل وکفن ودفن بکنند اگرچه اظهر عدم وجوبست
واگر طفلی در شکم مادر مرده باشد ومادر زنده باشد اگر توانند درست
بیرون میآورند والا پاره پاره میکنند وبیرون میآورند واگر مادر بمیرد

وطفل زنده باشد شکم مادر را میشکافند از جانب چپ وطفل را بیرون میاورند وبهتر انستکه شکمش را بدوزند وواجب ست که مرد را مرد غسل دهد وزن را زن الاّ چند موضع اوّل زن وشوهر که بقول اشهر واقوی که هریك دیگری را غسل میتواند داد واحوط انستکه از زیر جامه غسل دهند ونظر بعورت نکند وبهتر انستکه بدون ضرورت غسل ندهند خصوصاً مرد زن را دوّیم جایز است که اقا کنیز خود را غسل دهد هرگاه زن کبوی یا در عدّهٔ کسی نبوده باشد ودر غسل کنیز اقا را خلافست سیّم جایز است که غسل دهد مرد اجنبی دختر سه ساله را برهنه وزن اجنبیه پسر سه ساله را برهنه وبعضی در پنج ساله نیز تجویز کرده اند چهارم هرگاه مردی فوت شود ومردی نباشد که او را غسل دهد زن محرم او را غسل میتواند داد از زیر جامه وهم چنین است هرگاه زن فوت شده باشد وظاهر ادر حال اختیار نیز محارم یك دیگر را غسل میتوانند داد واما احوط انست که تا ممکن باشد زن را زن ومرد را مرد غسل دهد واما کیفیت غسل بهتر انست که پیش از غسل کفن را مهیّا کند واوّل جبره را وبعد از ان سرتاسری وبعد از ان پیراهن را پهن کند ونصف بالای پیراهن را بر کردانند ولنك را وبعد از ان ران پیچ را بجای خود پهن کند پس متوجه غسل شود واگر میسّر باشد که میت را در وقت غسل برروی تختی یا تختهٔ بخوابانند بهتر است ومستحبّست که در وقت غسل پای میت بسوی قبله باشد بطریق حال احتضار وبعضی واجب دانسته اند ودر سایر احوال باید چنین باشد مگر در حال نماز وحال دفن وباید که رختهایش را بکنند واگر خواهد با پیراهن غسل دهد واگر خواهد لنك ببندد وپیراهن را بکندو بر هر تقدیر واجبست که در وقت غسل دادن عورتین میت را بپوشانند مشهور انست که واجبست که اوّل ازالهٔ نجاست از بدن میت بکند وسنّت است که برای حرمت میت پیراهن را از طرف پا بیرون کند واگر تنك باشد باذن ورثه بشکافد

کیفیت غسل میت

شود در

دادن در

وسنّت است که در زیر سقفی یا خیمهٔ غسل دهند که برابر اسمان نباشد وسنّت است که دو نفر باشند غسل دهنده یکی اب بریزد ودیگری بگرداند میت را ومستحبّ است که انکشتان میت را بمالد بمدارا نرم کند واگر دشوار باشد وخوف شکستن باشد دست بردارد وواجب است که میت را سه غسل بدهد اوّل باب سدر وبعد از ان به اب کافور وبعد از ان باب خالص وسنّت است که اوّل دستهای میت را تا نصف ذراع سه مرتبه بشوید بنا بر بعضی از روایات پس عورت میت را بشوید واحوط انستکه چون خواهد عورت را بشوید لتّه بر دست به بندد که بعورت نرسد واگر بدست چپ بشوید بهتر است وسنّت است که اوّل عورت میت را بکف سدر واشنان سه مرتبه بشوید واب بسیار بریزد که تا خوب پاك شود پس دست بر بالای شکمش بگذارد وبنرمی وهموار پائین کشد که اگر فضلهٔ باشد بیرون اید واگر چیزی بیرون اید مخرج را بشوید واگر زن حامله باشد وخوف افتادن فرزند باشد دست بر شکمش نکشد وعلما گفته اند که سنّت است که سر وریش را پیش از غسل بکف سدر بشوید پس سنّت است که دستهای خود را تا مرفق بشوید یعنی انکسیکه دست بر میت میگذارد پس وضوء دهد میت را بروش وضوی زندگان باب خالص وبعضی واجب دانسته اند ونیّت کند که وضوء میدهم این میت را قربة الی الله پس رو ودستهایش را بشوید وسر وپاهایش را مسح کند پس ابتداء کند بغسل واحوط انستکه اب ریزنده وگردانند اگر دو کس باشند هر دو نیّت کنند وبهتر انستکه نیّت هر سه را در اوّل بکنند از برای غسل کافور وقراح نیز نیّت جدا کند پس اوّل نیّت میکنند که این میت را غسل میدهم باب سدر وکافور وقراح از جهة انکه واجب است برای رضای خدا قربة الی الله پس سر میت را باب سدر میشوید واحوط انستکه اوّل بجانب راست سر اب بریزد وبعد از ان بجانب چپ وسنّت است که سر را وهر جانب را سه مرتبه بشوید پس میت را بر پهلوی چپ

بخوابانند و جانب راست را بشویند و سنت است که سه مرتبه بشویند و هر عضوی را که میشوید قطع نکند تا بپا برساند و انگشت میت را میکرداند در هنگام آب ریختن دست بر پشت و شکم بمالد و بهمواری که آب خوب برسد بهتر است و دست میت را از پهلو جدا کند تا آنکه آب بزیران برسد و چنان کند که آب بزیر لنگ و عورت و ران و سایر اعضا خوب برسد پس میت را بگرداند و بر پهلوی راست بخواباند و پهلوی چپ را بهمان طریق که مذکور شد سه مرتبه بشوید و در آب سدر مسمی کافی است و مشهور آنستکه حدی ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت برگ سدر باشد و بعضی یک رطل و بعضی یک رطل و نیم گفته اند که نزدیک به بیست و پنج درم و زیاده بوده باشد و گویا این زیادتیها برای شستن فرج و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد و احوط آنستکه در آب غسل آنقدر داخل نکند که مضاف شود و آبش نگویند و بعضی روایات در شستن هر دو جانب شستن نصف سر نیز وارد شده است و شاید بد نباشد اگر چه خلاف مشهور است پس میت را بر پشت میخواباند و ظرفها را میشویند که اثر سدر از آنها بر طرف شود و اندک کافوری را ریزه ریزه میکند و داخل آب میکند و غسل دهنده دستهای خود را تا مرفق میشوید و بهتر آنستکه دست میت را نیز تا نصف ذراع سه مرتبه بآب کافور بشوید و فرجش را سه مرتبه بشوید بهمان نحو که لته یا دستمالی بر دست به پیچد و دست بر شکم میت بکشد بهمواری و بهتر آنستکه تا که دست بشکم میکشد سر میت را بلند کند که فضلات از آن طرف بیرون نرود پس احتیاطاً آب ریزنده مو کرداننده هر دو نیت کنند که این میت را غسل میدهیم بآب کافور از برای آنکه واجب است از برای رضای خدا پس سر را بشوید و سنت است که سر را سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه ابتداء بجانب راست سر کند و کرداننده بهمواری دستی بمالد پس جانب راست را سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بنحوی که در غسل سدر مذکور شد بشوید پس

دو دفعی

میت را بر پشت بخواباند و باز دست خود را تا مرفقین بشوید و ظرفها را خوب بشوید که اثر کافور در آنها نماند و اگر سبوی دیگر برای آب قراح مهیا کند بهتر است و احوط آنستکه آب غسل قراح را از حوضی که آب سدر و کافور در آن ریخته شده است برندارد و از آبی بردارد که اینها مطلقا در آن داخل نشده باشد پس دستهای میت را تا نصف ذراع سه مرتبه بآب خالص بشوید استحباباً و فرج میت را نیز بآب خالص سه مرتبه بشوید و اگر در این وقت نیز بار دیگر میت را وضوء دهند شاید بهتر باشد پس احتیاطاً نیت کند که غسل میدهم این میت را بآب قراح از جهت آنکه واجب است قربةً الی الله پس سر را سه مرتبه و جانب راست را سه مرتبه و جانب چپ را سه مرتبه بشوید که یکمرتبه واجب است و دو مرتبه سنت است و بهتر آنستکه کرداننده بمدارا در وقت آب ریختن دستی بکشد بر بدن میت و پیش از این غسل و در اثنای این غسل دست بر شکم میت نمیکشد و چون از این هر سه غسل فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی بوده باشد قدری پنبه در دبرش داخل کند و هم چنین در دهان و بینی او قدری از پنبه داخل کند اگر خوف بیرون آمدن خون یا نجاستی بوده باشد پس سنت است که بدنش را بجامه خشک کند و بعد از آن او را بر روی جامهای کفن بگذارد و سنت است که هر مرتبه که میت را از جانبی بجانبی کردانند این دعاء را بخواند ﴿ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا بَدَنُ عَبْدِكَ الْمُؤْمِنِ وَقَدْ اَخْرَجْتَ رُوحَهُ مِنْهُ وَفَرَّقْتَ بَيْنَهُمَا فَعَفْوَكَ عَفْوَكَ ﴾ و اگر زن باشد بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا بَدَنُ اَمَتِكَ الْمُؤْمِنَةِ و اگر روحها بگوید بهتر است و در سایر احوال غسل مکرر بگوید رَبِّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ تا خدا او را بیامرزد و سنت است که هر چه از عیوب میت بر او ظاهر شود بکسی نقل نکند تا حق تعالی گناهان او را بیامرزد چنانچه از مادر متولد شده و مستحب است که غسل دهنده از جانب راست بایستد و گودالی در برابر قبله بکنند و تخته سر از زیر باشد که آب غسل

دعای غسل وقت

دران کوذال رود و مکروه است که آب غسل را بچالهٔ که دران بول و غایط کنند بریزند و اکر چالهٔ باشد که کثافات خانه دران ریزند تصوری ندارد و مکروه است میت را باب کرم غسل دادن مکر در حال ضرورت و مکروه است که میت را در میان پایهای خود بکیرد و ایضا مکروه است که ناخن میت را یا موی او را بکیرد یا شانه بکند و اکر بکیرد ناخن و مو را یا موئی در اثنای غسل جدا شود باید که در میان کفن کذارد و با میت دفن کند حتی منقول است که دندانی از حضرت باقر علیه السلام کنده شده بود و بحضرت صادق علیه السلام داد و فرمود که با من دفن کن در قبر و اکر سدر و کافور بهم نرسد یک مرتبه باب قراح غسل دهند و احوط انست که سه مرتبه غسل دهند و اکر پیش از دفن بهم رسد احوط انست که مرتبهٔ دیکر او را سه غسل دهند و اکر اب بهم نرسد یا میت را غسل نتوان داد که خوف ان باشد که بدن میت از هم بپاشد تیمم دهند او را و ظاهر ان یک تیمم کافی است و سه تیمم احوط است و بهتر انست که تیمم را چنین بدهد که نیت کند تیمم میدهم این میت را بدل از غسلهای سدر و کافور و قراح از جهت انکه واجب است برای رضای خدا و تیمم دیکر را قصد کند که تیمم میدهم این میت را بدل از غسل کافور احتیاطا قربة الی الله و همچنین قراح را و چون نیت کند دست خود را بر خاک زند و بر پیشانی میت بکشد و دیکر بر پشت دست راست میت بکشد و بعد از ان بر پشت دست چپ و اکر بدو ضرب تیمم دهد یکی را برای رو و یکی را برای دستها خوب است و اکر میت محرم باشد او را غسل [illegible] کافور [illegible] ندهند [illegible] و حنوط [illegible] نکنند

فصل سیم

در کفن کردن میت است واجب است که میت را سه کفن کنند و اکثر علماء کفته اند که اول لنک است که از ناف تا بعضی از ساق را بپوشد و بعضی کفته اند سنت است که سینه او را بپوشد و تا پا فرو رسد و دوم پیراهن است

در کفن کردن میت

وسیم سرتاسری که جمیع بدن را بپوشد و بعضی از علماء کفته اند که پیراهن سنت بود و سرتاسری و جایز است که بجای پیراهن یک سرتاسری دیکر بکند که مجموع سه سرتاسری بوده باشد و این قول اظهر است و احادیث معتبره بر این دلالت دارد و احوط انست که با اینها لنک نیز بکنند و با ضرورت یک سرتاسری کافیست و باید که کفن حریر محض نباشد احوط انست که کفن زنان نیز حریر محض نباشد و احوط انست که کفن از پوست نبوده باشد و بهتر انستکه از پشم و مو نیز نبوده باشد و مستحب است که از پنبه سفید بوده باشد و سنت است که سرتاسری بالا از جمله دو سرتاسری حبره باشد و ان جامهٔ بود که از یمن میاورده اند و الحال معلوم نیست و دور نیست که اکر بجای ان قطنی سفید بکنند بد نباشد و علماء کفته اند که سنت است که اول جانب چپ لفافه را بر جانب راست میت اندازند و بعد از ان جانب راست لفافه را بر جانب چپ میت و بهتر انست که چنین کند اکرچه مستندش بنظر نرسیده و سنت است که خرقهٔ طویلی که عرضش یکشبر و نیم و طولش اقلا سه ذرع و نیم باشد بذراع دست زیاده کنند برای ران پیچ بانکه سرانرا بشکافند و بر کمر میت بندند و پنبه بسیار بر دبر و فرج میت بکذارند و اکر زن باشد پنبه بیشتر بکذارند و اکر بر پنبه قدری کافور بپاشند شاید بد نباشد و سر دیکر خرقه را از میان پاها بدر اورند و از زیر انچه بر کمرش بسته اند بیرون اورند و محکم بکشند که فرج او و پنبهٔ که کذاشته اند فراکیرد و پاها را بهم اورند و رانها را بیکدیکر بان خرقه سخت ببندند و بپیچند تا زانوها بهر جا که منتهی شود سرش را در انچه پیچیده اند فرو برند و سنت است که عمامه از برای مرد زیاد کنند که بر دور سرش بکردانند و موافق مشهور بزیر حنک بکردانند و سرهای عمامه را از هر دو طرف بدر اورند و بر سینهٔ میت بیندازند چپ را بجانب راست و راست را بجانب چپ و بدل از عمامهٔ مرد از برای زن مقنعه زیاد کنند و پارچه بر سینه زن ببندند که پستانهای او را بکیرد

و بر پشتش گره زنند و مکروه است که کفن از کتان باشد یا پیراهنی تازه کنند
که آستین داشته باشد امّا اگر میّت را در پیراهن خودش کفن کنند در کافیست
بریدن آستین و با آستین باکی نیست امّا تکمهها و بندهایش را ببرند و سنت است
که میّت را کفن کنند در پیراهنی که در آن نماز میکرده است و اگر در پیراهن
بعضی از علماء و صلحاء نیز کفن کنند شاید بد نباشد و مستحب است که در
جامه که در آن احرام بسته است در حج یا عمره کفن کنند و مستحب است که کفن
خوش قماش و صاحب قیمت باشد چنانچه در حدیث وارد شده که نیکو کنید
کفنهای مردگان خود را که زینت ایشان است و بآن کفنها در قیامت مبعوث
میشوند و سنت است که در قیمت کفن مضایقه و مبصّری نکنند و کفن از مال
بسیار حلال و بی‌شبهه باشد و سنت است موافق مشهور که بر کفن اقرار بر
شهادتین و اقرار بائمه علیهم السلام بنویسند و دعای جوشن و غیر آن در بعضی
روایات وارد شده است و سنت است که بتربت حضرت امام حسین علیه‌السلام
بنویسند و علماء گفته اند سنت است که کفن را بر لیمانی که از آن بیرون آورند ‹او رده اند›
بدوزند و مکروه است که باب دهن تر کنند و سنت است که در وقتیکه غسل
دهنده خواهد که میّت را کفن کند دستهایش را تا دوش یا تا مرفق بشوید و
بعد از آن شروع کند در کفن کردن و واجب است حنوط کردن میّت را بآنکه
بر هفت موضع سجده یعنی پیشانی و کف دستها و زانوها و انگشت مهین
پاها را کافور بمالند اگر چه اندک باشد و احوط آنستکه سر بینی را نیز بمالند ‹بهتر›
و بر سینه‌اش بریزند و اگر کودال پائین کردن و بندهای پا و بندهای دست
و مرفقها و زیر بغلها و بیخ رانها و بند انگشتان و سایر بندها را بمالند احوط است
و بهتر آنستکه کافور حنوط کافور خام جودانه باشد و مقدارش بقدر یک
اشرفی باشد که چهار دانک و نیم مثقال است و بهتر از این آنستکه سه مثقال
بوده باشد و بهتر از این آنستکه سیزده درهم و ثلثی بوده باشد موافق حنوط

حضرت رسول صلی الله علیه و آله که تقریباً هفت مثقال صیرفی بوده باشد و
بهتر آنستکه کافور غسل از این مقدارها نباشد و سنت مؤکد است که دو
جریدهٔ تازه با میّت بگذارند و در اخبار بسیار وارد شده است که تا این
چوبها تر است میّت را عذاب نمیکنند و بهتر آنستکه از چوب درخت خرما باشد
و اگر یافت نشود چوب سدر کنند و اگر یافت نشود چوب درخت انار و اگر ‹و اگر یافت نشود چوب درخت بید ظ›
بهم نرسد هر چوب تری خوب است و باید تر باشد و تازه از درخت بریده
باشند و چوب خشک هر چند از درخت خرمای اماکن مشرفه بریده باشند
فائده نمیکند و باید هر یک بقدر یک شبر بوده باشد یا یک ذراع دست و بعضی
گفته اند که بقدر استخوان ذراع که از یک شبر بیشتر است و ظاهراً همه خوبست
و بعضی گفته اند که پنبه بر آنها پیچیده تا رطوبتشان بیشتر بماند و یکی را از ‹به پیچند ظ›
جانب راست گذارند و سرش را بچنبر کردن گذارند و ملصق ببدن سازند و
دیگری را از جانب چپ بمیان پیراهن و سرتاسری گذارند و سر آنرا بچنبر کردن ‹و میان ظ›
گذارند و بعضی گفته اند که سنت است که بر جریدتین شهادتین بنویسند بتربت
شریف و اگر تقیه باشد و جریده نتوان در کفن گذاشت در میان قبر بیندازند
و اگر بعد از پر کردن قبر بخاطرشان آید در میان قبر فرو برند و بدانکه کفن
واجب میّت از اصل مال اوست مقدم بر دین و وصیت و میراث و اگر چیزی
نداشته باشد رختهای او را تطهیر کنند و بآنها کفن کنند و اگر آنهم نباشد برهنه
دفن کنند و بعضی گفته اند که از زکوة واجب کفن میّت میتوان کرد و خالی از
قوّتی نیست و سنت مؤکد است که مسلمانان او را کفن کنند * چنانچه در حدیث
معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که هر که کفن کند مؤمنی را
چنان است که ضامن جامهٔ او شده باشد تا روز قیامت و هر که بکند از برای
مؤمنی قبری چنانستکه او را در خانهٔ موافق نیکوئی جا داده باشد تا روز قیامت
و کفن زن بر شوهر واجب است هر چند زن مالدار باشد و همچنین کفن بنده

بر صاحبش واجب است و اگر از میت نجاستی بیرون آید بدن او را بشویند اگر کفن آلوده شده باشد تا در قبر نگذاشته اند آنرا بشویند و اگر بقبر برده باشند مشهور آنستکه آن موضع را مقراض میکنند و کفن را از یکدیگر میکشانند تا بدن میت پوشیده شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن بوده باشد شستن در اندرون قبر بانکه طشت و آفتابه ببرند و بشویند بهتر است خصوصاً هرگاه بدن میت نجس شده باشد و تطهیر آن لازم باشد و کفن را نیز بان عنوان بشویند و این احوط است و جمعی گفته اند که مکروه است کفن را با هن بریدن و گفته اند که از مشایخ چنین شنیده ایم و در حال کفن نیز سنت است که پایهایش بجانب قبله باشد و کسیکه در غیر جهاد با امام کشته شده باشد خون جراحتهای بدنش را ازاله میکنند و غسل میدهند و اگر سر جدا باشد در هر غسلی اول سر را میشویند و آخر بدن را و بعضی گفته اند که اگر خون بند نشود گل دست میریزند تا بند شود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که در حکم چنین کسی اول خون را میشویند و آب بران میریزند در غسل و دست بر بدنش نمیمالند و بر جراحتهایش پنبه و کافور میگذارند و محکم میبندند و همچنین اگر گردنش بریده باشد و جدا نشده باشد کافور میپاشند بر موضع جراحت و پنبه را بران میگذارند و بخرقه میبندند که خون بیرون نیاید و اگر سر از بدن جدا شده باشد در غسل اول سر را میشویند و بعد از ان بدن را و پنبه بر بالای گردن میگذارند و بعد از ان سر را بر روی گردن میگذارند و در میان کفن میپیچند و در هنگام دفن سر را با بدن میگیرند و در لحد میگذارند و رویش را بجانب قبله میگردانند

میریزند تا

در هنگام دفن سر...

فصل چهارم

در نماز میت است و این نماز واجب است بر همهٔ مسلمانانی که علم بفوت شخصی هم رسانند و اگر یکی از ایشان بجا آورد از دیگران ساقط میشود

و واجب است نماز بر شیعهٔ اثنی عشری که بالغ باشد بخلاف و اشهر و اقوی آنستکه بر طفلیکه شش سالش تمام شده باشد نماز واجب است و ظاهراً بقصد قربت اکتفاء میتوان کرد و کمتر از شش ساله را اگر زنده متولد شده باشد بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت و احوط نماز نکردن است و جائز نیست نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصبیان که عداوت اهلبیت علیهم السلام داشته باشند و غالیان که ائمه علیهم السلام را خدا میدانند یا گویند خدا در ایشان حلول کرده است و بر مرتد و آنها که خدا را جسم میدانند و بر غیر ایشان از مخالفان خلاف است و ظاهر مخیر باشد میان آنکه نماز نکنند یا بکنند و چهار تکبیر بگوید و در تکبیر چهارم نفرین و لعنت کند بر او و در موضع تقیه ترک نباید کرد و سزاوارترین مردم بنماز میت وارث اوست بنابر مشهور و بعضی گفته اند که بی رخصت ایشان نماز جماعت نمیتوان کرد و بانفراد میتوان کرد و احوط آنستکه تا توان از ایشان رخصت گرفتن بی رخصت نکنند و شوهر از همه خویشان اولیست نسبت بزن و مردان اولایند از زنان و وارث اگر خود قابلیت پیشنمازی نداشته باشد هر که را اعتقاد داشته باشد و بهتر داند مقدم دارد و جائز است که زن پیشنمازی زنان بکند و با مأمومان در یک صف بایستد اگرچه مأموم یکنفر باشد و اگر زنان با مردان جمع شوند زنان در عقب مردان بایستند و اگر حائض باشد سنت است که در صف جدائی بایستد و واجب است که نمازگذارنده رو بقبله بایستد و سر جنازه بجانب راست او باشد اگر امام باشد و در مأموم در کار نیست و احوط در منفرد آنست که از برابر جنازه بیرون نباشند و واجب است که میت را بر پشت بخوابانند و در این نماز طهارت از حدث شرط نیست و جنب و حایض و بیوضوء این نماز را میتوانند کرد و احوط آنستکه سایر شروط نماز یومیه را در این نماز رعایت کنند از پوشانیدن عورت و نجس نبودن جامه و بدن و حریر

و مرد باید که پیش بایستد صح

نبودن جامه وغیر اینها اگرچه اظهر انست که هیچ یك در كار نیست مگر حریری
چند که حرام باشد وازالهٔ انها هنا فی نماز باشد منافی انفعال طلا وحریر برای مردان
وجامهٔ غصبی وسنت است که باوضوء باشد واگر اب بهم نرسد یا مانعی
داشته باشد یا وقت تنك باشد سنت است که تیمم کند وظاهر بعضی احادیث
انست که بدون عذر نیز تیمم مستحب است ومیباید که از جنازه بسیار دور
نباشد مگر انکه در نماز جماعت باشد وصفها در میان باشد ونماز بر میت
نمیتوان کرد تا او را غسل وکفن نکنند اگر ممکن باشد واگر کفن نداشته باشد
او را بقبر گذارند وعورتش را بپوشانند ونماز کنند وسنت است که پیشنماز
برابر میان مرد بایستد وبرابر سینهٔ زن بنابر مشهور وسنت است که کفش را بکنند
واگر موزه در پا داشته باشد در کار نیست کندن واگر پا برهنه باشد
بهتر است وواجب است که نیت کند وبهتر انست که چنین نیت کند که نماز بر
این میت حاضر میکنم از برای انکه واجب است قربةً الی الله وپنج تکبیر بگوید
وسنت است که در هر تکبیر دستها را بردارد تا محاذی گوشها وبعضی در غیر
تکبیر اول سنت نمیدانند دست برداشتن را واول اقوی است ودر وجوب
دعاء در میان تکبیرها خلاف است واحوط وجوب است وظاهر اهر دعائی
مجزی باشد ومشهور ولی انست که بعد از تکبیر اول بگوید
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللهِ ٭ وبعد از تکبیر دویم
بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وبعد از تکبیر سیم بگوید
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وبعد از تکبیر چهارم بگوید اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِهٰذَا الْمَيِّتِ وتکبیر پنجم را بگوید وفارغ شود مجزیست وموافق مشهور
بهتر انست که چنین بعد از نیت بگوید اَللهُ اَكْبَرُ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيراً
وَنَذِيراً بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ ٭ پس بگوید اَللهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ

مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّداً وَاٰلَ مُحَمَّدٍ كَاَفْضَلِ مَا
صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلٰی اِبْرٰهِيمَ وَاٰلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَصَلِّ
عَلٰی جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ پس بگوید اَللهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ تَابِعْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ اِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٭
پس بگوید اَللهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ
نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ اِلَّا خَيْراً وَاَنْتَ
اَعْلَمُ بِهِ مِنَّا اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِناً فَزِدْ فِي اِحْسَانِهِ وَاِنْ كَانَ مُسِيئاً
فَتَجَاوَزْ عَنْهُ وَاغْفِرْ لَهُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ عِنْدَكَ فِي اَعْلٰی عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ
عَلٰی اَهْلِهِ فِي الْغَابِرِينَ وَارْحَمْهُ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس بگوید اَللهُ اَكْبَرُ ٭ وفارغ میشود ٭ واگر زن باشد ٭ میگوید
اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ اَمَتُكَ وَابْنَةُ عَبْدِكَ وَابْنَةُ اَمَتِكَ نَزَلَتْ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ
مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهَا اِلَّا خَيْراً وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِهَا مِنَّا اَللّٰهُمَّ اِنْ
كَانَتْ مُحْسِنَةً فَزِدْ فِي اِحْسَانِهَا وَاِنْ كَانَتْ مُسِيئَةً فَتَجَاوَزْ عَنْهَا وَاغْفِرْ
لَهَا اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا عِنْدَكَ فِي اَعْلٰی عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ عَلٰی اَهْلِهَا فِي الْغَابِرِينَ
وَارْحَمْهَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ واگر بعد از هر چهار تکبیر این دعاء
بخواند خوبست اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الْمُسَجّٰی قُدَّامَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
وَقَدْ قَبَضْتَ رُوحَهُ اِلَيْكَ وَقَدِ احْتَاجَ اِلٰی رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ
اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهِ اِلَّا خَيْراً وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِسَرِيرَتِهِ اَللّٰهُمَّ اِنْ
كَانَ مُحْسِناً فَزِدْ فِي اِحْسَانِهِ وَاِنْ كَانَ مُسِيئاً فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهِ واگر زن
باشد بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ الْمُسَجّٰاةَ قُدَّامَنَا اَمَتُكَ وَابْنَةُ عَبْدِكَ وَقَدْ

قَبَضْتَ رُوحَهَا اِلَیْکَ وَ قَدِ احْتَاجَتْ اِلٰی رَحْمَتِکَ وَ اَنْتَ غَنِیٌّ عَنْ عَذَابِهَا
اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهَا اِلَّا خَیْراً وَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِسَرِیرَتِهَا اَللّٰهُمَّ
اِنْ کَانَتْ مُحْسِنَةً فَزِدْ فِی اِحْسَانِهَا وَ اِنْ کَانَتْ مُسِیئَةً فَتَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِهَا
بلکه سوافق جمع بین الاحادیث بهتر است و اگر بعد از هر تکبیر این دعا را
بخواند خوب است اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ اَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَی الْاَئِمَّةِ
الْهُدَاةِ وَ اغْفِرْ لَنَا وَ لِاِخْوَانِنَا الَّذِینَ سَبَقُونَا بِالْاِیمَانِ وَ لَا تَجْعَلْ فِی قُلُوبِنَا
غِلًّا لِلَّذِینَ آمَنُوا رَبَّنَا اِنَّکَ رَؤُوفٌ رَحِیمٌ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِاَحْیَائِنَا وَ اَمْوَاتِنَا
مِنَ الْمُؤْمِنِینَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ اَلِّفْ قُلُوبَنَا عَلٰی قُلُوبِ اَخْیَارِنَا وَ اهْدِنَا لِمَا
اخْتُلِفَ فِیهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِکَ اِنَّکَ تَهْدِی مَنْ تَشَاءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ
اَللّٰهُمَّ عَبْدُکَ ابْنُ عَبْدِکَ ابْنُ اَمَتِکَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ افْتَقَرَ اِلٰی رَحْمَتِکَ وَ
اسْتَغْنَیْتَ عَنْهُ اَللّٰهُمَّ فَتَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِهِ وَ زِدْ فِی حَسَنَاتِهِ وَ اغْفِرْ لَهُ
وَ ارْحَمْهُ وَ نَوِّرْ لَهُ فِی قَبْرِهِ وَ لَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَ اَلْحِقْهُ بِنَبِیِّهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَ آلِهِ وَ لَا تَحْرِمْنَا اَجْرَهُ وَ لَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ و اگر زن باشد از اول دعاء
میخواند تا اینجا که اِلٰی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ است پس میگوید اَللّٰهُمَّ اَمَتُکَ ابْنَةُ
عَبْدِکَ ابْنَةُ اَمَتِکَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِهَا افْتَقَرَتْ اِلٰی رَحْمَتِکَ وَ اسْتَغْنَیْتَ
عَنْهَا اَللّٰهُمَّ فَتَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِهَا وَ زِدْ فِی حَسَنَاتِهَا وَ اغْفِرْ لَهَا وَ ارْحَمْهَا
وَ نَوِّرْ لَهَا فِی قَبْرِهَا وَ لَقِّنْهَا حُجَّتَهَا وَ اَلْحِقْهَا بِنَبِیِّهَا صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ وَ لَا
تَحْرِمْنَا اَجْرَهَا وَ لَا تَفْتِنَّا بَعْدَهَا و در روایتی وارد شده است که
بعد از فارغ شدن از نماز بگوید رَبَّنَا آتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَ فِی الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ و اگر بر سنی و خلاف مذهب نماز کند بضرورت
بعد از تکبیر چهارم بلکه بعد از تکبیر سیم بر او نفرین و لعنت کند و بهتر اینست
که چنین بگوید اَللّٰهُمَّ اخْزِ عَبْدَکَ فِی عِبَادِکَ وَ بِلَادِکَ اَللّٰهُمَّ حَرِّمْنَا رِکَ

اَللّٰهُمَّ اَذِقْهُ اَشَدَّ عَذَابِکَ فَاِنَّهُ کَانَ یُوَالِی اَعْدَائَکَ وَ یُعَادِی اَوْلِیَائَکَ وَ
یُبْغِضُ اَهْلَ بَیْتِ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ و اگر میت مستضعف باشد
که ضعیف العقل باشد و تمیز میان مذاهب نکند و باین سبب سنی یا مخالف
حق باشد و عناد با شیعیان نداشته باشد یا اعتقاد باهل بیت علیهم السلام
داشته باشد و با دشمنان ایشان بد نباشد در نماز بر او بگوید اَللّٰهُمَّ
اغْفِرْ لِلَّذِینَ تَابُوا وَ اتَّبَعُوا سَبِیلَکَ وَ قِهِمْ عَذَابَ الْجَحِیمِ و اگر مذهب میت
معلوم نباشد بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذِهِ النَّفْسَ اَنْتَ اَحْیَیْتَهَا وَ اَنْتَ اَمَتَّهَا
اَللّٰهُمَّ وَلِّهَا مَا تَوَلَّتْ وَ احْشُرْهَا مَعَ مَنْ اَحَبَّتْ و اگر میت طفل نابالغ باشد بگوید
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِاَبَوَیْهِ وَ لَنَا سَلَفاً وَ فَرَطاً وَ اَجْراً و مشهور در همه اینست که
دعاهای سه تکبیر اول را بخواند بنحویکه گذشت و این دعاها را بعد از تکبیر
چهارم میخواند و بر سنی اگر نماز کنند تکبیر پنجم را نمیگوید و سنت است که بر
جای خود بایستد تا جنازه را بردارند خصوصاً پیشنماز و نماز جنازه را
در مسجد میتوان کرد و مشهور آنست که اگر در مسجد نکند بهتر است و بر یک
جنازه دو مرتبه نماز کردن خلاف است در جواز آن و دور نیست که کسی که
نماز نکرده باشد تواند کرد و کسی که در اثنای نماز برسد بقصد وجوب
ملحق میشود و دعاها را که خودش باید بخواند میخواند و چون پیشنماز فارغ
شود بقیه را با دعاهای مختصر بخواند اگرچه جنازه را بردارند و اگر دور شود
یا بکرید تکبیرها را باید پی در پی بگوید و اگر میتی را بی نماز دفن کرده باشند
احوط آنستکه بر قبر او نماز کنند هرچند مدتی گذشته باشد و همه وقت نماز
جنازه میتوان کرد مگر آنکه وقت حاضره تنگ شود که حاضره را مقدم میدارد
و بهتر اینستکه با وسعت وقت نیز اول حاضره را مقدم دارد مگر آنکه خوف
فوت نماز جنازه بوده باشد یا خوف ضایع شدن میت

فصل پنجم

آداب دفن میت

در آداب دفن میت است و آداب بعد از آن سنت است که تا میت را در قبر نگذارند ننشینند و واجب است کفایةً دفن کردن میت و قدر واجب آنستکه میت را در گودی پنهان کنند بحیثیتی که بوی بد او از مردم مستور گردد و جسد او از درندگان ایمن باشد و خوابانیدن او بر جانب راست رو بقبله واجب است بقول مشهور و بعضی مستحب دانسته‌اند و مستحب است کندن قبر بقدر تا میان یا تا چنبر گردن و سنت است کندن لحد از طرف قبله و مستحب است که آنقدر فراخ باشد که کسی در آن تواند نشست و اگر زمین سست باشد و لحد نتوان کندن بعضی گفته‌اند که مانند لحد بسازند و اگر نتوانند قبر را شق کنند یا آنکه از میان قبر بقدر جسد میت فروبرند آنقدر که توان نشست و دو طرف داشته باشد که خشت بر روی آن توان گذاشت که خاک بر میت ریخته نشود و احوط آنستکه در مانند سردابه و تابوت و صندوق نگذارند و شخصی که در دریا بمیرد اگر ممکن باشد بخشکی برسانند و الا در مانند خم گذارند و سرش را ببندند و در دریا اندازند اگر ممکن شود و الا او را سنگین کنند و رو بقبله اندازند و چون جنازه نزدیک قبر رسد سنت است که او را نزد پای قبر بگذارند اگر مرد باشد و اگر زن باشد برابر قبلهٔ قبر بگذارند و مشهور آنستکه دفعهٔ ثانی که میگذارند سه مرتبه او را نقل میکنند و مرتبهٔ چهارم او را بقبر بگذارند و آنچه در روایات معتبره وارد شده است آنستکه چون میت را بنزدیک قبر رسانی او را ناگاه بقبر مبر و کار را بر او سنگین مکن و پائین تر از قبر بد و ذراع یا سه ذراع بگذار و ساعتی صبر کن تا میت تهیهٔ خود را بگیرد برای سؤال قبر زیرا که قبر را هولهای عظیم است و دعا کن که خدا او را پناه دهد از اهوال قبر و سنت است که سر میت را پیش کنند و از پیش پای قبر سرازیر بقبر برند و جمعی از علما گفته‌اند که زن را از پیش قبله میگیرند و بعرض بقبر میبرند و سرازیر نمیکنند چنانچه در بعضی از روایات وارد شده است و

سنت است که شخصی که بقبر میرود که میت را بقبر گذارد بندهای قبا را بگشاید و بالاپوش و ردا را بیندازد و سر و پایش برهنه باشد و جایز است یک کس برود یا زیاده خواه طاق باشد و خواه جفت و اکثر علما گفته‌اند که مکروه است که اگر میت مرد باشد خویش او او را بقبر برد و آنچه از احادیث ظاهر میشود آنستکه پدر را مکروه است که در قبر فرزند داخل شود و فرزند و سایر اقارب باکی نیست و اگر میت زن بوده باشد احوط آنست که محرم او او را بقبر برد و اگر محرم نبوده باشد زن صالحه و اگر زن نبوده باشد مرد صالح ببرد و در رفتن و بیرون آمدن سنت است که از پیش پای قبر باشد و سنت است که چون میت را نزدیک قبر بگذارد بگوید ٭ اَللّٰهُمَّ عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ اَمَتِکَ نَزَلَ بِکَ وَاَنْتَ خَیْرُ مَنْزُولٍ بِهِ ٭ و چون میت را بردارد که بقبر برد بگوید ٭ بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَعَلٰی مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ اَللّٰهُمَّ اِلٰی رَحْمَتِکَ لَا اِلٰی عَذَابِکَ اَللّٰهُمَّ اَفْسِحْ لَهُ فِی قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَثَبِّتْهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ وَقِنَا وَاِیَّاهُ عَذَابَ الْقَبْرِ ٭ و چون میت را در قبر بگذارد سنت است که بندهای کفن را بگشاید و روی میت را باز کند و طرف راست روی او را بر زمین برساند و اگر زیر سرش از خاک بلند ترکند بد نیست و خشتی بر پشتش بگذارد که بر پشت نیفتد و سنت است که مهری از تربت امام حسین علیه السلام در برابر روی او بگذارد و اگر تربت آن حضرت را در کفن نیز بگذارند بهتر است و بگوید اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیمِ پس سورهٔ فاتحه و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و آیة الکرسی بخواند و اگر حاضران هم بخوانند بهتر است پس بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِی سَبِیلِ اللّٰهِ وَعَلٰی مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ افْسِحْ لَهُ فِی قَبْرِهِ وَاَلْحِقْهُ بِنَبِیِّهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنْ کَانَ مُحْسِناً فَزِدْ فِی اِحْسَانِهِ وَاِنْ کَانَ مُسِیئاً فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَتَجَاوَزْ عَنْهُ ٭ پس بگوید ٭ اَللّٰهُمَّ جَافِ الْاَرْضَ عَنْ

(حاشیه: لها، لقنها حجتها و ثبتها، کانت محسنة، لها، کانت مسیئة)

جَنْبَیْهِ وَصاعِد عَمَلَهُ وَلَقِّهِ مِنْكَ رِضْوَاناً ؛ پس بگوید ؛ اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ افْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَاَلْحِقْهُ بِنَبِيِّهِ صَ وَقِهِ شَرَّ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ ؛ وایضاً بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ افْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَاَلْحِقْهُ بِنَبِيِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْهُ اِلَّا خَيْراً وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ وبروایت معتبر دیگر بگوید ؛ اَللّٰهُمَّ يَا رَبِّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِناً فَزِدْ فِي اِحْسَانِهِ وَاِنْ كَانَ مُسِيئاً فَتَجَاوَزْ عَنْهُ وَاَلْحِقْهُ بِنَبِيِّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَالِحِ شِيعَتِهِ وَاهْدِنَا وَاِيَّاهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اَللّٰهُمَّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ ؛ وبروایت معتبر دیگر این دعاء بخواند ؛ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا عَبْدُكَ فُلَانٌ ؛ وبجای فلان نام او را بگوید وَابْنُ عَبْدِكَ قَدْ نَزَلَ بِكَ وَاَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ قَدِ احْتَاجَ اِلٰى رَحْمَتِكَ اَللّٰهُمَّ وَلَا نَعْلَمُ مِنْهُ اِلَّا خَيْراً وَاَنْتَ اَعْلَمُ بِسَرِيرَتِهِ وَنَحْنُ الشُّهَدَاءُ بِعَلَانِيَتِهِ اَللّٰهُمَّ فَجَافِ الْاَرْضَ عَنْ جَنْبَيْهِ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَاجْعَلْ هٰذَا الْيَوْمَ خَيْرَ يَوْمٍ اَتٰى عَلَيْهِ وَاجْعَلْ هٰذَا الْقَبْرَ خَيْرَ بَيْتٍ نَزَلَ فِيهِ وَصَيِّرْهُ اِلٰى خَيْرٍ مِمَّا كَانَ فِيهِ وَوَسِّعْ لَهُ فِي مَدْخَلِهِ وَآنِسْ وَحْشَتَهُ وَاغْفِرْ ذَنْبَهُ وَلَا تَحْرِمْنَا اَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ ؛ وسنّت است که در این حال عقاید حقّه را تلقین او کنند خصوصاً ولایت ائمّه معصومین علیهم السّلام وبهتر آنستکه بدست راست دوش راست میّت را بگیرد وبدست چپ دوش چپ او را واو را حرکت دهد وتلقین کند ؛ واگر این نحو بگوید ؛ جامع تر است اِسْمَعْ اِفْهَمْ اِسْمَعْ اِفْهَمْ اِسْمَعْ اِفْهَمْ يَا فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ ونام او وپدرش را بگوید هَلْ اَنْتَ عَلَى الْعَهْدِ الَّذِي فَارَقْتَنَا عَلَيْهِ مِنْ شَهَادَةِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

جَنْبَيْهَا عَمَلَهَا وَلَقِّهَا
اَمَتُكَ ابْنَةُ بِهَا لَهَا
قَبْرِهَا وَلَقِّنْهَا حُجَّتَهَا وَاَلْحِقْهَا بِنَبِيِّهَا وَقِهَا

اَمَتُكَ ابْنَةُ لَهَا
بِهَا بِهَا
قَبْرِهَا وَاَلْحِقْهَا
بِنَبِيِّهَا
مُسِيئَةً

تلقین میت

اِسْمَعِي اِفْهَمِي

وَسَيِّدُ النَّبِيِّينَ وَخَاتَمُ الْمُرْسَلِينَ وَاَنَّ عَلِيّاً اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدُ الْوَصِيِّينَ وَاِمَامٌ افْتَرَضَ اللّٰهُ طَاعَتَهُ عَلَى الْعَالَمِينَ وَاَنَّ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسٰى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْقَائِمَ الْحُجَّةَ الْمَهْدِيَّ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَئِمَّةُ الْمُؤْمِنِينَ وَحُجَجُ اللّٰهِ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ وَاَئِمَّتُكَ اَئِمَّةُ هُدًى اَبْرَارٌ يَا فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ اِذَا اَتَاكَ الْمَلَكَانِ الْمُقَرَّبَانِ الرَّسُولَانِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى وَسَئَلَاكَ عَنْ رَبِّكَ وَعَنْ نَبِيِّكَ وَعَنْ دِينِكَ وَعَنْ كِتَابِكَ وَعَنْ قِبْلَتِكَ وَعَنْ اَئِمَّتِكَ فَلَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ وَقُلْ فِي جَوَابِهِمَا اَللّٰهُ جَلَّ جَلَالُهُ رَبِّي وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيِّي وَالْاِسْلَامُ دِينِي وَالْقُرْآنُ كِتَابِي وَالْكَعْبَةُ قِبْلَتِي وَاَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ اَبِي طَالِبٍ اِمَامِي وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْمُجْتَبٰى اِمَامِي وَالْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ الشَّهِيدُ بِكَرْبَلَاءَ اِمَامِي وَعَلِيٌّ زَيْنُ الْعَابِدِينَ اِمَامِي وَمُحَمَّدٌ بَاقِرُ عِلْمِ النَّبِيِّينَ اِمَامِي وَجَعْفَرٌ الصَّادِقُ اِمَامِي وَمُوسَى الْكَاظِمُ اِمَامِي وَعَلِيٌّ الرِّضَا اِمَامِي وَمُحَمَّدٌ الْجَوَادُ اِمَامِي وَعَلِيٌّ الْهَادِي اِمَامِي وَالْحَسَنُ الْعَسْكَرِيُّ اِمَامِي وَالْحُجَّةُ الْمُنْتَظَرُ اِمَامِي هٰؤُلَاءِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَئِمَّتِي وَسَادَتِي وَقَادَتِي وَشُفَعَائِي بِهِمْ اَتَوَلّٰى وَمِنْ اَعْدَائِهِمْ اَتَبَرَّءُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ثُمَّ اعْلَمْ يَا فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ اَنَّ اللّٰهَ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى نِعْمَ الرَّبُّ وَاَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نِعْمَ الرَّسُولُ وَاَنَّ اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ اَبِي طَالِبٍ وَاَوْلَادَهُ الْاَئِمَّةَ الْاَحَدَ عَشَرَ نِعْمَ الْاَئِمَّةُ وَاَنَّ مَا جَاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَقٌّ وَاَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَسُؤَالَ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ وَالصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَتَطَايُرَ الْكُتُبِ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَاَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ (پس بگوید) اَفَهِمْتَ يَا فُلَانُ ؛ در حدیث است که میّت در جواب میگوید بلی فهمیدم پس

فُلَانَةَ ابْنَةَ
رَسُولَيْنِ

تَعَالٰى قَوْلِي

اِعْلَمِي يَا اَمَةَ اللّٰهِ

يَا فُلَانَةُ

بکوید ثَبَّتَكَ اللّٰهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ هَدَاكَ اللّٰهُ اِلیٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ عَرَّفَ اللّٰهُ
بَيْنَكَ وَبَيْنَ اَوْلِيَائِكَ فِي مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِهِ پس بکوید اَللّٰهُمَّ جَافِ الْاَرْضَ
عَنْ جَنْبَيْهِ وَاَصْعِدْ بِرُوحِهِ اِلَيْكَ وَلَقِّهِ مِنْكَ بُرْهَانًا اَللّٰهُمَّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ
پس خشت بر لحد بکذارد و اجر پخته نیز خوب است و خشت خام بهتر است و
اکر خشت بزرك باشد راست بکذارد و بر رخنهٔ خشتها خشت دیکر بکذارد
یا بکل رخنه را بکیرد و اکر خشتها کوچك باشد هم کنند و بر هم تقابر رخنها
را محکم کند که خاك بر میت نریزد و در وقت چیدن خشت این دعا را بخواند
اَللّٰهُمَّ صِلْ وَحْدَتَهُ وَاٰنِسْ وَحْشَتَهُ وَاٰمِنْ رَوْعَتَهُ وَاَسْكِنْ اِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ
رَحْمَةً تُغْنِيهِ بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ فَاِنَّمَا رَحْمَتُكَ لِلظَّالِمِينَ رَحْمَةً يَسْتَغْنِي
بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ ومکروه است فرش
قبر بچوب و تخته کردن یا میت را با تابوت کذاشتن مکر آنکه زمین آب براورد
یا نم بسیار داشته باشد و چون از پیش پای قبر بیرون اید بکوید اِنَّا لِلّٰهِ
وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي اَعْلَا
عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ عَلیٰ عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ وَعِنْدَكَ نَحْتَسِبُهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
پس سنت است که حاضران بپشت کف دست خاك در قبر بریزند و اکر بشکم
دست کفها را پر کنند و بریزند نیز خوب است و سنت است که سه مرتبه بریزند
و در وقت ریختن بکویند اَللّٰهُمَّ اِيمَانًا بِكَ وَتَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ هٰذَا
مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ زِدْنَا اِيمَانًا وَتَسْلِيمًا و در حدیث است
که هر که چنین کند و این دعا بخواند حق تعالی بهر ذره از خاك حسنهٔ
برای او بنویسد و مکروه است که خویشان میت خاك بر قبر بریزند که
مورث قساوت قلب و دوری از رحمت الهی است و سنت است که از غیر
خاك قبر بر میت نریزند که بار است بر میت و سنت است که قبر را بقدر
چهار انکشت بلند کنند و بعضی چهار انکشت کشاده و بعضی بهم اورده

خَيْرًا بِرُوحِهَا
لِقِّهَا

دعای چیدن خشت

و بروایت دیکر

مع م

و صَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ
و ما زادنا الّا
اِيمَانًا وَتَسْلِيمًا
نخ

بعد مرده نخ

کفته اند و ظاهر آنست هر دو خوب باشد و دور نیست که یك شبر نیز مجوز باشد
و مستحب است که قبر را چهار کوشه کنند و دو لیش را پهن کنند و خرپشته
نکنند بنحویکه سنیان میکنند و بعد از آن آب بر قبر بریزند و در خبر است
که تا تری در قبر هست میت را عذاب نمیکنند و سنت است که آب ریزنده
رو بقبله بایستد و ابتداء از پیش سر کند و بر یك جانب قبر بریزد تا پیش
پا و بکرداند بجانب دیکر و بریزد تا پیش سر و بعد از آن میان قبر بریزد و سنت است
که آب را قطع نکند و متصل بریزد تا تمام شود و مستحب است که بعد از آب
ریختن دست بر قبر کذارند در حالتیکه انکشتان ایشان کشاده باشد و
قوت کنند تا اثر انکشتان ایشان بر کل بماند و رو بقبله باشند و از بعضی
روایات مفهوم میشود که نزدیك سر او به نشینند و این دعا بخوانند اَللّٰهُمَّ
جَافِ الْاَرْضَ عَنْ جَنْبَيْهِ وَاَصْعِدْ اِلَيْكَ رُوحَهُ وَلَقِّهِ مِنْكَ رِضْوَانًا وَ
اَسْكِنْ قَبْرَهُ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تُغْنِيهِ بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ و هفت مرتبه
سورهٔ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ بخوانند و اکر میت زن باشد در جمیع دعاها که کذشت
ضمیر مؤنث بیاورد و سنت است که ولی میت یعنی اقرب خویشان او بعد از
آنکه مردم برکردند نزد سر میت بنشینند و باواز بلند ان تلقین که کذشت
بار دیکر بخواند و اکر دیکری را نائب کند نیز خوب است و در اخبار وارد
شده است که چون این تلقین را بکنند منکر بنکیر میکوید بیا برویم تلقین
حجتش کردند احتیاج بپرسیدن نیست پس برمیکردند و سؤال نمیکنند و
مکروه است عمارت بر سر قبر کردن و بر سر قبر بسیار ماندن و کچ مالیدن
بر قبور مکر بر قبور انبیاء و ائمه صلوات اللّٰه علیهم و بعضی کفته اند که قبور علما
و صلحاء نیز این حکم دارد و مکروه است تازه کردن قبر بعد از مندرس شدن
و در خبر است که حق تعالی دوست میدارد دلهای شکسته و قبرهای مندرس
شده را و مکروه است در حال اختیار دو میت را در یك قبر کذاشتن و میت

در کل نخ

فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ نخ

چنانچه بسر خط نوشته شده است نخ

و آن
در امثال این
نسخه که مطبوع است
بسیاهی در فوق بعضی
کلمه یا در حاشیه
معین شده

را از بلدی که در انجا مرده است بشهرهای دیگر بردن مگر بمشاهد مشرّفه
ائمهٔ معصومین علیهم السّلام و بعضی استثنا کرده اند نقل بمقبرهٔ علماء و
صلحاء و شهداء را نیز و مکروه است بر روی قبر نشستن و راه رفتن مگر بواسطهٔ
زیارت قبور که ضرور شود و مشهور آنستکه جایز نیست شکافتن قبور مگر
در چند صورت یکی انکه در قبر مال صاحب قیمتی افتاده باشد دیگر انکه در
زمین غصبی دفن کرده باشند یا در کفن غصبی کفن کرده باشند دیگر
انکه او را بی غسل و کفن در خاک کرده باشند و از هم نپاشیده باشد و مشهور
آنستکه جایز نیست نقل مردگان بعد از دفن و بعضی استثنا کرده اند نقل
بمشاهد مشرّفهٔ حضرات ائمهٔ معصومین صلوات الله علیهم را و مشهور آنست
که جایز نیست گریبان چاک کردن و جامه دریدن برای غیر برادر و پدر و
بر ایشان جایز است بلکه از بعضی از اخبار ظاهر میشود که مستحب باشد خصوصاً
بر پدر و بعضی تجویز کرده اند زنان را مطلقا و احوط ترکست و جایز نیست
خراشیدن رو و کندن و بریدن مو و احوط آنست که طپانچه بر رو و زانو و
غیران نزنند و بعضی از علماء موافق روایتی قایل شده اند که زنیکه موی سر
خود را در مصیبتی ببرد واجبست کفّارهٔ بدهد چنانچه در خاتمه مذکور
خواهد شد ان شاء الله تعالی و بعضی گفته اند گناه دارد و کفّاره بر او نیست
و در رو نیست که سنّت باشد و احوط دادن کفّاره است و بعضی تراشیدن
مو را نیز الحاق کرده اند ببریدن در وجوب کفّاره و همچنین اکثر علما قایل
شده اند که واجبست کفّارهٔ قسم بر اینکه موی سر را بکند در مصیبت یا
روی خود را بخراشد که خون براید و بر مردیکه در مرگ فرزند خود یا زن
خود جامه چاک کند و کفّارهٔ یمین ان شاء الله مذکور خواهد شد و بعضی
واجب نمیدانند و احوط عمل بمشهور است و لازم است صاحب مصیبت
را که صبر کند بقضای الهی [ملکه] راضی باشد و بداند که حقتعالی صابران

حرمت نبش قبور
مکروهات دفن

عدم جواز نقل اموات بعد از دفن الا بمشاهد ائمه علیهم السلام

را اجر بحساب کرامت میفرماید و باید که صاحب مصیبت بسیار بگوید إِنَّا
لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ تا گناهان گذشتهٔ او امرزیده شود و هرگاه ان مصیبت
بخاطرش اید این کلمه را بگوید تا گناهان ما بین این دو کلمه امرزیده شود و
بسند معتبر منقول است که هر که مصیبتی را بخاطر اورد اگرچه بعد از مدّتی
باشد و بگوید إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ
اجُرْنِي عَلَىٰ مُصِيبَتِي وَاخْلُفْ عَلَيَّ أَفْضَلَ مِنْهَا ثواب همان مصیبت بار دیگر
باو داده میشود و سنّت است که دیگران تعزیت ایشان بکنند و ایشان را بصبر
و شکیبائی امر کنند پیش از دفن و بعد از دفن و مبالغه بعد از دفن بیشتر است
و اقلّ تعزیت آنستکه بروند تا صاحب عزا ایشان را به بیند ✻ و منقول است
از حضرت رسول صلّی الله علیه و آله که هر که صبر فرماید اندوه ناکی را در صحرای
محشر که همه کس برهنه اند خدا او را جامهٔ از حلّه های بهشت بپوشاند که [نیکوئی]
موجب سرور او گردد و هر که مصیبت زدهٔ صبر فرماید حقتعالی او را ثواب
صاحب مصیبت کرامت فرماید بی انکه از اجر او چیزی کم شود و فرمود که
ثواب تعزیت و صبر فرمودن بهشت است و مستحبّ است که صاحب مصیبت تغییر
وضع خود کند تا او را بشناسند و جایز است گریه و ندبه کردن که نیکیهای
میّت را بشمارند و نوحه کردن بحق جایز است که دروغ نگویند و چیزهای بد
از برای میّت اظهار نکنند و بهتر آنست که نوحه گریها و ندبه و مستحبّ است
که تا سه روز دیگران خصوصاً همسایگان برای صاحبان مصیبت طعام
بفرستند و زیاده از سه روز ماتم نگیرند مگر زن که چهار ماه و ده روز
برای شوهر ماتم میگیرد بانکه جامهای رنگین نمیپوشد و زینت نمیکند
و سنّت مؤکّد است زیارت قبر مؤمنان خصوصاً خویشان و چون داخل
قبرستان شود بگوید اَلسَّلَامُ عَلَىٰ أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ
أَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ وَنَحْنُ إِنْ شَاءَ اللّٰهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ و بروایت دیگر اَلسَّلَامُ

استحباب تعزیت و اطعام صاحب مصیبت

زیارت قبور مؤمنان

عَلیٰ اَهْلِ الدِّیارِ مِنَ الْمُسْلِمینَ وَالْمُؤْمِنینَ رَحِمَ اللّٰهُ الْمُسْتَقْدِمینَ مِنّا وَ
الْمُسْتَأْخِرینَ وَاِنّا اِنْشاءَ اللّٰهُ بِکُمْ لاحِقُونَ ﴿ و بروایت دیگر ﴾ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ
اَهْلَ الدِّیارِ مِنْ قَوْمٍ مُؤْمِنینَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَنْتُمْ لَنا سَلَفٌ وَنَحْنُ
لَکُمْ تَبَعٌ رَحِمَ اللّٰهُ الْمُسْتَقْدِمینَ مِنْکُمْ وَالْمُسْتَأْخِرینَ وَاِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ
و در احادیث بسیار وارد شده است که هرکه نزد قبر برادر مؤمن خود هفت
مرتبه سورۀ اِنّا اَنْزَلْناهُ بخواند از ترس بزرگ روز قیامت ایمن گردد ﴿ و بروایت دیگر
خدا او را و صاحب قبر را بیامرزد و سنت است که در وقت خواندن دست بر
قبر گذارد و رو بقبله باشد و بنشیند که این دعا بخواند ﴾ اَللّٰهُمَّ جافِ الْاَرْضَ عَنْ جُنُوبِهِمْ
وَصاعِدْ اِلَیْکَ اَرْواحَهُمْ وَلَقِّهِمْ مِنْکَ رِضْواناً وَاَسْکِنْ اِلَیْهِمْ مِنْ رَحْمَتِکَ
ما تَصِلُ بِهِ وَحْدَتَهُمْ وَتُؤْنِسُ بِهِ وَحْشَتَهُمْ اِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ ﴿ و بروایت
معتبر دیگر این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَاْنِسْ
وَحْشَتَهُ وَآمِنْ رَوْعَتَهُ وَاَسْکِنْ اِلَیْهِ مِنْ رَحْمَتِکَ ما یَسْتَغْنی بِها عَنْ رَحْمَةِ
مَنْ سِواکَ وَاَلْحِقْهُ بِمَنْ کانَ یَتَوَلّاهُ ﴾ و بروایت دیگر مستحب است که نزد
قبر سورۀ حمد و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ و قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النّاسِ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ
اَحَدٌ و آیة الکرسی هر یک را سه مرتبه بخواند و سورۀ اِنّا اَنْزَلْناهُ را هفت مرتبه
و از حضرت رسول صلی اللّٰه علیه و آله منقول است که هرکه در قبرستان مؤمنان
بگذرد و سورۀ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ را یازده مرتبه بخواند و ثوابش را بمردگان آن
قبرستان ببخشد بعدد مردگان اجر و ثواب یابد ﴿ و بروایت دیگر هرکه آیة الکرسی
را بخواند و ثوابش را هدیۀ اهل قبور کند حق تعالی بعدد هر حرفی ملکی خلق کند
که تسبیح گویند برای او تا روز قیامت و در عصر روز پنجشنبه و جمعه زیارت اهل
قبور مستحب است ﴿ و در احادیث معتبره وارد شده است که هرکه را مصیبتی
وارد شود مصیبت حضرت رسالت صلی اللّٰه علیه و آله را بیاد آورد که صعب‌ترین
مصیبتهاست ﴾ و در اخبار بسیار وارد شده است که هرکه در وقت مصیبت

دست بر ران خود زند ثوابش حبط میشود و نباید شیون و فریاد کند
و وا ویلاه و وا مصیبتاه و وا ثکلاه بگوید ﴿ و در حدیث معتبر منقول است
که هرکه یک فرزند از او برود و صبر کند بهتر است از برای او از آنکه هفتاد
فرزند از برای او بماند که همه سوار شوند و در راه خدا جهاد کنند و منقول است
که هرکه را خدا دوست میدارد بهترین فرزندانش را میگیرد ﴾ و منقول است
که ثواب مؤمن از مردن فرزندش بهشت است خواه صبر کند و خواه نکند
و بسند معتبر منقول است که حضرت صادق علیه السلام در وقت مصیبت
این دعا میخواندند ﴿ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَجْعَلْ مُصیبَتی فی دینی وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذی لَوْ شاءَ جَعَلَ مُصیبَتی اَعْظَمَ مِمّا کانَتْ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَی الْاَمْرِ
الَّذی شاءَ اَنْ یَکُونَ فَکانَ ﴾ و باید که مردگان را فراموش نکنند زیرا که
دست ایشان از اعمال خیر کوتاه گردیده و از جانب فرزندان و خویشان و
برادران امید دارند و احسان ایشان را چشم براهند خصوصاً دعا کردن
در نماز شب و بعد از نمازهای فریضه و در مشاهد مشرفه پدر و مادر
را زیاده از دیگران دعا باید کرد و اعمال خیر برای ایشان بعمل آورد و در
در خبر است که بسا فرزندی که در حال حیات پدر و مادر عاق ایشان باشد
و بعد از فوت ایشان نیکوکار گردد بسبب اعمال خیری که از برای ایشان بعمل آورد
و در خبر است که بسا فرزندی که در حال حیات پدر و مادر نیکوکار باشد و
بعد از فوت ایشان عاق گردد بسبب آنکه اعمال خیری که از برای ایشان باید
بعمل آورد و عمدۀ خیرات برای پدر و مادر و سایر خویشان آنست که قرض
ایشان را ادا کند و ایشان را از حقوق خدا و خلق بری گرداند و حج و سایر
عبادتی که از ایشان فوت شده باشد سعی کند که باستیجار یا بتبرع بجا آورد
و در حدیث صحیح منقول است که حضرت صادق علیه السلام در هر شب از
برای فرزند خود و در هر روز برای پدر و مادر خود دو رکعت نماز میکردند

ودر رکعت اول انا انزلناه ودر رکعت دویم انا اعطینا میخواند و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که بسا باشد که میت در تنگی وشدتی بوده باشد وحقتعالی باو وسعت دهد وتنگی را ازاو بردارد پس باو گویند که این فرج که تورا روی داد بسبب نمازیست که فلان برادر مؤمن برای تو کرد راوی پرسید که دو میت را در دو رکعت نماز شریك میتوانند کرد فرمود بلی فرمود که میت شاد میشود وفرج می یابد بدعاء واستغفاری که برای او کنند چنانچه زنده شاد میشود بهدیه که برای او برند وفرمود که بر میت داخل میشود در قبرش نماز وروزه وحج وتصدق وسایر عملهای خیر ودعاء و ثواب ان اعمال برای کسیکه کرده وبرای مرده هردو نوشته میشود ودر حدیث دیگر فرمود که هرکه از مسلمانان برای میتی عمل صالحی بکند خدا ثواب اورا مضاعف میگرداند ومیت را بان عمل منتفع میگرداند ودر روایتی وارد شده است که هرگاه شخصی بنیت میتی تصدقی بکند حق تعالی جبرئیل را امر مینماید که با هفتاد هزار ملك نزد قبر او میروند وهریکی طبقی در دست دارند از نعمتهای الهی وهریك باو میگویند السلام علیك ایدوست خدا این هدیه فلان مؤمن است برای تو پس قبر او روشن میشود وحقتعالی هزار شهر در بهشت باو کرامت میفرماید وهزار حوری باو تزویج میفرماید وهزار حله باو میپوشانند وهزار حاجت او را روا میکنند ودر حدیث معتبر منقول است که شش چیز بمؤمن میرسد بعد از وفات **اول** فرزندی که از وجهت او استغفار کند **دویم** مصحفی یا کتابی از کتب علمی که از او بماند ومردم بعد از او بخوانند **سیم** درختی که بکارد ومردم ازان نفع یابند **چهارم** اینکه جاری سازد **پنجم** چاهی که حفر نماید که خلق خدا منتفع گردند **ششم** سنتی که مردم بان عمل نمایند از ارشاد و هدایت خلق یا تصنیف کتاب وماننداًن

انتفاع میت بعمل وتصدق

باب چهاردهم

در مجملی از احکام زکوة وخمس واعتکاف است ودران سه فصل است

فصل اول

در زکوة است وایات واحادیث بر وجوب ان وعقاب ترك کننده ان بسیارا وازان جمله حقتعالی میفرماید که وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ یعنی انکسانیکه جمع میکنند طلا ونقره را وحقوق الهی را نمیدهند ودر راه خدا صرف نمینمایند پس بشارت ده ایشانرا بعذابی دردناك دران روزیکه سرخ کنند طلا ونقره را در اتش جهنم وداغ کنند بان پیشانیها وپهلوها وپشتهای ایشانرا وبایشان گویند اینست مالهائیکه از برای خود جمع کرده بودید الحال بچشید عذاب انهارا واز حضرت صادق علیه السلام منقول است که هرکه ندهد قیراطی از زکوة که بیست ویك دینار است ان نه مؤمن است ونه مسلمان در وقت مردن استغاثه میکند که مرا برگردانید بدنیا تا زکوة را بدهم چنانچه حقتعالی فرموده است حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ یعنی تا وقتی که بیاید احدی از ایشانرا مرگ گوید پروردگارا مرا بدنیا بازگردانید شاید عمل شایسته بکنم دران مالی که بعد از خود گذاشته ام واز حضرت سید المرسلین وائمه طاهرین علیهم السلام بطریق صحیح منقول است که کسیکه طلا ونقره داشته باشد وزکوة انرا ندهد حقتعالی اورا در روز قیامت حشر خواهد نمود در زمین لغزنده که پابند نشود بران ومسلط سازد بران ماربیسه را که زهرش از مارهای دیگر عظیم تر است ودر عقب او در دود او از وی گریزد تا چون باو رسد و

عقاب مانع زکوة

داند که او اخلاصی ندارد دست خود را بدهان او دهد پس بدندان بگیرد او را مانند شتر نو یکه بر چیزی دندان فرو برد پس طوقی کردد در کردن او این آن معنی قول حق تعالی ﴿سَیُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ﴾ یعنی بزودی طوق کنند در کردن ایشان آن چیزی را که بخل ورزیدند در دنیا بآن و در راه خدا ندادند در روز قیامت و هر کس که شتر یا کاو یا کوسفند داشته باشد و زکوة اورا ندهد حقتعالی حبس کند او را در صحرای لغزنده و پامال کنند او را هر حیوان شکافته سمی بسم خود و کزنده او را بدندان و نیش هر صاحب نیشی بنیش خود و هر که زراعت داشته باشد یا باغ خرما و انکور داشته باشد و زکوة آنها را نداده باشد آن قطعهای زمین را تا طبقهٔ هفتم طوق کرده در کردن او اندازند و همه آن آتش کردد تا در روز قیامت ﴿ و بروایت معتبر دیکر هر که زکوة مالش را ندهد حقتعالی آن مال را اژدهائی کرداند در کردن او که تا دماغش را خورد و کوشش را بدندان کزد تا از حساب خلایق فارغ شوند و در حدیث معتبر دیکر حضرت صادق علیه السلام فرمود که هیچ مالی در صحرا و دریا تلف نمیشود مکر بندادن زکوة و حقتعالی میفرماید ﴿مَثَلُ الَّذِینَ یُنْفِقُونَ أَمْوٰالَهُمْ فِی سَبِیلِ اللّٰهِ کَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنٰابِلَ فِی کُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللّٰهُ یُضٰاعِفُ لِمَنْ یَشٰاءُ﴾ یعنی مثل جماعتیکه صرف مینمایند مالهای خود را در راه خدا از زکوة و خمس و جهاد و حج و غیر اینها مانند دانه ایست که برویدا از آن هفت خوشه و در هر خوشه صد دانه بوده باشد که مجموع هفتصد برابر میشود و حقتعالی مضاعف میکرداند باضعاف این از برای هر که خواهد و آیات و اخبار در این باب بسیار است و آنچه مذکور شد برای کسی که بفرمودهٔ خدا و رسول ایمان داشته باشد کافی است **و امّا اجناسیکه** در آنها زکوة واجب میشود پس نه جنس است **اول** طلا هر کاه مقدار بیست اشرفی باشد و سکه داشته باشد و یکسال بماند که بدل نکنند و تغییر ندهند مقدار چهل یک از زکوة میباید

کرداند

کوشش کند

اجناس نه نوع

اول طلا

داد و بعد از آن هر چهار اشرفی که زیاد شود بعد از سال چهل یک میباید داد **دوم** نقره است هر کاه بدویست درهم برسد که تخمینا دوازده هزار ششصد دینار عجمی باشد موافق زر ده دانکی و سکه داشته باشد و یکسال بحال خود بماند بعد از سال چهل یک میباید داد و هم چنین هر چند چهل درهم زیاد شود که دو هزار و پانصد و بیست دینار باشد چهل یک از آن میباید داد **سیم** شتر است و نصاب آن دوازده است اول پنج شتر است و در آن یک کوسفند است دویم ده شتر است و در آن دو کوسفند است سیم پانزده شتر است و در آن سه کوسفند است چهارم بیست شتر است و در آن چهار کوسفند است پنجم بیست و پنج شتر است و در آن پنج کوسفند است کوسفند که دهند بهتر آنست که هفت ماهه یا در هشت باشد و کمتر نباشد اکر کوسفند دهند و اکر بز دهند یکساله یا در دو باشد ششم بیست و شش شتر است و باید که شتر مادهٔ یک ساله یا در دو بدهند و اکر نداشته باشد شتر نر دو ساله یا در سه بدهد هفتم سی و شش است و باید شتر مادهٔ دو ساله یا در سه بدهد هشتم چهل و شش است و باید شتر مادهٔ سه ساله یا در چهار بدهد نهم شصت و یک است و باید شتر مادهٔ چهار ساله یا در پنج بدهد دهم هفتاد و شش است و باید دو شتر مادهٔ دو ساله یا در سه بدهد یازدهم نود و یک است و باید دو شتر ماده سه ساله یا در چهار بدهد دوازدهم صد و بیست و یک است و هر چه زیاد شود در هر پنجاه شتر یک شتر مادهٔ سه ساله میدهد **چهارم** کاو است و در هر سی کاو یک کوسالهٔ ماده یا نر یکساله یا در دو میدهد و در هر چهل کاو یک کاو مادهٔ دو ساله یا در سه میدهد **پنجم** کوسفند است و در چهل کوسفند یک کوسفند واجب است و در صد و بیست و یک کوسفند دو کوسفند و در دویست و یک کوسفند سه کوسفند واجب است و در سیصد و یک کوسفند احوط آنست که چهار

دوم نقره

سیم شتر

چهارم گاو

و در هر چهل شتر یک شتر مادهٔ دو ساله میدهد

پنجم کوسفند

شرایط وجوب زکوة نقدین و انعام

کوسفند بدهد و چون بچهار صد برسد هرچه زیاده شود از هر صد کوسفند
یک کوسفند بید هد و در زکوة هر یک از شتر و کاو و کوسفند شرط است که
در علف مباح چریده باشد در تمام سال پس اکر علف مملوك خورده باشد
زکوة واجب نیست و اکر بعضی از سال چریده باشد و بعضی علف ملك
خورده باشد احوط انست که اکر چریدنش بیشتر باشد زکوة بدهند و بچه
هارا تا شیر میخورند حساب نمیباید کرد بنا بر مشهور و احتیاط در انست که
از روزیکه متولد میشوند حساب کنند و در طلا و نقره و حیوانات همه شرط است
که سال بر ایشان بکذرد و سال زکوة یازده ماه است چون ماه دوازدهم
داخل شود زکوة واجب میشود و در کاو و شتر شرط است که کارکن نباشند
پس اکر بار کشند یا خویش کنند زکوة واجب نیست و کوسفند و بز را بر سر هم
حساب میکنند و شتر نر و ماده و لوك را بر سر هم حساب میکنند **ششم و
هفتم و هشتم و نهم** کندم و خرما و جو و مویز است و شرط است که
هر یک بنصاب برسند و نصاب سیصد و هفت من و پنجاه درم است بسنك
تبریز و انکور هر کاه نه صد و بیست و یکمن باشد احوط انست که زکوة بدهند
و شرط است که این غلات در ملك او بحد نصاب رسیده باشد پس اکر کندم
و جو را بعد از درو کردن بخرد زکوة بر فروشنده واجب است و اکر زمین را باجاره
کرفته باشد زکوة بر مستاجر واجب است و اکر بمزارعه بکیرد بنصف یا ثلث یا ربع
یا ده چهار مثلا زکوة حصهٔ مالك بر مالك واجب است و زکوة حصهٔ عامل
بر عامل اکر حصهٔ هر یک بتنهائی بنصاب رسیده باشد پس اکر زراعت و باغ
آب باران یا آب روان یا آب قنات یا آب ریشه خورده باشد ده یک میدهند
و اکر از دست یا کاو یا شتر یا چرخ آب خورده باشد بیست یک میدهند و
اکر از هر دو خورده باشد بیشتر اعتبار دارد و اکر هر دو مساوی باشد پانزده
یک میدهند و احوط و اقوی انست که بغیر از خراج پادشاه چیزی از خرج زراعت

شرایط وجوب زکوة غلات و مویز

استحباب زکوة مال التجاره

را بدر نکنند در دادن زکوة و چون اکثر علما بر انند که تعلق زکوة بانکور و دو وقت
غوره شدنست پس احوط انست که اول ارباب خرص را بیاورند که تخمین کنند
میوهٔ باغ را که چه مقدار است و با خود مقرر سازد که بان نسبت زکوة خواهم داد
انچه خورد از انکور و غوره حلال باشد یا انکه انچه بردارد بکشد و حساب نکاه
دارد یا انچه بردارد عشر غوره را بدهد و همچنین کندم و جو و قتیکه دانه میبندد
و بعضی از علما کفته اند که زکوة واجب است در حبوب مانند برنج و ماش و نخود
و عدس و امثال اینها هر کاه بنصاب جو و کندم برسند بهمان شرایط و عقد از ایه
کذشت و مشهور انست که زکوة اینها سنت است و در مادیان که در علف مباح
چرا کنند و سال بر او بکذرد زکوة سنت است پس اکر چه در مادر عربی باشند
در سالی دو اشرفی چهار دانك و نیمی میدهد و اکر پدر و مادر عربی نباشند یک اشرفی در سالی میدهد و در زکوة تجارت جمعی بوجوب
قائل شده اند و مشهور انست که سنت است و ان مالیست که مالك شود ان
را بعنوان معاوضه و در وقت مالك شدن قصد اکتساب و تجارت بان داشته
باشد و میباید که قیمتش بیکی از نصاب طلا و نقره برسد و در تمام سال بر
نصاب باقی بماند و در تمام سال قیمتش بسرمایه برسد یا بیشتر و اکر
چند سال بکذرد که مایه در کمی باشد سنت است که زکوة یک سال را بدهد
و اکر سرمایه باقی باشد هر سال چهل یک را بدهد و اکر معاوضه کند در
اثنای سال بقصد تجارت خلافست و احوط انست که بدهد و سنت است
که در وقت درو کردن اکر فقرا حاضر باشند هر فقیری را دستهٔ کندم بدهند
هر قدر که دست برداید و در وقت چیدن خرما و انکور یک مشت بدهند
و بزکوة حساب نکنند و بعضی واجب دانسته اند و احوط انست که ترک نکنند
واما مستحق زکوة پس هشت طایفه اند **اول و دوم** فقرا و مساکین
و ایشان کسانیند که قوت سالیانهٔ خود و عیال خود نداشته باشند و قادر

مستحقین زکوة

برکسبی نباشند که معاش خود و عیال خود را بان توانند کذرانید واحوط انستکه صالح باشند وکذا وسائل بکف نباشند **سیم** کسی است که امام علیه السلام نصب میکند برای کرفتن زکوة وحصهٔ باو میدهد و در این زمان نمیباشد غالبا وهمچنین **چهارم** که مؤلفة قلوبهم اند در این زمان نمیباشند غالبا **پنجم** صرف کردن در ازادی بندکان است مثل انکه اقائی غلام خود را مکاتب کرده است که مالی بدهد وازاد شود واو عاجز باشد از دادن ان اکر بر اقا زکوة واجب شده باشد باید که قدری از زکوة را بمال کتابت او حساب کند والا دیکران از زکوة حصهٔ باو بدهند که باو بدهد وازاد شود یا غلامیکه از دست اقا در تعب وشدت باشد از مال زکوة بخرند وازاد کنند **ششم** قرض داران اند که قرض کرده باشند در ادای قرض ایشان میتوان داد **هفتم** فی سبیل الله است یعنی صرف راههای خدا مانند جهاد فی سبیل الله ویاری حاجیان وزائران ائمهٔ معصومین صلوات الله علیهم وبنای مساجد وپلها وامثال اینها وبعضی کفته اند که مخصوص جهاد است در زمانیکه جهاد حق باشد واین احوط است **هشتم** ابن السبیل است وان کسی است که بغربت افتاده باشد وخرج رفتن بخانهٔ خود نداشته باشد انمقدار باو میدهند که بخانهٔ خود برسد اکر سفرش معصیت نباشد وباید کسی که باو زکوة میدهند غیر مؤلفه شیعهٔ اثنی عشری باشد واحوط انستکه اجتناب از کسانیکه کبیره کنند خصوصا شراب خوردن دیکر شرط است که واجب النفقهٔ مالك نباشد مثل پدر ومادر وجد وجده هرچند بالا روند وفرزندان وفرزندزادکان هرچند پائین روند وزن وبنده وبهتر انستکه زکوة را بخویشان پریشان بدهند غیر انها که مذکور شدند اکر شرائط را داشته باشند وغیر سید زکوة بسید نمیتواند داد اما سید زکوة خود را بسید وغیر سید میتواند داد وغیر سید احوط انستکه بشریف هم ندهد وبهتر انستکه زکوة را بنزد مجتهد یا عالمی که مصارف زکوة

را داند ببرند که او بمصرف برساند

فصل دوم

در خمس است بدانکه خمس در هفت چیز واجب میشود **اول** غنیمتی که از کافران در جنك بکیرند خواه در جنك کاه باشد وخواه در بیرون **دوم** معادن است مانند طلا ونقره ومس وسرب ویاقوت وزبرجد وسرمه وعنبر وقیر ونفط وکبریت بعد از انکه خرج بیرون اوردن بدر رود پنج یك انرا باید داد ومشهور انستکه نصاب ندارد وبعضی کفته اند نصابش یك دینار است تا بیك دینار نرسد خمس واجب نمیشود وبعضی بیست دینار کفته اند یعنی بیست اشرفی که نصاب اول طلا است واکثر متاخرین باین قائل شده اند وخالی از قوتی نیست واکرچند کس شریك باشند باید که حصهٔ هر یك جدا بحد نصاب رسد **سیم** کنجست یعنی مالیکه در زمین پنهان کرده باشند پس اکر کنج را در بلاد کفار بیابند که در انجا مسلمانی نباشد هرچند سکهٔ اسلام داشته باشد یا در دار الاسلام بیابند وسکهٔ اسلام نداشته باشد وبه بیست دینار یعنی بیست اشرفی برسد اکر طلا باشد خمس انرا میدهد وباقی از او است واکر نقره باشد وبدویست درهم برسد که موافق ذرع ده دانکی دوازده هزار وششصد دینار است واکر غیر طلا ونقره باشد قیمت ان بیکی از این دو مقدار برسد واکر سکهٔ اسلام داشته باشد یا علامتی که دلالت کند بر انکه از مسلمانی بوده است مشهور میان علماء انستکه حکم لقطه دارد ومیباید یکسال تعریف کند اکر صاحبش پیدا شود بصاحبش بدهد والا مخیر است میان مالك شدن وتصدق کردن وبامانت نکاه داشتن واکر در دو صورت اول صاحبش پیدا شود وراضی نباشد عوض بدهد وظاهر اخبار انستکه اکر از روی زمین یافته است لقطه است واکر در زیر زمین یافته کنج است خواه اثر اسلام داشته باشد وخواه نداشته باشد وجمعی باین قائل شده اند وخالی از قوتی نیست واکر کنج را در زمین خود

بیابد که از پدران باو رسیده باشد از اوست واگر خمس او را بدهد احوط است
واگر زمینی را خریده باشد تعریف میکند ببایع نزدیک و دور اگر نشانی
بدهند که ظن صدق ایشان حاصل شود بایشان میدهد علی المشهور و
الا از اوست ولذا احوط آنست که خمس آنرا بدهد وهمچنین اگر حیوانی بخرد
چون شتر وگاو ودر شکم آن چیزی بیابد تعریف میکند ببایع اگر نشان دهند
از اوست واحوط اخراج خمس است واگر در شکم ماهی بیابد خمس میدهد
احتیاطا وباقی از اوست وبآن ملحق کرده اند حیوانات شکاری را مانند آهو
اگر محتمل باشد که در خانه مالك سابق خورده باشد احوط آنست که باو تعریف
بکند **چهارم** هر چیزیکه بغوص از دریا بیرون آورند مانند مروارید ومرجان
ونصاب در آن معتبر است ومشهور آنست که نصابش یکدینار باشد یعنی یك
اشرفی تمام وزن وبعضی بیست دینار گفته اند واگر چند مرتبه در آورد همه را
در نصاب باهم حساب میکند هرچند در ما بین ترك غوص کرده باشد علی
الاحوط واگر چند کس شریك باشند حصهٔ هریك میباید بنصاب برسد واگر
عنبر را از دریا بغوص در آورند حکم مروارید دارد واگر از روی آب یا ساحل بر
دارند مشهور آنست که حکم معدن دارد واحوط آنست که بهرحال خمس آنرا
بدهند ورعایت نصاب در آن نکنند **پنجم** فاضل مؤنهٔ سالیانه است از
ارباح تجارتها وزراعتها وجمیع کسبها ومشهور آنست که در میراث وبخشش وهدیه
خمس نمیباشد ومخرج سالیانه را اگر بیرون میکنند قدر وسط مناسب حال الشخص را
اعتبار کرده اند پس اگر اسراف کرده باشد خمس آنچه اسراف کرده است بیرون میکند
واگر بر خود تنك گرفته باشد آنرا هم بیرون میکند علی المشهور واحوط آنستکه از هر
چه زیاد آمده باشد بدهد بلکه نهایت احتیاط آنستکه هرچه حاصل شود خرج
بکند در زیادتی را دو زبر و خمس بدهد واگر در اثنای سال اخراجات ضروریه
واقع شود مثل خرج کدخدائی وحج بیت الله وزیارات رسول وائمه صلوات الله علیهم

چهارم غوص

و امثال اینها همه را بقدر وسط بیرون میکند وهمچنین تعدیها وزیادتیها که
ظلمه کنند جمیع را بیرون میکند وخمس بقیه را میدهد وابو الصلاح رحمه الله
قائل شده است که در میراث وهبه وهدیه نیز خمس واجب است ودر
حدیث صحیح وارد شده است که اگر از شخصی جائزهٔ عظیمی باو برسد یا میراثی
از جائیکه گمان نداشته باشد باو برسد یا مالی از دشمنان دین باو برسد
خمس میباید داد وعمل باین روایت احوط است **ششم** زمینی است که یهودیان
ونصرانیان ومجوسیان از مسلمانی بخرند خمس آن زمین را یا خمس قیمت آنرا ازایشان
ذمی میگیرند واگر خانه یا باغ را بخرند مشهور میان علماء آنست که خمس زمین
آنها را میگیرند واگر قدمای علماء متعرض این نوع خمس نشده اند **هفتم**
مال حلالی است که مخلوط شده باشد بحرام وصاحب آنرا نداند وقدر حرام
را نداند خمس آنرا میدهد بفقرای سادات وغیر ایشان وبعضی آنرا مخصوص
سادات میدانند وبعضی گفته اند بسادات نمیتوان داد وظاهر آنست بهر دو
توان داد واگر بشریف بدهند بهتر است واگر مقدار حرام را داند وصاحبش را
نیز داند آن مقدار را واجب است که بصاحبش بدهد واگر صاحب را داند ومقدار
را نداند با صاحب میباید صلح کند احتیاطا وبعضی گفته اند که در این صورت
خمس را بصاحب میدهد وبعضی گفته اند آنقدر را که علم دارد بصاحب میدهد
وما بقی را با صاحب صلح میکند احتیاطا واین احوط است واگر مقدار را داند و
صاحب را نداند سعی میکند تا صاحب را بهم رساند واگر بهم نرسد از برای او
تصدق میکند واین صورت وصورت اول مسمی است برد مظالم واگر خمس را
بدهد یا تصدق کند کل را یا بعض را بعد از آن صاحب پیدا شود خلاف است
که آیا باید بصاحب بدهد یا نه واحوط آنست که بدهد **واما مستحق خمس**
مشهور میان علماء آنست که شش حصه میشود چنانچه ظاهر آیهٔ کریمه است و
حصهٔ خدا ورسول وذوی القربی که نصف خمس است بعد از حضرت رسول صلی الله

هفتم مال حلال مخلوط بحرام

علیه واله از امام زمان علیه السلام است و نصف دیگر سه حصه میشود که
بیتیمان سادات و مسکینان سادات و ابناء السبیل سادات میدهند و مراد
از سید موافق مشهور کسیست که منسوب باشد از جانب پدر بعبد المطلب و
تفسیر مسکین و ابن السبیل در زکوة گذشت و در یتیم احوط آنست که پریشان
باشد و ابن السبیل را انقدر میدهند که بشهر خود رود * و از احادیث معتبره باز در
ظاهر میشود که در زمان حضور امام علیه السلام جمیع خمس را بخدمت انحضرت
میبرده اند و حضرت نصف خود را بر میداشته اند و نصف را بان سه فرقهٔ سادات
میداده اند که مذکور شد و بهر یک بقدر کفایت ایشان در یک سال میداده اند
و انچه زیاد می آمد خود بر میداشتند و اگر وفا نمیکرد از حصهٔ خود تتمه را
میداده اند و ایشان بمنزلهٔ عیال امام علیه السلم بوده اند و در زمان غیبت احوط
انست که حصهٔ سادات را بعالم عادل اثنی عشری بدهند که بسادات پریشان
برساند بقدر احتیاج ایشان اما نصف دیگر خمس که حصهٔ انحضرت است در
زمان غیبت خلافست و مشهور انستکه بعالم عادل باید داد که بر سبیل تتمه
بنیابت انحضرت بسادات بدهد و اگر چیزی زیاد اید حفظ کند و بعد از خود
بعالم دیگر بدهد و اگر سید پریشانی بیابد بدهد و الا از برای انحضرت ضبط
کند و این فرض در این زمانها بسیار نادر است زیرا که سادات پریشان بسیاراند
و خمس دهندگان کم اند و جمعی گفته اند که در زمان غیبت ائمه علیهم السلام
این حصه را بر شیعیان حلال کرده اند و این سخن بیوجه است زیرا که از حضرت
صاحب الامر علیه السلام روایت صریحی نرسیده است که بر شیعیان حلال
کرده باشد بلکه خلافش ظاهر است زیرا که در زمان غیبت صغری که هفتاد
سال و کسری بود نایبان ان حضرت اعنی عثمان عمروی و پسر او محمد و حسین بن
روح و علی بن محمد سمری رضی الله عنهم حصهٔ ان حضرت را بلکه جمیع خمس را از
شیعیان میگرفتند و بفرموده ان حضرت بمردم میدادند و ظاهر انستکه در

این زمان نیز نایب عام ان حضرت که علمای ربانی و محدثان و حاملان علوم
ایشانند باید که بگیرند و بسادات که عیال ان حضرتند برسانند و الا باید سادات
که اشرف خلقند یا از گرسنگی بمیرند یا سائل بکف شوند و از همه کس ذلیل تر
باشند زیرا که زکوة و صدقات واجبه بر ایشان حرام است و خمس را بعوض ان
بایشان داده اند و بسبب اختلافیکه میان علماء بهم رسیده است و بعضی
از علمای عصر اغنیا را جرات داده اند بر منع خمس باعث این شده است که اکثر
سادات بفقر و فاقه میگذرانند و حقوق ایشان و اجداد ایشان بر ذمهٔ اغنیاء
میماند و بر تقدیریکه امام علیه السلام بر ایشان رحم کرده باشد در زمانهای تقیه
و خوف و تعدیات که از خلفای جور بر ایشان واقع میشد حلال کرده باشند
ایشان چگونه بر خود هموار میکنند که عیال و خویشان و اقارب امام علیه السلم
خود را در فقر و اضطراب ببینند و بر ایشان رحم نکنند و باز در قیامت امید شفاعت
از ایشان داشته باشند و حال انکه فرموده اند که بدترین احوال مردم در روز
قیامت وقتی خواهد بود که صاحبان خمس برخیزند و بگویند پروردگارا خمس خود
را میخواهیم و حضرت صادق علیه السلم فرمود که من یکدرهم خمس را از شما میگیرم
و حال انکه مال من از همه اهل مدینه بیشتر است و نمیگیرم مگر از برای انکه شما پاک
شوید از گناهان و از حقوق ما و حضرت رسول صلی الله علیه واله فرمود که هر که
احسانی باحدی از اهل بیت من بکند من مکافات میدهم او را در قیامت و اکثر
علماء برانند که اگر صاحب مال خود خواهد حصهٔ امام علیه السلام را بسادات
بدهد بری الذمه نمیشود مگر انکه دستش بعالم محدث عادل نرسد و بگمان
فقیر همه خمس این حکم دارد

فصل سیم

در بیان فضیلت و کیفیت اعتکافست و اعتکاف مکثی است در مسجد
جامع جهت عبادت و ان سنت مؤکد است بمقتضای ایات و اخبار بسیار

فضیلت و کیفیت اعتکاف

خصوصاً در دههٔ آخر ماه مبارک رمضان چنانچه حضرت سید المرسلین صلی الله
علیه و آله همیشه در دههٔ آخر ماه مبارک رمضان اعتکاف مینموده اند
مگر یکسال که در آن جنگ بدر واقع شد و در سال بعد از آن بیست روز
اعتکاف داشته اند ده روز قضای سال گذشته و ده روز اداء و از
آن حضرت منقول است که اعتکاف دههٔ آخر ماه مبارک رمضان برابر است
با دو حج و دو عمره و اعتکاف بنذر و شبه آن مانند عهد و قسم و اجاره
دادن خود بغیر واجب میشود و اگر بر ید و واجب شده باشد و نکرده
باشد احوط آنستکه پسر بزرگ قضاء کند و بعضی گفته اند بعد از نیت و
شروع کردن واجب میشود و بعضی گفته اند روز سیم واجب میشود و
همچنین ششم و نهم و دوازدهم و پانزدهم و هرچه بالا رود و باین نسبت و
بعضی گفته اند مطلقا واجب نمیشود تا آن اسباب وجوب بعمل نیاید و این
قول اقوی است و احوط آنست که در اول شبهای مذکور تجدید نیت بکند
بقصد قربت و مستحب است که معتکف شرط کند بیرون رود کار خود که اگر او را
مانعی عارض شود بیرون تواند رفت از اعتکاف و ظاهر جمعی آنستکه جایز است
اشتراط رجوع بی تقیید بعارض و مانع و بعضی در این مضایقه کرده اند و ظاهراً
عارض و مانع اعم از عذر ضروری نیست و محل این شرط در اعتکاف سنت نزد
نیت اعتکاف است و دخول در آن و جماعتی از اصحاب ذکر کرده اند که محل آن در
اعتکاف واجب بنذر نزد گفتن صیغهٔ نذر است و خالی از اشکالی نیست و فائدهٔ
شرط آنست که نزد عارض یا مطلقا اگر خواهند رجوع تواند کرد اگر چه در روز
سیم باشد و فائدهٔ دیگر آنکه اگر با شرط رجوع کند قضاء بر او واجب نیست

و اما مکان اعتکاف جمعی از اصحاب گفته اند که در غیر مسجد مکه و مدینه
و مسجد کوفه و مسجد بصره اعتکاف نمیباشد و بعضی بجای مسجد بصره مسجد مداین
را گفته اند و بعضی هر دو را گفته اند و خلاف در این باب بسیار است مسجد مداین

مکان اعتکاف

در این زمانها گویا معلوم نیست و مسجد بصره در این اوقات در بیابان واقع است
و اعتکاف در آن مشکل است و گفته اند مراد بمسجد مکه و مدینه آن قدر نیست
که در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله مسجد بوده نه آنچه بعد الحاق کرده اند
و ظاهر اداره مسجد جامعی اعتکاف توان کرد و مراد بمسجد جامع مسجد بزرگی است
در بلد که در آنجا نماز جماعت کنند و مخصوص بمحله نبوده باشد و اکثر از محلات
شهر بآنجا از برای اقامت جمعه یا جماعت حاضر شوند گو متعدد باشد مثل مسجد
جامع عباسی و مسجد جامع قدیم در اصفهان و سایر آنها مثل مسجد آقا نور و مسجد عباس
آباد محل تأمل است و احوط آنستکه اگر در مکه و مدینه و کوفه باشد در غیر آن
مساجد مخصوصه واقع نسازند و در بلاد دیگر احوط آنستکه در مسجد کبیر بلد که
مشهور بجامع باشد بجا آورند و اگر در مسجد بزرگتر شهر باشد احوط است و غایت
احتیاط آنستکه قصد کند که اعتکاف میکنم در این مسجد اگر مطلوب شارع باشد
بعنوان اعتکاف مقرر فیها و الا در مسجد عبادت میکنم از برای رضای خدا قربة
الی الله و شرط است در اعتکاف لبث سه روز یا بیشتر و مشهور آنست که دو شب
میان داخلند و بعضی گفته اند شب اول نیز داخل است و احوط آنستکه نزدیک
بغروب آفتاب نیت اعتکاف بکند تا شام روز سیم و اگر تا صبح روز چهارم قصد
کند نهایت احتیاط است و شرط است در اعتکاف که معتکف روزه باشد خواه
روزهٔ واجب و خواه سنت و در روزهٔ سنت باید برخصت کسانی باشد که رخصت
ایشان در روزهٔ سنت شرط است مانند شوهر زن را و مالک بنده را و احوط
آنستکه فرزند بی رخصت پدر و مادر اعتکاف سنت نکند و مهمان بی رخصت
مهمان دار و بر عکس واقع نسازند و نیت در اعتکاف شرط است و ظاهراً بقصد
قربت کافی است و واجب است که بیرون نرود از مسجد یکه در آن اعتکاف
میکند بدون ضرورتی مانند نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد کنند یا عیادت
بیمار مؤمن یا حاضر شدن در جنازهٔ مؤمن یا قضای حاجت مؤمن یا برای

حاجات ضروری خود مانند بیت الخلاء رفتن و غسل جنابت اگر محتلم شده
باشد و در غسل جمعه بنا بر قول باستحباب ان و سایر اغسال مستحبه اگر در
مسجد نتوان کرد اشکالی هست و مشهور انست که نمیتوان کرد و همچنین جایز است
بیرون رفتن از برای تحصیل اب و نان و سایر ضروریات اگر کسی نداشته باشد
که برای او تحصیل نماید و همچنین جایز است بیرون رفتن از جهت گواهی دادن
و گواه شدن اگر دیگری نباشد و نتوان در مسجد بجا اوردن و چون بدر رود
بجائی ننشیند تا برگردد بمسجد و بهتر انست که در زیر سقف راه نرود تا ممکن باشد
و از راههای نزدیک تر برود بی مطلب و به بیت الخلاء نزدیکتر برود اگر ممکن باشد
و توقف بسیار زیاده از ضرورت واقع نسازد و چون وقت نماز شود نماز را
در جای دیگر غیر ان مسجد که محل اعتکاف او است نکند مگر در مکهٔ معظمه که
در هر جا میتوان کرد و اگر وقت تنگ شود در جای دیگر میتواند کرد و اگر سهوا همه نذ
از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل نمیشود مگر انکه زمان بسیار بکذرد که
او را معتکف نگویند و همچنین اگر جبرا او را بیرون برند و احوط انستکه جزء
بدن را از مسجد بیرون نکند و بعضی منع کرده اند از رفتن ببام مسجد و ظاهرا
اگر داخل مسجد باشد قصوری ندارد و بدانکه حرام است بر معتکف جماع کردن
با زنان در روز و شب و همچنین حرام است بوسیدن بشهوت و دست بر
بدن مالیدن بشهوت و احوط اجتناب است از هر دو اگر چه بشهوت نباشد
و حرام است طلب منی کردن اگر چه بگفتگو باشد هرگاه عادتش ان باشد که
از او منی اید بسبب ان و احوط انست که بعبث دست بر ذکر نمالد و حرام است
بوی خوش و گل بوئیدن هر گلی که باشد علی المشهور و جدل و نزاع با کسی و باید که جدا نذ
نکند و احوط انست که مباحثهٔ علمی نیز نکند مگر بقصد اظهار حق و خرید و
فروش نکند مگر برای ضروریات خود و عیال خود و احوط انست که وکیلی
از برای خود قرار دهد که اینها را بکند و احوط انستکه مطلقا معاملات خود

را واقع نسازد و حتی عقد نکاح را و جمیع انها که در اعتکاف حرام است در روزها
و شبها همه حرام است مگر خوردن و آشامیدن که در شب جایز است نه در
روز و هر چه روزه را باطل میسازد اعتکاف را نیز باطل میکند اگر در روز
بفعل اورد و در شب افطار میتواند کرد و مفطرات غیر جماع و استمنا را واقع
میتواند ساختن و اولی اجتناب است از غیر اکل و شرب و اگر جماع کند اعتکاف
او باطل میشود و کفاره میدهد اگر اعتکاف واجب باشد و در روز اول و او نذ
دویم اعتکاف سنت خلاف است و احوط کفاره است اگر چه جماع در شب واقع
شود و احوط انست که هر چه روزه را باطل میکند اگر انها را در روز واقع سازد
کفاره بدهد احتیاطا و کفارهٔ ان بنده ازاد کردن است اگر تواند و الا دو ماه
پی در پی روزه گرفتن و الا شصت مسکین طعام دادن و بعضی گفته اند مخیر است
میان اینها و اول احوط است بلکه اظهر پس اگر جماع در شب واقع شود یک
کفاره میدهد و اگر در روز ماه مبارک رمضان واقع شود دو کفاره میدهد
یکی مرتبه و دیگری مخیره و بعضی گفته اند که اگر در روز غیر ماه مبارک رمضان روزه نذ
واقع شود باز دو کفاره میدهد و ان بی وجه است و بیع و شراء و سایر محرمات
غیر از جماع سبب بطلان اعتکاف نمیشود و کفاره بانها واجب نمیشود و در
بطلان باستمنا و کفاره بسبب ان خلاف است و احوط اتمام است و کفاره اگر
در شب واقع شود و اگر در روز واقع شود استمنا باطل میکند اعتکاف را البته
و کفاره میدهد احتیاطا و احکام اعتکاف بسیار است و بانچه ضرور بود اکتفاء کردیم

خاتمه

در بیان کفارات است — بدانکه کفاره بر دو نوع است **اول** کفارات حرام حج در بیان کفارات
و عمره و انها را در رسالهٔ حج بیان کرده ام **دویم** سایر کفارات است و انها بسیار است
بعضی متفق علیه و بعضی مختلف فیه و بعضی واجب و بعضی سنت و بعضی مرتب

وبعضی بتخییر وهمه را با یکدیگر بر سبیل اجمال برای طالبان ادراک سعادت ابدی و محصّلان نجات عقوبات اخروی بیان مینماید **اوّل** کفّارهٔ افطار روزهٔ ماه مبارک رمضان است وآن واجب میشود بخوردن و آشامیدن چیزیکه خوردن یا آشامیدن آن معتاد و متعارف باشد اتفاقاً و در غیر معتاد خلافست و اشهر و اقوی وجوب است و بجماع کردن در قبل زن اتفاقاً و در دبر زن علی الاقوی و بباقی ماندن بر جنابت عمداً تا طلوع صبح علی الاقوی و بخوابیدن با جنابت بی نیّت غسل تا صبح علی الاحوط و بخوابیدن بعد از بیدار شدن یک مرتبه یا زیاده تا صبح علی الاحوط و برسانیدن غبار غلیظ بحلق بنا بر قول جمعی و بطلب منی کردن و دست بازی کردن یا مکرّر نظر کردن بزنی تا منی بیاید علی الاحوط و بقی کردن عمداً بنا بر قول بعضی و بحقنه کردن و شاف عمل کردن بنا بر قول بعضی و بدروغ بستن بر خدا و رسول صلّی الله علیه و آله و ائمّهٔ هدی علیهم السّلم بنا بر قول بعضی و بسر فرو بردن عمداً در آب بنا بر قول بعضی هرگاه یکی از این امور را بعمل آورد عمداً و مسئله را داند کفّاره باید داد در بعضی اجماعاً و در بعضی احتیاطاً و اگر از روی سهو باشد کفّاره ندارد و اگر مسئله را نداند در کفّاره خلافست و احوط کفّاره است و اگر افطار بحلال باشد کفّاره یک بنده آزاد کردن یا دو ماه پی در پی روزه گرفتن یا شصت مسکین را طعام دادنست و بعضی بترتیب قائل شده اند یعنی اگر قادر باشد بر بنده آزاد کردن متعیّنست والّا دو ماه روزه و اگر از این نیز عاجز باشد شصت مسکین را طعام بدهد و قول اوّل اقوی و ثانی احوط است و اگر افطار بحرام کرده باشد مانند شراب و لحم خنزیر ومال مغصوب دانسته و زنا و لواطه بعضی از علماء قائل شده اند که هر سه کفّاره بر او واجب میشود و بعضی مانند افطار بحلال میدانند و اوّل احوط است **دوّم** هرگاه در قضاء روزهٔ ماه مبارک رمضان بعد از زوال افطار کند مشهور آنست که کفّاره واجبست و بعضی سنّت میدانند و اشهر و اقوی آنستکه

کفّارهٔ افطار روزهٔ ماه رمضان

طلوع

طلوع

کفّارهٔ افطار قضاء روزهٔ رمضان

کفّارهٔ طعام دادن ده مسکین است و اگر عاجز شود سه روز روزه میگیرد و بعضی مخیّر میان این دو میدانند و بعضی کفّارهٔ قسم و بعضی کفّارهٔ افطار ماه مبارک رمضان لازم میدانند **سیّم** کفّارهٔ ظهار است که کسی بزن خود بگوید اَنتِ عَلَیَّ کَظَهرِ اُمّی یعنی تو بر من مانند پشت مادر منی یا خواهر یا سایر محارم علی الاشهر اگر این را بگوید در وقتیکه زن حائض نباشد و در آن طهر با او جماع نکرده و در حضور دو عادل بگوید پس اگر خواهد که جماع کند باید که کفّاره بدهد و اگر بدون کفّاره جماع کند دو کفّاره بر او واجب میشود بنا بر مشهور و کفّاره یک بنده آزاد کردنست و اگر عاجز شود دو ماه پیاپی روزه داشتن و با عجز شصت مسکین را اطعام کردن **چهارم** کفّارهٔ ایلاء است یعنی قسم بخورد که زوجهٔ دائمهٔ خود را چهار ماه یا زیاده وطی نکند و زن او را بنزد حاکم شرع برد و حاکم حکم کند که او را طلاق بگوید یا وطی کند اگر اختیار وطی نماید باید که کفّاره بدهد و کفّاره اش کفّارهٔ قسم است که بعد از این مذکور میشود ان شاء الله تعالی **پنجم** کفّارهٔ مخالفت قسم است بآنکه قسم بخورد باسماء مقدّسهٔ خدا بر کردن فعلیکه ترکش رجحان نداشته باشد یا نکردن فعلیکه فعلش رجحان نداشته باشد و مخالفت آن قسم نماید و کفّاره اش آنست که یک بنده آزاد کند یا ده مسکین را جامه بپوشاند یا ده مسکین را اطعام کند و اگر از همه عاجز شود سه روز پیاپی روزه بدارد **ششم** کفّارهٔ مخالفت نذر است بآنکه نذر کند فعل امری را که واجب باشد یا ترک امریکه مرجوح باشد و مخالفت نماید و کفّاره اش بعضی گفته اند مانند کفّارهٔ قسم است و بعضی گفته اند مانند کفّارهٔ افطار ماه مبارک رمضان است یک بنده آزاد کردن یا دو ماه روزه گرفتن یا شصت مسکین طعام دادن و بعضی گفته اند که اگر نذر تعلّق بروزه داشته باشد کفّاره اش کفّارهٔ افطار ماه مبارک رمضان است و اگر تعلّق بغیر روزه داشته باشد کفّاره اش کفّارهٔ قسم است و این قول خالی از قوّتی نیست و احوط

کفّارهٔ ظهار

و کفّارهٔ ایلاء

کفّارهٔ خلف قسم

کفّارهٔ خلف نذر

کفارهٔ ماه مبارک رمضان است مطلقا **هفتم** کفارهٔ مخالفت عهد است
که با خدا عهد کرده باشد که امر راجحی یا غیر مرجوحی بعمل آورد یا ترک کند امر
غیر راجحی یا مرجوحی را و مخالفت آن عهد نماید و در کفاره اش مانند کفارهٔ نذر
خلافست و احوط آنست که در نذر مذکور شد **هشتم** قسم خوردن بعنوان
بیزاری از خدا و رسول صلی الله علیه و آله و ائمهٔ هدی علیهم السلام است و در
حرام بودن چنین قسمی خلافی نیست ولیکن در وجوب کفاره بچنین قسمی یاد
کردن خلافست بعضی گفته اند کفاره اش کفارهٔ ظهار است اول بنده آزاد
کردن و با عجز از آن دو ماه پی در پی روزه داشتن و با عجز از آن شصت مسکین
را اطعام کردن و اگر عاجز شود ده مسکین را طعام یا کسوه دهد و اگر عاجز
شود سه روز متوالی روزه بدارد و بعضی گفته اند کفاره اش کفارهٔ نذر است
و ابن بابویه گفته است که سه روز روزه بدارد و ده مسکین را طعام بدهد
و بعضی گفته اند گناه کرده است و کفاره ندارد و در حدیث صحیح وارد
شده است که صفار بحضرت امام حسن عسکری علیه السلام نوشت که مردی
سوگند یاد کرده به بیزاری از خدا و رسول صلی الله علیه و آله و مخالفت کرده
توبه و کفارهٔ او چیست حضرت فرمود که ده مسکین را طعام میدهد هر مسکینی
را یک مد و طلب آمرزش میکند از خدا و بعضی از علماء باین مضمون قائل شده اند
و خالی از قوتی نیست و ایضاً خلاف کرده اند که این کفاره برای اصل سوگند
خوردنست یا برای مخالفت سوگند کردن و باید که چنین سوگندی یاد
نکند و اگر بکند بمحض سوگند عمل بقول اول بکند اگر چه ظاهر آنست که عمل
بروایت مجزیست **نهم** بعضی از علماء قائل شده اند که زنیکه در مصیبت
موی سر خود را ببرد کفارهٔ افطار ماه مبارک رمضان میدهد بترتیب بقول
بعضی و بعضی گفته اند گناه دارد و کفاره ندارد و در روایتی وارد شده که کفارهٔ
افطار ماه مبارک رمضان لازم است و احوط عمل بروایت است و بعضی تراشیدن

کفارهٔ خلف عهد

کفارهٔ قسم بری

کفارهٔ موی بریدن زن در مصیبت

مو را نیز الحاق کرده اند ببریدن در وجوب کفاره **دهم** هر گاه زنی در
مصیبت موی سر خود را بکند یا روی خود را بخراشد یا مردی جامهٔ خود
را در مرگ فرزند یا زوجهٔ خود چاک کند کفارهٔ قسم لازم میشود بنا بر قول
بعضی و روایتی براین مضمون وارد شده است و احوط است هر چند وجوب
ثابت نیست **یازدهم** مردیکه با زن یا متعه یا کنیز خود در ایام حیض جماع
کند در قبل بعضی کفاره واجب دانسته اند و بعضی سنت و مشهور میان علما
آنستکه اگر در اول حیض باشد یک اشرفی تصدق میکند و اگر در وسط حیض
باشد نیم اشرفی و در آخر حیض ثلث اشرفی و احوط عدم ترک کفاره است **دوازدهم**
کسیکه بخواب رود و نماز خفتن نکرده باشد تا نصف شب بگذرد بعضی گفته اندکه
واجبست که آن روز را روزه بدارد و اشهر استحبابست و بعضی عامد و
ناسی را نیز ملحق کرده اند و مشهور آنست که بر تقدیر وجوب اگر روزه ندارد گناه
کرده است و کفاره ندارد و بعضی لازم دانسته اند کفارهٔ افطار ماه مبارک
رمضان را و این قول ضعیفست و احوط آنست که یک روز قضاء بگیرد
سیزدهم کفارهٔ قتل عمد است که دانسته کسی را بکشد یا کاری که غالبا
کشنده باشد نسبت بکسی واقع سازد و او کشته شود که قصد کشتن نداشته
باشد کفاره اش آنستکه یک بنده آزاد کند و دو ماه متوالی روزه بدارد و
شصت مسکین را طعام بدهد **چهاردهم** کفارهٔ قتل خطا است که کسی را
بنادانی بکشد با آنکه قصد قتل نداشته باشد و کاری کند که غالبا کشنده نباشد
و او کشته شود مانند آنکه طفلی را برای تأدیب بزند و او بمیرد یا تیری بسوی هوائی
بیندازد و بشخصی بخورد و کشته شود یا در راه بر کسی بخورد و او بیفتد و بمیرد
و اگر خود مباشر قتل نباشد و کاری کند که آن سبب قتل شود مثل آنکه چاهی در
راهی بکند و کسی در آن چاه بیفتد و بمیرد یا سنگی بر سر راهی بگذارد و باعث
قتل کسی شود مشهور آنستکه کفاره لازم نمیشود هر چند دیت لازم شود و کفارهٔ

کفارهٔ مو کندن و امثال آن زن در مصیبت

کفارهٔ جماع حال حیض

کفارهٔ ترک نماز عشاء

کفارهٔ قتل عمد

کفارهٔ قتل خطاء

کفارهٔ عقد در عده

بنده ازاد کردن است وبعد از عاجز شدن ازان دو ماه متوالی روزه داشتن وبعد از عجز ازان شصت مسکین را طعام دادن **پانزدهم** اگر کسی زنی را در عدهٔ دیگری تزویج کند میباید که ازان زن مفارقت کند وبقول بعضی از علماء پنج صاع ارد تصدق کند واحوط انست که اگر زن دیگر را عقد کند نیز این کفاره را بدهد **شانزدهم** کسی که مملوك خود را زیاده از حد شرعی بزند بعضی از علماء گفته اند موافق بعضی از روایات واجب است که ان مملوك را بکفارهٔ ان عمل ازاد کند واین احوط است واگر او را بعمد بکشد کفارهٔ جمع میدهد واگر بخطاء بکشد کفارهٔ قتل خطاء میدهد وواجبست که قیمت ان غلام را تصدق کند بنابر مشهور **هفدهم** کسیکه روزهٔ ماه مبارك رمضان را افطار کند بسبب بیماری اگر تا ماه مبارك رمضان دیگر بیمار باشد اشهر واقوی انستکه قضاء ساقط میشود وبرای هر روزی یك مد طعام میدهد علی الخلاف وبعضی گفته اند قضاء میکند وابن جنید رحمه الله گفته است که احتیاطا هردو را میکند واگر در مابین دو رمضان ازارش بر طرف شود وقادر بر روزه باشد وبدون عذری تاخیر کند تا انکه ماه مبارك رمضان دیگر بیاید اشهر واقوی انستکه بعد از ماه مبارك رمضان هم قضا میکند وهم برای هر روز یکمد یا دو مد میدهد وبعضی کفاره را واجب ندانسته اند وبعضی گفته اند که کفاره در صورتیستکه عزم بر قضاء نداشته باشد واگر عازم بر قضاء باشد وبعد از تنك شدن وقت بیماری یا عذر دیگر عارض شود قضاء باید کرد وکفاره نیست وقول اول قوی تر است **هیجدهم** نوادر کفارات است * از حضرت صادق علیه السلام منقول است که کفارهٔ عمل سلطان قضای حوائج مؤمنان است وکفارهٔ غیبت انست که برای ان شخص که او را غیبت کرده است استغفار کند وکفارهٔ مجلس انست که چون از مجلس برخیزد بگوید * سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا

یا پنج درهم تصدق کند

کفارهٔ کشتن بنده

کفارهٔ افطار مریض

نوادر کفارات

يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * وکفارهٔ خنده انست که بگوید * اَللّٰهُمَّ لَا تَمْقُتْنِي * یعنی خداوندا مرا دشمن مدار وبر من غضب مکن * ودر حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است که هر کسی که بدیگری بگوید * لَا أَبَ لَكَ وَلَا أُمَّ لَكَ * یعنی تو را پدر مباد یا تو را مادر مباد باید که چیزی تصدق کند وکسیکه بگوید نه بحق پدرم ویا بجان پدرم کفاره اش انستکه بگوید * لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ * و خلافست در این نوع از قسم مثل بجان خود یا بجان تو یا بحق پدرم بعضی حرام دانسته اند * واشهر کراهتست * واحوط ترك است

واما احکام کفارات مذکوره

پس در چند فصل بیان میشود **اول** هرگاه بنده باید ازاد کردن در کفارهٔ قتل میباید که ان بندهٔ مؤمن باشد ودر باقی کفارات خلافست واحوط رعایت ایمان است ودر کفارهٔ قتل احوط انست که بالغ باشد ودر غیر ان مرد وزن وبالغ ونابالغ مجزیست ونباید که ان بنده کور وصاحب خوره وزمین گیر نباشد ومولی جراحتی باو نرسانیده باشد که موجب عتق او باشد و بعضی گفته اند که باید خصی ولال وکر وولد زنا نباشد ومشهور اجزاست واحوط ترك است وغلام گریخته را مشهور انست که ازاد میتوان کرد تا علم بمرگش بهم نرسد وبعضی شرط کرده اند که ظن حیات او باشد **دویم** در کفارهٔ مرتبه تا از بنده ازاد کردن عاجز نشود بروزه منتقل نمیشود و هرجا که روزهٔ دو ماه باشد میباید که متوالی بگیرد ومتوالی یك ماه و یك روز که متصل بگیرد بعمل میاید باین معنی که اگر بعد ازان بدون عذر افطار کند نباید که از سر بگیرد واما تفریق جائز است بی عذری یا حرامست اول اظهر است وثانی احوط است واگر پیش از یکماه ویك روز بی عذر افطار کند از سر میگیرد واگر بعذری باشد مانند حیض ونفاس وبیهوشی و

احکام متعلقه بکفارات مرتبه

وبعضی شرط کرده اند که خبری از او برسد

احکام متعلقه بروزهٔ کفاره

دیوانکی و بیماری و سفر ضروری بعد از زوال عذر بنا میکذارد و تمام میکند و همچنین اکر مجبور شود در افطار روزی بنا بر اقوی و هر جا که کفاره دو ماه متوالی باشد اکر کفاره دهنده بنده باشد یکماه پی در پی میکیرد علی الاقوی **سیم** هر جا که اطعام لازم شود مشهور انست که بهر یک انقدر طعام بخوراند که سیر شوند دفعهٔ و بهتر انست که نان خورشی با نان ضم کند مانند خرما یا کوشت یا سرکه و بعضی کفته اند میباید چاشت و شام هر دو بمسکین بخوراند انقدر که سیر شوند دفعهٔ و احوط اینست اکرچه اظهر انست که بیک وقت اکتفاء توان نمود و اکر خواهد طعام را بمسکین میتواند داد و در مقدار ان خلافست بعضی یکمد کفته اند و بعضی دو مد و احوط دو مد است و بهتر انستکه با نان نان خورشی نیز بدهد چنانچه بعضی واجب دانسته اند و در طعام دادن کوچک و بزرک تفاوت نمیکند و احوط انستکه حصهٔ اطفال را بولی شرعی ایشان بدهد و اکر طعام خوراند ظاهراً صغیر و کبیر را باهم میتواند ضم کرد و اکر دو طفل را بجای یک مرد حساب کند احوط است و در یک کفاره دو حصه را بیک مسکین نمیتواند داد مکر انکه مستحق یافت نشود و احوط انستکه تا ممکن باشد بغیر مؤمن ندهد و به پریشان بسیار پریشان بدهد که مسکین بر او صادق باشد و مد چهار یک صاع است و صاع یکمن تبریز و چهارده مثقال و ربعی است بنا بر مشهور و چون در احادیث اختلاف در تحدید صاع و مد هست احوط انستکه بجای دو مد نیم من شاه تقریبا بدهد **چهارم** در جائیکه کسوه باید داد در زن پیراهن و مقنعه با هم مجزیست و در مرد بعضی بیک جامه مانند پیراهن اکتفاء کرده اند و بعضی دو جامه لازم میدانند و بهتر انستکه پیراهن و قبا بدهند یا قبا و بالاپوش و بهتر انستکه نو باشد و جامهٔ طفل را بهتر انستکه برخصت ولی بر او بپوشانند **پنجم** هر کاه از عتق رقبه عاجز شود و شروع کند در روزه و بعد از ان قادر شود بر بنده آزاد کردن

احکام متعلقه باطعام در کفارات

احکام متعلقه بکسوه در کفارات

در بعض احکام کفارات

روزه او را مجزیست و بهتر انستکه ترک کند روزه را و بنده آزاد کند خصوصا هر کاه کمتر از یکماه و یکروز روزه داشته باشد و جمعی از اصحاب قائل شده اند که هر کاه بر کسی دو ماه متوالی روزه واجب شود و عاجز باشد از کرفتن از هیجده روز روزه میدارد و اکر نتواند برای هر روز مدی از طعام میدهد و اکر نتواند استغفار میکند و اشهر و اقوی انستکه از هر کفارهٔ که عاجز شود استغفار بدل ان میشود مکر کفارهٔ ظهار که بعضی کفته اند که تا کفاره ندهد وطی زن بر او حلال نمیشود هر چند عاجز باشد و اکر بعد از عجز و استغفار بر کفاره قدرت بهم رساند احوط انستکه باز کفاره را بدهد و چون اکثر مردم جاهلند بکفارات و احکام انها و بر ایشان لازم میشود و نمیدانند و مشغول الذمه

بحق الهی میمانند قدری از احکام انها را در این رسالهٔ کثیر الفائده ایراد نمودم ملتمس از برادران ایمانی انست که هر که از این رساله منتفع کردد در حال حیات یا بعد از وفات این شکسته مستحق دعا را بدعای مغفرت یاد کند

وختم بفضل الله سبحانه وتاییده فی شهر الله المعظم شهر مبارک رمضان من سنة سبع ومأة والف من الهجرة المقدسة علی ید مؤلفه الراجی الکریم المنان فی محروسه اصبهان صینت عن طوارق الحدثان مع وفور الاشغال واختلال الاحوال وتوزع البال والحمد لله اولا واخرا والصلوة علی سید المرسلین محمد واله الاطهرین الاقدسین ولعنة الله علی اعدائهم اجمعین

کتبه العبد العاصی محمد تقی ۱۳۲۲



بسم الله الرحمن الرحیم

بر ضمیر منیر اخوان ایمانی و اخلاء روحانی پوشیده و مستور نماناد که حضرت مؤلف قدس
الله سره و طیب الله رمسه در این کتاب مستطاب بعضی از سور مبارکه و جمله از ادعیه مأثوره را که باید
در اوقات و مواقع مخصوصه قرائت شود ذکر نفرموده و بادنی اشارتی بیان
کرده که مثلاً در شب فلان فلان دعاء را باید خواند و اصل دعاء را حواله
بجای دیگر نموده بملاحظه اختصار و سایر نسخ مطبوعه این نوع ادعیه را در حواشی کتب مسطور
نموده و اغلب بی موقع و بی محل نگاشته شده که تحصیل آن برای قاری و داعی
زیاده از حد سخت و صعب بود **لهذا** سور و ادعیه که در اصل کتاب اشارتی
بآن شده است جمع و مدون کرده و در فصلی جداگانه نگاشته و بعلاوه
زیارت ششم جناب امیرالمؤمنین علیه السلام که قبل از زیارت عاشورا باید خواند
بتفصیلی که من بعد در جای خودش در حاشیه ذکر میشود و زیارت مخصوص
حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام که در روز بیست و یکم ماه مبارک رمضان باید
بجای آورد ضم نموده بعنوان ملحقات کتاب اضافه شد که پیدا کردن و تحصیل
آن برای عامه مؤمنین سهل و آسان باشد و بدون معطلی پیدا و هویدا شود
مطابق صفحه فهرست در ظهر آخر کتاب و امید از قاریان و داعیان مؤمن عابد آن
موقن آنکه در وقت قرائت ساعی را از دعای خیر فراموش نفرمایند

سورة العنکبوت تسع و ستون آیة و هی مکیة

بسم الله الرحمن الرحیم

الم ٥ احسب الناس ان یترکوا ان یقولوا آمنا وهم لا یفتنون ٥ ولقد فتنا
الذین من قبلهم فلیعلمن الله الذین صدقوا ولیعلمن الکاذبین ٥ ام حسب

الذین یعملون السیئات ان یسبقونا ساء ما یحکمون * من کان یرجو
لقاء الله فان اجل الله لآت وهو السمیع العلیم * ومن جاهد فانما یجاهد
لنفسه ان الله لغنی عن العالمین * والذین آمنوا وعملوا الصالحات لنکفرن
عنهم سیئاتهم ولنجزینهم احسن الذی کانوا یعملون * ووصینا الانسان
بوالدیه حسنا وان جاهداک لتشرک بی ما لیس لک به علم فلا تطعهما الی
مرجعکم فانبئکم بما کنتم تعملون * والذین آمنوا وعملوا الصالحات
لندخلنهم فی الصالحین * ومن الناس من یقول آمنا بالله فاذا اوذی فی الله
جعل فتنة الناس کعذاب الله ولئن جاء نصر من ربک لیقولن انا کنا معکم
اولیس الله باعلم بما فی صدور العالمین * ولیعلمن الله الذین آمنوا ولیعلمن
المنافقین * وقال الذین کفروا للذین آمنوا اتبعوا سبیلنا ولنحمل خطایاکم
وما هم بحاملین من خطایاهم من شیء انهم لکاذبون * ولیحملن اثقالهم و
اثقالا مع اثقالهم ولیسئلن یوم القیمة عما کانوا یفترون * ولقد
ارسلنا نوحا الی قومه فلبث فیهم الف سنة الا خمسین عاما فاخذهم
الطوفان وهم ظالمون * فانجیناه واصحاب السفینة وجعلناها آیة للعالمین
وابرهیم اذ قال لقومه اعبدوا الله واتقوه ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون
انما تعبدون من دون الله اوثانا وتخلقون افکا ان الذین تعبدون من
دون الله لا یملکون لکم رزقا فابتغوا عند الله الرزق واعبدوه واشکروا
له الیه ترجعون * وان تکذبوا فقد کذب امم من قبلکم وما علی الرسول
الا البلاغ المبین * اولم یروا کیف یبدئ الله الخلق ثم یعیده ان ذلک علی
الله یسیر * قل سیروا فی الارض فانظروا کیف بدأ الخلق ثم الله ینشئ
النشأة الآخرة ان الله علی کل شیء قدیر * یعذب من یشاء ویرحم من
یشاء والیه تقلبون * وما انتم بمعجزین فی الارض ولا فی السماء وما لکم
من دون الله من ولی ولا نصیر * والذین کفروا بآیات الله ولقائه

ولقائه اولئك يئسوا من رحمتي واولئك لهم عذاب اليم ۞ فما كان
جواب قومه الا ان قالوا اقتلوه او حرقوه فانجاه الله من النار ان في
ذلك لايات لقوم يؤمنون ۞ وقال انما اتخذتم من دون الله اوثانا مودة
بينكم في الحيوة الدنيا ثم يوم القيمة يكفر بعضكم ببعض ويلعن بعضكم
بعضا وماويكم النار وما لكم من ناصرين ۞ فامن له لوط وقال اني مهاجر
الى ربي انه هو العزيز الحكيم ۞ ووهبنا له اسحق ويعقوب وجعلنا
في ذريته النبوة والكتاب واتيناه اجره في الدنيا وانه في الاخرة لمن
الصالحين ۞ ولوطا اذ قال لقومه انكم لتاتون الفاحشة ما سبقكم بها من
احد من العالمين ۞ ائنكم لتاتون الرجال وتقطعون السبيل وتاتون في
ناديكم المنكر فما كان جواب قومه الا ان قالوا ائتنا بعذاب الله ان كنت
من الصادقين ۞ قال رب انصرني على القوم المفسدين ۞ ولما جاءت رسلنا
ابرهيم بالبشرى قالوا انا مهلكوا اهل هذه القرية ان اهلها كانوا ظالمين
قال ان فيها لوطا قالوا نحن اعلم بمن فيها لننجينه واهله الا امراته كانت من
الغابرين ۞ ولما ان جاءت رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقالوا لا
تخف ولا تحزن انا منجوك واهلك الا امراتك كانت من الغابرين ۞ انا منزلون
على اهل هذه القرية رجزا من السماء بما كانوا يفسقون ۞ ولقد تركنا
منها اية بينة لقوم يعقلون ۞ والى مدين اخاهم شعيبا فقال يا قوم اعبدوا
الله وارجوا اليوم الاخر ولا تعثوا في الارض مفسدين ۞ فكذبوه فاخذتهم
الرجفة فاصبحوا في دارهم جاثمين ۞ وعادا وثمود وقد تبين لكم من
مساكنهم وزين لهم الشيطان اعمالهم فصدهم عن السبيل وكانوا
مستبصرين ۞ وقارون وفرعون وهامان ولقد جاءهم موسى بالبينات فاستكبروا
في الارض وما كانوا سابقين ۞ فكلا اخذنا بذنبه فمنهم من ارسلنا عليه حاصبا ومنهم
من اخذته الصيحة ومنهم من خسفنا به الارض ومنهم من اغرقنا وما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا

انفسهم يظلمون ۞ مثل الذين اتخذوا من دون الله اولياء كمثل العنكبوت
اتخذت بيتا وان اوهن البيوت لبيت العنكبوت لو كانوا يعلمون ۞ ان الله
يعلم ما يدعون من دونه من شيء وهو العزيز الحكيم ۞ وتلك الامثال
نضربها للناس وما يعقلها الا العالمون ۞ خلق الله السموات والارض
بالحق ان في ذلك لاية للمؤمنين ۞ اتل ما اوحي اليك من الكتاب واقم الصلوة
ان الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر ولذكر الله اكبر والله يعلم ما تصنعون
ولا تجادلوا اهل الكتاب الا بالتي هي احسن الا الذين ظلموا منهم وقولوا امنا بالذي
انزل الينا وانزل اليكم والهنا والهكم واحد ونحن له مسلمون ۞ وكذلك
انزلنا اليك الكتاب فالذين اتيناهم الكتاب يؤمنون به ومن هؤلاء من يؤمن به
وما يجحد باياتنا الا الكافرون ۞ وما كنت تتلوا من قبله من كتاب ولا تخطه
بيمينك اذا لارتاب المبطلون ۞ بل هو ايات بينات في صدور الذين اوتوا
العلم وما يجحد باياتنا الا الظالمون ۞ وقالوا لولا انزل عليه ايات من ربه قل
انما الايات عند الله وانما انا نذير مبين ۞ اولم يكفهم انا انزلنا عليك الكتاب
يتلى عليهم ان في ذلك لرحمة وذكرى لقوم يؤمنون ۞ قل كفى بالله بيني
وبينكم شهيدا ۞ يعلم ما في السموات والارض والذين امنوا بالباطل وكفروا
بالله اولئك هم الخاسرون ۞ ويستعجلونك بالعذاب ولولا اجل مسمى لجاءهم
العذاب وليأتينهم بغتة وهم لا يشعرون ۞ يستعجلونك بالعذاب وان جهنم
لمحيطة بالكافرين ۞ يوم يغشيهم العذاب من فوقهم ومن تحت ارجلهم و
يقول ذوقوا ما كنتم تعملون ۞ يا عبادي الذين امنوا ان ارضي واسعة فاياي
فاعبدون ۞ كل نفس ذائقة الموت ثم الينا ترجعون ۞ والذين امنوا و
عملوا الصالحات لنبوئنهم من الجنة غرفا تجري من تحتها الانهار خالدين
فيها نعم اجر العاملين ۞ الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون ۞ وكاين من
من دابة لا تحمل رزقها الله يرزقها واياكم وهو السميع العليم ۞ ولئن سالتهم

من خلق السموات والارض وسخر الشمس والقمر ليقولن الله فانى
يؤفكون * الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له ان الله بكل شيء
عليم • ولئن سألتهم من نزل من السماء ماء فاحيا به الارض من بعد موتها
ليقولن الله قل الحمد لله بل اكثرهم لا يعقلون * وما هذه الحيوة الدنيا
الا لهو ولعب وان الدار الاخرة لهي الحيوان لو كانوا يعلمون • فاذا ركبوا
في الفلك دعوا الله مخلصين له الدين فلما نجيهم الى البر اذا هم يشركون *
ليكفروا بما اتيناهم وليتمتعوا فسوف يعلمون * اولم يروا انا جعلنا حرما
امنا ويتخطف الناس من حولهم افبالباطل يؤمنون وبنعمة الله يكفرون *
ومن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب بالحق لما جاءه اليس في جهنم
مثوى للكافرين • والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا وان الله لمع المحسنين

سورة الروم ستون آية وهي نزلت بمكة

بسم الله الرحمن الرحيم •

الم • غلبت الروم * في ادنى الارض وهم من بعد غلبهم سيغلبون * في بضع
سنين لله الامر من قبل ومن بعد ويومئذ يفرح المؤمنون * بنصر الله ينصر
من يشاء وهو العزيز الرحيم * وعد الله لا يخلف الله وعده ولكن اكثر الناس
لا يعلمون • يعلمون ظاهرا من الحيوة الدنيا وهم عن الاخرة هم غافلون *
اولم يتفكروا في انفسهم ما خلق الله السموات والارض وما بينهما الا بالحق و
اجل مسمى وان كثيرا من الناس بلقاء ربهم لكافرون • اولم يسيروا في الارض
فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم كانوا اشد منهم قوة واثاروا
الارض وعمروها اكثر مما عمروها وجاءتهم رسلهم بالبينات
فما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون * ثم كان عاقبة الذين
اساؤا السوأى ان كذبوا بايات الله وكانوا بها يستهزؤن * الله يبدؤا الخلق
ثم يعيده ثم اليه ترجعون * ويوم تقوم الساعة يبلس المجرمون • ولم يكن

لهم من شركائهم شفعاء وكانوا بشركائهم كافرين * ويوم تقوم الساعة يومئذ
يتفرقون * فاما الذين امنوا وعملوا الصالحات فهم في روضة يحبرون • واما
الذين كفروا وكذبوا باياتنا ولقاء الاخرة فاولئك في العذاب محضرون
فسبحان الله حين تمسون وحين تصبحون * وله الحمد في السموات والارض
وعشيا وحين تظهرون * يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ويحيي
الارض بعد موتها وكذلك تخرجون * ومن اياته ان خلقكم من تراب
ثم اذا انتم بشر تنتشرون * ومن اياته ان خلق لكم من انفسكم ازواجا لتسكنوا
اليها وجعل بينكم مودة ورحمة ان في ذلك لايات لقوم يتفكرون •
ومن اياته خلق السموات والارض واختلاف السنتكم والوانكم ان في
ذلك لايات للعالمين * ومن اياته منامكم بالليل والنهار وابتغاؤكم
من فضله ان في ذلك لايات لقوم يسمعون • ومن اياته يريكم البرق خوفا
وطمعا وينزل من السماء ماء فيحيي به الارض بعد موتها ان في ذلك
لايات لقوم يعقلون * ومن اياته ان تقوم السماء والارض بامره ثم اذا
دعاكم دعوة من الارض اذا انتم تخرجون * وله من في السموات و
الارض كل له قانتون • وهو الذي يبدؤا الخلق ثم يعيده وهو اهون
عليه وله المثل الاعلى في السموات والارض وهو العزيز الحكيم • ضرب
لكم مثلا من انفسكم هل لكم من ما ملكت ايمانكم من شركاء في ما رزقناكم فانتم
فيه سواء تخافونهم كخيفتكم انفسكم كذلك نفصل الايات لقوم
يعقلون * بل اتبع الذين ظلموا اهواءهم بغير علم فمن يهدي من اضل الله وما لهم من
ناصرين • فاقم وجهك للدين حنيفا فطرت الله التي فطر الناس عليها لا
تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم ولكن اكثر الناس لا يعلمون منيبين
اليه واتقوه واقيموا الصلوة ولا تكونوا من المشركين * من الذين فرقوا
دينهم وكانوا شيعا كل حزب بما لديهم فرحون • واذا مس الناس ضر

دعوا ربهم منيبين اليه ثم اذا اذاقهم منه رحمة اذا فريق منهم بربهم
يشركون • ليكفروا بما آتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون • ام انزلنا عليهم
سلطانا فهو يتكلم بما كانوا به يشركون • واذا اذقنا الناس رحمة فرحوا بها
وان تصبهم سيئة بما قدمت ايديهم اذا هم يقنطون • اولم يروا ان الله يبسط الرزق
لمن يشاء ويقدر ان في ذلك لآيات لقوم يؤمنون • فآت ذا القربى حقه و
المسكين وابن السبيل ذلك خير للذين يريدون وجه الله واولئك هم
المفلحون • وما آتيتم من ربا ليربو في اموال الناس فلا يربوا عند الله وما آتيتم
من زكوة تريدون وجه الله فاولئك هم المضعفون • الله الذي خلقكم
ثم رزقكم ثم يميتكم ثم يحييكم هل من شركائكم من يفعل من ذلكم من شيء
سبحانه وتعالى عما يشركون • ظهر الفساد في البر والبحر بما كسبت ايدي
الناس ليذيقهم بعض الذي عملوا لعلهم يرجعون • قل سيروا في الارض
فانظروا كيف كان عاقبة الذين من قبل كان اكثرهم مشركين • فاقم
وجهك للدين القيم من قبل ان ياتي يوم لا مرد له من الله يومئذ يصدعون
من كفر فعليه كفره ومن عمل صالحا فلانفسهم يمهدون • ليجزي الذين
آمنوا وعملوا الصالحات من فضله انه لا يحب الكافرين • ومن آياته ان يرسل
الرياح مبشرات وليذيقكم من رحمته ولتجري الفلك بامره ولتبتغوا من
فضله ولعلكم تشكرون • ولقد ارسلنا من قبلك رسلا الى قومهم
فجاءوهم بالبينات فانتقمنا من الذين اجرموا وكان حقا علينا نصر المؤمنين
الله الذي يرسل الرياح فتثير سحابا فيبسطه في السماء كيف يشاء ويجعله
كسفا فترى الودق يخرج من خلاله فاذا اصاب به من يشاء من عباده اذا هم
يستبشرون • وان كانوا من قبل ان ينزل عليهم من قبله لمبلسين • فانظر
الى آثار رحمت الله كيف يحيي الارض بعد موتها ان ذلك لمحيي الموتى وهو على
كل شيء قدير • ولئن ارسلنا ريحا فرأوه مصفرا لظلوا من بعده يكفرون •

فانك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرين • وما انت
بهاد العمي عن ضلالتهم ان تسمع الا من يؤمن بآياتنا فهم مسلمون •
الله الذي خلقكم من ضعف ثم جعل من بعد ضعف قوة ثم جعل من بعد
قوة ضعفا وشيبة يخلق ما يشاء وهو العليم القدير • ويوم تقوم الساعة
يقسم المجرمون ما لبثوا غير ساعة كذلك كانوا يؤفكون • وقال الذين
اوتوا العلم والايمان لقد لبثتم في كتاب الله الى يوم البعث فهذا يوم البعث
ولكنكم كنتم لا تعلمون • فيومئذ لا ينفع الذين ظلموا معذرتهم ولا هم
يستعتبون • ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن من كل مثل ولئن جئتهم
بآية ليقولن الذين كفروا ان انتم الا مبطلون • كذلك يطبع الله على
قلوب الذين لا يعلمون • فاصبر ان وعد الله حق ولا يستخفنك الذين لا يوقنون

سورة الدخان تسع وخمسون آية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم • والكتاب المبين • انا انزلناه في ليلة مباركة انا كنا منذرين • فيها
يفرق كل امر حكيم • امرا من عندنا انا كنا مرسلين • رحمة من ربك انه هو
السميع العليم • رب السموات والارض وما بينهما ان كنتم موقنين • لا
اله الا هو يحيي ويميت ربكم ورب آبائكم الاولين • بل هم في شك يلعبون
فارتقب يوم تاتي السماء بدخان مبين • يغشى الناس هذا عذاب اليم •
ربنا اكشف عنا العذاب انا مؤمنون • انى لهم الذكرى وقد جاءهم
رسول مبين • ثم تولوا عنه وقالوا معلم مجنون • انا كاشفوا العذاب قليلا
انكم عائدون • يوم نبطش البطشة الكبرى انا منتقمون • ولقد فتنا
قبلهم قوم فرعون وجاءهم رسول كريم • ان ادوا الي عباد الله اني
لكم رسول امين • وان لا تعلوا على الله اني آتيكم بسلطان مبين • واني
عذت بربي وربكم ان ترجمون • وان لم تؤمنوا لي فاعتزلون • فدعا ربه

ربكم

اِنَّ هؤُلآءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ * فَاَسْرِ بِعِبادي لَيْلاً اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ * وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْواً اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ * كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنّاتٍ وَعُيُونٍ * وَزُرُوعٍ وَمَقامٍ كَريمٍ وَنَعْمَةٍ كانُوا فيها فاكِهينَ * كَذلِكَ وَاَوْرَثْناها قَوْماً آخَرينَ * فَما بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّماءُ وَالْاَرْضُ وَما كانُوا مُنْظَرينَ * وَلَقَدْ نَجَّيْنا بَني اِسْرآئيلَ مِنَ الْعَذابِ الْمُهينِ * مِنْ فِرْعَوْنَ اِنَّهُ كانَ عالِياً مِنَ الْمُسْرِفينَ * وَلَقَدِ اخْتَرْناهُمْ عَلى عِلْمٍ عَلَى الْعالَمينَ * وَآتَيْناهُمْ مِنَ الْآياتِ ما فيهِ بَلآءٌ مُبينٌ اِنَّ هؤُلآءِ لَيَقُولُونَ * اِنْ هِيَ اِلاّ مَوْتَتُنَا الْاُولى وَما نَحْنُ بِمُنْشَرينَ * فَأْتُوا بِآبائِنا اِنْ كُنْتُمْ صادِقينَ * اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ * وَالَّذينَ مِنْ قَبْلِهِمْ اَهْلَكْناهُمْ اِنَّهُمْ كانُوا مُجْرِمينَ * وَما خَلَقْنَا السَّمواتِ وَالْاَرْضَ وَما بَيْنَهُما لاعِبينَ ما خَلَقْناهُما اِلاّ بِالْحَقِّ وَلكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لا يَعْلَمُونَ * اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ ميقاتُهُمْ اَجْمَعينَ * يَوْمَ لا يُغْني مَوْلىً عَنْ مَوْلىً شَيْئاً وَلا هُمْ يُنْصَرُونَ * اِلاّ مَنْ رَحِمَ اللّهُ اِنَّهُ هُوَ الْعَزيزُ الرَّحيمُ * اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ * طَعامُ الْاَثيمِ * كَالْمُهْلِ يَغْلي فِي الْبُطُونِ * كَغَلْيِ الْحَميمِ * خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ اِلى سَوآءِ الْجَحيمِ * ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذابِ الْحَميمِ * ذُقْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزيزُ الْكَريمُ * اِنَّ هذا ما كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ * اِنَّ الْمُتَّقينَ في مَقامٍ اَمينٍ * في جَنّاتٍ وَعُيُونٍ * يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَاِسْتَبْرَقٍ مُتَقابِلينَ * كَذلِكَ وَزَوَّجْناهُمْ بِحُورٍ عينٍ * يَدْعُونَ فيها بِكُلِّ فاكِهَةٍ آمِنينَ * لا يَذُوقُونَ فيهَا الْمَوْتَ اِلاَّ الْمَوْتَةَ الْاُولى وَوَقيهُمْ عَذابَ الْجَحيمِ * فَضْلاً مِنْ رَبِّكَ ذلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظيمُ * فَاِنَّما يَسَّرْناهُ بِلِسانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ * فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ

وكان من دعائه عليه السلام اذا نظر الى الهلال

دعاء رؤیت هلال از صحیفه سجادیه

اَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطيعُ الدّائِبُ السَّريعُ الْمُتَرَدِّدُ في مَنازِلِ التَّقْديرِ الْمُتَصَرِّفُ في فَلَكِ التَّدْبيرِ آمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلَمَ وَاَوْضَحَ بِكَ الْبُهَمَ وَجَعَلَكَ آيَةً مِنْ آياتِ مُلْكِهِ وَعَلامَةً مِنْ عَلاماتِ سُلْطانِهِ وَامْتَهَنَكَ بِالزِّيادَةِ وَالنُّقْصانِ وَالطُّلُوعِ

وَالْاُفُولِ وَالْاِنارَةِ وَالْكُسُوفِ في كُلِّ ذلِكَ اَنْتَ لَهُ مُطيعٌ وَاِلى اِرادَتِهِ سَريعٌ سُبْحانَهُ ما اَعْجَبَ ما دَبَّرَ في اَمْرِكَ وَاَلْطَفَ ما صَنَعَ في شَأْنِكَ جَعَلَكَ مِفْتاحَ شَهْرٍ حادِثٍ لِاَمْرٍ حادِثٍ فَاَسْئَلُ اللّهَ رَبّي وَرَبَّكَ وَخالِقي وَخالِقَكَ وَمُقَدِّري وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّري وَمُصَوِّرَكَ اَنْ يُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ يَجْعَلَكَ هِلالَ بَرَكَةٍ لا تَمْحَقُهَا الْاَيّامُ وَطَهارَةٍ لا تُدَنِّسُهَا الْآثامُ هِلالَ اَمْنٍ مِنَ الْآفاتِ وَسَلامَةٍ مِنَ السَّيِّئاتِ هِلالَ سَعْدٍ لا نَحْسَ فيهِ وَيُمْنٍ لا نَكَدَ مَعَهُ وَيُسْرٍ لا يُمازِجُهُ عُسْرٌ وَخَيْرٍ لا يَشُوبُهُ شَرٌّ هِلالَ اَمْنٍ وَايمانٍ وَنِعْمَةٍ وَاِحْسانٍ وَسَلامَةٍ وَاِسْلامٍ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنا مِنْ اَرْضى مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَاَزْكى مَنْ نَظَرَ اِلَيْهِ وَاَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فيهِ وَوَفِّقْنا فيهِ لِلتَّوْبَةِ وَاعْصِمْنا فيهِ مِنَ الْحَوْبَةِ (الحوبة خ ل) وَاحْفَظْنا فيهِ مِنْ مُباشَرَةِ مَعْصِيَتِكَ وَاَوْزِعْنا فيهِ شُكْرَ نِعْمَتِكَ وَاَلْبِسْنا فيهِ جُنَنَ الْعافِيَةِ وَاَتْمِمْ عَلَيْنا بِاسْتِكْمالِ طاعَتِكَ (نعمتك) فيهِ الْمِنَّةَ اِنَّكَ اَنْتَ الْمَنّانُ الْحَميدُ وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ

وكان من دعائه عليه السلام اذا دخل شهر رمضان

دعای دخول شهر رمضان از صحیفه

اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي هَدانا لِحَمْدِهِ وَجَعَلَنا مِنْ اَهْلِهِ لِنَكُونَ لِاِحْسانِهِ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِيَجْزِيَنا عَلى ذلِكَ جَزآءَ الْمُحْسِنينَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي حَبانا بِدينِهِ وَاخْتَصَّنا بِمِلَّتِهِ وَسَبَّلَنا في سُبُلِ اِحْسانِهِ لِنَسْلُكَها بِمَنِّهِ اِلى رِضْوانِهِ حَمْداً يَتَقَبَّلُهُ مِنّا وَيَرْضى بِهِ عَنّا وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي جَعَلَ مِنْ (في خ ل) تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَهُ شَهْرَ رَمَضانَ شَهْرَ الصِّيامِ وَشَهْرَ الْاِسْلامِ وَشَهْرَ الطَّهُورِ وَشَهْرَ التَّمْحيصِ وَشَهْرَ الْقِيامِ الَّذي اُنْزِلَ فيهِ الْقُرْآنُ هُدىً لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ الْهُدى وَالْفُرْقانِ فَاَبانَ فَضيلَتَهُ عَلى سائِرِ الشُّهُورِ بِما جَعَلَ لَهُ مِنَ الْحُرُماتِ الْمَوْفُورَةِ وَالْفَضائِلِ الْمَشْهُورَةِ فَحَرَّمَ فيهِ ما اَحَلَّ في غَيْرِهِ اِعْظاماً وَحَجَرَ فيهِ الْمَطاعِمَ وَالْمَشارِبَ اِكْراماً وَجَعَلَ لَهُ وَقْتاً بَيِّناً لا يُجيزُ جَلَّ وَعَزَّ اَنْ يُقَدَّمَ قَبْلَهُ وَلا يَقْبَلُ اَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ ثُمَّ (في خ ل) فَضَّلَ لَيْلَةً واحِدَةً مِنْ لَيالِيهِ عَلى لَيالي اَلْفِ شَهْرٍ وَسَمّاها لَيْلَةَ الْقَدْرِ

تنزل الملائكة والروح فيها باذن ربهم من كل امر سلام دائم البركة الى طلوع الفجر على من يشاء من عباده بما احكم من قضائه اللهم صل على محمد وآله والهمنا معرفة فضله واجلال حرمته والتحفظ مما حظرت فيه واعنا على صيامه بكف الجوارح عن معاصيك واستعمالها فيه بما يرضيك حتى لا نصغي باسماعنا الى لغو ولا نسرع بابصارنا الى لهو وحتى لا نبسط ايدينا الى محظور ولا نخطو باقدامنا الى محجور وحتى لا تعي بطوننا الا ما احللت ولا تنطق السنتنا الا بما مثلت ولا نتكلف الا ما يدني من ثوابك ولا نتعاطى الا الذي يقي من عقابك ثم خلص ذلك كله من رياء المرائين وسمعة المسمعين لا نشرك فيه احدا دونك ولا نبتغي به مرادا سواك اللهم صل على محمد وآله وقفنا فيه على مواقيت الصلوات الخمس بحدودها التي حددت وفروضها التي فرضت ووظائفها التي وظفت واوقاتها التي وقت وانزلنا فيها منزلة المصيبين لمنازلها الحافظين لاركانها المؤدين لها في اوقاتها على ما سنه عبدك ورسولك صلواتك عليه وآله في ركوعها وسجودها وجميع فواضلها على اتم الطهور واسبغه وابين الخشوع وابلغه ووفقنا فيه لان نصل ارحامنا بالبر والصلة وان نتعاهد جيراننا بالافضال والعطية وان نخلص اموالنا من التبعات وان نطهرها باخراج الزكوات وان نراجع من هاجرنا وان ننصف من ظلمنا وان نسالم من عادانا حاشى من عودي فيك ولك فانه العدو الذي لا نواليه والحزب الذي لا نصافيه وان نتقرب اليك فيه من الاعمال الزاكية بما تطهرنا به من الذنوب وتعصمنا فيه مما نستانف من العيوب حتى لا يورد عليك احد من ملائكتك الا دون ما نورد من ابواب الطاعة لك وانواع القربة اليك اللهم اني اسئلك بحق هذا الشهر وبحق من تعبد لك فيه من ابتدائه الى وقت فنائه من ملك قربته او نبي ارسلته او عبد صالح اختصصته ان تصلي على محمد وآله واهلنا فيه لما وعدت اولياءك من كرامتك واوجب

معصيتك خ ل
تسرع بابصارنا
في لهو خ ل
السمعين
فيه خ ل
وقت خ ل
الطهور خ ل
الشبهات خ ل
الحوب خ ل
فيه خ ل

لنا فيه ما اوجبت لاهل المبالغة في طاعتك واجعلنا في نظم من استحق الرفيع الاعلى برحمتك اللهم صل على محمد وآله وجنبنا الالحاد في توحيدك والتقصير في تمجيدك والشك في دينك والعمى عن سبيلك والاغفال لحرمتك والانخداع لعدوك الشيطان الرجيم اللهم صل على محمد وآله واذا كان لك في كل ليلة من ليالي شهرنا هذا رقاب يعتقها عفوك او يهبها صفحك فاجعل رقابنا من تلك الرقاب واجعلنا لشهرنا من خير اهل واصحاب اللهم صل على محمد وآله وامحق ذنوبنا مع امحاق هلاله واسلخ عنا تبعاتنا مع انسلاخ ايامه حتى ينقضي عنا وقد صفيتنا فيه من الخطيئات واخلصتنا فيه من السيئات اللهم صل على محمد وآله وان ملنا فيه فعدلنا وان زغنا فيه فقومنا وان اشتمل علينا عدوك الشيطان فاستنقذنا منه اللهم اشحنه بعبادتنا اياك وزين اوقاته بطاعتنا لك واعنا في نهاره على صيامه وفي ليله على الصلوة والتضرع اليك والخشوع لك والذلة بين يديك حتى لا يشهد نهاره علينا بغفلة ولا ليله بتفريط اللهم واجعلنا في سائر الشهور والايام كذلك ما عمرتنا واجعلنا من عبادك الصالحين الذين يرثون الفردوس هم فيها خالدون والذين يؤتون ما اتوا وقلوبهم وجلة انهم الى ربهم راجعون ومن الذين يسارعون في الخيرات وهم لها سابقون اللهم صل على محمد وآله في كل وقت وكل اوان وعلى كل حال عدد ما صليت على من صليت عليه واضعاف ذلك كله بالاضعاف التي لا يحصيها غيرك انك فعال لما تريد

ان خ ل
ان خ ل

وكان من دعائه عليه السلام في مكارم الاخلاق ومرضي الافعال

اللهم صل على محمد وآله وبلغ بايماني اكمل الايمان واجعل يقيني افضل اليقين وانته بنيتي الى احسن النيات وبعملي الى احسن الاعمال اللهم وفر بلطفك نيتي وصحح بما عندك يقيني واستصلح بقدرتك ما

دعای مکارم اخلاق صحیفه

فسددني اللهم صل على محمد وآله واكفني ما يشغلني الاهتمام به و
استعملني بما تسألني غدا عنه واستفرغ أيامي فيما خلقتني له واغنني و
أوسع علي في رزقك ولا تفتني بالبطر وأعزني ولا تبتليني بالكبر تبتلني خ ل
وعبدني لك ولا تفسد عبادتي بالعجب وأجر للناس على يدي الخير يدي خ ل
ولا تمحقه بالمن وهب لي معالي الأخلاق واعصمني من الفخر اللهم
صل على محمد وآله ولا ترفعني في الناس درجة إلا حططتني عند نفسي وآل محمد خ ل
مثلها ولا تحدث لي عزا ظاهرا إلا أحدثت لي ذلة باطنة عند نفسي
بقدرها اللهم صل على محمد وآل محمد ومتعني بهدى صالح لا أستبدل بقدرها خ ل
به وطريقة حق لا أزيغ عنها ونية رشد لا أشك فيها وعمرني ما كان
عمري بذلة في طاعتك فإذا كان عمري مرتعا للشيطان فاقبضني إليك
قبل أن يسبق مقتك إلي أو يستحكم غضبك علي اللهم لا تدع خصلة تعاب
مني إلا أصلحتها ولا عائبة أؤنب بها إلا حسنتها ولا أكرومة في ناقصة
إلا أتممتها اللهم صل على محمد وآل محمد وأبدلني من بغضة أهل
الشنآن المحبة ومن حسد أهل البغي المودة ومن ظنة أهل الصلاح الثقة
ومن عداوة الأدنين الولاية ومن عقوق ذوي الأرحام المبرة ومن خذلان
الأقربين النصرة ومن حب المدارين تصحيح المقة ومن رد الملابسين كرم الثقة خ ل
العشرة ومن مرارة خوف الظالمين حلاوة الأمنة اللهم صل على محمد الأمنة خ ل
وآله واجعل لي يدا على من ظلمني ولسانا على من خاصمني وظفرا بمن عاندني
وهب لي مكرا على من كايدني وقدرة على من اضطهدني وتكذيبا لمن
قصبني وسلامة ممن توعدني ووفقني لطاعة من سددني ومتابعة من
أرشدني اللهم صل على محمد وآله وسددني لأن أعارض من غشني
بالنصح وأجزي من هجرني بالبر وأثيب من حرمني بالبذل وأكافي من
قطعني بالصلة وأخالف من اغتابني إلى حسن الذكر وأن أشكر الحسنة و

أغضي عن السيئة اللهم صل على محمد وآله وحلني بحلية الصالحين و
ألبسني زينة المتقين في بسط العدل وكظم الغيظ وإطفاء النائرة وضم
أهل الفرقة وإصلاح ذات البين وإفشاء العارفة وستر العائبة ولين
العريكة وخفض الجناح وحسن السيرة وسكون الريح وطيب المخالقة والسبق
إلى الفضيلة وإيثار التفضل وترك التعيير والإفضال على غير المستحق و
القول بالحق وإن عز والصمت عن الباطل وإن نفع واستقلال الخير وإن
كثر من قولي وفعلي واستكثار الشر وإن قل من قولي وفعلي وأكمل ذلك
لي بدوام الطاعة ولزوم الجماعة ورفض أهل البدع ومستعمل الرأي المخترع
اللهم صل على محمد وآله واجعل أوسع رزقك علي إذا كبرت وأقوى
تبتلني خ ل قوتك في إذا نصبت ولا تبتليني بالكسل عن عبادتك ولا العمى عن سبيلك
ولا بالتعرض لخلاف محبتك ولا مجامعة من تفرق عنك ولا مفارقة من اجتمع
إليك اللهم اجعلني أصول بك عند الضرورة وأسألك عند الحاجة وأتضرع
تفتني خ ل إليك عند المسكنة ولا تفتني بالاستعانة بغيرك إذا اضطررت ولا بالخضوع
لسؤال غيرك إذا افتقرت ولا بالتضرع إلى من دونك إذا رهبت فأستحق بذلك
خذلانك ومنعك وإعراضك يا أرحم الراحمين اللهم اجعل ما يلقي
روعي خ ل الشيطان في روعي من التمني والتظني والحسد ذكرا لعظمتك وتفكرا في
جرى خ ل هجر خ ل قدرتك وتدبيرا على عدوك وما أجرى على لساني من لفظة فحش أو هجر
أو شتم عرض أو شهادة باطل أو اغتياب مؤمن غائب أو سب حاضر وما
أشبه ذلك نطقا بالحمد لك وإغراقا في الثناء عليك وذهابا في تمجيدك
لمننك خ ل وشكرا لنعمتك واعترافا بإحسانك وإحصاء لمننك اللهم صل على
محمد وآله ولا أظلمن وأنت مطيق للدفع عني ولا أظلمن وأنت القادر
على القبض مني ولا أضلن وقد أمكنتك هدايتي ولا أفتقرن ومن عندك
وسعي ولا أطغين ومن عندك وجدي اللهم إلى مغفرتك وفدت وإلى

عفوك قصدت ولى تجاوزك اشتقت وبفضلك وثقت وليس عندى ما يوجب لى مغفرتك ولا فى عملى ما استحق به عفوك وما لى بعد ان حكمت على نفسى الا فضلك فصل على محمد واله وتفضل على اللهم وانطقنى بالهدى والهمنى التقوى ووفقنى للتى هى ازكى واستعملنى بما هو ارضى اللهم اسلك بى الطريقة المثلى واجعلنى على ملتك اموت واحيا اللهم صل على محمد واله ومتعنى بالاقتصاد واجعلنى من اهل السداد ومن ادلة الرشاد ومن صالحى العباد وارزقنى فوز المعاد وسلامة المرصاد اللهم خذ لنفسك من نفسى ما يخلصها وابق لنفسى من نفسى ما يصلحها فان نفسى هالكة او تعصمها اللهم انت عدتى ان حزنت وانت منتجعى ان حرمت وبك استغاثتى ان كرثت وعندك مما فات خلف ولما فسد صلاح وفيما انكرت تغيير فامنن على قبل البلاء بالعافية وقبل الطلب بالجدة وقبل الضلال بالرشاد واكفنى مؤنة معرة العباد وهب لى امن يوم المعاد وامنحنى حسن الارشاد اللهم صل على محمد واله وادرأ عنى بلطفك واغذنى بنعمتك واصلحنى بكرمك وداونى بصنعك واظلنى فى ذراك وجللنى رضاك ووفقنى اذا اشتكلت على الامور لاهداها واذا تشابهت الاعمال لازكاها واذا تناقضت الملل لارضاها اللهم صل على محمد واله وتوجنى بالكفاية وسمنى حسن الولاية وهب لى صدق الهداية ولا تفتنى بالسعة وامنحنى حسن الدعة ولا تجعل عيشى كدا كدا ولا ترد دعائى على ردا فانى لا اجعل لك ضدا ولا ادعو معك ندا اللهم صل على محمد واله وامنعنى من السرف وحصن رزقى من التلف ووفر ملكتى بالبركة فيه واصب بى سبيل الهداية للبر فيما انفق منه اللهم صل على محمد واله واكفنى مؤنة الاكتساب وارزقنى من غير احتساب فلا اشتغل عن عبادتك بالطلب ولا احتمل اصر تبعات المكسب اللهم فاطلبنى بقدرتك ما اطلب واجرنى بعزتك مما ارهب

تجاوزك — لنفسك — كربت — داونى — اشكلت — دعائى — ادعوه — انفق — ولا اشتغل — المكسب

اللهم صل على محمد واله وصن وجهى باليسار ولا تبتذل جاهى بالاقتار فاسترزق اهل رزقك واستعطى شرار خلقك فافتتن بحمد من اعطانى وابتلى بذم من منعنى وانت من دونهم ولى الاعطاء والمنع اللهم صل على محمد واله وارزقنى صحة فى عبادة وفراغا فى زهادة وعلما فى استعمال وورعا فى اجمال اللهم اختم بعفوك اجلى وحقق فى رجاء رحمتك املى وسهل الى بلوغ رضاك سبلى وحسن فى جميع احوالى عملى اللهم صل على محمد واله ونبهنى لذكرك فى اوقات الغفلة واستعملنى بطاعتك فى ايام المهلة وانهج لى الى محبتك سبيلا سهلة اكمل لى بها خير الدنيا والاخرة اللهم وصل على محمد واله كافضل ما صليت على احد من خلقك قبله وانت مصل على احد بعده وآتنا فى الدنيا حسنة وفى الاخرة حسنة وقنى برحمتك عذاب النار

وكان من دعائه عليه السلام فى ذكر التوبة وطلبها

اللهم يا من لا يصفه نعت الواصفين ويا من لا يجاوزه رجاء الراجين ويا من لا يضيع لديه اجر المحسنين ويا من هو منتهى خوف العابدين ويا من هو غاية خشية المتقين هذا مقام من تداولته ايدى الذنوب وقادته ازمة الخطايا واستحوذ عليه الشيطان فقصر عما امرت به تفريطا وتعاطى ما نهيت عنه تغريرا كالجاهل بقدرتك عليه او كالمنكر فضل احسانك اليه حتى اذا انفتح له بصر الهدى وتقشعت عنه سحائب العمى احصى ما ظلم به نفسه وفكر فيما خالف به ربه فراى كبير عصيانه كبيرا وجليل مخالفته جليلا فاقبل نحوك مؤملا لك مستحييا منك ووجه رغبته اليك ثقة بك فامك بطمعه يقينا وقصدك بخوفه اخلاصا قد خلا طمعه من كل مطموع فيه غيرك وافرخ روعه من كل محذور منه سواك فمثل بين يديك متضرعا وغمض بصره الى الارض متخشعا وطاطا راسه لعزتك متذللا وابثك من سره ما انت اعلم به منه خضوعا وعدد من ذنوبه ما انت احصى لها

واجمع — دعاى ذكر توبه وطلب توبه از صحيفه — فيما — انكشفت — كثير كثير — فامل

خشوعاً واستغاث بك من عظيم ما وقع به في علمك وقبيح ما فضحه في حكمك علمك نذ
من ذنوب ما ادبرت لذاتها فذهبت واقامت تبعاتها فلزمت لا ينكر يا الهي من ذنوبٍ ادبرت نذ
عدلك ان عاقبته ولا يستعظم عفوك ان عفوت عنه ورحمته لانك الرب
الكريم الذي لا يتعاظمه غفران الذنب العظيم اللهم فها انا ذا قد جئتك الذنب العظيم
مطيعاً لامرك فيما امرت به من الدعاء متنجزاً وعدك فيما وعدت به من الاجابة
اذ تقول ادعوني استجب لكم اللهم فصل على محمد وآله والقني بمغفرتك
كما لقيتك باقراري وارفعني عن مصارع الذنوب كما وضعت لك نفسي و من نذ
استرني بسترك كما تأنيتني عن الانتقام مني اللهم وثبت في طاعتك نيتي واحكم
في عبادتك بصيرتي ووفقني من الاعمال لما تغسل به دنس الخطايا عني و
توفني على ملتك وملة نبيك محمد عليه السلام اذا توفيتني اللهم اني اتوب
اليك في مقامي هذا من كبائر ذنوبي وصغائرها وبواطن سيئاتي وظواهرها و
سوالف زلاتي وحوادثها توبة من لا يحدث نفسه بمعصية ولا يضمر ان
يعود في خطيئة وقد قلت يا الهي في محكم كتابك انك تقبل التوبة عن عبادك
وتعفو عن السيئات وتحب التوابين فاقبل توبتي كما وعدت واعف عن
سيئاتي كما ضمنت واوجب لي محبتك كما شرطت ولك يا رب شرطي الا
اعود في مكروهك وضماني الا ارجع في مذمومك وعهدي ان اهجر جميع
معاصيك اللهم انك اعلم بما عملت فاغفر لي ما علمت واصرفني بقدرتك اصرفني نذ
الى ما احببت اللهم وعلي تبعات قد حفظتهن وتبعات قد نسيتهن وكلهن الى نذ
بعينك التي لا تنام وعلمك الذي لا ينسى فعوض منها اهلها واحطط عني وزرها
وخفف عني ثقلها واعصمني من ان اقارف مثلها اللهم وانه لا وفاء لي
بالتوبة الا بعصمتك ولا استمساك بي عن الخطايا الا عن قوتك فقوني بقوة
كافية وتولني بعصمة مانعة اللهم ايما عبد تاب اليك وهو في علم الغيب عندك
فاسخ لتوبته وعائد في ذنبه وخطيئته فاني اعوذ بك ان اكون كذلك فاجعل

توبتي هذه توبة لا احتاج بعدها الى توبة موجبة لمحو ما سلف والسلامة
فيما بقي اللهم اني اعتذر اليك من جهلي واستوهبك سوء فعلي فاضممني
الى كنف رحمتك تطولاً واسترني بستر عافيتك تفضلاً اللهم واني اتوب فاني نذ
اليك من كل ما خالف ارادتك او زال عن محبتك من خطرات قلبي ولحظات
عيني وحكايات لساني توبة تسلم بها كل جارحة على حيالها من تبعاتك وتأمن
مما يخاف المعتدون من اليم سطواتك اللهم فارحم وحدتي بين يديك ووجيب
قلبي من خشيتك واضطراب اركاني من هيبتك فقد اقامتني يا رب ذنوبي
مقام الخزي بفنائك فان سكت لم ينطق عني احد وان شفعت فلست باهل لشفعت نذ
الشفاعة اللهم صل على محمد وآله وشفع في خطاياي كرمك وعد على اشفع نذ بكرمك نذ
سيئاتي بعفوك ولا تجزني جزائي من عقوبتك وابسط علي طولك وجللني
بسترك وافعل بي فعل عزيز تضرع اليه عبد ذليل فرحمه او غني تعرض
له عبد فقير فنعشه اللهم لا خفير لي منك فليخفرني عزك ولا شفيع لي
اليك فليشفع لي فضلك وقد اوجلتني خطاياي فليؤمني عفوك فما كل ما
نطقت به عن جهل مني بسوء اثري ولا نسيان لما سبق من ذميم فعلي ولكن
لتسمع سماؤك ومن فيها وارضك ومن عليها ما اظهرت لك من الندم ولجأت
اليك فيه من التوبة فلعل بعضهم برحمتك يرحمني لسوء موقفي او تدركه
الرقة علي لسوء حالي فينالني منه بدعوة هي اسمع لديك من دعائي او شفاعة فينالني نذ
اوكد عندك من شفاعتي تكون بها نجاتي من غضبك وفوزي برضاك اللهم فوزي نذ
ان يكن الندم توبة اليك فانا اندم النادمين وان يكن الترك لمعصيتك
انابة فانا اول المنيبين وان يكن الاستغفار حطة للذنوب فاني لك من المستغفرين
اللهم فكما امرت بالتوبة وضمنت القبول وحثثت على الدعاء ووعدت الاجابة
فصل على محمد وآله واقبل توبتي ولا ترجعني مرجع الخيبة من رحمتك انك
انت التواب على المذنبين والرحيم للخاطئين المنيبين اللهم صل على محمد و

اٰلِهٖ كَمَا اسْتَنْقَذْتَنَا بِهٖ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ صَلٰوةً تَشْفَعُ لَنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَوْمَ الْفَاقَةِ اِلَيْكَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ

وكان من دعائه عليه السلام في وداع شهر رمضان

اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ لَا يَرْغَبُ فِي الْجَزَاءِ وَلَا يَنْدَمُ عَلَى الْعَطَاءِ وَيَا مَنْ لَا يُكَافِئُ عَبْدَهٗ عَلَى السَّوَاءِ مِنَّتُكَ ابْتِدَاءٌ وَعَفْوُكَ تَفَضُّلٌ وَعُقُوبَتُكَ عَدْلٌ وَقَضَاؤُكَ خِيَرَةٌ اِنْ اَعْطَيْتَ لَمْ تَشُبْ عَطَاءَكَ بِمَنٍّ وَاِنْ مَنَعْتَ لَمْ يَكُنْ مَنْعُكَ تَعَدِّيًا تَشْكُرُ مَنْ شَكَرَكَ وَاَنْتَ اَلْهَمْتَهٗ شُكْرَكَ وَتُكَافِئُ مَنْ حَمِدَكَ وَاَنْتَ عَلَّمْتَهٗ حَمْدَكَ تَسْتُرُ عَلٰى مَنْ لَوْ شِئْتَ فَضَحْتَهٗ وَتَجُودُ عَلٰى مَنْ لَوْ شِئْتَ مَنَعْتَهٗ وَكِلَاهُمَا اَهْلٌ مِنْكَ لِلْفَضِيحَةِ وَالْمَنْعِ غَيْرَ اَنَّكَ بَنَيْتَ اَفْعَالَكَ عَلَى التَّفَضُّلِ وَاَجْرَيْتَ قُدْرَتَكَ عَلَى التَّجَاوُزِ وَتَلَقَّيْتَ مَنْ عَصَاكَ بِالْحِلْمِ وَاَمْهَلْتَ مَنْ قَصَدَ لِنَفْسِهٖ بِالظُّلْمِ تَسْتَنْظِرُهُمْ بِاَنَاتِكَ اِلَى الْاِنَابَةِ وَتَتْرُكُ مُعَاجَلَتَهُمْ اِلَى التَّوْبَةِ لِكَيْلَا يَهْلِكَ عَلَيْكَ هَالِكُهُمْ وَلَا يَشْقٰى بِنِعْمَتِكَ شَقِيُّهُمْ اِلَّا عَنْ طُولِ الْاِعْذَارِ اِلَيْهِ وَبَعْدَ تَرَادُفِ الْحُجَّةِ عَلَيْهِ كَرَمًا مِنْ عَفْوِكَ يَا كَرِيمُ وَعَائِدَةً مِنْ عَطْفِكَ يَا حَلِيمُ اَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابًا اِلٰى عَفْوِكَ وَسَمَّيْتَهُ التَّوْبَةَ وَجَعَلْتَ عَلٰى ذٰلِكَ الْبَابِ دَلِيلًا مِنْ وَحْيِكَ لِئَلَّا يَضِلُّوا عَنْهُ فَقُلْتَ تَبَارَكَ اسْمُكَ تُوبُوا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهٗ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَمَا عُذْرُ مَنْ اَغْفَلَ دُخُولَ ذٰلِكَ الْمَنْزِلِ بَعْدَ فَتْحِ الْبَابِ وَاِقَامَةِ الدَّلِيلِ عَلَيْهِ وَاَنْتَ الَّذِي زِدْتَ فِي السَّوْمِ عَلٰى نَفْسِكَ لِعِبَادِكَ تُرِيدُ رِبْحَهُمْ فِي مُتَاجَرَتِهِمْ لَكَ وَفَوْزَهُمْ بِالْوِفَادَةِ عَلَيْكَ وَالزِّيَادَةِ مِنْكَ فَقُلْتَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَيْتَ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ وَقُلْتَ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ

اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَقُلْتَ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهٗ لَهٗ اَضْعَافًا كَثِيرَةً وَمَا اَنْزَلْتَ مِنْ نَظَائِرِهِنَّ فِي الْقُرْاٰنِ مِنْ تَضَاعِيفِ الْحَسَنَاتِ وَاَنْتَ الَّذِي دَلَلْتَهُمْ بِقَوْلِكَ مِنْ غَيْبِكَ وَتَرْغِيبِكَ الَّذِي فِيهِ حَظُّهُمْ عَلٰى مَا لَوْ سَتَرْتَهٗ عَنْهُمْ لَمْ تُدْرِكْهُ اَبْصَارُهُمْ وَلَمْ تَعِهِ اَسْمَاعُهُمْ وَلَمْ تَلْحَقْهُ اَوْهَامُهُمْ فَقُلْتَ اذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ وَقُلْتَ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقُلْتَ ادْعُونِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ اِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَسَمَّيْتَ دُعَاءَكَ عِبَادَةً وَتَرْكَهُ اسْتِكْبَارًا وَتَوَعَّدْتَ عَلٰى تَرْكِهٖ دُخُولَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَذَكَرُوكَ بِمَنِّكَ وَشَكَرُوكَ بِفَضْلِكَ وَدَعَوْكَ بِاَمْرِكَ وَتَصَدَّقُوا لَكَ طَلَبًا لِمَزِيدِكَ وَفِيهَا كَانَتْ نَجَاتُهُمْ مِنْ غَضَبِكَ وَفَوْزُهُمْ بِرِضَاكَ وَلَوْ دَلَّ مَخْلُوقٌ مَخْلُوقًا مِنْ نَفْسِهٖ عَلٰى مِثْلِ الَّذِي دَلَلْتَ عَلَيْهِ عِبَادَكَ مِنْكَ كَانَ مَحْمُودًا فَلَكَ الْحَمْدُ مَا وُجِدَ فِي حَمْدِكَ مَذْهَبٌ وَمَا بَقِيَ لِلْحَمْدِ لَفْظٌ تُحْمَدُ بِهٖ وَمَعْنًى يَنْصَرِفُ اِلَيْهِ يَا مَنْ تَحَمَّدَ اِلٰى عِبَادِهٖ بِالْاِحْسَانِ وَالْفَضْلِ وَغَمَرَهُمْ بِالْمَنِّ وَالطَّوْلِ مَا اَفْشٰى فِينَا نِعْمَتَكَ وَاَسْبَغَ عَلَيْنَا مِنَّتَكَ وَاَخَصَّنَا بِبِرِّكَ وَهَدَيْتَنَا لِدِينِكَ الَّذِي اصْطَفَيْتَ وَمِلَّتِكَ الَّتِي ارْتَضَيْتَ وَسَبِيلِكَ الَّذِي سَهَّلْتَ وَبَصَّرْتَنَا الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ وَالْوُصُولَ اِلٰى كَرَامَتِكَ اَللّٰهُمَّ وَاَنْتَ جَعَلْتَ مِنْ صَفَايَا تِلْكَ الْوَظَائِفِ وَخَصَائِصِ تِلْكَ الْفُرُوضِ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي اخْتَصَصْتَهٗ مِنْ سَائِرِ الشُّهُورِ وَتَخَيَّرْتَهٗ مِنْ جَمِيعِ الْاَزْمِنَةِ وَالدُّهُورِ وَاٰثَرْتَهٗ عَلٰى كُلِّ اَوْقَاتِ السَّنَةِ بِمَا اَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْاٰنِ وَالنُّورِ وَضَاعَفْتَ فِيهِ مِنَ الْاِيمَانِ وَفَرَضْتَ فِيهِ مِنَ الصِّيَامِ وَرَغَّبْتَ فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ وَاَجْلَلْتَ فِيهِ مِنْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ ثُمَّ اٰثَرْتَنَا بِهٖ عَلٰى سَائِرِ الْاُمَمِ وَاصْطَفَيْتَنَا بِفَضْلِهٖ دُونَ اَهْلِ الْمِلَلِ فَصُمْنَا بِاَمْرِكَ نَهَارَهٗ وَقُمْنَا بِعَوْنِكَ لَيْلَهٗ مُتَعَرِّضِينَ بِصِيَامِهٖ وَقِيَامِهٖ لِمَا عَرَّضْتَنَا لَهٗ مِنْ رَحْمَتِكَ وَتَسَبَّبْنَا اِلَيْهِ مِنْ مَثُوبَتِكَ

جعلته د. بقوتك د نصبنا د

وانت الملي بما رغب فيه اليك الجواد بما سئلت من فضلك القريب الى من الملي ذ
حاول قربك وقد اقام فينا هذا الشهر مقام حمد وصحبنا صحبة مبرور و اراد الهي صحبنا ذ ذ ذ
اربحنا افضل ارباح العالمين ثم قد فارقنا عند تمام وقته وانقطاع مدته اربحنا الفاطلين ذ ذ
ووفاء عدده فنحن مودعوه وداع من عز فراقه علينا وغمنا واوحشنا
انصرافه عنا ولزمنا له الذمام المحفوظ والحرمة المرعية والحق المقضي فنحن
قائلون السلام عليك يا شهر الله الاكبر ويا عيد اوليائه الاعظم السلام الاكرم ذ
عليك يا اكرم مصحوب من الاوقات ويا خير شهر في الايام والساعات
السلام عليك من شهر قربت فيه الامال ونشرت فيه الاعمال السلام عليك قربت نشرت ذ ذ
من قرين جل قدره موجودا وافجع فقده مفقودا ومرجو الم فراقه السلام فجع ذ
عليك من اليف انس مقبلا فسر واوحش منقضيا فمض السلام عليك من مجاور انيس عذرا ذ ذ
رقت فيه القلوب وقلت فيه الذنوب السلام عليك من ناصر اعان على
الشيطان وصاحب سهل سبل الاحسان السلام عليك ما اكثر عتقاء الله
فيك وما اسعد من رعى حرمتك بك السلام عليك ما كان امحاك
للذنوب واسترك لانواع العيوب السلام عليك ما كان اطولك على المجرمين
واهيبك في صدور المؤمنين السلام عليك من شهر لا تنافسه الايام
السلام عليك من شهر هو من كل امر سلام السلام عليك غير كريه مسلم سلام ذ
المصاحبة ولا ذميم الملابسة السلام عليك كما وفدت علينا بالبركات
وغسلت عنا دنس الخطيئات السلام عليك غير مودع برما ولا متروك صيامه
سأما السلام عليك من مطلوب قبل وقته ومحزون عليه قبل فوته السلام بعد ذ
عليك كم من سوء صرف بك عنا وكم من خير افيض بك علينا السلام
عليك وعلى ليلة القدر التي هي خير من الف شهر السلام عليك ما كان
احرصنا بالامس عليك واشد شوقنا غدا اليك السلام عليك وعلى
فضلك الذي حرمناه وعلى ماض من بركاتك سلبناه اللهم انا اهل هذا

الشهر الذي شرفتنا به ووفقتنا بمنك له حين جهل الاشقياء وقته و
حرموا لشقائهم فضله انت ولي ما آثرتنا به من معرفته وهديتنا له
من سنته وقد تولينا بتوفيقك صيامه وقيامه على تقصير وادينا فيه قليلا
من كثير اللهم فلك الحمد اقرارا بالاسائة واعترافا بالاضاعة ولك
من قلوبنا عقد الندم ومن السنتنا صدق الاعتذار فاجرنا على ما
اصابنا فيه من التفريط اجرا نستدرك به الفضل المرغوب فيه ونعتاض يستدرك ذ
به من انواع الذخر المحروص عليه واوجب لنا عذرك على ما قصرنا فيه من نعتاض ذ
حقك وابلغ باعمارنا ما بين ايدينا من شهر رمضان المقبل فاذا بلغتنا
فاعنا على تناول ما انت اهله من العبادة وادنا الى القيام بما يستحقه من
الطاعة واجر لنا من صالح العمل ما يكون دركا لحقك من الشهرين من
شهور الدهر اللهم وما الممنا به في شهرنا هذا من لمم او اثم او واقعنا في ذ
فيه من ذنب واكتسبنا فيه من خطيئة على تعمد منا او على نسيان ظلمنا
فيه انفسنا او انتهكنا به حرمة من غيرنا فصل على محمد وآله واسترنا
بسترك واعف عنا بعفوك ولا تنصبنا فيه لاعين الشامتين ولا تبسط
علينا فيه السن الطاعنين واستعملنا بما يكون حطة وكفارة لما انكرت منا
فيه برافتك التي لا تنفد وفضلك الذي لا ينقص اللهم صل على محمد وآله
واجبر مصيبتنا بشهرنا وبارك لنا في يوم عيدنا وفطرنا واجعله من خير
يوم مر علينا اجلبه لعفو وامحاه لذنب واغفر لنا ما خفي من ذنوبنا وما
علن اللهم اسلخنا بانسلاخ هذا الشهر من خطايانا واخرجنا بخروجه من
سيئاتنا واجعلنا من اسعد اهله به واجزلهم قسما فيه واوفرهم حظا منه
اللهم ومن رعى حق هذا الشهر حق رعايته وحفظ حرمته حق حفظها و
قام بحدوده حق قيامها واتقى ذنوبه حق تقاتها او تقرب اليك بقربة اوجبت
رضاك له وعطفت رحمتك عليه فهب لنا مثله من وجدك واعطنا اضعافه

مِنْ فَضْلِكَ فَاِنَّ فَضْلَكَ لَا يَغِيضُ وَاِنَّ خَزَائِنَكَ لَا تَنْقُصُ بَلْ تَفِيضُ وَاِنَّ
مَعَادِنَ اِحْسَانِكَ لَا تَفْنَى وَاِنَّ عَطَاءَكَ لَلْعَطَاءُ الْمُهَنَّا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِهِ وَاكْتُبْ لَنَا مِثْلَ اُجُورِ مَنْ صَامَهُ اَوْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا
نَتُوبُ اِلَيْكَ فِي يَوْمِ فِطْرِنَا الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ عِيدًا وَسُرُورًا وَلِاَهْلِ
مِلَّتِكَ مَجْمَعًا وَمُحْتَشَدًا مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ اَذْنَبْنَاهُ اَوْ سُوءٍ اَسْلَفْنَاهُ اَوْ خَاطِرِ شَرٍّ
اَضْمَرْنَاهُ تَوْبَةَ مَنْ لَا يَنْطَوِي عَلَى رُجُوعٍ اِلَى ذَنْبٍ وَلَا يَعُودُ بَعْدَهَا فِي خَطِيئَةٍ
تَوْبَةً نَصُوحًا خَلَصَتْ مِنَ الشَّكِّ وَالْاِرْتِيَابِ فَتَقَبَّلْهَا مِنَّا وَارْضَ عَنَّا وَثَبِّتْنَا
عَلَيْهَا اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا خَوْفَ عِقَابِ الْوَعِيدِ وَشَوْقَ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّى نَجِدَ لَذَّةَ
مَا نَدْعُوكَ بِهِ وَكَآبَةَ مَا نَسْتَجِيرُكَ مِنْهُ وَاجْعَلْنَا عِنْدَكَ مِنَ التَّوَّابِينَ الَّذِينَ
اَوْجَبْتَ لَهُمْ مَحَبَّتَكَ وَقَبِلْتَ مِنْهُمْ مُرَاجَعَةَ طَاعَتِكَ يَا اَعْدَلَ الْعَادِلِينَ اَللّٰهُمَّ
تَجَاوَزْ عَنْ اٰبَائِنَا وَاُمَّهَاتِنَا وَاَهْلِ دِينِنَا جَمِيعًا مَنْ سَلَفَ مِنْهُمْ وَمَنْ غَبَرَ اِلَى يَوْمِ
الْقِيٰمَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّنَا وَاٰلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى مَلَائِكَتِكَ
الْمُقَرَّبِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى اَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ
وَاٰلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاَفْضَلَ مِنْ ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ صَلٰوةً
تَبْلُغُنَا بَرَكَتُهَا وَيَنَالُنَا نَفْعُهَا وَيُسْتَجَابُ لَهَا دُعَاؤُنَا اِنَّكَ اَكْرَمُ مَنْ رُغِبَ
اِلَيْهِ وَاَكْفَى مَنْ تُوُكِّلَ عَلَيْهِ وَاَعْطَى مَنْ سُئِلَ مِنْ فَضْلِهِ وَاِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلٰوةِ الْعِيدَيْنِ وَالْجُمُعَةِ قَامَ قَائِمًا ثُمَّ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَقَالَ

يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُهُ الْعِبَادُ وَيَا مَنْ يَقْبَلُ مَنْ لَا يَقْبَلُهُ الْبِلَادُ وَيَا مَنْ
لَا يَحْتَقِرُ اَهْلَ الْحَاجَةِ اِلَيْهِ وَيَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ الْمُلِحِّينَ عَلَيْهِ وَيَا مَنْ لَا يَجْبَهُ بِالرَّدِّ اَهْلَ
الدَّالَّةِ عَلَيْهِ وَيَا مَنْ لَا يَجْتَبِي صَغِيرَ مَا يُتْحَفُ بِهِ وَيَشْكُرُ يَسِيرَ مَا يُعْمَلُ لَهُ وَيَا مَنْ
يَشْكُرُ عَلَى الْقَلِيلِ وَيُجَازِي بِالْجَلِيلِ وَيَا مَنْ يَدْنُو اِلَى مَنْ دَنَا مِنْهُ وَيَا مَنْ يَدْعُو
اِلَى نَفْسِهِ مَنْ اَدْبَرَ عَنْهُ وَيَا مَنْ لَا يُغَيِّرُ النِّعْمَةَ وَلَا يُبَادِرُ بِالنَّقِمَةِ وَيَا مَنْ يُثْمِرُ

بنحوي
لا يبطي بالنقمة

الْحَسَنَةَ حَتَّى يُنْمِيَهَا وَيَتَجَاوَزُ عَنِ السَّيِّئَةِ حَتَّى يُعَفِّيَهَا انْصَرَفَتِ الْاٰمَالُ دُونَ مَدَى
كَرَمِكَ بِالْحَاجَاتِ وَامْتَلَأَتْ بِفَيْضِ جُودِكَ اَوْعِيَةُ الطَّلِبَاتِ وَتَفَسَّخَتْ دُونَ
بُلُوغِ نَعْتِكَ الصِّفَاتُ فَلَكَ الْعُلُوُّ الْاَعْلَى فَوْقَ كُلِّ عَالٍ وَالْجَلَالُ الْاَمْجَدُ
فَوْقَ كُلِّ جَلَالٍ وَكُلُّ جَلِيلٍ عِنْدَكَ صَغِيرٌ وَكُلُّ شَرِيفٍ فِي جَنْبِ شَرَفِكَ حَقِيرٌ
خَابَ الْوَافِدُونَ عَلَى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ اِلَّا لَكَ وَضَاعَ الْمُلِمُّونَ اِلَّا بِكَ
وَاَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ اِلَّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَكَ بَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِينَ وَجُودُكَ مُبَاحٌ
لِلسَّائِلِينَ وَاِغَاثَتُكَ قَرِيبَةٌ مِنَ الْمُسْتَغِيثِينَ لَا يَخِيبُ مِنْكَ الْاٰمِلُونَ وَلَا يَيْأَسُ مِنْ
عَطَائِكَ الْمُتَعَرِّضُونَ وَلَا يَشْقَى بِنِقْمَتِكَ الْمُسْتَغْفِرُونَ رِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ
وَحِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ الْاِحْسَانُ اِلَى الْمُسِيئِينَ وَسُنَّتُكَ الْاِبْقَاءُ
عَلَى الْمُعْتَدِينَ حَتَّى لَقَدْ غَرَّتْهُمْ اَنَاتُكَ عَنِ الرُّجُوعِ وَصَدَّهُمْ اِمْهَالُكَ عَنِ النُّزُوعِ
وَاِنَّمَا تَاَنَّيْتَ بِهِمْ لِيَفِيئُوا اِلَى اَمْرِكَ وَاَمْهَلْتَهُمْ ثِقَةً بِدَوَامِ مُلْكِكَ فَمَنْ كَانَ مِنْ
اَهْلِ السَّعَادَةِ خَتَمْتَ لَهُ بِهَا وَمَنْ كَانَ مِنْ اَهْلِ الشَّقَاوَةِ خَذَلْتَهُ لَهَا كُلُّهُمْ
صَائِرُونَ اِلَى حُكْمِكَ وَاُمُورُهُمْ اٰئِلَةٌ اِلَى اَمْرِكَ لَمْ يَهِنْ عَلَى طُولِ مُدَّتِهِمْ
سُلْطَانُكَ وَلَمْ يَدْحَضْ لِتَرْكِ مُعَاجَلَتِهِمْ بُرْهَانُكَ حُجَّتُكَ قَائِمَةٌ لَا تُدْحَضُ وَ
سُلْطَانُكَ ثَابِتٌ لَا يَزُولُ فَالْوَيْلُ الدَّائِمُ لِمَنْ جَنَحَ عَنْكَ وَالْخَيْبَةُ الْخَاذِلَةُ لِمَنْ
خَابَ مِنْكَ وَالشَّقَاءُ الْاَشْقَى لِمَنِ اغْتَرَّ بِكَ مَا اَكْثَرَ تَصَرُّفَهُ فِي عَذَابِكَ وَمَا
اَطْوَلَ تَرَدُّدَهُ فِي عِقَابِكَ وَمَا اَبْعَدَ غَايَتَهُ مِنَ الْفَرَجِ وَمَا اَقْنَطَهُ مِنْ سُهُولَةِ
الْمَخْرَجِ عَدْلًا مِنْ قَضَائِكَ لَا تَجُورُ فِيهِ وَاِنْصَافًا مِنْ حُكْمِكَ لَا تَحِيفُ عَلَيْهِ
فَقَدْ ظَاهَرْتَ الْحُجَجَ وَاَبْلَيْتَ الْاَعْذَارَ وَقَدْ تَقَدَّمْتَ بِالْوَعِيدِ وَتَلَطَّفْتَ فِي
التَّرْغِيبِ وَضَرَبْتَ الْاَمْثَالَ وَاَطَلْتَ الْاِمْهَالَ وَاَخَّرْتَ وَاَنْتَ مُسْتَطِيعٌ
لِلْمُعَاجَلَةِ وَتَاَنَّيْتَ وَاَنْتَ مَلِيٌّ بِالْمُبَادَرَةِ لَمْ تَكُنْ اَنَاتُكَ عَجْزًا وَلَا اِمْهَالُكَ وَهْنًا
وَلَا اِمْسَاكُكَ غَفْلَةً وَلَا انْتِظَارُكَ مُدَارَاةً بَلْ لِتَكُونَ حُجَّتُكَ اَبْلَغَ وَكَرَمُكَ
اَكْمَلَ وَاِحْسَانُكَ اَوْفَى وَنِعْمَتُكَ اَتَمَّ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ وَلَمْ تَزَلْ وَهُوَ كَائِنٌ وَلَا

يعفيها
متعرض
صائرون
غايته
بالاعذار
تأنيتهم

تزال حجتك اجل من ان توصف بكلّها ومجدك ارفع من ان يحدّ بكنهه
ونعمتك اكثر من ان تحصى باسرها واحسانك اكثر من ان تشكر على اقلّه
وقد قصّر بي السكوت عن تحميدك وفهّهني الامساك عن تمجيدك وقصاراي
الاقرار بالحسور لا رغبة يا الهي بل عجزاً فها انا ذا اؤمّك بالوفادة واسئلك
حسن الرفادة فصلّ على محمد وآله واسمع نجواي واستجب دعائي ولا تختم
يومي بخيبتي ولا تجبهني بالردّ في مسئلتي واكرم من عندك منصرفي و
اليك منقلبي انك غير ضائق بما تريد ولا عاجز عما تسئل وانت على كل
شيء قدير ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

وكان من دعائه عليه السلام في يوم عرفة

الحمد لله رب العالمين اللهم لك الحمد بديع السموات والارض ذا
الجلال والاكرام ربّ الارباب واله كل مألوه وخالق كل مخلوق
ووارث كل شيء ليس كمثله شيء ولا يعزب عنه علم شيء وهو بكل شيء
محيط وهو على كل شيء رقيب انت الله لا اله الا انت الاحد المتوحّد الفرد
المتفرّد وانت الله لا اله الا انت الكريم المتكرّم العظيم المتعظّم الكبير
المتكبّر وانت الله لا اله الا انت العليّ المتعال الشديد المحال وانت الله لا اله
الا انت الرحمن الرحيم العليم الحكيم وانت الله لا اله الا انت السميع البصير
القديم الخبير وانت الله لا اله الا انت الكريم الاكرم الدائم الادوم
وانت الله لا اله الا انت الاول قبل كل احد والآخر بعد كل عدد وانت
الله لا اله الا انت الداني في علوّه والعالي في دنوّه وانت الله لا اله الا
انت ذو البهاء والمجد والكبرياء والحمد وانت الله لا اله الا انت الذي
انشأت الاشياء من غير سنخ وصوّرت ما صوّرت من غير مثال وابتدعت
المبتدعات بلا احتذاء انت الذي قدّرت كل شيء تقديراً ويسّرت كل
شيء تيسيراً ودبّرت ما دونك تدبيراً انت الذي لم يعنك على خلقك شريك

بكلّيتها نذ
دعاى نذ
عاماد نذ
ثنا نذ
عنك نذ
شح
مادبرت نذ
دعای روز عرفه از صحیفه

ولم يوازرك في امرك وزير ولم يكن لك مشاهد ولا نظير انت الذي اردت
فكان حتماً ما اردت وقضيت فكان عدلاً ما قضيت وحكمت فكان نصفاً
ما حكمت انت الذي لا يحويك مكان ولم يقم لسلطانك سلطان ولم
يعيك برهان ولا بيان انت الذي احصيت كل شيء عدداً وجعلت
لكل شيء امداً وقدّرت كل شيء تقديراً انت الذي قصرت الاوهام عن ذاتيّتك
وعجزت الافهام عن كيفيّتك ولم تدرك الابصار موضع اينيّتك انت
الذي لا تحدّ فتكون محدوداً ولم تمثّل فتكون موجوداً ولم تلد فتكون
مولوداً انت الذي لا ضدّ معك فيعاندك ولا عدل لك فيكاثرك ولا ندّ
لك فيعارضك انت الذي ابتدء واخترع واستحدث وابتدع واحسن صنع
ما صنع سبحانك ما اجلّ شأنك واسنى في الاماكن مكانك واصدع بالحق
فرقانك سبحانك من لطيف ما الطفك ورؤف ما ارأفك وحكيم ما اعرفك
سبحانك من مليك ما امنعك وجواد ما اوسعك ورفيع ما ارفعك ذو البهاء
والمجد والكبرياء والحمد سبحانك بسطت بالخيرات يدك وعرفت الهداية
من عندك فمن التمسك لدين او دنيا وجدك سبحانك خضع لك من جرى في
علمك وخشع لعظمتك ما دون عرشك وانقاد للتسليم لك كل خلقك
سبحانك لا تحسّ ولا تجسّ ولا تمسّ ولا تكاد ولا تماط ولا تنازع ولا
تجارى ولا تمارى ولا تخادع ولا تماكر سبحانك سبيلك جدد وامرك
رشد وانت حيّ صمد سبحانك قولك حكم وقضاؤك حتم وارادتك عزم
سبحانك لا رادّ لمشيّتك ولا مبدّل لكلماتك سبحانك باهر الآيات فاطر السموات
بارئ النسمات لك الحمد حمداً يدوم بدوامك ولك الحمد حمداً خالداً
بنعمتك ولك الحمد حمداً يوازي صنعك ولك الحمد حمداً يزيد على رضاك و
لك الحمد حمداً مع حمد كل حامد وشكراً يقصر عنه شكر كل شاكر
حمداً لا ينبغي الا لك ولا يتقرّب به الا اليك حمداً يستدام به الاول و

مشابه نذ
نصفا نذ
يبلك نذ
يلد نذ
اراناك نذ
وعرفتنا الهداية من عندك نذ
ولا تحاط ولا تناط ولا تحاذ نذ
لا نذ

يستدعى به دوام الاخر حمداً يتضاعف على كرور الازمنة ويتزايد
اضعافاً مترادفة حمداً يعجز عن احصائه الحفظة ويزيد على ما احصته في
كتابك الكتبة حمداً يوازن عرشك المجيد ويعادل كرسيك الرفيع
حمداً يكمل لديك ثوابه ويستغرق كل جزاءٍ جزاؤه حمداً ظاهره وفق لباطنه
وباطنه وفق لصدق النية فيه حمداً لم يحمدك خلق مثله ولا يعرف احد
سواك فضله حمداً يعان من اجتهد في تعديده ويؤيد من اغرق نزعاً في توفيته   تعديده نـ توفيته نـ
حمداً يجمع ما خلقت من الحمد وينتظم ما انت خالقه من بعد حمداً لا حمد
اقرب الى قولك منه ولا احمد ممن يحمدك به حمداً يوجب بكرمك المزيد   تحمدك نـ
بوفوره وتصله بمزيد بعد مزيد طولاً منك حمداً يجب لكرم وجهك و
يقابل عز جلالك رب صل على محمد وآل محمد المنتجب المصطفى المكرم
المقرب افضل صلواتك وبارك عليه اتم بركاتك وترحم عليه امتع رحماتك
رب صل على محمد وآله صلوة زاكية لا تكون صلوة ازكى منها وصل عليه
صلوة نامية لا تكون صلوة انمى منها وصل عليه صلوة راضية لا تكون
صلوة فوقها رب صل على محمد وآله صلوة ترضيه وتزيد على رضاه و
صل عليه صلوة ترضيك وتزيد على رضاك له وصل عليه صلوة لا ترضى
له الا بها ولا ترى غيره لها اهلا رب صل على محمد وآله صلوة تجاوز
رضوانك ويتصل اتصالها ببقائك ولا ينفد كما لا تنفد كلماتك رب   تفنى نـ
صل على محمد وآله صلوة تنتظم صلوات ملائكتك وانبيائك ورسلك
واهل طاعتك وتشتمل على صلوات عبادك من جنك وانسك واهل
اجابتك وتجتمع على صلوة كل من ذرأت وبرأت من اصناف خلقك
رب صل على محمد وآله صلوة سالفة ومستانفة وصل عليه وعلى   عليه نـ صلوة تحيط بكل خ
آله صلوة مرضية لك ولمن دونك وتنشئ مع ذلك صلوات تضاعف
معها تلك الصلوات عندها وتزيدها على كرور الايام زيادة في تضاعيف   تضاعف نـ

لا يحصيها ولا يعدها غيرك رب صل على اطائب اهل بيته الذين اخترتهم   بعدها نـ
لامرك وجعلتهم خزنة علمك وحفظة دينك وخلفاءك في ارضك و
حججك على عبادك وطهرتهم من الرجس والدنس تطهيراً بارادتك وجعلتهم
الوسيلة اليك والمسلك الى جنتك رب صل على محمد وآله صلوة تجزل   آل محمد نـ
لهم بها من نحلك وكرامتك وتكمل بها لهم الاشياء من عطاياك و   تحفك نـ الاشياء نـ
نوافلك وتوفر عليهم الحظ من عوائدك وفوائدك رب صل عليه وعليهم
صلوة لا امد في اولها ولا غاية لامدها ولا نهاية لآخرها رب صل عليهم
زنة عرشك وما دونه وملأ سمواتك وما فوقهن وعدد ارضيك وما
تحتهن وما بينهن صلوة تقربهم منك زلفى وتكون لك ولهم رضا ومتصلة
بنظائرهن ابداً اللهم انك ايدت دينك في كل اوان بامام اقمته علماً
لعبادك ومناراً في بلادك بعد ان وصلت حبله بحبلك وجعلته الذريعة
الى رضوانك وافترضت طاعته وحذرت معصيته وامرت بامتثال
امره والانتهاء عند نهيه وان لا يتقدمه متقدم ولا يتاخر عنه متاخر   اوامره نـ
فهو عصمة اللائذين وكهف المؤمنين وعروة المتمسكين وبهاء العالمين   المستمسكين نـ
اللهم فاوزع لوليك شكر ما انعمت به علينا واوزعنا مثله فيه وآته
من لدنك سلطاناً نصيراً وافتح له فتحاً يسيراً واعنه بركنك الاعز و   لنا نـ
اشدد ازره وقو عضده وراعه بعينك واحمه بحفظك وانصره بملائكتك   وحفه نـ
وامدده بجندك الاغلب واقم به كتابك وحدودك وشرائعك وسنن
رسولك صلواتك اللهم عليه وآله واحي به ما اماته الظالمون من معالم
دينك واجل به صداء الجور عن طريقتك وابن به الضراء عن سبيلك   الصداء نـ
وازل به الناكبين عن صراطك وامحق به بغاة قصدك عوجاً والن جانبه
لاوليائك وابسط يده على اعدائك وهب لنا رأفته ورحمته وتعطفه و
تحننه واجعلنا له سامعين مطيعين وفي رضاه ساعين والى نصرته والمدافعة

مكنفين ذ مكتنفين ذ عنه مكنفين واليك والى رسولك صلواتك اللهم عليه وآله بذلك متقربين
اللهم وصل على اوليائهم المعترفين بمقامهم المتبعين منهجهم المقتفين
آثارهم المستمسكين بعروتهم المتمسكين بولايتهم المؤتمين بامامتهم المسلمين
لامرهم المجتهدين في طاعتهم المنتظرين ايامهم المادين اليهم اعينهم الصلوات
الناشرات الزاكيات ذ المباركات الزاكيات وسلم عليهم وعلى ارواحهم واجمع على التقوى امرهم واصلح
لهم شؤونهم وتب عليهم انك انت التواب الرحيم وخير الغافرين واجعلنا معهم
في دار السلام برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم هذا يوم عرفة يوم شرفته و
و ذ كرمته وعظمته نشرت فيه رحمتك ومننت فيه بعفوك واجزلت فيه عطيتك
وتفضلت به على عبادك اللهم وانا عبدك الذي انعمت عليه قبل خلقك
له وبعد خلقك اياه فجعلته ممن هديته لدينك ووفقته لحقك وعصمته
بحبلك وادخلته في حزبك وارشدته لموالاة اوليائك ومعاداة اعدائك
ثم امرته فلم يأتمر وزجرته فلم ينزجر ونهيته عن معصيتك فخالف امرك
زينه ذ الى نهيك لا معاندة لك ولا استكبارا عليك بل دعاه هواه الى ما زيلته
والى ما حذرته واعانه على ذلك عدوك وعدوه فاقدم عليه عارفا بوعيدك
راجيا لعفوك واثقا بتجاوزك وكان احق عبادك مع ما مننت عليه الا يفعل
وها انا ذا بين يديك صاغرا ذليلا خاضعا خاشعا خائفا معترفا بعظيم من الذنوب
تحملته وجليل من الخطايا اجترمته مستجيرا بصفحك لائذا برحمتك موقنا انه
اسرف ذ لا يجيرني منك مجير ولا يمنعني منك مانع فعد علي بما تعود به على من اقترف
من تغمدك وجد علي بما تجود به على من القى بيده اليك من عفوك وامنن علي
غفرانك ذ بما لا يتعاظمك ان تمن به على من املك من غفرانك واجعل لي في هذا
اليوم نصيبا انال به حظا من رضوانك ولا تردني صفرا مما ينقلب به المتعبدون
لك من عبادك واني وان لم اقدم ما قدموه من الصالحات فقد قدمت توحيدك
ونفي الاضداد والانداد والاشباه عنك واتيتك من الابواب التي امرت

ان يؤتى منها وتقربت اليك بما لا يتقرب به احد منك الا بالتقرب به ثم يتقرب ذ
اتبعت ذلك بالانابة اليك والتذلل والاستكانة لك وحسن الظن بك و
الثقة بما عندك وشفعته برجائك الذي قل ما يخيب عليك راجيك وسألتك عليه ذ
مسئلة الحقير الذليل البائس الفقير الخائف المستجير ومع ذلك خيفة وتضرعا
وتعوذا وتلوذا لا مستطيلا بتكبر المتكبرين ولا متعاليا بدالة المطيعين ولا متسلطا ذ
مستطيلا بشفاعة الشافعين وانا بعد اقل الاقلين واذل الاذلين ومثل الذرة مثل ذ
او دونها فيا من لم يعاجل المسيئين ولا ينده المترفين ويا من يمن باقالة يغافص ذ
العاثرين ويتفضل بانظار الخاطئين انا المسيئ المعترف الخاطئ العاثر انا الذي المذنب خ
اقدم عليك مجترئا انا الذي عصاك متعمدا انا الذي استخفى من عبادك
وبارزك انا الذي هاب عبادك وامنك انا الذي لم يرهب سطوتك ولم من عبيدك خ
يخف بأسك انا الجاني على نفسه انا المرتهن ببليته انا القليل الحياء انا
الطويل العناء بحق من انتجبت من خلقك وبمن اصطفيته لنفسك بحق من اخترت
من بريتك ومن اجتبيت لشأنك بحق من وصلت طاعته بطاعتك ومن جعلت احببت ذ
معصيته كمعصيتك بحق من قرنت موالاته بموالاتك ومن نطت معاداته
بمعاداتك تغمدني في يومي هذا بما تتغمد به من جار اليك متنصلا وعاذ جاء ذ
باستغفارك تائبا وتولني بما تتولى به اهل طاعتك والزلفى لديك والمكانة
منك وتوحدني بما تتوحد به من وفى بعهدك واتعب نفسه في ذاتك و
اجهدها في مرضاتك ولا تؤاخذني بتفريطي في جنبك وتعدي طوري في وعن تعدي خ
حدودك ومجاوزة احكامك ولا تستدرجني باملائك لي استدراج من منعني
خير ما عنده ولم يشركك في حلول نعمته بي ونبهني من رقدة الغافلين
وسنة المسرفين ونعسة المخذولين وخذ بقلبي الى ما استعملت به القانتين
واستعبدت به المتعبدين واستنقذت به المتهاونين واعذني مما يباعدني
عنك ويحول بيني وبين حظي منك ويصدني عما احاول لديك وسهل لي منك ذ

مسلك الخيرات اليك والمسابقة اليها من حيث امرت والمشاحة فيها
على ما اردت ولا تمحقني فيمن تمحق من المستخفين بما اوعدت ولا تهلكني
مع من تهلك من المتعرضين لمقتك ولا تتبرني فيمن تتبر من المنحرفين
عن سبيلك ونجني من غمرات الفتنة وخلصني من لهوات البلوى واجرني
من اخذ الاملاء وحل بيني وبين عدو يضلني وهوى يوبقني ومنقصة
ترهقني ولا تعرض عني اعراض من لا ترضى عنه بعد غضبك ولا تؤيسني
من الامل فيك فيغلب على القنوط من رحمتك ولا تمنحني بما لا طاقة لي
به فتبهظني مما تحملنيه من فضل محبتك ولا ترسلني من يدك ارسال من لا
خير فيه ولا حاجة بك اليه ولا انابة له ولا ترم بي رمي من سقط من عين
رعايتك ومن اشتمل عليه الخزي من عندك بل خذ بيدي من سقطة
المتردين ووهلة المتعسفين وزلة المغرورين وورطة الهالكين وعافني
مما ابتليت به طبقات عبيدك وامائك وبلغني مبالغ من عنيت به و
انعمت عليه ورضيت عنه فاعشته حميدا وتوفيته سعيدا وطوقني
طوق الاقلاع عما يحبط الحسنات ويذهب بالبركات واشعر قلبي الازدجار
عن قبائح السيئات وفواضح الحوبات ولا تشغلني بما لا ادركه الا بك عما
لا يرضيك عني غيره وانزع من قلبي حب دنيا دنية تنهى عما عندك وتصد
عن ابتغاء الوسيلة اليك وتذهل عن التقرب منك وزين لي التفرد بمناجاتك
بالليل والنهار وهب لي عصمة تدنيني من خشيتك وتقطعني عن ركوب
محارمك وتفكني من اسر العظائم وهب لي التطهير من دنس العصيان واذهب
عني درن الخطايا وسربلني بسربال عافيتك وردني رداء معافاتك وجللني
سوابغ نعمائك وظاهر لدي فضلك وطولك وايدني بتوفيقك وتسديدك
واعني على صالح النية ومرضي القول ومستحسن العمل ولا تكلني الى حولي
وقوتي دون حولك وقوتك ولا تخزني يوم تبعثني للقائك ولا تفضحني بين

به خ ل
تنشرني فيمن تنشر من المنحرفين خ ل
تمحضني خ ل
عنيت خ ل
ووفقته خ ل

يدي اوليائك ولا تنسني ذكرك ولا تذهب عني شكرك بل الزمنيه في احوال
السهو عند غفلات الجاهلين لالائك واوزعني ان اثني بما اوليتنيه و
اعترف بما اسديته الي واجعل رغبتي اليك فوق رغبة الراغبين وحمدي
اياك فوق حمد الحامدين ولا تخذلني عند فاقتي اليك ولا تهلكني بما اسديته
اليك ولا تجبهني بما جبهت به المعاندين لك فاني لك مسلم اعلم ان الحجة
لك وانك اولى بالفضل واعود بالاحسان واهل التقوى واهل المغفرة و
انك بان تعفو اولى منك بان تعاقب وانك بان تستر اقرب منك الى ان
تشهر فاحيني حيوة طيبة تنتظم بما اريد وتبلغ ما احب من حيث لا اتي ما
تكره ولا ارتكب ما نهيت عنه وامتني ميتة من يسعى نوره بين يديه وعن
يمينه وذللني بين يديك واعزني عند خلقك وضعني اذا خلوت بك و
ارفعني بين عبادك واغنني عمن هو غني عني وزدني اليك فاقة وفقرا
واعذني من شماتة الاعداء ومن حلول البلاء ومن الذل والعناء تغمدني
فيما اطلعت عليه مني بما يتغمد به القادر على البطش لولا حلمه والاخذ على
الجريرة لولا اناته واذا اردت بقوم فتنة او سوء فنجني منها لواذا بك واذ
لم تقمني مقام فضيحة في دنياك فلا تقمني مثله في اخرتك واشفع لي اوائل منك
باواخرها وقديم فوائدك بحوادثها ولا تمدد لي مدا يقسو معه قلبي ولا تقرعني
قارعة يذهب لها بهائي ولا تسمني خسيسة يصغر لها قدري ولا نقيصة
يجهل من اجلها مكاني ولا ترعني روعة ابلس بها ولا خيفة اوجس دونها اجعل
هيبتي في وعيدك وحذري من اعذارك وانذارك ورهبتي عند تلاوة
اياتك واعمر ليلي بايقاظي فيه لعبادتك وتفردي بالتهجد لك وتجردي
بسكوني اليك وانزال حوائجي بك ومنازلتي اياك في فكاك رقبتي من نارك
واجارتي مما فيه اهلها من عذابك ولا تذرني في طغياني عامها ولا في غمرتي
ساهيا حتى حين ولا تجعلني عظة لمن اتعظ ولا نكالا لمن اعتبر ولا فتنة

مسلم خ ل
مما خ ل
اخرتك خ ل
شفع خ ل
ولا نقيصة يجهل خ ل
تحمل خ ل
تلذذني رهبتي خ ل

لِمَنْ نَظَرَ وَلا تَمْكُرْ بِي فِيمَنْ تَمْكُرُ بِهِ وَلا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي وَلا تُغَيِّرْ لِي اِسْماً
وَلا تُبَدِّلْ لِي جِسْماً وَلا تَتَّخِذْنِي هُزُواً لِخَلْقِكَ وَلا سُخْرِيّاً لَكَ وَلا تَبَعاً اِلّا
لِمَرْضاتِكَ وَلا مُمْتَهَناً اِلّا بِالاِنْتِقامِ لَكَ وَاَوْجِدْنِي بَرْدَ عَفْوِكَ وَحَلاوَةَ
رَحْمَتِكَ وَرَوْحِكَ وَرَيْحانِكَ وَجَنَّةِ نَعيمِكَ وَاَذِقْنِي طَعْمَ الْفَراغِ لِما تُحِبُّ
بِسَعَةٍ مِنْ سَعَتِكَ وَالاِجْتِهادِ فِيما يُزْلِفُ لَدَيْكَ وَعِنْدَكَ وَاَتْحِفْنِي بِتُحْفَةٍ
مِنْ تُحَفاتِكَ وَاجْعَلْ تِجارَتِي رابِحَةً وَكَرَّتِي غَيْرَ خاسِرَةٍ وَاَخِفْنِي مَقامَكَ
وَشَوِّقْنِي لِقاءَكَ وَتُبْ عَلَيَّ تَوْبَةً نَصُوحاً لا تُبْقِ مَعَها ذُنُوباً صَغيرَةً وَلا كَبيرَةً
وَلا تَذَرْ مَعَها عَلانِيَةً وَلا سَرِيرَةً وَانْزِعِ الْغِلَّ مِنْ صَدْرِي لِلْمُؤْمِنينَ وَاعْطِفْ
بِقَلْبِي عَلَى الْخاشِعينَ وَكُنْ لِي كَما تَكُونُ لِلصّالِحينَ وَحَلِّنِي حِلْيَةَ الْمُتَّقينَ وَ
اجْعَلْ لِي لِسانَ صِدْقٍ فِي الْغابِرينَ وَذِكْراً نامِياً فِي الآخِرينَ وَوافِ بِي
عَرْصَةَ الاَوَّلينَ وَتَمِّمْ سُبُوغَ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَظاهِرْ كَراماتِها لَدَيَّ امْلَأْ
مِنْ فَوائِدِكَ يَدَيَّ وَسُقْ كَرائِمَ مَواهِبِكَ اِلَيَّ وَجاوِرْ بِيَ الاَطْيَبينَ مِنْ
اَوْلِيائِكَ فِي الْجِنانِ الَّتي زَيَّنْتَها لاَِصْفِيائِكَ وَجَلِّلْنِي شَرائِفَ نِحَلِكَ فِي
الْمَقاماتِ الْمُعَدَّةِ لاَِحِبّائِكَ وَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ مَقيلاً آوِي اِلَيْهِ مُطْمَئِنّاً
وَمَثابَةً اَتَبَوَّؤُها وَاَقَرُّ عَيْناً وَلا تُقايِسْنِي بِعَظيماتِ الْجَرائِرِ وَلا تُهْلِكْنِي يَوْمَ
تُبْلَى السَّرائِرُ وَاَزِلْ عَنّي كُلَّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَاجْعَلْ لِي فِي الْحَقِّ طَريقاً مِنْ كُلِّ
رَحْمَةٍ وَاَجْزِلْ لِي قِسَمَ الْمَواهِبِ مِنْ نَوالِكَ وَوَفِّرْ عَلَيَّ حُظُوظَ الاِحْسانِ مِنْ
اِفْضالِكَ وَاجْعَلْ قَلْبِي واثِقاً بِما عِنْدَكَ وَهَمّي مُسْتَفْرَغاً لِما هُوَ لَكَ وَاسْتَعْمِلْنِي
بِما تَسْتَعْمِلُ بِهِ خالِصَتَكَ وَاَشْرِبْ قَلْبِي عِنْدَ ذُهُولِ الْعُقُولِ طاعَتَكَ وَاجْمَعْ
لِيَ الْغِنى وَالْعَفافَ وَالدَّعَةَ وَالْمُعافاةَ وَالصِّحَّةَ وَالسَّعَةَ وَالطُّمَأْنينَةَ وَ
الْعافِيَةَ وَلا تُحْبِطْ حَسَناتي بِما يَشُوبُها مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَلا خَلَواتي بِما يَعْرِضُ لي
مِنْ نَزَغاتِ فِتْنَتِكَ وَصُنْ وَجْهي عَنِ الطَّلَبِ اِلى اَحَدٍ مِنَ الْعالَمينَ وَذُبَّني عَنِ
الْتِماسِ ما عِنْدَ الْفاسِقينَ وَلا تَجْعَلْني لِلظّالِمينَ ظَهيراً وَلا لَهُمْ عَلى مَحْوِ كِتابِكَ

نسيماً خ ل — نعماً خ ل — يدىّ خ ل — وحلّني سرابيل — نحلك خ ل — اجعله خ ل — وجهة خ ل — العقول اجعل خ ل — بعوض خ ل — وذنبي خ ل

يَداً وَنَصيراً وَحُطْني مِنْ حَيْثُ لا اَعْلَمُ حِياطَةً تَقيني بِها وَافْتَحْ لي اَبْوابَ تَوْبَتِكَ
وَرَحْمَتِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرِزْقِكَ الْواسِعِ اِنّي اِلَيْكَ مِنَ الرّاغِبينَ وَاَتْمِمْ لي اِنْعامَكَ
اِنَّكَ خَيْرُ الْمُنْعِمينَ وَاجْعَلْ باقِيَ عُمْري فِي الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ ابْتِغاءَ وَجْهِكَ
يا رَبَّ الْعالَمينَ وَصَلَّى اللهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ
وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَبَدَ الآبِدينَ

وَكانَ مِنْ دُعائِهِ عَلَيْهِ السَّلامُ في يَوْمِ الاَضْحى وَيَوْمِ الْجُمُعَةِ

اَللّٰهُمَّ هذا يَوْمٌ مُبارَكٌ مَيْمُونٌ وَالْمُسْلِمُونَ فيهِ مُجْتَمِعُونَ في اَقْطارِ اَرْضِكَ
يَشْهَدُ السّائِلُ مِنْهُمْ وَالطّالِبُ وَالرّاغِبُ وَالرّاهِبُ وَاَنْتَ النّاظِرُ في حَوائِجِهِمْ
فَاَسْأَلُكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَهَوانِ ما سَأَلْتُكَ عَلَيْكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَاَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ رَبَّنا بِاَنَّ لَكَ الْمُلْكَ وَلَكَ الْحَمْدَ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ الْحَليمُ
الْكَريمُ الْحَنّانُ الْمَنّانُ ذُو الْجَلالِ وَالاِكْرامِ بَديعُ السَّماواتِ وَالاَرْضِ
مَهْما قَسَمْتَ بَيْنَ عِبادِكَ الْمُؤْمِنينَ مِنْ خَيْرٍ اَوْ عافِيَةٍ اَوْ بَرَكَةٍ اَوْ هُدىً
اَوْ عَمَلٍ بِطاعَتِكَ اَوْ خَيْرٍ تَمُنُّ بِهِ عَلَيْهِمْ تَهْديهِمْ بِهِ اِلَيْكَ اَوْ تَرْفَعُ لَهُمْ عِنْدَكَ
دَرَجَةً اَوْ تُعْطيهِمْ بِهِ خَيْراً مِنْ خَيْرِ الدُّنْيا وَالآخِرَةِ وَاَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ بِاَنَّ
لَكَ الْمُلْكَ وَالْحَمْدَ لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُولِكَ وَحَبيبِكَ وَصِفْوَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَعَلى آلِ مُحَمَّدٍ الاَبْرارِ
الطّاهِرينَ الاَخْيارِ صَلاةً لا يَقْوى عَلى اِحْصائِها اِلّا اَنْتَ وَاَنْ تُشْرِكَنا
في صالِحِ مَنْ دَعاكَ في هذَا الْيَوْمِ مِنْ عِبادِكَ الْمُؤْمِنينَ يا رَبَّ الْعالَمينَ وَاَنْ
تَغْفِرَ لَنا وَلَهُمْ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَعَمَّدْتُ بِحاجَتي وَ
بِكَ اَنْزَلْتُ الْيَوْمَ فَقْري وَفاقَتي وَمَسْكَنَتي وَاِنّي بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ اَوْثَقُ
مِنّي بِعَمَلي وَلَمَغْفِرَتُكَ وَرَحْمَتُكَ اَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبي فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَتَوَلَّ قَضاءَ كُلِّ حاجَةٍ هِيَ لي بِقُدْرَتِكَ عَلَيْها وَتَيْسيرِ ذلِكَ عَلَيْكَ
وَبِفَقْري اِلَيْكَ وَغِناكَ عَنّي فَاِنّي لَمْ اُصِبْ خَيْراً قَطُّ اِلّا مِنْكَ وَلَمْ يَصْرِفْ عَنّي

اشهد خ ل — دعاءك خ ل

سوءٍ قطّ احدٍ غيرك ولا ارجو لأمر آخرتي ودنياي سواك اللّهمّ من تهيّا او تعبّى او اعدّ واستعدّ لوفادة الى مخلوقٍ رجاء رفده ونوافله وطلب نيله وجائزته فاليك يا مولاي كانت اليوم تهيئتي وتعبيتي واعدادي و استعدادي رجاء عفوك ورفدك وطلب نيلك وجائزتك اللّهمّ فصلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ ولا تخيّب اليوم ذلك من رجائي يا من لا يحفيه سائلٌ ولا ينقصه نائلٌ فانّي لم آتك ثقةً منّي بعملٍ صالحٍ قدّمته ولا شفاعة مخلوقٍ رجوته الّا شفاعة محمّدٍ واهل بيته عليه وعليهم سلامك اتيتك مقرّاً بالجرم والاسائة الى نفسي اتيتك ارجو عظيم عفوك الّذي عفوت به عن الخاطئين ثمّ لم يمنعك طول عكوفهم على عظيم الجرم ان عدت عليهم بالرّحمة والمغفرة فيا من رحمته واسعةٌ وعفوه عظيمٌ يا عظيم يا عظيم يا كريم يا كريم صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ وعد عليّ برحمتك و تعطّف عليّ بفضلك وتوسّع عليّ بمغفرتك اللّهمّ انّ هذا المقام لخلفائك واصفيائك ومواضع امنائك في الدّرجة الرّفيعة الّتي اختصصتهم بها قد ابتزّوها وانت المقدّر لذلك لا يغالب امرك ولا يجاوز المحتوم من تدبيرك كيف شئت و انّى شئت ولما انت اعلم به غير متّهمٍ على خلقك ولا لارادتك حتّى عاد صفوتك وخلفاؤك مغلوبين مقهورين مبتزّين يرون حكمك مبدّلاً وكتابك منبوذاً وفرائضك محرّفةً عن جهات اشراعك وسنن نبيّك متروكةً اللّهمّ العن اعدائهم من الاوّلين والآخرين ومن رضي بفعالهم واشياعهم واتباعهم اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ انّك حميدٌ مجيدٌ كصلواتك و بركاتك وتحيّاتك على اصفيائك ابراهيم وآل ابراهيم وعجّل الفرج والرّوح والنّصرة والتّمكين والتّأييد لهم اللّهمّ واجعلني من اهل التّوحيد والايمان بك والتّصديق برسولك والائمّة الّذين حتمت طاعتهم ممّن يجري ذلك به و على يديه آمين ربّ العالمين اللّهمّ ليس يردّ غضبك الّا حلمك ولا يردّ سخطك

الّا عفوك ولا يجير من عقابك الّا رحمتك ولا ينجيني منك الّا التّضرّع اليك وبين يديك فصلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ وهب لنا يا الهي من لدنك فرجاً بالقدرة الّتي بها تحيي اموات العباد وبها تنشر ميت البلاد ولا تهلكني يا الهي غمّاً حتّى تستجيب لي وتعرّفني الاجابة في دعائي واذقني طعم العافية الى منتهى اجلي ولا تشمت بي عدوّي ولا تمكّنه من عنقي ولا تسلّطه عليّ الهي ان رفعتني فمن ذا الّذي يضعني وان وضعتني فمن ذا الّذي يرفعني وان اكرمتني فمن ذا الّذي يهينني وان اهنتني فمن ذا الّذي يكرمني وان عذّبتني فمن ذا الّذي يرحمني وان اهلكتني فمن ذا الّذي يعرض لك في عبدك او يسئلك عن امره وقد علمت انّه ليس في حكمك ظلمٌ ولا في نقمتك عجلةٌ وانّما يعجل من يخاف الفوت وانّما يحتاج الى الظّلم الضّعيف وقد تعاليت يا الهي عن ذلك علوّاً كبيراً اللّهمّ صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ ولا تجعلني للبلاء غرضاً ولا لنقمتك نصباً ومهّلني ونفّسني واقلني عثرتي ولا تبتليني ببلاءٍ على اثر بلاءٍ فقد ترى ضعفي وقلّة حيلتي وتضرّعي اليك اعوذ بك اللّهمّ اليوم من غضبك فصلّ على محمّدٍ وآله واعذني واستجير بك اليوم من سخطك فصلّ على محمّدٍ وآله واجرني واسئلك امناً من عذابك فصلّ على محمّدٍ وآله وآمنّي و استهديك فصلّ على محمّدٍ وآله واهدني واستنصرك فصلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ وانصرني واسترحمك فصلّ على محمّدٍ وآله وارحمني واستكفيك فصلّ على محمّدٍ وآله واكفني واسترزقك فصلّ على محمّدٍ وآله وارزقني واستعينك فصلّ على محمّدٍ وآله واستغفرك لما سلف من ذنوبي فصلّ على محمّدٍ وآله واغفر لي واستعصمك فصلّ على محمّدٍ وآله واعصمني فانّي لن اعود لشيءٍ كرهته منّي ان شئت ذلك يا ربّ يا ربّ يا حنّان يا منّان يا ذا الجلال والاكرام صلّ على محمّدٍ وآله و استجب لي جميع ما سئلتك وطلبت اليك ورغبت فيه اليك واردده وقدّره واقضه وامضه وخر لي فيما تقضي منه وبارك لي في ذلك وتفضّل عليّ به و اسعدني بما تعطيني منه وزدني من فضلك وسعة ما عندك فانّك واسعٌ

كَرِيمٌ وَصِلْ ذٰلِكَ بِخَيْرِ الْآخِرَةِ وَنَعِيمِهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ثُمَّ تَدْعُو بِمَا بَدَا لَكَ وَتُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَلْفَ مَرَّةٍ هٰكَذَا كَانَ يَفْعَلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

دعای استسقا از صحیفه

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْاِسْتِسْقَاءِ بَعْدَ الْجَدْبِ

اَللّٰهُمَّ اسْقِنَا الْغَيْثَ وَانْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ بِغَيْثِكَ الْمُغْدِقِ مِنَ السَّحَابِ الْمُنْسَاقِ لِنَبَاتِ أَرْضِكَ الْمُونِقِ فِي جَمِيعِ الْآفَاقِ وَامْنُنْ عَلَى عِبَادِكَ بِإِينَاعِ الثَّمَرَةِ وَأَحْيِ بِلَادَكَ بِبُلُوغِ الزَّهَرَةِ وَأَشْهِدْ مَلَائِكَتَكَ الْكِرَامَ السَّفَرَةَ بِسَقْيٍ مِنْكَ نَافِعٍ دَائِمٍ غُزْرُهُ وَاسِعٍ دِرَرُهُ وَابِلٍ سَرِيعٍ عَاجِلٍ تُحْيِي بِهِ مَا قَدْ مَاتَ وَتَرُدُّ بِهِ مَا قَدْ فَاتَ وَتُخْرِجُ بِهِ مَا هُوَ آتٍ وَتُوَسِّعُ بِهِ فِي الْأَقْوَاتِ سَحَاباً مُتَرَاكِماً هَنِيئاً مَرِيئاً طَبَقاً طَيِّباً مُجَلْجَلاً غَيْرَ مُلِثٍّ وَدْقُهُ وَلَا خُلَّبٍ بَرْقُهُ اَللّٰهُمَّ اسْقِنَا غَيْثاً مُغِيثاً مَرِيعاً مُمْرِعاً عَرِيضاً وَاسِعاً غَزِيراً تَرُدُّ بِهِ النَّهِيضَ وَتَجْبُرُ بِهِ الْمَهِيضَ اَللّٰهُمَّ اسْقِنَا سَقْياً تُسِيلُ مِنْهُ الظِّرَابَ وَتَمْلَأُ مِنْهُ الْجِبَابَ وَتُفَجِّرُ بِهِ الْأَنْهَارَ وَتُنْبِتُ بِهِ الْأَشْجَارَ وَتُرْخِصُ بِهِ الْأَسْعَارَ فِي جَمِيعِ الْأَمْصَارِ وَتَنْعَشُ بِهِ الْبَهَائِمَ وَالْخَلْقَ وَتُكْمِلُ لَنَا بِهِ طَيِّبَاتِ الرِّزْقِ وَتُنْبِتُ لَنَا بِهِ الزَّرْعَ وَتُدِرُّ بِهِ الضَّرْعَ وَتَزِيدُنَا بِهِ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِنَا اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْ ظِلَّهُ عَلَيْنَا سَمُوماً وَلَا تَجْعَلْ بَرْدَهُ عَلَيْنَا حُسُوماً وَلَا تَجْعَلْ صَوْبَهُ عَلَيْنَا رُجُوماً وَلَا تَجْعَلْ مَاءَهُ عَلَيْنَا أُجَاجاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا مِنْ بَرَكَاتِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

دعای جوشن کبیر

دعای جوشن کبیر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ف ۱

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا كَرِيمُ يَا مُقِيمُ يَا عَظِيمُ يَا قَدِيمُ يَا عَلِيمُ يَا حَلِيمُ يَا حَكِيمُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ ف ۲ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ

در هر فصلی بگوید: سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَخَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در نسخهٔ ... مکرر
سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ

يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا غَافِرَ الْخَطِيئَاتِ يَا مُعْطِيَ الْمَسْأَلَاتِ يَا قَابِلَ التَّوْبَاتِ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا دَافِعَ الْبَلِيَّاتِ ف ۳ يَا خَيْرَ الْغَافِرِينَ يَا خَيْرَ الْفَاتِحِينَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ يَا خَيْرَ الْحَاكِمِينَ يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ يَا خَيْرَ الْوَارِثِينَ يَا خَيْرَ الْحَامِدِينَ يَا خَيْرَ الذَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمُنْزِلِينَ يَا خَيْرَ الْمُحْسِنِينَ ف ۴ يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْكَمَالُ يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلَالُ يَا مَنْ هُوَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ يَا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثِّقَالِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ يَا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا مَنْ هُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ يَا مَنْ هُوَ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ يَا مَنْ عِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ف ۵ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ يَا بُرْهَانُ يَا سُلْطَانُ يَا رِضْوَانُ يَا غُفْرَانُ يَا سُبْحَانُ يَا مُسْتَعَانُ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْبَيَانِ ف ۶ يَا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ يَا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ يَا مَنِ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ يَا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ يَا مَنِ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ يَا مَنْ تَشَقَّقَتِ الْجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ يَا مَنْ قَامَتِ السَّمٰوَاتُ بِأَمْرِهِ يَا مَنِ اسْتَقَرَّتِ الْأَرَضُونَ بِإِذْنِهِ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ يَا مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ ف ۷ يَا غَافِرَ الْخَطَايَا يَا كَاشِفَ الْبَلَايَا يَا مُنْتَهَى الرَّجَايَا يَا مُجْزِلَ الْعَطَايَا يَا وَاهِبَ الْهَدَايَا يَا رَازِقَ الْبَرَايَا يَا قَاضِيَ الْمَنَايَا يَا سَامِعَ الشَّكَايَا يَا بَاعِثَ الْبَرَايَا يَا مُطْلِقَ الْأُسَارَى ف ۸ يَا ذَا الْحَمْدِ وَالثَّنَاءِ يَا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهَاءِ يَا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّنَاءِ يَا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفَاءِ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ يَا ذَا الْفَصْلِ وَالْقَضَاءِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ يَا ذَا الْآلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ ف ۹ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا صَانِعُ يَا نَافِعُ يَا سَامِعُ يَا جَامِعُ يَا شَافِعُ يَا وَاسِعُ يَا مُوَسِّعُ ف ۱۰ يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقَ كُلِّ مَخْلُوقٍ يَا رَازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ يَا مَالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ يَا كَاشِفَ كُلِّ مَكْرُوبٍ يَا فَارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ يَا رَاحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَخْذُولٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ مَعْيُوبٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ مَطْرُودٍ ف ۱۱ يَا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي يَا مُونِسِي عِنْدَ وَحْشَتِي يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي

يا وليّي عند نعمتي يا غياثي عند كربتي يا دليلي عند حيرتي يا غنائي عند
افتقاري يا ملجائي عند اضطراري يا معيني عند مفزعي ف ١٢ يا مغيثي
علّام الغيوب يا غفّار الذنوب يا ستّار العيوب يا كاشف الكروب يا مقلّب
القلوب يا منوّر القلوب يا طبيب القلوب يا أنيس القلوب يا مفرّج الهموم
يا منفّس الغموم ف ١٣ اللّهمّ انّي اسئلك باسمك يا جليل يا جميل يا وكيل
يا كفيل يا دليل يا قبيل يا مديل يا منيل يا مقيل يا محيل ف ١٤ يا دليل
المتحيّرين يا غياث المستغيثين يا صريخ المستصرخين يا جار المستجيرين يا امان
الخائفين يا عون المؤمنين يا راحم المساكين يا ملجأ العاصين يا غافر
المذنبين يا مجيب دعوة المضطرّين ف ١٥ يا ذا الجود والاحسان يا ذا
الفضل والامتنان يا ذا الأمن والأمان يا ذا القدس والسّبحان يا ذا الحكمة
والبيان يا ذا الرّحمة والرّضوان يا ذا الحجّة والبرهان يا ذا العظمة والسّلطان
يا ذا الرّأفة والمستعان يا ذا العفو والغفران ف ١٦ يا من هو ربّ كلّ شيء
يا من هو اله كلّ شيء يا من هو خالق كلّ شيء يا من هو صانع كلّ شيء يا من
هو قبل كلّ شيء يا من هو بعد كلّ شيء يا من هو فوق كلّ شيء يا من هو عالم بكلّ
شيء يا من هو قادر على كلّ شيء يا من هو يبقى ويفنى كلّ شيء ف ١٧ اللّهمّ
انّي اسئلك باسمك يا مؤمن يا مهيمن يا مكوّن يا ملقّن يا مبيّن يا مهوّن يا ممكّن
يا مزيّن يا معلن يا مقسّم ف ١٨ يا من هو في ملكه مقيم يا من هو في سلطانه قديم
يا من هو في جلاله عظيم يا من هو على عباده رحيم يا من هو بكلّ شيء عليم يا من
هو بمن عصاه حليم يا من هو بمن رجاه كريم يا من هو في صنعه حكيم يا من هو
في حكمه لطيف يا من هو في لطفه قديم ف ١٩ يا من لا يرجى الّا فضله يا من حكمته
لا يسئل الّا عفوه يا من لا ينظر الّا برّه يا من لا يخاف الّا عدله يا من لا يدوم
الّا ملكه يا من لا سلطان الّا سلطانه يا من وسعت كلّ شيء رحمته يا من
سبقت رحمته غضبه يا من احاط بكلّ شيء علمه يا من ليس احد مثله ف ٢٠

يا فارج الهمّ يا كاشف الغمّ يا غافر الذّنب يا قابل التّوب يا خالق الخلق يا صادق
الوعد يا موفي العهد يا عالم السّرّ يا فالق الحبّ يا رازق الأنام ف ٢١
اللّهمّ انّي اسئلك باسمك يا عليّ يا وفيّ يا غنيّ يا مليّ يا حفيّ يا رضيّ يا زكيّ
يا بديّ يا قويّ يا وليّ ف ٢٢ يا من اظهر الجميل يا من ستر القبيح يا من لم يؤاخذ
بالجريرة يا من لم يهتك السّتر يا عظيم العفو يا حسن التّجاوز يا واسع المغفرة
يا باسط اليدين بالرّحمة يا صاحب كلّ نجوى يا منتهى كلّ شكوى ف ٢٣
يا ذا النّعمة السّابغة يا ذا الرّحمة الواسعة يا ذا المنّة السّابقة يا ذا الحكمة
البالغة يا ذا القدرة الكاملة يا ذا الحجّة القاطعة يا ذا الكرامة الظّاهرة
يا ذا العزّة الدّائمة يا ذا القوّة المتينة يا ذا العظمة المنيعة ف ٢٤ يا
بديع السّموات يا جاعل الظّلمات يا راحم العبرات يا مقيل العثرات يا ساتر
العورات يا محيي الأموات يا منزل الآيات يا مضعّف الحسنات يا ماحي السّيّئات منزل
يا شديد النّقمات ف ٢٥ اللّهمّ انّي اسئلك باسمك يا مصوّر يا مقدّر يا مدبّر
يا مطهّر يا منوّر يا ميسّر يا مبشّر يا منذر يا مقدّم يا مؤخّر ف ٢٦ يا ربّ البيت
الحرام يا ربّ الشّهر الحرام يا ربّ البلد الحرام يا ربّ الرّكن والمقام
يا ربّ المشعر الحرام يا ربّ المسجد الحرام يا ربّ الحلّ والحرام يا ربّ النّور
والظّلام يا ربّ التّحيّة والسّلام يا ربّ القدرة في الأنام ف ٢٧ يا احكم
الحاكمين يا اعدل العادلين يا اصدق الصّادقين يا اطهر الطّاهرين يا احسن
الخالقين يا اسرع الحاسبين يا اسمع السّامعين يا ابصر النّاظرين يا اشفع
الشّافعين يا اكرم الأكرمين ف ٢٨ يا عماد من لا عماد له يا سند من لا
سند له يا ذخر من لا ذخر له يا حرز من لا حرز له يا غياث من لا غياث
له يا فخر من لا فخر له يا عزّ من لا عزّ له يا معين من لا معين له يا انيس من لا
انيس له يا امان من لا امان له ف ٢٩ اللّهمّ انّي اسئلك باسمك يا عاصم
يا قائم يا دائم يا راحم يا سالم يا حاكم يا عالم يا قاسم يا قابض يا باسط ف ٣٠ يا عاصم

مَنِ اسْتَعْصَمَهُ يا راحِمَ مَنِ اسْتَرْحَمَهُ يا غافِرَ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ يا ناصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ
يا حافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ يا مُكْرِمَ مَنِ اسْتَكْرَمَهُ يا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ يا صَريخَ
مَنِ اسْتَصْرَخَهُ يا مُعينَ مَنِ اسْتَعانَهُ يا مُغيثَ مَنِ اسْتَغاثَهُ ف ٣١ يا عَزيزاً لا
يُضامُ يا لَطيفاً لا يُرامُ يا قَيُّوماً لا يَنامُ يا دائِماً لا يَفُوتُ يا حَيّاً لا يَمُوتُ يا مَلِكاً
لا يَزُولُ يا باقِياً لا يَفْنى يا عالِماً لا يَجْهَلُ يا صَمَداً لا يُطْعَمُ يا قَوِيّاً لا يَضْعُفُ ف ٣٢
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا اَحَدُ يا واحِدُ يا شاهِدُ يا ماجِدُ يا حامِدُ يا راشِدُ
يا باعِثُ يا وارِثُ يا ضارُّ يا نافِعُ ف ٣٣ يا اَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظيمٍ يا اَكْرَمَ مِنْ كُلِّ
كَريمٍ يا اَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحيمٍ يا اَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَليمٍ يا اَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكيمٍ يا
اَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَديمٍ يا اَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبيرٍ يا اَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطيفٍ يا اَجَلَّ مِنْ كُلِّ
جَليلٍ يا اَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزيزٍ ف ٣٤ يا كَريمَ الصَّفْحِ يا عَظيمَ الْمَنِّ يا كَثيرَ الْخَيْرِ
يا قَديمَ الْفَضْلِ يا دائِمَ اللُّطْفِ يا لَطيفَ الصُّنْعِ يا مُنَفِّسَ الْكَرْبِ يا كاشِفَ
الضُّرِّ يا مالِكَ الْمُلْكِ يا قاضِيَ الْحَقِّ ف ٣٥ يا مَنْ هُوَ في عَهْدِهِ وَفِيٌّ يا مَنْ هُوَ
في وَفائِهِ قَوِيٌّ يا مَنْ هُوَ في قُوَّتِهِ عَلِيٌّ يا مَنْ هُوَ في عُلُوِّهِ قَريبٌ يا مَنْ هُوَ في قُرْبِهِ
لَطيفٌ يا مَنْ هُوَ في لُطْفِهِ شَريفٌ يا مَنْ هُوَ في شَرَفِهِ عَزيزٌ يا مَنْ هُوَ في عِزِّهِ عَظيمٌ
يا مَنْ هُوَ في عَظَمَتِهِ مَجيدٌ يا مَنْ هُوَ في مَجْدِهِ حَميدٌ ف ٣٦ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يا كافي يا شافي يا وافي يا مُعافي يا هادي يا داعي يا قاضي يا راضي يا
عالي يا باقي ف ٣٧ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خاضِعٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خاشِعٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ
شَيْءٍ كائِنٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنيبٌ اِلَيْهِ يا مَنْ كُلُّ
شَيْءٍ خائِفٌ مِنْهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قائِمٌ بِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صائِرٌ اِلَيْهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ
بِحَمْدِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هالِكٌ اِلّا وَجْهَهُ ف ٣٨ يا مَنْ لا مَفَرَّ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا
مَفْزَعَ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَقْصَدَ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَنْجى مِنْهُ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا يُرْغَبُ
اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِهِ يا مَنْ لا يُسْتَعانُ اِلّا بِهِ يا مَنْ لا يُتَوَكَّلُ
اِلّا عَلَيْهِ يا مَنْ لا يُرْجى اِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُعْبَدُ اِلّا اِيّاهُ ف ٣٩ يا خَيْرَ الْمَرْهُوبينَ

يا خَيْرَ الْمَرْغُوبينَ يا خَيْرَ الْمَطْلُوبينَ يا خَيْرَ الْمَسْؤُولينَ يا خَيْرَ الْمَقْصُودينَ
يا خَيْرَ الْمَذْكُورينَ يا خَيْرَ الْمَشْكُورينَ يا خَيْرَ الْمَحْبُوبينَ يا خَيْرَ الْمَدْعُوّينَ يا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسينَ ف ٤٠
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا غافِرُ يا ساتِرُ يا قادِرُ يا قاهِرُ يا فاطِرُ يا كاسِرُ يا
جابِرُ يا ذاكِرُ يا ناظِرُ يا ناصِرُ ف ٤١ يا مَنْ خَلَقَ فَسَوّى يا مَنْ قَدَّرَ فَهَدى
يا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوى يا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوى يا مَنْ يُنْقِذُ الْغَرْقى يا مَنْ يُنْجِي الْهَلْكى يا مَنْ
يَشْفِي الْمَرْضى يا مَنْ اَضْحَكَ وَاَبْكى يا مَنْ اَماتَ وَاَحْيى يا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ
وَالْاُنْثى ف ٤٢ يا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبيلُهُ يا مَنْ فِي الْآفاقِ آياتُهُ يا مَنْ فِي
الْآياتِ بُرْهانُهُ يا مَنْ فِي الْمَماتِ قُدْرَتُهُ يا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يا مَنْ فِي الْقِيٰمَةِ
مُلْكُهُ يا مَنْ فِي الْحِسابِ هَيْبَتُهُ يا مَنْ فِي الْميزانِ قَضاؤُهُ يا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوابُهُ
يا مَنْ فِي النّارِ عِقابُهُ ف ٤٣ يا مَنْ اِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخائِفُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ يَفْزَعُ
الْمُذْنِبُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ يَقْصِدُ الْمُنيبُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ يَرْغَبُ الزّاهِدُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ
يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُريدُونَ يا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يا مَنْ في
عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخاطِئُونَ يا مَنْ اِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ يا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ
ف ٤٤ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا حَبيبُ يا طَبيبُ يا قَريبُ يا رَقيبُ يا
حَسيبُ يا مُهيبُ يا مُثيبُ يا مُجيبُ يا خَبيرُ يا بَصيرُ ف ٤٥ يا اَقْرَبَ مِنْ كُلِّ
قَريبٍ يا اَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبيبٍ يا اَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصيرٍ يا اَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبيرٍ
يا اَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَريفٍ يا اَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفيعٍ يا اَقْوى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يا
اَغْنى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يا اَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوادٍ يا اَرْاَفَ مِنْ كُلِّ رَؤُوفٍ ف ٤٦
يا غالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ يا صانِعاً غَيْرَ مَصْنُوعٍ يا خالِقاً غَيْرَ مَخْلُوقٍ يا مالِكاً
غَيْرَ مَمْلُوكٍ يا قاهِراً غَيْرَ مَقْهُورٍ يا رافِعاً غَيْرَ مَرْفُوعٍ يا حافِظاً غَيْرَ مَحْفُوظٍ
يا ناصِراً غَيْرَ مَنْصُورٍ يا شاهِداً غَيْرَ غائِبٍ يا قَريباً غَيْرَ بَعيدٍ ف ٤٧ يا نُورَ
النُّورِ يا مُنَوِّرَ النُّورِ يا خالِقَ النُّورِ يا مُدَبِّرَ النُّورِ يا مُقَدِّرَ النُّورِ يا نُورَ كُلِّ نُورٍ
يا نُوراً قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يا نُوراً بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يا نُوراً فَوْقَ كُلِّ نُورٍ يا نُوراً لَيْسَ

مُنيبُ نـ
مَشْهُودٍ نـ

كمثله نور ف ٤٨ يا من عطاؤه شريف يا من فعله لطيف يا من لطفه مقيم
يا من احسانه قديم يا من قوله حق يا من وعده صدق يا من عفوه فضل يا من
عذابه عدل يا من ذكره حلو يا من فضله عميم ف ٤٩ اللهم اني اسئلك
باسمك يا مسهل يا مفصل يا مبدل يا مذلل يا منزل يا منول يا مفضل يا مجزل — مفضل، نذ
يا ممهل يا مجمل ف ٥٠ يا من يرى ولا يرى يا من يخلق ولا يخلق يا من يهدي
ولا يهدى يا من يحيي ولا يحيى يا من يسئل ولا يسئل يا من يطعم ولا يطعم — يسئل ولا يسئل، نذ
يا من يجير ولا يجار عليه يا من يقضي ولا يقضى عليه يا من يحكم ولا يحكم عليه يا من لم يلد ولم يولد
ولم يكن له كفوا احد ف ٥١ يا نعم الحسيب يا نعم الطبيب يا نعم
القريب يا نعم الرقيب يا نعم المجيب يا نعم الحبيب يا نعم الوكيل يا نعم الكفيل
يا نعم المولى يا نعم النصير ف ٥٢ يا سرور العارفين يا منى المحبين يا انيس
المريدين يا حبيب التوابين يا رازق المقلين يا رجاء المذنبين يا قرة عين — عين، نذ
العابدين يا منفس عن المكروبين يا مفرج عن المغمومين يا اله الاولين و
الاخرين ف ٥٣ اللهم اني اسئلك باسمك يا ربنا يا الهنا يا سيدنا يا مولانا
يا ناصرنا يا حافظنا يا دليلنا يا معيننا يا حبيبنا يا طبيبنا ف ٥٤ يا رب النبيين و
الابرار يا رب الصديقين والاخيار يا رب الجنة والنار يا رب الصغار والكبار
يا رب الحبوب والثمار يا رب الانهار والاشجار يا رب الصحاري والقفار يا رب
البراري والبحار يا رب الليل والنهار يا رب الاعلان والاسرار ف ٥٥
يا من نفذ في كل شيء امره يا من لحق بكل شيء علمه يا من بلغت الى كل شيء — این فصل پنجاه و پنجم در تمام نسخ حتی بحار الانوار مشتمل بر یازده فقره است
قدرته يا من لا تحصي العباد نعمه يا من لا تبلغ الخلائق شكره يا من لا تدرك
الافهام جلاله يا من لا تنال الاوهام كنهه يا من العظمة والكبرياء رداؤه
يا من لا ترد العباد قضاؤه يا من لا ملك الا ملكه يا من لا عطاء الا عطاؤه
ف ٥٦ يا من له المثل الاعلى يا من له الصفات العليا يا من له الاخرة والاولى
يا من له الجنة المأوى يا من له الآيات الكبرى يا من له الاسماء الحسنى يا من له

الحكم والقضاء يا من له الهواء والفضاء يا من له العرش والثرى يا من له السموات
العلى ف ٥٧ اللهم اني اسئلك باسمك يا عفو يا غفور يا صبور يا شكور
يا رؤف يا عطوف يا مسئول يا ودود يا سبوح يا قدوس ف ٥٨ يا من في السماء
عظمته يا من في الارض آياته يا من في كل شيء دلائله يا من في البحار عجائبه
يا من في الجبال خزائنه يا من يبدء الخلق ثم يعيده يا من اليه يرجع الامر
كله يا من اظهر في كل شيء لطفه يا من احسن كل شيء خلقه يا من تصرف في
الخلائق قدرته ف ٥٩ يا حبيب من لا حبيب له يا طبيب من لا طبيب له يا مجيب
من لا مجيب له يا شفيق من لا شفيق له يا رفيق من لا رفيق له يا مغيث من لا مغيث
له يا دليل من لا دليل له يا انيس من لا انيس له يا راحم من لا راحم له يا صاحب
من لا صاحب له ف ٦٠ يا كافي من استكفاه يا هادي من استهداه يا كالي
من استكلاه يا راعي من استرعاه يا شافي من استشفاه يا قاضي من استقضاه يا
مغني من استغناه يا موفي من استوفاه يا مقوي من استقواه يا ولي من استولاه
ف ٦١ اللهم اني اسئلك باسمك يا خالق يا رازق يا ناطق يا صادق يا فالق
يا فارق يا فاتق يا راتق يا سابق يا سامق ف ٦٢ يا من يقلب الليل والنهار يا من
جعل الظلمات والانوار يا من خلق الظل والحرور يا من سخر الشمس والقمر
يا من قدر الخير والشر يا من خلق الموت والحيوة يا من له الخلق والامر يا من
لم يتخذ صاحبة ولا ولدا يا من ليس له شريك في الملك يا من لم يكن له ولي من
الذل ف ٦٣ يا من يعلم مراد المريدين يا من يعلم ضمير الصامتين يا من يسمع
انين الواهنين يا من يرى بكاء الخائفين يا من يملك حوائج السائلين
اعمال، نذ — يا من يقبل عذر التائبين يا من لا يصلح عمل المفسدين يا من لا يضيع اجر
المحسنين يا من لا يبعد عن قلوب العارفين يا اجود الاجودين ف ٦٤ يا دائم
البقاء يا سامع الدعاء يا واسع العطاء يا غافر الخطاء يا رافع السماء يا بديع السماء
يا حسن البلاء يا جميل الثناء يا قديم السناء يا كثير الوفاء يا شريف الجزاء

ف ۶۵ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا سَتّارُ یا غَفّارُ یا قَهّارُ یا جَبّارُ
یا صَبّارُ یا بارُّ یا مُخْتارُ یا فَتّاحُ یا نَفّاحُ یا مُرْتاحُ ف ۶۶ یا مَنْ خَلَقَنی وَسَوّانی
یا مَنْ رَزَقَنی وَرَبّانی یا مَنْ اَطْعَمَنی وَسَقانی یا مَنْ قَرَّبَنی وَاَدْنانی یا مَنْ عَصَمَنی
وَكَفانی یا مَنْ حَفِظَنی وَكَلانی یا مَنْ اَعَزَّنی وَاَغْنانی یا مَنْ وَفَّقَنی وَهَدانی
یا مَنْ آنَسَنی وَآوانی یا مَنْ اَماتَنی وَاَحْیانی ف ۶۷ یا مَنْ یُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِماتِهِ
یا مَنْ یَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبادِهِ یا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ یا مَنْ لا تَنْفَعُ
الشَّفاعَةُ اِلّا بِاِذْنِهِ یا مَنْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبیلِهِ یا مَنْ لا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ
یا مَنْ لا رادَّ لِقَضائِهِ یا مَنِ انْقادَ كُلُّ شَیْءٍ لِاَمْرِهِ یا مَنِ السَّمواتُ مَطْوِیّاتٌ
بِیَمینِهِ یا مَنْ یُرْسِلُ الرِّیاحَ بُشْراً بَیْنَ یَدَیْ رَحْمَتِهِ ف ۶۸ یا مَنْ جَعَلَ الْاَرْضَ
مِهاداً یا مَنْ جَعَلَ الْجِبالَ اَوْتاداً یا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِراجاً یا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُوراً
یا مَنْ جَعَلَ اللَّیْلَ لِباساً یا مَنْ جَعَلَ النَّهارَ مَعاشاً یا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُباتاً یا مَنْ جَعَلَ
السَّماءَ بِناءً یا مَنْ جَعَلَ الْاَشْیاءَ اَزْواجاً یا مَنْ جَعَلَ النّارَ مِرْصاداً ف ۶۹ اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا سَمیعُ یا شَفیعُ یا رَفیعُ یا مَنیعُ یا سَریعُ یا بَدیعُ یا كَبیرُ یا قَدیرُ
یا خَبیرُ یا مُجیرُ ف ۷۰ یا حَیّاً قَبْلَ كُلِّ حَیٍّ یا حَیّاً بَعْدَ كُلِّ حَیٍّ یا حَیُّ
الَّذی لَیْسَ كَمِثْلِهِ حَیٌّ یا حَیُّ الَّذی لا یُشارِكُهُ حَیٌّ یا حَیُّ الَّذی لا یَحْتاجُ اِلی حَیٍّ
یا حَیُّ الَّذی یُمیتُ كُلَّ حَیٍّ یا حَیُّ الَّذی یَرْزُقُ كُلَّ حَیٍّ یا حَیّاً لَمْ یَرِثِ الْحَیوةَ مِنْ
حَیٍّ یا حَیُّ الَّذی یُحْیِی الْمَوْتی یا حَیُّ یا قَیُّومُ لا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلا نَوْمٌ ف ۷۱ یا مَنْ
لَهُ ذِكْرٌ لا یُنْسی یا مَنْ لَهُ نُورٌ لا یُطْفی یا مَنْ لَهُ نِعَمٌ لا تُعَدُّ یا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لا
یَزُولُ یا مَنْ لَهُ ثَناءٌ لا یُحْصی یا مَنْ لَهُ جَلالٌ لا یُكَیَّفُ یا مَنْ لَهُ كَمالٌ لا یُدْرَكُ
یا مَنْ لَهُ قَضاءٌ لا یُرَدُّ یا مَنْ لَهُ صِفاتٌ لا تُبَدَّلُ یا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لا تُغَیَّرُ ف ۷۲
یا رَبَّ الْعالَمینَ یا مالِكَ یَوْمِ الدّینِ یا غایَةَ الطّالِبینَ یا ظَهْرَ اللّاجینَ یا مُدْرِكَ
الْهارِبینَ یا مَنْ یُحِبُّ الصّابِرینَ یا مَنْ یُحِبُّ التَّوّابینَ یا مَنْ یُحِبُّ الْمُتَطَهِّرینَ یا مَنْ یُحِبُّ
الْمُحْسِنینَ یا مَنْ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدینَ ف ۷۳ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا شَفیقُ

مجیب ذو

یا رَفیقُ یا حَفیظُ یا مُحیطُ یا مُقیتُ یا مُغیثُ یا مُعِزُّ یا مُذِلُّ یا مُبْدِئُ یا مُعیدُ
ف ۷۴ یا مَنْ هُوَ اَحَدٌ بِلا ضِدٍّ یا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلا نِدٍّ یا مَنْ هُوَ صَمَدٌ بِلا
عَیْبٍ یا مَنْ هُوَ وِتْرٌ بِلا كَیْفٍ یا مَنْ هُوَ قاضٍ بِلا حَیْفٍ یا مَنْ هُوَ رَبٌّ بِلا وَزیرٍ
یا مَنْ هُوَ عَزیزٌ بِلا ذُلٍّ یا مَنْ هُوَ غَنِیٌّ بِلا فَقْرٍ یا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلا عَزْلٍ یا مَنْ
هُوَ مَوْصُوفٌ بِلا شَبیهٍ ف ۷۵ یا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذّاكِرینَ یا مَنْ شُكْرُهُ
فَوْزٌ لِلشّاكِرینَ یا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحامِدینَ یا مَنْ طاعَتُهُ نَجاةٌ لِلْمُطیعینَ یا مَنْ
بابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطّالِبینَ یا مَنْ سَبیلُهُ واضِحٌ لِلْمُنیبینَ یا مَنْ آیاتُهُ بُرْهانٌ لِلنّاظِرینَ
یا مَنْ كِتابُهُ تَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقینَ یا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطّائِعینَ وَالْعاصینَ یا مَنْ
رَحْمَتُهُ قَریبٌ مِنَ الْمُحْسِنینَ ف ۷۶ یا مَنْ تَبارَكَ اسْمُهُ یا مَنْ تَعالی جَدُّهُ
یا مَنْ لا اِلهَ غَیْرُهُ یا مَنْ جَلَّ ثَناؤُهُ یا مَنْ تَقَدَّسَتْ اَسْماؤُهُ یا مَنْ یَدُومُ بَقاؤُهُ
یا مَنِ الْعَظَمَةُ بَهاؤُهُ یا مَنِ الْكِبْرِیاءُ رِداؤُهُ یا مَنْ لا تُحْصی آلاؤُهُ یا مَنْ لا تُعَدُّ
نَعْماؤُهُ ف ۷۷ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا مُعینُ یا اَمینُ یا مُبینُ یا مَتینُ
یا مَكینُ یا رَشیدُ یا حَمیدُ یا مَجیدُ یا شَدیدُ یا شَهیدُ ف ۷۸ یا ذَا الْعَرْشِ الْمَجیدِ
یا ذَا الْقَوْلِ السَّدیدِ یا ذَا الْفِعْلِ الرَّشیدِ یا ذَا الْبَطْشِ الشَّدیدِ یا ذَا الْوَعْدِ
وَالْوَعیدِ یا مَنْ هُوَ الْوَلِیُّ الْحَمیدُ یا مَنْ هُوَ فَعّالٌ لِما یُریدُ یا مَنْ هُوَ قَریبٌ غَیْرُ
بَعیدٍ یا مَنْ هُوَ عَلی كُلِّ شَیْءٍ شَهیدٌ یا مَنْ هُوَ لَیْسَ بِظَلّامٍ لِلْعَبیدِ ف ۷۹ یا مَنْ
لا شَریكَ لَهُ وَلا وَزیرَ یا مَنْ لا شَبیهَ لَهُ وَلا نَظیرَ یا خالِقَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ الْمُنیرِ
یا مُغْنِیَ الْبائِسِ الْفَقیرِ یا رازِقَ الطِّفْلِ الصَّغیرِ یا راحِمَ الشَّیْخِ الْكَبیرِ یا جابِرَ
الْعَظْمِ الْكَسیرِ یا عِصْمَةَ الْخائِفِ الْمُسْتَجیرِ یا مَنْ هُوَ بِعِبادِهِ خَبیرٌ بَصیرٌ یا مَنْ هُوَ
عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ ف ۸۰ یا ذَا الْجُودِ وَالنِّعَمِ یا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ یا
خالِقَ اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ یا بارِئَ الذَّرِّ وَالنَّسَمِ یا ذَا الْبَأْسِ وَالنِّقَمِ یا مُلْهِمَ الْعَرَبِ
وَالْعَجَمِ یا كاشِفَ الضُّرِّ وَالْاَلَمِ یا عالِمَ السِّرِّ وَالْهِمَمِ یا رَبَّ الْبَیْتِ وَالْحَرَمِ
یا مَنْ خَلَقَ الْاَشْیاءَ مِنَ الْعَدَمِ ف ۸۱ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا فاعِلُ

يا جاعل يا قابل يا كامل يا فاضل يا فاصل يا عادل يا غالب يا طالب يا واهب
ف ۸۲ يا من انعم بطوله يا من اكرم بجوده يا من جاد بلطفه يا من تعزز
بقدرته يا من قدر بحكمته يا من حكم بتدبيره يا من دبر بعلمه يا من تجاوز
بحلمه يا من دنى في علوه يا من علا في دنوه ف ۸۳ يا من يخلق ما يشآء
يا من يفعل ما يشآء يا من يهدي من يشآء يا من يضل من يشآء يا من يعذب
من يشآء يا من يغفر لمن يشآء يا من يعز من يشآء يا من يذل من يشآء يا من
يصور في الارحام ما يشآء يا من يختص برحمته من يشآء ف ۸۴ يا من لم
يتخذ صاحبة ولا ولدا يا من جعل لكل شيء قدرا يا من لا يشرك في حكمه
احدا يا من جعل الملائكة رسلا يا من جعل في السمآء بروجا يا من جعل
الارض قرارا يا من خلق من المآء بشرا يا من جعل لكل شيء امدا يا من احاط
بكل شيء علما يا من احصى كل شيء عددا ف ۸۵ اللهم اني اسئلك
باسمك يا اول يا اخر يا ظاهر يا باطن يا بر يا حق يا فرد يا وتر يا صمد يا
سرمد ف ۸۶ يا خير معروف عرف يا افضل معبود عبد يا اجل مشكور
شكر يا اعز مذكور ذكر يا اعلى محمود حمد يا اقدم موجود طلب يا
ارفع موصوف وصف يا اكبر مقصود قصد يا اكرم مسئول سئل يا
اشرف محبوب علم ف ۸۷ يا حبيب الباكين يا سند المتوكلين يا الساكين
هادي المضلين يا ولي المؤمنين يا انيس الذاكرين يا مفزع الملهوفين يا
منجي الصادقين يا اقدر القادرين يا اعلم العالمين يا اله الخلق اجمعين
ف ۸۸ يا من علا فقهر يا من ملك فقدر يا من بطن فخبر يا من عبد فشكر
يا من عصي فغفر يا من لا تحويه الفكر يا من لا يدركه بصر يا من لا يخفى
عليه اثر يا رازق البشر يا مقدر كل قدر ف ۸۹ اللهم اني اسئلك
باسمك يا حافظ يا بارئ يا ذارئ يا باذخ يا فارج يا فاتح يا كاشف يا ضامن
يا امر يا ناهي ف ۹۰ يا من لا يعلم الغيب الا هو يا من لا يصرف السوء الا

الذنب ذ
هو يا من لا يخلق الخلق الا هو يا من لا يغفر الذنوب الا هو يا من لا يتم
النعمة الا هو يا من لا يقلب القلوب الا هو يا من لا يدبر الامر الا هو يا من
لا ينزل الغيث الا هو يا من لا يبسط الرزق الا هو يا من لا يحيي الموتى الا
هو ف ۹۱ يا معين الضعفآء يا صاحب الغربآء يا ناصر الاوليآء يا قاهر
الاعدآء يا رافع السمآء يا انيس الاصفيآء يا حبيب الاتقيآء يا كنز الفقرآء
يا اله الاغنيآء يا اكرم الكرمآء ف ۹۲ يا كافيا من كل شيء يا قائما
على كل شيء يا من لا يشبهه شيء يا من لا يزيد في ملكه شيء يا من لا يخفى عليه
شيء يا من لا ينقص من خزائنه شيء يا من ليس كمثله شيء يا من لا يعزب عن
علمه شيء يا من هو خبير بكل شيء يا من وسعت رحمته كل شيء ف ۹۳
اللهم اني اسئلك باسمك يا مكرم يا مطعم يا منعم يا معطي يا مغني يا مقني
يا مفني يا محيي يا مرضي يا منجي ف ۹۴ يا اول كل شيء واخره يا اله كل
شيء ومليكه يا رب كل شيء وصانعه يا بارئ كل شيء وخالقه يا قابض
كل شيء وباسطه يا مبدئ كل شيء ومعيده يا منشئ كل شيء ومقدره
يا مكون كل شيء ومحوله يا محيي كل شيء ومميته يا خالق كل شيء ووارثه
ف ۹۵ يا خير ذاكر ومذكور يا خير شاكر ومشكور يا خير حامد و
محمود يا خير شاهد ومشهود يا خير داع ومدعو يا خير مجيب ومجاب يا
خير مونس وانيس يا خير صاحب وجليس يا خير مقصود ومطلوب يا خير
حبيب ومحبوب ف ۹۶ يا من هو لمن دعاه مجيب يا من هو لمن اطاعه حبيب
يا من هو الى من احبه قريب يا من هو بمن استحفظه رقيب يا من هو بمن رجاه يمانه
كريم يا من هو بمن عصاه حليم يا من هو في عظمته رحيم يا من هو في حكمته
عظيم يا من هو في احسانه قديم يا من هو بمن اراده عليم ف ۹۷ اللهم اني
اسئلك باسمك يا مسبب يا مرغب يا مقلب يا معقب يا مرتب يا مخوف يا محذر
يا مذكر يا مسخر يا مغير ف ۹۸ يا من علمه سابق يا من وعده صادق

یا مَنْ لُطْفُهُ ظاهِرٌ یا مَنْ اَمْرُهُ غالِبٌ یا مَنْ کِتابُهُ مُحْکَمٌ یا مَنْ قَضاؤُهُ کائِنٌ
یا مَنْ قُرْآنُهُ مَجیدٌ یا مَنْ مُلْکُهُ قَدیمٌ یا مَنْ فَضْلُهُ عَمیمٌ یا مَنْ عَرْشُهُ عَظیمٌ ف ٩٩
یا مَنْ لا یَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ یا مَنْ لا یَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ یا مَنْ لا یُلْهیهِ قَوْلٌ
عَنْ قَوْلٍ یا مَنْ لا یُغَلِّطُهُ سُؤالٌ عَنْ سُؤالٍ یا مَنْ لا یَحْجُبُهُ شَیْءٌ عَنْ شَیْءٍ یا مَنْ لا
یُبْرِمُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّینَ یا مَنْ هُوَ غایَةُ مُرادِ الْمُریدینَ یا مَنْ هُوَ مُنْتَهی هِمَمِ
الْعارِفینَ یا مَنْ هُوَ مُنْتَهی طَلَبِ الطّالِبینَ یا مَنْ لا یَخْفی عَلَیْهِ ذَرَّةٌ فِی الْعالَمینَ
ف ١٠٠ یا حَلیماً لا یَعْجَلُ یا جَواداً لا یَبْخَلُ یا صادِقاً لا یُخْلِفُ یا وَهّاباً لا
یَمَلُّ یا قاهِراً لا یُغْلَبُ یا عَظیماً لا یُوصَفُ یا عَدْلاً لا یَحیفُ یا غَنِیّاً لا یَفْتَقِرُ
یا کَبیراً لا یَصْغَرُ یا حافِظاً لا یَغْفُلُ سُبْحانَکَ یا لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْغَوْثَ
الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ

صلّ علی محمّد و آل محمّد و خلّصنا من النّار یا ربّ یا ذا الجلال و الاکرام یا ارحم الرّاحمین کما فی البحار

زیارت شب و روز عرفه از برای کسی که نزد قبر مطهر حضرت سیّد الشهداء ع میباشد

زیارت شب و روز عرفه

شیخ مفید و سید بن طاوس و شیخ شهید قدّس الله ارواحهم فرموده اند
که چون خواهی آنحضرت را در این روز زیارت کنی پس اگر ترا ممکن باشد
از فرات غسل کن و اگر نشد از هر آبی که ترا ممکن باشد و پاکیزه ترین جامههای
خود را بپوش و قصد قبر شریف آنحضرت بکن در حالتی که با سکینه و وقار
و تأنّی باشی پس چون بدر حائر برسی پس بگو اَللهُ اَکْبَرُ بگو و بگو
اَللهُ اَکْبَرُ کَبیراً وَ الْحَمْدُ لِلّهِ کَثیراً وَ سُبْحانَ اللهِ بُکْرَةً وَ اَصیلاً وَ الْحَمْدُ
لِلّهِ الَّذی هَدانا لِهذا وَ ما کُنّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللهُ لَقَدْ جاءَتْ
رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ اَلسَّلامُ عَلی رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ اَلسَّلامُ عَلی
اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلی فاطِمَةَ الزَّهْراءِ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ
عَلَی الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلی مُحَمَّدِ بْنِ
عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلی مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ اَلسَّلامُ عَلی

عَلِیِّ بْنِ مُوسی اَلسَّلامُ عَلی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلی عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ
عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَی الْخَلَفِ الصّالِحِ الْقائِمِ الْمُنْتَظَرِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ عَبْدُکَ وَ ابْنُ عَبْدِکَ وَ ابْنُ اَمَتِکَ
الْمُوالی لِوَلِیِّکَ الْمُعادی لِعَدُوِّکَ اسْتَجارَ بِمَشْهَدِکَ وَ تَقَرَّبَ اِلَی اللهِ بِقَصْدِکَ
اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی هَدانی لِوِلایَتِکَ وَ خَصَّنی بِزِیارَتِکَ وَ سَهَّلَ لی قَصْدَکَ

پس داخل روضه شو و پهلوی سر آنحضرت بایست و بگو

بطوریکه پشت بقبله و رو بضریح مقدّس باشی

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اِبْراهیمَ خَلیلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ مُوسی
کَلیمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ عیسی رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ
مُحَمَّدٍ حَبیبِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِثَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
وارِثَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا بْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ
خَدیجَةَ الْکُبْری اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللهِ وَ ابْنَ ثارِهِ وَ الْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَشْهَدُ
اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَ آتَیْتَ الزَّکوةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ
وَ اَطَعْتَ اللهَ حَتّی اَتیکَ الْیَقینُ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْکَ وَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً ظَلَمَتْکَ
وَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذلِکَ فَرَضِیَتْ بِهِ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اُشْهِدُ اللهَ
وَ مَلائِکَتَهُ وَ اَنْبِیاءَهُ وَ رُسُلَهُ اَنّی بِکُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِاِیابِکُمْ مُوقِنٌ بِشَرایِعِ دینی
وَ خَواتیمِ عَمَلی وَ مُنْقَلَبی اِلی رَبّی فَصَلَواتُ اللهِ عَلَیْکُمْ وَ عَلی اَرْواحِکُمْ وَ عَلی اَجْسادِکُمْ
عَلی شاهِدِکُمْ وَ غائِبِکُمْ وَ ظاهِرِکُمْ وَ باطِنِکُمْ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ خاتَمِ
النَّبِیّینَ وَ ابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیّینَ وَ ابْنَ اِمامِ الْمُتَّقینَ وَ ابْنَ قائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ اِلی
جَنّاتِ النَّعیمِ وَ کَیْفَ لا تَکُونُ کَذلِکَ وَ اَنْتَ بابُ الْهُدی وَ اِمامُ التُّقی وَ الْعُرْوَةُ
الْوُثْقی وَ الْحُجَّةُ عَلی اَهْلِ الدُّنْیا وَ خامِسُ اَهْلِ الْکِساءِ غَذَّتْکَ یَدُ الرَّحْمَةِ وَ رَضِعْتَ
مِنْ ثَدْیِ الْاِیمانِ وَ رُبّیتَ فی حِجْرِ الْاِسْلامِ فَالنَّفْسُ غَیْرُ راضِیَةٍ بِفِراقِکَ وَ لا

و قلبی لقلبکم سلم و امری لامرکم متّبع صلوات الله خ ل

اصحاب خ ل

شاکرة في جوك صلوات الله عليك وعلى آبائك وابنائك السلام عليك يا
صريع العبرة الساكبة وقرين المصيبة الراتبة لعن الله امة استحلت منك
المحارم فقتلت صلى الله عليك مقهورا واصبح رسول الله صلى الله عليه واله
بك موتورا واصبح كتاب الله لفقدك مهجورا السلام عليك وعلى جدك
وابيك وامك واخيك وعلى الائمة من بنيك وعلى المستشهدين معك و
على الملائكة الحافين بقبرك والشاهدين لزوارك المؤمنين بالقبول على
دعاء شيعتك والسلام عليك ورحمة الله وبركاته بابي انت و
امي يا بن رسول الله بابي انت وامي يا ابا عبد الله لقد عظمت الرزية و
جلت المصيبة بك علينا وعلى جميع اهل السموات والارض فلعن الله امة
اسرجت والجمت وتهيات لقتالك يا مولاي يا ابا عبد الله قصدت حرمك
واتيت مشهدك اسئل الله بالشان الذي لك عنده وبالمحل الذي لك
لديه ان تصلي على محمد وال محمد وان يجعلني معكم في الدنيا والاخرة

بمنه وجوده وكرمه

پس ضریح را ببوس و دو رکعت نماز بهر سوره که خواهی در نزد سر انحضرت
بجای آور و بعد از فراغ از نماز بگو
اللهم اني لك صليت وركعت وسجدت لك وحدك لا شريك لك لان
الصلوة والركوع والسجود لا يكون الا لك لانك انت الله لا اله الا انت
اللهم صل على محمد وال محمد وابلغهم عني افضل التحية والسلام اللهم
وهاتان الركعتان هدية مني الى مولاي وسيدي وامامي الحسين بن
علي عليهما السلام اللهم صل على محمد وال محمد وتقبل ذلك افضل

املي ورجائي فيك وفي وليك يا ارحم الراحمين

پس برو نزد پای انحضرت علي بن الحسين را زیارت کن و بگو
السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن نبي الله السلام عليك يا بن

[Margin notes, right margin:] وانتهك فيك حرمة الاسلام ع
وارددت علي منهم التحية والسلام ع

امير المؤمنين السلام عليك يا بن الحسين الشهيد السلام عليك ايها
الشهيد بن الشهيد السلام عليك ايها المظلوم بن المظلوم لعن الله امة
قتلتك ولعن الله امة ظلمتك ولعن الله امة سمعت بذلك فرضيت به
پس خود را بر قبر بینداز و قبر را ببوس و بگو
السلام عليك يا ولي الله وابن وليه لقد عظمت المصيبة وجلت الرزية بك
علينا وعلى جميع المؤمنين فلعن الله امة قتلتك وابرء الى الله واليك

منهم في الدنيا والاخرة

پس بیرون برو از در یکه نزد پای علي بن الحسين است پس در انجا متوجه

شهداء شو و زیارت کن ایشان را و بگو

السلام عليكم يا اولياء الله واحباءه السلام عليكم يا اصفياء الله
واوداءه السلام عليكم يا انصار دين الله وانصار نبيه وانصار
امير المؤمنين وانصار فاطمة سيدة نساء العالمين السلام عليكم يا
انصار ابي محمد الحسن الولي الناصح السلام عليكم يا انصار ابي عبد
الله الحسين الشهيد المظلوم صلوات الله عليهم اجمعين بابي انتم وامي طبتم
وطابت الارض التي فيها دفنتم وفزتم والله فوزا عظيما فيا ليتني كنت
معكم فافوز معكم في الجنان مع الشهداء والصالحين وحسن اولئك

رفيقا والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

پس برگرد بجانب سر امام حسين عليه السلام و بسیار دعا کن از برای خود
و عیال و برادران دینی خود و شیخ مفید رحمه الله فرموده که چون خواهی
بیرون ائی خود را بر قبر بینداز و ببوس و بگو
السلام عليك يا امين الله سلام مودع لا قال ولا سئم فان امض فلا عن
ملالة وان اقم فلا عن سوء ظن بما وعد الله الصابرين ولا جعله الله يا
مولاي اخر العهد لزيارتك ورزقني العود الى مشهدك والمقام في حرمك

[Margin notes, left margin:] ورسوله
السلام عليك يا حجة الله السلام عليك يا صفوة الله السلام عليك يا خالصة الله

وَاَنْ یَجْعَلَنِی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ

پس بیرون بیا و پشت بقبر مکن و بسیار اِنّا لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ بگو پس برو بمشهد حضرت عباس علیه السلام پس چون بانجا برسی بایست و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الْمُطِیعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ عَلی رُوحِکَ وَبَدَنِکَ اَشْهَدُ لِلّٰهِ اَنَّکَ مَضَیْتَ عَلی ما مَضی بِهِ الْبَدْرِیُّونَ الْمُجاهِدُونَ فِی سَبِیلِ اللّٰهِ الْمُناصِحُونَ فِی جِهادِ اَعْدائِهِ الْمُبالِغُونَ فِی نُصْرَةِ اَوْلِیائِهِ فَجَزاکَ اللّٰهُ اَفْضَلَ الْجَزاءِ وَاَوْفَرَ جَزاءِ اَحَدٍ مِمَّنْ وَفی بِبَیْعَتِهِ وَاسْتَجابَ لَهُ دَعْوَتَهُ وَحَشَرَکَ مَعَ النَّبِیِّینَ وَالشُّهَداءِ وَالصِّدِّیقِینَ وَحَسُنَ اُولٰئِکَ رَفِیقاً

پس دو رکعت نماز نزد سر آنحضرت بجای آور و آنچه خواهی دعاء کن و چون خواهی

بیرون آئی وداع کن آنحضرت را و بگو

اَسْتَوْدِعُکَ اللّٰهَ وَاَسْتَرْعِیکَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکَ السَّلامَ آمَنّا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهِ وَبِما جاءَ بِهِ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدِینَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِی قَبْرَ وَلِیِّکَ وَابْنِ اَخِی نَبِیِّکَ وَارْزُقْنِی زِیارَتَهُ ما اَبْقَیْتَنِی وَاحْشُرْنِی مَعَهُ وَمَعَ آبائِهِ فِی الْجِنانِ

و دعاء کن از برای خود و والدین و برادران دینی خود پس برگرد بمشهد امام حسین علیه السلام پس چون اراده کنی وداع آنحضرت را پس بایست آنجا

چنانچه در اول مرتبه ایستادی و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَنْتَ لِی جُنَّةٌ مِنَ الْعَذابِ وَهٰذا اَوانُ انْصِرافِی غَیْرَ راغِبٍ عَنْکَ وَلا مُسْتَبْدِلٍ بِکَ سِواکَ وَلا مُؤْثِرٍ عَلَیْکَ وَلا زاهِدٍ فِی قُرْبِکَ اَسْئَلُ اللّٰهَ تَعالی اَنْ لا یَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی وَمِنْ رُجُوعِی وَاَسْئَلُ اللّٰهَ الَّذِی اَرانِی مَکانَکَ وَهَدانِی لِلتَّسْلِیمِ عَلَیْکَ وَلِزِیارَتِی اِیّاکَ اَنْ یُورِدَنِی حَوْضَکُمْ وَیَرْزُقَنِی مُرافَقَتَکُمْ فِی الْجِنانِ مَعَ

آبائِکَ الصّالِحِینَ

پس بر پیغمبر و ائمه یک یک سلام کن و دعاء کن آنچه خواهی پس رو بقبور شهداء

کن و ایشان را وداع کن و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِی اِیّاهُمْ وَاَشْرِکْنِی مَعَهُمْ فِی صالِحِ ما اَعْطَیْتَهُمْ عَلی نَصْرِهِمْ ابْنَ نَبِیِّکَ وَحُجَّتَکَ عَلی خَلْقِکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا وَاِیّاهُمْ فِی جَنَّتِکَ مَعَ الشُّهَداءِ وَالصّالِحِینَ وَحَسُنَ اُولٰئِکَ رَفِیقاً اَسْتَوْدِعُکُمُ اللّٰهَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکُمُ السَّلامَ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی الْعَوْدَ اِلَیْهِمْ وَاحْشُرْنِی مَعَهُمْ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ

پس بیرون برو و پشت بقبر مکن تا از نظر پنهان شود و بایست بر در رو بقبله و دعا کن آنچه خواهی و برگرد

زیارت ششم

زیارتیست که شیخ مفید و محمد بن المشهدی رض و غیر ایشان روایت کرده اند محمد بن المشهدی گفته است که روایت کرده است محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت بیرون رفتیم با صفوان جمال و جمعی از اصحاب ما بجانب نجف پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کردیم پس چون فارغ شدیم صفوان روی خود را گردانید بسوی قبر حضرت امام حسین علیه السلام و گفت زیارت میکنیم حضرت امام حسین علیه السلام را از این مکان از بالای سر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و صفوان گفت که با حضرت امام جعفر صادق علیه السلام باینجا آمدیم و حضرت چنین زیارت و نماز کرد و دعا خواند که من میکنم و فرمود که ای صفوان این زیارت را ضبط کن و این دعاء را بخوان و همیشه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام و حضرت امام حسین علیه السلام را باین نحو زیارت کن که من ضامنم بر خدا که هر که ایشان را چنین زیارت کند و این دعاء را بخواند خواه از نزدیک و خواه از دور و اینکه زیارتش مقبول باشد و عملش مزد داده شود و سلامش بایشان برسد و پسندیده گردد و حاجتهایش برآورده شود هر چند عظیم باشد ای صفوان این زیارت را با همین ضامنی از پدرم اخذ کردم

تشریح مکان زیارت امیر المؤمنین حضرت علیه السلام

باقر اختلاف نمودند در زیارت عاشوراء باینکه اول این زیارت ششم را بخوانند و ششم دعا را ... از آنجائی که وارد شده بعد از سلام مختصر بعد از نماز زیارت بگویند و بعد زیارت محمد بن ... از حضرت سید الشهداء علیه السلام که سلام بر لعن و سلام باشد یا دو رکعت نماز ... زیارت ... باشد شاید بهتر باشد و بعد ... صد مرتبه تکبیر بگوید ... کنند زیارت عاشوراء با صد مرتبه لعن و صد مرتبه سلام و ... عاقبة ... بجا آورده شود ... و ... باشد الله الموفق والمعین

واو از پدرش از جدش حسين عليه السلام واو از برادرش حسن عليه السلام واو از پدرش امير المؤمنين عليه السلام با همين ضامنى و امير المؤمنين عليه السلام از حضرت رسول خدا صلى الله عليه واله واو از جبرئيل عليه السلام با همين ضامنى كه من ضامن شدم وجبرئيل عليه السلام گفت كه حقتعالى قسم بذات مقدس خود خورده است كه هر كه حضرت امام حسين عليه السلام را چنين زيارت كند در روز عاشوراء از نزديك يا دور و اين دعا را بخواند زيارتش مقبول گردد و هر حاجتى كه بطلبد هر چند بزرگ باشد بر آورده شود و نا اميد بر نگردد و بر گردد با ديده روشن وخوشحال بسبب بر امدن حاجتهايش و فايز شدن به بهشت و آزاد شدن از جهنم و شفاعت او را قبول كنم در حق هر كه دعا كند زيارت كننده براى او مگر آنكه دشمن اهل بيت عليهم السلام باشد خدا باين نحو قسم بذات پاك خود خورده است و ملائكه را بر اين گواه گرفته است وجبرئيل عليه السلام گفت كه يا محمد صلى الله عليه واله حقتعالى مرا فرستاده است بسوى تو كه باين مژده بشارت دهم ترا و على و فاطمه و حسن و حسين و امامان از فرزندان حسين ترا تا روز قيامت پس دايم باد شادى تو و شادى على و فاطمه و حسن و حسين و امامان از فرزندان حسين و شيعيان شما تا روز قيامت وصفوان گفت كه حضرت صادق عليه السلام فرمود كه اى صفوان هر گاه ترا حاجتى رو دهد بسوى خدا باشد اين زيارت را بكن هر جا كه باشى و اين دعا را بخوان وحاجت خود را سؤال كن كه البته بر آورده ميشود و زيارت حضرت امير المؤمنين عليه السلام

اينست رو بقبر انحضرت بايست و بگو

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا صَفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَمينَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى مَنِ اصْطَفاهُ اللهُ وَاخْتَصَّهُ وَاخْتارَهُ مِنْ بَرِيَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَليلَ اللهِ ما دَجَى اللَّيْلُ وَغَسَقَ وَاَضاءَ النَّهارُ وَاَشْرَقَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ ما صَمَتَ صامِتٌ وَنَطَقَ ناطِقٌ وَذَرَّ شارِقٌ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ

با همين ضامنى نـ ذ

اَلسَّلامُ عَلى مَوْلانا اَميرِ الْمُؤْمِنينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ صاحِبِ السَّوابِقِ وَالْمَناقِبِ وَالنَّجْدَةِ وَمُبيدِ الْكَتائِبِ الشَّديدِ الْبَاْسِ الْعَظيمِ الْمِراسِ الْمَكينِ الْاَساسِ ساقِي الْمُؤْمِنينَ بِالْكَاْسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ الْمَكينِ الْاَمينِ اَلسَّلامُ عَلى صاحِبِ النُّهى وَالْفَضْلِ وَالطَّوائِلِ وَالْمَكْرُماتِ وَالنَّوائِلِ اَلسَّلامُ عَلى فارِسِ الْمُؤْمِنينَ وَلَيْثِ الْمُوَحِّدينَ وَقاتِلِ الْمُشْرِكينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى مَنْ اَيَّدَهُ اللهُ بِجَبْرَئيلَ وَاَعانَهُ بِميكائيلَ وَاَزْلَفَهُ فِي الدّارَيْنِ وَحَباهُ بِكُلِّ ما تَقَرُّ بِهِ الْعَيْنُ وَصَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلى آلِهِ الطّاهِرينَ وَعَلى اَوْلادِهِ الْمُنْتَجَبينَ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ الرّاشِدينَ الَّذينَ اَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَفَرَضُوا عَلَيْنَا الصَّلَواتِ وَاَمَرُوا بِاِيتاءِ الزَّكوةِ وَعَرَّفُونا صِيامَ شَهْرِ رَمَضانَ وَقِرائَةَ الْقُرْآنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَيَعْسُوبَ الدّينِ وَقائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا بابَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَيْنَ اللهِ النّاظِرَةَ وَيَدَهُ الْباسِطَةَ وَاُذُنَهُ الْواعِيَةَ وَحِكْمَتَهُ الْبالِغَةَ وَنِعْمَتَهُ السّابِغَةَ وَنِقْمَتَهُ الدّامِغَةَ اَلسَّلامُ عَلى قَسيمِ الْجَنَّةِ وَالنّارِ اَلسَّلامُ عَلى نِعْمَةِ اللهِ عَلَى الْاَبْرارِ وَنِقْمَتِهِ عَلَى الْفُجّارِ اَلسَّلامُ عَلى سَيِّدِ الْمُتَّقينَ الْاَخْيارِ اَلسَّلامُ عَلى اَخي رَسُولِ اللهِ وَابْنِ عَمِّهِ وَزَوْجِ ابْنَتِهِ وَالْمَخْلُوقِ مِنْ طينَتِهِ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَصْلِ الْقَديمِ وَالْفَرْعِ الْكَريمِ اَلسَّلامُ عَلَى الثَّمَرِ الْجَنِيِّ اَلسَّلامُ عَلى اَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلى شَجَرَةِ طُوبى وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهى اَلسَّلامُ عَلى آدَمَ صَفْوَةِ اللهِ وَنُوحٍ نَبِيِّ اللهِ وَاِبْراهيمَ خَليلِ اللهِ وَمُوسى كَليمِ اللهِ وَعيسى رُوحِ اللهِ وَمُحَمَّدٍ حَبيبِ اللهِ وَمَنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيّينَ وَالصِّدّيقينَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ وَحَسُنَ اُولئِكَ رَفيقاً اَلسَّلامُ عَلى نُورِ الْاَنْوارِ وَسَليلِ الْاَطْهارِ وَعَناصِرِ الْاَخْيارِ اَلسَّلامُ عَلى والِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرارِ اَلسَّلامُ عَلى حَبْلِ اللهِ الْمَتينِ وَجَنْبِهِ الْمَكينِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى اَمينِ اللهِ في اَرْضِهِ وَخَليفَتِهِ وَالْحاكِمِ بِاَمْرِهِ وَالْقَيِّمِ بِدينِهِ وَالنّاطِقِ بِحِكْمَتِهِ وَالْعامِلِ

كلمته نـ ذ

المهيمن نـ ذ

بكتابه اخ الرسول وزوج البتول وسيف الله المسلول السلام على صاحب
الدلالات والايات الباهرات والمعجزات القاهرات والمنجي من الهلكات
الذى ذكره الله فى محكم الايات فقال تعالى وانه فى ام الكتاب لدينا لعلى
حكيم السلام على اسم الله الرضى ووجهه المضيّ وجنبه العليّ ورحمة الله
وبركاته السلام على حجج الله واوصيائه وخاصة الله واصفيائه و
خالصته وامنائه ورحمة الله وبركاته قصدتك يا مولاى يا امين
الله وحجته زائرا عارفا بحقك مواليا لاوليائك معاديا لاعدائك متقربا
الى الله بزيارتك فاشفع لى عند الله ربى وربك فى خلاص رقبتى من النار

وقضاء حوائجى حوائج الدنيا والاخرة
پس خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو

سلام الله وسلام ملائكته المقربين والمسلمين لك بقلوبهم يا امير
المؤمنين والناطقين بفضلك والشاهدين على انك صادق امين
صديق عليك ورحمة الله وبركاته اشهد انك طهر طاهر مطهر
من طهر طاهر مطهر اشهد لك يا ولى الله وولى رسوله بالبلاغ و
الاداء واشهد انك جنب الله وبابه وانك حبيب الله ووجهه الذى
يؤتى منه وانك سبيل الله وانك عبد الله واخو رسوله صلى الله عليه
واله اتيتك متقربا الى الله عز وجل بزيارتك راغبا اليك فى الشفاعة
ابتغى بشفاعتك خلاص رقبتى من النار متعوذا بك من النار هاربا من
ذنوبى التى احتطبتها على ظهرى فزعا اليك رجاء رحمة ربى اتيتك
استشفع بك يا مولاى واتقرب بك الى الله ليقضى بك حوائجى فاشفع
لى يا امير المؤمنين الى الله فانى عبد الله ومولاك وزائرك ولك عند الله
المقام المحمود والجاه العظيم والشأن الكبير والشفاعة المقبولة
اللهم صل على محمد وال محمد وصل على على امير المؤمنين عبدك

الزاهرات ذ
راجيا رحمة ذ
الى الله بزيارتك ذ

المرتضى واميتك الاوفى وعروتك الوثقى ويدك العليا وجنبك
الاعلى وكلمتك الحسنى وحجتك على الورى وصديقك الاكبر و
سيد الاوصياء وركن الاولياء وعماد الاصفياء امير المؤمنين ويعسوب
الدين وقدوة الصالحين وامام المخلصين المعصوم من الخلل المهذب من
الزلل المطهر من العيب المنزه من الريب اخى نبيك ووصى رسولك البائت
على فراشه والمواسى له بنفسه وكاشف الكرب عن وجهه الذى جعلته
سيفا لنبوته واية لرسالته وشاهدا على امته ودلالة على حجته وحاملا
لرايته ووقاية لمهجته وهاديا لامته ويدا لبأسه وتاجا لرأسه وبابا لسره
ومفتاحا لظفره حتى هزم جيوش الشرك باذنك واباد عساكر الكفر بامرك
وبذل نفسه فى مرضات رسولك وجعلها وقفا على طاعته فصل اللهم
عليه صلوة دائمة باقية
پس بگو السلام عليك يا ولى الله والشهاب الثاقب والنور العاقب يا
سليل الاطائب يا سر الله ان بينى وبين الله تعالى ذنوبا قد اثقلت ظهرى
ولا يأتى عليها الا رضاه فبحق من ائتمنك على سره واسترعاك امر خلقه
كن لى الى الله شفيعا ومن النار مجيرا وعلى الدهر ظهيرا فانى عبد الله
ووليك وزائرك صلى الله عليك
پس شش رکعت نماز زيارت بکن و هر دعاء که خواهى بکن و بگو
السلام عليك يا امير المؤمنين عليك منى سلام الله ابدا ما بقيت و
بقى الليل والنهار
پس اشاره کن و متوجه شو بجانب قبر حضرت امام حسين عليه السلام و بگو
السلام عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا بن رسول الله اتيتكما
زائرا ومتوسلا الى الله ربى وربكما ومتوجها الى الله بكما ومستشفعا
بكما الى الله فى حاجتى هذه فاشفعا لى فان لكما عند الله المقام المحمود والجاه

الصديقين ذ
الصالحين ذ
جود ذ
رضاك ذ

الوجيه والمنزل الرفيع والوسيلة إني انقلب عنكما منتظراً لتنجز الحاجة
وقضائها ونجاحها من الله بشفاعتكما لي الى الله في ذلك فلا اخيب ولا يكون
منقلبي عنكما منقلباً خائباً خاسراً بل يكون منقلبي منقلباً راجحاً مفلحاً منجحاً
مستجاباً لي بقضاء جميع حوائجي فاشفعا لي انقلب على ما شاء الله ولا حول
ولا قوة الا بالله مفوضاً امري الى الله ملجأً ظهري الى الله متوكلاً على
الله واقول حسبي الله وكفى سمع الله لمن دعا ليس لي وراء الله ووراءكم
يا سادتي منتهى ما شاء ربي كان وما لم يشأ لم يكن يا سيدي يا
امير المؤمنين ومولاي وانت يا ابا عبد الله سلامي عليكما متصل ما اتصل الليل
والنهار واصل اليكما غير محجوب عنكما سلامي ان شاء الله واسئله
بحقكما ان يشاء ذلك ويفعل فانه حميد مجيد انقلب يا سيدي عنكما
تائباً حامداً لله شاكراً راضياً مستيقناً للاجابة غير آيس ولا قانط عائداً
راجعاً الى زيارتكما غير راغب عنكما بل راجع ان شاء الله اليكما يا سادتي
رغبت اليكما بعد ان زهد فيكما وفي زيارتكما اهل الدنيا فلا خيبني
الله فيما رجوت وما املت في زيارتكما انه قريب مجيب

پس دو بقبله کن و بگو

يا الله يا الله يا الله يا مجيب دعوة المضطرين ويا كاشف كرب المكروبين
ويا غياث المستغيثين ويا صريخ المستصرخين ويا من هو اقرب الي من حبل
الوريد يا من هو يحول بين المرء وقلبه ويا من هو بالمنظر الاعلى وبالافق
المبين ويا من هو الرحمن الرحيم ويا من على العرش استوى ويا من يعلم خائنة
الاعين وما تخفي الصدور ويا من لا تخفى عليه خافية ويا من لا تشتبه
عليه الاصوات ويا من لا تغلطه الحاجات ويا من لا يبرمه الحاح الملحين يا مدرك
كل فوت يا جامع كل شمل يا بارئ النفوس بعد الموت يا من هو في كل يوم في شأن
يا قاضي الحاجات يا منفس الكربات يا معطي السؤلات يا ولي الرغبات يا

الحوائج
خيبني
بما

كافي المهمات يا من يكفي كل شيء ولا يكفي منه شيء في السموات والارض
اسئلك بحق محمد خاتم النبيين وعلي امير المؤمنين وبحق فاطمة بنت
نبيك وبحق الحسن والحسين فاني بهم اتوجه اليك في مقامي هذا
وبهم اتوسل وبهم استشفع اليك وبحقهم اسئلك واقسم واعزم عليك
وبالشأن الذي لهم عندك وبالقدر الذي لهم عندك وبالذي فضلتهم
على العالمين وباسمك الذي جعلته عندهم وبه خصصتهم دون العالمين
وبه ابنتهم وابنت فضلهم من فضل كل ذي فضل حتى فاق فضلهم فضل العالمين
جميعاً واسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تكشف عني همي و
كربي وان تكفيني المهم من امري وتقضي عني ديني وتجيرني من الفقر
والفاقة وتغنيني عن المسئلة الى المخلوقين وتكفيني هم من اخاف همه
وعسر من اخاف عسره وحزونة من اخاف حزونته وشر من اخاف شره ومكر من اخاف
مكره وبغي من اخاف بغيه وجور من اخاف جوره و
سلطان من اخاف سلطانه وكيد من اخاف كيده واصرف عني كيده و
مكره ومقدرة من اخاف مقدرته علي وترد عني كيد الكيدة ومكر
المكرة اللهم من ارادني بسوء فارده ومن كادني فكده واصرف عني كيده
وبأسه وامانيه وامنعه عني كيف شئت وانى شئت اللهم اشغله
عني بفقر لا تجبره وبلاء لا تستره وبفاقة لا تسدها وبسقم لا تعافيه
وبذل لا تعزه وبمسكنة لا تجبرها اللهم اجعل الذل نصب عينيه و
ادخل الفقر في منزله والسقم في بدنه حتى تشغله عني بشغل شاغل لا
فراغ له وانسه ذكري كما انسيته ذكرك وخذ عني بسمعه وبصره و
لسانه ويده ورجله وقلبه وجميع جوارحه وادخل عليه في جميع ذلك
السقم ولا تشفه حتى تجعل ذلك له شغلاً شاغلاً به عني وعن ذكري
واكفني يا كافي ما لا يكفي سواك يا مفرج من لا مفرج له سواك و

من كل
اقسم واعزم عليك عني
عسره من اخاف
ومكره
من فانك الكافي لا كافي سواك

مُغیثَ مَنْ لامُغیثَ لَهُ سِواكَ وَجارَ مَنْ لاجارَ لَهُ سِواكَ وَمَلجَاَ مَنْ لامَلجَاَ لَهُ غَیرُكَ خابَ مَن کانَ جارُهُ سِواكَ وَمُغیثُهُ سِواكَ وَمَفزَعُهُ اِلی سِواكَ وَمَهرَبُهُ وَمَلجَاُهُ اِلی غَیرِكَ وَمَنجاهُ مِن مَخلُوقٍ غَیرِكَ اَنتَ ثِقَتی وَرَجائی وَمَفزَعی وَمَهرَبی وَمَلجَائی وَمَنجایَ فَبِكَ اَستَفتِحُ وَبِكَ اَستَنجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَتَوَجَّهُ اِلَیكَ وَاَتَوَسَّلُ وَاَتَشَفَّعُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ وَلَكَ الحَمدُ وَلَكَ الشُّکرُ وَلَكَ المِنَّةُ وَاِلَیكَ المُشتَکی وَاَنتَ المُستَعانُ فَاَسئَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَکشِفَ عَنّی هَمّی وَغَمّی وَکَربی فی مَقامی هذا کَما کَشَفتَ عَن نَبِیِّكَ غَمَّهُ وَهَمَّهُ وَکَربَهُ وَکَفَیتَهُ هَولَ عَدُوِّهِ فَاکشِف عَنّی کَما کَشَفتَ عَنهُ وَفَرِّج عَنّی کَما فَرَّجتَ عَنهُ وَاکفِنی کَما کَفَیتَهُ وَاصرِف عَنّی هَولَ ما اَخافُ هَولَهُ وَمَؤُنَةَ مَن اَخافُ مَؤُنَتَهُ وَهَمَّ مَن اَخافُ هَمَّهُ بِلامَؤُنَةٍ عَلی نَفسی مِن ذلِكَ وَاصرِفنی بِقَضاءِ حاجَتی وَکِفایَةِ ما اَهَمَّنی هَمُّهُ مِن اَمرِ دُنیایَ وَآخِرَتی یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ ٥

پس ملتفت شو بجانب قبر امیر المؤمنین علیه السلام و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیكَ یا اَمیرَ المُؤمِنینَ وَالسَّلامُ عَلی اَبی عَبدِ اللهِ الحُسَینِ ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیلُ وَالنَّهارُ لاجَعَلَهُ اللهُ آخِرَ العَهدِ مِنّی لِزِیارَتِکُما وَلا فَرَّقَ اللهُ بَینی وَبَینَکُما

زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز بیست و یکم ماه مبارک رمضان

مرحوم علامه مجلسی عطر الله مضجعه در کتاب بحار الانوار در باب زیارات آن بزرگوار در ضمن زیارات مخصّصه بایّام و لیالی نقل کرده است از کتاب کافی از اسید بن صفوان که از جملهٔ صحابهٔ حضرت ختمی مرتبت صلی الله علیه و آله بوده روایت نموده که گفت در روزی که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام از دنیا رحلت فرموده و تمام بقاع و امکنه بتزلزل در آمده و گریان شده

و همه مردم مضطرب و پریشان گردیده مانند روزی که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله از دنیا رفت لهذا مردی گریه کنان وارد شده در حالی که بسرعت میآمد و استرجاع مینمود و میگفت امروز منقطع شد امر خلافت پیغمبر صلی الله علیه و آله و آمد تا اینکه ایستاد بر در خانه که حضرت مولای متقیان در آنجا بودند و گفت رَحِمَكَ اللهُ یا اَبَا الحَسَنِ کُنتَ اَوَّلَ القَومِ اِسلاماً وَاَخلَصَهُم ایماناً وَاَشَدَّهُم یَقیناً وَاَخوَفَهُم لِلّهِ وَاَعظَمَهُم عَناءً وَاَحوَطَهُم عَلی رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَآمَنَهُم عَلی اَصحابِهِ وَاَفضَلَهُم مَناقِبَ وَاَکرَمَهُم سَوابِقَ وَاَرفَعَهُم دَرَجَةً وَاَقرَبَهُم مِن رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ وَاَشبَهَهُم بِهِ هَدیاً وَ(خُلقاً) وَسَمتاً وَفِعلاً وَاَشرَفَهُم مَنزِلَةً وَاَکرَمَهُم عَلَیهِ فَجَزاكَ اللهُ عَنِ الاِسلامِ وَعَن رَسُولِهِ وَعَنِ المُسلِمینَ خَیراً قَوِیتَ حینَ ضَعُفَ اَصحابُهُ وَبَرَزتَ حینَ استَکانُوا وَنَهَضتَ حینَ وَهَنُوا وَلَزِمتَ مِنهاجَ رَسُولِ اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ وَآلِهِ اِذ هَمَّ اَصحابُهُ وَکُنتَ خَلیفَتَهُ حَقّاً لَم تُنازَع وَلَم تَضرَع بِرَغمِ المُنافِقینَ وَغَیظِ الکافِرینَ وَکُرهِ الحاسِدینَ وَصِغَرِ الفاسِقینَ فَقُمتَ بِالاَمرِ حینَ فَشِلُوا وَنَطَقتَ حینَ تَتَعتَعُوا وَمَضَیتَ بِنُورِ اللهِ اِذ وَقَفُوا فَاتَّبَعُوكَ فَهُدُوا وَکُنتَ اَخفَضَهُم صَوتاً وَاَعلاهُم قُنُوتاً وَاَقَلَّهُم کَلاماً وَاَصوَبَهُم نُطقاً وَاَکبَرَهُم رَأیاً وَاَشجَعَهُم قَلباً وَاَشَدَّهُم یَقیناً وَاَحسَنَهُم عَمَلاً وَاَعرَفَهُم بِالاُمُورِ کُنتَ وَاللهِ یَعسُوباً لِلدّینِ اَوَّلاً وَآخِراً الاَوَّلُ حینَ تَفَرَّقَ النّاسُ وَالآخِرُ حینَ فَشِلُوا کُنتَ لِلمُؤمِنینَ اَباً رَحیماً اِذ صارُوا عَلَیكَ عِیالاً فَحَمَلتَ اَثقالَ ما عَنهُ ضَعُفُوا وَحَفِظتَ ما اَضاعُوا وَرَعَیتَ ما اَهمَلُوا وَشَمَّرتَ اِذَا اجتَمَعُوا وَعَلَوتَ اِذ هَلَعُوا وَصَبَرتَ اِذ اَسرَعُوا وَاَدرَکتَ اَوتارَ ما طَلَبُوا وَنالُوا بِكَ ما لَم یَحتَسِبُوا کُنتَ لِلکافِرینَ عَذاباً صَبّاً وَنَهباً وَلِلمُؤمِنینَ عَمَداً وَحِصناً فَطِرتَ وَاللهِ بِنَعمائِها وَفُزتَ بِحِبائِها وَاَحرَزتَ سَوابِقَها وَذَهَبتَ بِفَضائِلِها لَم تُفلَل حُجَّتُكَ وَلَم یَزِغ قَلبُكَ وَلَم

هم خ
صغر خ
تفرقوا خ
غیثاً وخصباً خ

تضعف بصيرتك ولم تجبن نفسك ولم تخن كنت كالجبل لا تحركه العواصف وكنت كما قال عليه السلام امن الناس في صحبتك وذات يدك وكنت كما قال عليه السلام ضعيفا في بدنك قويا في امر الله متواضعا في نفسك عظيما عند الله كبيرا في الارض جليلا عند المؤمنين لم يكن لاحد فيك مهمز ولا لقائل فيك مغمز ولا لاحد فيك مطمع ولا لاحد عندك هوادة الضعيف الذليل عندك قوي عزيز حتى تاخذ له بحقه والقوي العزيز عندك ضعيف ذليل حتى تاخذ منه الحق والقريب والبعيد عندك في ذلك سواء شانك الحق والصدق والرفق وقولك حكم وحتم وامرك حلم وحزم ورايك علم وعزم فيما فعلت قد نهج السبيل وسهل العسير واطفئت النيران واعتدل بك الدين وقوي بك الاسلام والمؤمنون و سبقت سبقا بعيدا واتعبت من بعدك تعبا شديدا فجللت عن البكاء و عظمت رزيتك في السماء وهدت مصيبتك الانام فانا لله وانا اليه راجعون رضينا عن الله قضاءه وسلمنا لله امره فوالله لن يصاب المسلمون بمثلك ابدا كنت للمؤمنين كهفا وحصنا وقنة راسيا وعلى الكافرين غلظة و غيظا فالحقك الله بنبيه ولا احرمنا اجرك ولا اضلنا بعدك

وساكت شدند مردم تا اينكه كلام ان مرد تمام شد وخود او گريان وتمام مردم بگريه در امدند پس هرچه تفحص كردند او را نيافتند ومرحوم مجلسى نور الله مرقده در ضمن بيان بعض فقرات اين حديث از كتاب اكمال الدين نقل نموده كه ان مرد متكلم حضرت خضر عليه السلام بوده

دعاى عديله كبرى

بسم الله الرحمن الرحيم

شهد الله انه لا اله الا هو والملائكة واولوا العلم قائما بالقسط لا

ليس مناسب است عبارت انحضرت در اين روز مابين كلمات

دعاى عديله كبرى

اله الا هو العزيز الحكيم ان الدين عند الله الاسلام وانا العبد الضعيف المذنب العاصي الحقير المحتاج الفقير اشهد لمنعمي وخالقي ورازقي ومكرمي كما شهد لذاته وشهدت له الملائكة واولوا العلم من عباده بانه لا اله الا هو ذو النعم والاحسان والكرم والامتنان قادر ازلي عالم ابدي حي احدي موجود سرمدي سميع بصير مريد كاره مدرك صمدي يستحق هذه الصفات وهو على ما هو عليه في عز صفاته كان قويا قبل وجود القوة والقدرة وكان عليما قبل ايجاد العلم والعلة لم يزل سلطانا اذ لا مملكة ولا مال ولم يزل سبحانا على جميع الاحوال وجوده قبل القبل في ازل الازال وبقاؤه بعد البعد من غير انتقال ولا زوال غني في الاول والاخر مستغن في الظاهر والباطن لا جور في قضيته ولا ميل في مشيته ولا ظلم في تقديره ولا مهرب من حكومته ولا ملجا من سطواته ولا منجا من نقماته سبقت رحمته غضبه ولا يفوته شيء اذا طلبه ازاح العلل في التكليف وسوى التوفيق بين الضعيف والشريف مكن اداء المامور وسهل سبيل اجتناب المحظور لم يكلف الطاعة الا دون الوسع والطاقة سبحانه ما ابين كرمه واعلى شانه سبحانه ما اجل نيله واعظم احسانه بعث الانبياء ليبين عدله ونصب الاوصياء ليظهر طوله وفضله واحسانه وجعلنا من امة محمد صلى الله عليه واله سيد الانبياء وخير الاولياء وافضل الاصفياء واعلى الازكياء محمد صلى الله عليه واله امنا به وبما دعانا اليه وبالقران الذي انزله عليه وبوصيه الذي نصبه يوم الغدير واشار بقوله هذا علي اليه واشهد ان الائمة الابرار والخلفاء الاخيار بعد الرسول المختار علي قامع الكفار ومن بعده سيد اولاده الحسن بن علي ثم اخوه السبط التابع لمرضات الله الحسين ثم العابد علي ثم الباقر محمد ثم الصادق جعفر ثم الكاظم موسى ثم الرضا علي ثم التقي محمد ثم النقي علي ثم الزكي العسكري الحسن ثم الحجة القائم

منجا د ذ

احد د

المنتظر المهدی المرجی الذی ببقائه بقیت الدنیا و بیمنه رزق الوری و بوجوده ثبتت الارض و السماء به یملأ الله الارض قسطا و عدلا بعد ما ملئت ظلما و جورا و اشهد ان اقوالهم حجة و امتثالهم فریضة و طاعتهم مفروضة و مودتهم لازمة مقضیة و الاقتداء بهم منجیة و مخالفتهم مردیة و هم سادات اهل الجنة اجمعین و شفعاء یوم الدین و ائمة اهل الارض علی الیقین و افضل الاوصیاء المرضیین و اشهد ان الموت حق و القبر حق و مسائلة منکر و نکیر فی القبر حق و البعث حق و النشور حق و الصراط حق و المیزان حق و الحساب حق و الکتاب حق و الجنة حق و النار حق و ان الساعة اتیة لا ریب فیها و ان الله یبعث من فی القبور اللهم فضلک رجائی و کرمک و رحمتک و عفوک املی لا عمل لی استحق به الجنة و لا طاعة لی استوجب بها الرضوان الا انی اعتقدت توحیدک و عدلک و ارتجیت احسانک و فضلک و تشفعت الیک بالنبی صلی الله علیه و اله و الاوصیاء علیهم السلام من احبتک اوصیائه و انت اکرم الاکرمین و ارحم الراحمین و صلی الله علی خیر خلقه محمد و اله اجمعین الطیبین الطاهرین و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و الحمد لله رب العالمین اللهم یا ارحم الراحمین انی اودعتک یقینی هذا و ثبات دینی و انت خیر مستودع و قد امرتنا بحفظ الودائع فرده علی وقت حضور موتی و عند مسئلة منکر و نکیر برحمتک یا ارحم الراحمین

اعتصام دعای سمات

بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم انت الاول فلیس قبلک شیء و انت الاخر فلیس بعدک شیء و انت

چون در کتب معتبره مثل بحار الانوار و کشکول شیخ بهائی علیه الرحمه نقل شده اعتصام را بدان اندازه بزرگ و جلیل و اهمیت انگاشته اند بقصد قربت مطلقه بخوانند اینکه بنیت حرز بعد از دعای سمات بخوانند والله الموفق

الظاهر فلیس فوقک شیء و انت الباطن فلیس دونک شیء و انت العزیز الرحیم سبحانک لا اله الا انت یا حنان یا منان یا بدیع السموات و الارض یا ذا الجلال و الاکرام

دعای جلیل القدر سمات

بسم الله الرحمن الرحیم

اللهم انی اسئلک باسمک العظیم الاعظم الاعز الاجل الاکرم الذی اذا دعیت به علی مغالق ابواب السماء للفتح بالرحمة انفتحت و اذا دعیت به علی مضائق ابواب الارض للفرج انفرجت و اذا دعیت به علی العسر للیسر تیسرت تیسّرت و اذا دعیت به علی الاموات للنشور انتشرت و اذا دعیت به علی کشف البأساء و الضراء انکشفت و بجلال وجهک الکریم اکرم الوجوه و اعز الوجوه الذی عنت له الوجوه و خضعت له الرقاب و خشعت له الاصوات و وجلت له القلوب من مخافتک و بقوتک التی تمسک السماء ان تقع علی الارض الا باذنک و تمسک السموات و الارض ان تزولا و بمشیتک التی دان لها العالمون و بکلمتک التی خلقت بها السموات و الارض و بحکمتک التی صنعت بها العجائب و خلقت بها الظلمة و جعلتها لیلا و جعلت اللیل سکنا و خلقت بها النور و جعلته نهارا و جعلت النهار نشورا مبصرا و خلقت بها الشمس و جعلت الشمس ضیاء و خلقت بها القمر و جعلت القمر نورا و خلقت بها الکواکب و جعلتها نجوما و بروجا و مصابیح و زینة و رجوما و جعلت لها مشارق و مغارب و جعلت لها مطالع و مجاری و جعلت لها فلکا و مسابح و قدرتها فی السماء منازل فاحسنت تقدیرها و صورتها فاحسنت تصویرها و احصیتها باسمائک احصاء و دبرتها بحکمتک تدبیرا فاحسنت تدبیرها و سخرتها بسلطان اللیل و سلطان النهار و عرفت عدد الساعات و عدد

السنين والحساب وجعلت رؤيتها لجميع الناس مرئى واحدا واسئلك
اللهم بمجدك الذى كلمت به عبدك ورسولك موسى بن عمران فاذد
عليه السلام فى المقدسين فوق احساس الكروبيين فوق غمائم النور احاسيس الكروبيين خ
فوق تابوت الشهادة فى عمود النار وفى طور سيناء وفى جبل حوريث التوراة د
فى الوادى المقدس فى البقعة المباركة من جانب الطور الايمن من الشجرة
وفى ارض مصر بتسع آيات بينات ويوم فرقت لبنى اسرآئيل البحر وفى فرقت د
المنبجسات التى صنعت بها العجائب فى بحر سوف وعقدت ماء البحر فى
قلب الغمر كالحجارة وجاوزت ببنى اسرآئيل البحر وتمت كلمتك
الحسنى عليهم بما صبروا واورثتهم مشارق الارض ومغاربها التى باركت
فيها للعالمين واغرقت فرعون وجنوده ومراكبه فى اليم وباسمك مواكبه د
العظيم الاعظم الاعظم الاعظم الاعز الاجل الاكرم وبمجدك
الذى تجليت به لموسى كليمك عليه السلام فى طور سيناء ولابرهيم
خليلك عليه السلام من قبل فى مسجد الخيف ولاسحق صفيك عليه السلام
فى بئر شيع وليعقوب نبيك عليه السلام فى بيت ايل واوفيت لابرهيم عليه سبع خ
السلام بميثاقك ولاسحق عليه السلام بحلفك وليعقوب عليه السلام
بشهادتك وللمؤمنين بوعدك وللداعين باسمائك فاجبت وبمجدك
الذى ظهر لموسى بن عمران عليه السلام على قبة الرمان وبآياتك التى فى الرمان د
وقعت على ارض مصر بمجد العزة والغلبة بآيات عزيزة وبسلطان القوة
وبعزة القدرة وبشأن الكلمة التامة وبكلماتك التى تفضلت بها على
اهل السموات والارض واهل الدنيا والآخرة وبرحمتك التى مننت
بها على جميع خلقك وباستطاعتك التى اقمت بها العالمين وبنورك الذى
قد خر من فزعه طور سيناء وبعلمك وجلالك وكبريائك وعزتك بطلعتك د
وجبروتك التى لم تستقلها الارض وانخفضت لها السموات وانزجر لها

العمق الاكبر وركدت لها البحار والانهار وخضعت لها الجبال وسكنت
لها الارض بمناكبها واستسلمت لها الخلائق كلها وخفقت لها الرياح
فى جريانها وخمدت لها النيران فى اوطانها وبسلطانك الذى عرفت لك
الغلبة دهر الدهور وحمدت به فى السموات والارضين وبكلمتك كلمة
الصدق التى سبقت لابينا آدم عليه السلام وذريته بالرحمة واسئلك
بكلمتك التى غلبت كل شىء وبنور وجهك الذى تجليت به للجبل فجعلته دكا
وخر موسى صعقا وبمجدك الذى ظهر على طور سيناء فكلمت به عبدك
ورسولك موسى بن عمران عليه السلام وبطلعتك فى ساعير وظهورك
فى جبل فاران بربوات المقدسين وجنود الملائكة الصافين وخشوع
الملائكة المسبحين وببركاتك التى باركت فيها على ابرهيم خليلك عليه
السلام فى امة محمد صلواتك عليه وآله وباركت لاسحق صفيك عليه
السلام فى امة عيسى عليه السلام وباركت ليعقوب اسرائيلك عليه السلام فى امة
موسى عليه السلام وباركت لحبيبك محمد صلى الله عليه وآله فى عترته و د
وذريته وامته اللهم وكما غبنا عن ذلك ولم نشهده وآمنا به ولم نره صدقا
وعدلا ان تصلى على محمد وآل محمد وان تبارك على محمد وآل محمد
وترحم على محمد وآل محمد كافضل ما صليت وباركت وترحمت على ابرهيم ان ترحم د
وآل ابرهيم انك حميد مجيد فعال لما تريد وانت على كل شىء قدير

پس هر حاجت که داری طلب کن و بعد از آن بگو

يا حنان يا منان يا بديع السموات والارض يا ذا الجلال والاكرام
يا ارحم الراحمين اللهم بحق هذا الدعاء وبحق هذه الاسماء التى
لا يعلم تفسيرها ولا يعلم باطنها غيرك صل على محمد وآل محمد و
افعل بى كذا وكذا وانتقم لى من فلان بن فلان واغفر لى ذنوبى ما
تقدم منها وما تاخر ووسع على من حلال رزقك واكفنى مؤنة انسان

سوء وجار سوء وسلطان سوء انک علی ما تشاء قدیر وبکل شیء علیم امین رب العالمین

وشیخ احمد بن فهد رضی الله عنه در عدة الداعی گفته است
که مستحب است اینکه بعد از دعای سمات این دعا خوانده شود
اللهم انی اسئلک بحرمة هذا الدعاء وبما فات منه من
الاسماء وبما یشتمل علیه من التفسیر والتدبیر الذی لا یحیط به الا انت
ان تفعل بی کذا وکذا

وکفعمی رحمه الله در کتاب متهجد و بلد الامین وجنه احتیا ذکر کرده است که مستحب است
دعای سمات در ساعت آخر روز جمعه خوانده شود
واصل دعاء را تا وانت علی کل شیء قدیر
نقل کرده بعد از آن گفته است پس حاجات
خود را ذکر کن * و در بعض نسخ * متهجد باین طریق است * پس میگوئی
یا الله یا حنان الی قوله صل علی محمد وال محمد وافعل بی ما انت اهله
ولا تفعل بی ما انا اهله وانتقم لی ممن یؤذینی واغفر لی من ذنوبی الی قوله
واکفنی من جمیع مهمات الدنیا والاخرة واکفنی مؤنة انسان سوء وجار سوء و
قرین سوء وسلطان سوء الی اخر الدعاء

در کتاب اختیار ذکر کرده است که بعد از دعای سمات این دعاء را بخواند
اللهم بحق هذا الدعاء وبحق هذه الاسماء التی لا یعلم تفسیرها ولا تأویلها
ولا باطنها ولا ظاهرها غیرک ان تصلی علی محمد وال محمد وان ترزقنی
خیر الدنیا والاخرة وافعل بی کذا وکذا وافعل بی ما انت اهله ولا
تفعل بی ما انا اهله وانتقم لی من فلان بن فلان واغفر لی من ذنوبی ما تقدم
منها وما تأخر ولوالدی ولجمیع المؤمنین والمؤمنات ووسع علی من حلال
رزقک واکفنی مؤنة انسان سوء وجار سوء وسلطان سوء وقرین سوء
ویوم سوء وساعة سوء وانتقم لی ممن یکیدنی وممن یبغی علی ویریدنی و

باهلی واولادی واخوانی وجیرانی وقراباتی من المؤمنین والمؤمنات
ظلما انک علی ما تشاء قدیر وبکل شیء علیم امین رب العالمین

وبگوید

اللهم بحق هذا الدعاء تفضل علی فقراء المؤمنین والمؤمنات بالغنا
والثروة وعلی مرضی المؤمنین والمؤمنات بالشفاء والصحة وعلی احیاء
المؤمنین والمؤمنات باللطف والکرامة وعلی اموات المؤمنین و
المؤمنات بالمغفرة والرحمة وعلی مسافری المؤمنین والمؤمنات بالرد
الی اوطانهم سالمین غانمین برحمتک یا ارحم الراحمین وصلی الله علی
سیدنا محمد خاتم النبیین وعترته الطاهرین وسلم تسلیما کثیرا

ومرحوم مجلسی رحمه الله در بحار فرموده که در نسخه دیدم
که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بعد از دعای سمات این کلمات را خواندند

یا عدتی عند کربتی ویا غیاثی عند شدتی ویا ولیی فی نعمتی ویا منجحی
فی حاجتی ویا مفزعی فی ورطتی ویا منقذی من هلکتی ویا کالئی فی وحدتی
صل علی محمد وال محمد واغفر لی خطیئتی ویسر لی امری واجمع لی شملی
وانجح لی طلبتی واصلح لی شانی واکفنی ما اهمنی واجعل لی من امری فرجا و
مخرجا ولا تفرق بینی وبین العافیة ابدا ما ابقیتنی وعند وفاتی اذا توفیتنی
یا ارحم الراحمین وصلی الله علی سیدنا محمد واله الطاهرین یا رب العالمین

دعای عشرات

بسم الله الرحمن الرحیم
سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا
قوة الا بالله العلی العظیم سبحان الله اناء اللیل واطراف النهار سبحان
الله بالغدو والاصال سبحان الله بالعشی والابکار سبحان الله حین

تمسون وحين تصبحون وله الحمد في السموات والارض وعشيا و
حين تظهرون يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ويحيي الارض
بعد موتها وكذلك تخرجون سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على
المرسلين والحمد لله رب العالمين سبحان ذي الملك والملكوت سبحان ذي العزة
والجبروت سبحان ذي الكبرياء والعظمة سبحان الملك الحق المبين المهيمن
القدوس سبحان الملك الحي الذي لا يموت سبحان الله الملك الحي القدوس
سبحان القائم الدائم سبحان الدائم القائم سبحان ربي العظيم سبحان ربي
الاعلى سبحان الحي القيوم سبحان العلي الاعلى سبحانه وتعالى سبوح قدوس ربنا ورب الملائكة و
الروح سبحان الدائم غير الغافل سبحان العالم بغير تعليم سبحان خالق ما يرى
وما لا يرى سبحان الذي يدرك الابصار ولا تدركه الابصار وهو اللطيف
الخبير اللهم اني اصبحت منك في نعمة وخير وبركة وعافية فصل
على محمد وآله واتمم على نعمتك وخيرك وبركاتك وعافيتك بنجاة من النار و
ارزقني شكرك وعافيتك وفضلك وكرامتك ابدا ما ابقيتني اللهم بنورك اهتديت وبفضلك
استغنيت وبنعمتك اصبحت وامسيت اللهم اني اشهدك وكفى بك شهيدا
واشهد ملائكتك وانبياءك ورسلك وحملة عرشك وسكان
سمواتك وارضك وجميع خلقك بانك انت الله الذي لا اله الا انت
وحدك لا شريك لك وان محمدا عبدك ورسولك وانك على كل شيء
قدير تحيي وتميت وتميت وتحيي واشهد ان الجنة حق وان النار حق
والنشور حق والساعة آتية لا ريب فيها وان الله يبعث من في القبور واشهد
ان علي بن ابي طالب امير المؤمنين حقا حقا وان الائمة من ولده هم الائمة
الهداة المهديون غير الضالين ولا المضلين وانهم اولياؤك المصطفون
وحزبك الغالبون وصفوتك وخيرتك من خلقك ونجباؤك الذين انتجبتهم
لدينك واختصصتهم من خلقك واصطفيتهم على عبادك وجعلتهم حجة

على العالمين صلواتك عليهم اجمعين والسلام عليهم ورحمة الله وبركاته
اللهم اكتب لي هذه الشهادة عندك حتى تلقنيها وانت عني راض انك على ما تشاء قدير
اللهم لك الحمد حمدا يصعد اوله ولا ينفد آخره اللهم لك الحمد
حمدا تضع لك السماء كنفيها وتسبح لك الارض ومن عليها اللهم لك الحمد حمدا سرمدا ابدا لا انقطاع
له ولا نفاد ولك ينبغي واليك ينتهي في وعلي ولدي معي وقبلي وبعدي وامامي وخلفي وفوقي وتحتي واذا مت
وبقيت فردا وحيدا ولك الحمد اذا نشرت وبعثت يا مولاي اللهم لك
الحمد ولك الشكر بجميع محامدك كلها على جميع نعمائك كلها على
جميع نعمائك كلها حتى ينتهي الحمد الى ما تحب ربنا وترضاه اللهم
لك الحمد على كل اكلة وشربة وبطشة وقبضة وبسطة وفي كل موضع شعرة
اللهم لك الحمد حمدا خالدا مع خلودك ولك الحمد حمدا لا منتهى له
دون علمك ولك الحمد حمدا لا امد له دون مشيتك ولك الحمد
حمدا لا اجر لقائله الا رضاك ولك الحمد على حلمك بعد علمك ولك
الحمد على عفوك بعد قدرتك ولك الحمد باعث الحمد ولك الحمد وارث الحمد ولك الحمد بديع
ولك الحمد منتهى الحمد ولك الحمد مبتدع الحمد ولك الحمد مشتري
الحمد ولك الحمد ولي الحمد ولك الحمد مالك الحمد ولك الحمد قديم
الحمد ولك الحمد صادق الوعد وفي العهد عزيز الجند قائم المجد ولك الحمد
رفيع الدرجات مجيب الدعوات منزل الآيات من فوق سبع سموات
عظيم البركات مخرج النور من الظلمات ومخرج من في الظلمات الى النور
ومبدل السيئات حسنات وجاعل الحسنات درجات اللهم لك الحمد
غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب ذا الطول لا اله الا انت اليك
المصير اللهم لك الحمد في الليل اذا يغشى ولك الحمد في النهار اذا تجلى
ولك الحمد في الآخرة والاولى ولك الحمد عدد كل نجم وملك في
السماء ولك الحمد عدد الثرى والحصى والنوى ولك الحمد عدد ما في جو

السَّمآءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما في جَوْفِ الْاَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ اَوْزانِ
مِياهِ الْبِحارِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ اَوْراقِ الْاَشْجارِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ قَطْرِ
الْاَمْطارِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما عَلى وَجْهِ الْاَرْضِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما اَحْصى
كِتابُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ ما اَحاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
وَالْهَوآمِّ وَالطَّيْرِ وَالْبَهآئِمِ وَالسِّباعِ حَمْداً كَثيراً طَيِّباً مُبارَكاً فيهِ كَما يُحِبُّ رَبُّنا
وَيَرْضى وَكَما يَنْبَغي لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَعِزِّ جَلالِكَ

پس ده مرتبه میگوئی

لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ اللَّطيفُ الْخَبيرُ
ده مرتبه لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
يُحْيي وَيُميتُ وَيُميتُ وَيُحْيي وَهُوَ حَيٌّ لا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ
قَديرٌ ده مرتبه میگوئی اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذي لا اِلهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
وَاَتُوبُ اِلَيْهِ ده مرتبه میگوئی يا اَللهُ ده مرتبه يا رَحْمنُ ده مرتبه يا رَحيمُ
ده مرتبه يا بَديعَ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ ده مرتبه يا ذَا الْجَلالِ
وَالْاِكْرامِ ده مرتبه يا حَنّانُ يا مَنّانُ ده مرتبه يا حَيُّ يا قَيُّومُ
ده مرتبه يا حَيُّ لا اِلهَ اِلَّا اَنْتَ ده مرتبه بِسْمِ اللهِ
الرَّحْمنِ الرَّحيمِ ده مرتبه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ده مرتبه
اَللّهُمَّ افْعَلْ بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ ده مرتبه آمينَ ده مرتبه سوره
قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ پس بگو اَللّهُمَّ اصْنَعْ بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلا تَصْنَعْ بي
ما اَنَا اَهْلُهُ فَاِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَاَنَا اَهْلُ الذُّنُوبِ وَالْخَطايا
فَارْحَمْني يا مَوْلايَ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ ده مرتبه لا حَوْلَ وَلا
قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذي لا يَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي لَمْ
يَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ
وَكَبِّرْهُ تَكْبيراً

دعای صباح

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

اَللّهُمَّ يا مَنْ دَلَعَ لِسانَ الصَّباحِ بِنُطْقِ تَبَلُّجِهِ وَسَرَّحَ قِطَعَ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ بِغَياهِبِ
تَلَجْلُجِهِ وَاَتْقَنَ صُنْعَ الْفَلَكِ الدَّوّارِ في مَقاديرِ تَبَرُّجِهِ وَشَعْشَعَ ضِياءَ
الشَّمْسِ بِنُورِ تَاَجُّجِهِ يا مَنْ دَلَّ عَلى ذاتِهِ بِذاتِهِ وَتَنَزَّهَ عَنْ مُجانَسَةِ
مَخْلُوقاتِهِ وَجَلَّ عَنْ مُلاءَمَةِ كَيْفِيّاتِهِ يا مَنْ قَرُبَ مِنْ خَطَراتِ الظُّنُونِ
وَبَعُدَ عَنْ مُلاحَظَةِ الْعُيُونِ وَعَلِمَ بِما كانَ قَبْلَ اَنْ يَكُونَ يا مَنْ اَرْقَدَني
في مِهادِ اَمْنِهِ وَاَمانِهِ وَاَيْقَظَني اِلى ما مَنَحَني بِهِ مِنْ مِنَنِهِ وَاِحْسانِهِ وَ
كَفَّ اَكُفَّ السُّوءِ عَنّي بِيَدِهِ وَسُلْطانِهِ صَلِّ اللّهُمَّ عَلَى الدَّليلِ اِلَيْكَ فِي
اللَّيْلِ الْاَلْيَلِ وَالْماسِكِ مِنْ اَسْبابِكَ بِحَبْلِ الشَّرَفِ الْاَطْوَلِ وَالنّاصِعِ
الْحَسَبِ في ذِرْوَةِ الْكاهِلِ الْاَعْبَلِ وَالثّابِتِ الْقَدَمِ عَلى زَحاليفِها فِي
الزَّمَنِ الْاَوَّلِ وَعَلى آلِهِ الْاَخْيارِ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَبْرارِ وَافْتَحِ اللّهُمَّ لَنا
مَصاريعَ الصَّباحِ بِمَفاتيحِ الرَّحْمَةِ وَالْفَلاحِ وَاَلْبِسْنِي اللّهُمَّ مِنْ اَفْضَلِ
خِلَعِ الْهِدايَةِ وَالصَّلاحِ وَاغْرِسِ اللّهُمَّ لِعَظَمَتِكَ في شِرْبِ جَناني يَنابيعَ
الْخُشُوعِ وَاَجْرِ اللّهُمَّ لِهَيْبَتِكَ مِنْ آماقي زَفَراتِ الدُّمُوعِ وَاَدِّبِ اللّهُمَّ
نَزَقَ الْخُرْقِ مِنّي بِاَزِمَّةِ الْقُنُوعِ اِلهي اِنْ لَمْ تَبْتَدِئْنِي الرَّحْمَةُ مِنْكَ بِحُسْنِ
التَّوْفيقِ فَمَنِ السّالِكُ بي اِلَيْكَ في واضِحِ الطَّريقِ وَاِنْ اَسْلَمَتْني اَناتُكَ لِقائِدِ
الْاَمَلِ وَالْمُنى فَمَنِ الْمُقيلُ عَثَراتي مِنْ كَبَواتِ الْهَوى وَاِنْ خَذَلَني نَصْرُكَ
عِنْدَ مُحارَبَةِ النَّفْسِ وَالشَّيْطانِ فَقَدْ وَكَلَني خِذْلانُكَ اِلى حَيْثُ النَّصَبِ وَ
الْحِرْمانِ اِلهي اَتَراني ما اَتَيْتُكَ اِلَّا مِنْ حَيْثُ الْآمالِ اَمْ عَلِقْتُ بِاَطْرافِ
حِبالِكَ اِلَّا حينَ باعَدَتْني ذُنُوبي عَنْ دارِ الْوِصالِ فَبِئْسَ الْمَطِيَّةُ الَّتِي امْتَطَتْ
نَفْسي مِنْ هَواها فَواهاً لَها لِما سَوَّلَتْ لَها ظُنُونُها وَمُناها وَتَبّاً لَها لِجُرْأَتِها عَلى

مرحوم مجلسی ره در بحار بعد از آنکه این دعای مبارک را ذکر کرده فرموده در بعض کتب [illegible] یافتم [illegible] از طریق [illegible] یحیی بن القاسم العلوی [illegible] وجدت بخط امیر المؤمنین علیه السلام ما هذه صورته بسم الله الرحمن الرحیم هذا دعاء علمنی رسول الله صلی الله علیه و آله و کان یدعو به فی کل صباح و هو اللهم یا من دلع الی آخره و کتب فی آخره کتبه علی بن ابیطالب فی آخر نهار الخمیس حادی عشر ذی الحجه سنه خمس و عشرین من الهجره و قال الشریف نقلته من خطه المبارک [illegible] فی السابع عشر من ذی القعده سنه اربع و ثلثین و سبع مائة انتهی
۱۱۰

سَیِّدِها وَمَوْلاها اِلٰهی قَرَعْتُ بابَ رَحْمَتِكَ بِیَدِ رَجائی وَهَرَبْتُ اِلَیْكَ لاجِئاً مِنْ فَرْطِ اَهْوائی وَعَلَّقْتُ بِاَطْرافِ حِبالِكَ اَنامِلَ وَلائی فَاصْفَحِ اللّٰهُمَّ عَمّا كانَ اَجْرَمْتُهُ مِنْ زَلَلی وَخَطائی وَاَقِلْنی اللّٰهُمَّ مِنْ صَرْعَةِ رِدائی وَ عَثْرَةِ بَلائی فَاِنَّكَ سَیِّدی وَمَوْلایَ وَمُعْتَمَدی وَرَجائی وَغایَةُ مَطْلُوبی وَمُنایَ فی مُنْقَلَبی وَمَثْوایَ اِلٰهی كَیْفَ تَطْرُدُ مِسْكیناً اِلْتَجَاَ اِلَیْكَ مِنَ الذُّنُوبِ هارِباً اَمْ كَیْفَ تُخَیِّبُ مُسْتَرْشِداً قَصَدَ اِلٰی جَنابِكَ ساعِیاً اَمْ كَیْفَ تَرُدُّ ظَمْآناً وَرَدَ اِلٰی حِیاضِكَ شارِباً كَلّا وَحِیاضُكَ مُتْرَعَةٌ فی ضَنْكِ الْمُحُولِ وَبابُكَ مَفْتُوحٌ لِلطَّلَبِ وَالْوُغُولِ وَاَنْتَ غایَةُ السُّؤْلِ وَنِهایَةُ الْمَاْمُولِ اِلٰهی هٰذِهِ اَزِمَّةُ نَفْسی عَقَلْتُها بِعِقالِ مَشِیَّتِكَ وَهٰذِهِ اَعْباءُ ذُنُوبی دَرَاْتُها بِرَحْمَتِكَ وَرَاْفَتِكَ وَهٰذِهِ اَهْوائِیَ الْمُضِلَّةُ وَكَلْتُها اِلٰی جَنابِ لُطْفِكَ وَعَطْفِكَ فَاجْعَلِ اللّٰهُمَّ صَباحی هٰذا نازِلاً عَلَیَّ بِضِیاءِ الْهُدٰی وَالسَّلامَةِ وَالْبُشْرٰی وَالْعافِیَةِ فِی الدّینِ وَالدُّنْیا وَمَسائی جُنَّةً مِنْ كَیْدِ الْعِدٰی وَوِقایَةً مِنْ مُرْدِیاتِ الْهَوٰی اِنَّكَ قادِرٌ عَلٰی ما تَشاءُ تُؤْتِی الْمُلْكَ مَنْ تَشاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشاءُ بِیَدِكَ الْخَیْرُ اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَتُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَتُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ جَلَّ ثَناؤُكَ مَنْ ذا یَعْرِفُ قَدْرَكَ فَلا یَخافُكَ وَمَنْ ذا یَعْلَمُ ما اَنْتَ فَلا یَهابُكَ اَلَّفْتَ بِقُدْرَتِكَ الْفِرَقَ وَفَلَقْتَ بِرَحْمَتِكَ الْفَلَقَ وَاَنَرْتَ بِكَرَمِكَ دَیاجِیَ الْغَسَقِ وَاَنْهَرْتَ الْمِیاهَ مِنَ الصُّمِّ الصَّیاخیدِ عَذْباً وَاُجاجاً وَاَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْصِراتِ ماءً ثَجّاجاً وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِلْبَرِیَّةِ سِراجاً وَهّاجاً مِنْ غَیْرِ اَنْ تُمارِسَ فیما ابْتَدَاْتَ بِهِ لُغُوباً وَلا عِلاجاً فَیا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْعِزِّ وَالْبَقاءِ وَقَهَرَ عِبادَهُ بِالْمَوْتِ وَالْفَناءِ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَتْقِیاءِ وَاسْتَمِعْ

عَلِقَتْ خ ل — اَنامِلُ خ ل — دائی — اَنْتَ خ ل — بِعَفْوِكَ وَرَحْمَتِكَ خ ل — بِعِلْمٍ خ ل — بِمَشِیَّتِكَ خ ل — قُدْرَتِكَ خ ل

نِدائی وَاسْتَجِبْ دُعائی وَحَقِّقْ بِفَضْلِكَ اَمَلی وَرَجائی یا خَیْرَ مَنْ دُعِیَ لِكَشْفِ الضُّرِّ وَالْمَاْمُولِ لِكُلِّ عُسْرٍ وَیُسْرٍ بِكَ اَنْزَلْتُ حاجَتی فَلا تَرُدَّنی مِنْ سَنِیِّ مَواهِبِكَ خائِباً یا كَریمُ یا كَریمُ یا كَریمُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی خَیْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعینَ

بعد از آن بسجده برود و طرف روی خود برابر زمین بگذارد و بگوید

اِلٰهی قَلْبی مَحْجُوبٌ وَنَفْسی مَعْیُوبٌ وَعَقْلی مَغْلُوبٌ وَهَوائی غالِبٌ وَطاعَتی قَلیلَةٌ وَمَعْصِیَتی كَثیرَةٌ وَلِسانی مُقِرٌّ بِالذُّنُوبِ فَكَیْفَ حیلَتی یا عَلّامَ الْغُیُوبِ وَیا سَتّارَ الْعُیُوبِ وَیا غَفّارَ الذُّنُوبِ اِغْفِرْ لی ذُنُوبی كُلَّها یا غَفّارُ یا غَفّارُ یا غَفّارُ یا شَدیدَ الْعِقابِ یا غَفُورُ یا رَحیمُ یا حَلیمُ یا كَریمُ اِقْضِ حاجاتی بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظیمِ وَالنَّبِیِّ الْكَریمِ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعینَ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ

دعای مشلول

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ یا حَیُّ یا قَیُّومُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ یا مَنْ هُوَ یا مَنْ لا یَعْلَمُ ما هُوَ وَلا كَیْفَ هُوَ وَلا اَیْنَ هُوَ وَلا حَیْثُ هُوَ اِلّا هُوَ یا ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ یا ذَا الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ یا مَلِكُ یا قُدُّوسُ یا سَلامُ یا مُؤْمِنُ یا مُهَیْمِنُ یا عَزیزُ یا جَبّارُ یا مُتَكَبِّرُ یا خالِقُ یا بارِئُ یا مُصَوِّرُ یا مُفیدُ یا مُدَبِّرُ یا شَدیدُ یا مُبْدِئُ یا مُعیدُ یا مُبیدُ (یا مُبیبُ) یا وَدُودُ یا مَحْمُودُ یا مَعْبُودُ یا بَعیدُ یا قَریبُ یا مُجیبُ یا رَقیبُ یا حَسیبُ یا بَدیعُ یا رَفیعُ یا مَنیعُ یا سَمیعُ یا عَلیمُ یا حَكیمُ یا كَریمُ یا حَلیمُ یا قَدیمُ یا عَلِیُّ یا عَظیمُ یا حَنّانُ یا مَنّانُ یا دَیّانُ یا مُسْتَعانُ یا جَلیلُ یا جَمیلُ یا وَكیلُ یا كَفیلُ یا مُقیلُ یا مُنیلُ یا نَبیلُ یا دَلیلُ یا هادی یا بادی یا اَوَّلُ یا آخِرُ یا

یا سَیِّدی خ ل — قَلیلٌ كَثیرٌ خ ل — وَیا كاشِفَ الْكُرُوبِ خ ل — بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ خ ل

و از حضرت امیر المؤمنین و امام حسین علیهما السلام منقول است که این دعاء اسم اعظم است و خواندنش موجب استجابت دعاء و بر طرف شدن غم و هم و زوال مصیبت و ظاهر شدن ... و ایمن بودن از شر شیطان و برآمدن حاجات است.

ظاهر یا باطن یا قائم یا دائم یا عالم یا حاکم یا قاضی یا عادل یا
فاضل یا واصل یا طاهر یا مطهر یا قادر یا مقتدر یا کبیر یا متکبر فاصل
یا واحد یا احد یا صمد یا من لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفوا احد
و لم یکن له صاحبة و لا کان معه وزیر و لا اتخذ معه مشیر
و لا احتاج الی ظهیر و لا کان معه من اله لا اله الا انت فتعالیت غیر
عما یقول الظالمون علوا کبیرا یا علی یا شامخ یا باذخ یا فتاح یا نفاح
یا مرتاح یا ناصر یا مفرج یا منتصر یا مدرک یا مهلک یا منتقم یا باعث
یا وارث یا طالب یا غالب یا من لا یفوته هارب یا تواب یا اواب یا
وهاب یا مسبب الاسباب یا مفتح الابواب یا من حیث ما دعی اجاب
یا طهور یا شکور یا عفو یا غفور یا نور النور یا مدبر الامور یا لطیف
یا خبیر یا مجیر یا منیر یا بصیر یا ظهیر یا کبیر یا وتر یا فرد یا ابد یا سند یا منیر یا مستنیر
یا صمد یا کافی یا شافی یا وافی یا معافی یا محسن یا مجمل یا منعم یا
مفضل یا متفضل یا متکرم یا متفرد یا من علا فقهر یا من ملک فقدر
یا من بطن فخبر یا من عبد فشکر یا من عصی فغفر یا من لا تحویه الفکر و ستار
یا من لا یدرکه بصر و لا یخفی علیه اثر یا رازق البشر یا مقدر کل
قدر یا عالی المکان یا شدید الارکان یا مبدل الزمان یا قابل القربان
یا ذا المن و الاحسان یا ذا العز و السلطان یا رحیم یا رحمن یا من هو کل
یوم فی شان یا من لا یشغله شان عن شان یا عظیم الشان یا من هو بکل
مکان یا سامع الاصوات یا مجیب الدعوات یا منجح الطلبات یا قاضی الحاجات
یا منزل البرکات یا راحم العبرات یا مقیل العثرات یا کاشف الکربات
یا ولی الحسنات یا رافع الدرجات یا مؤتی السؤلات یا محیی الاموات یا
جامع الشتات یا مطلع علی النیات یا راد ما قد فات یا من لا تشتبه علیه
الاصوات یا من لا تضجره المسئلات و لا تغشاه الظلمات یا نور الارض

السموات یا سابغ النعم یا دافع النقم یا باری النسم یا جامع الامم
یا شافی السقم یا خالق النور و الظلم یا ذا الجود و الکرم یا من لا یطا
عرشه قدم یا اجود الاجودین یا اکرم الاکرمین یا اسمع السامعین
یا ابصر الناظرین یا جار المستجیرین یا امان الخائفین یا ظهر اللاجین
یا ولی المؤمنین یا غیاث المستغیثین یا غایة الطالبین یا صاحب کل
غریب و یا مونس کل وحید و یا ملجا کل طرید یا ماوی کل شرید
یا حافظ کل ضالة یا راحم الشیخ الکبیر یا رازق الطفل الصغیر یا جابر
العظم الکسیر یا فاک کل اسیر یا مغنی البائس الفقیر یا عصمة الخائف
المستجیر یا من له التدبیر و التقدیر یا من العسیر علیه یسیر یا من لا یحتاج
الی تفسیر یا من هو علی کل شیء خبیر یا من هو بکل شیء بصیر یا مرسل
الریاح یا فالق الاصباح یا باعث الارواح یا ذا الجود و السماح یا من بیده
کل مفتاح یا سامع کل صوت یا سابق کل فوت یا محیی کل نفس بعد
الموت یا عدتی فی شدتی یا حافظی فی غربتی یا مونسی فی وحدتی یا ولیی فی
نعمتی یا کهفی حین تعیینی المذاهب و تسلمنی الاقارب و یخذلنی کل
صاحب یا عماد من لا عماد له یا سند من لا سند له یا ذخر من لا ذخر له
یا حرز من لا حرز له یا کهف من لا کهف له یا کنز من لا کنز له یا
رکن من لا رکن له یا غیاث من لا غیاث له یا جار من لا جار له یا جاری
اللصیق یا رکنی الوثیق یا الهی بالتحقیق یا رب البیت العتیق یا شفیق
یا رفیق فکنی من حلق المضیق و اصرف عنی کل هم و غم و ضیق و اکفنی
شر ما لا اطیق و اعنی علی ما اطیق یا راد یوسف علی یعقوب یا کاشف
ضر ایوب یا غافر ذنب داود یا رافع عیسی بن مریم و منجیه من ایدی الیهود
یا مجیب نداء یونس فی الظلمات یا مصطفی موسی بالکلمات یا من غفر لادم
خطیئته و رفع ادریس مکانا علیا برحمته یا من نجی نوحا من الغرق یا من اهلک

عاداً الاولی و ثمود فما ابقی و قوم نوح من قبل انّهم کانوا هم اظلم و
اطغی و المؤتفکة اهوی یا من دمّر علی قوم لوط و دمدم علی قوم شعیب
یا من اتّخذ ابرهیم خلیلاً یا من اتّخذ موسی کلیماً و اتّخذ محمّداً صلوات
الله علیه و آله و علیهم اجمعین حبیباً یا مؤتی لقمن الحکمة و الواهب
لسلیمان ملکاً لا ینبغی لاحد من بعده یا من نصر ذا القرنین علی الملوک
الجبابرة یا من اعطی الخضر الحیوة و ردّ لیوشع بن نون الشمس بعد غروبها
و یا من ربط علی قلب امّ موسی و احصن فرج مریم ابنت عمران یا من حصّن
یحیی بن زکریّا من الذنب و سکّن عن موسی الغضب یا من بشّر زکریّا بیحیی
یا من فدی اسمعیل من الذبح بذبح عظیم یا من قبل قربان هابیل و جعل اللعنة
علی قابیل یا هازم الاحزاب لمحمّد صلّی الله علیه و آله صلّ علی محمّد و
آل محمّد و علی جمیع المرسلین و ملائکتک المقرّبین و اهل طاعتک
اجمعین و اسئلک بکلّ مسئلة سئلک بها احد ممّن رضیت عنه فحتمت له
علی الاجابة یا الله یا الله یا الله یا رحمن یا رحمن یا رحمن یا رحیم یا رحیم یا رحیم
یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا الجلال و الاکرام
به به به به به به به اسئلک بکلّ اسم سمّیت به نفسک او انزلته فی شیء من
کتبک او استأثرت به فی علم الغیب عندک و بمعاقد العزّ من عرشک و بمنتهی
الرحمة من کتابک و بما لو انّ ما فی الارض من شجرة اقلام و البحر یمدّه من
بعده سبعة ابحر ما نفدت کلمات الله انّ الله عزیز حکیم و اسئلک
باسمائک الحسنی التی نعتّها فی کتابک فقلت و لله الاسماء الحسنی فادعوه
بها و قلت ادعونی استجب لکم و قلت و اذا سئلک عبادی عنّی فانّی قریب
اجیب دعوة الداع اذا دعان فلیستجیبوا لی و لیؤمنوا بی لعلّهم یرشدون و قلت یا
عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله انّ الله یغفر الذنوب جمیعاً
انّه هو الغفور الرحیم و انا اسئلک یا الهی و ادعوک یا ربّ و ارجوک یا سیّدی و اطمع فی اجابتی

یا من ذر

یا مولای کما وعدتنی و قد دعوتک کما امرتنی فافعل بی ما انت اهله یا کریم و الحمد لله ربّ العالمین و صلّی الله علی محمّد و آله اجمعین حرّره [illegible] نقی
١٣٢٢

و بعد حسب الحکم [illegible] نسخۀ زاد المعاد که
مقصود بود باتمام رسید و ملحوظ نظر [illegible] عبارات و کلمات [illegible] و جمیع سور
و ادعیۀ صحیفۀ سجادیه از اصل کتاب [illegible] بود در آخر کتاب [illegible]
ملحقات موقوف [illegible] فهرست [illegible] از اصل کتاب [illegible]

فهرست ملحقات کتاب مستطاب

[illegible] و علاوه چند دعا [illegible] هر [illegible] نفع
[illegible] و مع ذلک [illegible] کان [illegible]
یا غلطی [illegible] اصلاح [illegible]
[illegible] کتاب [illegible]

بحمد الله و حسن توفیقه تمام شد کتاب مستطاب زاد المعاد و ملحقات آن [illegible] و [illegible] ١٣٢٢





